

S. EPHRAEMI SYRI

CARMINA NISIBENA.

S. EPHRAEMI SYRI

CARMINA NISIBENA

ADDITIS PROLEGOMENIS ET SUPPLEMENTO LEXICORUM SYRIACORUM

PRIMUS EDIDIT, VERTIT, EXPLICAVIT

Dr. **GUSTAVUS BICKELL.**

LIPSIAE:
F. A. BROCKHAUS.

1866.

LIPSIAE: IMPRESSIT F. A. BROCKHAUS.

PRAEFATIO.

Cum rationem originis et consilii hujus libri in prolegomenis reddiderim, nihil jam restat, quam debitas gratias agere et societati germanico-orientali, quae libri imprimendi sumptus ex parte tolerando ejus editionem magnopere adjuvit, et amico doctissimo et humanissimo Dr. Guil. Wright, cujus de hoc opere merita suo loco commemorata invenies.

Ceterum, libro ad finem perducto, jam magis magisque video, quot laborat defectibus, timeoque, ne venerandi Syrorum prophetae splendor editoris vitio nimis obscuretur. Minime igitur moleste feram, si aequi judices ea, quae minus recte posui, reprehendent.

Errata, saltem ea, quae obliquis typis expressa sunt, ante lectionem libri corrigere praestabit.

I. De codicibus hymnorum Nisibenorum.

Cum anno 1862 per bimestre Londini commorarer, ibique codicibus Musei Britannici syriacis operam navarem, complura inter ea S. Ephraemi scripta, hactenus inedita, inveni. Haec igitur publici juris facere mihi congruentissimum visum est, cum veneranda antiquitate, sermonis elegantia, argumenti gravitate S. Ephraem alios omnes scriptores syriacos longe superaret. Alia tamen ex iis propediem a Dr. Overbeck edentur, alia dubiae sunt authentiae; itaque et propter temporis angustias, hymnos tantum, qui dicuntur, Nisibenos mihi edendos constitui.

Primum de codicibus Musei Britannici, e quibus hanc editionem confecimus, dicendum est. 1) Codex addit. 14572, quem litera A designavimus, nihil aliud praeter hanc hymnorum collectionem continet. Folia adhuc habet 117, postquam multa ex iis abscissa sunt. Primum deficit inter fol. 9 et 10; tum major est lacuna inter fol. 15 et 16, ea autem, quae inter fol. 25 et 26 invenitur, paucis versibus exceptis, per codicem B compleri potest. Ex eodem fonte omnia hauriri possunt, quae inter fol. 26 et 27, nec non pars eorum, quae inter fol. 27 et 28 desunt. Una tantum pagina desideratur inter fol. 38 et 39. Inter fol. 44 et 45 denique una quoque pagina deest, quae a codicibus B et C exhibetur. De quibus in annotationibus ad textum syriacum accuratius dictum est. E characterum proprietate codex saeculo sexto adscribendus videtur; ea autem subscriptionis pars, quae

sine dubio personam et aetatem scribae indicabat, a Moyse abbate erasa est, ejusque loco haec verba substituta sunt, quae etiam in aliis multis codicibus leguntur: „*Emit hunc librum Moyses peccator, abbas Syrorum in deserto Scetico, pro monasterio; non autem licet ulli homini, abducere eum ex monasterio aut delere hanc admonitionem; si quis autem hoc ausus erit, sit maledictio Dei super eo; propitius autem sit Deus omnibus, qui talia non perpetrant et omnibus, qui cum hoc libro communicant! Amen!*" Verbis „*pro monasterio*" addidit alia manus: „*monasterio genetricis Dei in deserto Scetico, quando Bagdadum profectus erat in negotiis sancti hujus monasterii et monachorum ejus. Deus propitius sit ei et mortuis ejus, et omnibus, qui cum iis communicant. Venerunt ad nos hi libri ducenti quinquaginta cum Moyse abbate supradicto, anno Graecorum 1243*" (i. e. Chr. 932). — Textum praebet optimum et accuratissimum; saepe retinet verba rara aut obsoleta, quae in aliis codicibus perspicuitatis causa mutata sunt.[1]) Lectiones quidem aliorum manuscriptorum primo obtutu nonnunquam meliores videntur; sed, re accuratius inspecta, fere semper apparet, in iis sententias difficiliores aut minus probatas consulto mutatas esse, quamquam etiam codex A paucas quasdam emendationes ex aliis admittit.

2) Plurimos horum hymnorum continet codex 17141, quem B nominavimus. Saeculo octavo adscribendus videtur, et quondam possidebatur a quodam Abraham filio Isaac filii Dînârae Tagritensis. In folio 41, ante quod duae quaterniones desiderantur, incipiunt excerpta ex hymnis Nisibenis in medio carmine 15; exhibent porro carmina 16—21; 34—51; 71—73, quae desinunt in fol. 60. Nonnulla autem folia abscissa sunt, ut in annotationibus criticis monstrabitur. Liceat mihi hic, grato animo insignem benevolentiam viri celeber-

---

[1]) Ita in hoc codice verba mediae Vau in Ethpeel unum tantum Thau habere solent (cf. 2, 9; 3, 14. 15; 10, 63; 5, 100; 6, 49; 15, 99; 27, 69; 35, 254; 44, 89. 97. 100; 45, 103; 46, 152. 185; 48, 14. 26; 54, 6; 76, 41) ceteris codicibus usitatam formam praebentibus. Cf. etiam in indice verborum ܐܒܝܕܘܬܐ, ܡܪܝܡ, ܬܘܬܒܘܬܐ, ܡܘܬܐ, ܡܢܘܪ, ܩܘܡ, ܢܝܫܐ, ܡܪܝܡܘܬܐ.

rimi Dr. Guilielmi Wright praedicare, qui mihi non solum lectiones variantes hujus codicis, sed etiam integra ejus carmina, quae in codice A non extant, accurate descripta misit; sunt autem haec carm. 17—21 et partes carm. 16 et 35.

3) Codex 14571 (apud nos C) varia continet scripta Ephraemi, inter quae extant ex hymnis Nisibenis cantica 35—39 in fol. 51—60, canticum 43 in fol. 74—77 et cantica 71—73 in fol. 70—74. Binas habet columnas et scriptus est secundum subscriptionem a. 830 aerae Apameensis, ergo a. Chr. 519.[1] Quantum ex scriptura concludere licet, saeculo sexto scriptus videtur. Valde negligenter et mendose exaratus est hic codex; saepissime verba et sententias perperam mutat, et integras strophas omittit, quod quater tantum factum est in cod. B.

4) Cod. 17214 (D), qui inscribitur ܟܬܒܐ ܕܪ̈ܝܫܐ ܣ̈ܓܝܐܐ ܘܡܫ̈ܚܠܦܐ *liber de multis variisque capitulis*, continet etiam excerpta ex hymnis Nisibenis, sub hoc titulo ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܦܢܩܝܬܐ ܕܢܨܝܒܢ̈ܝܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܬܒܝܐܘ ܒܫܘܘܕ̈ܝܐ *S. Domini Ephraem ex volumine Nisibenorum ad modum: consolamini vos promissionibus*, fol. 80—81, quae inveniuntur in hymnis 43—46, sed multis strophis ejectis. Hoc manuscriptum ad vetustiora pertinere videtur.

5) Cod. 17191 (E), collectaneus et serioris aetatis, inde a pagina 61 exhibet excerpta e hymnis Nisibenis, et quidem primum sub titulo ܬܘܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ *rursus Domini Ephraem* partes cantici 46, tum sub titulo ܕܝܠܗ *ejusdem* partes hymnorum 47 et 49, denique post eas fragmentum hymni 48, multis tamen strophis omissis.

6) Litera F designamus codicem 12176, qui multa Ephraemi

---

[1]) Apamea ab Antigono condita, a Seleuco Nicatore, qui ei etiam nomen ab uxore sua Apama tribuit, amplificata et munita est (Strabo 16, 2. 10). In nummis Apameensibus autem aera Seleucidarum adhibetur, cf. Rasche lexicon rei numariae I, I, 912; Norisius de epochis Syromacedonum in Opp. II, 82—90. Praeterea in Chronico Alexandrino expresse dicitur pag. 400, aeram Seleucidarum etiam Apameensem nominatam esse. Ergo non est dubium, quin nulla fuerit aera Apameensibus propria, sed eam nuncupatam esse pro vulgari Syromacedonum aera.

scripta continet, et inter ea, ut videtur, universam hymnorum Nisibenorum collectionem. Sed ex iis ultimum tantum superest folium, et ejus quoque pars dimidia inferior abscissa est. Codex trinis columnis distinctus ad saeculum quintum referendus videtur, quo magis dolendum est, quod temporum injuria nunc nonnisi fragmenta carminum 75—77 in eo supersint. In fine subscriptum est ܫܠܡܘ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܐܬܥܒܕܘ ܠܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܠܛܘܒܢܐ ܕܢܨܝܒܝܢ *Finiti sunt hymni, a beato Domino Ephraem Nisibeno compositi.*

7) Parvum denique fragmentum carminis 42 suppeditat cod. 17194 (G) collectaneus; legitur ibi pag. 24 b sub titulo ܩܦ̄ ܕܠܒ̄ ܕܡܚܘܐ ܕܫ̈ܐܕܐ ܗܠܝܢ ܠܫܐܘܠ ܒܙܟܘ̈ܪܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܣܩܐ ܫܡܘܐܝܠ. ܘܕܠܐ ܐܘܦ ܡܫܟܚ ܣܛܢܐ ܕܢܥܘܠ ܠܒܪܢܫܐ ܐܠܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܦܘܠܘܡܐ ܕܢܨܝܒܝܢ.

Capitulum XXXII, quo demonstratur, daemones per pythones ad Saulum ascendisse, minime autem s. Samuelem, nec minus diabolum non posse intrare in hominem, nisi ex divino mandato; a Domino Ephraem ex volumine Nisibeno.

Praeterea ad criticam comparationem adhiberi debent 8) citatum in actis S. Ephraemi syriacis et 9) centones nonnulli ex hymnis Nisibenis compositi et Ephraemo falso adscripti. De his autem in sequenti capitulo plura dicenda sunt.

In textu edendo hanc rationem secuti sumus, ut codice A tamquam fundamento usi simus, ejusque lectionem semper retinuerimus, ubi aut variantum differentia ad solam orthographiam pertinet, aut dijudicari nullo modo potest, utra lectio melior sit. Ubi autem alia lectio melior et originaria apparet, ea semper in textu posita est, lectione codicis A in annotationes rejecta. Codices omnes vocalibus carent, quae a nobis additae sunt, eo praesertim consilio, ut regula emetricae, infra expositae, inde magis perspicuae fiant. In punctis apponendis codices secuti sumus; quos si errasse putavimus, per vocales indicavimus. Numeri paginarum codicum A et B in margine significati sunt, quia inde nonnumquam lacunarum spatium metiri potuimus.

II. Vetera testimonia.

Veterum de hac hymnorum collectione testimonia non ideo affero, ut ejus authentiam demonstrem; nemo enim, qui vel levissimam scriptorum Ephraemi notitiam habet, de ea dubitationem movere potest. Nolo igitur chartam vastare, ex phrasium et argumentorum similitudine probans, hos hymnos Ephraemianos esse, praesertim cum nemo illud necessarium habiturus sit. Nonnulla tamen hujus rei exempla in annotationibus commemorabimus. Sed aliis de causis non nihil interest haec testimonia proferre. Videntur quidem hi hymni mox oblivioni dati esse, quia nec Ebedjesu Sobensis ullam eorum in catalogo suo mentionem facit; sed auctor anonymus vitae S. Ephraemi, quam editio romana exhibet in tomo III operum Ephraemi syriacorum, et commemorat eos, et quaedam ex iis laudat. Ita enim legitur ibidem pag. LV: *Hoc autem tempore composuit carmina de Nisibi et de S. Jacobo et de Constantino rege, et de poenis et castigationibus suo tempore per iram divinam immissis, et de captivatione oppidorum, et habitationum* (Assemanus minus recte, ut mihi videtur, vertit *monasteriorum), quae Nisibim circumdant; et composuit carmina de S. Semonitha ejusque filiis, et de Samona et Guria et Habibo, qui Edessae martyrium passi sunt.* Omnia carmina, quae ibi commemorantur, ad nostram collectionem pertinere facile demonstrari potest. Praemittit scriptor hymnos de Nisibi, quibus vel totam collectionem vel priorem ejus partem designat. Hymni de S. Jacobo, episcopo Nisibeno, habentur in carminibus 13—14. Rarior quidem Constantini mentio fit, sed in carmine 21 hic imperator cum S. Jacobo expresse comparatur. Quae tunc subduntur de ira divina et castigationibus, nec non de oppidorum vicinorum expugnatione, ad universam partem priorem hujus collectionis spectant. Semonitha ejusque filii Machabaici commemorantur in cant. 57. 71. 72, sancti autem martyres Samona, Gurias, Habibus in carm. 33. Quae cum fortuita esse non possint, apparet, totum hunc locum de solis carminibus Nisibenis agere. Insuper in eadem

Vita (pag. L) laudantur strophae secunda et tertia carminis 51, sed, ut videtur, ex memoria, ideoque valde perverse et ratione strophica omnino destructa.

Hic etiam notandum est, sex e necrosimis Ephraemo adscriptis centones esse ex hymnis Nisibenis consarcinatos. 1) Canon necrosimus 32 (ed. rom. III 289) ex his partibus hymnorum Nisibenorum compilatus est: carm. X, v. 97—101; LXXV, v. 42—46; LXXVI, 47—51. 2) Canon 34 (p. 292) ex his versibus compositus est: LXXV, 67—71; LXXVI, 37—46. 3) Ad canonem 35 (p. 292) confer LXXV, 52—61. 72—76; LXXVI, 112—116; LXXV, 7—11. 22—31. 37—41. 62—66. 4) Ad can. 37 (p. 294) cf. LXXV, 17—21. 5) Ad can. 58 (p. 325) cf. LII, 1—4. 9—12; LIII, 1—4; LXVIII, 1—4; LII, 13—28. 6) Ad can. denique 62 (p. 327) cf. LXXIV, 1—5. 7—21. 24—26; LXXVII, 7—16. 7) Initium quoque canonis 3 (p. 228) desumtum est ex hymno Nisibeno LXXVI, v. 82—86, ideoque postea praefixum videtur. Sex autem necrosima priora S. Ephraemo prorsus abjudicanda esse apparet, cum a compilatore seriori ex ejus hymnis composita sint. Tale quid in necrosimis facilius accidere poterat, quippe quae usui liturgico inserviebant. Idem etiam valet de canone necrosimo 65 (p. 332), qui totus e canone 18 excerptus est (cf. p. 264 a — 265 a).

III. De hymnorum titulo, argumento, aetate.

In titulo hujus collectionis discrepantia quaedam invenitur. Subscriptio codicis F antiquissimi non ad illam, sed ad universa opera Ephraemi pertinet. Cod. A ponit in initio *volumen hymnorum Nisibis*, in fine autem *finitum est volumen hymnorum Nisibenorum;* similiter etiam singulis paginis saepe superscriptum est ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܢ̈ܝܐ *hymni Nisibenorum.* Cod. D quoque praebet ܟܢܘܫܬܐ ܕܢܨܝܒܢ̈ܝܐ, G autem rursus ܟܢܘܫܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. Rectior titulus videtur esse ܕܢܨܝܒܝܢ, tum quia etiam Acta S. Ephraemi syriaca

eum tuentur, tum quia urbs Nisibis in his carminibus saepe loquens introducitur. Praeterea ipse auctor in carmine 3 ait: *Audi haec, o Nisibis, propter te enim haec scripta et dicta sunt!* Advertendum tamen est, hanc denominationem a potiori factam esse; cum carmina 25—77 nihil omnino contineant, quod ad res Nisibenas spectet, et post traditionem Nisibis scripta esse appareant.

Non dubitandum est, quin ipse S. Ephraem carmina, quae diversis temporibus concinnavit, hac collectione comprehenderit cum jam antiquissimi codices ea hoc modo conjuncta praebeant. In quatuor partes dividi potest liber: 1) carm. 1—21 res Nisibenas ordine chronologico prosequuntur, 2) 25—30 (carminum enim 22—24 nullum superest vestigium) de Edessa, 3) 31—34 de Carrhis agunt, 4) 35—77 res dogmaticas, praecipue eschatologicas tractant.

Pars prima de varia urbis Nisibis et regionum vicinarum in bellis, quae Sapores II contra Romanos movit, fortuna agit, simulque episcopos Nisibenos eorumque in urbem merita praedicat. Antiquissimum est carmen primum, quod durante tertia urbis obsessione, quae a. 350 accidit, concinnatum est. Secundum et tertium continuo post liberatam urbem, eodem ergo anno, scripta sunt, ut auxilio divino grates agerent. Carmina 4—12 omnia ad annum 359 pertinent, quo Sapores iterum Mesopotamiam invasit, ut apparet e notitia chronologica 7, 2, secundum quam urbs jam per viginti annos malis belli premebatur. Carmen quartum scriptum est in ipso initio belli, Persarum exercitu appropinquante et multis incolis prae metu hostium fugientibus. Carm. quintum paulo post concinnatum est, cum ipsi Romani Mesopotamiam devastassent, ne Persarum exercitus pabulum inveniret (cf. Amm. Marcell. 18, 7). Sextum, mense Majo scriptum, eandem calamitatem deplorat Deumque orat, ne urbem hostibus tradat, ideoque tum scriptum videtur, quum Persae ante urbem erant. Septimum quoque carmen et nonum (octavum enim desideratur) eidem fere tempori adscribenda sunt, et praecipue peccata et idololatriam Nisibenorum tanquam causam divinae castigationis accusant. Decimum de expugnatione urbis Anzit

agit, quam Ammianus commemorat 19, 6, ideoque ad autumnum ineuntem referendum videtur. Carmen undecimum utilitatem castigationis praedicat et idololatriam incolarum deplorat, duodecimum autem divino salvatori grates agit.

Carmina 13—21 laudes episcoporum Nisibis canunt. Carm. 13—14 comparant inter se S. Jacobum, Babu, Vologesemque, et anno 358 scripta sunt. Dicit enim poeta, sub Vologese pacem et tranquillitatem Nisibenis advenisse, ergo ante annum 359 scripsit; sed item affirmat, sub hoc episcopo Persas et Romanos per legatos de pace tractasse, quod a. 358 accidit (Ammian. 17, 5). Carmina 15—16 autem sequenti anno 359 tribuenda sunt, quia conqueruntur, hanc felicem tranquillitatem ob delicta populi rursus cessavisse; quintumdecimum solum Vologesem praedicat, sextumdecimum rursus tres illos episcopos comparat et demonstrat, quam bene Deus per eos diversis populi necessitatibus consuluerit, populum autem per peccata sua iram divinam in se concitasse. Accuratissime definiri potest tempus carminum 17—21, in laudem et admonitionem Abrahami, Vologesis discipuli et successoris, dictorum. Poeta enim jam novit, Julianum Apostatam interfectum, et Jovianum novum imperatorem proxime suffectum esse, nondum vero ab eo pacem cum Persis initam et Nisibin concessam esse; scripsit ergo haec aestate anni 363.

Diu haesi in carminibus 26—30, quibus poeta conqueritur, per haeresem schisma in ecclesia ortum esse, Deumque orat, ut errantes, dissidiis sublatis, ad unitatem et veram fidem reducantur. Addit etiam, hoc schisma jam per sex annos durasse (27, 5; 28, 7), et haereticos eo furoris progressos esse, ut sanctissimum urbis episcopum castitatem violasse mentirentur. Haec nullo modo ad Nisibin pertinere possunt; episcopus enim ille non potest esse S. Jacobus, nec Babu, nec Vologeses, quia S. Ephraem, dum de eorum regimine loquitur, nunquam talium calumniarum mentionem facit; sed nec Abraham innui potest, quia is juvenis erat (18, 3. 5; 19, 2), cum episcopus ille tanquam senex decrepitus describatur (29, 6. 7. 8), et quia jam a. 363 Nisibis ab omnibus incolis derelicta est, ergo schisma sex annorum sub Abrahamo esse non potuit.

Itaque jam per se valde verisimile videtur, S. Ephraemum de Edessa loqui, quo se post traditionem Nisibis contulit; haec autem jam non erit hypothesis, sed certa veritas, si animadvertimus, in sequenti hymno 31 urbem Edessam in prima persona singularis loquentem introduci. Ecclesia ergo est Edessena, episcopus S. Barses (361—378), cujus persecutionem per Valentem imperatorem narrat Theodoretus, hist. eccl. 4, 16. Apparet tamen ex his hymnis, Barsen tum nondum exilio mulctatum esse. Optimum ergo nobis videtur, sex annos, per quos schisma illud duravit, inde ab a. 364 numerare, quo Valens, ecclesiae persecutor, regno potitus est. Antea enim, tempore Joviani, Arianis tanta audacia non fuisse videtur. Hi hymni igitur a. 370 scripti videntur, certe nullo modo ultra a. 373 protrahi possunt, quo S. Ephraem mortuus est,[1]) et quo Valens secundum Chronicon Edessenum et

---

1) Mirum est, hanc rem clarissimam adhuc multis tam dubiam videri. Ita ait Rödiger in Herzogii encyclopaedia theologica (s. v. Ephraem), hunc sanctum mortuum esse *secundum quosdam a. 373, secundum alios 375, probabiliter autem 378.* Quod de anno 375 dicit, omnino erroneum est; nititur enim loco Assemani B. O. I, 54, a viro doctissimo Roediger non recte intellecto. Res ita se habet: omnes Syri docent, S. Ephraemum a. 684 aer. gr. mortuum esse, id est 373 p. Chr. (ex nostra scilicet computatione, qua Christus a. 311 hujus aerae natus est). Dionysius Telmachrensis autem et Chronicon Edessenum aliam de Christi nativitate opinionem tenent, quam a. 309 aer. gr. contigisse credunt; ideoque Assemanus ait, mortem Ephraemi in annum Christi 375 s e c u n d u m e o r u m c o m p u t a t i o n e m incidere. Sed annus Christi 375 secundum computationem Chronici Edesseni prorsus idem est ac annus 373 nostrae computationis. Ergo nemo unquam Ephraemum 375 mortuum esse contendit. — Ii, qui ejus mortem in annum 378 differunt, orationem graecam in laudem S. Basilii, Ephraemo adscriptam, proferunt, ut inde probent, Ephraemum Basilio superstitem fuisse. Sed haec oratio et Basilio adhuc vivo scripta esse potuit et fortasse non genuina est. Certe nunquam syriace exstitit, quippe quae graecos verborum lusus faciat ut Βασίλειος ἀληθῶς ἡ βάσις τῶν ἀρετῶν). — Contra omnes veteres scriptores S. Ephraemum anno 373 mense Junio mortuum esse affirmant, Vita scilicet ejus et brevior et prolixior, Chronicon Edessenum, Dionysius Patriarcha, liber Chalipharum, Syrus anonymus in B. O. I, 54. Idem innuere videtur Hieronymus, dicens, Ephraemum sub Valente vita decessisse, qui ipse a. 378 mortuus est. Ceterum, si mense Septembri a. 373, quo Valens catholicos Edessenos persecutus est, adhuc vixisset, certe historici, qui hanc persecutionem narraverunt, aliquam ejus mentionem fecissent. Cf. etiam Alsleben, das leben des heil. Ephraem.

Dionysium Edessenis episcopum Arianum obtrudit et ecclesiam S. Thomae orthodoxis ademit, sine dubio etiam S. Barsen in exilium misit.

Carmina 31—34 de Carrhis agunt, urbe idololatriae pertinaciter dedita, et quidem 31—33 de Vito, ejus episcopo, multisque tribulationibus, quas a paganis et haereticis perpessus est. Scripta sunt, postquam Ephraem Edessam se contulit, quia haec urbs loquens introducitur et s. reliquiae, ibi asservatae, commemorantur. Puto, ea paulo post scripta esse, quia Vitus novus pastor nominatur, scilicet sub initio regni Valentis. S. Barse enim a. 361 Edessam translato, pagani Haranitae sub regno Juliani nullum episcopum admisisse credibile est. Fortasse igitur sub Joviano tandem Vitus suffectus est, qui a. 381 consilio Constantinopolitano intererat. Tum, Valente mox subsequente, seditio clericorum Arianorum contra eum mota est. Tum autem schisma Edessae nondum ortum esse videtur, quia haec urbs in his hymnis summis laudibus effertur. Fortasse igitur hymni ad a. 364 referendi sunt. Idem dicendum est de carm. 34, quod insitam Haranitarum idololatriam deplorat, iisque consilium dat, ut Edessenis similes fiant.

De canticorum denique 35—77 aetate nihil habeo quod affirmem, nisi, ut e carm. 42 apparet, ea Edessae scripta esse, ergo inter annos 363 et 373. Carm. 35—42 praecipue querelas Mortis et Diaboli continent de detrimento, quod per Dominum Jesum Christum acceperunt, 43—51 resurrectionem corporis contra Marcionis, Bardesanis, Manetis haereses tuentur, 52—68 altercationes Mortis cum Diabolo et hominibus praecipue repraesentant, 69—77 denique rursus de resurrectione mortuorum agunt. Accuratior argumenti descriptio ad singulos hymnos pertinet.

Apparet ergo, hymnos 25—77, Nisibi jam derelicta et ab incolis deserta, scriptos esse, ideoque titulum ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܝܢ proprie nonnisi ad hymn. 1—21 pertinere, qui de variis hujus urbis fatis agunt.

IV. De usu historico horum carminum.

Prima pars hujus collectionis de bellis Saporis II contra imperium Romanum agit, in quantum Nisibis et regiones finitimae per ea afficiebantur. Hoc modo res gestae nobis non solum per testem oculatum et aequalem quasi ad vivum repraesentantur, sed etiam multa et ignota afferuntur et dubia solvuntur. Videtur autem necessarium esse, ut breviter hujus belli historiam exponamus, eique, quae ex his hymnis disci possunt, subjungamus.

Pax, quam Persae inde ab a. 297 cum Romanis coluerant, primo interrupta est a. 337 per Saporem regem, qui quinque provincias ad Tigrin sitas reposcit, simulque incursionem hostilem in Mesopotamiam fecit. Constantino paulo post mortuo, anno sequenti sub Constantio, Nisibin primo obsedit Sapores, sed re infecta redire coactus est.[1]) Tum usque ad a. 350 continuum fere Romanis et Persis erat bellum, de quo ab historicis pauca tantum memoriae tradita sunt. Hoc tantum scimus, novem praecipuas pugnas accidisse, quorum maxima Singarensis erat (a. 348), sed omnes Romanis infaustas fuisse. Nisibis quoque a. 346 iterum, sed frustra obsessa est. Libanius et Julianus narrant, ante pugnam apud Singaram indutias initas esse, quas Persae violassent.

Hae quidem res gestae sunt, antequam S. Ephraem hymnos nostros scripsit; nonnunquam tamen, praecipue in hymnis 13—14, earum mentionem facit. Docemur inde, hoc tempus bellicosissimum fuisse et Constantium imperatorem saepius Nisibi commoratum esse, quod confirmatur Codice Theodosiano, cui inest lex, 12. Majo 345 Nisibi data. Ceterum ex hymnis 1. 2. 3. 6. 13 certe probari potest, Nisibin a. 346 iterum obsessam esse, quod

1) Barhebraeus in Chronico valde confuse has res tractat, cum primam obsessionem adhuc superstite Constantino, alteram immediate post mortem ejus accidisse narret. Liber quoque Chalipharum nimis obscure et perverse de his obsidionibus narrat.

hucusque nonnisi a Theophane et Chronico Hieronymi commemorabatur.

Prolixius nobis loquendum est de tertia urbis Nisibis obsessione a. 350, de qua scilicet tres priores hymni nostrae collectionis agunt. De hac obsessione egerunt Julianus (orat. I, p. 27 sqq.; II, p. 62 sqq.), Chronicon Alexandrinum (p. 674—676), Theodoretus (hist. eccl. 2, 30; vit. patr. 1); Philostorgius (3, 23), Theophanes, Zonaras, Cedrenus, Barhebraeus (Chronicon, p. 68), obiter eam commemoraverunt Libanius (orat. 12) et Zosimus (3, 8). Cum autem hi scriptores valde inter se dissentiant, necessarium videtur, antiquiorum et graviorum relationes, quam brevissime fieri potest, afferre.

Julianus in duabus orationibus suis, quae paucis tantum annis post scriptae sunt, haec fere tradit: Sapores urbem undique aggeribus circumvallavit et Mygdonium flumen ita immisit,[1]) ut locus intra muros et aggeres aquis impleretur. Tum machinae navibus impositae muris admovebantur; milites autem partim navibus murum ascendere studebant (aquae enim murum fere aequabant), partim ex aggeribus tela in defensores conjiciebant. Hi vero ignem, tela, lapides in hostes eorumque machinas conjiciebant, et naves partim cremabant, partim in altum evehebant, ita ut corpora, arma, navium tabulae undique aquis intra muros et aggeres supernatarent. Post multos autem dies aqua fortuito aggerem perrupit, simulque etiam muri pars centum cubitorum fluctuum impetu corruit. Tum Sapores urbem capere constituit, sed quia equites et elephanti, ab obsessis lapidibus obruti, terrâ uliginosâ inter aggeres et muros mergebantur, exercitum reduxit, donec solum exsiccatum esset. Interea jussit continuo tela in confractam muri partem dirigi, ne restauraretur. Cives autem Nisibeni post milites constituti, ita ut videri non possent, novum murum exstruxerunt, qui proximo tempore matutino jam altitu-

1) Ait Julianus, Mygdonium tum forte anniversariam suam inundationem fecisse, quod etsi fieri potuit, tamen ad rem perpetrandam nullo modo erat necessarium.

dinem 4 cubitorum habebat. Itaque Sapores, spe frustratus, post obsidionem quatuor fere mensium revertit, nonnullis satrapis antea interfectis, qui aut ignavi fuerant, aut aggeres non satis solide exstruxerant.

Cum Juliano plerumque convenit Chronicon Alexandrinum, quod a Theophane exscriptum est. Tamquam fontem suum laudat Vologesem episcopum Nisibenum, qui de hac re epistolam ediderit. Ait, Saporem, postquam diu urbem machinis frustra aggressus esset, tandem urbem per Mygdonium inundare constituisse. Tum vero pars muri corruit, unde multi hostes perierunt. Cum Sapores urbem capere vellet, omnes fere milites Nisibeni ad locum muri perruptum convenerunt, multosque hostes et elephantes interfecerunt, aliis in fossarum uligine immersis, ita ut Sapores omnino 10000 militum amitteret. Simul etiam imbre, procella, fulminibus territus est, maxime autem visu hominis in muro ambulantis, qui regio ornatu indutus erat. Itaque post obsessionem 100 dierum, machinis destructis abiit.

Longe alia nos docet Theodoretus in hist. eccl. et in vitis Patrum. Ait enim, Saporem cum ingenti exercitu multisque elephantis urbem per 70 dies obsedisse, et primo quidem eam tumulis muro oppositis cinxisse, qui e palis constructi et ramis terraque expleti erant; turres quoque contra turres erexit, quo facilius tela in urbem projici et muri capi possent; sed etiam inferius fodi murumque subverti jussit. Cum autem haec ei non ex voto cessissent, tandem alveum Mygdonii fluminis, per urbem fluentis, obstruxit, et ripas utrinque ad magnam altitudinem exaggeravit, ut per aquae impetum murus frangeretur. Id quod accidit; cum enim flumen in immensum auctum aggerem perrupisset, in duobus locis, ubi urbem ingreditur et egreditur, murum confregit. Sapores igitur sequenti die post minutas aquas urbem capere constituit, sed a proposito deterritus est, tum quia Nisibeni in nocte murum restauverant, tum ob visionem viri, quem primo imperatorem, deinde angelum putabat. Sequentia praetermitto, quia aperte erronea sunt. Theodoretum secuti sunt Zonaras, Cedrenus, Barhebraeus. Duo tamen de suo addidit Zonaras

Saporem scilicet ob incursionem Massagetarum obsessionem omisisse, et eum primum Mygdonium derivasse, ut urbi aquam adimeret. Prius non inverisimile est, posterius autem certe erroneum est, quia Mygdonius, ut mox videbimus, urbem non pertransiit.

Theodoreti narrationem, in quantum cum Juliano et Chronico Alexandrino non convenit, rejiciendam esse, jam a priori verisimile est, cum Julianus aequalis et homo in rebus bellicis versatus sit, Chronicon ad fontem aequalem et Nisibenam provocet, Theodoretus autem episcopus saeculi quinti sit. Porro Theodoretus multos apertos errores profert; confundit enim hanc obsessionem cum ea, quae a. 338 accidit, cum in vit. patr. dicat, Saporem, audita Constantini morte, bellum movisse. Illud quoque falsum est, quod Theodoretus (nec non Philostorgius) contendit, S. Jacobum tum episcopatum Nisibis tenuisse; illum enim paulo post primam obsessionem mortuum esse, infra demonstrabimus.

Sed ante omnia quaerendum est, quid nostra carmina, a quorum testimonio tota res pendet, de hac quaestione doceant. Conferenda sunt carm. 1—3; 4, 19; 11, 14—17; 12, 6—7; 13, 18. Dicitur autem 13, 18, Mygdonium extra urbem fluere, unde tota Theodoreti narratio necessario corruit. Nusquam legimus, Saporem de industria muri confractionem procurasse; contra Juliani narrationi favere videtur, quod 3, 19 dicitur, Saporem frustra per machinas murum frangere studuisse, tum autem ruinam accidisse, ne crederet, se post murum fractum urbem capturum esse. Studeamus ergo ex iis, quae S. Ephraem commemorat, descriptionem hujus obsessionis quaerere: Sapores totam urbem aggeribus circumvallavit, qui e palis, cratibus, terra exstructi erant, ut Theodoretus recte narrat, et e quibus tela in obsessos mittebantur (1, 3; 2, 9. 15; III 207 d [1])). Tum aquas Mygdonii sine dubio, per

[1]) Sermo 3 de Fide nonnunquam ad hanc obsessionem alludit. Commemorat hic tumulos terra exstructos. De iisdem loquitur Julianus, quando ait, Persas montem vicinum fere in urbem injecisse.

canalem in spatium intermedium inter muros et aggeres immisit, quae, quanquam magno impetu irruebant, murum non laeserunt (1, 1. 3. 4. 5. 8; 2, 9; 3, 7; 4, 19). Consilium ejus nullum aliud fuisse videtur, quam ut murus navium opera facilius capi posset. Cum ergo aqua tam alte ascendisset, ut murum fere aequaret, aquae affluxus impeditus est et pugnae illae navales acciderunt, quas Julianus commemorat. Sed repente fluctus aggerem perruperunt, et per impetum aquae erumpentis pars muri cum turri (ut ex his hymnis discimus) inopinato corruit, cf. 2, 1. 15. 18. 19; 3, 6; 11, 15. Tillemont (hist. des empereurs IV, 2, p. 1108) dubitat, num aqua satis vigoris habuerit, ut in exitu suo murum confringeret, ideoque Theodoretum mavult sequi. Sed haec confractio non impossibilis erit, si ponimus, illam muri partem cursui fluctuum velociter erumpentium ex adverso oppositam fuisse, vel potius, aquas etiam in urbem penetrasse (cf. 1, 5. 7; 4, 19) et fluctuum impetum ab intus murum fregisse. Multos hostes navibus vectos hoc modo periisse per se patet. Haec muri confractio Sabbatho accidit, ut discimus ex hymno 3, 6. Mox Sapores cum exercitu et elephantis urbem aggredi conatus est, sed eo modo, quem Julianus describit, ad regressum coactus est, cf. 2, 18. Ergo captio urbis in crastinam diem dominicam dilata est; cum autem mane videret Sapores, murum per noctem a Nisibenis restauratam esse, omnes conatus suos irritos fore putans eodem adhuc die obsidionem omisit (2, 17. 19; 3, 6; 11, 16—17). Julianus quidem contendit, Saporem etiam postea per tempus non parvum ante urbem remansisse et varios ad eam expugnandam conatus fecisse; sed major debet esse auctoritas Ephraemi, qui non solum 3, 6 illam diem dominicam diem liberationis urbis vocat, sed etiam 2, 17 expresse ait, hostes, postquam murum restauratum vidissent, tam celeriter domum profectos esse, ut ne vesperam quidem hujus diei exspectarent.

Causa discessus tam repentini videtur fuisse populorum finitimorum in regnum Persarum incursiones, quos Zonaras Massagetas, Ammianus autem Chionitas et Gelanos, in extremis Persiae limitibus constitutos, vocat. Usque ad a. 358, quo pacem et

societatem cum iis iniit, Sapores bellum contra hos barbaros exercuit (Amm. 14, 3; 15, 13; 16, 9; 17, 5), ideoque imperium Romanorum quiete fruebatur, nisi quod Persae interdum per furta potius et latrocinia, quam per pugnas, praedam quaerebant (Amm. 14, 3; 15, 13; 16, 9). De hoc tempore intelligendus est S. Ephraem, quando dicit, sub Vologese urbem pace et quiete fruitam esse.

Postquam autem Sapores bellum cum populis finitimis composuit eosque in societatem suam adscivit, pacis conditio ei nuntiata est, quam jam a. 356 Musonianus, praefectus praetorio, Tamsapori, duci Persarum tulerat. Rex autem summa arrogantia a. 358 per legationem et litteras Armeniam Mesopotamiamque poposcit. Constantius et ipse ei bis legatos cum muneribus et litteris misit, sed animum ejus flectere non potuit (Amm. 16, 9; 17, 5. 14). Hae legationes commemorantur in cant. 13, 5. 6.

Sequenti ergo anno 359 rursus bellum movit Sapores, quod Ammianus prolixius describit 18, 4—10; 19, 1—9. In nostra collectione hymni 4—12 de eo agunt; duos ergo habemus testes oculatos. Primum res gestas hujus anni ex Ammiano breviter afferemus. Simulac nuntiatum est, Persas, Anzaba flumine trajecto, appropinquare, Romani sine ulla mora agrestes cum pecoribus ad tutiora transire coegerunt et campos omnes incenderunt, ne pabulorum suppeteret copia, ita ut a Tigride usque ad Euphratem nihil viride cerneretur. Sapores ergo inde a Nisibi sub montis Masii pedibus per valles gramineas exercitum duxit. Cum autem Bebasen venisset, unde regio ad montem sita aridissima esse incipit, simulque audivisset, Euphratem nivibus tabefactis inflatum omniaque inundantem vado transiri non posse, itinere dextrorsum flexo, ultra Masium montem profectus est, ut et Euphratem angustiorem apud Barzalam facilius transiret et pabulum in regione non vastata inveniret. Cum per Horren et Mejacarire et Charcha venisset, duoque castella, Reman et Busan expugnasset, toto animo in Amidam obsidendam incubuit, quam tandem post 73 dies cepit. Antea jam complura castella, inter quae excellebat Ziata, a Persis expugnata, et incolae in captivitatem abducti sunt. Sed autumno jam praecipite ulterius progredi non ausus est Sapores,

sed reversus anno sequenti 360 rursus Tigride transmisso primum Singaram cepit, tum, Nisibi prudenter evitato, Bezabden expugnavit, postea vero muros reparavit urbemque praesidio Persico instruxit; Virtam autem frustra obsedit. Constantius postea Bezabden, quam Persae praecipuum ipsorum munimentum fecerant, omnibus copiis recuperare studuit, sed re infecta discedere coactus est. Cf. Amm. 20, 6. 7. 11.

Hymni 4—12 omnes ad a. 359 pertinent, nonnullaque ex iis ad illustrandum aut supplendum Ammianum desumi possunt. Ac primum quidem chronologia hujus anni ex iis melius quam ex Ammiano apparet. Ammianus tradit, agros vastatos esse, *cum jam stipula flavente turgerent*, ergo mense Aprili aut Majo (cf. Shaw, travels pag. 335), porro Saporem tempore inundationis Euphratis Bebase fuisse, ergo Julio aut Augusto (cf. Plinius hist. nat. 5, 21), tandem eum Busan profectum tertio die Amidam venisse et 73 dies in obsidenda Amida consumpsisse, hancque obsessionem in autumno finitam esse *autumno praecipite haedorumque improbo sidere exorto*. Ex Ephraemo autem discimus mense Aprili adventum Saporis nuntiatum esse, eodemque mense agros devastatos esse (7, 3). Accuratius tempus indicat 6, 24, ubi ait, hanc devastationem tempore decrescentis lunae accidisse, ergo in priori dimidio Aprilis. Cum autem S. Ephraem, Ammiano consentiens, dicat, messem tum proxime institisse (5, 2. 22; 6, 10. 12; 7, 3) finem hujus periodi, ergo medium Aprilem, eligere praestabit. Carmen denique sextum, quod Sapore prope Nisibin commorante scriptum videtur (str. 1. 5—9. 22) circa 13. Maji consarcinatum esse apparet e str. 30. — Itaque ordo chronologicus nobis ita disponendus videtur: Ineunte Aprili Sapores in bellum profectus est, sub mediam mensem Anzabam transjecit et Mesopotamia a Romanis vastata est. Medio Majo Nisibin venit, ineunte Julio, postquam, teste Ammiano, diu cunctatus Bebase remansit, Bebase profectus Amidam petivit, quod inde a fine Julii usque ad initium Octobris obsidebat. Nec obstat, quod tardius videtur iter Bebasen usque, quia, tota provincia vastata, sub montium pedibus ingens exercitus proficisci coactus erat.

Haec praeterea notatu digna videntur, quod S. Ephraem vastationem Mesopotamiae per Romanos tamquam consilium inutile, crudele et magis propter praedam faciendam initum vituperat, et quod tradit, eos non solum segetes et vineas vastasse, sed etiam arbores abscidisse et greges abduxisse (5, 23—25; 6, 18—21). Quod Ammianus narrat, agricolas coactos esse, ut ad tutiora transirent, sine dubio de oppidis munitis intelligendum est, ut apparet ex XIX, 2, 14; 6, 1. Nihilominus tamen Nisibin non refugisse videntur, quia omnes putabant, Saporem, sicut antea, nihil antiquius habiturum esse, quam hanc urbem obsidere. S. Ephraem certe nos docet, Nisibin ab ipsis civibus suis desertam esse, qui ob metum aufugerint, ita ut decima tantum pars incolarum ejus relicta sit (4, 23; 6, 27—29. 33).

Valde difficilis est quaestio, num Nisibis a. 359 a Persis obsessa sit. Zonaras affirmat, eum frustra hujus urbis expugnationem tentasse, sed mox ab incepto abstitisse. Apud Ammianum duplex est lectio, aliis legentibus *Nisibi prostratione vili transmissa*, aliis *pro statione*. Prior lectio in recentiores editiones assumpta est, sed nobis posterior multo melior videtur. Eandem enim prae se fert ironiam, ac similis locus XX, 7, 1 *rex Nisibin prudenti consilio vitans*. Praeterea vix credendum est, Ammianum, qui vel levissimos hujus belli casus tam minute describit, obsessionem Nisibis duobus tantum verbis, iisque perobscuris, commemorasse. Nostri certe hymni nihil de Nisibi obsessa tradunt, sed tantum orant, ne hostes ad urbem adveniant eamque capiant (6, 1. 5—9. 22). Quando autem in iis exemplum divini auxilii affertur, tum semper obsessio a. 350 commemoratur (11, 14—17; 12, 6—7), quod mihi firmissimum argumentum videtur, urbem a. 359 non obsessam esse.

E carmine tandem decimo apparet, Ziatam castellum, quod, obsessione Amidae ad finem vergente, a Persis expugnatum est, (Amm. 19, 6) Anzitam esse, ut in annotationibus demonstravimus. St. Martin quidem (ad Lebeau, histoire du Bas-Empire II, 298) putat Ziatam esse Zaidam (syriace ܚܣܢ ܙܝܕ, armeniace Kharpert) in Sophene, sed literae non conveniunt.

Postea anni 361 et 362 quieti erant. Anno autem 363 Julianus Apostata Persis bellum intulit, quo interfectus est. Successor ejus Jovianus Persis pace ignobili, sed necessaria quinque provincias ad Tigrim sitas cessit, una cum urbe Nisibi, cujus incolae omnes patriam relinquere et Amidam emigrare coacti sunt. S. quoque Ephraem primo (ut ex Actis ejus syriacis scimus) Amidam, mox autem Edessam se contulit. Anno 363, sed ante deditionem Nisibis, scripta sunt carm. 17—21, quorum ultimum nonnullas res historicas tangit.

V. De usu in ecclesiastica historia et archaeologica.

Omnia singula, quae in his carminibus ad res ecclesiasticas illustrandas pertinent, hic enumerare, non e re erit, cum ea in indice rerum, quem in fine posuimus, inveniri possint. Nonnulla tamen majoris momenti paucis commemorabimus. Multa ex iis nova discimus de episcopatibus urbium Nisibis, Haran, Edessae[1]).

---

1) Liceat hac occasione quaedam de antiquitate episcopatus in ecclesia syriaca afferre. Wichelhaus enim (de novi testamenti versione peschito, p. 89. 331) et nonnulli alii theologi protestantes contenderunt, peschittham novi test. versionem nullum inter episcopos et presbyteros discrimen agnoscere. Sed contrarium evidenter evinci potest. Vocem ἐπίσκοπος Peschittha vertit per ܐܦܝܣܩܘܦܐ Act. 20, 28, per ܩܫܝܫܐ (presbyter) autem Philipp. 1, 1; 1 Tim. 3, 1. 2; Tit. 1, 7. Vidit enim interpres, episcopos his tribus locis commemoratos revera esse presbyteros, et quia suo tempore non jam licebat, nomen episcopi sensu latiori presbyteris tribuere, in versione sua etiam titulum mutavit. Clarissime apparet causa mutationis in loco Phil. 1, 1, ubi Paulus *episcopos* et diaconos ecclesiae Philippensis salutat, nec minus Tit. 1, 7, quia in versu antecedente iidem nominatur presbyteri. Etiam 1 Tim. 3, 1. 2 nomen mutavit, quia Timotheum, utpote Ephesi episcopum, nonnisi in presbyteros jurisdictionem exercere putabat, et quia immediate postea diaconorum mentio fit. E contra autem Act. 20, 28 ܐܦܝܣܩܘܦܐ vertit, quia clericos a S. Paulo Miletum convocatos veros putabat esse episcopos Ephesi et vicinorum oppidorum, in qua sententia prorsus cum S. Irenaeo convenit, qui adv. haer. 3, 14 ait: *in Mileto convocatis episcopis et*

Quod ad Nisibin attinet, quatuor ejus episcopi sibi invicem succedentes commemorantur, Jacobus, Babu, Vologeses, Abraham. De tempore mortis S. Jacobi scriptores non inter se conveniunt, cum Chronicon Edessenum et Dionysius Telmachrensis eum a. 338 defunctum esse statuant, Theodoretus autem, Philostorgius, aliique recentiores, eum adhuc a. 350 in obsidione Nisibis superstitem fuisse affirment. E nostris hymnis certo demonstrari potest, eum a. 338 mortuum esse. Nam non solum commemoratur, secundam obsessionem a. 346 sub Babu accidisse (13, 2. 17) et sub eodem bellum Persicum gestum esse (13, 4—9. 14—15), sed etiam expresse dicitur, sub Jacobo pacem fuisse et nonnisi una cum ipsius fine finitam esse (13, 15). Ergo Jacobus post a. 338 vixisse non potest. Si verba hujus strophae sensu stricto accipimus, initium quoque episcopatus ejus ad tempus pacis cum Persis ictae (a. 297) referre debemus. — Haec certa de morte Jacobi definitio eo quoque nomine valde commendatur, quod pro certo probat, hunc sanctum infami illi Arianorum synodo Antiochenae a. 341 minime adfuisse. Ille quidem Jacobus, qui canonibus Antiochenis subscriptus invenitur, Nisibenus esse videtur, sed Cl. Ballerini jam probaverunt, hos canones ad a. 332, non 341 pertinere (cf. Opp. Leonis Magni III, pag. XXV—XXX). — Praeterea de S. Jacobo memoriae tradit Ephraem, eum severioris et austeri ingenii fuisse, magnoque rigore populum rexisse. Corpus ejus tamquam palladium urbis Nisibi asservatum est (13, 18—21).

Successit eum Babu, sicut tradunt Elmakinus et Abulpharagius (qui eum بابويه Babuja nominant), quos propterea immerito reprehendit Assemanus (Bibl. Or. I, 18; III P. II pag. 768), cum ipse, Chronicon Edessenum et Dionysium secutus, Vologesen im-

---

presbyteris. Eosdem quidem v. 17 secundum textum graecum ܩܫܝ̈ܫܐ vertit, sed ideo, quia suo tempore, quanquam presbyteris nomen episcopi dari non jam poterat, tamen episcopi adhuc presbyteri nominabantur, ut ex Irenaei et Hippolyti scriptis apparet. Ergo tempore versionis Peschitthae titulus episcopi apud Syros nunquam sensu latiori de presbyteris, sed de solo ecclesiae praesule adhiberi potuit. Cf. etiam, quae de hac re scripsimus in Zarnckii ephemeridibus litter. centralblatt 1864, n. 9, p. 195.

mediate post Jacobum episcopatum Nisibis tenuisse credat. Nomen Babu invenitur 17, 11; 19, 16. Ejus tempore continuum flagrabat bellum inter Romanos et Persas, Constantius Nisibin venit (a. 345), et urbs altera vice obsessa est (346). Mortuus ergo est intra annos 346 et 350, sed mihi praestare videtur, mortem ejus in a. 349 differre, quia Vologesis tempus tamquam pacificum et tranquillum laudatur. De Babu praesertim hoc narrat S. Ephraem, quod multam operam et pecuniam in captivis redimendis insumpsit (14, 4. 23; 19, 16).

Ejus successor Vologeses (syriace Valagesh, seu secundum nostros hymnos Valgesh) usque ad a. 361 teste Chronico Edesseno episcopatum tenuit. Dionysius quidem eum tempore deditionis Nisibis a. 363 adhuc superstitem fuisse affirmat, sed hymni nostri eum erroris convincunt. Vologesis saepissime mentionem faciunt hymni 13—21. Sub eo tertia obsessio accidit a. 350; postea autem, usque ad a. 359, quies regnabat. Laudatur praecipue eloquentia ejus, propter quam ei adhuc juveni concionandi munus injunctum erat (15, 7; cf. 14, 2—4. 15—16; 15, 8; 17, 11; 18, 2), nec minus summa moderatio et lenitas. Nihilominus nonnulli clerici ei restiterunt et pacem ecclesiae turbaverunt, qua de re in hymnis ad a. 359 pertinentibus conqueritur S. Ephraem (cf. 7, 9—13; 15, 1—2. 18—20). Hos clericos haeresem, sine dubio Arianam, propugnasse, praesertim e carmine septimo mihi apparere videtur.

Successorem Vologesis, hucusque prorsus ignotum, ex hymnis 17—21 discimus nomen habuisse Abraham. Discipulus erat Vologesis, et junioris adhuc, cum eligeretur, aetatis (18, 3. 5; 19, 2); strenue tamen et fortiter Juliano, qui etiam Nisibi idololatriam promovere studebat, restitit (18, 5—8; 21, 14—17). Cum post pacem Joviani a. 363 omnes incolae Nisibis urbem relinquere et Amidam proficisci coacti essent, probabile mihi videtur, episcopatum Nisibenum per aliquod tempus omnino cessasse. Proximus certe, qui commemoratur, episcopus Nisibenus Hosee est, quem Dionysius Telmachrensis interfuisse scribit synodo a. 420 a Jaballaha, Seleuciae archiepiscopo, convocatae.

Carmina 26—30 (quibus jungendum videtur carm. 25 deperditum) de schismate ecclesiae Edessenae sub Valente agunt, ut antea demonstravimus. Episcopatum Edessae tunc tenuit S. Barses, quem Theodoretus eccl. hist. 4, 14 summis laudibus celebrat. Habemus etiam duas S. Basilii ad eundem epistolas, a. 377, cum Barses in exilio versaretur, scriptas (cf. Epp. Basil. 264 et 267). Socrates, Sozomenus, Theodoretus, Rufinus narrant persecutionem a Valente contra catholicos Edessenos motam, postquam Barsen in exilium misit, novumque episcopum Arianum populo obtrudere conatus est. Chronicon Edessenum et Dionysius docent, hanc persecutionem a. 373, mense Septembri accidisse. Eodem ergo anno etiam Barses in exilium missus videtur, cum Theodoretus utramque rem conjungat. Quo tempore hymni nostri scripti sunt, jam per sex annos schisma ecclesiam Edessenam dividebat (cf. 27, 5; 28, 7), cujus causa haeresis Ariana erat (28, 5—6; 29, 3—4. 34; 30, 21—22). Hoc ergo schisma a. 364, quo Valens imperare coepit, initium sumpsisse videtur, ita ut hymni a. 370 scripti sint. Certe nunquam in iis de exilio S. Barsae sermo est, sed nonnisi de inimicitia, qua haeretici eum insectabantur. Praecipue eum impudicitiae accusare audebant, quam calumniam S. Ephraem non minus absurdam, ac detestandam esse demonstrat (29, 6—10). Ex stropha 28, 4 concludendum videtur, schisma jam antea, fortasse sub regno Constantii, exortum, sed rursus suppressum esse. Revera quidem e Juliani epist. 43 apparet, sub initium a. 362 Edessae separatam Arianorum ecclesiam valde opulentam exstitisse, quae autem a Juliano ob vim Valentinianis illatam cunctarum opum suarum confiscatione mulctata est. Fortasse ergo hi Ariani posteriori Juliani tempore aut sub Joviano ecclesiae catholicae reconciliati sunt. — Alias tamen (29, 11—21) priorem ecclesiae Edessenae conditionem magnopere laudat S. Ephraem.

Carmina 31—34 de rebus Carrhensibus agunt. De idololatria veterum Aramaeorum, a Carrhensibus pertinaciter retenta, hic agere supervacaneum censeo, cum hoc uberrime a Cl. Chwolsohn praestitum sit (die Ssabier und der Ssabismus I, p. 301 seqq.); itaque de solis rebus eorum ecclesiasticis mihi dicendum erit.

Barses, antequam episcopatum Edessenum a. 361 suscepit, Carrharum episcopus erat, sicut tradit Chronicon Edessenum, quod confirmatur per carm. 33, str. 8. Eum secutus est Vitus, qui in his carminibus commemoratur et secundum 33, 8 Edessa oriundus erat. S. Ephraem valde commendat ejus sanctitatem et asceticum studium (31, 1—2. 37), eumque multos labores et aerumnas sustinuisse narrat, tum per paganos Haranitas (31, 3. 27—29; 33, 5—6), tum per clericos ipsius, qui eum impugnabant, sine dubio quia Arianae haeresi favebant (31, 30—32). Cum Vitus 31, 30 novus pastor nominetur et schisma Edessenum nondum exortum esse videatur, quia haec urbs summis laudibus effertur (34, 3—4), verisimile videtur, hos hymnos a. 364 scriptos esse, cf. supra. Vito successit post a. 381, quo Vitus concilio Constantinopolitano intererat S. Protogenes, clericus Edessenus, quem Valens in exilium miserat (cf. Theodoret. 5, 4; Sozomen. 6, 33).

His nonnulla subjiciemus, quae ad archaeologiam sacram illustrandam pertinent. Ita secundum carm. 6, str. 30—32 in ecclesia Nisibena celebrabatur festum commune omnium martyrum, quod immobile erat, quia a. 359 fortuito hoc festum cum die ascensionis dominicae coincidebat. Cum ergo a. 359 dies paschatis in 4. aprilem[1]) incideret, hoc martyrum festum diei 13. Maji tribuendum est. Hoc quidem unicum est testimonium pro immobili martyrum festo in Oriente (in Occidente enim post saec. VII festum omnium martyrum et sanctorum Cal. Novembr. celebratum est), sed ecclesia graeca saeculo IV memoriam martyrum communem in dominica post pentecosten coluit (cf. Chrysost. II, 711), Syri Nestoriani autem in feria sexta post Pascha (cf. Bibl. Or. I, p. 3; III, II, p. 382). Tamen post hoc luculentissimum testimonium dubitari nequit, quin antea apud Syros immobile festum in 13. Maji martyribus destinatum sit.

De aliis in annotationibus egi, ut de martyrio Thomae apostoli

---

1) Cf. epistolas festivales S. Athanasii (Cureton, the festival letters of Athanasius, p. LVIII), ubi notandum est, has epistolas syriacas Pridie Non. etc. exprimere per I Non., non, ut exspectandum esset, per II Non.

apud Indos ejusque reliquiis (carm. 42, str. 1—2), de crucifixione Petri inversa (59, 2—3), de chrismatione ordinandorum (17, 2; 19, 2) etc.

VI. De usu in historia dogmatum.

Ea, quae ad res dogmaticas spectant, suis locis melius expendentur. De duobus tamen hic prolixius agendum est, ac primum quidem de opinione S. Ephraemi circa res novissimas, de quibus fere dimidia horum hymnorum pars disputat. Apparebit ex iis, quae proferemus, S. Ephraemum hac in re cum ecclesia omnino convenire, et neotericos Orientales, qui per spiritum rebellionis et superbiae hoc dogma perverterunt, a sanctis ipsorum majoribus refelli. Quod primum ad statum animarum inter mortem et resurrectionem attinet, aliquis, re parum accurate inspecta, suspicari possit, Ephraemum docere, piorum animas nonnisi post resurrectionem coelestem beatitudinem adepturas esse, antea autem una cum corpore quasi somno oppressos esse. Ita ed. rom. III 225 b hoc tempus intermedium somnum vocat, III 270 a justos in die resurrectionis aeternam beatitudinem hereditare ait, III 572 e Moysen et Adamum per resurrectionem in paradisum venturos esse docet. Tandem in hymno Nisibeno 73, 4 ait, omnibus unam viam esse usque ad resurrectionem, tum autem duas propositas esse, alteram ad Eden et alteram ad ignem. — Haec autem testimonia nihil probant; quid enim sub somno intellexerit, ipse explicat III 258, ubi ait, pie defunctos non mortuos esse, sed dormire, quia vivi et rationales sint. Alia autem ex sequentibus plenam suam solutionem accipient. Ante omnia enim nobis quaerendus est locus, ubi s. doctor ex professo suam de animae corporis expertis statu sententiam profert. Hic est hymnus 8 de paradiso, ed. rom. III 586—588. In hoc hymno poeta primo latronis meminit, cui Dominus paradisum promisit, magnoque inde gaudio afficitur. Tum vero dubitatio ei exoritur, num revera

anima a corpore soluta in paradisum intrare possit, et hoc fieri posse negat, quia nihil manci aut imperfecti ad paradisum pervenire possit. Mox autem subjungit, Christum in suo ad inferos descensu Adamum cum ceteris justis ex hade liberasse et *in paradisum adduxisse, in amoenas scilicet mansiones ad ejus sepem sitas*, ubi animae eorum habitant et corpora sua exspectant (ܘܐܥܠܗ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܢܘܐܠܐ ܡܫܪܝܬܐ. ܪ̈ܘܚܐ ܕܟ̈ܐܢܐ. ܡܣܟ̈ܝܢ ܠܦܓܪ̈ܝܗܘܢ
ܥܡܝܢ. ܕܬܠܬܐ ܘܐܪܥܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܠܡܪܝܐ ܕܐܚܝܗܘܢ.)
Hic asserit S. Ephraem, justos ante resurrectionem extra paradisum et in paradiso esse, quam apparentem contradictionem ita solvit, ut eos in pulchra regione ad sepem paradisi sita habitare dicat. Ephraem enim paradisum in tres regiones dividit (cf. III 567 f. 568 a. 572 f. 573 a et Uhlemann in Illgenii zeitschr. für histor. theologie I, 156), ultimam humillimam, quam nominat marginem ܫܘܦܐ aut sepem ܣܝܓܐ, mediam, et summam seu altitudinem. Nihil ergo aliud vult, quam animas corpore solutas nondum ad summam beatitudinem in editissima paradisi parte perfruendam accedere posse, sed in inferiori ejus parte, quam sepem nominat, usque ad resurrectionem manere.[1]) Sed secundum Ephraemum et haec inferior paradisi pars seu sepes regio est tam beata, ut vel vilissimus ejus thesaurus omnibus mundi thesauris pretiosior sit. In nullo igitur S. Ephraem a doctrina catholica deviat, secundum quam et ipsam beatitudo sanctorum per recuperationem corporis magnopere augebitur.

Hanc esse mentem S. Ephraemi, neque eum animas a paradiso, sed tantum ab altissima ejus et beatissima regione excludere, testantur etiam alii multi loci, quibus animas sanctorum statim post mortem, visione Dei beatifica frui et paradisum habitare docet. Cf. III 225 d: *animae justorum vivae et rationales in Eden servantur a creatore, corpora autem asservantur in terra, tamquam depositum restituendum.* III 234 f — 235 a: Anima defuncti

1) Tamen etiam post resurrectionem ii, qui in pietate et virtutibus non satis strenui fuerunt, in hac inferiori regione remanent, itaque etiam Ephraem ipse pro humilitate sua hanc sibi solam exoptat.

in coelo excipitur et tamquam unio in coronam Christi inseritur. 239 f: Deus defunctum per mortem ad lucem adduxit, ubi ab angelis et sanctis, qui praeiverunt, exspectatur. 255 c: Mortuus a Domino abductus et jam in regnum coelorum adductus est. 273 c: Defunctus jam nunc apud Deum et sanctos ejus commoratur. 275 c. f: Angeli animam demortui abstulerunt et in regnum coelorum Eden portaverunt, ubi Abraham ei obviam it portamque paradisi aperit. 291 f: Anima defunctae ab angelis in paradisum, in mansionem luminis, ad justos defertur. 293 d: Puerum mortuum deflere non vult, quia Christus eum in domum lucis abduxit. 300 b—d: Pueri ante resurrectionem in Eden servantur. 325 e—326 a: Post mortem corpus quidem in terra manet, anima autem in paradisum aut in gehennam abit. 336 f: Animae omnium sanctorum exspectant corpora sua in horreo vitae (ܐܘܨܪ ܚ̈ܝܐ). 357 d: Mortuus sanctum suum corpus in terra reliquit, sed anima ejus apud angelos habitat et pro nobis orat. 576 d: Sicut infantes per nativitatem e tenebris in lucem perveniunt, ita etiam defuncti per mortem e terra aerumnosa in hortum deliciarum. — Tandem in hymno Nisibeno 73, str. 1 clarissime testatur, animas sanctorum jam ante resurrectionem in coelo esse, cum dicat: *Ecce sub terra sunt cadavera sepultorum, et in coelo sunt justi. Hi enim duo loci portant deposita hominum; terra igitur et coelum reclamarent, si justis resurrectio negaretur.* Notandum hic est, optimos quidem codices A et B ita habere, codicem autem C, qui de industria mutare solet, habere *superne autem in coelo sunt eleemosynae et precationes nostrae*, sine dubio quia scriptor ejus recentiorum Orientalium errori circa animarum statum favebat. Hanc autem lectionem falsissimam esse, jam inde patet, quod stropham uno versu superfluo auget.

Jam supra vidimus ex hymno 8. de paradiso, secundum Ephraemi sententiam animas justorum ante Christum in hade detentas per ejus descensum ad inferos liberatas et in paradisum perductas esse. Similiter etiam III 312 b ait, Christum in suo ad inferos descensu Adamum ejusque liberos liberasse et in paradisum reduxisse, postea etiam corpora eorum resuscitaturum. Similia

leguntur 280—281; 303 c—d; 304 d—f; 313 e; 347 c; 511 e, et in nostris hymnis 38, 1. 5; 39, 2. 4. 6. 9. 18; 36, 12; 41, 15.

De impiis idem ac de beatis docet, scilicet eorum sortem definitivam jam ante resurrectionem et judicium universale post ipsam mortem incipere, cf. hymn. Nisib. 64, 25. Nonnulli loci apud S. Ephraemum occurrunt, e quibus iniquus censor eruere possit, eum Origenis errori circa finem poenarum favisse, sed eos alio sensu explicandos esse, demonstravimus in annotatione ad hymn. 59, 8.

Firmissimum sane habemus argumentum, quo demonstrari potest, animas sanctorum corpore solutas ex Ephraemi sententia et rationis plenum usum habere et arctissime cum Deo conjunctas esse. Docet enim sanctos, praecipue S. Mariam (III 481 a. 487 f. 532 a), a fidelibus invocandos esse, et statim inde a morte sua apud Deum pro hominibus intercedere, eosque suo suffragio adjuvare posse. Cf. III 227 b. e. 231 f. 234 d. e. 236 b. 250 f. 254 a. 255 d. 259 a. b. f. 269 d. 273 c. d. 509 f. 340 d. 345 e. 354 f. 355 a. 357 d, et in hymnis Nisib. 13, 18; 14, 25; 49, 17; 43, 8. 10. 11. 12. Praesertim docetur, sanctos in iis locis beneficia tribuere, ubi eorum reliquiae religiose asservantur et venerantur, cf. II 349—350, III 234 c, hymn. Nisib. 13, 18—21 et totum fere carmen 42.

Non vero omnes defunctos statim ad beatam illam conditionem pervenire contendit, sed animas, nondum ab omnibus peccati maculis purgatas, in purgatorio detineri, ibique bonis operibus et precibus superstitum, nec non incruento sacrificio, adjuvari affirmat. Ita ait III 565 d. e, eos, qui magis ex inscitia, quam malitia peccavissent, post mortem poenis castigari, usque dum justitiae divinae plene satisfacerent, poenis autem expletis eos in infimam paradisi regionem transferi. Cui congruit, quod 595 c affirmat, esse locum intermedium inter paradisum et gehennam, ubi defuncti castigentur et postea dimittantur, nec non, quae III 461 f. 462 a dicuntur. Preces autem et oblationes pro mortuis saepissime commemorat et commendat, cf. II 558 e; III 236 f. 238 b. 239 a. e. 260 a. b. c. 261 e. 263 a. b. 265 a. d. 267 e. 268 a. 269 a. 270 c. 275 a. 284 a. 288 d. 290 a. 291 d. f. 303 d. 314 d. f. 324 c. e.

337 a. 338 a. 349 b. 496 f. 509 d; hymn. Nis. 62, 31—32. Oblationes anniversariae commemorantur 303 f, oblationes in trigesimo post mortem die in testamento S. Ephraemi. In nonnullis locis ita loqui videtur S. Ephraem, quasi his precibus mortui e gehenna liberari et aeternam salutem consequi possint; sed tales loci non secundum verba accipiendi, sed commode ex clarioribus, supra positis, explicandi sunt. Nefas enim est suspicari, virum tam sanctum nescivisse, unicum tantum esse remedium contra mortem aeternam, mori scilicet in statu gratiae, et ecclesiae suffragia iis tantum defunctis prodesse, qui in hac vita, ut ipsis prodesse possint, procuraverunt. Immo hoc idem expresse docet II 358 a.

Denique ex loco III 299 b. c apparet, etiam S. Ephraemum, sicut nonnullos alios e vetustioribus patribus, putavisse, in judicio universali justis et peccatoribus per ignem explorantem transeundum esse, qui justos intactos relicturus, impios autem arsurus sit. Cf. etiam III 459 c. d.

Alterum, de quo paulo prolixius agendum videtur, est sententia Ephraemi de anhamartesia B. Mariae Virginis. Ait enim in carm. Nis. 27, str. 8 ex persona ecclesiae Edessenae, postquam se ipsam pulchram nominavit, et filios suos vituperavit: *Revera quidem Tu et mater tua, vos soli estis, qui omni ex parte omnino pulchri sint. In te enim, Domine, non est labes, nec ulla in matre tua macula. Filii autem mei his duabus pulchritudinibus minime similes sunt.* Probatione vix eget, Ephraemum hoc loco S. Virgini immunitatem non solum ab actuali, sed etiam ab originali peccato tribuere. Adscribit enim ei talem sanctitatem, quam cum solo Christo participat, quaque omnes reliqui homines carent. Alias autem Ephraem semper primum locum concedit infantibus, qui post baptismum sine peccato actuali e vita decesserunt, eosque omnes sanctos honore et dignitate superare contendit (cf. III 300 c. 582 f. hymn. Nis. 63, 23). Si ergo de actuali tantum peccato ageretur, Maria Virgo non sola praeter Christum hac immunitate gauderet, sed in eundem cum infantibus post baptismum mortuis ordinem releganda esset. Habemus ergo hic per iteratam omnis peccati negationem, per comparationem cum anhamartesia

Christi et per oppositionem contra alios omnes homines directum testimonium Ephraemi de conceptu immaculato S. Mariae, pro quo adhuc plura magis indirecta apud eundem inveniuntur.[1]) Ita ait II 327 a: *Duae innocentes, duae simplices, Maria et Eva, sibi quidem prorsus aequales factae erant; postea vero altera facta est causa mortis, altera vitae nostrae.* Hic aperte S. Mariam aeque puram a quovis peccato et in eadem integritate constitutam esse statuit, ac Evam ante lapsum. Similia leguntur p. 329: *Apertum est, Mariam esse portam lucis, quia per ipsam illuminatus est mundus ejusque habitatores, qui obscurati erant per Evam, causam omnium malorum. Similes sunt corpori, cujus alter oculus coecus et tenebrosus, alter autem purus et luminosus est, illuminans omnia. Ecce mundo infixi sunt duo oculi; Eva erat oculus coecus laevus, Maria autem lucidus est oculus dexter* etc. Cf. etiam p. 318: *Amissa est per Evam et restituta per Mariam gloria illa pulchra et desiderabilis, quae recesserat ab Eva et Adamo*, et pag. 321: *Mater stulta est fons miseriarum nostrarum, sed soror prudens est thesaurus gaudiorum nostrorum.* Similiter ait II 326 a, Adamum per novam Evam rursus in paradisum intravisse, et III 150 e (ubi ܟܕܬܐ pro ܢܕܬܐ legendum est), nec non III 607 a. b. eam cum coelo comparat. Notandum quoque videtur II 423 f: *Omni modo exornasti eam, o decus matris tuae*, et II 397 a: *Terra virgo genuit primum Adam, caput terrae, virgo quoque genuit hodie novum Adam, caput coeli.* Terra ideo virgo nominatur, quia nondum a Deo maledicta erat; comparatio ergo postulat, ut etiam Maria maledictioni peccati non subjacuerit. Cf. etiam III 601 c. d. Bibl. Or. I, 90.

Omnino nulla fere ecclesia tam constanter et unanimiter anhamartesiam S. Mariae semper docuit, quam syriaca. Testem

---

1) In sequentibus opera graeca S. Ephraemi non respeximus, quia a nonnullis eorum authentia dubitatur, quamquam nos ea maxima ex parte genuina censemus. Ea laudibus S. Virginis abundare notum est. — Ceterum notandum est, hanc doctrinam apud Ephraemum eo majoris aestimandam esse, quo clarius et accuratius idem peccatum originale docet.

saeculi sequentis quinti afferemus S. Jacobum Sarugensem, hanc conclusionem tamquam axioma proferentem: *Si fuisset in anima Mariae ulla macula aut defectus, aliam utique, eamque immaculatam matrem elegisset sibi Dominus* (cf. Bibl. Or. I, 310). Ejusdem verba laudantur in Officio Syrorum p. 292 ܬܐܝ ܒܫܠܡܐ. ܙܕܝܩܘܬܐ. ܕܠܐ ܐܬܛܠܡܬ. ܫܠܡܐ ܠܟܝ. ܚܘܐ ܚܕܬܐ. ܕܝܠܕܬ ܠܥܡܢܘܐܝܠ. *Adesto in pace, o justitia nunquam laesa; pax sit tecum, o nova Eva, quae Emmanuelem peperisti!* Haec quoque eidem adscribuntur Jacobo in Officio Maronitarum p. 457 ܐܠܦܐ ܕܛܥܢܬ. ܛܒܬܐ ܘܣܝܡܐ. ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ. ܘܐܬܝܬ ܘܣܦܩܬ ܥܘܬܪܗ̇. ܠܐܪܥܢ ܕܡܟܪܝܐ ܗܘܬ. *O navis, quae portasti bona et thesauros a patre, et advenisti, evacuasti divitias tuas in regionem nostram sterilem!* In eodem Officio Maronitarum haec habentur p. 476 ܫܠܡܐ ܠܟܝ ܒܪܬܐ ܚܒܝܒܬܐ ܕܟܣܝܬ ܥܪܛܠܝܘܬܗ ܕܐܒܘܟܝ ܕܐܬܦܫܛ ܗܘܐ ܒܦܪܕܝܣܐ. ܘܗܝ ܦܪܥܬ ܚܘܒܬܐ ܕܕܪܐ ܘܕܥܡܡܐ ܘܐܗܦܟܬܝܗ ܠܐܒܘܟܝ ܠܗܘ ܐܬܪܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ. (*Pax tecum, o filia dilecta, quae operuisti denudationem patris tui, qui denudatus erat in paradiso, et quae solvisti debitum omnium generationum et gentium, et reduxisti patrem tuum ad illum locum, unde egressus erat)*, et p. 25 haec omnium fere luculentissima ܬܐܝ ܒܫܝܢܐ. ܡܣܝܢܬܐ. ܡܐܢܐ ܚܕܬܐ. ܕܐܠܝܫܥ. ܗܘ ܕܒܗ ܐܬܒܣܡ. ܗܘ ܡܪܪܐ. ܕܐܫܕ ܚܘܝܐ. ܒܝܬ ܐܝܠܢܐ. *Adesto pacifica, o novum vas Elisaei, per quod* (seu *in quo*) *edulcatum est amarum illud venenum, quod serpens effuderat inter arbores*, peccatum scilicet originale. Maxime autem notatu dignum est, vel ipsos Nestorianos, alioquin in Dei genitricem iniquiores et ad rationalismum pronos, antiquam hanc traditionem retinuisse, ut apparet non solum ex eorum libris liturgicis, in quibus multa testimonia indirecta inveniuntur, sed etiam ex directa assertione Georgii Vardae, celeberrimi eorum hymnographi, qui floruit sub initium saeculi XIII (cf. de eo Bibl. Or. III, P. I, p. 561). Hic enim ait: *Maria sanctificata est jam in ipso momento conceptionis suae, ipsa sola est praeservata ab universali diluvio peccati.* [1])

---

1) Haec verba citantur a Josepho Audo, Chaldaeorum patriarcha, in Pareri de' vescovi III, p. 177. Sine dubio desumpta sunt ex hymno Vardae de

VII. De re metrica.

Omnia haec carmina modum seu melodiam suam praescriptam habent, hac formula ܥܠ ܩܠܐ, quae antiquissima est, interdum etiam ܒܪ ܩܠܐ (de cujus significatione vide indicem verborum). Recentiori usu receptae sunt formulae ܒܩܠܐ, vel ܡܠܟܐ ܒܩܠܐ, ܥܠ ܡܘܡܝܢ, etiam simpliciter ܥܠ ܕ, ܒܪ, ܥܠܡܘܡܝܢ. Recensebimus singulos modos, simulque schema eorum metricum indicabimus, quod nonnunquam valde difficile est inventu, cum scribae puncta in fine versuum saepe vel omittant vel falso loco collocent, ob ignorantiam metri, ut videtur; creberrimi enim sunt hi errores in metris difficilioribus; eos annotare, superfluum habemus.

1) ܐܚܝܕ ܟܘܠ ܒܡܐܡܪܗ carm. 1. Hic modus fortasse denominatus est ab hymno Ephraemi, incipiente ܐܚܝܕ ܟܘܠ ܕܐܡܠܟܐ (B. O. I, 88), et hunc in singulis versibus syllabarum numerum habet: 7778777477778.

2) ܒܢܘܗܪ ܒܣܘܟܠܢܐ carm. 2—3; 43—49. Ita incipit hymnus Ephraemi ed. rom. III 581. In margine hic modus nominatur ܕܦܪܕܝܣܐ, quia hymni S. Ephraemi de Paradiso hoc metro exarati sunt. Schema hoc est: 55555575555.

3) ܒܥܘܬܐ ܕܐܦܠܛܘܢ carm. 4. 8—12, vocatur in margine ܐܘ ܒܥܘܬܐ ܢܣܒ ܐܕܫ (quod est carmen 74 nostrae collectionis) et ܒܘܣܡܝܢ (?) ܒܣܠܘܢܘܬܐ. Eadem prorsus melodia in carm. 74—77 praenotatur: ܐܘ ܡܪܢ ܒܪܚܡܝܟ. Schema: 55555.

4) ܠܟܝ ܣܠܩܬ carm. 5—7. 25—30. 31—33 sub inscriptione ܒܪܚܡܝܟ. Schema: 555555.

5) ܠܗܪܐ ܐܠܗܐ ܡܪܢ ܒܠ ܕܒܥܠܡ carm. 13—14. Schema: 777777.

6) ܠܗܘܐ ܕܐܣܛܠܘܬܗ carm. 15—16. Schema: 77777.

7) ܐܬܚܠܛܘ ܗܘܘ ܡܠܟܐ ܕ carm. 17—21. Schema: 7777777777.

8) ܒܠܟ ܡܠܟܐ (qui est hymnus Ephraemi, a Xenaja laudatus,

B. Maria, qui exstat in cod. Amid. I (cf. Bibl. Or. I, p. 581), et ex quo etiam Josephus II, Chaldaeorum patriarcha, testimonium laudat (B. O. III, P. I, p. 607).

cf. B. O. I, 56) carm. 34. Codex B habet ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܦܩܕܬ ܠܟܠ ܡܚܡܨܢܐ, A autem in margine ܐܣܐ ܕܣܝܡܐ. Schema: 6446444444558.

9) ܡܪܢܐ ܘܡܥܡܕܢܐ carm. 35—42, in margine ܕܨܝܕܪܐ, in B etiam ܥܡܡܐ ܒܟܢܫܗ. Schema: 44449777747710.

10) ܐܢܬ ܡܪܝ ܬܘܕܝܬܗ (est hymnus Ephraemi, cf. ed. rom. III, 22) carm. 50. Schema: 56744445.

11) ܐܘ ܡܫܒܚܐ ܕܦܘܪܫܢܐ carm. 51. Est hymnus Ephraemi, cf. Opp. III, 450. Schema: 77777777.

12) ܐܘ ܡܕܢܚܐ ܠܐ ܡܬܠܐ carm. 52—68. Hic titulus sumtus est ab initio carminis Nisibeni 68. Schema: 7474. In carmine tamen 60 prima tantum stropha regulam sequitur, reliquis octonas syllabas pro septenis habentibus.

13) ܐܒܪܝܐ ܗܕܝܐ carm. 69—70. Schema: 6666. In his duobus hymnis multo plures diaereses inveniuntur, quam in reliquis, fortasse quia S. Ephraem rarius metro hexasyllabo utebatur, eique minus assuetus erat.

14) ܗܒ ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ carm. 71—73. Schema: 7777777. In Cod. C falso superscriptum est ܐܢܬ ܡܪܝ ܬܘܕܝܬܗ, quae alia prorsus est melodia.

Post primam stropham uniuscujusque carminis subjungitur unitha (ܥܘܢܝܬܐ), rubro colore exarata. Haec vox, quae alias carmina liturgica breviora significare solet, hic *responsorium* indicat, quam significationem primitivam habeo, quia radicis etymo magis vicina est. Constant autem haec responsoria uno versu vel duobus, vel ad summum quatuor, qui semper quoad numerum syllabarum exacte cum ultimis strophae versibus concordant, et qui procul dubio non solum post primam, sed post omnes singulas carminis strophas canebantur. Alia est ratio carminis primi, in quo unitha ad ipsum schema metricum pertinet et in unoquoque versu variatur, et carm. 17—21. 53, quae nullam unitham adscriptam habent. Sed in carm. 17—21 ultimus strophae versus doxologicus revera unitham repraesentat, in carm. 53 autem per errorem scribae omissa videtur. In carm. 50 duplex est unitha; stropha enim in unum versum pentasyllabum desinit, cum unitha ex duobus constet; sed inter utrumque maxima interpunctatio

quatuor punctorum posita est. Haec responsoria, quae semper supplicationem aut doxologiam continent, sine dubio a choro populi canebantur, cum ipse hymnus ab uno ex clericis exhiberetur. Hanc enim rationem alternatim canendi ex ecclesia syriaca originem duxisse, testantur Theodoretus (hist. eccl. 2, 4) et Sozomenus (6, 8).

Denique nonnulla de syllabis ob rationes metricas vel augendis vel minuendis adjicienda videntur, praesertim cum haec etiam ad lectiones critice dijudicandas vel mutandas valde necessaria sint. Si enim nullo modo necessarius syllabarum numerus restitui potest, versus de corruptione suspectus est. Multum ergo interest, ut certas regulas, ex quibus syllabarum numerus vel augeri vel minui potest, inveniamus. Quod hucusque praesertim tentatum est ab Hahn et Sieffert (Chrestomathia syriaca, p. XI—XVI), sed regulae hic datae majori ex parte falso fundamento nituntur, cum ex metris falso explicatis deductae sint. Plurima enim exempla affert Hahn e carm. XI et XII (ed. rom. III, p. 30 et 35), quorum schema putavit esse 5555555, cum tamen revera sit 5656565. Ex quo falso principio nonnullos errores, praesertim durissimas synaereses, in hanc rem invexit. Praesertim autem errat in sequentibus: 1) falso docet, zeqâpham elidi posse (pag. XIII et XIV), quod exempla adducta probare nequeunt. Nam versus VI, 1, 5 cum antecedente conjungendus et bfurshonod-nchuniv dobure efferendus est, XVIII, 13, 5 autem legendus jhudo lforukan ashlem. Versus X, 4, 2 et 3 aliter dirimendi sunt, hoc nimirum modo: atlod nçurun lan-rucho bsamone; X, 8, 2 et 10, 1 lege nafshomn çajore, et ainomn çajore. Cetera exempla ex hymnis XI et XII falso intellectis depromta sunt. — Pethâcha quidem et Rebâça interdum eliduntur, sed rarius, et fere omnia Hahnii exempla falsa sunt. Prorsus autem rejiciendum, quod p. XVI ipsum articulum supprimi posse affirmat; versus enim XII, 11, 5 cum v. 6. locum suum permutare debet; sed XI, 11, 6; XII, 3, 4; 7, 2. 4 omnes suo jure versus sunt hexasyllabi. 2) Affirmat p. XIV, praefixa vocales suas amittere posse, etsiamsi vox praecedens non in vocalem, sed in consonam desinit, quod falsum est; exempla

enim nonnisi e carminibus XI et XII profert. 3) Nec minus impossibile est, secundam vocalem conjugationis Pael supprimi posse, quod Hahn p. XV contendit, exemplis tamen ad probandum minime idoneis propositis.

Breviter nunc indicandum est, quando synaeresis et diaeresis locum habere potest, simulque exempla quaedam ex hymnis nostris addenda. *Diaeresis* in eo potissimum consistit, quod praefixa cum vocali adscititia efferuntur, ita invenitur praepositio ܒ 9, 35; 10, 87; 13, 112; 14, 133; 15, 12. 53; 18, 64; 19, 35; 36, 168. 205; 53, 43; 55, 55; 58, 23; 61, 41; 62, 94; 66, 61; 69, 4; 70, 4. 6. 85; 74, 27; 39, 134. 269; 43, 232; 50, 105; ܠ 9, 6. 8; 10, 24. 25. 91; 34, 56; 39, 179; 53, 25. 87; 55, 3; 58, 20; 59, 11. 42. 51; 62, 130; 63, 77; 61, 79; 68, 65. 108; 69, 5; 70, 3; 72, 31; ܕ 15, 22; 27, 29; 39, 49; 57, 132; 64, 21; 65, 38; 69, 9. 38. 49; 70, 84. Nec minus copula ܘ hanc vocalem auxiliarem adsciscit, cf. 10, 26; 13, 49; 29, 150; 50, 97; 52, 83; 54, 21; 69, 8. 61; 71, 10; 75, 117. In his diaeresibus nullà habetur ratio ejus legis, secundum quam Olaph vocalem suam in praecedentem consonam remittit, cf. 13, 36; 21, 108; 39, 35; 41, 179. 207; 42, 84; 53, 89; 57, 72; 61, 37; 70, 90. 91. 93. Praepositio ܥܠ etiam sequentibus suffixis vocalem retinere potest, cf. 5, 92; 13, 118; 14, 150; 31, 22; 35, 13; 37, 31; 39, 37; 52, 67; 58, 25. 49; 68, 51; 71, 54; 74, 30; 75, 94. — Praeterea vocalis auxiliaris ubique in prima vocis littera, vocali destituta, poni potest, ut in perfecto Peal 35, 37. 136. 227; 38, 12; 42, 88; 53, 37; 55, 70; 57, 96; 65, 18. 42; 66, 27; 68, 34; 72, 35, in imperativo 13, 122; 38, 132; 41, 153, in futuro 69, 56; 70, 96, in participio Peil 65, 52; 67, 11; 69, 7. 22. 40. 108; 77, 64 et in participiis Pael atque Aphel 11, 64; 61, 110; 62, 77; 64, 10; 69, 66; 70, 38. Eandem diaeresem in nominibus habes 13, 123; 14, 32; 21, 101; 35, 15; 38, 98; 39, 168; 41, 78; 52, 63; 58, 21; 68, 43; 70, 62; 53, 42.

De *synaeresi* haec praecipue notanda sunt. Si vox praecedens in vocalem desinit et sequens in Olaph incipit, hoc Olaph cum sua vocali elidi potest, nec refert, utrum Olaph sit servile (ut 1, 54; 2, 197; 7, 5; 12, 10. 40; 29, 29; 31, 120; 43, 75; 68, 99),

an radicale (ut 2, 63; 7, 13; 27, 9. 12. 74; 29, 4. 195. 199; 32, 6; 43, 137; 45, 177; 46, 76. 78; 47, 17. 58; 65, 11; 67, 21; 74, 67). Idem in littera Ee locum habet, cf. 2, 172; 5, 44. 108. 109; 14, 15; 26, 33; 27, 105. 107; 28, 26. 51; 31, 62; 40, 39; 41, 96; 44, 67; 57, 52; 62, 87; 1, 47. Sed Olaph vel tum elidi potest cum vocali, si vox praecedens in consonam desinit, cf. 1, 53; 2, 39. 159. 160; 3, 97; 15, 65; 32, 20; 33, 71; 27, 92. 96; 28, 57; 38, 123; 66, 71, nec minus in initio versus (3, 63. 79. 91; 14, 128; 16, 86; 29, 89. 154; 30, 19; 31, 21; 33, 14; 41, 84. 176; 40, 66; 43, 187; 44, 112; 50, 96; 54, 60; 61, 43; 67, 30; 73, 34), post praefixa (2, 77; 7, 30; 27, 47; 29, 196; 30, 5. 119. 124; 32, 49; 33, 8. 63; 67, 77) et in passivis verborum primae Olaph (3, 75. 76; 29, 15; 30, 107. 125; 33, 7; 44, 59). Particulae ܐܝܟ (5, 125; 29, 174; 35, 171; 44, 77. 108; 47, 78) et ܟܠ (3, 92; 31, 145; 43, 123) nonnunquam sine vocali efferuntur. — Praefixa ܒ ܘ ܕ ܠ vocalem amittere possunt, si vox praecedens vocali clauditur, cf. 1, 62; 2, 4. 32. 33. 52. 61. 122. 163. 173; 3, 34. 41. 104; 4, 17. 23. 37. 66. 69. 105; 5, 57; 31, 28. 39. 61. 209; 33, 51; 36, 236; 39, 34; 43, 38. 94. 263; 46, 112; 53, 29. Neque obstat, si duae illae voces ad diversos versus pertinent, cf. 1, 44; 29, 204; 31, 117; 50, 39; 58, 7. Sed interdum etiam prima littera radicalis vocalem suam abjicere potest, si vox praecedens vocali clauditur, cf. 1, 38. 90; 3, 60. 100. 122; 29, 105. 149. 177; 30, 120. Particulam ܡܢ vocale antecedente sine vocali pronuntiare licet, cf. 2, 108; 6, 122. 186. 187; 32, 14; 39, 123; 43. 43. 58; 44, 107. 111. — Lex, secundum quam Jud ante consonam in vocalem resolvitur, in carminibus non semper servatur, cf. 2, 86; 5, 140; 12, 8; 3, 80; 6, 72; 31, 96. 218; 33, 96; 43, 93. 243; 46, 121. 123; 49, 161; 62, 3; 75, 18. 92. — Denique vocales breves pethâcha et rebâça nonnunquam per marhetânam tolluntur, ut ܚܕܘܬܐ 36, 231, ܫܡܥܬܐ 2, 75; 43, 185; 44, 69, ܫܡܥܘ 3, 8, ܡܫܚܬܐ 31. 103, ܬܫܒܘܚܬܐ 43, 28, ܢܗܝܪܬܐ 21, 17, ܡܡܠܠܘܬܐ 50, 10, immo ante litteram dagessatam, ut in ܟܬܒܐ 1, 136 et in conjugatione Pael ܩܪܒ 1, 3 et ܢܩܠ 18, 68.

VIII. Supplementa ad lexica syriaca ex hymnis S. Ephraemi.

Primum eas tantum voces, quae in hymnis Nisibenis lexicis ignotae occurrunt, notare constitueram; postea autem non inutile fore censui, si ea, quae mihi ex reliquis quoque S. Ephraemi operibus poeticis excerpsi, adderem. Visum igitur est, non solum verba et significationes prorsus novas recipere, sed ea quoque, quae in lexicis habentur quidem, sed sine testimoniis sola syriacorum lexicographorum auctoritate nituntur. Ea vero verba, ad quae probanda in lexicis [1]) vel unicum citatur testimonium, brevitati studens semper omisi, nec alia testimonia adjeci, quamquam saepe non sine aliqua utilitate fuissent. Hymnos Nisibenos secundum carmen et versum citavi, editionem S. Ephraemi romanam secundum tomum, paginam, litteram marginalem.

---

1) Lexica, quae ad hunc finem inspexi, haecce sunt: lexicon Castelli a Michaeli editum, Schaafii concordantiale ad novum testamentum syriacum, glossaria Bernsteinii, Hahnii, Rödigeri ad chrestomathias ab iis editas.

Index vocabulorum, in lexicis aut deficientium aut sine testimonio positorum.

ܐܢܬܝܢ pro ܐܢܬܝܢ 2, 55. Duplex olaf error scribae videtur.

ܐܢܬܝܢ 9, 58, vetustior forma pronominis ܝܢ, quae apud Samaritanos in usu est. Plura dabit Rödiger in ZDMG XVI, 550.

ܐܦܐ ܒܐܝܠܝܢ qua fronte? 9, 39.

ܐܦܣܛܐ pompa 74, 50. — ܒܐܦܣܛܝܢ ܐܦܣܛܝܢ diverso modo 52, 59; 62, 107; II 533 a. III 674 b. 676 e.

ܐܨܢ Pe. coacervare 29, 250. — Pa. occultare, obtegere II 362 e.

ܐܨܢܐ commeatus III 370 a.

ܐܨܢܘܬܐ coacervatio, depositorium III 574 a.

ܐܣܩܝܛܪܝܐ asceterium III 374 e.

ܐܦܘܣܝܐ ἀπουσία, scobs, intertrimentum III 592 b.

ܐܦܣܛܦܐ pro ܐܦܣܛܦܘܣܐ 31 in inscriptione.

ܐܦܘܦܣܝܣ ἀπόφασις III 387 e.

ܐܪܝܬܐ leaena III 372 d.

ܐܪܝܟ ܪܘܚܐ patienter exspectare 41, 95.

ܐܪܡܠ viduus II 421 d.

ܐܪܥܝܐ contignatio, quae plano pede est (erdgeschoss, gleicher erde) III 568 a.

ܐܣܐ Pa. pro ܐܣܝ sanare II 407 f, ubi Bernstein quidem (syrische studien ZDMG IV, 309) legendum proponit ܐܣܐ. Sed significatio certa est, cum etiam III 385 d occurrat. Exacte respondet arab. أسا et hebr. יאשׁ׳׳. — Pro significatione seducendi, quae eidem verbo in Pa. tribuitur, unicum inveni testimonium II 457 e.

ܐܫܘܕܐ is, qui effudit III 251 b.

ܐܚܘܕܐ generatim ager III 239 a; in Plur. possessiones, peculia III 163 a (ubi de grege ovium adhibetur).

ܐܫܘܦܘܬܐ incantatio II 383 b.

ܐܬܪܐ ܝܗܒ concedere 14, 84; 75, 109; II 554 d. III 258 c.

ܒ

ܒ quod vocatur essentiae, cf. II 324 e ܒܐܬܘܬܗ *tamquam symbola ejus*, II 444 d ܡܟܪܙܝܢ ܠܗ ܒܒܪܘܝܬܐ *praedicant eam tamquam creatricem.*

ܒܐܫ Pe. impersonale sequ. ܠ, malum est 10, 84; 59, 46; II 381 f.

ܡܒܐܫܢܐ depravans II 481 a.

ܡܒܕܩܢܐ reparator II 431 e.

ܒܙܪ Fut. U, Pe. inspergere III 374 b. 382 c; spargere III 397 a.

ܒܛܠ Pa. sedare II 439 a. — ܒܛܝܠܐ remissus, piger III 588 a.

ܒܛܠ Pe. cessare, ut videtur, III 614 e.

ܒܠܐ ܬܪܥܐ aperire portam 13, 19.

ܒܛܠܘܬܐ solutio, abrogatio II 519 b.

ܒܝܬܝܐ domesticus III 201 d. 202 b. 394 e.

ܒܝܬܝܘܬܐ familiaritas III 251 c.

ܒܟܪ Pe. maturescere, maturum esse 29, 122; 62, 115. — Pa. praecedere II 407 a; primitias tribuere III 41 f. ܩܕܡ ܒܟܪ anticipare 15, 32. 33; 58, 1.

ܒܟܝܪܐܝܬ primitius II 341 f. 407 a. 419 a. III 582 f. 594 c. f.

ܐܬܒܠܒܠ confundi 37, 58; II 450 d. 471 f. 472 b. III 40 f. 116 c. 317 d.

ܒܘܠܒܠܐ confusio 6, 102; II 441 b. 471 e. III 116 a. b. 120 a. 195 a. 196 a.

ܒܠܒܠܘܬܐ confusio, permixtio II 448 f. 453 b. III 41 e. 50 e. 195 a.

ܒܠܒܠܐܝܬ confuse 62, 109; II 446 d. 450 b.

ܒܠܐ Pa. deterere, corrumpere vestem II 440 a. 533 b.

ܒܠܥܕ sine, absque praemisso ܡܢ II 458 d.

ܒܠܝܘܬܐ caries II 335 c.

ܒܠܘܩܐ desertum, solitudo, terra nihil producens 3, 99, cf. arab. بَلُوق, بَلُوقَةٌ.

ܒܢܝܢܐ aedificatio II 551 a.

ܐܬܒܙܒܙ dilaniari 57, 117. 120.

ܒܘܙܒܙܐ dilaceratio, miseria 3, 85; 6, 3; II 464 a. III 18 f. 621 a.

ܒܣܝܡܘܬܐ incuria, negligentia 20, 14; 55, 91.

ܒܘܣܡܐ jucunditas, vita lauta II 542 c.

ܒܣܡܢܐ aroma III 277 e.

ܒܨܝܪܘܬܐ humilitas III 266 d.

ܒܨܝܪܐܝܬ negligenter II 532 e.

ܒܘܨܝܐ disquisitio II 423 d.

ܒܥܘܝܐ petitor II 467 d. III 33 b. 261 d. 263 f. 284 a. 299 d. 345 e.

ܒܨܪ Aph. cum acc. et ܡܢ disjungere, distrahere aliquem ab aliquo, discrimen ponere III 117 d. — ܡܒܨܪ remotus III 15 c. 77 c. 125 f. 136 e. 166 e. 167 a. 182 f.

ܒܥܒ fortasse nubilem esse 70, 28. — Ethpe. nubere III 227 a.

ܒܥܠܬܢܘܬܐ vita matrimonialis III 582 e.

ܒܥܪ Pe. effervescere II 439 f.

ܒܥܝܪܐ ferus, immitis II 463 f.

ܒܥܝܪܐܝܬ efferate, immaniter II 466 c. III 42 d. 170 a.

ܒܘܥܪܐ racemus residuus III 238 b. 251 f.

ܡܬܒܨܝܢܐ perscrutabilis III 176 a.

ܒܨܥ Aph. consumere, de rubigine III 107 d.

ܒܘܩܝܐ probatio, exploratio 26, 32.

ܒܪ ܩܠܐ non solum, ut asserit Assemanus (Bibl. Orient. I, 80) significat *secundum eandem melodiam*, sed etiam simpliciter *ad modum*, cf. 2 in inscr.

ܒܪܐ Ethpa. excludi II 344 d.

ܒܪܝܬܐ ea, quae extra sunt, exteriora 9, 38.

ܒܪܝܐܝܬ externe III 58 f.

ܡܒܪܟܬܐ tamquam cognomen urbis Edessae jam invenitur 34, 50.

ܒܫܠ Ethpa. coqui, perfici, ad maturitatem perduci III 138 e. — Pa. maturare III 594 c.

ܒܬܘܠܐܝܬ virginee II 478 d.

ܦ

ܦܘܢܩܐ Plural. ܦܘܢܩ̈ܐ deliciae, malo sensu III 512 e. 513 d, bono sensu 7, 16; III 229 a. 241 d. 420 d. 471 e. 475 c. 590 b. 591 b. 594 b. 595 f.

ܦܪܡ Pe. abscidere 5, 139; III 282 d. — Part. poel erectus, sublimis II 457 a.

ܦܪܝܪܐ amarus 34, 28.

ܦܬܠ Pa. plectere, coronam nectere III 163 c. — Aph. coronare III 574 f.

ܕܦܝܠܐ ܦܝܠܐ elephantum significat II 437 e.

ܦܢܝܡܝܬܐ ea, quae intra sunt 9, 37.

ܦܩ Aph. nunquam nisi cum ܐܦܐ conjunctum inveni; significat ejicere. Cf. 43, 199; II 453 e. 485 b. Bibl. Or. I, 112.

ܦܩܥܬܐ seu ܦܩܥܬܐ putamen, cortex III 570 a.

ܦܠܝܓܐ dividuus III 156 e.

ܦܣܝܩܘܬܐ sterilitas II 427 a.

ܦܣܩܐ exsectio, amputatio 11, 23; II 550 b.

ܦܓܠܝܢܐ manifestans III 383 d.

ܦܓܠܝܢܐ apocalypsis II 488 f.

ܦܪܥ Fut. U, revelare, retegere III 160 d. 556 b; auferre II 466 c. III 17 d.

ܦܪܗܣܝܐ audacia III 414 a. 532 e.

ܦܪܗܣܝܢܐ audax II 337 e.

ܦܘܚܬܐ fovea, sepulcrum III 159 a.

ܦܘܚܬܐ fovea II 335 f.

ܦܕܠ Pa. vituperare 27, 43; II 479 f. 480 a. — Ethpa. vituperari III 253 d. e.

ܡܦܕܠܐ cubile III 588 f.

ܦܕܥ Ethpe. eripi, fraudari III 585 b. 598 c.

ܦܘܢܒܐ furtum III 207 a.

ܦܘܢܒܬܐ res furto ablata II 526 b.

ܦܕܗ Pe. mirari, obstupescere, Fut. A III 448 e. — Pa. terrere II 410 f. 319 c. — Ethpa. terreri, exhorrescere II 480 a. 351 f. — Ethpe. idem III 571 a. (ubi ܐܬܦܕܗ corrigendum est).

ܦܘܕܗܐ terror, timor 31, 163; 36, 32; 41, 155; II 353 b. 482 b. 493 c. 549 a. III 151 f. 233 d. 296 a. 297 d. 308 f; clamor III 29 f.

ܦܥܐ intrans. scaturire, prorumpere 3, 71; 19, 77.

ܦܠܣ Pa., sequ. ܒ vomitum movere alicui 71, 56.

ܦܘܠܣܐ vomitus 21, 133.

ܦܥܐ significat etiam sinum una cum brachiis, sicut ܥܘܒܐ, ex quo ortum videtur. Cf. 9, 20; 31, 218.

ܓܪܒ Pe. med. E, leprosum esse III 572 b.

ܐܬܓܪܓܪ se prosternere, supplicare III 551 c.

ܓܪܕ Fut. U, eradere II 335 f.

ܓܪܕܘܦܬܐ sceletus 39, 210.

ܓܪܦ Pe. quatere (alas) III 35 a.

ܓܪܦܐ inundatio 31, 160.

ܓܫܫ Ethpe. lacerari III 633 f.

ܓܫܡܢܐ solidus (oppos. ܪܘܚܢܐ) III 177 e.

ܓܫܡܐܢܐܝܬ corporaliter 18, 15; II 460 c. 513 d.

ܓܫܪܐ pro ܓܫܪܐ pons III 665 f.

ܕ

ܕܘܘܢܐ pro ܕܘܘܢܐ miseria 76, 50. Cf. Middeldorpff, codex syriacohexaplaris, p. 497.

ܕܒܒܐ musca III 372 f.

ܕܒܘܚܐ sacrificator II 509 a.

ܕܟܬ Ethpe. morderi II 439 c.

ܕܒܩ Ethpe. conjungi, uniri II 473 b.

ܕܒܘܪܐ vespillo III 237 f.

ܕܗܢ Pa. pinguefacere III 590 b.

ܕܗܝܢܐ pinguis III 589 e.

ܕܘܕ Pa. excitare, movere, perturbare II 462 b. 334 c. III 439 e. B. O. I, 94.

ܕܝܢܢܐ judicatus, judicandus III 244 f. 407 a. 485 e. 486 a.

ܕܝܨܐ exsultātio III 240 b.

ܕܝܪܐ contignatio, mansio 1, 112.

ܕܫ Pa. (praecepta) conculcare, contemnere, violare II 410 f.

ܕܚܘܝܐ (secundum Bernstein l. c. p. 309 ܕܚܘܝܐ) expulsivus II 361 e.

ܕܚܠܬܐ terrefactio 16, 94; II 524 e.

ܕܚܐ Ethpe. expelli III 572 b.

ܐܬܬܕܟܝ purgare 30, 85, ut videtur, Etthaphal verbi ܕܟܐ, fortasse autem passivum conj. Taphel.

ܕܠܐ Pa. extrahere II 527 c. 535 e. III 94 e. — Ethpa. extrahi, educi 74, 31; II 399 b. III 447 e.

ܡܝܐ ܕܠܝܚܐ aqua turbata III 113 f.

ܕܠܩܬܐ flamma III 75 e. 76 a.

ܐܢܬܬܐ ܕܕܡܗ̇ haemorrhoissa, proprie *femina sanguinis sui* 27, 10, etiam ܕܕܡܗ̇ ܗܝ III 554 e, et simpliciter ܕܕܡܗ̇ B. O. I, 96. Eadem constructio apparet in ܢܡܪܐ ܕܨܒܥܘܬܗ 7, 31 panthera maculosa, versicolor, ܩܛܘܠܐ ܕܪܘܓܙܗ 1, 149 occisor furiosus, immo cum nominibns propriis, ܐܦܪܝܡ ܕܚܟܝܡܘܬܗ B. O. I, 397 Ephraem sapientissimus, ܡܪܝ ܕܟܠܒܘܬܗ B. O. I, 327 Maris canum.

ܕܡܝܐ dignum pretium, aequivalentum 4, 80. Cf. ܕܡܝܢܐ.

ܕܡܟ Pa. sopire 61, 115; II 504 d.

ܕܡܟܘܬܐ somnolentia II 505 a. d. 506 d.e. III 199 e. 264 b. 332 d. 346 e.

ܕܢܚ Part. pass. etiam ܕܢܝܚܐ 43, 217; II 462 c, sed alias ܕܢܝܚܐ 50, 104 etc.

ܕܥܪ Part. pass. ܕܥܝܪܐ 50, 66. 74.

94; III 252 b. — Ethpa. exstingui II 354 c.

ܕܥܨ Pe. infigere 39, 58.

ܕܥܬ Pe. sudare II 392 b.

ܕܦܠ Pe. abluere III 89 c.

ܕܩܢܢܐ barbatus II 457 f.

ܕܪܝܐ ventilatio 7, 12. 13.

ܕܪܓ Pa. gradatim disponere III 588 f.

ܕܪܓ ܒܬܪ ܕܪܓ gradatim 41, 98.

ܕܪܘܫܝܐܝܬ disputatorie II 527 f.

ܕܫܢ Aph. occultare 30, 60.

ܗ

ܗܒܒ Pa. florere 48, 28; 65, 72; II 497 e. 532 b. III 203 d. 333 c. 384 d.

ܗܓܝܢܐ meditatio III 108 b. 202 c. 203 c.

ܗܕ pro ܗܕܐ III 80 c. 407 e. 590 b.

ܗܕܐ Ethpa. duci, moneri III 279 a. b.

ܗܕܝܐ ut videtur, deliratio III 159 b.

ܗܕܝܬܐ pro ܗܕܝܐ idem 55, 93; 69 in inscript.

ܗܕܝܘܛ incognitus 18, 55.

ܗܕܝܘܛܘܬܐ inscitia III 199 c. 451 b.

ܗܕܝܘܛܐܝܬ imperite 61, 93; II 466 c.

ܗܕܣ sequ. ܒ, Pe. studere, cogitare de aliqua re III 57 f. 478 d.

ܗܘܢ pro ܗܘܘܢ, metro poscente restituendum est 31, 204. 205; 33, 28; III 326 b.

ܗܘܬܐ Plur. ܗܘ̈ܬܐ, non ܗܘܬܐ 67, 51.

ܗܝܕܝܢ antea III 189 d.

ܐܬܗܘܢ resipiscere, commemoratur a Baralio, et invenitur III 190 e.

ܗܘܒܐ eradiatio (solis) II 433 c, impetus II 474 e.

ܗܠܠܐ pro ܗܠܠܐ 33, 2; II 469 b. III 163 c.

ܗܠ Ethpa. derideri III 205 e.

ܗܘܠܠܐ laudatio, cantatio 31, 220; 41, 60; II 435 c. III 41 f. 258 a. 261 c. 335 d. 413 f. 421 a. 463 a. 490 d. 504 f. 595 f.

ܗܠܟܐ ambulans II 461 a. III 109 d.

ܗܡܘܢ Femin. significat Haden II 393 e. 394 c. III 295 d, fortasse proprie congregationen mortuorum, cf. hebr. הָמוֹן.

ܗܡܣ sequ. ܒ hostiliter aliquem petere, in aliquem irruere 34, 25; II 438 c. 515 e. f; bono sensu ad aliquem venire 42, 52. 58. 60; II 426 c, alicujus meminisse III 419 f.

ܗܡܣܬܐ studium disceptandi III 81 d.

ܗܡܣܐ idem III 111 e. 116 c. 155 f.

ܗܢܐ Pa. dilectum, suave esse III 674 f.

ܗܢܝܘܬܐ voluptas III 172 d.

ܗܢܝܘܟܐ ἡνίοχος, auriga III 376 c.

ܗܦܝܟܐ seu ܗܦܝܟܐ perversus 41, 39; 45, 113; 60, 69; II 521 f. 536 d. 355 f. III 124 d. 360 b. 405 c; alternans III 407 a.

ܗܦܟܐ contrarius III 201 a. 366 a.

ܡܥܩܡܐ perversus II 414 b. c. III 173 f.

ܡܥܩܡܢܐ perversus, inconstans II 456 f. 468 b. 477 f.

ܡܪܩܘܠܝܣ ܕܡܛܪܐ II 467 b. Hermes pluvius, idolum a sacrificulis Baali cultum.

ܘ

ܘܠܓܫ semper pronuntiandum est pro ܘܠܓܫ 17, 108; 19, 157; 21, 18. 204. Est graecum Οὐολόγαισος (in nummis Arsacidarum Βολαγασος aut Οὐολογασος), lat. Vologêses, pers. بلاش. — Etymologia quaerenda videtur a zendico vara *eligendus*, *optimus* et gaêshu *hasta*, ita, ut significet *optimis hastis praeditum*, aut, cum gaeshu etiam ipsum heroa hasta praeditum denotet, *heroa praestantissimum*. Quae derivatio, si vera est, confirmat ea, quae de scriptione et significatione vocis gaeshu protuli in Kuhnii ztschr. für vergleichende sprachforschung XII, 438.

ܘܥܕ ecclesia 17, 26. Vix potest esse status absolutus verbi ܘܥܕܐ, sed potius error scribae.

ܘܢܣܐ refugium, asylum III 581 f; terminus vitae, mors II 345 b.

ܙ

ܙܒܘܢܐ emtor II 349 c. III 684 c.

ܡܙܒܢܢܐ venditor III 684 c.

ܙܒܢܐ venditio III 662 e. 663 e.

ܙܓܪ Ethpe. coerceri, cohiberi 39, 193; II 463 b.

ܙܕܩ Ethpa. adjudicari 48, 9; III 248 f.

ܙܕܝܩܐܝܬ juste III 519 c.

ܙܗܪ Pa. illustrare, illuminare 19, 25; III 496 e. 592 f.

ܙܗܪ Pa. sequ. ܥܠ monere de aliqua re 46, 106.

ܙܘܓ Aph. aggregare, adjungere 19, 95.

ܙܚ Pe. efferi 36, 224; III 356 c.

ܙܝܢܐ alens II 518 a. 524 b.

ܙܝܥܐ turbator 56, 89.

ܙܟܐ Pe. desiderare, ut videtur III 609 a.

ܙܢܝܐܝܬ fraudulenter III 163 c.

ܙܡܪ Pe. magicas artes exercere 9, 58.

ܙܡܪܐ divinatio, hariolatio II 464 d.

ܙܠ Pe. proprie adhibetur de lance librae leviori ideoque ascendente, unde derivanda est significatio deficiendi, cf. 1, 142; 2, 129; III 677 e. — Pa. conviciari III 586 a. — Ethpa. commoveri II 417 d. Part. inordinatus 75. 112. — Aph. levem facere 6, 149.

ܙܠܝܠܐ exiguus, despectus 17, 66.

ܐܙܠܚ Pe. Fut. U, III 381 a. 411 d. e. — Ethpe. aspergi III 21 d.

ܙܡܐܡܐ frenum II 546 e. III 208 d.

ܙܡܝܢܐ invitatus 43, 227; 70, 37; III 25 f. 29 e. 426 d. 589 d. 597 b.

ܙܡܪܐ cantus II 331 f.

ܡܙܡܪܢܐ cantor III 375 b.

ܙܢܩ Fut. U rejicere III 523 b.

ܙܥܙܥ movere, excitare II 460 f.

ܙܘܥܙܥܐ agitatio, tumultus III 226 e.

ܐܙܕܥܙܥ commoveri, labefactari 70, 21. Fortasse ܐܬܙܥܙܥ emendandum est.

ܙܘܩܝܐ accusatio II 455 c.

ܙܥܘܪܬܐܝܬ paululum III 58 e.

ܙܗܡ Pe. foetere 67, 67; II 408 d.

ܙܗܘܡܬܐ foetor II 336 a.

ܙܩܦ videtur error scribae pro ܩܦܣ 29, 36.

ܙܩܝܦܘܬܐ crucifixio 60, 124.

ܙܩܬ Pe. pungere II 464 f. 503 f. III 37 f.

ܙܪܐ massa II 383 d.

ܙܪܝܙܐ potens, dominans 74, 32.

ܙܪܦ Ethpe. dissipari 29, 181; II 481 d.

ܚ

ܚܘܒܩܐ complexus II 346 e.

ܚܒܝܒܐܝܬ amanter II 402 c. 483 d.

ܚܒܘܠܐ perniciosus 1, 135. 145.

ܚܒܛ Fut. U, se intrudere, ingerere 14, 152; 60, 27; III 426 e. 427 d. Semper conjunctum invenitur cum verbo ܥܠ intrare.

ܚܒܘܪܬܐ vulnus 28, 15; II 515 c. 549 a. 550 b. III 370 c. e. 374 b. 381 c. 383 c. 391 e. 397 c. 399 d. 414 d. 417 d. 418 a. 423 f. Cf. hebr. חַבּוּרָה.

ܚܒܫܘܫܐ pro ܚܒܘܫܐ 37, 140; 69, 102. 104.

ܚܒܘܫܐ obsessor 13, 98. 100.

ܚܒܘܫܝܐ inclusio, carcer 69, 105; II 439 e; ܚܒܘܫܝܐ II 391 a.

ܚܒܘܫܬܐ scarabaeus III 631 e.

ܚܒܬ Pe. fortasse occurrit 39, 205 ܡܢ ܚܒܬ ܠܗ *cur ei malum est* (seu *videtur*) *ira?* Tum radix conferenda est cum خَبُثَ conj. I malum esse, IV corrumpere.

ܚܓܪ Pa. pedes demere, claudum, immobilem reddere II 463 b. 472 b. 535 b. c. e. — Ethpa. pedes amittere II 482 d. — ܡܚܓܪ pedibus carens 68, 66.

ܚܕ ܟܡܐ ܕܡܛܠ III 365 a, et ܚܕ ܟܡܐ ܕܡܛܠ 77, 5 (cf. 2 Cor. 3, 9) quanto magis. Magis completa et perspicua est phrasis chaldaica על אחת כמה וכמה, cf. Tr. Succa fol. 53 a, Targ. Hier. Num. 22, 30; Deut. 31, 27, quae vertenda est *super unicum quoties*, id est *quoties magis*. Nam ܥܠ relationem numeri ad alterum denotat, plane ac francogallicum sur; *unicum* autem est

praecedens argumentum a minori, quo sequens conclusio *multoties* firmior est.

ܚܕܪ Pe. cavere, revereri aliquem, sequ. ܡܢ 29, 72; 35, 164; 63, 53; circumire, sequ. ܠ III 444 c.

ܡܚܘܙܐ terra, urbs, platea II 489 c (cf. chald. מְחוֹז).

ܚܕܝܘܬܐ hilaritas III 46 d.

ܚܣ marcescere, liquefieri III 338 e.

ܕܚܣ ܠܡܐܡܪ quod absit! III 95 e. — ܕܚܣܘܢܐ ܠܗܘܐ idem III 98 f. 114 c.

ܚܫ Pe. sentire, intelligere, animadvertere 43, 133. Cf. rabb. חוּשׁ sensus, ar. حَاسَ, conj. V (dolorem) percipere, حَسَّ sentire.

ܚܙܘܝܐ spectator III 376 e.

ܚܕܘܪܐ peregrinator III 272 e.

ܚܙܬܐ sulcus III 321 c. Cf. Job 31, 38; 39, 10 hex.

ܚܛܝܝܘܬܐ status peccati 45, 174; III 382 e.

ܚܝܝ vive 76, 54 (cf. psalm. 123, 3).

ܚܝܘܬܐ vita, significatio frequentissima, cf. 35, 79; 43, 147; 44, 24; 45, 61. 138. 143; 46, 172; 47, 25; 48, 67; 49, 28; 50, 8; 76, 74; II 316 e. 327 b; III 225 d. 282 d. 321 c. 587 c. 598 d; ens vivum, creatura, homo 20, 51.

ܐܬܚܬܢ affinitate conjungi 27, 103. 112, proprie constringi Prov. 5, 22 hex.

ܐܚܬܢܘܬܐ affinitas 27, 96. 101. 106.

ܚܠܐ spelunca II 551 d.

ܚܟܡ Ethpe. erudiri, moneri 2, 171.

ܚܟܡܘܬ Achamoth Valentini et Bardesanis II 444 c. d.

ܚܠ Ethpa. purificari, evacuari 30, 91.

ܚܘܠܠܐ purificatio II 515 b.

ܚܠܠܐ rima, fovea III 317 e.

ܚܠܝܢܐ commentum II 455 c.

ܚܘܠܕܐ talpam esse (quod negavit Michaelis) probat II 452 c.

ܚܘܠܡܢܐ sanitas 5, 133; 11, 36.

ܚܠܝܡܐܝܬ sane, incolume II 453 c. III 201 f.

ܕ ܥܠܡܐ idem significat ac ܚܠܦ pro 5, 98; 67, 43.

ܚܠܡܢ cum suffixis, idem 7, 50; 56, 22; III 361 b. (ubi ܚܠܡܢܗ legendum est).

ܚܠܨ Pe. expugnare II 520 d. — Ethpa. spoliari II 484 f.

ܚܘܠܨܐ spoliatio II 423 b.

ܚܠܨܐ spolium III 323 b.

ܚܠܩܐ fatum 72, 106 et saepius.

ܚܠܝܫܐ nuspiam debilem significare contendit Michaelis. Sed saepe invenitur haec significatio, cf. 41, 79; 51, 43; 52, 37; 54, 75; 56, 74; II 404 b. 531 f. Praeterea denotat vilem, contemnendum 19, 92; 44, 48; 63, 69; 64, 1; 65, 60; 72, 73; II 483 b,

et miserum 10, 43; 26, 33. — Magos seu incantatores significat 28, 14, et alternat cum ܚܪ̈ܫܐ v. 54. Recte igitur Bar Ali explicat vocem ܚܠܫܐ per ܐܪܡܝܐ *gentilis*, nec ad stipulandum est Michaeli, qui illud in ܐܘܚܫܐ mutare voluit. Puto autem, ܚܠܫܐ in hoc sensu corruptum esse ex ܚܪܫܐ, ut incantatoribus per lusum verbi nota debilitatis et contemtibilitatis inureretur. Similiter בַּעַל זְבוּב dominus muscarum pro בַּעַל זְבוּל dominus coelestis habitationis, Συχαρ mendacium pro שְׁכֶם.

ܚܫܕ Pe. pro ܚܫܕܐ 48, 31.

ܚܫܕ Ethpa. colligi III 238 b.

ܚܫܝܫܘܬܐ patientia III 353 e.

ܚܡܪ̈ܐ vinum 74, 102; II 409 d. III 125 c. B. O. I, 226.

ܚܡܝܛܐ rancidus II 478 b.

ܚܢܛ aromatibus condere, balsamare II 541 c.

ܚܢܦ Aph. paganum fieri, apostatam esse 18, 71; II 530 d. III 154 e. — Pa. ad idololatriam seducere II 451 a.

ܐܬܚܦܛ ܚܦܛ summo studio aliquid appetere II 491 c.

ܚܢܩܘܬܐ suffocatio 1, 67.

ܚܢܘܩܝܐ strangulatio 61, 24.

ܡܚܣܝܢܐ propitiator III 468 c.

ܚܣܕ Ethpe. contumelia affici III 39 e.

ܚܣܢ Ethpe. liberari, salvari 2, 64.

ܚܣܠ generatim dedocere, a consuetudine abducere 15, 78; II 472 d. III 4 f. 362 b.

ܚܣܠܐ avaritia, proprie retinendi cupido III 362 a; ablactatio III 617 f.

ܚܦܐ Ethpa. operiri, obrui 27, 16; II 459 c. III 181 c. 246 e.

ܚܦܛ sequ. ܠ alicui rei operam navare III 324 b.

ܚܦܝܛܘܬܐ sollicitudo 76, 86; II 457 d.

ܚܨܐ etiam superficies maris 1, 48; III 15 d. 43 f. 563 e; ܦܠܫ ܚܨܐ mare navibus adire 1, 48; III 625 a.

ܚܨܒܐ urceus III 663 a.

ܚܨܦ Fut. A, Pe. procacem esse III 31 e. 106 e. — Aph. idem 40, 99; III 364 b. — Ethpa. idem 60, 27; III 193 d. 597 d. — Pa. Part. pass. sollicitus III 328 b. c.

ܚܨܝܦܐ bono sensu affabilis, benignus II 425 d.

ܚܘܩܐ versus III 574 c. d, proprie punctum, quo finis versus notatur, a radice חקק impungere, infigere.

ܚܪܘܪܐ liberator II 517 b.

ܚܪܘܒܐ ܕܒܪܐ labrusca III 238 c.

ܚܪܘܒܐ significat non solum siliquas, sed etiam labruscas 43, 34, cf. Jes. 5, 2. 4.

ܚܪܝܢܐ II 442 d, et ܚܪܝܢܐ II 454 c. III 620 a. c, litigiosus.

ܐܬܚܪܚܪ aduri II 376 f.

ܚܪܓ sollicitare II 440 a.

ܚܪܡ Pe. abesse, interdictum, illicitum esse 72, 103 ܗܢܐ ܕܚܪܝܡ ܠܢ ܠܡܡܠܠܘ *quod nobis loqui non fas est* (seu *quod absit!*) Cod. C habet ܕܢܚܡ.

ܚܪܝܦܐ conviva 70, 36; III 26 a et saepius, cf. arab. حَرِيف socius.

ܚܪܨ Fut. U determinare II 341 d.

ܚܪܨܐ terminus II 341 e.

ܚܪܫ Pa. mutum facere, jugulare, interficere 72, 28 (in cod. C ܚܪܒ); II 528 c. 529 f. — Ethpa. jugulari 72, 26 (in cod. C. ܐܬܚܪܒ). — Aph. artes magicas exercere III 667 b.

ܚܫ Part. Aph. ܡܚܫ II 351 b. 354 c.

ܚܫܝܫܐ dolorosus III 259 d.

ܚܣܡܐ zelus III 238 b.

ܚܫܘܫܘܬܐ passio, ira II 438 b.

ܚܫܟ med. A, Pe. transitive obscurare II 472 e.

ܚܫܝܚܐ pulcher II 327 c.

ܚܫܩ incitare III 483 e. — ܐܬܚܫܩ ad concupiscentiam moveri, concupiscere 35, 51; II 368 b.

ܚܬܝܡܐ mutus 71, 116, quamquam hic per lusum verbi simul etiam sigillo occlusum significat.

ܚܬܡܐ, non ܚܬܡܐ, sigillum 73, 56.

ܚܬܝܪܘܬܐ superbia II 414 a.

ܛ

ܛܒܝܥܐ dormiens 49, 173; humi depressus II 527 c.

ܛܒܥ Pa. Part. pass. somno immersus III 109 c.

ܛܒܝܥܘܬܐ somnolentia 2, 191; 65, 37; II 400 c. 405 c.

ܛܒ Pe. pro usitata forma ܛܐܒ (cf. hebr. טוב, طَابَ) 45, 150.

ܛܒܬܐ speciatim de fructibus 6, 58; 47, 61; II 466 f; similiter in hebraico Gen. 45, 23).

ܛܒܝ ܗܘܝ *felicitates meae erant*, id est *bene, gratulandum mihi erat* 35, 52; 39, 26. 54. 104. Sed quia semper verbum in singulari sequitur, fortasse melius legendum est ܛܒ ܠܝ *fortunatum erat*, quamquam vox ܛܒܝܬܐ alias non occurit.

ܛܒܐ de loco quoque adhibetur in sensu parvae remotionis III 167 a. b. ܠܛܒܐ etiam pro πόῤῥω et μακράν ponitur, cf. Middeldorpff codex syriacohexaplaris, pag. 485.

ܛܝܡܐ pretium II 349 b. c.

ܛܝܡܝܘܬܐ pro ܛܝܡܝܘܬܐ II 459 c. III 563 d. 378 a.

ܛܠܝ Pa. juvenem reddere III 583 a. — Ethpa. juvenescere III 583 b.

ܛܠܡ Pe. sequ. accus. alicui meritam gratiam non referre, praemium denegare 6, 68; 66, 20; 71, 22; 72, 17. 20. 24. 31. 43. 51. 72; 73, 79; II 468 c. III 264 c. 266 e. 289 f. 332 d. Fut. habet U, sed videtur etiam Fut. A exsistere, cf. 49, 64 in Cod. B. — Ethpe. praemio fraudari 49, 64; 73, 7; 46, 12.

ܛܘܠܡܢܘܬܐ oppressio, injuria accepta 12, 14; 47, 14; 51, 59; III 348 a. 360 e.

ܛܠܘܡܘܬܐ calumnia, ingratitudo 40, 22; II 523 f. III 30 a.

ܛܘܡܠܝܐ destructio, interitus 56, 16; III 1 c. 49 c; plenilunium II 439 b.

ܛܡܝܠܐ sollers 41, 64; 72, 60.

ܛܡܐ Pa. inficere, polluere III 163 a.

ܛܡܝܡܐ occlusus II 344 a.

ܛܘܡܪܬܐ pro ܛܡܝܪܬܐ 9, 43; 32, 46; 49, 182.

ܛܢܦ Pe. inquinatum, peccatorem esse II 478 e.

ܛܥܝܡܐ suavem saporem habens III 577 f.

ܛܥܘܡܬܐ esca 14, 95; III 590 e. 591 c.

ܛܥܡܢܐ sapientia, intelligentia 35, 163; 62, 29; III 26 d.

ܛܥܡܢܘܬܐ maturitas 15, 49. 75 (in Cod. B ܛܥܡܝܢܘܬܐ); III 203 f.

ܛܥܝܡܘܬܐ sapor, sensus III 361 e. 363 a. 567 d.

ܛܥܢܬܐ proventus fructuum (erträgnis) 29, 116.

ܐܬܛܪܛܦ sonare, strepere III 565 f.

ܛܥܢ Pa. includere II 390 c; cum ܘܝܐ alicui vae injungere II 352 a. 356 b.

ܛܦܣ Fut. U 43, 85; II 509 d. III 524 c, sed Fut. A III 244 c. 247 b. — Cod. B habet ܛܦܘܣ in Praet. Pe. 35, 38, formam med. U, quae alias nonnisi in verbo ܦܘܩ invenitur.

ܛܪܐ Pe. impellere, allidere, sequ. ܠ aut ܒ, 70, 20; III 192 e.

ܐܝܟ ܡܛܪܦ ܥܦܥܦܐ ܕܥܝܢܐ *sicut commotio palpebrarum*, per momentum temporis (einen augenblick) III 242 f. 245 b.

ܛܪܩܠܝܢܐ triclinium III 323 c.

ܛܫܐ Pe. pro ܛܫܐ II 350 b.

ܝ

ܝܐܒ Pe. Part. act. desiderans III 565 e. — Ethpa. ܐܬܝܐܒ II 399 d. 400 a.

ܝܕܥ Pa. certiorem facere II 525 b.

ܝܗܒ pro ܝܗܒ 1, 30; 16, 102; 17, 35; 21, 151; 42, 106; 58, 41; 63, 55; 66, 7; 70, 89; 72, 4.

ܝܙܦܐ mutuum accipiens 49, 72 (in cod. B ܝܙܝܦܐ).

ܝܚܝܕܐܝܬ solitarie III 29 a.

ܝܚܝܕܝܘܬܐ solitudo III 266 e.

ܝܠܘܦܐ discipulus, docilis III 74 d.

191 f. 195 c. e. f. 198 f. 201 e. 202 d. e.

ܬܘܣܦܬܐ additamentum, incrementum III 409 d. f.

ܝܥܢܐ vultur II 469 c.

ܐܬܝܥܢ edacem esse 49, 163; 71, 98; III 591 f.

ܬܘܦܐ finis II 341 f.

ܝܨܦ Pa. curare, quaerere II 360 b.

ܝܨܝܦܐ anxie curans II 400 e.

ܝܨܝܦܐܝܬ provide II 427 d.

ܝܩܝܪܐ surdaster, tardus captu 52, 65; 62, 51.

ܝܪܐ rivus, flumen III 63 d. 64 a.

ܝܘܪܩܢܐ pallor II 438 f.

ܝܪܬܘܬܐ haereditas II 334 f.

ܐܬܝܫܛ porrigi III 365 a. 584 b.

ܝܬ nota accusativi III 422 f.

ܝܬܝܒܐ gravis, modestus, venerandus (gesetzt) III 602 e.

ܝܬܡܘܬܐ orbitas III 283 b.

ܟ

ܟܐܐ Ethpa. increpari, objurgari 75, 56 (ubi exstat insolita forma Futuri ܢܬܟܐܐ pro ܢܬܟܐܐ). — Pa. increpare II 530 d.

ܟܐܪ reprehendere, accusare, pudefacere II 463 c. f. 473 f. 474 b. 531 f. 539 e. III 60 c. 61 c. 86 a. 115 b. 206 b. — Ethpa. pudefieri ܐܬܟܐܪ III 206 b, et ܐܬܟܐܪ 9, 62; 16, 8; 49, 68; 63, 39; III 179 d.

ܟܐܒ Aph. laedere II 432 c.

ܐܟܒܪ pro ܟܒܪ 15, 2; 29, 55; 30, 58; 61, 9; 64, 30; II 445 e.

ܟܒܫ Pe. sequ. ܥܠ, aliquid custodire aut retinere, praesertim avare, abscondere, occultare studere 17, 111; 35, 40; 36, 27; 43, 169. 172. 173; 50, 7; 52, 91; 71, 54; 74, 30; II 460 f. 462 f. 463 d. 514 a. 522 c. III 29 b. 36 d. 373 f. 462 b. 664 d. 665 d.

ܟܒܪܢܐ aestus, incensio III 595 f.

ܟܗܐ Pe. Part. poel quiescere, desistere 3, 20.

ܟܘܚܕܐ pudor III 323 c.

ܟܘܚܠܐ stibium, ar. كُحْلٌ III 668 c.

ܟܘܟܒܬܐ Venus planeta II 458 a. 532 d.

ܟܡܫ II 434 d. III 31 e. 32 d. 36 falsam puto editoris punctationem, cui ubique substituenda est radix ܟܒܫ, cf. supra.

ܟܡܝܢܐ insidians, excubans III 280 a.

ܟܡܢ Pe. prorsus convenit cum rad. ܟܒܫ, II 448 c.

ܟܡܗ excoecare II 474 f.

ܟܡܪ Aph. contristare 1, 56; 10, 76; 37, 53; 39, 85; 49, 106; 76, 115; III 251 e. — ܟܘܡܪܐ atratus, niger 69, 37 (cf. hebr. Thr. Jer. 5, 10).

ܟܘܡܪܘܬܐ opificium II 385 f

ܟܘܢ Aph. idem ac ܐܬܩܢ stabilire, firmare, restituere 26, 4.

ܟܢܝܼܪ Pe. Part. pass. sanatus 26, 4. — Pa. medicare, sanare 34, 23. 101.

ܟܢܺܫܳܐܺܝܬ conjunctim, simul III 519 c. d.

ܟܶܣܳܐ 6, 142, 144, sed ܟܶܣܳܐ III 144 c. 594 d. 604 a. b. c. d. Significat proprie et etymologice tempus inter plenilunium et interlunium, quo luna sensim obtegitur. Itaque ܟܶܣܳܐ ܡܰܠܝܳܐ III 144 c ea hujus temporis pars est, qua luna adhuc plena est. Saepe vero ܟܶܣܳܐ etiam sine addito ܡܰܠܝܳܐ hanc arctiorem plenilunii significationem habet.

ܟܰܦ Pa. incurvare III 295 a. 319 d.

ܟܰܦܬܳܐ lanx librae II 456 f.

ܟܦܰܪ Pe. subvertere 30, 111. 113; 75, 44; II 450 a. — Ethpe. subverti 30, 106.

ܟܦܶܢ Ethpa. famelicum esse 71, 97.

ܟܰܦܢܽܘܬܳܐ fames 29, 186; 49, 50; II 406 f. III 168 a. 581 f. 597 c. 454 c.

ܟܦܰܪ Aph. efficere, ut aliquis officium suum recuset, de pedibus 77, 38.

ܟܦܺܝܪܳܐ maledictus 57, 19; sequ. ܒ abrenuntiatum est alicui 68, 22; III 512 c.

ܟܽܘܦܪܳܢܳܐ abnegatio III 434 c. 436 a.

ܟܪܳܐ Pa. contristare III 313 c, nisi forte Aph. legendum est. (Etiam ܐܰܟܪܝܳܬܶܗ III 572 d mutandum videtur in ܐܰܟܪܝܬܶܗ). — Pe. brevem, decurtatum esse III 359 b.

ܟܪܝܳܐ Plur. ܟܪ̈ܘܳܬܳܐ frumentum 26, 7; III 69 c. 162 f; cumulus 36, 151; 71, 63, praesertim frumenti II 503 a. b. III 125 c.

ܟܪܗ Aph. aegrotum reddere 39, 196.

ܟܽܘܪܳܟܳܐ ambages, circuitus 62, 70.

ܟܪܺܝܡܳܐ modestus III 159 a (proprie pudoris rubore suffusus; derivandum est a voce sequente, nec cognatum videtur cum arab. كريم).

ܟܽܘܪܳܡܳܐ rubor II 457 a. b, et generatim color II 521 b. Convenit chaldaicum כְּרוּם, אִכְּרוּם fuligo, pudoris rubor. Michaelis verbum syriacum derivat a pers. كرم. Obstare quidem videtur, quod كرم, sanscrit. कृमि vermem significat, non colorem coccineum, qui कृमिज, kermes (e verme ortus) nominatur. Sed etymologia Michaelis valde commendatur per vocem hebr. כרמיל et eo, quod aliae linguae semiticae hanc significationem non habent.

ܟܽܘܪܳܣܳܐ liber, volumen II 441 c, proprie quaternio, a rad. ܟܪܣ, كرش complicare. Significatio

quaternionis saepe in marginibus codicum invenitur.

ܟܫܐ Ethpa. congeri, accumulari 57, 85.

ܟܫܬ Fut. U, sagittare III 395 c.

ܟܫܪ Pe. Fut. A, rectum esse III 391 c. — Ethpa. sequ. ܒ alicui rei strenuam operam navare III 382 f. 426 c. 446 a. 529 a. 531 b.

ܟܫܝܪܘܬܐ diligentia, studium, industria III 43 f. 44 a.

ܟܫܝܪܐܝܬ sedulo III 400 e.

ܟܬܝܒܐ signatus (de grege ovium) II 526 a.

ܟܬܡ Ethpa. maculari II 532 c. III 128 c.

ܟܬܪ Pe. permanere III 566 f.

ܟܬܝܫܐ a daemonibus excruciatus III 200 d.

ܠ

ܠ quod attinet ad 54, 77.

ܠܒܕ Ethpa. coagulari II 474 a.

ܠܒܟ Aph. prehendere facere III 297 a.

ܠܒܪܘܬܐ 13, 48 ut videtur, taeda, fortasse λαμπρότης.

ܠܒܘܫ ܕܡܘܬܐ qui alicui similis factus est, cf. ܠܚܡ ܕܡܘܬܐ exacte similis 3, 35.

ܠܒܘܫܬܐ vestis III 649 e.

ܠܗܝܦ cupidus, appetens II 316 a. III 387 f. 389 e.

ܡܠܘܝܢܐ comitans III 317 b.

ܠܘܝܘܬܐ comitatus, consortium III 58 a.

ܡܠܘܝܘܬܐ conjunctio, assistentia III 44 c.

ܠܚܐ Aph. abstergere facere III 496 f. — Ethpe. abstergi III 453 a. 475 f.

ܠܚܡ Pe. Part. pass. paratus III 456 d. 464 e. — Ethpa. adaptari, concinnari 46, 110; 57, 77.

ܠܚܫ Pe. mussitare, submissa voce loqui 48, 6; III 29 a. 145 d. 151 a. 633 d, incantare II 439 c. — Ethpe. mussitari III 404 a.

ܠܚܘܫܐ incantator II 476 a.

ܠܚܘܫܬܐ incantatio II 439 c.

ܠܥܓ ܠܥܓ velociter III 397 d.

ܠܥܒ Ethpa. bono sensu delectari, gaudere III 591 b. 592 c.

ܠܥܒܐܝܬ intemperanter III 52 b.

ܠܥܓܘܬܐ balbuties III 17 d.

ܠܥܙ Ethpe. insusurrari II 343 d.

ܠܥܣ Aph. cibum praebere II 508 f.

ܠܥܣܐ esca, illecebra III 296 f.

ܡ

ܡܐܢܐ Plur. ܡܐܢ̈ܐ pro ܡܐܢܘ̈ܬܐ III 130 e.

ܡܒܝܫܐ insipidus 29, 121.

ܡܓܘܫܘܬܐ magia II 445 e.

ܡܓܪ Pe. Fut. A III 424 c.

ܡܓܪ Pa. pervertere 29, 120.

ܡܣܐܢܐ calceus III 323 c.

ܡܓܫ Ethpe. perscrutari 3, 14.

4*

ܡܘܬܢܝܐ mortalis, solubilis III 38c.

ܡܙܓ Ethpe. misceri II 405 b.

ܐܡܙܪܬܐ pumilus II 456 a.

ܡܚܝܠ Pa. Part. pass. debilitatus, debilis III 624 c.

ܡܚܠ (fortasse ܡܚܠ corrigendum est) timere II 380 c.

ܡܛܪ Pe. pluere 2, 194; 40, 19 (ubi Cod. B Aph. ponit).

ܡܠܐ ܦܬܟܐ ad momentum temporis, paulisper 2, 70. 141 (cf. hebr. פֶּתַע, פִּתְאֹם).

ܡܠܐ ܙܒܢܐ ad tempus, temporarius 44, 83; 72, 91.

ܡܠܐ ܝܘܡܐ per diem III 50 f.

ܡܠܐ, non ܡܠܐ legendum est 1, 13. 38. 99.

ܡܠܟ Pe. studere, sequ. ܒ, II 439 b.

ܡܠܟܢܐ III 129 b. Bernstein (ZDMG IV, 311) omnino hoc verbum rejecit, eique substituere voluit ܡܠܟܢܐ funditores. Sed hanc correcturam metrum non admittit, nec verum est, quod contendit Bernstein, versionem latinam vocem per *jaculantes* reddere. Benedictus et Hahn putaverunt eam *coccum* significare, quod tamen ex ܡܠܟܢܐ *albugo* et ܡܠܟܢܐ *lema oculorum* concludi non posse videtur. Fortasse convenit arab. مَلِغٌ vilis, stultus, مَالِغٌ nequam.

ܡܢܬܐ mentha 20, 14.

ܡܢ sine 62, 92. — ܡܢܗ ܘܒܗ secundum Merx (Bardesanes p. 63) significat *ex hoc et per hoc sequitur.* Sed non recte vertit locum II 554 e, et particulam ܐܦ contra metrum et sensum textui addidit. Mihi vertendum videtur: (Non vident haeretici), *si doceatur, unicum omnibus substantiis nomen esse, eo ipso etiam naturam earum eandem esse debere; eo ipso autem, quod unica sit natura principio carens, unicam quoque tantum esse posse substantiam, cui hoc nomen omnino et re et nomine soli competat.*

ܡܢ negationem exprimit 11, 8; 27, 49; 31, 84.

ܕܡܢܘ ܘܕܡܢܘ quis et cujus sit 19, 127; 20, 7; cf. II 506 c. III 45 c.

ܡܢܐ Pa. tribuere 16, 70.

ܡܣܬܐ coagulum, fermentum II 401 e. 404 a.

ܡܣܟܢܐܝܬ paupere II 432 e.

ܡܣܪ Pe. contemnere, spernere II 515 f, tradere, docere (sequ. acc. pers.) III 115 e.

ܡܨܐ verbum auxiliare. Pe. ܡܨܥ ܘܡܨܥ II 520 b. inter duo in medio constitutum esse; idem III 562c. (ubi ܡܨܥܬܐ legendum

est) sequ. ܠ — ܦܠܓܐ. — Pa. ܡܰܨܰܥ ܒܡܨܥܐ in medio collocare III 169 c. ܢܟܠ ܡܨܥ dimidia ex parte fraudare 31, 91. ܡܨܥ ܦܠܓ dimidiare, dividere 5, 16.

ܡܪܝܪܘܬܐ amaritudo III 124 c.

ܡܰܪܰܪ Pa. amarum reddere III 361 d.

ܡܪܝܕ Pe. Part. pass. resistens 60, 115. — Aph. desciscere facere ab aliquo, sequ. ܡܢ II 459 e. f. III 584 a.

ܡܪܥܬܐ aegritudo III 381 a.

ܡܪܩ Fut. U III 447 e. — Ethpe. abstergi, purgari, expoliri 30, 90; III 584 a.

ܡܫܝܚ Pe. Part. pass. mensus, definitus III 566 c.

ܡܫܚܐ oleum III 125 c. 574 f. 589 e.

ܡܬܠ Pe. comparare II 558 d. III 119 e. 516 c. 544 e.

ܡܬܝܢܐ lenis 19, 95; de vino veteri 29, 136. 140; otiosus III 56 b; iners, piger II 319 b. 499 f.

ܢ

ܢܒܥ Pe. scaturire, prorumpere 35, 37; 71, 114; III 10 a. 116 e. 594 e. 621 e.

ܢܒܗ idem ac ܢܒܥ 2, 30; 47, 72 (ubi in cod. B ܢܒܓ); 62, 89; II 468 b. 502 f. III 417 f.

ܢܒܘܟܬܐ tumba III 328 b.

ܢܒܪܫܬܐ flamma III 430 b, ܐܒܪܫܬܐ cf. chald. נִבְרַשְׁתָּא, rabb. נִבְרֶשֶׁת. Cf. Middeldorpff l. c. p. 505. 601. Bernstein inepte vocem derivat a נבר et אש; mihi originis indogermanicae esse videtur, cum radice sanscrita bhrâǵ, bhrêǵ lucere, splendere comparanda.

ܢܒܓ Pe. oriri, prorumpere, in solo Codice B 47, 72.

ܢܓܕ Pe. adducere 35, 227.

ܢܓܡ Pe. de fermento farinam permeante et attrahente 9, 45; II 434 f. — Ethpe. coagulari, coalescere per fermentum III 44 e. — Ethpa. redargui, persuaderi III 145 d.

ܢܓܗ Aph. liberare III 425 d. (sed fortasse melius ܢܓܗܘܢ a rad. ܓܗܐ legendum est).

ܢܓܝܪܐ diu protractus, diuturnus 10, 69; clemens, misericors (longanimis) 10, 70.

ܢܓܪܘܬܐ ars fabri lignarii III 33 d.

ܢܕܐ Ethpe. detestari 28, 61; 70, 77. — Aph. nauseam movere 76, 10.

ܢܘܕܪܐ terrae motus II 459 c.

ܢܕ Pe. movere II 395 a.

ܢܘܚ ܢܦܫܐ (pro ܢܘܚܐ) recreatio spiritus III 203 a.

ܢܚܝܦܐ macer III 168 c.

ܢܚܐ momentum, ut videtur, aut temporis defluxus II 439 a.

ܢܚܡܬܐ resurrectio 45, 33; 46, 149.

ܢܚܬ Pa. humiliare 9, 48.

ܢܟܫܝܪܐ venatio 36, 109; II 371 b. Vox est pehlvica נשכר, cf. Vendid. 18, 131 (Spiegel p. 207, l. 5 ab imo), Bundehesh p. 35, l. 2, et p. 36, l. 1, ed. Westergaard), pers. شكار.

ܡܚܬܐ descensus 62, 117.

ܢܛܦ Pe. stillare, tabescere II 550 a. — Aph. instillare, superfundere III 440 c. 442 e.

ܢܛܘܦܬܐ stillicidium, stilla 55, 101; II 405 f. 546 f. 317 b. III 614 d, ܢܛܘܦܬܐ III 439 c. 440 c.

ܢܛܪܢܘܬܐ vices gerens II 397 c.

ܢܛܘܪܐ praeservatio 19, 104; asservatio 44, 22. 85.

ܢܛܪܐ custodia 3, 66.

ܡܢܟܝܢܐ offensor II 386 c.

ܢܟܘܠܐ fraudator 21, 57; II 328 a. 491 f.

ܢܟܝܠܐܝܬ fraudulenter II 511 b.

ܢܟܦ Pe. imperson. ܢܟܦܐ ܠܝ pudet me 61, 23. 93; 62, 13. — Pa. modestum facere III 20 f. 272 e. 276 e.

ܢܟܦܐܝܬ sancte III 260 e. 272 c.

ܢܟܪ Pa. non agnoscere, renuntiare II 551 d. III 308 d. — Aph. idem II 551 d.

ܢܟܝܪ Part. Pass. differens ab aliquo, sequ. ܡܢ III 117 b. — ܐܬܢܟܪ differre ab aliquo 15, 65; III 116 f, animo alienari, desciscere III 368 f. 371 c. 522 f.

ܢܟܘܬܐ morsus II 397 f.

ܢܟܝܫܐ aegrotus, infirmus, de oculis 27, 40. Cf. ZDMG XVIII, 655.

ܢܟܝܫܘܬܐ (seu ܢܟܝܫܘܬܐ) infirmitas II 549 c. III 185 f.

ܡܟܫܬܐ pro ܡܢܟܫܬܐ III 632 d.

ܢܓܕ Pe. auferre, abstrahere II 551 c. — Ethpe. trahi 44, 119.

ܢܦܝܚܐ inflatus, elatus, superbus II 341 f. III 54 e; fortasse demortuus, qui animam exspiravit 47, 144, cf. hebr. נפש נפח.

ܢܦܚܐ spiratio III 53 d.

ܢܦܝܚܘܬܐ superbia III 643 b.

ܢܦܩ Pe. quadrare, aptatum esse alicui, ut de clavi ostium aperiente, sequ. ܠ 37, 116; 74, 70; II 548 f. 550 a. — Ethpa. minui, remittere de doloribus II 464 a.

ܢܦܝܠܐ qui cecidit, procubuit III 423 f. 447 f.

ܡܦܩܢܐ (ita pro ܡܦܩܢܐ legendum est) excretivus II 316 e.

ܢܦܩܐ exitus, mortalitas, pestilentia II 459 c.

ܢܦܫ Ethpe. respirare, recreari, consolationem accipere 7, 47; II 541 c. — Ethpa. idem III 470 f.

ܢܨܘܒܐ plantator III 577 e.

ܢܨܚ Aph. splendere 63, 81.

ܢܨܚܢܐ gloria (proprie gloriosum) 43, 287 (ubi in cod. C ܢܨܚܢܐ); 44, 46.

ܢܨܦ Pe. sibilare 40, 47; II 425 f. III 392 f.

ܢܩܘܫܐ cantus II 557 f.
ܢܩܦ Pe. cogere 2, 137; 6, 121; III 165 c.
ܢܩܝ Ethpa. purum esse, purificari III 396 c.
ܢܩܝܘܬܐ puritas III 619 c.
ܢܛܘܦܬܐ gutta III 71 c.
ܢܩܪ Pe. vulnerare, pungere II 346 f.
ܢܩܡ Ethpe. sequ. ܡܢ vindictam sumere ab aliquo III 524 f.
ܢܩܦ Aph. incipere, verbum auxiliare cum sequ. praeterito 18,71.
ܢܫܡܬܐ flatus spiritûs III 589 e. f.
ܢܫܡ spirare 10, 45; II 438 a. 487 f. 469 b. 503 f.
ܢܫܦ Pa. clarum, perspicuum facere III 84 b; cum sequ. ܡܢ significat *omnino tollere* 45, 55.
ܢܫܝܦܐ purus, clarus 45, 81.
ܢܬܦ Pa. attrahere III 325 c. 420 c. 472 c.
ܢܬܘܦܐ attractivus II 316 e.
ܢܬܪܐ defluxus III 81 d.

ܣ

ܣܒܗ Pa. similem esse III 602 f (cf. ar. شَبَهَ).
ܣܒܟ Fut. U, proprie se implicare in aliquem (cf. hebr. et chald. סבך, proprie שׂבך nectere, complicare, implicare, שְׂבָךְ, שְׂבָכָה cancelli, שַׂבְּכָא sambuca, ar. شَبَكَ conj. I immiscere, immissum esse, conj. II nectere, شَبَكَةٌ rete), itaque aliquem aggredi, invadere aut opere aut scrutatione, sequ. ܒ 6, 10; 56, 56; II 440 a. 450 b; III 32 c. 81 d. 125 f, sequ. ܠ III 164 d. 166 f. 167 d, sequ. ܥܠ III 404 c, absol. quaerere, desiderare III 44 b. 193 c; navem ad ancoras deligare 10, 88; infixum, immobilem remanere 43, 225.
ܣܓܦ Ethpa. laedi 21, 164; 57, 25; II 405 e. III 156 e.
ܣܕܪ Ethpa. disponi 21, 186.
ܣܗܪ pro ܫܗܪ forma arabizans II 334 e, quam Bernstein (l. l. pag. 309) vitium lectionis putat.
ܣܘܦ ܡܢ ܣܘܦܗ omnino 15, 95; II 488 f. 540 b. III 327 f. 387 c.
ܣܚܦ Pe. pro ܣܚܦ 41, 93.
ܣܟܟܘܬܐ attendere 15, 24.
ܣܡܟ Ethpa. sustentari, juvari III 27 f.
ܣܠܩ ܢܦܫܐ animam exspirare 10, 26; ita etiam simplex ܣܠܩ 60, 61.
ܣܚܝܐ lotio, purificatio III 666 f. 667 a.
ܣܡܪ Pa. firmare II 469 b.
ܣܘܥܪܢܘܬܐ petitio III 47 a.
ܣܥܪ Aph. III 159 f, idem ac ܐܣܥܪ, quod Bernstein (ZDMG IV, 311) veram lectionem putat. Sed radicem ܣܥܪ exstare, etiam vox ܣܘܥܪܢܘܬܐ docet.

ܣܟܪܝܘܛܐ Iscarioth 35, 218 in Cod. A, alias ܐܣܟܪܝܘܛܐ in Cod. A et B, ܣܟܪܝܘܛܐ in Cod. C.

ܣܟܠ ܒܓܘܢܐ exire in colorem, similem esse colori 2, 101. — ܣܟܠ ܒܟܠܗ accurate similem esse III 61 e.

ܣܘܡܩܐ color 17, 113; 48, 70; 69, 36; III 46 e. 157 d. 573 c. 596 e.

ܣܡܣܡܐ fungus lucernae II 335 e.

ܣܡܐ Ethpa. coecari II 452 c. III 156 e.

ܣܡܝܘܬܐ coecitas II 406 f. 523 b.

ܣܡܟܘܬܐ ascesis, continentia III 654 c.

ܣܢܐ Ethpe. odio haberi, odio dignum esse 3, 105; 27, 32.

ܣܢܝܐܘܬܐ odio dignum 26, 18; 27, 36.

ܣܘܢܩܢܐ res necessariae 13, 68. 69.

ܣܩ Aph. accendere 14, 59; 55, 55.

ܣܦܩ Pe. redundantem, liberalem esse 31, 72; III 125 c, colligere (ut chald. סְפַק) 74, 87.

ܣܦܪ Pe. tremere aut manus plangere III 633 f.

ܣܦܝܢܝܐ ut videtur navi vectus 46, 137.

ܣܦܣܪ licitari 7, 3; 55, 94.

ܣܦܣܪܐ inanis confabulatio II 459 d. III 666 d. e, praecipue licitantium III 662 c. f.

ܣܦܝܩܘܬܐ evacuatio III 666 e.

ܣܦܝܩ studiosus 15, 38.

ܣܩܠ Pe. expolire 76, 14; II 492 c. III 618 b

ܣܩܠܐ expolitio, ornatus, decus 60, 35; 76, 58. 59.

ܣܘܩܠܐ idem III 322 f.

ܣܩܪ Ethpe. odio haberi 31, 111. — Pa. II 438 a, sed secundum Bernstein (l. l. 310) in Pe. mutandum est.

ܣܪܐ Pe. pro ܣܪܝ III 328 e. — Aph. 37, 142, sed Cod. A melius habet ܐܣܪܝ.

ܣܪܗܒܐ vaniloquus III 161 c.

ܣܪܗܒܘܬܐ loquacitas 40, 35.

ܣܪܗܒܬܐ disputatio, rixa III 131 c.

ܣܪܓ texere, implicare, Pe. Part. pass. III 401 b.

ܣܪܚ Aph. corrumpere 51, 12. — Ethpa. corrumpi II 480 f.

ܣܪܕܐ videtur significare telarium III 282 d.

ܣܪܥܦ germinare 20, 12; II 406 c. 455 f. III 674 a.

ܣܘܪܥܦܬܐ ramificatio, ramorum conjunctio III 588 f.

ܣܪܓܠܐ (non ܣܪܓܝܠܐ, ut Barbahlul praecipit) tormentum 61, 105; 72, 123.

ܣܪܝܩܘܬܐ exinanitio, paupertas voluntaria II 540 e.

ܣܬܐ Femin. vitis 5, 76; 70, 23; 75, 84; II 407 a. 417 d. 419 f. 529 c, uva III 607 c.

ܣܬܪ Pe. de vulneribus recrudescere, praesertim occulto 34, 65; II 380 c. (ubi falso ܣܬܪܬ pro ܣܬܪܬ). — Ethpe. occulto

morbo affici II 549 a. — Ethpa. protegi, ad protectionem refugere, sequ. ܒ personae 31, 88; 40, 37; II 399 b. III 230 b. 237 c. 385 c. 387 d. 399 a. 400 f. 431 d. 434 d. 518 f. — ܡܛܫܝܐ occultus II 403 e.

ܡܛܫܝܐܝܬ occulto II 550 a.

ܡܛܫܝܘܬܐ absconditas III 92 f.

ܥ

ܐܬܥܒܕ servum fieri III 623 a.

ܥܒܕ fictio, creatio 74, 12.

ܥܒܘܪܝܐ temporarius, fugitivus II 319 a.

ܥܒܘܪܬܐ femina transiens 27, 24.

ܥܓܝܦ jaciens III 281 a. f, mortuus II 390 c. e.

ܥܓܕܐ excidium, mors II 393 d.

ܥܓܠܬܐ ursa major II 449 a (ubi falso scriptum est ܥܓܠܬܐ).

ܥܓܝܐ videtur esse crassus, densus, ad subtilia perscrutanda non idoneus III 141 b.

ܥܕܡ antequam 61, 33; III 125 b. 307 e.

ܥܕܝܪܐ expurgatus II 392 f.

ܥܕܐ Pa. eripere III 301 e.

ܥܕܘܢܝܐ peregrinus III 371 a.

ܥܕܠ Pe. part. pass. reprehensione dignus 31, 149; III 160 d. — Aph. reprehendere III 504 e.

ܥܕܘܠܝܐ reprehensio II 510 b. 520 b.

ܥܕܢ Pa. jucundum facere III 593 f. — Ethpa. jucundum fieri III 593 f.

ܥܗܘܕܝܐ pro ܥܗܕܢܝܐ II 464 f. 465 d.

ܥܘܒܐ cista, marsupium 40, 59; II 541 c, sarcophagus 21, 79.

ܥܝܕ Pa. assuefacere III 320 f. Sed secundum Bernstein (l. l. 311) ܥܝܕ legendum est.

ܥܝܕܐ speciatim mala consuetudo 21, 139. 52. 54; 41, 101; II 540 f.

ܥܘܐ Pe. gemere 52, 67; 61, 100. 101.

ܥܙ Pe. invalescere II 430 b. III 133 c, sed videtur mihi falso punctatum pro ܥܙ.

ܐܬܥܘܩ impediri, arceri III 373 f. 378 b. 383 d. 490 a.

ܥܘܛ Aph. obscurare, obtegere III 265 f.

ܥܘܦ Aph. advolare, afflare II 394 b.

ܡܥܩܬܢܘܬܐ afflictatio III 283 f.

ܥܘܪ Ethpa. orbari 1, 37.

ܥܘܝܪܐ coecus II 442 d.

ܥܪ Pe. vigilare 61, 55.

ܥܝܪܘܬܐ vigilantia III 235 b. 254 b. 686 b.

ܥܙ Pe. invalescere 11, 55; 18, 48; cf. ܥܙ.

ܥܙܙ Pa. fortem esse 43, 32; 70, 15; III 154 e. 169 a; audere 54, 76; III 43 e.

ܥܛܠ stupidum esse III 123 c.
ܥܛܠܘܬܐ stultitia 10, 87; III 72 c, obstinatio II 467 f.
ܥܛܠܐܝܬ stolide vel duriter 65, 91.
ܥܛܦܐ amictus II 329 b.
ܥܩܐ indignatio, ira 59, 19; II 538 a. III 297 c; res, quae indignationem movet 55, 32; III 131 e.
ܥܝܢܐ de gemmis arborum 48, 37.
ܥܠܥܠ flatu dissipare III 295 e.
ܥܠܘܠܐ intrans II 404 f. 428 b. 550 f. III 280 a. 472 a. d. 469 e. 566 c. 597 c.
ܥܠܢܐ pastor 4, 24; 14, 2; 17, 6; 18, 21; 31, 179. 183. Ex his locis apparet, per vocem ܪܥܝܐ solum episcopum designari, per ܥܠܢ̈ܐ autem presbyteros, diaconos, ceterosque clericos. Ephraem, qui diaconus erat, se ipsum ܥܠܢܐ vocat II 560 c.
ܥܠܠܬܐ aditus III 44 e.
ܥܠܡܢܐ cur? II 450 c.
ܥܠܘ̈ܬܐ speciatim significat idolorum altaria 11, 96; 53, 123.
ܥܝܪܐ status vigilantis II 504 b, sed saepius ܥܝܪܐ 35, 123; 65, 35; II 506 a. b. d.
ܥܠܘܒܘܬܐ defraudatio, oppressio 59, 69.
ܥܠܡ Pa. juvenem reddere II 402 c. 418 f. III 262 f. 583 a.
ܥܠܘܥܬܐ ingluvies III 207 a.
ܥܡܕܐ baptismus II 500 d. III 207 c. 408 f. 437 b. 460 f. 480 c. 667 b; B. O. I, 94.
ܥܡܘܕܐ urinator (taucher) III 151 d. 153 b. 155 f. 157 c. 158 d.
ܥܡܛ Pe. Fut. A obscuratum esse 18, 91.
ܥܡܨ Ethpa. claudi 47, 62; III 137 e. 207 e. 581 d. — Aph. claudere 77, 22.
ܥܣܒܐ, non ܥܣܒܐ, gramen III 452 c.
ܥܘܢܝܬܐ responsorium, unde significationem cantilenae exortam puto. Vox invenitur post primum versum uniuscujusque carminis, exceptis carm. 17—21 et 53. Plura vide in prolegomenis.
ܥܝܪܐ sanctus II 542 e.
ܥܘܠܬܐ flagitium, peccatum III 207 a.
ܥܘܠܘܬܐ idem II 454 a.
ܥܩܒ Pe. explorare, perscrutari 21, 176.
ܥܘܩܒܐ perscrutatio II 470 b.
ܥܘܩܒܬܐ difficultas 67, 24; II 402 f.
ܥܩܡܘܬܐ perversitas III 427 b.
ܥܦܦ Aph. duplicare 1, 148. — Ethpa. multiplicari III 503 b.
ܥܦܐ Pa. generatim involvere, inducere, obtegere (cf. ar. عَفَا obtegere humum, delicta) 41, 13; II 426 c. III 363 d.
ܥܦܩ Pe. amplecti III 545 e. — Ethpa. amplexari III 602 b.

ܥܛܦܐ amiculus 43, 267. 276.
ܥܨܐ Ethpe. cogi II 481 f. 482 a. III 151 c.
ܥܨܒܬܐ vinctura (verband) 10, 79; sanatio III 467 f.
ܥܨܪ Ethpe. exprimi III 578 b.
ܐܬܥܩܡ convolutum esse 40, 46.
ܥܩܡܬܐ via tortuosa, flexuosa II 486 d.
ܥܩܘܡܝܐ injuria, fraus 31, 35.
ܥܩܪܘܬܐ sterilitas 37, 18.
ܥܪܒ Pe. spondere pro aliquo 46, 189; 48, 99; 51, 39; II 403 f. 539 b. III 122 e. 434 e. Cf. Middeldorpff l. c. p. 573. Part. pass. permixtus III 310 c.
ܥܪܕܐ columna 39, 148; 62, 48.
ܥܪܛܠܝܐܝܬ nude 65, 51; II 340 d.
ܥܪܡ Ethpa. astutum esse 30, 10.
ܥܘܪܨܬܐ casus, eventus II 450 b.
ܥܘܪܨܐܝܬ contingenter, fortuito, sine justa causa 2, 114; 31, 111; II 455 c. 520 c.
ܥܪܣܬܐ fundamenta domus III 169 a.
ܥܪܘܩܐ fugiens II 546 e.
ܥܫܩ Pe. incusare, calumniari 40, 22; 45, 98; 51, 137; 55, 13; II 416 b. 423 b. c. 477 f. 483 b. 522 b. III 361 f, operam navare III 114 c. — Pa. accusare II 520 a. — Ethpe. accusari 45, 97; II 474 a.
ܥܘܫܩܐ calumnia II 427 b.
ܥܫܘܩܐ oppressor, calumniator II 408 e. 422 f. 423 b. 427 a. b. 480 e. 519 c.

ܦ

ܦܐܐ Aph. pulchrum facere II 502 c.
ܦܘܕܝܬܐ pes (mensura) II 334 a.
ܦܓܪ Pe. expelli, de somno II 471 f.
ܦܗܐ Aph. errare, evagari facere 21, 122; 48, 124; 64, 41; II 447 e. 547 d.
ܦܘܗܝܐ aberratio, evagatio 3, 3; 55, 90; II 415 c. 471 c. 505 d. 550 f. III 81 a. 105 a. 137 b. 36 a. 131 f. 420 c. 453 c. 454 e. Cf. Middeldorpff l. c. 649.
ܦܘܚ Pe. fragrare 50, 78. 88; III 574 f (cf. فاح). ܦܚܬ ܦܘܚܬܐ festinanter egressus sum 63, 9. — Aph. spirare facere 50, 76.
ܦܘܚܐ refrigerium III 595 d.
ܦܝܣܝܐ persuasus II 473 b.
ܦܝܪܘܬܐ furor, ira 67, 40.
ܦܟ remotum esse ab aliquo, sequ. ܡܢ III 593 e.
ܦܚܝܚܐ futilis, levis 55, 17.
ܦܚܙ Aph. lascivum esse II 397 c.
ܦܛܡ Ethpa. saginari 39, 233; II 467 b. III 591 c. 592 a. c.
ܦܣܩ Pe. deesse III 589 d, solvi, finire III 434 a. 465 d. 474 f. 478 b. 513 d. — Aph. aperire (labia) sequ. ܦܘܡܗ II 368 c, fortasse excipere, suscipere III 589 c.
ܦܛܪܘܢܐ patronus III 660 f.
ܦܟܗ Pe. evanescere, cessare de

aromatibus III 623 e. — Pa. alicui proprium aroma aut saporem aut naturam adimere 4, 104; 74, 74; III 121 c. 597 a. — Ethpa. aboleri 21, 55. — Aph. sal demere, edulcare, lenire II 327 c.

ܦܟܺܝܗܽܘܬܳܐ insipiditas 15, 71.

ܦܘܠܳܣܬܳܐ inquinatio 21, 87; 32, 48; II 560 b. III 571 f.

ܦܠܐ Pe., sequ. ܡܢ purgare ab animalculis, ea exquirere II 335 b, cf. ar. فَلَى.

ܦܠܐܬܐ, non ܦܠܐܬܐ, 33, 21; 43, 42; 46, 31.

ܦܠܚ ܐܝܩܪܐ honorem tribuere 67, 16.

ܦܠܓ̈ܘܬ ܩܘܡ̈ܬܐ pumiliones II 455 e. 456 a.

ܦܠܝܓܐܝܬ divise II 505 e.

ܡܬܦܠܓܢܐ dividuus III 65 c.

ܦܠܚܐ cultor, adorator 9, 27.

ܦܢܐ Pe. verbum auxiliare 43, 216. — Pa. ܦܢܝ ܦܘܢܝܐ retribuere (oppos. ܐܫܬܘܝ ܦܘܢܝܐ mereri) II 456 f. III 206 b. Idem significat ܦܪܥ ܦܘܢܝܐ 2, 7; III 604 b. — Ethpa. retribui, reddi 38, 34; 62, 111; III 152 f. 177 a. 260 d.

ܦܥܝܐ sonus, clamor 4, 53.

ܡܬܦܢܝܢܘܬܐ conversio III 376 a.

ܦܢܛܘܦܐ prototypus II 325 a.

ܦܢܩ Pa. delectare III 590 b. 591 a.

ܦܣܝܣܐ ludus II 459 d.

ܦܣܝܣܟ (pers. پیسه) scribendum videtur, non ܦܣܝܣܟ, cf. 31, 46.

ܦܣܩܐ sectio, factio II 526 a.

ܝܘܡܐ ܕܦܣܝܩܘܬܐ, ܝܘܡ ܕܝܢܐ ܕܦܣܝܩܘܬܐ dies judicii definitivi II 349 f. III 413 f. 520 c.

ܦܥܐ Pe. conterere 67, 17. 20. — Ethpe. conteri II 440 a.

ܦܥܐ Pe. balare, vociferari II 407 b. 418 c. e. 424 b. 434 b.

ܦܨܚ Ethpe. laetificari II 475 f. 531 a. — Aph. renovare effigiem 69, 37.

ܦܨܝܚܐܝܬ hilariter III 563 a. d. 567 a. 582 c.

ܦܩܦܩܘܬܐ balbuties II 530 f. III 17 d.

ܦܩܘܕܐ mandans 21, 44.

ܦܩܘܕܐܝܬ mandative III 14 b.

ܦܩܘܕܘܬܐ gubernatio 19, 86; III 319 c.

ܦܪܚ Pe. florere III 117 e. — Pa. idem III 117 e. — Ethpa. utiliter admoneri III 279 b.

ܦܪܬ Pe. scindi II 548 a. 551 e.

ܦܪܩ Pa. insanire II 440 a. III 32 e. — Aph. rabiosum facere II 438 c. 478 f.

ܦܪܩܐܝܬ rabiose 56, 55.

ܦܪ Pe. fugere 4, 111, cf. ar. فَرَّ.

ܐܬܦܪܦܪ animam agere, in agone versari 10, 22, cf. ar. فَرْفَرَ et

act. ܦܰܪܦܰܪ, de quo consulendus est Geiger in ZDMG XV, 149.

ܦܪܰܐܐ, non ܦܪܳܐܐ, agnus II 478 f.

ܦܪܺܝܳܐ progenies III 557 f.

ܦܳܪܽܘܥܳܐ exactor II 320 a.

ܦܪܰܨܺܝܢܺܝܬܳܐ scintilla III 635 c.

ܦܽܘܪܥܳܢܽܘܬܳܐ Plur. ܦܽܘܪܥܳܢܽܘܝܳܬܳܐ acta II 488 f. 526 a.

ܦܶܪܢܺܝܬܳܐ dos II 332 e.

ܦܪܳܕܳܐ fructus III 577 f. (fortasse legendum est ܦܶܐܪܳܐ).

ܦܪܰܫ Pe. prudentem esse III 427 e.

ܦܽܘܪܫܳܢܳܐ discretio, prudentia 13, 71; 19, 62; 21, 216; III 372 f. 470 c; discessus, mors 37, 89; II 541 b. III 226 f.

ܦܽܘܪ̈ܫܳܢܶܐ differentiae II 447 b.

ܦܪܺܝܫܽܘܬܳܐ distinctio II 505 c.

ܦܪܰܬ Ethpa. rumpi II 386 b.

ܦܶܪܬܳܐ granum seminale II 551 f. 552 c. d.

ܦܣܰܩ Pe. abscidere III 31 a. — Ethpa. abscissum esse 28, 14; III 67 f. 671 f.

ܦܫܺܝܩ tolerabilius, melius 6, 31; 20, 13; 35, 190.

ܦܫܺܝܛܳܐ extentus II 490 e.

ܦܫܰܪ Ethpa. dubitare, sequ. ܥܰܠ III 114 a.

ܦܫܰܠ Pe. Fut. A, se versare III 104 a.

ܦܳܫܽܘܪܳܐ solutivus II 316 e.

ܦܬܰܟ Pe. Fut. U miscere 17, 11.

ܦܰܬܟܳܪܬܳܐ idolum muliebre II 459 d. Vocem ܦܰܬܟܳܪ, a Lorsbachio (archiv für morgenl. litt. II, 324) et Bernstein falso derivatam, recte explicavit Gildemeister (zeitschr. für kunde des morgenlandes IV, 211), cui addendum, quod patikâra *idolum* revera in inscriptionibus palaeopersicis invenitur.

ܦܬܰܠ Ethpa. contortum esse III 78 e.

ܦܬܰܠܬܽܘܠܽܘܬܳܐ (apud Castellum falso ܦܬܰܠܽܘܬܳܐ) perversitas III 202 f.

ܦܬܫܓܢܳܐ chirographum impunitatis III 164 a.

ܨ

ܨܳܐ pro ܨܳܐܳܐ II 492 e.

ܨܐ pro ܨܐܐ II 501 b.

ܡܨܰܒܬܳܢܳܐ ornans II 540 d.

ܡܨܰܒܬܳܢܺܝܬܳܐ idem 16, 33. Radix ܨܒܬ non est originis semiticae, nec comparanda cum hebr. צָפָה (ut Michaelis proposuit), quia hoc a rad. צפה *obducere* derivatur. Sed ܨܰܒܶܬ est pael denominativum a ܨܶܒܬܳܐ splendor, decus, ornamentum, quod sine dubio respondet zendico çpaêta, pehlv. ספית, pers. سپيد. Syri saepe Pa. aut Aph. denominativum a substantivo peregrino formant, cf. ܙܰܝܶܢ et ܐܰܙܝܶܢ a ܙܰܝܢܳܐ (pers. زين), ܩܰܠܶܣ a ܩܶܠܳܣܳܐ (κλέος), ܛܰܟܶܣ a ܛܶܟܣܳܐ τάξις, ܐܰܦܺܝܣ a ܦܶܝܣܳܐ πεῖσις.

ܨܕܝܐ solitudo 68, 112; II 518 b. III, 329 f.

ܨܗܝܘܬܐ sitis III 581 f.

ܨܒܐ Pe. advenire, congregari III 474 f. 602 e.

ܨܘܒܐ reditus III 378 b.

ܨܗܝܐ ardens 10, 58; ܨܗܝܐ sitiens 45, 49.

ܨܘܚ Pe. clamare II 394 d.

ܨܘܡ Aph. jejunium praescribere 2, 110.

ܨܘܬܐ sonus 1, 94; 47, 24; 68, 111; II 403 f. III 256 a. b. 276 f.; auditus III 322 a.

ܥܨܘܬܐ disputatio 54, 1; 68, 87; II 440 e. f. 505 f. III 98 a 112 a. 395 f. 620 a.

ܨܠܝܠܘܬܐ puritas II 478 f.

ܨܠܨܠܬܐ strepitus 69, 98.

ܐܨܠܝ precare III 560 b.

ܨܠܐ ܦܚܐ laqueos disponere 52, 38; 58, 94. Idem significat ܦܚܐ ܐܨܛܝܪ. III 588 e.

ܨܠܚܐ scissio 60, 78.

ܨܠܝܚ Pe. Part. pass. discissus III 147 d. — Pa. aperire 14, 151; III 96 f. 592 d.

ܨܡܕ Ethpa. fortasse impliceri 18, 106.

ܢܨܝܚܐܝܬ astute II 479 f.

ܨܘܪܥܐ peccatum III 453 c.

ܨܥܠ Pe. foedare III 431 c.

ܨܥܪܢܝܘܬܐ contumeliositas, maledicentia 21, 84.

ܨܦܐ Etthaph. malo superveniente affici II 339 c.

ܨܪܘܬܐ Plur. ܨܪ̈ܘܬܐ scissura III 200 a.

ܨܪܝ videtur esse balsamum seu aroma II 430 b.

ܨܪܚ Aph. exclamare II 344 f. 394 d.

ܨܪܦܐ conflatio, fusio 30, 88.

ܩ

ܩܘܒܬܐ? ܩܘܒܬܐ stagnum, lacus III 73 d.

ܩܒܠ sequ. ܥܠ conqueri de aliquo 38, 16. 18; 45, 93; 61, 76; 68, 81; ܥܠ ܩܒܝܠ conqueri potest de aliquo 3, 86. 87; III 439 a.

ܡܩܒܠ adversari II 460 f.

ܡܩܒܠܢܐܝܬ contrarie III 37 e.

ܩܒܥ Pe. Part. pass. firmus, non liquidus III 157 b. — Ethpe. infigi, reconstrui 46, 90.

ܩܒܝܥܐ compositio, coadunatio 44, 88.

ܩܘܒܥܐ acus clavi, uncinus 36, 5.

ܡܬܩܒܪܢܐ sepeliendus II 362 e.

ܩܒܘܪܬܐ sepultura III 462 b.

ܩܕܐ Ethpa. manere III 172 d. 333 e. 338 a. 441 f. 437 c.

ܩܕܡܝܐ II 502 c, ܩܕܡܝܐ III 594 f. primus.

ܩܕܪ Ethpa. scindi III 377 b.

ܩܕܫ Pa. matrimonio jungere 1, 49. 52. — Ethpa. matrimonio junctum esse 1, 117. Cf. talm. קַדֵּשׁ desponsare, קִדֵּשׁ, הִתְקַדֵּשׁ desponsari, קִדּוּשִׁין sponsalia.

ܩܕܝܫܐ angelus 9, 41 (cf. hebr. Job 5, 1; 15, 15, chald. Dan. 4, 10).

ܩܡ sequ. ܥܠ aliquid animo deprehendere (auf etwas kommen) 71, 43, cum negatione aliquid intelligere non posse 35, 208; II 506 c. ܩܡ ܥܠ ܡܠܬܗ verbo suo stare, promissis stare III 142 e. ܩܡ ܐܦܐ patrocinium suscipere III 229 f. 230 b. 236 b. 264 f. 267 a. 332 f. 334 c. 488 f. 492 a. ܩܡ ܠ auxilium ferre, sistere, vindicare 31, 38. 108; 43, 69; 51, 59; II 446 b. III 63 f. 70 e. ܐܝܬܝ ܩܕܡ proferre 6, 56, proferre 5, 51. Cf. ܩܘܡ.

ܡܩܝܡܢܐ erigens III 447 e.

ܩܘܩܐ amphora II 440 e.

ܩܘܪ Aph. pervertere, ambire II 474 c.

ܩܛܝܢܘܬܐ subtilitas II 492 c. III 139 f. 140 a.

ܩܛܝܪܐܝܬ necessario II 553 e.

ܩܛܪܓܐ accusatio II 555 d. III 362 c.

ܩܢܝܐ aratrum II 392 f.

ܩܠܢܘܬܐ ignominia, contumelia 55, 4; 60, 83; II 408 e.

ܩܠ Pe. confringere II 469 a; III 372 e (sed hic fortasse melius ܩܠܠܗ legendum est). — Aph. contemnere, sequ. ܥܠ 19, 91; III 480 a.

ܩܠܡܐ animalculum frumento infestum 31, 167; 40, 90; III 162 e. f.

ܩܠܥܐ funda III 372 e.

ܩܠܝܬܐ lutum III 53 b. 131 d. Cf. Middeldorpff l. c. p. 609.

ܩܡܛ Pe. colligare III 280 e, cf. ar. قمط.

ܩܢܘܝܐ possessor II 527 d.

ܩܢܝܐ idem 77, 3.

ܩܢܛ Pe. Part. pass. timens ܩܢܛܝܢ II 416 b, et ܩܢܝܛܝܢ III 472 d. — Ethpa. terreri, timere 40, 49; II 379 f. 380 b. 410 d.

ܩܝܢܬܐ concentus, melodia II 557 f. 439 d. (ubi scriptum est ܩܝܢܬܐ).

ܩܘܣܐ congeries, acervus 73, 46.

ܩܣܣ Pe. contundere III 563 c.

ܩܣܠ Ethpe. exscindi III 53 c.

ܩܛܐ machinatio, insidiae II 475 c.

ܩܣܛܠܐ sophisma intricatum III 100 b.

ܩܣܣ Pa. impedire 60, 43.

ܩܪ Aph. aliquid alicui in rationem inducere, alicui ob aliquid succensere 36, 197; II 408 a. III 302 f. Part. pass. definitus, tributus III 245 c, odio dignus III 242 e.

ܩܘܪܡܘܬܐ sacerdotium idolorum II 381 b. 383 b.

ܩܪܣ Pe. moleste ferre, vituperare, sequ. ܥܠ 36, 164; III

253 b. — Ethpa. destitutum esse II 541 a.

ܩܣܪ Καῖσαρ II 432 e.

ܩܪ Pe. frigescere, algere 29, 150; III 72 f. 362 d.

ܩܪܝܢܬܐܝܬ (ita cod. A, ced B et C habent ܩܪܝܬܐܝܬ) contentiose 35, 283.

ܩܪܒ Pe celebrare II 530 b, part. pass. II 530 b.

ܩܪܢܐ caput debiti 2, 132; 45, 41; 49, 8; 74, 88; II 400 c. 405 f. III 68 e. 296 d. 374 a. 378 d. 415 d, cf. ar. قَرْن et ZDMG XVII, 756.

ܩܪܘܟܐ currus II 379 e.

ܩܪܨ Pe. videtur esse ludibriose annictare 64, 13, cf. קרץ עינים.

ܐܬܩܪܩܒ timore afficere, tremore percellere III 633 f.

ܩܫܫ Ethpe. senescere II 476 a. — Ethpa. vetustum esse 38, 114; II 488 a. III 379 c.

ܪ

ܐܟ sicut 29, 22. 30; 46, 35. 161. 183; ܐܟ ܪܙ idem 46, 31; simplex ܪܙ idem 45, 122; 49, 110. — Cod. A solet habere ܐܪܙܐ, B ܐܪܙܐ, C ܐܪܙܐ. Vox non est semitica, ut putat Gesenius in thesauro suo, sed sine dubio persic. راز, sanscr. रहस्, saepius रहस्य. Cf. chald. אֲרָזָה, רָז Dan. 2, 18. 19; 4, 6.

ܒܪ ܐܪ̈ܙܐ symbolum 32, 69; symmysta, particeps divinorum mysteriorum III 249 b.

ܐܪܙܢܐܝܬ mystice III 408 f.

ܪܒܬ magnopere 4, 28; 5, 139; III 257 b. 448 b. 565 f. 678 d.

ܪܒܘܢܝ ῥαββουνί 4, 86; II 408 a.

ܪܒܝܬܐ 13, 72 incrementum; non est prorsus synonymum cum ܬܪܒܝܬܐ, quod in hoc versu educationem significat.

ܪܩܒ putrescere III 317 d. 322 f.

ܪܩܝܒܐ putridus III 320 a. II 394 a.

ܪ̈ܒܝܥܝܐ quatriduanus, de Lazaro, qui per quatuor dies in sepulcro jacuit 41, 202.

ܪܒܥ Pe. deprimere 2, 91. — Ethpa. deprimi III 40 b.

ܪܘܙܐ gaudium, jucunditas 6, 190.

ܪܘܝ Pa. emollire 16, 41; 19, 93. — Aph. florentem, fertilem facere II 525 e (proprie humectare, succo imbuere).

ܪܘܓܙܐ poena divinitus immissa 1, 12. 127; 5, 15; 6, 117. 120. 121; 7, 1; 13, 40.

ܐܪܘܝ ad errorem seu peccatum seducere II 451 a. III 74 f. — Pass. ܐܬܪܘܝ peccare 15, 59.

ܒܪ ܪܕܝܬܐ pedisequa, proxime sequens II 557 d.

ܪܓܡܐ lapidatio II 421 e.

ܪܓܫ Pe. tumultuari, fremere 28, 9; III 70 e.

ܪܓܫܬܐ sensus, sensibilitas 2, 175.

ܪܘܚ Aph. pandere, diducere, numerare II 383 d. (cf. chald. רוח).

ܪܕܐ Pe. spargere, emittere III 624 a (ubi Bernstein non recte ex mea sententia ܐܪܕܐ? corrigere voluit ZDMG IV, 313). — Ethpe. de aqua emitti, in canales deduci 3, 98.

ܪܗܒ Aph. terrere II 319 c.

ܪܗܝܒܐܝܬ velociter 31, 112.

ܪܗܒܘܢܐ promissio matrimonii, sponsalia 60, 101, ut neograecum ἀῤῥαβῶνας.

ܪܗܛܐ cursor III 257 b. 584 f. 617 a.

ܪܗܠ Aph. putrefacere II 345 c.

ܪܗܠܐ putredo 10, 51; II 515 c. d.

ܪܘܒ Pe. vociferari 35, 236; II 407 f. 445 e. III 70 e. 98 e.

ܪܘܙ Aph. laetificare 1, 55; III 276 f.

ܪܘܙܐ gaudium III 594 d.

ܪܘܚܐ aroma III 168 f. 574 f. 575 e. 577 b. c. 597 c.

ܪܘܣ Pe. instillare, infundere III 305 a. (cf. ܪܣܣ).

ܪܘܙܐ videtur esse nidus III 35 b, apud Novariam ܪܘܙܐ.

ܪܙܦ Aph. aspergere III 380 f.

ܪܐܦܐ effluvium 21, 86; III 101 d.

ܪܚܡܢܐ misericors 61, 12. 109; II 487 f. 499 d. 507 b. 556 f. Cf. ar. رحمن.

ܪܛܒ Aph. humectare 10, 36. 41. 61; II 446 d.

ܪܟ Aph. mollem facere II 549 d.

ܪܟܒܬܐ locus quietis III 577 e; currus III 296 b. 563 e. f; solum, pavimentum III 101 b.

ܪܟܢ Ethpa. (ita metrum postulat) flecti III 282 b.

ܐܪܓܫ ܪܟܝܒܘܬܐ mereri, sensu neutro III 206 b.

ܪܡܝܬܐ collatio, collecta (einlage, beitrag) 46, 41; III 378 c.

ܪܡܝܚܘܬܐ patientia, mansuetudo 15, 17; 16, 108.

ܪܡܫ Pa. 2, 187 ad vesperam usque commorari, ut chald. רמש.

ܪܢܝܢܐ timens II 416 b; ܪܢܝܢܐ commotus, quassatus 11, 85.

ܪܛܢ Ethpe. murmurare 5, 89; II 480 e. — Ethpa. proclamari 1, 15.

ܪܘܛܢܐ murmuratio, indignatio invenitur 5, 111, sed etiam ܪܛܢܐ II 408 a.

ܪܛܘܢܐ lamentans 4, 13.

ܪܦܦ Aph. movere II 505 d.

ܪܦܝܘܬܐ laxitas, pigritia II 458 d. 352 e. 358 f. III 333 f. 373 f. 426 a. 433 e. 449 a. 468 d.

ܪܦܝܐܝܬ laxe II 352 c.

ܪܦܣ 44, 103 corrigendum est in ܪܦܣ?.

ܪܦܫ 19, 15 in cod. B. Sed lectio ܪܦܣ in cod. A praeferenda est, ut apparet ex 28, 50.

ܪܦܫ Pe. Fut. A, se movere 31, 165; 47, 28 (ubi cod. A ܪܫ habet); 50, 18; II 346 e. 504 e. III 10 a. 109 e. 274 f. 593 a; serpere (um sich fressen) II 451 a.

ܪܦܫܬܐ motus, impulsus II 460 a.

ܪܨ Pe. conterere II 469 c.

ܪܣܣܐ gutta II 529 d. III 22 e.

ܪܣܝܣܐ II, 342 e, ܪܣܝܣܐ III 171 a, rivulus.

ܪܩܒ Aph. aliquid suppurare II 390 d.

ܡܪܦܩܬܐ proprie manuum torsio 75, 54.

ܪܫܘܥܐ accusans, vituperans II 449 c.

ܡܪܫܘܥܘܬܐ reprehensio, vituperatio 40, 29; II 449 b. 510 b. 514 f. III 230 e. 365 c. 654 f. 659 c.d.

ܪܫܠ Aph. dimittere, expellere, repudiare, concedere, permittere 26, 29; 27, 33; II 516 b. 517 b. c. 539 d. 540 e. 571 e.

ܪܘܫܡܐ signum, nota II 491 f.

ܪܫܥ Pe. scelestum esse II 456 e.

ܪܛܝܒܐ humidus III 177 e.

ܐܫܬܪܛܒ, abundare, vigere, florere III 665 e, ps. 72. 12; Jer. 12, 1; Hos. 10, 1; Job 3, 18; 21, 9 hex.

ܪܛܢ Pe. susurrare III 633 d, loqui 69, 101; II 338 c. III 151 a.

ܫ

ܫܐܘܠܐ interrogans III 369 d. 450 d. 451 d. e. 569 b.

ܫܘܬܦܐܝܬ communicatorie, adscititie II 460 c.

ܫܐܠܬܐ pro ܫܐܠܬܐ 40, 30.

ܫܐܪܬܐ (melius ܫܐܪܬܐ) annulorum catena, armilla III 245 a. 319 f.

ܫܒܒܬܐ II 454 a, secundum versionem latinam *laqueus*, sed melius, ut videtur, *scintilla*, cf. ar. شَبّ, hebr. שָׁבִיב, chald. שְׁבִיב.

ܫܒܐ Aph. captivationem efficere II 527 b.

ܫܒܘܝܐ captivator 12, 4; II 436 a. III 130 e. 205 e. 382 a. 385 b. 398 f.

ܫܒܪ Ethpa. se quasi infantem et innocentem gerere II 320 b.

ܫܒܪܘܬܐ infantia II 453 b. 527 d. 550 f. III 276 d. 595 e. 596 d.

ܫܓܝܐܬܐ error II 457 e.

ܫܓܝܫܘܬܐ violentia, necessitas II 450 b. 453 b.

ܫܓܝܫܐ perturbatus 11, 104; 75, 114, sed ܫܓܝܫܐ etiam invenitur 75, 112; 77, 77. 82.

ܫܓܘܫܐ perturbator II 517 a.

ܫܐܕܢܐ daemoniacus 61, 32; II 409 c.

ܫܕܐ Ethpa. ejici, projici 61, 29. — ܫܕܐ ܪܣܢܐ ܠܪܓܬܐ voluptati habenam remittere 21, 4.

ܫܕܠ Pe. blandiri 9, 48; III 673 d.

ܫܘܕܠܐ blandimentum III 378 c.

ܡܫܕܪܢܐ mittens III 176 c.

ܫܗܐ Pe. desertum, infirmrum,

exstinctum esse, languescere 36, 182 (in Cod. C); 46, 74.

ܫܗܪܐ vigil II 475 b.

ܫܘܝܓܐ lotio III 589 a.

ܫܘܐ Pe. effundere 30, 69.

ܫܘܚܕܐ munus, donatio 15, 19.

ܐܫܬܘܚܕ solitarie vivere II 461 a.

ܫܘܟܢܐ donum III 503 b.

ܫܘܟ Aph. dolorem efficere III 420 d.

ܫܘܝܢܐ pacificatio III 96 a.

ܫܘܦܐ limatio, expolitio II 498 b. III 94 f.

ܫܦܝܐ purus, clarus II 510 a.

ܫܚܠ Pe. Fut. A, cessare, proprie defluere II 516 a. — Ethpa. conflari, defaecari 43, 214. — Aph. solvere, liquefacere, purificare II 363 b.

ܫܚܠܐ effluvium, flumen II 497 f. 498 a. III 579 e, fortasse faex 17, 110.

ܫܚܠܘܠܐ rivus II 342 e.

ܫܚܡ Aph. nigrum facere III 578 c. — Ethpa. obfuscari III 532 e.

ܫܚܘܡܘܬܐ massa atra 49, 149.

ܫܚܝܡܐܝܬ simpliciter, modo communi II 429 e.

ܫܚܩ Pe. laborare, operam dare, exercere 40, 10; 41, 72; 43, 192; praeparare, componere III 371 e; contritum esse III 374 e. Part. pass. ܫܚܝܩ laborans 7, 46, 66; 9. 43. 57; III 127 f (ubi forma ܫܚܝܩܐ invenitur); laboriosus, aerumnosus, contristatus III 242 c. 243 d. 318 d. 374 d. — Cf. Middeldorpff l. c. p. 448.

ܫܚܩܐ labor 66, 29, moeror III 586 f.

ܐܫܬܚܪ relinqui II 526 b.

ܐܫܬܚܠܦ in pejus mutari II 551 c.

ܐܫܬܚܩ desiderare 71, 63.

ܫܚܐ Fut. A, Pe. aeruginem contrahere III 55 a. — Pa. II 439 f metro repugnat et in Aph. mutandum est.

ܫܛܐ Ethpa. desipere III 396 a.

ܫܟܝܒܐ jaciens, dormiens 70, 59.

ܫܟܚܬܐ inventio 46, 32; II 319 a. 329 f.

ܫܟܢ Aph. habitare facere II 414 b.

ܫܟܢܐ daemon hominem inhabitans III 200 d.

ܫܟܝܢܬܐ majestas divina שְׁכִינָה III 568 a.

ܫܟܪ Pe. inebriatum esse II 551 d, deturpari, deformari, caligare de oculis 31, 118. — Pa. blasphemare 38, 73; II 438 c (quod Rödiger falso tamquam exemplum conjugationis Peal attulit), 523 f, diripere II 551 c.

ܫܘܟܪܐ III 29 f et ܫܟܝܪܘܬܐ II 458 f turpis actio.

ܫܟܟ Aph. quiescere facere II 474 c. — Ethpa. ad quietem perduci II 390 d.

ܫܠܝܘܬܐ quies 15, 13; 16, 98; III 321 d.

ܫܠܝܐܘܬܐ idem III 594 a. Bernstein l. l. pag. 313 correxit ܫܠܝܘܬܐ.

ܫܠܘܚܐ mittens 66, 84.

ܫܠܝܚܘܬܐ nuditas III 431 a.

ܡܫܡܠܝܐܝܬ perfecte III 605 a.

ܫܘܡܗܐ nominatio III 179 a.

ܫܡܠ Pa. maturare III 590 a. d.

ܫܡܥܬܐ fama infausta 4, 74; 10, 98; 75, 48.

ܫܡܪ Pa. dimittere 6, 131; 45, 52; II 456 e.

ܫܡܫܐ servus 13, 67; 59, 36; 53, 3. 188, diaconus 4, 137; 21, 44. 187.

ܫܢܢܐ arista II 422 c. III 590 a.

ܫܢܘܪܐ idem ac ܫܢܪܐ 2, 65.

ܫܢܐ Aph. insanum reddere 57, 128; II 438 c. 524 a (410 a in Pael mutandum est). — Ethpa. insanire II 438 e.

ܫܥܘܠܐ pugillus 74, 125; II 334 a.

ܫܪܫܐ radix III 124 b.

ܫܦܐ Ethpa. purificari 45, 132.

ܫܦܠܐ piger 11, 45, humiliatus 76, 100, humilis, asceta 7, 54; 31, 218.

ܫܦܠܘܬܐ otium 61, 25.

ܫܘܦܠܐ humiliatio 36, 175; 40, 1; 74, 3; III 570 c. e.

ܫܦܘܚܝܬܐ vesica II 316 e.

ܫܦܚ Pe. occare 6, 110.

ܫܦܪ Ethpe. placere III 450 c.

ܫܩܝܘܬܐ potatio II 421 f.

ܡܫܩܠܐ exilium II 438 a.

ܒܪ ܫܩܪܐ propugnaculum III 68 b. 595 f.

ܫܪܪܐ fidei conjugalis promissio, sponsalia 60, 103; 75, 73.

ܫܪܒ Pa. condere gentem, propagare II 455 e. f. 456 a. — Ethpa. invenire II 384 b.

ܡܫܪܒܐ pro II 484 d.

ܫܪܓ Pe. incendere Jes. 50, 11 hex. Ethpa. lucere II 350 b.

ܫܪܘܕܐ cadaver 36, 34; III 277 d. e. 295 d. 296 a.

ܫܪܐ Ethpa. dissolvi, destrui 47, 60.

ܫܘܪܝܝܐ primus, primitivus, recens 39, 204; 71, 55; II 406 f. 410 d.

ܫܘܪܝܐܝܬ primo, primitus 39, 209; 45, 141; 69, 95; 31, 177.

ܫܪܚ Pa. recreare 61, 35. — Aph. idem III 575 a. — Ethpe. recreari, gaudio exsultare, bono sensu III 597 d. — Ethpa. idem III 586 e. 593 c; redundare III 564 b.

ܫܪܝܚܐܝܬ libidinose II 548 c.

ܫܪܥ Ethpe. delabi II 455 a; peccare II 456 f. 457 b. III 363 a.

ܫܪܦܬܐ putamen 46, 176; II 541 e. 552 a.

ܡܫܬܝܢܐ quod bibi potest III 589 c.

ܫܬܘܝܐ bibens II 497 f. 502 b. III 582 a.

ܫܬܠ Pe. plantare II 558 c.

ܫܬܘܩ Pe. Fut. U, pro ܢܫܬܘܩ III 556 d, cf. chald. שְׁתַק.

ܫܬܝܩܐ silens, pro ܫܬܝܩܐ II 418 b.

ܬ

ܬܒܪ Pe. Imperat. U, quamquam Fut. A habet, cf. III 388 c. 398 d.

ܬܒܪ ܬܪܥܐ idem ac ܬܒܪ ܐܪܥܐ 41, 147.

ܬܕܐ Plur. ܬܕܝܐ mamma II 423 f.

ܬܘܒ rursus 35, 193.

ܬܝܒܐ poenitens 3, 50; 31, 147; 39, 157; II 407 d. 445 c. 471 a. 516 d. III 27 e. 169 c. 245 f. 315 c. 333 c. 338 c. 347 e. 359 a. 367 c. 371 b. d. 375 b. f. 377 a. 382 f. 383 a. b. 568 a.

ܬܘܗ Aph. stupere facere, excitare 18, 52.

ܬܘܗܝܐ confusio 9, 36; III 265 e. 440 a.

ܬܘܡܐ allium 60, 92, cf. Num. 11, 5.

ܬܘܡܐ ulcus III 124 b.

ܬܘܪ Pe. manere, quiescere II 437 d. III 108 e.

ܬܘܫ Pe., ut videtur, descendere, immergi, 76, 98, cf. ar. تاخ.

ܬܝܒܘܬܐ ܬܘܒ poenitentia 52, 87; II 480 a. 508 f. 514 c. III 339 b. 378 d. 392 d. 585 b.

ܬܚܫ Pe. infirmum fieri III 57 c. 58 b. 447 a. — Aph. debilitare, superare 54, 13; III 623 e.

ܬܚܝܫܐ infirmus, miser III 279 a. 319 e. 593 f.

ܬܚܬ humiliare III 317 f. 319 e. 347 f.

ܬܚܪ Ethpe. vehementer irasci seu timere II 440 f (non Ethpaal, quod metro repugnat).

ܬܚܪܐ faex, impuritas II 440 f. 476 f. III 592 b. 272 d; ܬܚܪܐ 30, 52. 65. 69. 127; 31, 126; 45, 105; 35, 125; II 504 c. 505 a. 506 d.

ܬܚܝܪܐ turbidus, impurus II 476 f.

ܬܚܝܪܘܬܐ impuritas III 113 f.

ܬܟܪ Aph. jacturam pati II 533 f.

ܬܟܫ Pa. studio et sollicitudine aliquid facere II 417 f.

ܬܟܝܫܐ instans, appropinquans 14, 63.

ܬܟܠ Aph. sperare facere, sequ. ܒ.

ܡܬܟܣܢܐ reprehensor III 169 f.

ܬܟܣܢܘܬܐ reprehensio, coercitio III 170 a.

ܬܠܬ Pa. tertio aliquid facere 1, 149. 150. Saepe conjungitur cum ܬܢܐ iterare, cf. 1, 152; 29, 208. 213. 234; III 99 a, aut cum ܥܦܦ duplicare, cf. II 400 d.

ܬܠܝܬܝܐ triduanus, Dominus Jesus Christus, qui per tres dies in sepulcro jacuit 1, 105; 41, 202; triunus 2, 49; 5, 83.

ܐܬܬܠܥܡ se tamquam infantem gerere II 320 b.

ܬܡܗ Ethpe. mirari II 354 f.

ܬܡܣܘܬܐ sanies, ulcus 11, 26; II 515 c. III 619 e.

ܬܢܢ Ethpa. fumigari III 203 a.

ܬܢܐ Pe. verbum auxiliare 69, 23.— Ethpe. praedicare, laudare III 560 b, sed bene a Bernstein (l. l. p. 313) in Peal mutatur.

ܬܢܝܬܐ iteratio III 198 f.

ܬܢܝܢܬܐ idem 35, 47. 48.

ܬܢܒ Pe. Fut. A, laborare, fatigari 49, 100; 50, 20; 74, 122; III 444 f. 446 b. Part. pass. vexatus III 372 b.

ܬܩܢ III 614 f, sed bene a Bernstein (pag. 313) in ܬܩܝܢ mutatum est.

ܬܩܠܐ pondus aut impetus III 192 e.

ܬܩܝܢܐ firmus, stabilitus III 666 e.

ܬܩܝܢܐܝܬ firmiter, recte 15, 34; 51, 130; 59, 9; II 501 d. III 20 a. 239 b. 269 f. 464 c. 465 b.

ܬܪܘܣܐ aries III 653 a.

ܡܬܪܣܝܢܐ nutriens II 316 e.

ܬܪܝܨܐ erumpens, defluens, praesertim de lacrimis III 253 c. 418 f, sed et improprie de ipsis oculis III 479 a.

ܬܪܨ Ethpe. rectum fieri II 509 d.

Volumen carminum Nisibenorum, a beato Domino Ephraem compositorum.

I. Ad modum: Aperiam os meum in scientia.

[1] Tu, Deus misericors, Noe recreasti, cum et ipse misericordiam tuam recreasset. Oblatis enim sacrificiis cohibuit diluvium, et ob dona data promissionem accepit. Cum oratione thureque te placasset, tua gratia eum jurejando et arcu donavit, ita ut, si quando diluvium terram laedere audet, arcus extensus sit exadverso, qui illud expellat terraeque animum addat. Tu juratus pacem custodias et arcus tuus pugnet contra indignationem tuam! (Responsorium: Extende arcum tuum adversus inundationem! nam ecce, elevavit fluctus suos contra muros nostros). [2] Aperte proclamatum est, Domine, vilem illum, quem Noe sparsit, sanguinem in aeternum prorsus iram cohibuisse. Quanto ergo validior erit sanguis unigeniti tui, cujus sparsione inundatio nostra cohibeatur, cum nonnisi tamquam illius praefigurationes valida facta essent vilia sacrificia, quae Noe obtulit iisque iram

---

I. In hoc carmine S. Ephraem, patriae personam agens, obsessionem, qua Nisibis jam tertio affligebatur, et inundationem ab hostibus molitam deplorat et misericordiam divinam implorat. Ad quam obtinendam gratiae recordatur, quam Deus diluvii tempore in Noe contulit, atque ostendit, urbem Nisibenam hac gratia cum digniorem esse, tum magis indigere, quam ipsum Noe ejusque familiam. — Tempus facile est inventu, cum haec obsessio expresse tertia nominetur (cf. carm. 1, str. 6. 11; 2, 5. 19; 3, 11. 12; 6, 1. 3), quae anno 350 accidit. Plura de hac obsessione in prolegomenis dicta sunt. Hoc primum carmen scriptum est, antequam aquae aggerem perruperunt et confractionem muri effecerunt.

[1] De ܡܬܝܡܝܬ „tu juratus“ cf. quae in indice s. v. ܝܡܐ protuli.

cohibuit. Placeris ergo oblatione altaris mei et cohibe a me inundationem mortiferam! Ita salutiferum erit utrumque signum tuum, mihi crux tua et Noe arcus tuus. Crux tua scindat mare aquarum, arcus tuus cohibeat pluviae inundationem! [3] Ecce omnes undae perturbant me. Arcam quidem in eo beatiorem constituisti, quod fluctus tantum eam circumdabant; me autem tumuli et tela et undae circumdant. Illa quippe thesaurorum depositorium tibi erat, ego e contra depositorium debitorum. Itaque illa in amore tuo fluctus subegit, ego autem in ira tua orbata sum inter tela. Gestavit illam inundatio, perturbat me flumen. O nauta illius arcae, esto mihi quoque nauta in sicco! Sicut illi requiem dedisti in portu montis, ita mihi quoque requiem praesta in portu murorum meorum! [4] Me justus Deus abunde castigavit, cum arcam illam dilexisset inter medios fluctus. Vicit enim Noe libidinis fluctus, qui ipsius aetate filios Seth suffocaverant. Qui, ut ipsius caro filiabus Cain resisteret, fluctuum superficiem tamquam solum ascendit et, ne a mulieribus pollueretur, animalia copulavit, quorum omnia paria in arca ad matrimonii copulam conjunxit. Oliva, quae alias per oleum suum facies exhilarare solet, illorum facies per folium suum exhilaravit; me vero flumen, cujus potatio laetificat, per inundationem suam, Domine, contristat. [5] Abominationem iniquitatum mearum vidit justitia tua et oculi tui puri detestantur me. Congregasti aquas per immundum, ut facias mihi purgationem a peccatis, non ut per eas baptizando me purifices, sed ut terrendo me corrigas. Undae enim excitabunt ad orationem, quae abluet delicta mea. Aspectus earum, poenitentia plenus, est mihi pro baptismate. In mari illo, Domine, quod ad suffocandum

[3] Tres hic enumerantur hostium oppugnationes, tumuli, qui et aquae immittendae et telis ejiciendis inserviebant, tela, quibus defensores in muro constituti interficiebantur, denique aquae fluctus. Cf. prolegomena.

[4] S. Ephraem inter primos est, qui filios Dei Gen. 6 de Sethitis interpretati sunt, cf. ed. rom. I, 48; II 455—456; 477—479; III 564.

[5] Immundus vocatur Sapores rex, tum ob idololatriam, tum ob horrenda sua et incestuosa matrimonia, cf. 6, 6. — Maro Syris nominatur quaecunque aquarum congregatio; hic significat Mygdonii fluctus in aggeres immissos.

me destinatum est, potius peccata a misericordia suffocentur! In mari rubro corpora submersisti; in hoc autem peccata submerge pro corporibus! [6] Arcam misericordia ductus constituisti, per quam servares omnium residua. Ne in ira terram orbares, gratia tua fecit terram ligneam; illam in hanc evacuasti, postea hanc in illam regredi fecisti. Meae autem terrae ter impletae et evacuatae sunt. Et nunc undae aggrediuntur me, ut deleant reliquias, quae evaserunt in me. In arca residuum servasti, in me quoque, Domine, serva fermentum! Arca quasi gignens in montem emisit incolas suas; utinam et ego libere in meas terras emittere possim eos, qui in me inclusi sunt! [7] Inclusos in munitionibus meis laetifica, Domine, qui illos inclusos per olivam laetificasti. Misisti illam tamquam medicum per columbam infirmis, qui omnibus undis cruciabantur. Intravit et expulit omnes dolores eorum, nam gaudium ejus vicit moerorem et evanuit tristitia per solatium ejus; et sicut dux exercitus dedit fiduciam timentibus, sparsit conversationem inter desertos, effecitque, ut oculi aspectum pacis gustarent et os festinanter ad laudem tuam aperiretur. Sicut olivam illam in undis conserva me, ut per me laetifices inclusos in munitionibus meis. [8] Inundatio ausa est irruere in murum nostrum, sed sustentabit eum potentia, quae omnia sustentat. Non cecidit sicut aedificium arenae susperstructum, quia non aedificavi doctrinam meam super arenam. Petra erit mihi fundamentum, quia super petram tuam aedificavi fidem meam. Fundamentum secretum fiduciae meae portabit muros meos. Ceciderunt enim muri Jericho, quia super arenam aedificavit fiduciam suam. Moyses e contra aedificavit murum in mari, quem super petram

[6] Terrae urbis Nisibis, id est agri et pagi finitimi, jam ter evacuatae sunt, nimirum quia incolae earum tempore trium Persarum invasionum aut aufugerunt aut in urbem munitam se receperunt. Oratur ergo Deus, ut, quemadmodum in arca reliquias generis humani servavit, ita et urbem Nisibin, eosque, qui in eam confugerunt, conservet, nec per excidium urbis omnem spem abscidat.

[8] Videntur Persae aquas Mygdonii, antequam eas in aggeres immiserunt, diu retinuisse et collegisse, ut magno impetu in muros irruerent. S. Ephraem certe divino auxilio adscribit, quod tum murus non confractus est.

aedificavit animus ejus. Fundamentum Noe in petra positum erat, ideoque aedificia lignea in aquis portavit. [9] Compara animas, quae in me sunt, animalibus in arca! Loco Noe, qui tristis erat in ea, ecce altare tuum, triste et humiliatum! Loco mulierum nuptarum in ea, ecce virgines meas, quae non nubunt! Loco Cham, qui post egressum suum nudavit turpitudinem patris sui, ecce operatores charitatis, qui fovebant et vestiebant apostolos. In doloribus meis insipienter loquor, Domine; noli igitur arguere, si irritant te verba mea. Prosperos, qui murmurabant, silere fecisti; mei autem miserere, sicut postremorum, qui siluerant! [10] Ante iram fecisti domum refugii, sed restiterunt ei omnes gentes. Noe vero recreabatur in requie, quia quietem praestitit habitatio ejus sicut nomen ejus. Clausisti portas, ut servares justum; aperuisti cataractas, ut perderes immundos peccatores. Constitit Noe inter terribiles undas extrinsecus et perniciosa ora intrinsecus; circumtulerunt eum undae, perturbarunt ora. Tu vero placasti bestias intraneas cum eo et humiliasti coram eo undas extraneas, mutastique aspera celeriter, quia tibi, Domine, facilia sunt difficillima. [11] Audi et perpende comparationem mei et Noe, et etiamsi levior inveniatur dolor meus quam dolor illius, gratia tua aequet salvationes nostras! Ecce enim filii mei, sicut ille, positi sunt inter iratos et perniciosos. Pacem igitur praesta mihi, Domine, cum intraneis, et humilia coram me extraneos et duplica victoriam meam. Et quia ter me invasit furiosus ille interfector, Christus tuus triplicet etiam gratiam suam! Ne vincat malignus misericordiam tuam, immo supera eum, qui me iterum atque tertio invasit! Volet victoria mea per orbem, laudem tibi paratura in orbe! O qui resurrexisti tertio die, noli nos occidere in tertia calamitate.

---

[9] Alludere videtur ad Num. 11 aut 14 aut 16.

[10] Nomen Noe quietem significare notum est.

[11] Sub iratis (ܡܚܡ̈ܬܢܐ) cives partium studio, haeresi imprimis Ariana, distractos ab invicem, sub perniciosis (ܡܚܒ̈ܠܐ) autem hostes, extra insidiantes, fluctusque ab iis excitatos intelligendos esse, mihi videtur postulare comparatio cum Noe.

II. De liberatione urbis.

Ad modum: Consolamini promissionibus.

[1] Aperta sunt hoc die ora ad gratias agendas. Ii ipsi, qui scissuras aperiebant, aperuerunt ora filiorum meorum; laudant misericordem, qui salvavit populum nostrum, neque hoc tempore id spectavit, ut retribueret nobis secundum merita nostra. Cum jam excitati essent ii, qui nos captivos abducere vellent, gustaverunt saecula gratiam tuam per salvationem nostram. (Responsorium: Ab omnibus ore praeditis laudetur gratia tua)! [2] Salvavit nos sine muro et se murum nostrum esse docuit. Salvavit nos sine rege et testatus est, se esse regem nostrum. In omnibus omnino salvavit nos et monstravit, se ipsum esse omnia. Salvavit nos per gratiam suam et hoc modo rursus revelavit, se gratis misereri et salvificare. Ab omni gloriante aufert gloriam et dat eam gratiae suae. [3] Sonus omnium orum non sufficit ad laudem tuam. Nam in illa hora, qua lux nostra fumigabat et jam prope exstincta erat, repente (quia tibi omnia facilia sunt) prorupit et resplenduit. Quis unquam vidit duo haec mirabilia, quod desperato magna exstitit multaque spes, et quod hora ululatus mutata est in praedicationem? [4] Haec est dies festi, quia in ea pendent festa. Si enim ira nos captivasset, cessassent etiam festa nostra; quia autem superavit vicitque pax nostra, ecce intonant festa nostra. Haec dies benedicta sustentat omnia; in ea enim pendet urbs, in urbe populus, in populo pax, in pace pendent omnia. [5] Ex ipsis scissuris multiplicasti victorias. Gloria triuno adscendit e tribus scissuris,

---

II. Hoc carmen post liberationem urbis concinnatum, gratias agit Deo, simulque conqueritur, cives Nisibenos nec per afflictiones, nec per beneficia divina ad veram seriamque poenitentiam revocari posse.

[1] Ii, qui scissuras aperuerunt, sunt Persae, qui per aquae impetum murum confregerunt. Ipsi dicuntur aperuisse ora Nisibenorum ad gratias agendas, quia per murorum confractionem Deo occasionem praebuerant mirificam urbis protectionem ostendendi.

[5] Tres scissurae de tribus urbis obsessionibus intelligendae sunt, cum in unaquaque murus scissus esse videatur, cf. etiam str. 19. Cum tamen vox

quia descendit et restauravit eas per misericordiam, quae cohibet
iram. Confregit eum, qui non intellexit, quod nos nonnisi edo-
ceret. Docuit internos, quod justo judicio scidit scissuras; docuit
externos, quod benigne restauravit eas. 6 Loquimini et afferte
gloriam, salvati mei, in hac die, senes et pueri, adolescentes et
virgines, infantes et innocentes, et ecclesia, mater civitatis! Senes
enim liberati sunt a captivitate, juvenes a cruciatu, infantes ab
allisione, mulieres a denudatione, ecclesia a derisione. 7 Venit
ad nos duriter et perterrefacti sumus ad momentum; venit ad nos
suaviter et emendati sumus ad horam. Avertit se et reliquit nos
paululum, tum erravimus in infinitum, sicut fera bestia, quae discit,
blandimentis et perterrefactione commota, quae vero, simulac homi-
nes averterunt se ab ea, rebellat, errat et perniciosa exsistit media
in pace. 8 Retribuit nobis, nec tamen timuimus; salvavit nos, nec
tamen pudefacti sumus. Coarctavit nos et multiplicata sunt vota,
laxavit et multiplicata sunt delicta nostra. Cum afflictaret nos, erat
pactum cum eo; cum nos respirare sineret, erat rursus perversio.
Sed quamquam noverat nos, abjecit se, ut nos stabiliret. Sub
vesperam glorificavimus eum, tempore matutino rejecimus eum. Si
necessitas discessit a nobis, etiam veritas discedit a nobis. 9 Af-
flixit nos scissuris, ut retribueret nobis pro peccatis. Tumulos
elevavit, per quos deprimeret gloriationem nostram; aquas scidit,
per quas ablueret sordes nostras. Coarctavit nos, ut convenire-
mus in templo suo; coarctavit nos et exstincti sumus; sed simulac
aperuit nobis, rursus aberramus. Similes sumus lanae, quae ver-
sicolore omnium colorum varietate praedita est. 10 Sciamus, bea-
tos Ninivitas non conversos esse per tumulos, nec per aquas, nec
per scissuram, nec etiam per arcus, nec quia sonum chordae
arcus pertimuissent eoque ad poenitentiam ducti essent; sed audita
voce contempta confestim jejunium indixerunt infantibus suis, ca-
stitatem praeceperunt juvenibus suis, humiliarunt reges suos.

[illegible] etiam de quacunque calamitate adhiberi possit, fortasse muri con-
fractio ad tertiam obsessionem restringi debet.

11 Castigasti nos, et nos te justum confitebamur, quia non accidit
fortuito; salvasti nos et gratias egimus, quia indigni eramus. Misertus
es nostri, et quidem non ideo, quia vana opinione sperasses,
nos poenitentiam acturos esse. Apertum enim tibi est, nos post
gratiam tuam rursus errare; cognosti, quod peccavimus et cognosti,
nos peccaturos esse. Bene sciebas culpam nostram et praeteritam
et futuram, quando misertus es nostri. 12 Comparavit poenitentiam
nostram, ut superaret debita nostra; sed ne in aequilibrium quidem
utraque mensura ascendere potuit, cum multa graviaque essent
peccata nostra et deficeret poenitentia nostra. Jusserat jam
Deus nos vendi pro debitis nostris, gratia autem ejus facta est
advocata nostra. Caput debiti una cum foenore solvimus per quadrantem,
quem porrexit poenitentia nostra. 13 Dimisit nobis debitum
decem millium talentorum propter perpaucum, quod tribuimus
ei. Ad illud quaerendum valde coactus erat, ut justitiae
suae satisfaceret; rursus autem ad dimittendum inductus erat, ut
laetificaret bonitatem suam. Lacrimas per momentum temporis
dedimus ei. Justitiae suae indulsit quaerendo et perpaucum sumendo;
bonitatem suam laetificavit, cum multum propter hoc
paucum dimitteret. 14 Permulta debita sunt, quae dimisit nobis,
permulta, ita ut linguae nostrae impares sint bonitati ejus. Dimisit
nobis, nos autem non dimittimus; retribuimus ei perverso
modo. Peccata commissa denuo inscribimus; clamamus:
dimitte, Domine! oramus: quaere, Domine! scilicet: dimitte!
si nosmet ipsi peccavimus, quaere! autem, si alius peccavit
in nos. 15 Neque etiam sicut extranei oppugnatores laboravimus
pro vita nostra. Illi enim elevaverunt tumulos, nos autem
ne voces quidem; illi dissolverunt murum, nos autem ne vincula
quidem debilia in corde nostro. Rejecit tamen Deus solertes
propter nos socordes; rejecit laborem extraneorum, quamquam
ipse intus ingrate rejicitur. 16 Dimisit loquentes et percussit
silentes; murus laesus, populus autem instructus est; pepercit
patibilibus et percussit murum passioni non obnoxium. Nam
pro animabus nostris sensibilibus percussit lapides sensu carentes,
ut nos castigaret. In amore suo pepercit corpori nostro, et cele-

riter percussit murum nostrum. [17] Quis unquam vidit, scissuram pro speculo fuisse. Utraque pars intuita est in id, utebantur eo extranei et intranei. Videbant in eo tamquam prae oculis potestatem frangentem et sanantem. Videbant eum, qui scissuram scidit rursusque restauravit. Extranei videbant fortitudinem ejus et profecti sunt nec vesperam exspectabant; intranei videbant auxilium ejus et laudabant eum nec tamen sufficiebant. [18] Dies salvationis tuae excitet somnolentiam tuam. Quando murus scindebatur et elephantes insistebant et tela pluebant et viri audacter aggrediebantur, erat spectaculum coelestibus; pugnabat ibi peccatum, sed triumphabat ibi gratia. Misericordia vicit infra, angeli clamaverunt superne. [19] Et studuit hostis tuus, ut percuteret artibus suis murum te circumvallantem, perfugium incolarum tuorum; studuit, sed non potuit. Et ne putaret, se post scissionem muri etiam intraturum et nos captivaturum esse, scidit eum quidem, nec semel tantum, sed pudefactus est; neque hoc sufficiebat, sed ter ei accidit, ut pudefieret ter in tribus conatibus. [20] Mihi quoque in media tua multiplicetur beatitudo per gratiam, ut, qui in te multa peccaverim, in te quoque multos fructus feram, et ut senectus mea in te misericordiam adipiscatur pro iis, quae in te peccavit juventus mea. Ore filiorum tuorum ora pro me filio tuo, qui peccavi supra vires meos et poenitentiam egi infra vires meos, qui sparsi sine mensura et collegi minima mensura.

III. Carmen alterum ejusdem modi.

[1] Stabili auditum nostrum, ne solvatur et aberret. Est enim aberratio, si investigamus, quid sit Deus et cui similis sit. Quomodo enim possumus pingere in nobis imaginem illius essentiae,

---

[17] Comparatur haec muri scissura cum speculo, quia in ea justitia, et in restauratione ejus potentia, bonitas, auxilium Dei cerni potuit.

III. Hoc carmen eodem cum antecedenti tempore scriptum est. Post praemissam adhortationem contra Arianos, qui S. Trinitatis mysterium perscrutari praesumebant, praedicat Dei misericordiam in liberatione urbis, civesque admonet, ut iterata castigatione edocti poenitentiae et emendationi studeant.

[1] Stultum est Deum perscrutari velle, quia nec ipsius animae nostrae

quae similis est menti. Nihil est in ea coarctatum; tota videt atque audit, tota est tamquam loquens, et totalitas ejus in omnibus singulis sensibus exsistit. (Responsorium: Gloria sit unicae essentiae, quae investigari nequit a nobis!). [2] Non possumus perscrutari aspectum ejus, ita ut pingatur in intellectu nostro; audit sine auribus, loquitur sine ore, operatur sine manibus, vidit sine oculis. Non potest eam comprehendere animus noster et desistit ab ea, cum talis sit; séd ipsa in bonitate sua induit formam humanam, ut nos colligeret sibique similes redderet. [3] Discamus, quomodo haec essentia sit spiritualis et apparuerit tamquam corporalis, et iterum sit pura et apparuerit tamquam irata. Fiebant enim haec propter nostram utilitatem, quia essentia illa nobis similis facta est, ut nos ei similes fieremus. Revera quidem unus tantum ei similis est, filius, qui processit ab ea, ejusque accuratissima imago est. [4] Nisibis, audi haec! propter te enim haec scripta et dicta sunt. Tibi et aliis in mundo fuisti causa proeliorum et sacrorum tractatuum. Ora super te, o inclusa, ora super te canebant. Sed post triumphum et liberationem tuam aperta sunt ora in te ad jubilationem et laudationem. [5] Oratio incolarum tuorum sufficiebat ad salvationen tuam, non quia justi, sed quia poenitentes erant, et, quantumvis flagitiosi, tamen se castigationi divinae animo partim debitis depresso, partim virtutibus ornato subjiciebant. Utinam in posterum bonis fructibus excellant, sicut hucusque peccatis excelluerunt! Certe victoriae corona iis affulsit, simulac in saccis poenitentiam egerunt. [6] Dies liberationis tuae est rex

---

naturam, qua in singulis sensibus tota est, intelligere possumus. Hoc argumento S. doctor saepissime utitur in hymnis contra scrutatores, cf. III, 180.

[3] Sententiarum nexus hic est: Ipsa quidem Dei essentia a scrutatoribus investigari nequit; hoc tamen intelligere possumus, cur Deus, quamquam spiritus est, humanam formam induit, et cur, quamquam est ens clarissimum et sanctissimum, iratus videtur et homines castigat. Incarnatus enim est Deus, ut nos sibi similes faciat, et in ira nos castigare videtur, ut nos emendet. Hoc modo transitum sibi pandit poeta ad sequentia, quae maxima ex parte de utilitate castigationis agunt.

[6] Docemur hic, murorum scissionem Sabbato, liberationem autem die dominica contigisse. Similiter et Theodoretus tradit, Saporem post muri

omnium dierum. Sabbatum destruxit muros tuos, prostravit ingra-
tos; dies autem resurrectionis filii resurgere fecit cladem tuam.
Dies resurrectionis te resurgere fecit secundum nomen suum et
glorificavit nomen suum. Sabbatum vero reliquit custodiam suam et
seipsum vituperavit per operationem scissurarum. [7] Samariae prae-
valuit fames, in te autem praevaluit satietas. Samariae repente
evenit et exstitit satietas; tibi autem insonuit et advenit repente
mare. Illic edebatur infans et vitam iis sustinuit; in te autem
edebatur corpus vivum et vivificans omnia; repente salvavit man-
ducatus manducatores. [8] Notum est, bonum Deum non voluisse
calamitates, quae omni tempore homines affligunt, quamquam ipse
eas immisit, sed peccata nostra causam esse nostrarum afflictio-
num. Nemo de creatore nostro, sed hic de nobis conqueri po-
test, cum eum peccando coegerimus, ut nobis contra ipsius vo-
luntatem irascatur et nos percutiat contra ipsius beneplacitum.
[9] Terra et vitis et oliva indigent castigatione. Oliva conterenda
est, ut fructus ejus suaviter fragrent; vitis putanda est, ut fructus
ejus pulchri sint; humus arandus est, ut proventus ejus boni sint;
aqua in canales deducenda est, ut deserta irrigare possit; aes
denique et argentum et aurum perpolienda sunt, ut splendeant.
[10] Si ergo ipse homo omnia nonnisi castigando pulchra facit, et si
quando castigationem spernit et negligit, omnia odibilia et inculta
fiunt, discat homo per illud, quod castigat, eum quoque, qui
ipsum castigat. Et homo quidem ideo castigat, ut ipse inde uti-
litatem percipiat. Unusquisque enim servos suos castigat, ut ipse
possideat eos; bonus autem Deus castigat servos suos, ut ipsi se
possideant. [11] Fiant afflictiones tuae libri ad admonendum te. Ii
enim, qui ter inclusi erant, sufficiunt, ut fiant tibi libri, in quo-
rum historiis mediteris omni hora. Quia duo testamenta spreve-

---

perruptionem in posteram diem exspectasse, ut urbem caperet. Nec ab eo differt Julianus, qui tamen in eo errat, quod ait, Saporem post muri restaurationem adhuc per longius tempus ante urbem remansisse, cf. 2, 17.

[1] Hic S. Ephraem aperte realem Christi praesentiam in eucharistia testatur. Cf. 2 Regg. 6—7.

ras, ne in iis legeres salutem tuam, ideo Deus scripsit tibi tres illos libros duros, in quibus legeres castigationes tuas. [12] Inhibeamus futurum per praeteritum; erudiamur poena inflicta, ut evitemus infligendam; reminiscamur praeteriti, ut dissolvamus futurum. Cum primae plagae obliti essemus, altera nobis institit; cum alterius quoque obliti essemus, tertia nos ursit; quis jam nunc obliviscetur?

IV. Ad modum: Congregatio afflictionum mearum.

[1] Mi Deus, indesinenter introibo ad portam domus tuae. Ego, quae rejeci omnem gratiam, poscam audacter, ut accipiam impudenter. (Responsorium: Spes nostra, esto murus noster!). [2] Si enim, Domine, singulare tritici granum a terra valde multiplicatur, quanto magis orationes meae ditabuntur per gratiam tuam. [3] Propter voces infantium meorum suspirantes et clamantes aperi mihi portam misericordiae tuae! Propter voces eorum laetifica luctum saccorum eorum! [4] Fili unigenite, qui eras infans et conversabaris cum maledictis pueris Nazarenis, exaudi agnos meos, qui viderunt lupos, et ecce clamant. [5] Si enim, Domine, grex in campo videt lupos, confugit ad pastorem et auxilium quaerit sub baculo, qui edaces pellit. [6] Ita tuus quoque grex videt lupos, et ecce clamat valde. Vide eum perturbatum esse; crux tua sit baculus, qui depellat devoratores gregis! [7] Accipe benigne clamorem meum per pueros meos, qui omnino puri sunt! Ille enim infans paucorum dierum placare potest, Domine, antiquum dierum. [8] In

---

IV. Oratur Deus, ut, precibus populi flexus, urbi agrisque ejus pacem restituat, eosque, qui aufugerunt, reducat. Hoc carmen scriptum est sub initium mensis Nisan, qui prorsus cum Aprili romano concidit, a. 359, quando Nisibeni certum nuntium acceperunt, Saporem cum ingenti exercitu ad Mesopotamiam invadendam appropinquare. Ait enim S. Ephraem 7, 3, malos nuntios mense Nisan allatos esse, agros autem a Romanis tempore lunae decrescentis vastatos esse 6, 24. Tempus autem lunae decrescentis a. 359 prius dimidium mensis Aprilis occupavit. Hoc ergo carmen ad initium mensis Nisan referendum est. Apparet, Nisibenos publicam supplicationem instituisse, cui totus populus, etiam infantes, intererant, ut precibus suis finem belli a Deo impetrarent.

plateis meis omnibus infantibus meis sit pax illa, quam evangelizaverunt angeli descendentes illo die, quo infans se demisit in praesepe. [9] Duo et septuaginta senes, seniores illius populi, non sufficiebant medendis scissuris; infans vero hic, Mariae filius, pacificat omnes regiones. [10] Miserere, Domine, infantium meorum, per eosque memento nativitatis tuae, quod ipse fuisti infans. Ii igitur, qui similes sunt infantiae tuae, salventur per gratiam tuam! [11] Mixtus est in grege tuo clamor innocentium cum sono ovium, quae invocant pastorem omnium, ut liberet se ab omnibus malis. [12] Contexam omnes voces et faciam ex iis coronam vocum, offeram eam patri tuo, emam — — —

— — — [13] In laetitia ob afflictiones illatas occulta est tristitia; sed tristitia ad nostram emendationem est fons laetitiae in nova illa vita. [14] In felicitate, qua gaudet persecutor meus, occultae maledictiones insunt. Ego vero laetificor, quia in illa miseria, qua ab eo affecta sum, mihi inest occulta felicitas. [15] Quis non laudet eum, qui nos procreavit et qui rursus procreare potest vocem laetorum nunciorum e mediis calamitatum famis? [16] Tu, medice omnium, curasti me in aegritudinibus meis. Pretium medicamentorum tuorum dare nequeo, quia non est eis aequivalens. [17] Dives misericordia tua praestat vel medicamentis tuis; non possunt emi, sed gratis donantur, pro lacrimis accipiuntur. [18] Quomodo, Domine, urbs orbata, cujus rex procul abest et cujus hostis prope adest, stare potest sine misericordia? [19] Tu omni tempore portus et refugium es; quando aquae me tegebant, descendit misericordia tua et extulit me; rursus igitur nunc comprehendat me auxilium tuum. [20] Porrige afflictionibus meis medicamentum liberationis tuae et passionem salutarem, qua me emendas. Signum tuum potest fieri medicamentum sanans omnia. [21] Valde contristata sum et sedula ad accusandum eum, qui me perturbavit. Sed gratia

---

[9] Intelligit septuaginta senes, a Moyse ad lites dijudicandas constitutos, cf. Num. 11.

[13] Ante hanc stropham deest unum folium, in quo circa 17—18 strophae scriptae erant.

tua, Domine, confringat calicem, quem miscuerunt peccata mea!
[22] Speculata sum in omnes partes et flevi, quia deserta sum;
quamquam valde numerosi sunt duces et defensores mei, unus
tantum est, qui me liberet. [23] Fugerunt, Domine, et reliquerunt
me infantes mei, et similes facti sunt pullis, quos aquila perse-
quitur; ecce occultaverunt se in abscondito; pax tua reducat eos!
[24] Cantum vinitorum meorum ecce desiderant aures meae, nam
voces eorum defecerunt; sed rursus intonetur cantus eorum per
laetos nuncios liberationis tuae, o bone. [25] Vocem horroris audio
in turribus meis; clamant enim defensores mei, quando custodiunt
muros meos; quiescentem fac hanc vocem per vocem pacis tuae!
[26] Tumultus agricolarum meorum pacem annuntiet extra muros
meos, sonus civium meorum intra muros meos, ut Deum laudem
foris et intus. [27] Solve, Domine, moestitiam hujus altaris puri,
et casti sacerdotis tui, qui stat veste lugubri indutus et sacco de-
super cinctus! [28] Laudabit te propter salvationem tuam ecclesia
et ministri ejus, urbs et incolae ejus. Fiat, Domine, sonus pacis
pretium vocum supplicum eorum!

V. Ad modum: Grex tuus suspiriose.

[1] Fac ut audiatur per gratiam tuam nuntius salvationis, quia
nuntii terribiles, auditu nostro tamquam via transitoria usi, ani-
mos nostros calcaverunt. (Responsorium: Gloria sit victoriae tuae,
laus dominatui tuo!) [2] Consolare lucris parvis et levibus eos, qui

---

[23] Conqueritur, multos cives ob metum hostium urbem et agros relinquere, qua de re in sequentibus hymnis saepe sermo fit; cf. 6, 27—29. 33. Putabant enim illi, Saporem, ut antea, simulac Mesopotamiam invaserit, Nisibin obsessurum esse.

V. Deplorat agrorum devastationem, qua Romani iter Saporis impedire voluerant. Conqueritur, non per hostes, sed per ipsos defensores arbores abcisas, segetes et vineas vastatas esse, rogatque Deum, ut fructus residuos conservet et sanet. Simul autem Nisibenos hortatur, ne de hac castigatione, quam ob peccata sua bene meruerint, murmurent, sed ut potius Deo gratias agant, quod ipsis pepercerit. Scriptum est carmen post interlunium, ergo post medium mensem Nisan 359, cf. 6, 24.

[2] Tempus lucri significat tempus messi proximum, quod in his regioni-

qui mercati suut damnum pro laboribus suis, et tempore lucri
detrimentum acquisiverunt! [3] Apertum est, hanc iram quasi dimi-
diantem in terra exstitisse, damnumque et lucrum in furore divi-
disse; alios enim destruxit repente, alios autem superbos fecit re-
pente. [4] Ut doceret, se omnibus modis castigare posse, cum videret
persecutores terribiles esse oculis meis, extendit me coram infan-
tibus meis et flagellaverunt me hi dilecti mei. [5] Ecce docuit me,
ut ipsum timerem et non hominem; cum enim nemo adesset, qui
nos castigaret, repente ira ejus praecepit et unusquisque se ipse
extendit, et flagellavit. [6] Illum quoque Babylonium, qui abduxerat
omnes reges, cum elatione seductus se a nemine superari posse
putaret, se ipsum propriis manibus castigantem fecit Deus. [7] Ma-
jestas et mens ejus simul repente evanuerunt et dilaceravit atque
abjecit vestes suas, et egressus circumvagatus est in deserto. Ipse
primus se expulit; et tum expulerunt eum servi ejus. [8] Hoc modo
monstrabat omnibus regibus, quos captivaverat et deportaverat, se
non sua ipsius fortitudine eos vincere potuisse, sed illam potentiam
quae ipsum flagellaret, eos castigasse. [9] Tuli, Domine, flagellationes
a defensoribus meis; tu enim gratia tua potes beneficia tribuere per
adversarios, itemque justitia tua castigare per auxiliatores. [10] Cum
exercitus aggrederetur et ascenderet Samariam, repente hostes
saturitatem et delicias, thesauros et possessiones remiserunt, reli-
querunt, fugerunt; coronavit eam Deus per persecutores ejus.
[11] Me autem cinxerunt dilecti mei et curaverunt me defensores
mei, sed ob peccatum incolarum meorum flagellaverunt me auxi-
liatores mei. Fac me bibere ex vitibus meis calicem consolationis!
[12] Spicam et vitem conserva, Domine, per gratiam tuam; conso-
letur agricolam vitis vinitoris et laetificet vinitorem spica agricolae.
[13] Spica et vitis inter se conjunctae sunt; messores enim in agro

---

bus in finem mensis Nisan incidit. Ammianus quoque 18, 7 docet, segetes crematas esse, *cum jam stipula flavente turgerent.* Cf. str. 22, secundum quam fructus tum florebant.

[3] Per devastationem illam agricolae omnia sua amiserunt, milites autem magnam praedam fecerunt.

[10] Cf. 2 Reg. 6—7.

vinum exhilarat et rursus vinitores in vinea panis fortificat. [14] Hae duae possunt quidem consolari afflictiones meas, multo autem magis potest nos consolari triunus, ita ut laudem eum, cujus gratia repente liberata sum. [15] Si autem is, cujus vita per gratiam servata est, abit murmurans de jactura possessionum suarum, talis ingratus est contra gratiam ejus, qui pepercit ei. [16] Hic enim in beneplacito suo destruxit aliud pro alio, destruxit possessiones et intactos reliquit possessores, destruxit plantas nostras pro animabus nostris. [17] Caveamus, ne murmuremus, ne forte ira expergiscatur et relinquat possessiones et feriat possessores, ut e fine discamus, quam benignus fuerit in principio. [18] Discamus, qua de re debeamus murmurare! Disce igitur, tibi murmurandum esse non contra persecutorem, sed contra voluntatem tuam, quae te ad peccatum perduxit, propter quod flagellata es. [19] Mittamus murmurationem et redeamus ad precationem; si enim possessor mortuus est, cessant etiam possessiones ejus; quando autem ipse in vita permanet, semper quaerit recuperare res perditas suas. [20] Multiplicentur consolationes per misericordiam incolis meis; residua et reliquiae consolentur nos in ira, et oblivisci fac per residuum moestitiam devastationis! [21] Sana et crescere fac, Domine, fructus, quibus prepercit ira. Similes sunt infirmis, qui evaserunt in peste. Fac me oblivisci per hos debiles tristitiam ob multos perditos! [22] Dum haec loquor, recordor, quod hoc mense insuper flos infirmus et aeger factus est. Utinam perveniat ad valetudinem, ut sit consolationi! [23] Evaserunt enim hi fructus occisioni, cum tollerentur fratres eorum et vites sine voce clamarent, quia abscisae erant et humi jacebant ante eas multae arbores, dilectae ab iis. [24] Ecce terra poscit consuetudinem plantarum, stipites deflent agricolas eosque flentes reddunt. Pulchri rami eorum se late extenderant et umbram praebebant, sed una hora detracti sunt. [25] Accessit securis et abscidit, ut ita dicam, agricolam. Abscidebantur

---

[20—23] Docemur hic, non omnes prorsus fructus et segetes destructos esse, sed quosdam incolumes remansisse, hos autem et ipsos morbidos fuisse.

[23] Vites in Oriente arboribus circumvinctae sunt, cf. 6, 18.

quidem arbores, sed agricola dolorem sentiebat; hic expertus est
dolorem ab omnibus securibus, quibus arbores caedebantur

VI. Carmen alterum ejusdem modi.

[1] Curram in afflictionibus meis ad medicum gratis sanantem;
is, qui sanavit aegritudines meas primas et secundas, qui curavit
tertias, medicabitur etiam quartis. (Responsorium: Medicare mihi,
fili unigenite!). [2] Filii mei, Domine, biberunt et inebriati sunt
per nuntios sinistros, quos miscuit ira; et irruerunt in decora mea
et extraxerunt projeceruntque ornamenta mea et dilaceraverunt
inclementer vestes et coronas meas. [3] Ecce aperuerunt me, ita ut
denudata sim, postquam aliquam misericordiam nacta sum post
primam et secundam denudationem; et post tertiam miserationem
ecce denudaverunt me quarto. [4] Detraxerunt enim et abstulerunt
vestes, ornamenta et hortos meos. Intuere, Domine, saccum, quo
altare meum cinctum est, et miserere mei! Saccus fiat mihi,
Domine, vestis salvationis! [5] Ecce non per castum castigasti me,
Domine; e contra ante eum est contumelia ejus et post eum tur-
pitudo ejus; tolerabilius enim est adulterium, quam matrimonium
illius. [6] Ecce enim filiam habet uxorem et sororem tori sociam,
et matrem, e qua egressus est, denuo regressus in matrimonium
assumpsit. Coeli stupent, quod tali modo iram divinam provocat
et nihilominus omnia ei prospere succedunt. [7] Etsi, Domine, multa

---

VI. Hoc quoque carmen vastationem agrorum per Romanos factam et fugam multorum civium deplorat, simul autem orat, ne Deus permittat, ut Persae urbe potiantur. Videtur ergo scriptum esse, quando Sapores ad urbem Nisibin appropinquabat. E str. 30 apparet, carmen circa 13. Maji scriptum esse. Tum temporis igitur valde timebant Nisibeni, ne Sapores urbem denuo obsideret. Quod non accidit, ut in prolegomenis demonstravimus.

[6] Notum est, in religione zendica quasi pietatem haberi, si quis proximas cognatas in matrimonium ducit. Vix credi potest, Persas nec incestum cum matribus exhorruisse, sed a quamplurimis scriptoribus ecclesiasticis confirmatur.

[7] Hic et ed. rom. III 208 D Persia nomine Assyriae donatur. Etiam Esra 6, 22 rex Persarum vocatur מֶלֶךְ אַשּׁוּר, quod nonnulli criticastri indicium contra authentiam prioris partis libri Esrae putaverunt, quamquam

sunt peccata mea, revera tam gravia sunt delicta mea, ut tradas
castam castarum matrem Assyriae spurcae, matri contaminatarum?
8 Cohibe eum, ne veniat et quatiat super me caput suum, et concul-
cet me calce sua et laetetur, quod nuntius gloriae suae ita com-
movit mundum, et amplius aliquid efferatur! 9 Domine, videbant
filii mei denudationem meam, immo lacrimantes denudabant me.
Denuda me coram solis infantibus meis, qui dolent ob dolorem
meum, nec irrideant me maledicti misericordiae expertes! 10 Tu-
lerant terrae meae fructus et delicias, bona in vineis et satietatem
in agris; cum vero tranquilla essem, repente advenit ira. 11 Frau-
dati sunt tum agricolae, coacervaverunt praedatores; hi destruxe-
runt, quod illi mutuati erant et severant. Una cum debito agri-
colae nunc etiam fames ejus non saturata remanebit, quia panis
ei raptus est. 12 Domine, fraudatus est agricola, quia mutuum
dedit terrae, haec autem accepit depositum et dedit illud extra-
neo; quod mutuum acceperat ab agricola, reddidit praedatori.
13 Zela super me, quia tua sum et tua sponsa, Domine! Aposto-
lus, qui me tibi desponsavit, dixit mihi, te zelotypum esse, quia
zelotypia maritorum est murus castarum. 14 Maria commovit Sam-
son, quia valde zelabat super mulierem, quamquam ea scelestis-
sima erat et diviso in eum animo; serva igitur ecclesiam tuam,
cui non est alius praeter te! 15 Unusquisque, qui non zelat super
uxorem suam, contemnit eam; zelotypia tantum potest indicare
amorem, qui in ea reconditus est. Zelotypus vocaris, ut indices
mihi amorem tuum. 16 Cum enim talis sit debilis et procax na-
tura mulieris, zelotypia eam semper sub timore tenere debet. No-
minaris inter zelotypos, ut indices sollicitudinem tuam. 17 Unus-
quisque possidebat, quod non suum erat; unusquisque egressus
colligebat, quod non sparserat; ipse mihi praeparavi per peccata

---

Nehem. 13, 6 idem rex Babyloniae nominatur et 2 Regg. 23, 29; Thren. 5, 6 pro Babylonia Assyria posita est. Magna enim imperia, in Oriente sibi succedentia, tamquam unum regnum sub diversis dynastiis haberi poterant.

[9] Sensus hic est: Sufficiat, quod agri mei a nostris devastati sunt, nec insuper in hostium me tradas potestatem!

mea hanc diem confusionis. [18] Quomodo tolerabunt dolores suos operarii et vinitores? Illi enim absciderunt coram vinitore silvas ejus et abstulerunt greges agricolae, segetes autem ejus demessuerunt et asportaverunt. [19] Hi subjugaverant, severant, occaverant, araverant, plantaverant, crescere fecerant, nunc autem steterunt ex adverso lacrimantes et abierunt omnibus privati. Laborem habebant agricolae, proventum autem praedatores. [20] Nullum justum ordinem servaverunt, Domine, magistratus nostri in calamitate nobis infligenda. Si voluissent, ordinem servare potuissent, sed peccata nostra hoc non permiserunt. Ira enim divina eos ad praedandum impulit, quamquam haec calamitatis inflictio valde insipida erat. [21] Ad quem undique prospiciam, ut consolationem inveniam de plantis meis eversis et de praediis meis vastatis? Nuntius jubili pacis tristitiam a me depellat! [22] Noli me hostibus tradere, ne forte credatur, te mihi litteras repudii dedisse et me dimisisse et expulisse, ne me nominent desertam et ignominiosam. [23] Nihil habeo dignum, quod memoretur coram oculis tuis; cum ergo omnino contemptibilis sim, hujus unici recordare, quod alium non colo praeter te, mi Deus! [24] Quis me non defleat voce et lamentationibus, quia ante dies plenilunii fueram verecunda et coronata, et post dies plenilunii eram aperta et denudata? [25] Castae meae e thalamis egressae circumvagantur in agris; ira enim, quae omnes inebriat, graves matronas meas leves reddidit. Utinam

---

[18] Videmus ex hoc versu, milites romanos non solum segetes, vites, arbores devastasse, sed etiam pecora agricolis abstulisse.

[20] Accusat duces Romanos, quod inutiliter Mesopotamiam vastaverint, et magis praedandi causa, quam ad hostes arcendos. Hoc autem stultum consilium a Deo permissum esse ait, ut incolarum peccata eo puniret.

[21] Vox ܒܨܝܪܐ significat proprie et etymologice tempus lunae decrescentis, seu tempus inde a plenilunio usque ad interlunium. Cf. Michaelis annotationem ad Castellum sub h. v. Plenilunium proprie nominatur ܒܨܝܪܐ ܡܫܠܡܐ *tempus decrescens plenum* cf. opp. Ephr. III 144 c, interdum autem simpliciter ܒܨܝܪܐ, cf. III 594 d; 604 a. b. c. d. In nostro autem carmine tempus lunae decrescentis intelligendum est, ergo totum prius dimidium mensis Aprilis, cf. 7, 3. Cum autem tempore vastationis jam messis proxime instabat, praestat, ut eam potius versus finem lunae decrescentis accidisse putemus.

ergo gratia tua, quae omnibus pacem tribuit, misereatur dilectarum mearum! [26] Matronae et puellae meae ecce clamant coram te, puellae vocibus suis, matronae lacrimis, virgines jejunio, castae meae in saccis suis. [27] Elevavi oculos meos in omnes plateas meas, et ecce desolatae sunt. Remanserunt decem incolae pro centum et mille pro myriade. Da pacem, rursus imple plateas meas tumultu incolarum meorum! [28] Reduc eos, qui foras effugerunt, et laetifica eos, qui intus remanserunt! Tam magna enim est gratia tua, ut extendi possit ad intraneos et extraneos. Colligant alae gratiae tuae pullos meos! [29] Oratio justorum meorum salvet fugitivos meos! Infideles enim depraedati sunt me et fideles sustentaverunt me, itaque contumelia affice per fideles eos, qui non crediderunt! [30] Appropinquaverant uno die duo festa simul sicut unum, festum ascensionis tuae et festum athletarum tuorum, festum texturae coronae tuae et memoria coronationis servorum tuorum. [31] Miserere, quia duplicata sunt nobis duo festa in uno die, et pro duobus festis simultaneis duplicata est nobis passio propter malos nuntios et tristitia ob devastationem! [32] Da pacem festis meis, quia cessavit utrumque festum meum, et pro gaudiis in solemnitatibus reliquiae meae, tremores et devastationes ubique in me inciderunt. [33] Reduc remotos meos, laetifica propinquos meos, ut praedicetur in regione nostra evangelium laetitiae et ego reddam tibi pro pace laudem per omnia ora!

[30—31] De hoc martyrum festo in 13. Maji incidente cf. prolegomena.— Festum ascensionis Domini commemorat S. Ephraem etiam II 408 a. Ejus festi praeterea mentio invenitur in Constitutt. apost. 5, 18 et apud S. Augustinum (ep. 54), qui illud ab apostolis institutum putat. — Liceat hac occasione observare, etiam festum natalitiorum Christi tempore S. Ephraemi apud Syros celebratum esse, cf. II 406. 415.

VII. Carmen ejusdem modi tertium.

[1] Ira venit, ut reprehenderet avidos, qui in pace licitati erant, defraudaverant et rapuerant. Per iram ditati sunt avari; ecce enim ea, qnae habebant, dispersa sunt, ut ea, quae non habebant, colligere possent. (Responsorium: Da pacem, fili, regioni nostrae!) [2] Per viginti annos afflictiones meae similes erant ramis, qui coarctati sunt per hiemem; quando vero veniebat tempus florendi, effloruerunt etiam afflictiones meae; cum fructu nostro maturuit ad castigationem cor nostrum. [3] In mense Nisan, tempore florum, effloruerunt mali nuntii; cum insisterent deliciae meae, insistebat calamitas mea; tempore ventilationis tritici erat mihi ventilatio vicorum. [4] Non enim fugerunt tres fratres Babylone ab igne, quem accenderunt homines, ob strenuitatem suam; sed a voluptate fugerant propter perfectionem suam. [5] Ignis sanctorum nigros hoedos albos reddere potest; ignis insipidorum potest mutare oves in pantheras versicolores. [6] Quot erunt ululatus mei, quos ejulabo in omnibus horroribus? quot erunt indignationes meae, quae maturescent ob omnes malos nuntios? quot erunt messes meae, quae peribunt omnibus mensibus? [7] Filii mei quidem pugnando me liberare conantur, sed propter ipsorum peccata Deus me castigavit; itaque ipse ille populus, qui me liberat, castigat me. Si vos cessaveritis peccare, confestim cessabunt

---

VII. Hoc carmen in fine mutilum demonstrat, miserias populi poenas esse ob peccata a Deo inflictas, et poenitentiam commendat, ut calamitates finiantur.

[1] Divites, qui tempore pacis (350—359) nonnisi rebus terrenis et divitiis augendis studuerant, nunc bona sua terrestria amiserunt, ut hac jactura edocti, ad spiritualia bona se converterent.

[2] Viginti anni inde ab a. 338 numerandi sunt, per quod tempus Mesopotamia quotannis plus minusve aut justis bellis, aut praedatoriis saltem incursionibus vernis tempore infestabatur.

[4] Sensus hic est: Nos calamitates nostras aegre ferimus, nec tamen a peccatis abstinuimus, quibus eas meruimus. Melius exemplum trium Danielis sociorum imitati essemus, qui forti animo ignem pati non recusaverunt, peccati autem contagionem diligenter evitaverunt.

castigationes. [8] Ob malos nuntios illi afflicti sunt, in ira cruciati sunt, in pace laborant ii, qui eo tempore, quo omnes homines libere respirabant et ingrati erant in gratiam, gratias ei agebant pro omnibus hominibus! [9] Saccus eorum humilis est pro me et cinis eorum sparsus est ob meam afflictionem; oratio eorum pro mea victoria et jejunium eorum pro mea liberatione est. Ecce culpa illa, quam humiles mei in se recipiunt, ab honoratis meis contracta est. [10] Omnibus enim temporibus magna est stultitia sapientium; scribae quoque et seniores zelaverant et interfecerant doctorem, qui docuit omnes gentes legem Moysis. [11] Sapientia in hoc saeculo merx valde damnosa est; illi enim, qui nonnihil stultus est, valde parvum annumeratur peccatum; peccatum autem illius, qui nonnihil sapiens est, omnem mensuram excedit. [12] Verbis aedificant et operibus destruunt, doctores enim multi, sed insipidi erant; os autem judicis utrumque est, judex et accusator. [13] Vae nobis, quia justitia in porta domus —

VIII (deest).

IX. — — [1] Afflictiones meae similes sunt iis Job, quem salvavit justitia tua; mei misereatur gratia tua. [2] In his duobus utilitas est, quod etiam non justi orationi studeant et quod etiam

---

[8—9] Laudat ascetas, qui pro peccatis populi satisfacere studebant, et vituperat clericos, quibus magna ex parte culpam irae divinae excitatae adscribit. Cf. III 205 f. 207 f. Nullo autem modo hac vituperatione Vologesen episcopum perstringit, quippe quem carm. 15 omnino sanctum et de populi miseriis innocentem praedicat. Sed ibidem str. 19—20 non obscure indicat, nonnullos e presbyteris se episcopo opponere et pacem ecclesiae turbare, Ariana sine dubio lue infectos. De his ergo hic quoque sermo est.

[13] Desunt complura folia (cf. annot. crit.). Supplendum fortasse proxime est: *in porta domus Domini incipiet*, vel simile quid. Certe hic versus mutilatus alludit ad Ezech. 8—9.

IX. Hoc carmen in initio mancum conqueritur, non solum hostes extra urbem bellum saevissimum gerere, sed etiam intra urbem cultores Beli idololatriam exercere et sacrificia offerre. Ait, Deum jam ideo victoriam concedere non posse, ne idolis postea pro ea honor tribuatur.

[1] Antea, ut e str. 2 apparet, exemplum peccatoris, qui per preces veniam impetravit adduxit, fortasse Manassis aut Achab.

non rebelles praevaricationem multiplicent. 3 Laborasti, ut filios
castigares et adjuvares, et ne patres dolerent ob sonum flagelli
tui, reliquerunt me in pace. 4 Intuere, Domine, silvas meas extra-
neas, quae abscisae sunt, vide sinus meos intraneos, qui ita de-
biles sunt, ut portare nequeam dilectos meos! 5 Gladiis abscide-
runt milites alas meas extraneas; rursus accendit ignis in sinibus
meis intraneis tus sacrificii. 6 In campo mactaverunt filios meos
adoratores Solis, in urbe sacrificaverunt tauros meos cultores Beli,
oves meas cum infantibus meis. 7 Ululatio est in agris meis, plan-
ctus in atriis meis, horror in vineis meis, disturbatio in plateis
meis; quis mihi sufficiens auxilium ferre potest? 8 Diabolus, qui
dolose egit et rixas excitavit verbis suis, talem perturbationem
mihi intus fecit, ut interiora mea omnino similia sint exterioribus
meis. 9 Qua fronte te, Domine, invocare possum, ut mittas exer-
citum angelorum ad servandos sinus meos, qui impleti sunt im-
munditia? 10 Fermento tuo novo mundum imbuisti; fermento tuo
assimila vetus fermentum blandiens et humilians! 11 Vincamus per
manifestam pugnam tuae potentiae, ne forte error coronet pugna-
tores tuos, qui blande adhaerere solet! 12 Si intuemur in tempus
nostrum, simile est nostrae fallaciae, cum in annis veritatis ha-
riolationes administraverimus et in secreto incantaverimus. 13 Si
hoc tempus inspicio, provocat et in apertum producit occulta, ut
pudefiat fallacia nostra, quae veritate induta erat. 14 Vere omnia
vincit veritas et mare amaritudine sua eam turbare nequit, quia
pura est natura sua. 15 Bene, Domine, fecisti, quod sapientia tua
in apertum produxit pruritum nostrum, ut insipidi a te defice-
rent, et quod victoriam denegasti, ne in errore confirmarentur.
16 In muris percussis, in quibus tu mihi victoriam dedisti, reddunt

[3] Alludit ad longam pacem intra annos 350 et 359.

[12] — [13] Apparet ex his, paganos Nisibenos antea non ausos esse, publice cultum suum exercere; tum autem, cum omnia per bellum perturbata essent, animum iis ita crevisse, ut publice sacrificia sua offerrent.

[16] — [17] Alludit ad obsessionem urbis a. 350, quo tempore pagani nulla sacrificia obtulerant, sed Christianorum preces liberationem a Deo impetraverant.

tibi ingrati sacrificia et libamenta, quae manifesto iram tuam provocant. [17] Si illo quoque tempore sacrificia oblata essent, error quoque putare posset, me per ea salvatam esse. [18] Tu autem per multiplicationes salvationum redarguisti utrumque, errorem idolorum et doctrinam magorum, et monstrasti, me per te salvatam esse.

X. Tertium carmen ejusdem modi de Anazit castello.

[1] Interfecti sunt infantes mei et filiae meae, quae extra me sunt; diruti sunt muri earum, dispersi infantes earum, conculcata templa earum. (Responsorium: Benedicta sit castigatio tua!). [2] Aucupes venati sunt columbas meas, quae, nidis suis in turribus relictis, fugerunt in loca profunda, ibique retibus captae sunt. [3] Sicut cera, quae liquatur igne, ita liquantur et solventur corpora filiorum meorum prae calore et siti in castellis. [4] Et pro fontibus

---

X. In hoc carmine poeta lamentatur de expugnatione oppidorum vicinorum, et praesertim Anzitae castelli, quod siti ad deditionem coactum erat; concludit per invocationem divinae clementiae. — Anzitam seu Ziatam sub finem obsessionis Amidae expugnatam esse Ammianus tradit; ergo hoc carmen ineunte autumno 359 scriptum est. De situ urbis Anazit seu, ut Dionysius Telmachrensis scribit, Hanazit (apud Ptolemaeum Ἀνζητα) cf. B. O. I, 249; II in dissert. de Monophysitis sub voce Anazit; III, part. II, 718. Nomen suum dedit regioni, quam Graeci Ἀνζιτηνή, Armeni Handzit, Syri ܐܢܙܝܛ vocant. Pro certo habeo, Anzitam eandem esse ac Ziatam castellum *capacissimum et munitum, ad quod promiscua confugerat multitudo*, quod tamen a. 359 a Persis expugnatum et incolae ejus captivi ad Saporem Amidam obsidentem ducti sunt (Amm. Marcell. XIX, 6). Ziata enim in vicinitate Amidae sita erat, quod bene cum Anzita convenit; nec credibile est, castellum, ut Ammianus affirmat, decem stadiorum ambitu, nusquam alibi commemorari. Noli denique nominis mutationem mirari, quae prorsus eadem est in flumine, quod mox Ζαβᾶς, mox Anzaba audit.

[1] Ammianus quoque narrat, praeter Ziatam iisdem diebus etiam alia munimenta rapta et incensa, eorumque incolas in servitutem abductos esse.

[2] De miserrima conditione Anzitenorum, qui post captam urbem servituri abducebantur, conferendus est Ammianus.

[3] Ex hoc et sequentibus versibus apparet, Anzitenos per nimium calorem et aquae inopiam ad deditionem coactos esse, antea autem multos ex iis siti exstinctos esse.

lactis, qui antea fluxerunt filiis et infantibus meis, nunc deficit
lac lactentibus et aqua ablactatis. [5] Et excidit infans matri suae
et animam agit, quia jam nec haec lactem praebere, nec ille su-
gere potest; exspirant igitur et moriuntur. [6] Quomodo gratia tua
refrenare potest scaturiginem suam, cum impediri non possint
abundantiae effluvii ejus? [6] Et cur retinuit gratia tua misericor-
diam suam et cohibuit effluvium suum a populo, qui clamat, ut
humectetur lingua sua? [8] Et facta est fovea inter eos et fratres
suos, quemadmodum accidit diviti illi, qui clamabat nec quisquam
ei respondebat, ut humectaret linguam ejus. [9] Et sicut in ignem
projecti sunt miseri, et calorem in siti afflavit iis ignis et arsit in
iis. [10] Postquam vero corpora eorum liquata et a calore resoluta
sunt, rursus ipsi sitientes terrae potum praebent putrescentibus
cadaveribus suis. [11] Et castellum, quod necaverat incolas suos per
sitim, rursus bibit fluxum cadaverum, quae liquata erant per si-
tim. [12] Quis unquam vidit populum ardentem prae siti, quem
circumdat murus aquarum, et qui tamen non potest humectare
linguam suam? [13] Judicio Sodomorum judicati sunt dilecti mei,
et infantes castigati sunt cruciatu Sodomorum, qui tamen per
unum tantum diem duravit. [14] Cruciatus ignis, qui per unam
tantum horam duravit, Domine, videtur mors clemens et suppli-
cium parvum, si comparatur cum tarda siti. [15] Domine, post
moerores et passiones meas acerbas hoc aliud est solatium, quo
me consolatus es pro eo, quod mihi multas has afflictiones pa-
rasti: [16] Medicamentum, quod exspectavi, est dolor decretus;
vincturam, quam speravi, fractura acerba mihi paratura est. [17] Et
cum sperassem, me evasuram esse e procella, pejor mihi erat
procella ipsius portus, quam illa maris. [18] Cum putarem in im-

[12] Urbs Anzita ad partem Euphratis sita erat.

[13]—[14] Hoc unicum solatium mihi est in miseriis meis, quod scio, Deum me per eas emendare velle.

[17]—[18] Sensus hic esse videtur: Urbs Nisibis primo valde gavisa est, quod non ipsa a Persis obsidebatur, atque speravit, finem aerumnarum suarum jam venisse. Sed mox multo magis contristata est per urbium vicinarum expugnationem, quam fuerat antea per sui ipsius obsessiones.

peritia mea, me navem ad ancoras deligaturam et egressuram esse e fovea, rursus me in eam rejecerunt peccata mea. [19] Domine, vide membra mea, nam gladii spissi sunt in me, et impressi sunt brachiis meis, et stigmata telorum plantata sunt in latera mea. [20] Lacrimas in oculis, malos nuntios in auribus, planctus in ore, tristitiam in corde, noli mihi ultra adjicere, Domine.

XI. Quartum ejusdem modi carmen.

[1] Castigatio tua mater est imperitae pueritiae nostrae. Gratiosa est increpatio, qua deterres pueros a lusu, ut sapientes fiant. (Responsorium: Sit gloria justitiae tuae!.) [2] Perscrutemur justitiam tuam, quamquam nemo sufficit, mensurare ejus auxilia, per quam luxuriosi valde casti fiunt. [3] Multoties, Domine, curavit manus ejus aegrotos; est enim medica occulta dolorum eorum et fons vitae eorum. [4] Valde leniter digitus justitiae tuae amore et indulgentia palpat vulnera sanandi. [5] Valde jucunda et grata est amputatio ejus sapienti; acutum illius medicamentum per fortissimum amorem suum absumit mucorem. [6] Valde pulchra videtur ira ejus prudenti, sed exosa sunt medicamenta ejus insipienti, qui delectatur perturbatione membrorum suorum. [7] Valde sollicita est, ut obliget, quod amputavit; postquam percussit, miseretur; ex utroque enim producit sanitatem. [8] Ira ejus est valde pulchra et furor ejus jucundus et dulcis exacerbatio ejus, qua edulcat amaros, ut fiant suaves. [9] Causa otii est remissis cessatio tua; causa lucri est virga tua, qua pigros incitas ad negotiandum. [10] Causa afflictionis nostrae est justitia tua; causa relaxationis et pigritiae nostrae est gratia tua, quia insipida est intelligentia nostra. [11] Pharao se obdurabat propter gratiam tuam, quoties enim plagae ejus leniebantur, corroborata est malitia ejus et denegavit promissiones

---

XI. Demonstrat S. Ephraem, quam utilis sit castigatio ad emendandos peccatores, simulque conqueritur, multos Nisibenos, praesertim nobiliores, nec calamitatibus, nec salvationibus edoctos esse, sed per idololatriam iram divinam adhuc excitare.

[9]—[11] Castigatio divina saluti animarum multo utilior est, quam misericordia.

suas. [12] Itaque retribuit ei justitia pro eo, quod saepe deceperat
sororem ejus dominatricem, gratiam, et ut impediret eum, quo-
minus ultra divinam iram amplius provocaret. [13] Domine, redar-
gue astutias meas, quae mentiuntur more Aegypti; preces autem
meae persuadent, me non similem esse ei, quia non reliqui portam
tuam. [14] Crux tua, Domine, quae stetit super scissuras meas
apertas, restauret, etiam occultas, quia pro externis interni me
sciderunt. [15] Aqua diruperat et dejecerat turrim, in qua vici;
peccatum nunc ausum est erigere templum, cujus me pudet; liba-
men ejus suffocat me. [16] Preces meas in muris meis audiverant
persecutores et pudefactus est Sol ejusque cultores per magos
suos, quia vici per crucem tuam. [17] Clamaverant creaturae, cum
vidissent pugnam, veritatem, quae cum errore pugnabat in muris
percussis et coronabatur. [18] Vis veritatis errorem flagellabat, per
flagellationes suas sensit eam et per delicta sua didicit victoriam
ejus. [19] Magnus est timor meus, quia post salvationem meam
spectati et potentes, qui antea incubuerant altari meo, aedifica-
verunt in me alias aras. [20] Si septem sensus mei fontes essent
lacrimarum, tamen non sufficerent lacrimae meae ad deflendam
ruinam nostram. [21] Plateae in saccis et cinere clamabant, quia
excitabantur per ludum, similem illi, qui erat in deserto coram
vitulo. [22] Venenum assumit et induit pulchritudinem florum; et
quando adhuc occulta sunt et abscondita germina eorum, jam se-
creto pullulant amaritudines ejus.

XII. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] In afflictionibus meis invocabo potentiam, quae vincit omnia;
haec enim potest vincere furiosum illum captivatorem, sicut vicit

[11]—[18] Recordatur urbis ab obsessione a. 350 liberatae, monstratque, quam ingrati fuerint Nisibeni contra Deum, cum nunc idololatriam sine pudore exerceant.

[22] Alludit ad idololatriam Nisibenorum antea occultam.

XII. Gratias agit Deo pro auxilio, quod hucusque praestitit, et orat, ut victoriam de hostibus concedat perfectam.

Legionem daemonem. (Responsorium: Sit gloria bonitati ejus!). [2] Retribuit mihi malus diabolus debita, quae non mutua accepit a me, retribuit mihi etiam bonus Deus misericordias, quas non mutuas dedi ei. Venite, miramini utrumque! [3] Bonus dividit et tribuit debita mea gratiae suae, injuriam autem, quam passa sum, justitiae suae; debita mea delevit gratia ejus, injuriam mihi illatam vindicavit justitia ejus. [4] Peccatum irascebatur valde et remanebat in perturbatione, cum videret gratiam coarctantem libertatem, ut vinceret peccata. [5] Incalesce, Domine et defunde amorem tuum, et aperire, profunde iram tuam; iram tuam ad perdendum, amorem tuum ad eripiendum captivos a captivatore. [6] In diebus illis, quibus, tamquam fundâ, malus me in abyssum dejicere decreverat, bonus animam meam involvit et servavit in fasciculum viventium. [7] Eloquentes illi, qui sine intermissione omni tempore praedicant, se servasse me in fluctibus et se sustentasse me, ne ceciderim, illi pro me gratias tibi agant, Domine! [8] Cum enim nemo unquam sufficienter laudaverit misericordem gratiam, quae eum circumdat, ego quoque non potero sufficienter laudare misericordiam, quae me obvallat.

XIII. De S. Jacobo ejusque collegis.

Ad modum: Stupenda, Domine, sunt omnia, quae portasti.

[1] Tres nobiles sacerdotes, sicut duo luminaria, alter alteri detulerunt et tradiderunt cathedram et manus impositionem et

---

[4] Sensus hic est: Diabolus aegre ferebat, quod Deus per calamitates urbi illatas eam non perdere voluit, sed tantum liberum ejus arbitrium per castigationes ita flectere et emendare studuit, ut a peccatis absisteret.

[6—7] Haec ad tertiam urbis obsessionem spectant.

XIII. Hoc carmen praedicat S. Jacobum, ejusque successores, Babu et Vologesen, atque fata externa urbis Nisibis sub eorum episcopatibus describit, demonstrans, quam bene ea ad indigentias populi adaptata sint, et quomodo Deus per ea Nisibenos successive educare et ad perfectionem adducere voluerit. — Scriptum est Vologeso superstite (str. 1. 2) et ante bellum a. 359 (4—9. 14—16), sed post legationes inter Romanos Persasque missas (4—6), ergo a. 358.

gregem. Cum nobis dolor sit magnus de duobus primis, consolatur nos omnino ultimus. (Responsorium: Gloria sit tibi, qui elegisti eos!). [2] Ille idem, qui creavit duo luminaria, elegit sibi tria haec lumina et aptavit eos tribus tenebris per inclusionem effectis, quae inciderunt. Cum exstincta sint duo lumina, ultimum totum est in splendendo. [3] Tres illi sacerdotes thesaurarii qui tenebant in veritate sua clavem trinitatis, tres portas aperuerunt nobis; unusquisque sua clavi reclusit et aperuit portam suam. [4] Per primum aperuit portam castigationi, quae super nos venit, per medium aperuit portam imperio, quod descendit ad nos, per ultimum aperuit portam laetae annuntiationi, quae ascendit ad nos. [5] Per primum aperuit portam bello utrarumque copiarum, per medium aperuit portas regibus ab utroque vento, per tertium aperuit portam legatis ab utraque parte. [6] Per primum aperuit portam bello propter peccata, per medium aperuit portam regibus propter pugnam, per ultimum aperuit portam legatis propter misericordiam. [7] Ecce in his tribus successionibus exacta similitudine ira divina cum sole comparari potest; incepit enim tempore primi et convaluit tempore medii et immersa exstinctaque est tempore ultimi. [8] Ita sol quoque tres formas monstrat in tribus coeli partibus; initium ejus est acre et illustre, medietas ejus vehemens et gravis, et finis ejus placidus et suavis, sicut facis, quae consummata est. [9] Modicum et illustre est initium ejus, quando venit, ut dormientes expergefaciat; ardens et gravis est medietas ejus, quando venit, ut fructus maturet; gratus et jucundus est finis ejus, quando appropinquat ad consummationem. [10] Quis est haec filia, Deo dicata, praeclara prae omnibus feminis, cujus successiones ita progrediuntur, et cujus ordines tam multi sunt, et cujus gradationes ita ascendunt, et cujus magistri tam

---

[2] Ex hoc versu et septimo decimo apparet, S. Jacobum primae obsessioni adfuisse (338), Babu secundae (346), Vologesen tertiae (350).

[4—6] Alludit ad bellum perpetuum 338—350, ad Constantium Nisibin venientem (quod inter alia accidit a. 345), et ad legationes de pace inter Persas et Romanos a. 358 missas.

[10] Sub hac filia ecclesia Nisibena intelligenda est.

praeclari sunt? [11] Filiaene tantum Abrahami fuerunt tales formae, vel tibi quoque, filia Deo dicata, cujus ornamenta conveniunt pulchritudini ejus? Tempori enim ejus convenit auxilium ejus et auxilio ejus minister ejus. [12] Quando alicujus rei indigebat, venit ei plenitudo ejus; patres ejus conveniebant nativitati ejus et magistri intelligentiae ejus, educatio incremento ejus et vestes staturae ejus. [13] Appendit et dedit gratia tua omnia haec tamquam librâ; posuit ea inter se in aequilibrium, ut acciperetur inde utilitas; extendit ea in successionem, ut acciperetur inde perfectio. [14] In diebus primi magna erat pax, quae autem postea evanuit; in diebus medii descenderunt et ascenderunt reges; in diebus autem ultimi exercitus institerunt, sed postea cessaverunt. [15] Tempore primi ordo et quies intraverunt, intraverunt cum eo et egressi sunt cum eo; tempore secundi appropinquavit se et recessit corona, quae laetificavit ecclesias nostras; tempore autem ultimi orta est nobis gratia, cui non gratias egimus. [16] Contra iram primam pugnavit labor primi; contra calorem meridianum exstitit umbra medii; contra pacem ingratam multiplicavit ultimus admonitionem. [17] Primo obsessori obviam ivit primus sacerdos nobilis; secundo obsessori obviam ivit secundus sacerdos misericors; preces autem ultimi reparaverunt scissuras nostras secreto. [18] Nisibis plantata est super aquas, aquas occultas et apertas; fontes vivi sunt intra

---

[11] Filia Abrahami significat populum judaicum, ut in Opp. Ephr. II 427 f. Sensus ergo est: Deus non solum olim populo judaico ita prospexit, ut in educatione ejus varios gradus constitueret, variaque auxilia et adjumenta iis congruentia adhiberet, sed eundem modum etiam in ecclesiis suis dirigendis adhuc servat.

[13] Gratia Dei diversa fata nostra indigentiis et necessitatibus nostris adaptavit, ut nobis utilia essent, eaque per tempora et episcopatus sibi succedentes distribuit, ut hoc modo gradatim educaremur et sensim ad perfectionem adduceremur.

[14—15] Tempus S. Jacobi quietum erat, sed in fine (337—338) bellicosum; tempus Babu totum bello plenum erat; tempus denique Vologesis in initio tantum (usque ad a. 350) bellicosum erat, postea vero pacificum.

[18] De tertia urbis obsessione intelligenda est haec stropha. Docet praeterea, Mygdonium extra urbem fluxisse (cf. prolegg.). Fons internus et corpus S. Jacobi.

eam, fluvius superbus extra eam. Fluvius extrinsecus fraudavit eam, fons intus salvavit eam. [19] Sacerdos primus, vinitor ejus, ramos ejus adhuc in coelo crescere fecit. Ecce cum mortuus esset, sepultus est in ea et factus est fructus in sinu ejus. Cum igitur venissent amputatores, fructus in media ea salvavit eam. [20] Venerat tandem tempus amputationis ejus; intravit et abduxit vinitorem ejus, ne amplius preces pro ea fundere posset. Sed illa in astutia sua confestim posuit vinitorem suum in sinu suo, ut liberaretur per vinitorem suum. [21] Prudentes filiae Nisibis, imitamini Nisibim, quae posuit corpus intra se, ut fieret murus extra ipsam! Ita vos quoque deponite in vobis corpus vivum, ut fiat murus pro vita vestra!

XIV. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Tribus pastoribus multi suberant rectores; unicae matri in urbe multae filiae subsunt in omnibus regionibus. Postquam ira destruxit domos ejus, reaedificet pax ecclesias ejus! (Responsorium: Benedictus sit, qui elegit illos tres!). [2] Bonus labor primi circumligavit terram in afflictione ejus; panis et vinum medii urbem sanavit in confractione ejus; edulcavit amaritudinem nostram in afflictione dulce eloquium ultimi. [3] Primus coluit terram labore suo, eradicavit ex ea dumos atque spinas; medius circumsepivit eam, per salvatos sepem ei fecit; ultimus aperuit horreum domini sui et sevit in eam verba domini ejus. [4] Sacerdos primus per jejunium portas orum clauserat; sacerdos secundus propter

---

[19—20] Notum est, Nisibenos corpus S. Jacobi tamquam palladium urbis suae habuisse. Si Gennadio fides adhiberi debet, a Juliano Apostata hic thesaurus Nisibi abductus est, cui facinori paulo post traditio urbis successit.

[21] Monet urbes finitimas, ut et ipsae sacris reliquiis se muniant.

XIV. Hoc carmen laudatorium in eosdem tres episcopos interna eorum et spiritalia merita in urbem laudat, probatque, Nisibenos per eos profectum et incrementum accepisse. Eodem cum priore tempore scriptum est.

[1] Apparet ex hac stropha, dioecesem Nisibenam permagnam fuisse.

[2] Vologesis eloquentiam saepius laudat S. Ephraem in his carminibus, cf. str. 3. 4. 15. 16; 15, 7. 8; 17, 11; 18, 2.

[4] Babu captivos a Persis abductos pecunia redemit, cf. etiam 14, 23; 19, 16.

captivos ora marsupiorum aperuerat; ultimus autem perfodit aures et immisit in eas ornamenta vitae. [5] Aaron auribus detraxit inaures et fecit vitulum. Vitulus inanimatus occulte pupugit et interfecit exercitum; eos, qui fabricaverunt cornua ejus, ferivit cornubus suis. [6] Tertius autem sacerdos noster aures cordis perfodit et immisit in eas inaures, fabricatas ab ipso ex clavis, qui infixi erant in cruce, qua crucifixus Dominus ejus consortes suos salvificaverat. [7] Ignis morti filium genuit vitulum; mors quidem omnia corpora pascitur, filius autem mortis, qui ipsam mortem malitia superavit, hominum animas pastus est. Vitulus gramina deseruit, quia mentes erant pascua ejus. [8] Primo illi ligno mortifero filium genuit gratia, nimirum te, o crux, fili ligni, qui pugnasti contra patrem tuum; lignum erat fons mortis, crux erat fons vitae. [9] Filium mortis omnia ora aperta execrantur, quia devoravit corpora et animas, et multiplicavit contumeliam patris sui. Crux autem delevit contumeliam patris sui, primi ligni. [10] Uterque filius assimilatus est matri, quae peperit eum; vitulum, quem ignis peperit, ignis quoque consumpsit in populo; crux autem, filius gratiae, mundo beatitudines largita est. [11] O lingua mea, quiesce et retice miras historias crucis; animus meus enim repente concepit eas, sed parturitiones earum ipsum percutiunt; concepit eas inter ultimas, sed primogenitae fieri volunt. [12] Pugnaverunt infantes in utero, senior acceleravit egressum suum, sed junior diligens primogenituram retinuit calcem ejus manu sua, et quod non acceperat per partum, accepit postea per pulmentum. [13] Hoc modo res ultimae vilipendunt primas, ut egrediantur et arripiant primogenituram. Nunc demum tempus est res patrum nostrorum animo gignendi. Ecce enim res crucis primogenitae sunt totius creaturae. [14] Si enim is, qui sine ullo initio est, no-

---

7—14 Commemoratio vituli aurei et s. Crucis poetam ad longiorem degressionem inducit, qua primum utrumque comparat. Tum autem se reprehendit, quod post laudationem episcoporum Nisibenorum de cruce disseruerit, quae tamen omnium rerum antiquissima sit, cum in ea aeternus Deus pependerit.

13—14 Poeta concedit, sibi primo de cruce Domini, tum demum de

minatur primogenitus omnium creaturarum, tum etiam res ejus
primogenitae sunt et antiquiores omnibus creaturis. Res tuae,
Domine, nunc nobis concedant, ut loquamur de ministris tuis.
15 Oratio primi in primo doctrinae gradu constituti similis erat
gradui ejus; explanatio medii in secundo gradu aequabat gradum
ejus; oratio ultimi in tertio gradu magnifica erat sicut ipse.
15 Primus verbis simplicibus dedit lac infantibus suis; medius fa-
cilibus dedit cibum pueris suis; tertius verbis perfectis dedit escam
adultis suis. 17 Etiam ipsa alumna per singulos gradus transivit
cum magistris et patribus suis; erat puella cum primo, adolescen-
tula cum medio, perfecta cum tertio. 18 Primus dilexerat et per-
terruerat eam, sicut puellam; medius increpuerat et laetificaverat
eam, sicut adolescentulam adhuc indoctam; ultimus erat ei quies
jucunda sicut edoctae. 19 Filia Jacobi in infantia sua directa est
ab Altissimo per blandimenta et virgam, in superbia autem et
juventute sua per gladium et legem; et quando castigata et edocta
erat, venit ei quies et jucunditas. 20 Primus pater gregis in sinu
suo portavit infantiam ejus, medius laeta facie cantu suo demulsit
et laetificavit puellarem aetatem ejus; ultimus gravi vultu castam
fecit juventutem ejus. 21 Sacerdos primus, qui eam genuit, dedit
lac infantiae ejus; sacerdos medius explanavit et dedit cibum pu-
ellari aetati ejus; sacerdos tertius nutrivit et dedit escam adultae
aetati ejus. 22 Primus pater dives thesaurizavit infantiae ejus;
medius juventuti ejus multiplicavit viatica ad profectum ejus;
tertius, praeclara illa oliva, multiplicavit oleum in vasis ejus.
23 Quando pervenerit ad divitem, monstrabit thesaurum primi;
quando pervenerit ad salvatorem, monstrabit pretio solutos medii;
quando egressa erit, ut sponso obviam iret, monstrabit oleum lu-
minum suorum. 24 Coram eo, qui recompensat laboratores, offeret
laborem primi; coram eo, qui diligit beneficos, offeret eleemosynam

---

episcopis loquendum fuisse; tum rursus ad eorum res gestas laudandas se convertit.

17 Alumnam ecclesiam Nisibenam esse per se patet.

19 Sub filia Jacobi populus judaicus intelligendus est.

medii; coram eo, qui judicat doctrinas, offeret disputationem ultimi. [25] Et quando hi tres, quorum alumnus ego peccator esse studui, videbunt, Christum mihi claudere portam paradisi sui, tum orationibus pro me intercedant, ut portam suam paululum aperiat mihi! [26] Tum inferat se et intret peccator cum gaudio et timore ad videndam gloriam; tum advocent benigniter tres illi magistri unum discipulum, ut colligat sub mensis frustula vitae plena.

XV. Ad modum: Deus, quem dilexistis.

[1] Si non rectum esset caput nostrum, fortasse membra murmurare possent, quod propter caput perversum iter membrorum perturbaretur, et omnem culpam in caput conferre possent. (Responsorium: Benedictus sit, qui te elegit gloriam populi nostri!). [2] Si autem nunc capiti nostro omnino pulcherrimo culpam adscribimus nostrae odiositatis, quanto magis hoc faceremus, si ipsum odio dignum esset! De Deo etiam, cum ipse suavis sit, conqueruntur amari. [3] Similes estote capiti, membra! Conquirite pacem per ejus puritatem, suavitatem per ejus quietem, gloriam per ejus sanctitatem, et doctrinam per ejus sapientiam! [4] Acquirite vobis saporem per ejus prudentiam et castitatem per ejus gravitatem et dona per ejus paupertatem. Cum ipse omnino abunde

---

XV. Summis laudibus effert Vologesen episcopum, eosque reprehendit, qui in illum rebellaverunt. Ait, Deum primo Nisibenos per bella continua et episcopos asperiores educare et emendare studuisse, tum autem eos pace et episcopo mitissimo (Vologese) donasse, quia eos jam satis edoctos et maturos censebat; ob eamque causam etiam Vologesen summa semper lenitate in populum usum esse. Populus autem hanc sapientem Dei dispositionem perturbavit, quia per omnes calamitates non eruditus et emendatus est, sed e contra dissidia movit, ideoque Deus eum iterum per hostes castigare coactus est. — Rebellionem illam praecipue a clericis haereticis molitam esse, apparet ex str. 18—20 et e carm. 7, str. 9—13. — Scriptum esse videtur a. 359, tum propter convenientiam cum carm. 7, tum quia jam novi incursus hostiles in str. 20 commemorantur.

decorus sit, nos quoque omnino decori simus cum eo! [5] Videte, quomodo mensurata et ponderata sint verba et opera ejus; attendite, quod vel ipsi gressus ejus mensuram quietam habent! Totus enim se totum refrenat. [6] Dominabat ille juventuti suae et subjugabat eam sub jugum castitatis; non ad luxuriam illiciebantur membra ejus, quia semper sub virga tenebantur. Voluntas ejus erat ei necessitas. [7] Praematuravit se ad gradum sacerdotii, dum antea maturavit mores suos, ponendo fundamenta sua firmiter. Jam erat caput in juventute sua, quo tempore praedicator populi factus est. [8] Nobilis erat inter praedicatores, et studiosus inter lectores, disertus inter sapientes, castus inter fratres suos et gravis inter dilectos suos. [9] In duabus habitationibus anachoretam agebat ab ipso initio vitae suae; erat enim sanctus in corpore suo et solitarius in domo sua; in occulto et in aperto castus erat. [10] Etiam quando nos, fratres mei, perturbavimus has mensuras et perdidimus saporem, et nobis ipsi doctores esse voluimus ad perfectionem, quae nos vocavit, [11] tamen in illo vase suo mensura veritatis se conservabat; elegit id, quia vidit, quod ipsum elegerat eam, et conservavit in eo odorem et gustum suum ab initio usque in finem. [12] Caput illud castum et grave, quod non erat iratum nec durum, nec peccabat sicut nos, continuit et servavit mensuras suas et frena injecit cogitationibus suis. [13] In se ipso exemplum praebuit, ut, sicut ipse servaret mensuram temporis sui, nos quoque deceret cognosse tempus nostrum; nos vero alieni facti sumus tempori nostro, quia in tempore saporis insipidi facti sumus. [14] Fructum castigat in initio flatus venti vehementiâ suâ et tempore medio vehementia solis; si autem praeteriit vehementia ejus, fructus in fine dulcedinem acquisivit. [15] Nos autem

---

[7] Vologesi jam in juventute sua munus concionatoris injunctum est ob praecipuam suam eloquentiam et sanctitatem.

[13] Hac et sequentibus strophis conqueritur poeta, quod Nisibeni, qui jam per tot castigationes et admonitiones sapientes facti esse deberent, aetatem virilem et prudentem sibi convenientem non agnoscerent et retinerent, sed rursus puerilem insipientiam prae se ferrent, eaque iram Dei in se moverent.

castigaverunt primi et increpuerunt medii, et amplius edulcaverunt nos ultimi; sed cum venisset gustatio nostra, magna erat insipiditas nostra. [16] Pervenimus enim ad perfectam aetatem, ut dedoceremus pueros lusum et perduceremus eos ad gravitatem; sed indigebat adhuc senectus nostra, ut increparemur sicut pueri. [17] Itaque benignus pastor patienter nos tulit, nec vim adhibuit, ut honoraret senectutem nostram; quae cum non ipsa cognosset gradum suum, magnificetur tamen is, qui cognovit tempus ejus. [18] Et si quis dicat, populum vi et virga dirigendum esse, sicut furem territione et praedatorem comminatione et insipientes ignominia, [19] respondendum est, quod, si cum primo capite cucurrissent membra secunda, post se traxissent tertia, et totum corpus omnino ea secutum esset. [20] Sed secundi contempserunt primos, et tertii secundos; alter gradus alterum despexit. Cum igitur interni se invicem contemnerent, conculcati sunt etiam ab externis.

XVI. Carmen alterum ejusdem modi.

[1] In hoc reprehendendum est speculum, si obscurata est claritas ejus per maculas, quae in ipso sunt; est enim squalor super

---

[17] Vologeses valde benigne cum populo sibi subdito agebat, cumque fere non talem spectabat, qualis revera erat, sed talem, qualis esse debebat. Populus ergo vituperandus est, qui dignitatem sibi convenientem neglexit, episcopus autem laudandus, qui cum eo, tamquam cum perfecto et erudito, agebat.

[18—20] Si aliquid in Vologese reprehendendum esset, hoc nimia lenitas videri posset. Sed nec haec ei jure objici potest; si enim clerus eum adjuvisset, nec e contra adversus eum rebellasset, conjunctis episcopi et cleri viribus etiam populus in melius reformatus esset. - Sed clerici per inobedientiam suam praecipui auctores miseri et perturbati status facti sunt, et propter eos Deus urbem per hostes castigat. — Sub primo capite seu primis intelligendus est episcopus, sub secundis clerici, sub tertiis laici. Hos clericos Arianae haeresi favisse putamus, cf. carm. 7, ubi de iisdem sermo incidit.

XVI. Ait, Deum in initio tantum homines terrore et lege coercere, postquam autem eos hoc modo sufficienter praeparaverit et educaverit, coercitionem tollere et ab iis, tanquam ab adultis et prudentibus, poscere, ut libero cordis assensu, non poenae timore commoti, bonum eligant volunta-

ipsum obductio coram spectatoribus. (Responsorium: Benedictus sit ille, qui expolivit speculum nostrum!). [2] Si neque pulchritudo per id ornari, neque macula per id reprehendi potest, omnino damno est pulchris, quia tum pulchritudines eorum nequeunt lucrari ornamenta sicut lucra. [3] Tum maculae non exstirpantur per id, nec ornamenta multiplicantur per id; quod macula remanet, est sicut damnum; quod ornamenta desunt, est sicut defectus; conjungitur cum damno defectus. [4] Si speculum nostrum obscurum est, omnino laetantur de eo turpes, quia reprehendi nequeunt maculae eorum; si autem expolitum est et luminosum, libertas nostra, quando vult, ornari potest. [5] Duplicatur damnum per defectum turpibus et pulchris, quando nec pulchri coronantur, nec turpes ornantur; dividit speculum damnum. [6] Nunquam adduxit speculum per vim eum, qui in id intuetur, nec gratia, quae venit post justitiam legis, possidet vim coercitivam legis. [7] Justitia erat pueritiae ornatrix coercitiva; cum enim genus humanum adhuc esset in aetate puerili, ornaverat id per vim, quamquam libertatem ejus non abstulit. [8] Per blandimenta et virgam cohibuerat justitia pueritiam; quando percussit eam, excitavit eam. Virga ejus petulantiam abegit, blandimenta ejus molliverunt animos — — —

— — — [9] qua hodie ornamur, fratres mei, ad aliud evangelium, sicut puer est; in tempore magnae rationis factus est ratione carens. [10] Talis enim ex gradu perfectionis descendit ad

---

temque divinam perficiant. Eandem methodum divinam etiam in episcoporum Nisibenorum successione ostendit, severitatem S. Jacobi et Babu cum lenitate Vologesis comparans. In fine denique carminis conqueritur, quod Nisibeni hanc Dei intentionem frustraverint, cum per peccata sua Deum ad iteratam castigationem impulerint. — Eidem cum praecedente carmine tempori adscribendum est.

[1—8] Episcopus comparatur cum speculo; si ipse malus est, duplex detrimentum efficitur, positivum, quod mali emendari nequeunt, et negativum, quod boni in virtutibus non progrediuntur. Nisibeni autem hanc excusationem non habent, sed libero arbitrio peccant, abutentes evangelica illa lenitate, qua Vologeses, omni vi seposita, cum iis agit.

[8] Post hanc stropham circiter sex sequentes desunt, cf. annot. criticam.

[9] Fortasse supplendum est: si quis autem avertit se a gratia, qua hodie etc.

infantiam et dilexit legem illam servorum, quae percutit eum, quando audax est, et colaphizat, quando laetatur. [11] Omne ornamentum per vim extortum non est verum, sed adscititium. Illud magnum habetur coram Deo, si quis ex ipsius voluntate ornatus est; itaque vim abstulit. [12] Sicut enim prudenter suo tempore vim adhibuit, ita prudenter quoque suo tempore abstulit eam, cum pro ea lenitas requireretur. [13] Sicut enim valde consonum est, ut juventus ponatur sub virga, ita valde odiosum est, ut sapiens aetas virgae subjiciatur et vis in eam dominetur. [14] Vide ergo, quomodo ordinaverit Deus successiones meas in pastoribus, qui mihi fuerunt, et in doctoribus, quos mihi dedit, et in patribus, quos mihi tribuit. [15] Appensa enim erant cum temporibus eorum adjumenta, quae iis propria erant; territio, ubi decebat, et confortatio, ubi proderat, et lenitas, ubi conveniebat. [17] Per mensuram ambulare fecit gressus meos; pueritiae meae dedit territionem, juventuti meae timorem, sapienti et prudenti aetati meae dedit lenitatem. [17] In procace aetate pueritiae erat mihi educator metuendus, cujus baculus me deterruit a lusu, et horror ejus a vitio et timor ejus a voluptate. [18] Alium patrem dedit juventuti meae, qui durus erat, in quantum ego pueriles mores retinebam, sed lenis, in quantum senili prudentia utebar. [19] Cum autem reliquissem gradus pueritiae et juventutis, evanuit terror primus et timor secundus, et dedit mihi Deus pastorem mitem. [20] Ecce enim esca ejus convenit perfectioni meae, et explanationes ejus sapientiae meae, et lenitas ejus quieti meae, et benignitas ejus tranquillitati meae, et gravitas ejus castitati meae. [21] Laudetur is, qui tamquam librâ appendit et dedit mihi patres, ita ut adjumenta mea convenirent temporibus meis et medicamenta mea doloribus meis et pulchritudini meae ornamenta mea! [22] Nosmet ipsi igitur perturbavimus pulchram hanc successionem et ordinem, quia in tempore lenitatis poscimus duritatem et te cogimus ad increpandum nos, sicut pueros.

---

[17] Haec stropha S. Jacobum describit, sequens Babu, undevicesima Vologesen.

VII. De Abraham episcopo Nisibis.

Ad modum: Interfecti erant infantes.

[1] Permitte, Domine, etiam meae paucitati, ut injiciat quadrantem suum in thesaurum tuum, sicut mercator gregis nostri, qui foeneratus est talentum doctrinae tuae et vita decessit et ad portum tuum egressus est. Loquar de subpastore ejus, qui factus est caput gregis. Erat discipulus illorum trium et factus est magister quartus. Laudetur is, qui eum fecit consolationem nostram. [2] In uno amore pingam et in una corona nectam flores illustres et suaves magistri illius et discipuli ejus, qui remansit post eum sicut Elisaeus. Efferbuit cornu electionis ejus et perfectus est et factus est caput, elevatus est et factus est magister. Laudetur ille, qui illum principem fecit! [3] Et laetati sunt caelestes patroni gregis, quod adhuc gregem pascunt per pastorem, quem ipsi paverunt; laetata est habitatio pastorum, cum viderent successionem graduum suorum. Deus tulit et infixit eum sicut animum magno corpori ecclesiae, et circumdant eum membra ejus, ut emant ab eo vitam, doctrinam, novum panem. Laudetur ille, qui fecit eum thesaurum nostrum! [4] Elegit eum ex multitudine pastorum, quia dederat probationem firmitatis suae; tentavit eum tempus in grege, et exploravit eum diuturnitas sicut catinus. Quia se ipsum exploraverat, factus est murus pro multis. Jejunium tuum sit arma regioni nostrae et oratio tua scutum urbi nostrae! Turibulum tuum

---

XVII. Hymni 17—21 in laudem Abrahami, Vologesis discipuli et successoris, dicti sunt aestate a. 363, paulo ante deditionem urbis (cf. prolegg.). — Carmen 17. laudes Vologesis canit, simulque laetatur, quod tam dignus successor ei substitutus est. Tum ei consilia dat, quibus munere suo optime perfungi possit.

[4] Apparet ex hoc loco, tus jam saec. IV. in ecclesia christiana adhibitum esse, quod negavit Drey (über die constitutionen und canones der apostel, pag. 367—370). Hic enim tus sensu symbolico positum esse nequit, quia hoc loco res externae nominantur, quibus internus effectus optatur. Cf. opp. III 488 b. 496 d. 505 e. 518 a. 528 d. e.

reconciliationem obtineat! Laudetur ille, qui sanctificavit altaria
tua! 5 Pastor, quem mors a grege avocavit, paverat eum in pratis
spiritalibus et defendit eum contra lupos occultos per insigne ba-
culum suum. Exple locum magistri tui, qui sitit sonum canti-
corum ejus! Erige te sicut columnam in urbe populi perterriti
et fulci eam precibus tuis! Laudetur ille, qui fecit te columnam
nostram! 6 Tradidit manum suam discipulo suo, cathedram tali,
qui dignus erat, clavem tali, qui se fideliter gesserat, gregem tali,
qui illustris erat. Decet manum tuam misericordia et sacrificium
tuum propitiatio et linguam tuam consolatio. Pax ornet guber-
nationem tuam, intus sint custodes et extra congregationes. Lau-
detur ille, qui te elegit ad gaudia nostra. 7 Doctrina tua supera-
bundet magis in operibus, quam in verbis! Paucis verbis semi-
natis excole terram nostram per opera, ut per multifariam agri-
culturam ditetur semen exiguum! Proventus seminis veteris veniet
in nobis tricies, et novum semen tuum sexagies. Laudetur ille,
qui multiplicavit centies! 8 Ira in te cessat, quia pax fluit super
te omnino; zelotypia in te exstincta est, quia charitas tua semper
ardet; confregisti stimulum invidiae, ne quem occulte percutiat;
ad calumniam perturbantem non direxisti auditum tuum, quia
aperta veritate delectaris. Laudetur ille, qui ornavit membra tua.
9 Da consilium in populo tuo, sicut Jethro inter Hebraeos; omnino
ejus sententiam amplectere, qui tibi utile consilium dat, fuge om-
nino ab eo, qui aliud consilium tibi dat! Roboam sit tibi signum!
Elige utiles consiliarios! Laudetur ille, qui dedit sapiens consilium!
10 Donatio, quae tibi credita est, a coelo devolavit; noli eam no-
minare nomine hominis, noli eam alii potestati tradere, ne ad
regionem ejus perveniat diabolus insidiosus, credens, eam ab ho-
minibus tibi datam esse et hanc donationem, hanc dominam hu-
manae servituti subjectam esse. Laudetur ille, qui donationem
suam demisit! 11 Magister tuus in te pictus est; ecce omnes si-
militudines ejus in te inveniuntur; remansit nobiscum, quamquam
e vita discessit. In te videamus tres illustres illos, qui nobis de-
cesserunt! Fias nobis murus sicut Jacobus, et plenus misericordiae
sicut Babu et thesaurus verborum sicut Vologeses. Laudetur ille,

qui pinxit eos in uno! [12] Nec ego, faex gregis, retinui, quae dicere fas erat; pinxi imaginem duorum illorum coloribus duorum, ut videat grex ornamenta eorum et pulchritudines eorum. Et postquam fui agnus loquens, te, o Deus Abraham, in statu Abram glorificabo. Laudetur ille, qui fecit me citharam suam!

XVIII. Ejusdem modi.

[1] O tu, qui sacerdotium tenes post magistrum tuum, gloriosus post illustrem, castus post gravem, vigil post jejunantem, propter te magister tuus non reliquit nos, quia in te vivo illum mortuum adhuc videmus. Ecce enim in te pictae sunt similitudines ejus et notata sunt vestigia ejus, et ille omnino ex te resplendet. Laudetur is, qui dedit nobis te pro illo! [2] Fructus, in quo picta est arbor ejus, proclamat etiam de radice sua. Neque ita defecit nobis usque ad hoc tempus gustus suavitatis magistri tui. Tu enim demonstras verba ejus corporaliter, perficiendo ea operibus. In vita tua picta est doctrina ejus et in actionibus tuis explicatio ejus et in perfectione tua explanatio ejus. Laudetur ille, qui resplendentem fecit gloriam tuam! [3] O pastor ultime, qui factus es magnus et caput membrorum tuorum, junior, qui accepisti primogenituram, non per pretium sicut Jacobus, nec per zelotypiam, sicut Aaron, quem zelati erant fratres ejus levitae, sed per charitatem, sicut Moyses, quamquam senior erat quam Aaron; eodem modo etiam laetantur te fratres tui. Laudetur ille, qui elegit te in unanimitate! [4] Nulla est invidia vel zelotypia inter membra corporis; nam in charitate ei subjecta sunt et in misericordia ab

---

[12] Status Abrami est procumbentis in faciem suam, cf. Gen. 17, 3.

XVIII. Omnes gaudent electione novi episcopi, quia sanctitate et virtutibus tam similiter praedecessoris imaginem refert. Porro laudat Abrahamum, quod fortiter Juliano Apostatae restitit, eique in cura animarum bonum successum optat.

[3] Abrahamum junioris aetatis fuisse, cum in episcopum eligeretur, dicitur etiam in str. 5 et in carm. 19, 2.

eo inspiciuntur. Specula est caput membris, prospiciens in omnes partes. Altus ille et humilis gratiose usque ad pedes se humiliavit, ut auferret ab iis damnum. Laudetur ille, qui immiscuit nobis charitatem tuam! [5] Parvum scilicet hoc fuisset, si per senem victa esset idololatria. In sapientia sua subjacuit senectus, in tempore suo vicit juventus. Juvenis enim athleta sustulit pugnam odiosam, quam ausa est vis idololatriae; sed invaluit et exstincta est sicut fumus; una cum initio ejus erat finis ejus. Laudetur ille, qui inflavit in eam, ut exstingueretur. [6] Vox cornus repente obstupescentem fecit et vocavit te ad pugnam. Intrasti sicut novus David et victus est a te alter Goliath. Non ignota erat tibi pugna, quia omni die contra diabolum proelium gerere consueveras. Secreta exercitatio solet afferre coronam manifestam. Laudetur ille, qui te elegit gloriam nostram! [7] Ante tentationem exercuit Job corpus et animum suum, ideoque vicit in tentatione. Vicit Joseph in cubiculo, Ananias et socii ejus in fornace, Daniel in fovea. Stulte egit diabolus, quia tentando eos confirmavit victoriam eorum secreto et auxit suam ipsius cladem aperte. Laudetur ille, qui multiplicavit contumeliam ejus! [8] Et agricolam qui apostatavit et spinas serere inceperat per servos suos, sinistram partem, zelatus est verus agricola et abscidit, amputavit sinistram partem. Implevit dexteram suam et sevit in cor verba viva. Et ecce excolitur mens nostra per prophetas et apostolos ejus, per te excolantur animae nostrae! Laudetur ille, qui elegit te agricolam nostrum! [9] Et si verba tua non sufficiunt, excole terram nostram operibus, ut per multifariam agriculturam roboretur canna et radix. Melius est bonum opus, quam auditus decem millium verborum. Semen tuum veniat centies, et messis serotina sexagies, etiam frumentum sponte nascens trigesies! Laudetur ille, qui multiplicavit proventus tuos! [10] Lumen obscurum esse non decet, sal insipidum esse non licet, macula capiti non convenit, nec sordes speculo. Si enim medicamenta insipida sunt, dolores etiam sanari nequeunt, et si lucerna obscura est, multa quoque offendicula

---

[5]—[6] Haec de regno et morte Juliani intelligenda sunt.

sunt. Lumen tuum expellat tenebras nostras! Laudetur ille, qui fecit te lampadem nostram! [11] Constitue tibi legisperitos et judices, exactores et datores, inspectores et curatores, unicuique proprium opus assigna, ne per nimiam curam rubiginem trahat nec per sollicitudinem abstrahatur mens tua cum lingua tua, qua offers precationem in expiationem universi populi. Laudetur ille, qui illustravit ministerium tuum! [12] Non sufficit sacerdoti et nomini ejus, offerenti vivum corpus, purgare animum et mundare linguam et expurgare manus et clarum reddere totum corpus, sed omnino purus esse debet omni tempore, quia positus est sicut mediator inter Deum et genus humanum. Laudetur ille, qui mundavit ministros suos!

XIX. Ejusdem ipsius modi.

[1] Respondes nomini tuo, Abraham, quia tu quoque factus es pater multorum. Sed quia tibi non est uxor, sicut Sara Abraham, ecce grex tuus est uxor tua. Educa filios ejus in veritate tua; fiant tibi liberi spiritus et filii promissionis, ut fiant haeredes in Eden. Laudetur ille, qui pinxit te in Abraham! [2] O fructus pulcher castitatis, in quo sacerdotium complacuit, minime natu fratrum tuorum, sicut filius Jesse, cornu efferbuit et unxit te, manus incubuit tibi et elegit te, ecclesia optavit et dilexit te. Altare purum destinatum est ministerio tuo, cathedra magna honori tuo, et omnia simul coronae tuae. Laudetur ille, qui multiplicavit coronationem tuam! [3] Ecce, beate, surge et inspice gregem tuum, o sedule! Sicut Jacob ordinavit greges suos, ita tu quoque

---

[11] Monet Abrahamum, ut ad res mundanas et externas curandas adjutores sibi adsciscat, nec tempus viresque suas in talibus officiis consumat, sed totus rebus spiritalibus, cultui divino, animarum saluti studeat.

[12] Insigne hic habemus de missae sacrificio testimonium. Cf. opp. III 555 c.

XIX. Abrahamo salutaria consilia suadet ad plebem ei commissam regendam et salvandam.

[2] Enumerantur hic omnia, quae ad episcopi institutionem pertinent, ecclesiae scilicet suffragium, unctio et manus impositio. Unde liquet, in antiqua Syrorum ecclesia notum fuisse ritum ordinandos chrismate ungendi, quod negat Assemanus B. O. I, 94. Idem ritus commemoratur etiam 17, 2.

ordina oves loquentes et illustra ascetas pure et virgines caste,
institue sacerdotes gloriose et praesules leniter et congregationem
laicorum juste! Laudetur ille, qui te prudentia implevit! [4] Ovem
sanam conserva et infirmam cura et confractam obliga et erran-
tem custodi! Pasce eam in pratis scripturarum et potandum ei
praebe fontem doctrinae! Constantia sit tibi murus et crux baculum
et veritas pax! Laudetur ille, qui multiplicavit virtutes tuas!
[5] Sit tecum in grege potestas illa, quae fuit cum David; si enim
hic agnum errantem ex ore leonis eripuit, quanto magis tibi, o
illustris, zelandum est, ut diabolo eripias animam, quae pretiosior
est quam alia omnia, quia nulla alia re emta est, quam sanguine
Christi! Laudetur ille, qui venditus est et emit omnes! [6] Josue
Moysi ministraverat et pro mercede ministerii sui dexterae impo-
sitionem accepit ab eo. Tibi quoque praeclarus senex, cui mi-
nistrasti, dexteram tradidit. Moyses Josue commisit gregem, qui
dimidia ex parte lupis constabat; tibi autem commendatus est grex,
cujus quarta vel tertia pars sancta est. Laudetur ille, qui or-
navit gregem tuum! [7] Amor Moysis habitet in te, quia amor ejus
erat amor prudens et zelus ejus zelus discretus. Cum Core et
Dathan scissuram fecissent, scidit terram sub iis et per scissuram
avertit scissuram. Per Eldad et Medad autem testatus est, nihil
sibi magis esse in votis, quam ut totus populus prophetaret. Lau-
detur ille, qui reconciliatus est beneplacito suo! [8] Paupertatem
Eliae dilexit Elisaeus prae divitiis; itaque dedit pauper pauperi
donum aliis omnibus pretiosius. Eodem modo quia tu dilexisti
egestatem magistri tui, qui in secreto dives erat, ex te scaturiet
fons verborum ejus, ut fias cithara spiritus et canas in te bene-
placita ejus. Laudetur ille, qui fecit te custodem thesauri ejus!
[9] Nemo invidet electioni tuae, quia humilis est principatus tuus;
nemo irascitur ob increpationem tuam, quia pacem serit verbum
tuum; nemo timet vocem tuam, quia grata est visitatio tua; nemo
infremit contra jugum tuum, quia laborat pro nostro collo et
levat onus animarum nostrarum. Laudetur ille, qui elegit te
ad quietem nostram! [10] Noli provocare magnates, noli despe-
rare de perversis! Emolli et doce divites, hortare et lucrare

tibi pauperes! Duro adjunge tolerantem et iracundo longanimem;
excipe malos per bonos et praedatores per donatores, et maculatos per sanctos! Laudetur ille, qui fecit te venatorem nostrum!
[11] Recipe tibi decem millia medicamentorum et surge, ambula inter prata! Aegroto da medicamentum et sano praeservationem!
Noli unicum tantum medicamentum dare, ne fortasse morbo non
conveniat, sed multa affer auxilia, ut morbus accipiat sanationem
et tu quoque discas experimentum! Laudetur ille, qui operam
dedit vulneribus nostris! [12] Sit terra secundum voluntatem tuam,
vinea secundum operationem tuam, grex intus in habitatione tua, et
oves sanae sub baculo tuo! Sis nobis magnum caput et simus nos
uniones coronae tuae! Nos decori simus per te et tu per nos; nam
invicem se exornant populus et sacerdos, quando concordiam colunt!
Laudetur ille, qui in nobis concordiam sevit! [13] Audi apostolum dicentem ecclesiae, quam desponsaverat: zelor de vobis zelo, zelo scilicet divino, non carnali, sed spiritali. Tu quoque zeleris super eam
sancte, ut sciat, quis et qualis sit; per te diligat et amet Jesum,
verum sponsum! Laudetur ille, cujus zelus sanctus est! [14] Sicut
magistri ejus, ita etiam mores ejus sunt, quia cum magistro remisso remissa est et cum illustri nobilis est ecclesia, similis speculo, quod semper faciei intuentis imaginem repraesentat. In
rege enim exercitus ejus et in sacerdote grex ejus sicut in effigie
expressus est. Laudetur ille, qui eam in suam similitudinem
expressit! [15] Sine testamento de vita decesserunt tres nobiles sacerdotes, sed quia meditati erant duo testamenta divina, magnum
lucrum nobis reliquerunt, hunc scilicet typum paupertatis. Quia
nihil possidebant beati illi, fecerunt sibi nos possessiones suas;
ecclesia eorum erat thesaurus eorum. Laudetur ille, qui acquisivit per eos possessiones suas! [16] Cum Jacobo, nobili sacerdote,
splendebat ecclesia, sicut ille; quia ille conjungebat amorem cum
zelo, timore et amore ipsa tecta erat. Sub Babu, amatore eleemosynarum, captivos argento redemit. Sub Vologese, divinae le-

---

[13] Cf. II Cor. 11, 2.

gis perito, aperuit cor suum scripturis. Sub te autem multiplicentur auxilia ejus! Laudetur ille, qui magnificavit mercatores ejus!

XX. Ejusdem prorsus modi carmen.

[1] O virginalis sponse, aliquantulum zelum tuum concitare velim in uxorem juventutis tuae. Abscinde familiaritates, quae erant ei in adolescentia ejus cum multis. Increpa eam et collige animum ejus, ut sciat, quis et qualis sit! Per te diligat et amet Christum, verum sponsum! Laudetur ille, qui desponsavit eam unigenito suo! [2] Zelare, agricola, super zizania, quae germinaverunt et implicuerunt se tritico. Facilius eradicari potest dumus, quam despectata mentha, quae, si a levissimo vento aufertur, segetem invadit et vincit. Quod autem tres agricolae severunt, trino modo veniat, tricies scilicet et sexagies et centies. Laudetur ille, qui ditavit proventus tuos! [3] Novum pastorem decet, ut novo modo gregem superattendat, et sciat, quantus sit numerus ejus, et videat, quae sit indigentia ejus. Est enim grex, qui redemptus est sanguine magistri pastorum. Voca igitur et praeterire fac oves nominatim, quia scriptum est nomen et computatio hujus gregis in libro vitae. Laudetur ille, qui poscet numerum ejus! [4] Ecce sponsa Domini tui credita est tibi; custodi eam ab omni detrimento et ab hominibus, qui corrumpunt et conventicula suis ipsorum nominibus nominant. Ei autem impositum est nomen sponsi ejus; ne fornicetur cum nomine alieno, quia non baptizata est in nomen hominis, sed glorificet nomina, in quae baptizata est, patris scilicet et filii et spiritus sancti. Laudetur ille, cujus nomine nominata est! [5] Apostolus desponsor ejus zelatus est in

---

XX. Admonet Abrahamum, ut omni studio ecclesiam suam ab haeresibus purget, simulque haereticorum morem perstringit, propria conventicula suis ipsorum nominibus denominandi. — Idem prorsus est argumentum pulcherrimi hymni 56 adversus haereses, qui sine magna animi commotione vix legi potest.

[5] Posset etiam verti: *sed ne quidem nominibus veracibus, nec Petri ne ipsius quidem Pauli.* Hoc autem omnino rejiciendum est, quia tum esset

eam, ne corrumperetur nominibus, non solum nominibus fraudulentis, sed ne quidem nominibus veracibus, immo nec ipsius quidem Petri. Desponsores veraces semper nomen sponsi ejus ei imposuerunt, deceptores autem tanquam fornicatores, sua ipsorum nomina imposuerunt gregi. Laudetur nomen tuum, creator noster! [6] Sigillum creaturarum, fratres mei, nemo aperte destruit, et ad nomen sigillatum in epistola nemo aliquid addit vel immutat. Qui enim sigillum laedit, fur habetur, et qui nomen alterat, fraudator est. Sed nomen Christi mutatum est et nomina fraudis imposita sunt conventiculis corruptis ab iis. Laudetur ille, qui suo nomine gregem suum nominavit! [7] Vide prophetas et apostolos, quantam inter se similitudinem habent; prophetae enim gregi Dei nomen Dei imposuerunt et apostoli ecclesiae Christi nomen Christi dederunt. Eodem modo fraudatores sibi invicem similes sunt, quia eorum nominibus nominantur conventicula, quae cum iis fornicata sunt. Laudetur ille, in cujus nomine sanctificati sumus!

XXI. Ejusdem ipsius modi.

[1] Joannes, cum lucerna esset, aperuit et arguit impuros, qui ideo celeriter exstinxerunt lucernam, ut voluntati cupiditatum suarum obtemperare possent. Tu quoque esto lampas in splendore et fac cessare opera tenebrarum, ut, quando illucescit doctrina

---

climax a minori ad majus, diceretur que, Paulum minus aegre tulisse, si ipsius, quam Petri nomine ecclesia nominaretur, quod injuria esset in apostoli modestiam. Omnis porro dubitatio evanescet, si comparamus locos parallelos, ed. rom. II 492 f. 559 e. Hoc ultimo loco S. Ephraem ait: *Nonne reveriti sunt haeretici apostolum vituperantem eum, qui se Petri esse affirmat? Si ergo ne Petri quidem nomine nominatae sunt oves, quamquam ille princeps apostolorum erat et claves regni tenebat, et pastor gregis erat, vae illis, qui oves non suas suo nomine denominare ausi sunt!* Cf. etiam III 435 b. 486 c. B. O. I, 95.

XXI. S. Ephraem Abrahamum laudibus effert, optatque, ut populus Nisibenus per eum ab omnibus pravis consuetudinibus abducatur et perfecte regeneretur; simul etiam media, quibus haec effici possint, indicat. Porro laetatur, quod per mortem Juliani magna tentatio ad malitiam sublata sit, et sperat, per conjunctas Joviani et Abrahami curas omnia prava emendatum et collapsa restauratum iri.

tua, nemo audeat in ortu ejus obedire voluptati tenebrarum. Laudetur ille, qui fecit te lampada nostram! [2] Magnum bonum absconditum erat in admonitione Eliae. Ministravit ei Elisaeus et poposcit duplicem mercedem ministerii sui, quod ei duplicem gloriam dedit, quia dupliciter ornatus erat virtutibus ejus. Tu quoque, quia dilexisti admonitionem Vologesis, divitis magistri tui, haereditabis thesaurum sapientiae ejus. Laudetur ille, qui ditavit doctrinam tuam! [3] Vincatur gula per jejunium tuum, sicut per jejunium Danielis, confundatur libido per corpus tuum, quemadmodum confusa est per Josephum; vincatur a te cupiditas argenti, quemadmodum victa est per Simonem; sicut ille liges in terra et similiter illi solvas in coelo, fides enim tua similis est fidei illius. Laudetur is, qui credidit tibi ministerium suum! [4] Castitate similis es Elisaeo et virginitate Eliae et foedere cum oculis tuis Job, misericordia David, sine invidia es sicut Jonathan, fortis ut Jeremias, mitis ut apostoli! Tu possides antiqua prophetarum et nova apostolorum! Laudetur ille, qui implevit te thesauris eorum! [5] Fias corona sacerdotio et per te glorificetur ministerium; fias frater presbyteris et praeceptor diaconis, magister pueritiae, baculum et manus senectuti, murus virginibus Deo dicatis! Foedus triumphet per vitam tuam et ecclesia ornetur per pulchritudinem tuam! Laudetur ille, qui elegit te ad sacerdotium! [6] Per paupertatem tuam aboleatur odiosa consuetudo Giesi et sociorum ejus; per sanctitatem tuam destruatur impura consuetudo filiorum Heli; per concordiam tuam cesset fraudulenta labiorum salutatio Iscariotis fraudatoris! Effunde omnem cogitationem nostram et forma eam denuo modo novo! Laudetur ille, qui conflat nos in catino tuo! [7] Per vitam tuam pudefiat mammona, quae facta est dominatrix libertati nostrae; cesset a nobis aegritudo, quae nobis consueta et jucunda est! Abole causas, quae retinuerunt consuetudines damno plenas. Possessit nos malum per consuetudinem, habitet in nobis bonum per consuetudinem! Esto, Domine, causa auxilii nostri; laudetur ille, qui elegit te ad salvationem nostram! [8] Abscidantur pravae consuetudines! Ne possideat ecclesia opes, sed animarum possessione contenta sit et ob hanc continentiam

admirationem incutiat. Neque sepeliantur mortui more pagano in desperatione, cum vestibus et ululatu et luctu; vivum enim oportet tunica indui, sed mortuo sufficiat sarcophagus. Laudetur ille, qui nos redire facit ad pulverem nostrum! [8] Causa mali est voluptas et voracitas filiorum Eli et furtum similium Giesi et maledicentia similium Nabal. Obtura hos fontes odiosos, ne fiat scaturigo magna nec accidat per eam inquinatio, nec etiam ad te ipsum veniat pars effluvii ejus! Dominus noster claudat fontes illos! Laudetur ille, qui arefecit scaturigines eorum! [10] Seni loquendi facultatem praebe, juveni silentium impone, ut peregrinus, qui ad te venit, te cognoscere possit ex ordinatione tua, qua alium primo, alium secundo vel tertio loco loqui instituis. Hoc modo si unusquisque os suum custodit et si unusquisque novit gradum suum, beatus praedicaberis. Perficiat Dominus noster voluntatem tuam! [11] Vox tua vera unica sit, sed voces assumtae innumerabiles! Imago veritatis sit in corde tuo, sed in facie tua omnes species, tristitia, hilaritas, debilitas! Insipienti monstra, te esse iratum, casto monstra, te esse hilarem; esto unus erga Deum et multiplex erga homines! Laudetur ille, qui omnibus omnis est! [12] Si audis nuntium de peccato a veracibus, qui non decipiunt te, funde lacrimas, ut exstinguas ignem in aliis ardentem; tecum orent intelligentes et jejunium constituas scientibus, et domus tua sit in moerore, ut ille, qui per peccatum aberravit, reducatur per poenitentiam! Laudetur ille, qui invenit ovem perditam! [13] Noli omnibus aurem tuam praebere, ne demergant te mendaces; noli omnibus pedem tuum commodare, ne impuri te evagare faciant; noli omnibus animum tuum accredere, ne conculcent te procaces! Retine manum tuam a fraudulento, ne colligat spinas in manum tuam! Esto remotus et propinquus! Laudetur ille, qui remotus et tamen propinquus est! [14] Ecce fama novi regis intonat et venit in mundum.

---

[12] Iis, quorum peccata ab aliis delata erant, tum temporis, crimine probato, ab episcopo poenitentia canonica injungebatur. S. Ephraem vero Abrahamo suadet, ut talibus per deprecationes gratiam a Deo impetret ultro poenitentiae remedia quaerendi.

[14] [17] Sententiarum nexus hic est: In labore tuo pro ecclesia emen-

Direptis facta est confortatio et direptoribus horror. Vomitus accidit voracibus, ut redderent quodcunque devoraverunt. Timeant etiam a te, ut priores consuetudines aboleantur communi sacerdotis et justi regis opera! Laudetur ille, qui irascebatur et rursus ad misericordiam conversus est! [15] Alius facinus audet, si opportunitatem commodam nactus est, alius autem cogit et compellit voluntatem suam ad peccandum. Alius opinatur, judicium dilatum esse, alius autem, illud omnino non futurum esse. Alius furatus est et satisfecit siti suae, alius autem furatus est et adhuc furtum sitit. Furati sunt divites et pauperes, furati sunt esurientes modice, satures autem immodice. Laudetur ille, qui exploravit omnes nostrum voluntates! [16] Nunc autem opportunitatem dedit, ut omnes monstrarent veram voluntatem suam, quales et cui similes essent, et quid de quo sibi elegissent. Abstulit tentationem ab omnibus, ne vel non odiosi eum abnegarent. Dedit nobis opportunitatem, ut intelligeremus, castigationem, quae nobis tantum profuit, meliorem esse, quam hanc potestatem. Laudetur ille, qui vituperat nos, ut auxilium nobis ferat! [17] Non enim per vim jugum suum super collum nostrum ponere vult. Dedit nobis opportunitatem et superbi facti sumus, ut, cum defecissemus ideoque laesi essemus, diligeremus leve jugum ejus et eligeremus mite baculum ejus! Nostra quies valde nos defatigavit, quia in Dei necessitate est vera quies et in ejus jugo vera levitas. Laudetur ille, cujus labor jucundus est! [18] Totus mundus similis est corpori, quod cecidit in magnam aegritudinem. Nam per febrim idololatriae incaluit et aegrotavit et in lectum cecidit. Sed dextera misericordiae palpavit eum et curavit animam ejus per gratiam;

---

danda magno tibi adjumento erit Jovianus, novus imperator christianus et orthodoxus. Antea enim sub Juliano imperium impietati paganae favebat eamque quadam vi hominibus obtrudit. Ideo multi quoque pellecti sunt, qui non totaliter perversi erant, sed tantum data opportunitate peccabant. Nunc autem gratia Dei hanc tentationem et pressionem removit, et unusquisque libere bonum aut malum secundum propriam voluntatem eligere potest. Certe multo utiliores erant animis nostris durae illae castigationes, quibus Deus peccata nostra puniebat, quam haec dominatio gentilis impietatis sub Juliano.

abscidit cito idololatriam, quia ipsa fuerat causa aegritudinis, et excussus est aegrotus, sudavit et sanitatem recuperavit. Gloria sit manui, quae eum curavit! [18] Pace fruatur terra in diebus tuis, quia aspectus tuus plenus pacis est! Per te reaedificentur ecclesiae et rursus induantur ornamentis suis, et aperiantur in iis libri earum et disponantur mensae earum et illustrentur ministri earum! Ascendat ex iis gratiarum actio, tanquam primitiae, Domino pacis! Laudetur ille, qui resuscitat ecclesias nostras! [19] Oratio tua ascendat ad coelum, ascendat cum ea reconciliatio! Dominus coeli faciat pluere bonitates suas super malitiam nostram et consolationes suas super afflictiones nostras et collectionem suam super dispersionem nostram! Excitet zelum suum una cum charitate sua; ignominiam nostram revindicet zelus ejus, debitum nostrum deleat gratia ejus! Laudetur ille qui benedixit gregi suo! [20] Primus sacerdos et primus rex tamquam alter ad alterius normam formati erant, et sicut aequa lance ponderati erant; ita etiam Vologeses et filius regis, qui ambo lenes erant et tranquilli. Ita hi ultimi quoque sibi invicem similes sint! Sacerdotes sint lumina et reges fulgores et judices splendores! Laudetur ille, qui illuminavit animas nostras! [21] Ab imperio procedant leges et a sacerdotio propitiationes; odiosum est enim, utramque hanc potestatem lenem esse, nimis durum autem, utramque esse fortem; sed uni convenit fortitudo et alteri suavitas. In intelligentia et prudentia misceatur territio cum misericordia! Fiat sacerdotium nostrum suave, sed imperium nostrum forte! Laudetur ille, qui miscuit auxilia nostra! [22] Orent sacerdotes pro regibus, ut fiant murus generi humano! Regum est victoria et sacerdotum fides. Victoria salvet corpora et fides animas! Reges finiant bellum et sacerdotes disceptationem! Disputatio et altercatio cesset! Laudetur filius illius, qui omnibus pacem praestat! Gloria sit tibi propter donum tuum!

---

[20] Primum regem, id est Constantinum, cum S. Jacobo comparat, filium regis, Constantium scilicet, cum Vologese, et optat, ut Jovianus quoque Abrahamo similis fiat.

XXII—XXV (desunt.)

XXVI.

[1] — — — ii, qui fecerunt me iram tuam provocare, possunt etiam rursus me tibi reconciliare. [2] Tum ero coronata, sanata et honorifice cognominata, cujus infantes erunt in sinu ejus et hostes extra eam, cujus frumentum pulchrum erit et purum a zizaniis. [3] O medice, monstra sapientiam tuam in membris meis, et ea, quae abscisa sunt a corpore meo, rursus compone et infige ei, ita ut spectatores ea omnino nunquam abscisa fuisse existiment! [4] Cum diabolus gaudeat de maculis meis et contemnat membra mea, auge pulchritudinem eorum, qua contristetur odiosus ille et poeniteat eum laboris adhibiti, si videt, quam pulchra facta sim! [5] Doceat me per tentationem suam, ne rursus iteremus dolorem! Doleo, quod amputata sum et quod illa membra mea abscisa sunt. Caveamus in ultima valetudine, ne rursus pereamus! [6] Et ego et illi laudabimus te omnibus diebus, quod reliquisti et docuisti me dolorem per tentationem, et quod rursus collegisti et fecisti me possidere amorem per probationem. [7] Pro me quoque misero ora, o ecclesia, ut, qui dolui ob divisionem tuam, gaudeam ob compositionem tuam, et tecum in regnum coelorum post te ingrediar!

De carminum XXII—XXIV argumento nihil conjici potest; carmen autem XXV sine dubio de iisdem rebus agit ac sequentia, cum ejusdem modi sit.

XXVI. Hymnos XXVI—XXX ad res Edessenas pertinere et probabiliter circa a. 370 scriptos esse, in prolegomenis demonstravimus. In hoc carmine, cujus initium desideratur, poeta Deum implorat, ut ecclesiam Edessenam e miserrimo statu, in quem per schisma delapsa est, liberet, eique pristinum decus restituat, schismaticis ad unitatem reversis.

[1]—[2] Si ii, qui per separationem suam ab ecclesia eam in hanc miseriam dejecerunt, rursus ad unitatem revertuntur, efficere possunt, ut ecclesia antiquum splendorem recuperet.

XXVII. Tertium ejusdem modi carmen.

[1] Medico facile est, Domine, abscidere membrum; non autem faciliter rursus illud in locum suum infigere potest. Tibi vero, Domine, utrumque facile est, utpote Deo. (Responsorium: Audi vocem clamoris mei, infantes meos!). [2] Per duodecim annos medici haemorrhoissam illam denudaverunt, nec tamen ei auxilium tulerunt. Si eam sanassent, ignominia fuisset; quanto magis, quia non sanare poterant. [3] Cum illi denudassent eam, tu misertus es ejus et sanasti eam, quando operta erat et tetigit vestem tuam, non corpus tuum; tunica tua fovens omnia fuit ei medica. [4] Quanto magis misereberis, Domine, ecclesiae tuae, quae ita contempta est, ut vel ii, qui viam praetereunt, itinere deflectunt, ut videant ignominiam ejus! Mulieris transeuntis misertus est et denudasti sponsam tuam. [5] Nec tamen par est diuturnitas meae calamitatis cum diuturnitate illius; mea enim calamitas per sex tantum annos duravit, quod est dimidium temporis illius. Sana igitur aegritudinem recentem, qui inveteratam sanasti! [6] Si autem ideo me rejecisti et reliquisti, quia tibi aliquantum exosa sum, quomodo, quaeso, ille tibi exosus esse potest, qui contemnit uxorem suam, quam odio habet? Dilige ergo me, quamquam exosam, et tuo ipsius exemplo doce illum, ut amet uxorem suam! [7] Liam, quae exosa erat, tu ipse pulchram reddidisti. Oculi ejus infirmi, sed infantes ejus pulchri erant; me autem, quae pulchra sum, infantes mei contumelia afficiunt. [8] Revera quidem tu et mater tua soli

---

XXVII. Orat Deum, ut ecclesiae, dissidiis exagitatae, benigniter succurrere velit, sicut olim haemorrhoissae, nec eam omnino ob peccata ejus rejiciat, cum etiam populum judaicum tam ingratum magna longanimitate portaverit. Ecclesiam Edessenam Christo desponsatam esse ait, nec ab eo deseri posse. Tandem se ad populum convertit, cumque monet, ut Christi et ecclesiae exempla secutus, dissidiis sublatis, paci et concordiae studeat.

[5] Hoc schisma sex annorum videtur ab anno 364 incipiendum esse, quo Valens, Arianorum patronus et ecclesiae persecutor, imperio potitus est. Eadem temporis definitio repetitur 28, 7.

[8] De hac stropha prolixe in prolegomenis egi.

estis, qui omni ex parte omnino pulchri estis; non enim in te, Domine, labes est, nec ulla in matre tua macula. Infantes autem mei duabus his pulchritudinibus minime similes sunt. [9] Pater tuus tulit exosam illam congregationem, quae fornicata est cum vitulo illo; et propter hoc exosa est etiam progenies ejus, quia exacte idolo illi alieno similis est. [10] Ei enim similes sunt lectores veracium, Moysis et prophetarum, quos legerunt omnibus temporibus; tu autem nosti, Domine, quid sceleris in te commiserunt. [11] Apostolus me tibi desponsavit, Domine, tanquam puram virginem. Vitulum patrum meorum odi et te, Domine, amavi. Ne pungant oves, infantes mei, fratres suos! [12] Sunt enim illius agni, qui judicatus est sine vociferatione, immolatus sine clamore, crucifixus sine murmuratione, et qui redivivus rursus laboravit, ut vivificaret interfectores suos. [13] Non Adam procreavit vos, qui praeter fas transgressionem ausus est, nec filius ejus, qui injuste sine causa occidit fratrem suum, sed estis filii spiritus sancti et infantes ex aqua renati. [14] Dicam vobis etiam de me, quod lapidata sum nec tamen irata sum, quod crucifixa sum et non maledixi, quod cremata et non exsecrata sum. Illi domino vestro similes estote et me matrem vestram imitamini! [15] Progenies serpentum nominati sunt homines, non propter ipsorum naturam, sed propter opera ipsorum. Superatur enim ipsum venenum viperae a veneno liberae voluntatis. [16] Ita etiam dii nominati sunt homines, non propter substantiam suam, sed per gratiam, quae vobis cum se ipsa cognationem fecit. [17] Mirandum est, Deum ipsum vobiscum affinitatem contraxisse et vos abscidisse a vobis affinitatem ejus; quia enim ipse creatura factus est, vos creatori affines facti estis. [18] Gloria sit tibi, Deus mi, qui non fecisti nobis affinitatem cum

---

9—10 Noli derelinquere ecclesiam tuam propter peccata et dissidia membrorum ejus. Antea enim summa indulgentia erga populum judaicum usus es, quamquam hic multo adhuc magis odio tuo dignus erat.

14 Ecclesia Edessena haec in martyribus suis perpessa est.

15—18 In potestate liberi arbitrii vestri relictum est, utrum per odium adversus fratres et per separationem a communi matre ecclesia serpentibus similes fieri, an e contra per charitatem cognati Dei esse vultis.

creaturis, sed cum te ipso, domino omnium creaturarum; sit laus permixtioni tuae! [19] Non enim mirum fuisset, si una cum creaturis affinitate conjuncti essemus, quia una est creatio; laudetur Dominus, qui servos suos voluit esse cognatos suos!

XXVIII. Quartum ejusdem modi carmen.

[1] Si ipsae res naturales, Domine, odiosae sunt in aegritudinibus suis, turpes in doloribus suis, abominatae in maculis suis, desideratae in fructibus suis, pulchrae in decoribus suis; (Responsorium: Da pacem cito filiis meis!) [2] quanto magis homines frement in doloribus suis et dolebunt in tristitia sua et pudefient in maculis suis, quibus fuerunt peccata ipsorum causa castigationum? [3] Ramorum abscisorum vulnera turpia sunt; et scissurae exosae sunt, etiam si expletae sunt; quanto magis ergo abominabiles erunt, Domine, si ita relictae sunt? [4] Vestis scidit se ipsam, sed rursus resarsisti eam. Tum denuo iteravit scissuras suas et tu iterum firmasti eam. Sanguini tuo intincta est, sed putruit et a te defecit. [5] Adhuc superest spes, ut scissurae meae resarciantur; quamquam enim prosilientes, Domine, te perscrutari quaerunt, et quamquam vestigio fallente lapsi sunt, in te speraverunt, ut serventur. [6] O lux nostra, monstra te illis, qui te quae-

---

XXVIII. Conqueritur de schismate Arianorum, ecclesiam perturbante, et ait, se mortem haereticorum eorum in errorem lapsui praeoptare. Poenitentiam iis imprecatur, et gratiam Dei illuminantem sinceris non defuturam esse sperat.

[4] Ex hac stropha sequi videtur, schisma jam antea erupisse, sed postea sublatum esse. Nobis igitur verisimile videtur, Arianos sub Constantio primum ab ecclesia Edessena descivisse, tum sub Joviano ei rursus reconciliatos esse, sed sub Valente denuo se separasse. E Juliani epist. 43 discimus, Arianos Edessenos a. 362 ecclesiam valde divitem habuisse et Valentinianis vim intulisse, qua de causa Julianus omnes ecclesiae Arianae pecunias confiscare jussit.

[5]—[6] Multos ex Arianis non pertinaciter, sed bona fide errare confidit, et haeresem, in quam Deum perscrutando inciderunt, veritatem credere. Ideo sperat, Deum his errantibus, sed hominibus bonae voluntatis, verae fidei agnitionem largiturum esse.

runt, et ad eos, qui vestigio fallente ceciderunt et insuper se stare
credunt, demitte te, et monstra iis, te etiam ad lapsos te incli-
nare! 7 Et jam per sex annos reliquerunt me infantes mei et non
adsunt. Feminae meae sepelierunt et oblitae sunt moeroris in-
fantum suorum. Sed mei infantes non oblivioni dati sunt, quia
non sepulti sunt mortui mei. 8 Ne contemnant me, Domine, servi
tui zelatores, ne reprehendant me, quia defleo eos, qui in vita
sua mihi mortui sunt! Utinam enim hi non in vita sua, sed in
morte a me decessissent! 9 Utinam imponere potuissem manus
meas super oculos eorum et comitari eos psalmis et mandare ei,
qui omnes vivificat, ut eos reddat aspectui meo in resurrectione!
10 Tum non deberem contristata esse de his duobus, Domine, si-
cut nunc accidit, quod ii, qui in itinere mortui sunt, sepeliun-
tur per alienos, et quod ii, qui mortui sunt in habitationibus
suis, abominationi sunt in oppidis suis. 11 Fac resurgere, Do-
mine, vitam eorum per poenitentiam et multiplica morti eorum
cantum psalmorum! Gaudeamus de vivis eorum, commende-
mus mortuos eorum! 12 Per vocem vaccae et ovis discamus
condolere; illae enim clamant, si pulli earum amissi non ad-
sunt; et nos illis similes, Domine, periimus propter amissos.
13 Et si inventi sunt et redierunt, rursus gaudent et laetantur;
eodem modo, Domine, rursus invenire et ad nos redi! Cur ti-
meo, ne me exprobres per animalia? 14 Stultum illum populum,
Domine, valde exprobrasti per hirundinem et ciconiam, quae cu-
stodiunt tempora. Ut confundat libertatem humanam, laudavit
Deus volucres.

---

7 Matres quidem mortuorum infantum oblivisci possunt, ecclesia autem se consolari nequit de haereticis, quia secundum corpus viventes et secundum animam mortui sunt.

12—14 Commendat zelum in haereticis ecclesiae membris convertendis per exemplum animalium, quae sedula cura pullos suos amissos quaerunt.

14 Alludit ad Jeremiam 8, 7.

XXIX. Quintum ejusdem modi carmen.

[1] Jerosolymam, Domine noster, lacrimis deplorabas, matrem crucifigentium, cujus infantes concordes erant in ea. Miserere etiam ecclesiae tuae, cujus filii discordes sunt in ea! (Responsorium: Miserere mei, quia facta sum opprobrio peregrinis!). [2] Illi enim, quos invicem discordes esse oporteret, concordes sunt in una sententia. Filii autem mei, quos oporteret in uno amore consentire, sciderunt unicam veritatem. [3] Serpentes, quae devorant fratres suos, unanimes factae sunt, et miserentur sociorum suorum; agni autem mei lupi facti sunt fratribus suis et aggrediuntur pastorem communem. [4] Jerosolymae dixisti, te velle colligere eam, sicut mater colligit pullos suos sub alas suas. Colligat veritas tua, Domine, infantes meos sub alas meas! [5] Consolatus es Samuelem, cum stulti eum rejecissent, et dixisti, te ipsum in eo rejectum esse. Et ecclesia tua tibi similis est; cum enim sacerdotem tuum rejecerunt, me ecclesiam in eo oderunt infantes mei. [6] Et quia sciebas, nunc tempus esse calumniae, non dedisti mihi juvenem pastorem, qui formosus et pulcher esset; calumnia enim cito adhaerere solet juventuti. [7] Me ipsam calumniantur in hoc sene, me ipsam ignominia afficiunt in hoc casto, cum Dominus permiserit, quod praeter consuetudinem vox calumniae cito applicetur senectuti. [8] Illi non jejunaverunt et vigilaverunt cum hoc sene, qui juvenes defatigaret per vigilias suas. Precor, Domine, ut illi cum eo in comparationem addu-

---

XXIX. Miserrimum ecclesiae Edessenae statum deplorat, ex dissensione et separatione ortum, praesertim quod haeretici S. Barsen episcopum persequuntur et falsis criminibus calumniantur. Tum felicissimam conditionem, qua Edessa ante haec dissidia gaudebat, cum praesenti comparat, Deumque orat, ut illam restituat et populum rursus in unica veritate conjungat.

[6] S. Barsen senem fuisse, etiam a Basilio et Theodoreto commemoratur. Ex hac et sequenti stropha apparet, Arianos non veritos esse, hunc episcopum sanctitate et miraculis clarum impudicitiae accusare.

cantur. [9] Hic est pauper et illi divites, hic pacificus et illi litigiosi, hic mitis et illi fortes, hic humilis et illi oppressores, ita ut illi fortasse per ipsam ejus humilitatem laesi et superbi facti sunt. [10] Contra virum misericordiae plenum, Domine, sine misericordia egerunt, cum conviciati essent patrem suum et ignominia affecissent matrem suam. Nam me quoque in hoc sene fecerunt vetulam conviciis obrutam. [11] Quis est, qui non fleret, me in fine ad id pervenisse, ut juventus mea honorata et senectus mea conviciis obruta sit? Infantes mei me contemptam reddiderunt et facta sum opprobrium crucifigentibus. [12] Fortes mei mortui sunt et decesserunt et reliquerunt me derisui, quia propter eos pagani confusi sunt a me. Nunc autem omnes digitis me monstrant. [13] Ecce per mortem abducti sunt optimi mei, perfecti et illustres mei, qui fecerunt me coronatam et invidendam in mundo; nunc autem ego, quae fui celebrata, facta sum conviciis obnoxia. [14] Singuli per suas res fortiter gestas honoraverant me triumphis; ipsi etiam pagani et alieni honorabant me propter illos. Nunc autem, Domine, ecce etiam a meis ipsis contempta sum. [15] Quo discesserunt casti mei, sancti in jejuniis suis, assidui in bonis operibus, diligentes in aegrorum curatione? Non jam est gustus, quia deficit sal. [16] Per unum ex illis rex placari potuit, et per duos rex regum potuit consolationem accipere et laetificari. Elegisti et adduxisti eos singulos ad te tanquam oblationes acceptabiles. [17] Agricolae mei collegerunt fructus meos perfectos et suaves; gustus eorum erat veritas, et dulcedo eorum charitas. Nunc vero insipidi facti sunt fructus mei, quia morata et super me hiems.

---

[16] Cum ultimis strophae verbis compara Opp. Ephr. ed. rom. III, 275 c. — Quod de reconciliatione regis ait, mihi spectare videtur ad rem a Libanio narratam orat. 14, pag. 400. Edesseni statuam Constantii humi dejecerunt, virgis ceciderunt, cumque imperio indignum proclamaverunt. Libanius addit, Constantium hoc non curasse, sed tantum risisse. Sed secundum hanc stropham a sancto aliquo clerico aut episcopo Edesseno ad ignoscendum commotus est, quod multo verisimilius est. Constantius enim nullo modo clemens erat erga reos laesae majestatis.

[17] Inde ab hac stropha usque ad finem poeta allegorice populum Edessenum cum agro, et mores operaque ejus cum fructibus et vino comparat.

18 Hiems occulta et exosa nivibus suis et glacie sua florem orba-
vit, ita ut hic jam ab ipsa sua germinatione aegrotus factus sit
in doctrina sua et infirmus in initio suo. 19 Folia illius temporis
antecellebant et vincebant pulchritudine fructus nostros hodiernos;
multo enim desiderabilior erat racematio priorum temporum, quam
messis hodierna. 20 Aestates factae sunt hiemes et perierunt
ordines. Miro enim modo provenerunt fructus et perverterunt
sapores suos. Fructus perfecte maturi erant insipidi, praecoces
autem omnino fatui. 21 Ultimus fructus serotinus, jam hiemi vi-
cinus, antecellebat et vincebat odore et sapore suo hodiernum
hunc fructum, qui maturuit in media aestate. 22 Impleta sunt
torcularia mea et abundant vino, quod non effervescit et non re-
cens esse videtur; nam charitas ejus quiescens et debilis est. Di-
versum est a vino recenti et veteri. 23 Recens enim vinum effer-
vescit et vetus sedatum est. Vinum autem hujus saeculi utrique
dissimile est; nam charitas ejus non effervescit, sed etiam sapor
ejus non sedatus est. 24 Et cum deceret vinum effervescere in dul-
cedine sua, effervescit tantum in furore, quia ira ipsum pervertit.
Tibi jam apertum est, qualis sit finis ejus. 25 Nonne jure conqueror,
Domine, quod tam diu moratur hiems, et quod aquilo tam vehe-
menter spirat, ut ipse auster frigescat, et quod aquilo serenitatem
super me convertit in nebulam? 26 Et quemadmodum discipuli
excitaverunt te in mari et tu surrexisti et voce tua procellam se-
dasti, ita, Domine, audi vocem lacrimarum, quae omni die te exci-
tant. 27 De austro scriptum est, Domine, quod venisti et solvisti
glaciem Aegyptiorum, et fronduit et egressus est populus. Celeriter
fac nobis aestatem hilarem, quae nos exhilaret. 28 Per eam ma-
turescant fructus mei, per eam pinguescant semina mea, per eam
pulchrescant tempora mea, per eam abeant passiones meae, per
eam consummentur tristitiae meae et per eam intonent festa mea.
29 Multiplicentur centies fructus mei per gratiam tuam, ut hoc emo-
lumentum veniat tanquam usura terrae, quae irritam fecit messem
in hieme! 30 Fuerat fames occulta et paucum erat frumentum ve-
ritatis et deficiebat panis charitatis; et propter famem suam ho-
mines dispersi sunt in omnes regiones et effusi sunt in omnes

partes. [30] Volentibus horreum tuum, Domine, plenum est satietatis; si enim horreum Josephi distribuit escam inter famelicos, tuum horreum centies fidem meam nutriet. [32] Da nobis et multiplica nobis satietatem doctrinae tuae! Jejunium proveniat tricies, caritas sexagies, veritas tua sola centies proveniat cum omnibus bonis! [33] Tu dixisti: restituam vobis annos, quos locusta comedit, bruchus et eruca. Mihi quoque, Domine, restitue abunde, quod locusta occulta comedit, et fidem insere mihi! [34] Terra oratorum, ager verborum eorum, cessabat propter spiritum erroris, et fame laborabant omnes animae, quae non coacervaverant veritatem in mentibus suis. [35] O mi agricola, ara terras meas et repete arationem iterum atque tertio, Domine, quia etiam trino modo baptizasti et salvasti terram animarum nostrarum et ecclesiam spirituum nostrorum! [36] Apostoli quoque iterum atque tertio seruerunt et messuerunt, unde frumentum sponte nascens propagatum est et provenit, et abundavit et implevit terram horreo doctrinae. [37] Et quemadmodum radix ejus se propagavit et usque ad nos pervenit, ita etiam in posterum se propagabit usque ad adventum tuum, quia reges gladiis suis non possunt illam abscidere. [38] Quantulumcunque tibi do, Domine, multum tibi videtur paucum nostrum, et quantumcunque tu mihi das, plus poscit aviditas mea; nostrum esurit amor tuus, tuum sitit indigentia mea. [39] Animus meus sit terra tua; ara eum in nomine patris et itera in nomine nativitatis tuae et triplica in spiritu sancto, et manipulus laudationis ascendat ad eum, qui te misit, [40] quando mihi restitueris infantes meos et rursus mihi adhaerentes feceris dilectos meos. Si enim, Domine, volucres gaudent de pullis suis, quae mater non gaudeat de sono carorum suorum? [41] Agnoscant vocem matris suae per gratiam, et currant ad me; revertantur, redeant ad me, ut ego et illi te, Domine, laudent in unica veritate.

[33] Cf. Joel 2, 25.
[37] Ad persecutionem Valentis alludere videtur.

XXX. Sextum ejusdem modi carmen.

[1] Mi fili, quemadmodum triticum, quando perficitur, emittit paleam, quam non convenit cum eo mixtam esse, ita dimittunt etiam justi ea, quae utilia non sunt. (Responsorium: Laudetur dominatio tua!). [2] Moyses et Daniel, periti illi et docti, erant columbae, quae astutae factae sunt inter serpentes. Alter eruditus est in Aegypto, alter Babylone. [3] Reliquit alter doctrinam incantatorum, alter Chaldaeorum, sed naturalem scientiam communicabant imperitis, sicut lumen, cognatum pupillarum. [4] Hi callidi puri erant, et astuti simplices; mundi erant et prudentes, periti et immaculati. Videbant bonum et eligebant; videbant malum et rejiciebant. [5] Et quemadmodum homo non ambulat in via, quam non novit, ita hi non noverant viam tenebrarum; in una tantum versati erant, in via lucis. [6] In malis erant infantes, in cupiditate ablactati, in superbia pueri, sed in decentibus adulti, praestantes in splendore et casti in puritate. [7] Quis unquam vidit, lupos magistros fuisse castorum agnorum, et serpentes columbarum et accipitres avicularum, ut discant mores illorum? [8] Diabolus miscuit, fratres mei, amaritudinem suam in dulcedinem et tenebras suas in lucem et fraudem suam in veritatem et malitiam suam in bonitatem et peccatum suum in justitiam. [9] Elegerat sibi vasa pura et sancta et infudit in ea faecem suam, implevit ea coeno suo, doctrinâ scilicet incantatorum et sermone Chaldaeorum. [10] Et expectavit, quando commorabatur faex ejus in puritate, ut fortasse assuesceret veritas tenebris, et ut oblivioni daret occultaretque veritatem per mendacium. [11] Et putavit diabolus, sibi maximae utilitati fore (quamquam revera damnum inde percipiebat), si inferret faecem, coenum doctrinae suae, in filios

---

XXX. Moyses et Daniel, quamquam ab impiis idololatris educati sunt, nihil tamen receperunt in se, quod non cum veritate conveniebat, immo alios ex errore liberare studuerunt. Edesseni autem, qui sinceram fidem edocti sunt, misere in disputationes et errores lapsi sunt.

veritatis tanquam ora. [12] Et putavit, etiam si puri illi se oppo-
nerent et evomerent faecem, quam nequissimus iis infudit, tamen
fieri non posse, ut nullus prorsus sapor vel odor doctrinae suae in
iis remaneret. [13] Ita enim decepit et contaminavit vasa ministerii
sui, quasi, postquam contaminata essent, non possent purgari, ut
populus desperaret neque prospiceret conversioni. [14] Et pude-
factus est in utroque; nam ne sua quidem vasa naturalia potuit
inquinare, quia Dominus eorum ea reposcebat; vola manus illa
venit et purgavit ea. [15] Liber ejus (Moysis) effusionem efficiebat et
explicatio ejus erat conflatio in fornace. Et per Danielem expolita
sunt et purgata et pulchra facta et abluta. [16] Et ea, quae egressa
erant in contemptu, redibant in gloria; quae egressa erant in
blasphemia, congregabantur in laudatione, quia reverterunt filii
erroris et laudaverunt Dominum omnium. [17] Vasa naturalia re-
prehenderunt diabolum contra naturam suam, vasa libertatis re-
prehenderunt eum voluntate sua, vasa plena erant veritatis et
exhibebant veritates suas. [18] Rursus autem ea vasa, quae ex
ipsorum voluntate mendacio impleta erant, subversa et evacuata
et effusa et exinanita sunt. Diabolus autem laboravit, ut ea
rursus acquireret et denuo impleret. [19] Moyses decies ea sub-
vertit in Aegypto et Daniel quoque subvertit ea Babylone; sed
Dominus noster confregit ea reddiditque paleam. [20] Vasa veracia
nonnisi vis implevit, sed illa se ipsa evacuaverunt et pro acerbi-
tate effusa dulcem caritatem et veritatem rursus in se infuderunt.
[21] Nos autem, in quos salvator noster veritatem suam plene in-
fudit, ipsi vas nostrum subvertimus et effusum est per nostram
voluntatem, et rursus impletus est sinus ejus faece contentionis.
[22] Lauderis, creator noster, qui fuisti fictor noster! Vasa animi
fecisti nobis de pulvere; ne impleamur pulvere, loco thesauri
veritatis!

14—17 Diabolus tantum aberat, ut Moysem et Daniel ad suum servitium adducere posset, ut ii e contra peccatores converterent et diabolo eriperent.

XXXI. De Vito, episcopo Carrharum.

Ad modum: Ante eum.

[1] Memento, Domine, precum Abram Carrhis et Jacobi in Paddan, et consolare adoratorem tuum, qui assumpsit et induit hos dilectos tuos per dilectionem suam, (Responsorium: Gloria sit ei, qui elegit eum!) [2] et qui pulcher est in decoribus illorum et nobilis in jejuniis illorum, et quia vidit in speculum tuum, multo magis adhuc se exornāt, castus, qui ab omni vite abstinebat os suum. [3] Consueverunt Carrhae, Domine, domum Jacobi opprimere et non remunerare labores ejus. Ipse Laban per delictum suum judicavit eas, cum fuco facto decepisset et introduxisset aliam pro sorore ejus. [4] Non est hic usus in nostro loco, inquit Laban. Ergo tuus usus persuadebit de te ipso, aut te solum mendacem esse et locum tuum purum et veracem, aut in te locum tuum repraesentari. [5] Hoc enim, quod decies mutasti mercedem ejus eamque huc et illuc transtulisti, numquid hoc quoque mos est loci tui, ut non dent mercedem et post pactum fraudent et mentiantur? [6] Reliquit Laban thesaurum suum et profectus est, ut pugnaret cum illo, qui perpessus erat insidias et laesiones ejus, qui decepit veracem et exprobravit purum. [7] Cum angelus Jacobo vigili assisteret in itinere et Carrhis, victus est Laban in somno suo; somnium enim vicit eum et attulit coronam illi vigili, mercedem vigilantiae ejus. [8] Elegit sibi oves maculosas et victus est, nec

XXXI. Orat Deum, ut Vito, Carrharum episcopo, auxilium ferat in tribulationibus, quas et a paganis et a clericis suis Arianis perpetitur, et ut hanc urbem, idololatriae pertinaciter deditam, ad christianam fidem convertat. Comparat etiam ingratitudinem et aerumnas, quibus Haranitae episcopum suum afficiunt, cum iis malis, quae Jacob a Labano et ipso Haranita perpessus est. — Hic Vitus, episcopus Carrhensis, subscripsit concilio Constantinopolitano an. 381. Praeterea commemoratur a Sozomeno hist. eccl. 6, 33, tamquam antecessor Protogenis. Ipse successisse videtur Barsae, qui, secundum chronicon Edessenum et Dionysium Telmachrensem, a. 361 Carrhis Edessam translatus est. De Haranitarum idololatria omnia congesta invenies apud Chwohlson, die Ssabier und der Ssabismus I, 301 seqq.

1—8 Vitum episcopum his strophis laudat.

minus, cum elegisset albas. Laban ipse maculosus et versicolor erat in mutationibus suis; erat mutabilis sicut nubes et semper alternans sicut rota. [9] Dominus Jacobi vidit laborem ejus et quod silebat, quanquam oppressus erat, et quod parvipendebat, quod fraudabatur. Et quia multiplicabat precationes suas, coronavit eum triumphis ille, qui exaudit precationes. [10] Eliezer senex, qui descendit et desponsavit sororem illius, cum videret astutiam ejus, oneravit eum omnibus donis, quia Laban repraesentabat domum et incolas ejus. [11] Decem camelos oneravit et attulit omnia bona, ut persuaderet omnibus oribus; emit libertatem et corrupit donis suis famem Carrharum. [12] Venerandus ille sapientiâ depeculatus est illos; scriptum enim est, quod dedit patri ejus et scriptum est, quod dedit matri ejus; Labano autem abundanter dona multiplicavit, quia ipse erat lingua illorum. [13] Secundum consuetudinem suam venit etiam Laban, ut peteret ab illo socio avium, qui emissus erat et portabat baculum, signum crucifixionis, qui pauper et purus erat; opprimebat eum omnibus astutiis. [14] Dolos exercebat in grege, insidias in convivio vir ille sine Deo vivens; quomodo ergo omnino verax esse potuit? Filias suas odio habuit, cujus ergo hominis eum miserere potuit? [15] Purus fidem praebuit deceptoris promissionibus, quia protegebatur nomine Abraham. Sed inter ipsum tempus convivii decepit generum suum. [16] Et quia deceperat genus Abrahami, Jacobus factus est catinus, in quo manifestaretur aes ejus et cognosceretur ex variationibus ejus, eum odisse domum Isaaci. [17] Effervuit neque dissimulavit, ut se ornaret, malitiam suam. Vis, inquit, impedivit me, quominus immitis essem contra te. Monstravit igitur propriam suam voluntatem reconciliationi adversari. [18] Jacobus, qui erat filius pacis, gavisus est hac pace, et emit edacem per convivium, quo et ille gauderet. Justus justo auxilium tulit, adoratus adoratori suo, [19] qui invisus est odiose et odio habitus est sine causa et persecutionem passus est celeriter et oravit instanter, salvatus est mirabiliter et exhilaratus est abundanter. [20] Laban

---

[17] Cf. Gen. 31, 29.

vidit, omnia, quae fecit in damnum Jacobi, evasisse in ejus
emolumentum; itaque convertit se ad pacem stabiliendam cum
eo, foedus constituit cum eo, osculatus est et dimisit eum et abiit.
21 Et recessit purissimus a turbidissimo. Justus Deus abscidit eos
et dividit eos in aeternum. Faex descendit in profundum, limpi-
ditas ascendit in altum. 22 Oro te, Domine, ne similiter facias in
diebus nostris; si enim radix amara suscipit dulcem, quae inseri-
tur in eam, et ambae concordant, quamquam inaequales sunt,
23 quanto facilius est, Domine, hominibus, qui sui ipsorum pote-
statem habent, neque, ut ceterae creaturae, naturali necessitati
subjecti sunt, ut revertantur et unum fiant, et ut lapsus oret et
consistens fulciat eum? 24 Si enim bestiae pullos, qui naturae
earum valde dissimiles sunt, recipiunt, diligunt et lactitant, et,
quando moriuntur, dolorem suum clamoribus testantur, 25 nos quo-
que decet, esse similes angelis, Domine, qui gaudent de poe-
nitentibus; si enim nunc non contristata essem, valde reprehen-
denda essem, quod ego, mater misericordiae expers, inter angelos
numerarer. 26 Quam cognatus est sinus meus infantibus meis, qui
e me egressi sunt et filii naturae meae sunt et ad tempus filii
veritatis meae! Satisfaciant per fructus suos pro eo, quod iram
agricolae excitaverunt! 27 Consolare agricolam, cujus plantatio
grandinem, inundationem et diluvium experta est, quae novam
plantationem impediverunt et veterem laeserunt, terroremque in-
jecerunt servis tuis! 28 Consolare agricolam, quia jam ab initio
vermis corrosit terram et formica horreum erosit intus, comedit
extra. 29 Is, qui utroque fraudatus est, utroque abundet! Bene-
dic semini extra, imple horrea intus! Novum et vetus largiatur
per doctrinam suam! 30 Egressus est novus pastor, et jam ab

---

22 Orat Deum, ne permittat, ut Haranitae in omne tempus in idololatria permaneant, et tam definitive ab ecclesia christiana separentur, quam Laban a Jacobo, sed ut iis tandem aliquando conversionis gratia concedatur.

25 Loquitur ex persona urbis Edessenae, quae tanquam mater Carrharum consideratur.

30—32 His strophis non jam de paganis Haranitis, sed de internis dissidiis in ecclesia Carrhensi loquitur. Discimus ex iis, jam in ipso initio episcopatus Viti grave dissidium inter ipsum et clerum ejus exortum esse. Causa

initio imber et nebula ei obviam venerunt et perturbaverunt sub-
pastores. Diligebant illi lupos, et putabant, hunc pastorem lu-
pum esse. [31] Cum temulentus factus sit oculus et visus et intel-
lectus subpastorum per tenebras, rursus firmetur per lucem tuam,
et redeant illi ad pastorem et pascant agnos ejus! [32] Et cum in
arca agni et lupi concordes fuissent, nunc oves se invicem pupu-
gerunt. Increpa, Domine, Satanam, qui e puris agnis fecit ter-
ribiles pantheras! [33] Quis dabit huic pastori, ut lupos in oves
convertat, quis dabit agricolae, ut zizania in triticum convertat?
[34] Ecce sacerdotibus data est haec potestas, ut mutare possint
lupos et cum iis zizania; ecce enim sollicite laborant, ut ex lu-
pis fiant oves et ex spinis semina. [35] Auxilium fer agricolae, ut
exornet terram sitientem fontibus, myrto et cupressis, et buxis
rationalibus et cedris christianis! [36] Fiant rami eorum portus avi-
bus defatigatis longinquitate itineris, quae veniunt, ut psallant
tibi gloriam carminibus et cantilenis David! [37] Et orent pro me,
Domine, humilis ille, qui defatigavit brachia sua neque cessavit
constringere os suum, vigiliarum hymnorumque causa, et vigiles
citharis suis et casti tympanis suis.

XXXII. Ejusdem modi.

[1] Rebecca, soror Labani, dissimilis erat ei; in hac pura inerat
sapientia, in illo exosa astutia. Per ea, quae illius erant, salvata

---

non aperte nominatur; dicit, clericos illos lupos amasse, indeque forte colligi posset, eos episcopo nimium zelum in oppugnando idololatria objecisse. Pagani enim in hoc carmine nominantur lupi, Christiani Haranitae oves, inter se invicem pugnantes. Nobis autem multo verisimilius videtur, hos clericos, qui episcopum suum lupum putant, et pro quibus, ut ad unitatem redeant, oratur, Arianae haeresi favisse; Vitum enim strenuum fidei catholicae assertorem fuisse, ex ejus praesentia in concilio Constantinopolitano apparet.

[37] Vitus est humilis ille, quem hic praedicat.

XXXII. Hoc carmen in medio mutilum primo ait, Rebeccam a Deo ob meliorem indolem e Carrhis, sede idololatriae, eductam esse. Postea narrat, quomodo Rebecca fraudem et astutias Haranitis a diabolo doctas, quibus Laban Jacobum fraudavit, in ipsum diabolum retorserit, cum Jacobo benedictionem Esau pararet et per eum Liam et Rachel Haranitis auferret.

est Rebecca, per ea, quae hujus erant, periit Laban. (Responsorium: Laudetur omnisciens!). [2] Cum sequeretur pura senem, qui eam abduxerat, vidit altissimus, quod ea Abrahami valde memor erat; miserat enim, desponsaverat et abduxerat eam, et introduxerat eam ad utilitatem suam. [3] Triticum egressum est e spinis et zizaniis et ex horreo paganorum ad domicilium justorum. O! — — —

— — — [4] Dominus eorum (Haranitarum) erat secretus et astutus, et didicerunt artificia ejus et similes facti sunt ei in astutia ejus, quia multum laboraverat in illis, ut fierent consortes, vasa et discipuli ipsius. [5] Ex ipsorum rebus poterant intelligere res illius; sicut enim Lia non similis erat Rachel, ita nec idolum simile est Deo. [6] Si nec soror similis est sorori suae, quamquam ejusdem naturae sunt, quanto magis alienus est error a Deo, cujus nomine nominatus est. [7] Et Jacobus, etsi deceperant eum, submisit se et possedit justus terram, quam ei commendaverant, et in quam semen suum injecerat, ne remaneret semen ejus in terra zizaniorum. [8] Veritas enim nunquam se accommodavit, ut adhaerere faceret firmitatem suam idololatriae, aut sanctitatem suam foeditati, aut vestem suam maculationi, aut stolam suam coinquinationi. [9] Rebecca astutiâ Labani contra eum usa est et dolose cum eo pugnavit. Ludibrium enim, quod ille excogitaverat, Rebecca et ipsa per retorsionem imitata est et vicit eum. [10] Quamquam enim Esau erat filius ejus primogenitus, sciebat, eum alienum esse semini veracium et potius Carrhis cognatum esse per actiones suas. [11] Dominus Haranitarum habitabat in Esau; dolose egit Rebecca et vicit eum, qui docuit, homines omnia ob mercedem perpetrare. [12] Et advocavit innocentem, fraudem egit et vestivit eum pellibus, symbolis Satanae, ut per omnia sua vinceretur perfecte. [13] Et dolose praedata est thesaurum benedictionum, et ra-

Ante str. 4 lacuna tredecim vel quatuordecim stropharum est.

[7] Sensus est: Liam in uxorem accepit et retinuit, quamquam ei per fraudem data erat. Semel enim, quamquam per errorem, mariti officium ei praestiterat, et noluit, progeniem suam apud impios Haranitas remanere.

[11] Cf. Job 2, 4.

cemata evacuavit eum, ita ut ne minimum quidem relinqueretur filio
suo sinistro, ut exinaniret partem ejus. 14 Et quemadmodum exina-
niverat eum benedictionibus, emisit filium innocentem, vas puritatis,
qui et ipse descendit et praedatus est, ut Carrhas depauperaret.
15 Rebecca deceptorem devicit supra et infra; deceptione ipsius
deceperat eum; vicit eum in benedictionibus et vicit eum in puella,
quam ille adduxerat ad doctrinam suam. 16 Misit enim Rebecca
aucupem et cum multa patientia cepit duas puellas, typum eccle-
siae judaicae et christianae, quia utrique prodest illa longanimitas.

XXXIII. Tertium ejusdem modi carmen.

1 Spinae et zizania et rhamni idololatriae, quae madefiunt
libamentis, in quibus spirat error, progerminaverunt Carrhis, in hoc
templo daemonum. (Responsorium: Per te concordes fiant filii
mei!). 2 Si Adam germinantes fecit spinas naturales, quia trans-
gressus est in libertate sua terminum praecepti, Carrhis germi-
naverunt spinae in voluntate hominum. 3 Agricola descendit in
terram propter homines, qui erant spinae, ut fierent triticum; sed
spinae nexuerunt spinas capiti agricolae. 4 Non autem periit se-
men hujus parabolae, quam constituerunt; ecce enim mutatae
sunt spinae in rosas et lilia, coronam agricolae, qui pertulerat
coronam spinarum. 5 Et illi agricolae quoque, athletae tuo, qui
laboravit Carrhis, ut spinas mutaret in triticum, per gratiam tuam
fiant spinae corona myrti et abietis et florum! 6 Pastor tuus,
Domine, tibi similis est in omnibus; et quemadmodum similis erat,
Domine, ignominia ejus humiliationi tuae, ita quoque similis fiat
exaltationi tuae, ut magnificetur in cathedra sua! 7 Et via re-

---

15 Puella est Rachel, quae Carrhis theraphim colebat.

16 Jacob per patientiam et diuturnum laborem Liam et Rachel sibi comparavit; eodem modo etiam ecclesia judaica et christiana a Deo per patientiam et longanimitatem comparatae et redemptae sunt.

XXXIII. Vito felicem successum in convertendis paganis Haranitis apprecatur, et optat, ut Carrhae communi fide et amore cum Edessa aliquando conjungantur.

conciliationis et semita gaudiorum Edessâ usque Carrhas ducat, et homines ab altera ad alteram ecclesiam in concordia proficiscantur! [8] Edessâ profectus visitet senex ille Carrhas, filiam, quam educavit; et filius Edessae visitet matrem suam et rursus revertatur ad sponsam suam, Carrhas! [9] Exple per gratiam tuam foveam, quam fecit diabolus; magnam enim scissionem scidit, ut duas partes ab invicem separaret. Sed dejice eum in suam ipsius foveam et fac viam super eum! [10] Tum praedicabimus bonitatem tuam, qua purgasti et planasti viam coram populis, qui veniunt ad festum. Ii, qui tum facile ambulare poterunt, laudabunt te abundanter. [11] Et gratias agent pro iis Jacob et Isaac et Abram; si enim adoratoribus vituli profuerunt nomina eorum, gaudebit etiam populus noster in Paddan ob memoriam eorum. [12] Et quemadmodum per secretum fermentum Abrahami adducti sunt ad locum nostrum omnes patriarchae, ita etiam per fermentum apostolorum attracti et adducti sunt apostoli, collegae eorum. [13] Per ossa Joannis, quorum est particula in regione nostra, prophetae vene-

---

[8] Sensus est: Tum S. Barses (qui teste Chronico Edesseno ante a. 361 Carrhis episcopatum tenebat), episcopus Edessenus, interdum ecclesiam Carrhensem, quam antea ipse rexit, inspiciat; Vitus autem, episcopus Carrhensis, Edessam, quae ipsum genuit, visitet. Discimus ex hac stropha, Vitum patria fuisse Edessenum.

[11] Paddan, quod etiam 31, 1 occurrit, non est Mesopotamia, ut vulgo putatur, sed sola regio Carrhis vicina cum planitie, quae inde usque ad Edessam extenditur. Non solum enim in his carminibus ita nomen usurpatur, ut ei hanc arctiorem significationem convenire necesse sit, sed aliae quoque rationes idem suadent. In inscriptionibus assyriis distinguitur Pattara (Paddan Aram) a Naharaina (Mesopotamia). Geographi etiam arabici medii aevi norunt loca فدّان et تلّ فدّان prope Carrhas. Falsum ergo est, quod dicitur, fictitium illum Elohistam in Genesi Mesopotamiam vocare פדן ארם, Jehovistam autem ארם נהרים, qua potissimum causa permotus Kurtz (gesch. des alten bundes I, 52) unitatem pentateuchi, antea ab ipso feliciter defensam, se dereliquisse confessus est. Sed hac de re mihi dicendum erit in libro, quem, Deo volente, pro unitate pentateuchi scripturus sum.

[12] Sub apostolis, qui Edessam venerunt, Thomam et Adaeum (Thaddaeum) intellexisse videtur.

[13] Partem ossium S. Joannis Baptistae Edessae asservatam esse, ex hoc tantum loco discimus. Quae autem a ceteris scriptoribus veteribus de reliquiis Baptistae traduntur, haec sunt: Rufinus, Theodoretus, Chronicon Ale-

runt ad terram nostram. Per Guriam et Samonam et socium eorum Chabib martyres venerunt et visitaverunt nos.

XXXIV. Rursus de Carrhis.

Ad modum: Sponsa regis.

[1] Abram, medicus inclitus, venit Carrhas, quae erant aegrotae; exploravit eas et miratus est et deflexit in terram Chanaan. Profectus est in Aegyptum, totum ejus corpus inspexit et descendit; et sanavit et medicatus est per verbum veritatis. Si Abraham tibi non suffecit, quis tibi sufficiet, o Carrhae, quibus dulcis est morbus? (Responsorium: Laudetur ille, qui nunquam dereliquit genus humanum, sed qui multiplicavit omnibus temporibus infirmarios suos!). [2] Jacobus, medicus celeber, venit Carrhas, ut inspiceret eas; exploravit, habitavit et deseruit eas. Sine intercessione per viginti annos medicatus est iis. Cum vero videret eas insanire et in ipsum hostili animo insurgere, deseruit eas et emigravit. Ecce aquae tuae amarae sunt et infantes tui acerbi; o Carrhae, edulcare cruce! [3] Babylon vicina est illi aedificio, quod deseruerunt aedificatores; Aegyptus vicina est Sodomitis; tu autem, Carrhae, ecce aerarium meum est in vicinitate tua, inclita nimirum pulchraque Edessa. Filia, similis esto matri tuae, quae est sal in terra, et sali ejus doctrinâ mentem tuam! [4] Qui ad momentum intuetur in speculum, ornatur per illud, tu autem.

---

xandrinum affirmant, Julianum sepulcrum ejus Sebastae Palaestinae aperuisse, ossaque dispersisse et cremasse. Rufinus addit, ea a quibusdam monachis servata et S. Athanasio tradita esse. Caput autem Sozomenus a monachis Hierosolymis inventum primum in Ciliciam asportatum esse, et a Theodosio imperatore, postquam idem a Valente frustra tentatum sit, Constantinopolim delatum narrat. Quae omnia verbis Ephraemi non repugnant, quippe qui de particula tantum harum reliquiarum loquatur. — Gurias et Samonas sub Diocletiano, Abibus autem sub Licinio Edessae martyrio coronati sunt.

XXXIV. Laudat summam curam et sollicitudinem, quam Deus semper adhibuit, ut homines ad veram sui agnitionem perduceret, dolet autem, quod Carrhae tam pertinaciter in errore persistant, omnibus Dei medicamentis rejectis et neglectis, quamquam vicina Edessa bonum exemplum iis ostentet

Carrhae, turpis es. Ecce speculum tuum pulchrum et purum est; esto igitur ornata in eo, in benedicto, quod coram te positum est, ut placeas Jesu! Inspice in illud et pulchra fias per illud, ut sit tibi utilitati et non dedecori! [5] Videte Aegyptum aegrotam, quae et ipsa sanata est per eum, qui sanat omnia. At Carrhis gangraena idololatriae serpit, et si sanata videtur, nulla est de valetudine securitas, quia earum vulnus per omnes occasiones rursus rumpitur. Babylon et Carrhae et Aegyptus, hae tres, baptizamini et induimini tribus nominibus. [6] Si autem mundus similis est magnae illi statuae, quam vidit tyrannus, caput est Babylon, medietas terra Judaeae, et pro pedibus ponenda est Aegyptus. Hoc est magnum corpus, quod summi medici curaverunt. Bonus Deus, sicut magnus medicus, inspectionem suam per servos suos in omnes partes extendit. [7] Et quemadmodum Abraham medicus a capite profectus sanavit et descendit, ita etiam Moyses medicus a pedibus profectus est. Heu aegrotum illum, cui medici assistunt ab omnibus partibus, et cui nihilominus post sanationem jucundus est morbus! Laudetur ille, qui nunquam deseruit genus humanum, sed multiplicavit omnibus temporibus auxilia ejus! [8] Et sicut calcem aegrotam sanavit Joseph terram Aegypti; prophetae autem sanaverunt Sion, tanquam cor; Daniel quoque Babyloni medicatus est, tanquam capiti, quod insanivit in deserto et sanitati restitutum est et Deo gratias egit. Aegyptus erat medica, celebris medicamentis suis, cujus dolores per ipsius voluntatem indurati sunt. [9] Universus mundus, sicut corpus, aegrotus factus est per morbum erroris, et instituerunt celeberrimi medici, infirmarii ejus, ut sanaretur ab occulto morbo animi, et surgeret et laudaret Deum, qui ejus misertus est. Laudetur ille, qui justos circumire fecit omnes mundi partes, ut aegrotum mundum curaret! [10] Non autem sufficere poterant mundo medici cum medicamentis suis. Vidit hoc medicus, qui omnibus sufficit, et miseratione ductus

[10] Hanc stropham non tam ad mortem salutarem Jesu Christi, quam ad eucharistiae sacramentum pertinere, apparet ex verbis *medicamentum vitae*, quae solemnia sunt ad eucharistiam significandam.

abscidit a corpore suo, superposuit vulneri ejus, et sanavit dolorem nostrum carne et sanguine suo et incolumem reddidit plagam nostram. Laudetur medicamentum vitae, quod sufficit et sanat morbum animarum doctrinâ suâ! [11] Jesus est medicus noster et ita sanati sumus per eum, ac si semper in eo fuissemus. Cum Deus sit, novit naturam et morbum animae, quia ipse est creator et restaurator ejus, medicus et medicamentum. Laudetur ille, qui creavit illud, quod non erat, et rursus erexit illud post peccatum et lapsum! [12] Medici mundani per dolorem sanare possunt. Valde terribilis est manus eorum vulneratis. Nostro autem vulneri valde grata est attrectatio manus tuae, quia digitus tuus attrectat nos misericorditer. Laudetur ille, ex cujus vestibus benedictis et lenibus, egressa est virtus et sanavit leniter! [13] O bone, qui laborasti in mundo, ut omne ejus corpus incolume fiat, noli despicere, Domine, in misericordia tua, hoc unicum membrum miserum. In corpus justorum, Domine, inseratur, et maneat infixum cum iis in aeternum! Domine qui infixisti aurem abscisam, noli me abscidere a te, quia iram tuam excitavi.

XXXV. De Domino nostro et de morte et diabolo.

Ad modum: Cornu et tuba.

[1] Proclamavit vox, et congregatae sunt et advenerunt copiae diaboli cum ministris ejus; convenit universus exercitus zizaniorum, quia viderant triumphasse Jesum, dolorem illum partis sinistrae; nemo enim erat ex illis, qui non excruciatus erat ab eo. Singuli renarrare coeperunt omnia, quae pertulerant. Peccatum et Hades

---

XXXV. Poeta inducit Diabolum et Mortem cum Peccato, Hade, omnibusque daemonibus ea nocte, qua Dominus in monte olivarum orabat, paulo antequam tradebatur, convenientes et invicem de detrimento, quod per Jesum accepissent, conquerentes. Daemones occisionem Jesu suadent, sed diabolus eam periculosam censet et magno timore laborat. Tandem decernitur, ut diabolus Judam et daemones ejus Pharisaeos ad Jesum capiendum excitent.

expaverunt; tremuit Mors, quia mortui rebellaverunt, et Diabolus, quia peccatores rebellaverunt contra eum. (Responsorium: Gloria sit tibi, quem vidit Malus et perturbatus est!). [2] Clamavit Peccatum, consilium dedit filiis suis, diabolis et daemonibus, et ait illis: Legio, caput acierum nostrarum, jam non est, mare devoravit eum et socios ejus. Vos quoque, filii mei, hic Jesus perdet, si eum parvipenditis. Vobis, qui cepistis Salomonem, opprobrio esset, si vinceremini a discipulis illius, piscatoribus et idiotis; ecce enim ceperunt praedam hominum, quae a nobis capta erat. [3] Hoc est omnium pessimum, inquit Malus de salvatore nostro, quod non sufficiebat ei nos spoliasse, sed quod etiam incepit, vindictam a nobis quaerere pro Jona, filio Amathi; a Legione fortasse reposcit eum, quem prehendit et in mare projecit. Jonas quidem post tres dies rursus emersit et ascendit, Legio autem nec post longissimum tempus, quia profunditas maris retinet eum secundum Dei praeceptum. [4] Incitare studui Jesum post jejunium ejus ad suavem panem percipiendum, sed nulla cupiditate motus est. Tum ad summam tribulationem meam laboravi, ut psalmum discerem et eum per ipsius psalmum caperem; cessavi et iterans didici, sed inutilem fecit iterationem meam. Tum eum ascendentem feci in montem et monstravi ei omnes possessiones; dedi eas illi, sed non desideravit. Melius mihi erat in die Adami, ad quem docendum mihi non multum laboris opus erat. [5] Cessavit Malus a sedulitate sua et ait: Hic Jesus me otiosum esse cogit; ecce enim publicani et meretrices confugerunt ad eum; quodnam opus jam mihi poscere potero? Ego, qui fui magister omnibus hominibus, cuinam discipulus ero? Peccatum rursus ait: Oportet me jam deserere et mutare naturam meam; hic enim, filius Mariae, qui venit, tanquam nova creatura, creavit genus humanum. [6] Mors edax lamentavit et ait: Jejunium didici, quod non noveram; ecce Jesus congregationes instituit; mihi autem convivium ejus jejunium indicit. Unus homo clausit os mihi, qui clausi ora innumerabilia. Hades ait: Reprehendam edacitatem meam; nunc enim famem patior. Ecce triumphator, quemadmodum in nuptiis mutaverat aquam in vinum, ita vestem mortuorum mutavit in vitam. [7] Et tamen Deus fecit

diluvium et abluit terram et purificavit peccata ejus; rursus applicuit ei ignem et sulphur, ut dealbaret maculas. Dedit mihi per ignem Sodomitas et per diluvium gigantes; clausit ora exercitûs Sennacherib et aperuit os Hadae. Talia et similia mihi placuerunt; nunc autem pro interfectionibus per justitiam, fecit in filio suo vivificationem mortuorum per gratiam. [8] Vidi prophetas et justos, inquit Malus sociis suis; et quamquam vires eorum valde fortes erant, tamen iis inerat odor quidam meae naturae. Figmentum enim hominum cognatum est fermento nostro. Hic autem indutus est corpore Adami et perturbat nos, quia non dominatur in eum fermentum nostrum. Certe et homo est et Deus, quia humanitas ejus mixta est cum divinitate ejus. [9] Vidi Adamum, illum fontem, ex quo profluxerunt omnes generationes. Infantes ejus exploravi et tentavi singulos, et nunquam vidi hominem, cujus altera pars divina et altera humana erat. Moysen, qui claritate sua splendebat, rursus tentavi et perturbavi eum per linguam ejus, hunc autem ne per cogitationem quidem; valde enim purus est fons cogitationum ejus. [10] Cupiditas carnis in omnibus corporibus exsistit, quae et vigilat in iis, si ipsa dormiunt. Illum enim, qui vigil puritatem conservat, per somnium perturbo. Faex corporis excitatur in ipso per commotionem occultam in somnio. Vigiles et dormientes quoque perturbo similiter. Hic autem solus purus est, quem ne in somnio quidem ad libidinem excitare possum, quia etiam in somno suo purus et sanctus est. [11] Diversa autem erat etiam pueritia ejus ab aliis pueris, quos vidi. Non enim vidi in eo partem aliquam meae naturae. Pueritiam ejus pertimui, ideoque incitavi Herodem, ut interficeret eum una cum infantibus. Sed etiam quod evasit, magnum mihi injecit

---

[8] S. Ephraem unionem hypostaticam naturarum in Christo per voces ܡܚܠܛ et ܡܙܝܓ exprimere solet, quae tamen minime sensu monophysitico explicari possunt. Haec enim verba de quacunque unione usurpantur et saepe expresse additur, res, quarum unitio iisdem exprimuntur, nihilominus remanere distinctas seu ab invicem separatas (ܦܪܝܫܝܢ) et non esse permixtas (ܒܠܝܠܝܢ). Cf. testimonia, quae profert Assemanus (B. O. I, 80 sqq. 107), quibus addantur ed. rom. III 71 E. F; 137 C; 173 E; 181 A; 195 A. B.

timorem; quomodo enim secretas insidias nostras scire potuit? Accepit dona magorum, illusit nobis et profectus est et evasit gladio nostro. [12] Vidi pueros justorum et infantes castarum, et exploravi eos singulos ab utero et vidi in iis fermentum nostrum. Erant enim iracundi et maledici, fervidi et gulosi; fructus erant, qui non nisi per disciplinam maturi et dulces fieri possunt. Hic autem ab ipsa progerminatione sua erat fructus bonus; possidet enim dulcedinem illam, qua peccatores edulcantur. [13] Cum adhuc infans esset, docebat homines. Obstupuit etiam sacerdos, qui portavit eum, ob splendorem super eum. Sapientia senili usus est. Joseph eum cavit; mater de eo gloriata est. Auxiliatus est jam in pueritia sua omnibus, qui eum videbant. Proderat iis, qui eum cognoverant. Inde a die, quo venit in mundum, auxilium erat generi humano per virtutes suas. [14] Unde propullulavit mihi fructus Mariae, haec uva vini praeternaturalis? Ecce positus sum in dubitationibus; si enim averto me et relinquo eum, timeo, ne doctrinâ ejus edulcentur ii, qui possident acerbitatem meam; si autem opprimo et conculco eum, rursus horreo, ne forte convertatur in novum vinum peccatoribus, quo inebriati obliviscantur idolorum suorum. [15] Ecce timeo utrumque, et mortem et vitam ejus. Responderunt autem diabolo ministri ejus et consilium dederunt ei: Quamquam utrumque durum est nobis, tamen hic labor est nobis paulo commodior, ut eligamus mortem ejus prae vita ejus. Dicat nobis Mors, num unquam aliquis e justis rursus resuscitatus sit. E filiis gigantum et illustrium nemo est, qui emerserit ex Hade devoratore. [16] Diabolus: Flatum venti homo explorare potest; quis autem filium Mariae explorabit? Cum enim lacrimas funderet, me depeculatus est. Rursus cum ei locutus essem: demitte te de sancto templo!, putabam, eum ob metum non se demisisse; sed cum dejecissent eum de monte, volavit in aere. Rursus autem fatigatus est et consedit super puteum. Non constat mihi de variationibus ejus, quia in sicco et in aqua ambulat. [17] Vidi eum esurientem sicut hominem, sed hoc solvebatur per panem, quem multiplicavit. Ab initio exploravi eum et adveni; interrogavit tanquam nesciens; sed hoc quoque solvebatur, cum monstraret,

se arcana optime scire. Porro elegit Iscariothem, quasi nesciens, et rursus monstravit, se eum perspectum habere, quanquam ligabat et solvebat. Erravi de eo, quia baptismate submersus emersit et me demersit. [18] Unum autem signum, quod vidi in eo, me prae omnibus confortat; vidi enim eum orantem et laetatus sum, quia mutatus est color ejus et timuit. Guttae sanguinis erat sudor ejus, quia praesensit venisse diem suum. Hoc signum pulchrius mihi videbatur, quam alia omnia, nisi fortasse me eo fefellerit. Si autem me decepit, tum actum est et de me et de vobis, ministri mei! [19] Clamavit exercitus daemonum et ait: Hoc est signum exosum, quod videmus in te; nunquam enim antea tale quid tibi accidit. Antea enim semper celeberrimus eras ob consilia tua prompte et celeriter capta; nunc autem filius Mariae capit arces nostras, et tamen differs declarationem tuam! Exsurge, egredere, pugnemus cum eo! Opprobrium enim nobis esset, si multi ab uno vinceremur. Si autem dolore aut timore impediris, da nobis saltem consilium proelio dirigendo, et remane! [20] Diabolus: E verbis hujus Jesu possum discere, quomodo nobis cum eo pugnandum sit; ait enim: Si diabolus in se ipso divisus est, non poterit consistere. Ita, quamquam nobiscum pugnare vult, dedit nobis arma contra se ipsum. Egredimini igitur, dividite mihi discipulos ejus; si enim divisi sunt, vos eos vincere poteritis per debiles, per serpentem scilicet et Evam, per quam vici primum Adam. [21] Mors respondit Diabolo et ait ei: Cur quiescis contra consuetudinem tuam? Ecce enim contemptibiles quoque et minimos capiebas sedulo; Jesum autem, qui major est omnibus, quomodo quaesivisti, ut caperes eum? Experientia telorum ejus terruit te, quae conjecit in te, cum a te tentaretur. Tu et ego cum servis nostris, omnis congregatio nostra non sufficiens est

---

[18] Ex hoc quoque versu apparet, mentionem sanguinei sudoris Domini Luc. 22, 44 olim in peschittha exstitisse et postea demum per falsam quandam pietatem ablatam esse (cf. II 392 b; III 604 d; B. O. I, 97).

[22] Verba: *ut caput loquatur cum capitibus* significant: ut tu, caput daemonum, per os Judae cum capitibus populi judaici, sacerdotibus, de prodendo Jesu loquaris.

ad pugnandum cum filio Mariae. [22] Ego autem hoc consilium do,
si jurgium nostrum permittet nobis, ut aliquid faciamus: Abi et
habita in illo discipulo ejus, ut caput loquatur cum capitibus; et
emitte totum exercitum tuum, ut abeat et excitet Pharisaeos; et
cave, ne loquaris contentiose secundum consuetudinem tuam: Si
Deus es, demitte te hinc! Sed osculare eum amice et trade eum,
et ecce nos adducemus zelum et gladium Levitarum.

XXXVI. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Dominus noster subjecit fortitudinem suam iis, qui eum pre-
hendebant, ut mors ejus viva vivificaret Adamum. Dedit manus
suas uncinis clavorum pro manu, quae fructum decerpserat. Ala-
pas accepit in judicio pro ore, quod manducaverat in Eden. Et
pro eo, quod Adam pede suo paradisum reliquerat, pedes illius
infixi sunt. Dominus noster vestibus exutus est, ut nos castos
redderet. Felle et aceto edulcavit amaritudinem serpentis, quae
effusa erat in genus humanum. (Responsorium: Laudetur ille,
qui mihi victoriam dedit et vivificavit mortuos ad gloriam suam!).
[2] Mors: Si Deus es, monstra potentiam tuam; et si homo es,
experire potentiam nostram! Si forte Adamum quaeris, abi! Hîc
enim inclusus tenetur ob debita sua, nec possunt Cherubim vel
Seraphim pro eo debitum solvere. Nemo enim ex iis mortalis est,
ut possit dare animam suam pro eo. Quis aperiet os Hadae et
immergetur et efferet eum ex illo, qui illum devoravit et retinet
in aeternum? [3] Ego vici omnes sapientes; ecce in angulis Hadae
cumulati sunt mihi. Veni, intra, fili Josephi, et vide terribilia,
membra gigantum, magnum cadaver Samsonis et dura ossa Go-
liath, nec non Og, filium gigantum, qui fecit sibi lectum ferreum,
in quo cubaret; ego autem eum inde dejeci et prostravi; humiliavi
hanc cedrum in porta Hadae. [4] Ego sola vici multos, et nunc

---

XXXVI. Mors Salvatori in cruce pendenti illudit et suam universalem potentiam extollit, quae a Jesu superari nequeat; promissionem enim resurrectionis vaniloquium esse. Mox autem, postquam Dominus in haden intravit et mortuos revivificavit, magno timore perculsa veniam superbiae suae petit.

unicus me vincere studet. Prophetas et sacerdotes et nobiles abduxi, vici reges in aciebus eorum, et gigantes in venationibus eorum, et justos in virtutibus eorum. Flumina cadaverum jacent mihi in Hade, et tamen adhuc sitit, quantumvis multa cadavera in eum infusa sint. Omnes homines, propinqui et remoti, morte portam Hadae frangere debent. [5] Contempsi argentum divitum et non corruperunt me dona eorum. Domini servorum nunquam mihi persuaserunt, ut abducerem servum pro domino ejus, aut pauperem pro divite, aut senem pro infante. Sapientes, qui vel animalibus persuadere possunt, tamen persuasionem suam meis auribus ingerere nequeunt. Osorem persuasionis nominant me omnes; facio enim quaecunque mihi mandata sunt. [6] Quis est hic cujusque filius, et quae est gens ejus, qui me vicit? Liber generationum penes me est, quem percurri et studiose in eo legi nomina inde ab Adamo hucusque, et neminis mortalium oblitus sum. Ecce omnes generationes conscriptae sunt in membris meis. Propter te, o Jesu, eas percurri et ad calculum vocavi, ut monstrarem tibi, neminem effugisse manibus meis. [7] Duorum quidem, ne mentiar, virorum nominum oblitus est Hades. Henoch enim et Elias non venerunt ad me. In universo mundo quaesivi eos, etiam in eum locum, quo descenderat Jonas, descendi et perscrutata sum, sed non inveni eos. Cum autem putassem, eos ad paradisum ascendisse et ita effugisse, Cherub terribilis custodivit eum. Scalam viderat Jacobus; fortasse hâc ascenderunt in coelum. [8] Quis mensuravit arenam maris et dua tantum grana dispersit? Manipulos autem hujus messis, in qua omnibus diebus laborant morbi, tamquam messores, ego sola asporto et coacervo. Aliis coacervatoribus quando festinant, manipuli e manibus delabuntur, vinitores saepe uvarum obliviscuntur; mihi autem duo tantum acini evaserunt ex magna illa vindemia, quam sola decerpsi. [9] Ego feci, inquit mors, in terra marique omnes venationes; aquilae in aere ad me veniunt, et ceti in abysso. Vermes, aves et bestiae, senes, juvenes et pueri, hi omnes persuadebunt tibi, o fili Mariae, meam potestatem super omnia regnare. Quomodo me vincere potest crux tua, cum per lignum triumphaverim et vicerim antea? [10] Cuperem

plus loqui, non enim sum verbis destituta, nec mihi verba quae-
renda sunt. Ecce autem poscunt me opera propinqua; ego non,
sicut vos, simplicibus arcana promitto, scilicet fore aliquando re-
surrectionem. Si autem tam fortis es, da arrhabonem propinquum,
ut etiam remotae promissioni tuae fides tribuatur. 11 Mors finivit
orationem suam ludibriosam, et vox Domini intonuit in Hade; et
clamavit et rupit sepulcra singula. Mors tremore perculsa est;
in Hade, qui antea nunquam luxerat, fulgura fulserunt per an-
gelos, qui intraverunt et obviam miserunt mortuos illi mortuo,
qui omnes vivificat. Egressi sunt mortui et pudefacti vivi, qui
putaverant, se vicisse vivificatorem omnium. 12 Quis autem dedit
mihi diem Moysis, inquit Mors, qui mihi festum faciebat? Ille
enim agnus in Aegypto dedit mihi primogenitum ex omnibus do-
mibus, cumulos primogenitorum coacervavit mihi ad portam Ha-
dae. Hic autem agnus festi depraedatus est Haden, mortuos
decimavit et abduxit a me. Ille agnus implevit mihi sepulcra, hic
autem evacuavit plena sepulcra. 13 Mors Jesu est mihi tormentum;
optabilior est mihi vita, quam mors ejus. Hujus mortui mors
mihi exosa est. De morte omnium hominum gaudeo, sed hujus
mortem odi. Spero eum rursus in vitam rediturum esse; cum
enim viveret, tres tantum mortuos vivificavit et excitavit. Nunc
autem per mortem ejus mortui vivificati conculcaverunt me in
porta Hadae, cum venissem, ut eos retinerem. 14 Curram et clau-
dam portas Hadae ante hunc mortuum, cujus mors me depraedata
est. Audiens admirabitur humiliationem meam, quod victa sum
a mortuo extraneo. Alii omnes mortui egredi cupiunt, hic autem
se ingerere studet. Medicamentum vitae intravit in Haden et vi-
vificavit mortuos ejus. Quis mihi importavit et occultavit vivum
ignem, quo illuminantur sinus frigidi et tenebrosi Hadae? 15 Mors
vidit angelos in Hade, immortales pro mortalibus, et ait: Pertur-
batio invasit habitationem nostram; duae res mihi tormento sunt,
quod mortui egressi sunt ex Hade, et quod angeli immortales in-
traverunt in eum. Ecce unus intravit et sedet ad cervical se-
pulcri Jesu, et alius socius ejus ad pedes. Rogabo et persuadebo
ei, ut cum pignore suo ascendat et abeat ad regnum suum. 16 O

bone Jesu, noli mihi succensere propter verba, quae coram te locuta est superbia mea! Quis enim, qui vidit crucem tuam, non sine dubitatione te hominem habuisset; quis e contra, qui videt potentiam tuam, non te etiam Deum credat? Ex utroque ergo didici, quod confiteor, te hominem et Deum esse. Cum mortui in Hade poenitentiam agere non possint, ascende ad vivos et praedica poenitentiam, Domine! [17] O rex Jesu, accipe precem meam, et cum prece mea cape tibi pignus! Adamum, magnum illud pignus, abduc tecum, in quo occulti sunt omnes mortui, quemadmodum, cum ego accepissem eum, in eo occulti erant omnes vivi. Primum pignus dedi tibi, corpus Adami; ascende nunc, regna super omnia, et, quando audiam tubam tuam, ipse educam mortuos ad adventum tuum. [18] Rex noster vivus abiit et ascendit tanquam victor ex Hade. Duplicavit mala sinistrae parti; spiritibus et daemonibus erat miseria, diabolo et Morti passio, Peccato et Hadae tristitia. Laetitia autem hodie evenit parti dextrae. Propter hanc igitur magnam diem magnam laudem tribuamus ei, qui mortuus erat et revixit, ut omnes vivificet et excitet!

XXXVII. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Mors deflebat Haden, cum videret thesauros ejus evacuatos esse, et ait: Quis, quaeso, diripuit divitias tuas? Giesi furatus erat et detectus est. Meum autem furtum non apprehensum est apud me, quamquam omnibus diebus furor. Mittor ad reges in morbis eorum; circumdantur a custodibus suis et in porta quoque custodes sunt. Ego autem eripio animam regum et egredior. (Responsorium: Laudetur ille, qui confregit aculeum Hadae per crucem suam!) [2] Contristatae sunt omnes steriles, Hades autem gaudet de sterilitate sua; si enim parit, desertus fit. Potestas,

---

XXXVII. Mors conqueritur, quod Jesus non solum, dum in terris commoretur, complures mortuos resuscitaverit, sed etiam aliquando per resurrectionem mortuorum Haden omnino desolaturus sit.

quae cogit omnia, oppressit sinum sterilem et frigidum, et reddidit Hades, quamquam debitum denegare solet. Rebecca, cum affligerent eam duo infantes, mortem poposcit. Quanto major erit dolor Hadae, quem invaserunt dolores puerperae inauditi; nam excitati sunt mortui et perruperunt eum et exierunt ex eo. [3] Num fortasse hoc illud effatum est, quod audivi a Jsaja, sed contempsi illud; constitit enim et ait: Quis unquam tale audivit, quod terra parturit in uno die et parit populum in una hora? (Js. 66, 8). Num hoc est illud, quod factum est, an fortasse nobis in futurum reservatur? Et si adhuc instat, vana umbra est, quod me regem putavi; non enim sciebam, me depositum tantum custodire. [4] Duas autem voces diversas audivi ab hoc Jsaja. Dixit enim, virginem gravidam fore et parituram, et dixit rursus terram parituram esse. Ecce autem virgo peperit illum et Hades sterilis peperit illum; duo uteri praeternaturales, Hades et virgo, per eum transformati sunt. Virginem partu suo laetificavit; Haden autem resuscitationibus suis contristavit et afflixit. [5] Vidi Ezechielem, qui vivificavit mortuos in campo, cum interrogaretur; et vidi ossa confusa moveri. Erat tumultus ossium in Hade; alterum enim os alterum quaesivit et alter articulus alterum. Hic autem nemo est, qui interroget aut interrogetur: num reviviscant haec ossa, sed sine interrogatione vivificavit ea vox Jesu, dominatoris creaturarum. [6] Contristatus est Hades, cum videret tristes mortuos hilares factos esse. Deflebat Lazarum egredientem: Abi in pace, mortue vive, qui planctus es duobus planctibus. Extra et intus Lazarum lamentati sunt; sorores enim ejus fleverunt, cum venisset ad me in sepulcrum, ego autem deflevi eum, cum egrederetur. Per mortem ejus erat lamentatio inter vivos, et per resurrectionem ejus magna tristitia in Hade. [7] Nunc gustavi gustum tristitiae ejus, qui deflet dilectum suum. Si enim mortui tam dilecti sunt Hadae, quanto cariores erunt parentibus suis? Membra, quae abscidi et abstuli, ecce nunc a me quoque abscisa et ablata sunt. Si ego tantopere dolui de discessu illius juvenis, qui excitatus est, laudetur ille, qui misertus est viduae; in unico filio ejus pacem reddidit domui ejus orbatae. [8] Hic dolor, quo afficio homines in

dilectis eorum, ad extremum totus super me congregatur. Si enim
mortui reliquerint Haden, omnibus hominibus erit resurrectio et
mihi soli cruciatus. Quis haec omnia tolerare possit, quae mihi
subeunda sunt, nempe ut videam Haden desolatum, quia haec vox,
quae rupit sepulcra, eum desolabit et ex eo educet mortuos? [9] Si
quis legit in prophetis, audiet ibi de justis bellis; si vero quis
historiam Jesu[9] considerat, instruitur de gratia et misericordia.
Et si quis putat Jesum Deum alienum esse, me ipsum conviciis
petit. Clavis enim alia aliena nunquam infigi potest portae Hadae;
unica tantum est clavis creatoris, quae eum aperuit et aperiet in
adventu ejus. [10] Quis reconstruere potest ossa, praeter potentiam
creatoris eorum? Quis recompingere potest testas corporis prae-
ter manum factoris? Quis rursus disponet imagines praeter digi-
tum creatoris? Ille, qui creavit et rursus destruxit, potest etiam
renovare et excitare. Alienus autem Deus nequit intrare et dispo-
nere creaturas, quae non ipsius sunt. [11] Si Jesus esset potentia
aliena, valde gauderem de adventu ejus ad me. In sinum Hadae
descenderet, ibique disceret, unum tantum esse Deum. Mortales,
qui erraverunt et proclamaverunt, plures esse Deos, ecce vincti
sunt mihi in Hade, et Dii eorum nunquam doluerunt de iis. Ego
unicum Deum novi, et prophetas et apostolos ejus scio.

XXXVIII. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Stabilitus erat thronus meus in Hade et surrexit unus mor-
tuus et detraxit me de eo. Me solam omnes homines timebant,
et ego nullum hominem timui. Timor et sollicitudo inter vivos
sunt, pax et quies inter mortuos. Ecce vir interfectus tamquam

---

[9] Marcionem refellere videtur, qui in Jesu bonum Deum, diversum a creatore et hominibus hucusque prorsus ignotum apparuisse docuit. Certe etiam alias Deus bonus Marcionis a S. Ephraemo alienus vel peregrinus (ܢܘܟܪܝܐ) vocatur, cf. ed. rom. II 534 C.

XXXVIII. Mors dolet, quod per mortem Jesu mortui vivificati sint, simulque se in homines bene meritam esse praedicat. Subjungitur demonstratio Jesum primogenitum resuscitatorum esse.

captivator intravit Haden et ego, qui omnes homines captivabam, per hunc filium captivitatis, quam captivavi, ipsa captivata sum. Abduxit enim praedam meam et abiit ad paradisum. (Responsorium: Laudetur ille, qui vivificavit mortuos Hadae per crucem suam!) [2] Omnes homines valde de me conqueruntur, ego de uno tantum conqueror. Quis est inter homines, qui me justitiâ aequet? Num unquam corruptio pervenit ad integritatem meam? Omnes homines diligo et ipse osor meus scire debet, me semper nescivisse, quid sit corruptela. Regum rationem non habeo; per me enim praedicatur aequalitas, quia servum et dominum ejus in hade aequales facio. [3] Coram Deo ministro, qui et ipse nullius personae rationem habet. Quis est alius, qui talia tolerat ac ego; conviciis enim petor, quamquam beneficia tribuo. Perverso modo remunerantur me homines pro optimis meritis meis. Quamquam opera mea pulchra sunt, nomen meum non pulchrum est. Sed mens mea quieta remanet in firmitate sua; consolatur me exemplum Dei, qui et ipse, quamquam bonus est, ingratitudine semper afficitur et hoc patienter tolerat. [4] Senes removeo ab omnibus doloribus, et juvenes ab omnibus peccatis; in hade finio bellum secretum. Peccatum non est in regione nostra; hades enim et coelum sola sunt immunia ab omnibus delictis. In hac terra autem, quae media inter illa constituta est, peccatum habitat; itaque prudens aut ad coelum ascendat, aut, si hoc nimis difficile est, descendat ad haden accessu faciliorem. [5] Omnes concurrunt ad unum hominem, ut eum consolentur de uno mortuo. Ad me autem, cui plurimi mortui vivificati sunt, nemo venit, ut me consoletur. Diabolus tantum infremens venit, cui septies maledictum est; tamen adhuc elatus est spiritus ejus, quamquam valde conculcavit eum filius Mariae; est enim serpens oppugnans et contrita. Mihi autem consultius est, ut humi procumbam et adorem coram hoc Jesu, qui vicit me cruce sua. [6] Quando venerit ad portam hadae pro Joanne, qui praedicavit ante eum, clamabo: Ecce, vivificator mortuorum advenit; nunc servus tuus sum, o Jesu; propter carnem tuam te dedecoravi, quia operiebat divinitatem tuam. Noli irasci, o fili regis, thesaurario tuo! Secundum

mandatum tuum aperui et clausi, et cum valde veloces sint alae meae, nutui tuo obsequens curro in omnes mundi regiones. [7] Omnes resuscitati non erant primogeniti; Dominus enim noster est primogenitus hadae. Quomodo mortuus possit anteire huic potestati, per quam resuscitatus est? Sunt alii quoque ultimi qui facti sunt primi, et juniores, qui facti sunt primogeniti. Cum enim Manasses primogenitus esset, quomodo Ephraim accipere potuit primogenituram? Et si filius ultimus praevenit primum, quanto magis praeveniet Dominus et creator resurrectione sua! [8] Ecce Joannes, tamquam praeco, docet nos, se posteriorem esse, quamquam senior erat. Ait enim: Ecce virum, qui venit post me, quamquam ante me erat! Quomodo enim praevenire potuerit hanc potentiam, quam praedicabat? Omne enim, quod propter aliud exsistit, hoc posterius est, quamquam prius videtur; causa enim, quae illud in existentiam vocavit, eo omnino antiquior et prior est. [9] Causa Adami antiquior est creaturis, quia propter ipsum factae sunt. In Adamum enim creator semper prospiciebat, cum crearet. Si ergo Adam, cum nondum existeret, antiquior erat creaturis, quanto magis tu, Domine, antiquior eris omnibus! Humanitas enim tua conjuncta est divinitati tuae, quae ab aeterno cum patre tuo est. Laus sit tibi et per te patri tuo ab omnibus! [10] Gloria sit tibi, qui primus es in divinitate et humanitate tua. Etsi enim Elias ante te ascendit, non tamen potuit praevenire eum, propter quem assumptus est. Nam typus ejus dependet a veritate tua; et quamquam apparenter praeveniebant typi veritatem tuam, haec tamen secreto illis prior est. Praeveniebant etiam creaturae Adamum, et tamen ipse illis prior erat, quia propter ipsum constitutae sunt. [11] Domine, fac mihi resurrectionem, non necessitatis, sed amoris tui! Necessitas enim tua etiam peccatores vivificat, sed Iscariothes multo potius eligeret

---

[7—10] Hae strophae non Morti, sed ipsi poetae, ut e str. 11 apparet, tribuendae sunt. Demonstratur in iis, Jesum primum esse omnium resuscitatorum, quia omnes antea resuscitati nonnisi propter illum vivificati sint, et causa semper antiquior sit effectu.

sibi mortem hadae, quam vitam gehennae. Fac mihi igitur resurrectionem misericordiae tuae; et si hoc non permittit justitia tua, causam relinque gratiae tuae; meminerit mei pro hoc solo, quod ad eam confugi!

XXXIX. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] Venerunt ad me redimentes a justis, sed nemo me ita depraedatus est, ac filius Mariae. Ecce enim Elias vivificavit mortuum; et quamquam ipse evasit manibus meis, hoc mihi solatium erat post eum, quod mortuum, quem vivificaverat, eripui ei. Ab Elisaeo, filio Saphat, virgis caesa sum; duos enim mortuos vivificavit. Ego autem uno baculo rursus abduxi et prophetam et mortuos, quos vivificaverat. (Responsorium: Laudetur ille, qui clavi sua aperuit sepulcra hadae!) [2] Timui Giesi, cum viderem, eum baculum ponere super puerum. Fur autem ille rursus abstulit baculum et rediit; venit Elisaeus et incurvavit se, et minutus est cum puero et rursus dilatatus est, et huc illuc postea ambulavit. Stupui ob novos typos, quos ibi vidi, qui tamen unum tantum puerum vivificaverunt. Gratulandum mihi erat, quod adhuc typi tantum exstabant et non jam mortui se opponebant et me vincebant. [3] Timui Moysem, cum viderem magnum splendorem in facie ejus. Non autem accidit mihi, quemadmodum timueram. Nam fecit mihi efflorescere Nisan in hade, pascua cadaverum sexcentorum millium, quae ceciderant. Hic autem contemptus et humilis, quem despexi, sanavit aegrotos et morbidos. Aliis panem multiplicavit, nobis autem panem nostrum ex ore eripuit. [4] Convivium magnum erat in hade, cum deglutivissem Core ejusque asseclas; gaudium magnum fecit mihi diabolus, cum fecisset schisma inter levitas. Fontem lactis et mellis mihi fluere fecit in deserto arido,

---

XXXIX. Mors lamentatur, quod per Jesu mortem et ad inferos descensum mortui vivificati sint. Comparat Jesum, qui mortuos resuscitat et summam lenitatem praecipit, cum sanctis veteris foederis, qui zelo pleni erant et haden cadaveribus peccatorum occisorum impleverant.

cum congregatio peccatorum descenderet ad hadem. Nunc autem vivificati et egressi sunt justi. Moyses vivos ad haden descendere fecit, Jesus autem resuscitavit et ascendere fecit mortuos. [5] Bene mihi erat in diebus zelatorum, quia gladia eorum me laetificabant. Phinees zelator transfixit et dedit mihi cuspide hastae suae ad convivium Zambri una cum Cozbi, quos mihi in cuspide lanceae suae porrigebat. Cuinam unquam duo boves saginati in cuspide hastae oblatae sunt? Jesus autem pro Cozbi, filia principum, filiam Jairi e manibus meis eripuit. [6] Turibulum Aaronis terruit me, quia surrexit inter mortuos et vivos, et vicit me. Sed crux multo magis terret me, quia aperuit sepulcra hadae. Per crucifixum, quem in ea interfeceram, nunc ipse interfecta sum. Non magna est ignominia ejus, qui vincitur a viro armato. Mea autem ignominia adhuc major est cruciatu meo, quia fortitudo mea victa est per virum crucifixum. [7] Sed etiam hasta Phinees terruit me, quia caede sua cohibuit internecionem. Hasta servavit arborem vitae, laetificavit me et contristavit me. Cohibuit enim hominem a vita, sed cohibuit etiam mortem a populo. Per illam autem hastam, qua Jesus caesus est, ego doleo; ille punctus est et ego ululo. Egrediebantur ex eo aqua et sanguis, quibus ablutus revixit homo et rediit ad paradisum. [8] Sadducaei erant ora mea, et disputabant cum eo ex mente mea, omnino negantes resuscitationem mortuorum. Jesus locutus est iis verbum, quod ego sola intellexi; exclamavit odiosum illud et contristavit me: „Ego sum Deus Abraham, et Deus non est deus mortuorum." Bonum mihi erat, quod haec verbis tantum expressit et non opere monstravit mihi resurrectionem mortuorum. [2] Jesus, filius Nun, occidit triginta reges et implevit mihi sepulcra et foveas. Destruxit Jericho et implevit haden. Hic autem Jesus, qui venit, sepulcra mortuis vacua fecit et implevit regiones superiores. Cur, cum similes sint invicem nominibus suis, dissimiles sunt operibus suis? Ille dedit mihi corpus Achan, hic autem eripuit mihi corpus Lazari. [10] Moyses conculcavit Aegyptium illum; lenitati suae immiscuit justitiam. Unde autem provenit nova haec lex: Si quis percusserit te in maxillam tuam, praebe illi et alteram maxillam tuam, et cave te,

ne odio habeas illum? Pro zelatore forti, qui conculcaverat et occiderat, novus misericors exortus est nobis. Samuel fidit Agag, Jesus autem sanavit paralyticum. [11] Misericordia, qaae antea quasi minuta erat, hoc nostro tempore magna est. Antea nonnunquam vel exosa erat, ne scilicet hominem ad transgrediendum mandatum induceret. Saul enim et Achab sine misericordia interfecti sunt, quia volebant parcere malis, nec eos morti tradere, qui vindictae rei erant. Meo autem tempore mutavit haec Jesus ita, ut omnes homines vivificet et misereatur interfectoris sui. [12] Memini Samsonis, hujus catuli leonis, qui confregit et dedit mihi columnas Philistaeae. Etiam dux ille exercitus, Abner, filius Ner, cepit mihi capream velocem, Asael, filium Sarujae, percussit eum et projecit in terram. Etiam Banajas in sancto templo juste interfecit Joab, sicut scriptum est. Nunc autem, cum justitia cohibuerit gladium suum, exsultabunt poenitentes ob gratiam. [13] David mensus est Idumaeos funiculis et destruxit eos. Quanto misericordior es tu, o fili David! Justitia enim David duplex erat, cum duos funiculos interficeret et unum tantum vivum relinqueret. Filius David autem docet nos: Dimitte fratri tuo septuagies septies! Illic erat justitia mensurata, hic autem lenitas immensa. [14] Zelum et fortitudinem possidebat David, leonem et lupum simul interfecit. Reliquit leonem fortem et cucurrit contra robustum gigantem, cujus lumen lapide exstinxit, ita ut anima ejus relinqueret eum et periret. Jesus autem juveni mortuo acclamavit: o juvenis! Ipsi enim mortui ei tamquam dormientes sunt. Vivificavit juvenem et eripuit mihi eum; porcos tantum contemptos suffocavit mihi in mari. [15] Levitae interfecerunt propter vitulum patres et fratres suos. Jephte propriis manibus filiam suam mactavit. Rex Moab in muro filium suum primogenitum sacrificavit; per gladium ejus laetificata sum. Per Jesum autem obtusus factus est gladius, et objurgata est febris, soror Hadae. Sanata est socrus Simonis,

---

[13] Cf. 2 Sam. 8, 2. Idumaeos Ephraem lapsu vel calami vel memoriae pro Moabitis posuit.

[14] Peshittha 1 Sam. 17, 35 sqq. habet lupum (ܕܐܒܐ) pro urso.

Haden autem aegrotum fecit fama sanationis ejus. 16 Quamquam
hic Jesus filius justi est, mera gratia per eum praedicatur. Mihi
autem haec gratia ejus cruciatus est. Invidia causa est laetitiae
nostrae; invidia enim olim miscuit mihi primitias sanguinis. Cur
mala videtur filio Mariae, ut veniiat et praecipiat: Ne irascaris
fratri tuo? Abstulit gladium inter fratres, cum ego per gladium
Cain primitus delectata sim. 17 Mel in ossibus invenit Samson;
num fortasse hoc quoque pro typo habendum est. Hic Jesus mul-
tiplicavit nobis typos, incidi in mare typorum, qui mihi paraboli-
zant resurrectionem mortuorum omnimodis figuris et imaginibus.
Samsonis parabola erat: „Exiit esca ab edente“. Mihi autem ex
contrario accidit; comedens enim exiit mihi ex esca. Ex Adamo
enim provenit filius Adami, qui me consumpsit. 18 Saepe quidem
etiam justi me depraedati sunt, per quos praedicabatur resusci-
tatio mortuorum. Sed illi magnam consolationem immiscuerunt
doloribus meis. Propter precationes Asae et Ezechiae interfectos
epulata sum et cadavera coenavi. Elias mactavit et dedit mihi
prophetas Beli, qui saginati erant pane Jezabel. Justi me coegerunt
ad devorandum, Jesus autem coegit me ad restituendum omnia, quae
comederam. 19 Timui sanguinem effusum, quod Moyses consperserat
in omnes portas. Quamquam enim erat sanguis agnorum interfecto-
rum, tamen vivos servabat. Nunquam sanguinem pertimui praeter
sanguinem in portis, et praeter illum in cruce. Sanguis interfecto-
rum est mihi delectatio et tamquam odor suavis. Sanguis autem
Jesu est mihi horribilis; cum enim venissem, ut odorarer sanguinem
ejus, horrorem mihi injecit odor vitae occultus in eo. 20 Sacer-
dotes et pontifices, uncti et reges, qui monstraverunt typum re-
suscitationis mortuorum, non vicerunt per cruces suas, sed coronis
et diadematibus induti erant; et, quando cum iis proelia com-
misi, interdum quidem percussa sum, interdum autem ipsa eos
percussi. Hic autem filius fabri lignarii coronâ suâ spinarum hu-
miliavit et projecit humi superbiam meam in ignominia et morta-
litate sua. Vidit eum Hades et perterritus est coram eo. 21 Moy-
sem vidit mare et refugit, timens baculum et gloriam ejus. Splen-
dorem, baculum, potentiam ejus vidit etiam petra illa, quae scisa

est. Hades autem, cujus sepulcra aperta sunt, quid vidit in Jesu? Pro splendore colorem mortuorum induerat et contrémiscere fecit Haden. Et si color mortis Jesu interfecit Haden, quomodo hic poterit consistere, quando ille veniet in gloria sua, ut excitet mortuos?

XL. Sextum carmen ejusdem modi.

[1] Sensit diabolus magnam humiliationem suam et se ipsum gloria extulit coram servis suis. Magna fecit verba ad persuadendum et ait: Scientia, quam possideo, ex minima tantum parte a natura mihi indita est, sed universam fere plenitudinem ejus discendo mihi comparavi. Ego mihi ipse magister fui et exercui intelligentiam meam. Sine magistro didici omnia; armavi animam meam omnibus armis et abstuli scientia mea coronam victoriae, quam desideravi, de hominibus. (Responsorium: Laudetur ille, qui venit et abolevit insidias Peccati!) In Pharisaeis involvi odiositatem meam, ut pugnarem cum filio Mariae. Ira tamquam arcus tela pluere fecit, audacia conviciata est eum, immanitas aggressa est eum, calumnia oppressit eum, invidia et zelus iratus pugnaverunt cum eo, et blasphemia lapides elevavit. Medicus intravit, stetit inter aegrotos, sed ego incitavi infirmos, ut pugnarent cum eo. [3] Quia nulli culpationi subjaciebat, confugi ad quaestiones. Multas occasiones provocavi, sed vidi mendacitatem meam reprehendi et impudentiam meam agnosci et verbositatem meam contemni. Tum recepi me ad disputationes litigiosas. Ubicunque vero disputavi cum eo, omnis labor meus tamquam palea factus est, quam vox veritatis in omnes partes dispersit. [4] Vidi, in homine esse athletam et dominum potentem per astutiam suam. [Terret eum serpens externus, sed] Voluntas ejus intus semper

XL. Diabolus gloriatur de astutia et prudentia sua, qua in hominibus decipiendis et seducendis utitur, sed conqueritur, eam a Jesu omnino irritam factam esse.

[4] Verba uncis inclusa metrum perturbant, sed salvo sensu vix ejici possunt.

convoluta est et zelus ejus sibilat sicut anguis. Ipse gignit cupiditates mortiferas, sed exhorret febrim. Mandatum, tamquam medicamentum, exstinguere potest derisionem, quae percutit in exitium; charitas autem confringere potest aculeum linguae secretum et acerbum. [5] Quis est stultior homine, qui magis curat domum suam, quam animam suam. Omni die inspicit vasa, quae in cista ejus sunt, sed occulta est tinea in membris ejus. Scissuras vestium suarum assuit, sed facta est scissura in animo ejus. Domus ejus illuminata, sed cor ejus obscuratum est. Occludit sensus suos et aperit fenestras suas. Claudit portam et custodit argentum suum, sed aperit os et surripi sinit thesaurum cogitationis suae. [6] Stultus jumentum suum magis aestimat, quam se ipsum; magis enim sollicitus est de illo, quam de se ipso. Bona semina inserit in terram, in cor autem suum inserit zizania. Animus ejus apertus et abjectus est, sed magnum laborem in circumseptione vinearum collocat. Elegit et plantat plantas, cum animus ejus sit vitis ex vitibus Sodomorum. Cohibet onagrum a segete sua, sed porcus silvae depascitur cogitationes ejus. [7] Ego catinus sum hominibus, et in me probantur cogitationes eorum. Itaque mihi concessum est fraudem nectere. Ego doceo artem Chaldaeorum, et propter veracia, quae interdum occurrunt, etiam mendacia mea creduntur. Aegyptiis oculos clausos tenui et monstravi insecta, et putabant ea adesse, quamquam non aderant. Per occlusionem oculorum doceo signa zodiaci, quae non sunt in coelo. [8] Per velocitatem meam volavi et vidi res, et praeveni indicans eas hariolis; itaque illi, qui per me errant, prophetam me credunt. Nonnunquam autem impudenter rogo, ut mihi ad horam revelentur secreta, et ut explorentur per me veraces, sicut Iob, et fallaces, sicut Saul. Alteri aperui hariolationem suam, et alteri expolivi constantiam suam, ut inde magis illustraretur.

[5—6] Similem sententiam vide in opp. II 319. 335.

[8] Eodem modo praedictiones oraculorum explicat S. Augustinus in libro de divinatione daemonum.

XLI. Septimum carmen ejusdem modi.

[1] Diabolus ait: Timeo Jesum, ne perdat artes meas. Ecce enim millia annorum natus sum, et nunquam erat mihi otium. Nunquam vidi aliquid firmum, a quo me avertissem et quod inexpugnatum reliquissem. Nunc autem est mihi tristitia, quia venit ille, qui impuros castos facit, et qui destruit omnia, quae aedificavi; multum enim laboravi et docui, ut obtegerem totum mundum omnibus malis. (Responsorium: Laudetur ille, qui detexit insidias callidi!) [2] Comparavi cursum meum cum velocibus et eos cursu superavi. Cum pugnarem, tumultus multorum erat mihi pro armis. Laetabar de tumultu populi, quia mihi facilem opportunitatem praebet; durus enim est impetus multorum. Per robur multorum magnum montem elevavi, turrim usque ad coelum extendi. Si ergo cum coelo pugnaverunt, quanto magis vincent eum, qui in terra pugnat? [3] Secundum tempus et auxilium ejus vario modo pugno. Audiverat quondam populus, unum Deum esse, et fecit sibi multos deos. Cum autem videret filium Dei, cucurrit ad unicum Deum, ut Deum negaret sub specie confitendi eum et fugeret ab eo sub specie zelandi pro eo, ut perversi omnibus temporibus sine Deo invenirentur. [4] Ecce innumerabiles annos natus sum et nunquam contempsi infantem. Valde sollicitus sum de pueris, ut eos ab initio pravis moribus imbuam, et ut maculae eorum cum ipsis crescant. Sunt autem stulti parentes, qui non repugnant semini, quod insevi in filios eorum; sunt et alii, qui tamquam boni agricolae eradicant maculas ex animis infantum suorum. [5] Pigritiâ tamquam vinculo vinxi homines, ut sedeant otiosi. Abstraxi sensus eorum ab omnibus bonis, oculos eorum a lectione, ora eorum a psalmodia, animos eorum a doctrina. Quantopere student fabulis

---

XLI. Salvatore in cruce pendente, diabolus astutiam et patientiam suam praedicat, sed valde timet, se a Jesu superatum iri, quanquam daemones eum consolari student. Mox, Domino in haden ingresso, mortui vivificantur et diabolus cum Morte magno terrore percutitur.

[3] Eadem sententia invenitur etiam in ed. rom. II 519.

destruentibus et inutilibus, et excellunt vaniloquio! Si autem incidit in eos verbum vitae, aut repellunt illud aut surgunt et abeunt ab eo. [6] Quot diaboli in homine sunt, et mihi soli omnes maledicunt! Ecce enim furor hominis est daemon, qui omni die vexat eum. Diaboli similes sunt viatoribus; compulsi enim abeunt. Ira autem non eradicatur ex loco suo, etiam si omnes justi adjurent eum. Tamen omnes pro ira vere perniciosa oderunt daemonem contemptum et debilem. [7] Pudefit incantator et magus, qui omni die angues domat. Echidna enim, quae intus in ipso est, ei resistit, cum cupiditatem in interno suo refrenare non possit. Si peccatum occultum, tamquam aspis, in eum spirat, conflagratur. Quamquam echidnam cepit astutiâ suâ, percutit eum secreto error. Serpentes sedat incantationibus suis, sed iram divinam excitat magnam super se incantationibus suis. [8] Aculeos posui et consedi et exspectavi. Quis praeter me tam patienti animo apud omnes exspectat? Consedi apud patientem, et gradatim incantavi eum, ut veniret ad taedium animae. Illum, qui erubescebat peccata, consuetudines subjugabant; paullatim eum mihi subjeci, donec sub jugo erat, quod suscepit et assuevit, et ne desideravit quidem liberari ab eo. [9] Sensi et perspexi, patientem omnes subjugare posse. Itaque cum Adam solus esset eo tempore, quo a me victus erat, reliqui eum, donec filios procrearet, et quaesivi mihi aliud opus, quia otium non diligo. Arenam maris numeravi, ut me hoc modo patientiae assuefacerem, et ut memoriam meam tentarem, num sufficeret hominibus, quando multiplicati forent. Antequam multiplicati sunt, ego jam eos exploravi per innumerabilem arenam. [10] Disputaverunt servi Diaboli cum eo et dissolverunt verba ejus hac disceptatione: Ecce Elisaeus excitavit mortuum; sed ipse ille, qui vicit Mortem in coenaculo, et vivificavit filium viduae, ecce nunc subjectus est in hade. Cum autem consideratio Diaboli valde major esset, dissolvit verba eorum suis ipsorum verbis: Quomodo victus est Elisaeus? Ecce in hade vivificavit mortuum ossibus suis. [11] Si potentia Elisaei, qui tamen minor est, tam magna

---

[10] Cf. 2 Regg. 13, 21.

erat in Hade, ut in eo unum mortuum vivificaret, quanto plures mortuos vivificabit in eo mors Jesu fortissimi. Ex hac re intelligite, quanto major Jesus est nobis, socii mei! Ecce enim astutiis suis decepit vos, et non sufficienter determinastis magnitudinem ejus, quando comparastis eum prophetis. [12] Nimis exiguae sunt consolationes vestrae, inquit diabolus collegis suis. Quomodo enim Mors sufficere potest ei, qui mortuum Lazarum vivificavit. Si autem Mors vicit eum, ipse subjectus esse voluit. Si igitur ipse subjectus esse voluit, tum adhuc magis timete vobis, cum certe non frustra mortuus sit. Magnum terrorem injecit nobis, quamquam enim mortuus est, intravit, ut Adamum vivificaret. [13] Mors prospexit e fovea sua et mirata est, cum videret Dominum nostrum crucifixum, et ait: Ubinam es, o resuscitator mortuorum? Tu mihi nunc eris esca pro Lazaro dulci, cujus dulcedo adhuc est in ore meo. Filia Jairi veniet et videbit hanc crucem tuam. Filius viduae intuebitur in te. Lignum cepit mihi Adamum; benedicta sit haec crux, quae cepit mihi filium David! [14] Os suum aperuit Mors et ait: Nonne audisti, o fili Mariae, Moysem, qui major et excelsior erat omnibus, Deum fuisse et divina peregisse? Interfecit primogenitos et salvavit primogenitos; cohibuit internecionem a vivis. Tamen ego cum Moyse in montem ascendi, et ille, cujus majestas laudetur, dedit mihi eum ex manu in manum. Quantumvis enim magnificetur homo, tamen pulvis est et in pulverem redit, quia e terra est. [15] Venit diabolus cum servis suis, ut videret Dominum projectum in haden, et ut gauderet cum Morte, socia sua. Sed vidit hanc contristatam et dolentem de mortuis, qui per vocem unigeniti revixerunt et egressi sunt ex hade. Surrexit Malus, ut consolaretur Mortem, cognatam suam: Non interfecisti, quemadmodum potuisti. Quamquam Jesus in te est, venient tamen ad te et ii, qui resuscitati sunt et ii, qui resuscitabuntur. [16] Aperi nobis, ut videamus eum et irrideamus ei. Cantemus et loquamur: Ubi est potentia tua? Ecce enim jam per

[14] Spectat ad nomina „Deus Aaronis" et „Deus Pharaonis", quibus Moyses insignitur Exod. 4, 16; 7, 1.

tres dies in morte remanet; et loquamur ei: O triduane, qui Lazarum quatriduanum vivificasti, vivifica te ipsum! Aperuit Mors portas hadae, et resplenduit ex eo splendor faciei Domini nostri; et percussi sunt illi caecitate, sicut Sodomitae, palpaverunt et quaesiverunt portam hadae, quae iis e memoria elapsa erat.

XLII. Octavum carmen ejusdem modi.

[1] Ululavit diabolus: Quem in locum nunc fugere possum justos? Mortem incitavi ad apostolos interficiendos, ut per mortem eorum evadam verberibus eorum. Sed nunc multo durius verberor. Apostolus, quem interfeci in India, praevenit mihi Edessam. Hic et illic totus est; illuc profectus sum, et erat illic; hic et illic inveni eum et contristatus sum. (Responsorium: Laudetur potentia, quae habitat in ossibus sanctis!) [2] Ossa portaverat mercator ille, vel potius illa portaverunt eum. Ecce enim

---

XLII. Lamentatur diabolus de damnis, quibus per reliquias S. Thomae Edessae asservatas afficitur.

[1] Confirmatur hoc carmine 1) S. Thomam apostolum Indis evangelium praedicasse, quod testantur etiam Ambrosius (in ps. 45), Paulinus Nolanus (carm. 26), Hieronymus (ep. 148 ad Marcellam), Gregorius Nazianzenus (orat. 21); 2) eum ibidem martyrio coronatum esse, qua de re apud scriptores vetustiores nullum invenitur testimonium, immo negatur ab Heracleone haeretico apud Clementem Alexandrinum (strom. lib. 4, p. 502); testes autem sunt Gregorius Turonensis, Gaudentius Brixiensis, S. Nilus, S. Asterius, fortasse etiam Theodoretus (qui gr. aff. cur. lib. 8, p. 607 Thomam aliquem inter celeberrimos martyres numerat); 3) reliquias ejus Edessae asservatas esse, quod asserunt etiam Rufinus (hist. eccl. 2, 5), Socrates (4, 18), Sozomenus (6, 18), auctor vitae syriacae S. Ephraemi (B. O. I, p. 49) et chronici Edesseni ad ann. 705 et 753 aerae graecae. Apparet tamen ex hac et quarta stropha, non totum S. Thomae corpus Edessam translatum esse, sed partem tantum, alia parte Indis relicta, quae adhuc Goae asservatur. Confirmatur ergo hoc carmine opinio Baronii, qui recte jam observavit, et Edessae et in India partem harum reliquiarum asservatam esse, refelluntur autem Pagius, Tillemont, Assemanus, qui Indicas S. Thomae reliquias pro commento Nestorianorum habent.

[2] Docet nos S. Ephraem, haec ossa per mercatorem ex India Edessam asportata esse. De hac translatione cf. etiam Gregorium Turonensem (de gloria martyrum c. 32) et Martyrologia ad 3. Julii aut ad 21. Decembris. De tempore, quo Edessa tantum thesaurum accepit, nihil apud antiquos legitur;

ab invicem lucrati sunt. Mihi autem quid profuerunt, cum sibi invicem profuerint? Ambo mihi damnum intulerunt. Quis monstrabit mihi capsam Iscariothis, ex qua fortitudinem accepi? Capsa autem Thomae interfecit me, quia virtus occulta, habitans in ea, excruciat me. [3] Moyses electus portaverat ossa in fide tamquam lucrum. Si ergo magnus hic propheta credidit, auxilium inesse in ossibus, recte etiam credidit mercator et recte se nominavit mercatorem. Hic mercator lucratus est et magnus factus est et regnavit. Aerarium ejus valde me depauperavit; Edessae enim apertum est et ditavit magnam urbem auxilio suo. [4] Obstupui de hoc aerario thesaurorum; antea enim exiguus erat thesaurus ejus, et, quamquam nemo aliquid abstulerat ab eo, tamen parcus erat fons divitiarum ejus. Postquam autem multi circumdederunt et diripuerunt illud et rapuerunt utilitates ejus, quo magis diripitur, eo abundantius multiplicantur divitiae ejus. Quando enim quaeritur fons occlusus, valde scinditur, et tum demum late fluere et effundi potest. [5] Apertum est, quod etiam Elisaeus fons erat in populo sitiente, sed quia sitientes non quaerebant eum, non magnum erat effluvium ejus. Cum autem Naaman quaesiisset eum, abundavit et effudit sanationem. Fons tulit eum et misit eum in fontem, cum in flumine leprosum purgaret. Jesus autem, mare auxiliorum, misit in Siloë caecum, cui oculos aperuit. [6] Giesi baculo, quo Elisaeus mortuos resuscitavit, non potuit resuscitare puerum. Et quomodo per pythonem ascendere potuisset sanctus Samuel? Nos enim illusimus Saul, ut pro uno daemone, quem interrogaverat, duo daemones ascenderent eumque deriderent. Ex ossibus Elisaei et Samuelis disce, posse quidem ossa mortuum vivificare, sed non posse incantatorem mortuum ossa viva et sancta efferre. [7] Et quamquam petivi hanc petitionem, non concedit mihi

---

Baronius autem ad a. 236 ait, incertam esse famam, hoc anno translationem accidisse. Fontem suum non indicat, nec eum hucusque invenire potui.

[7] Sensus est: Saepe a Deo petivi, ut mihi potestatem super ossa sanctorum tribueret, sed frustra. Itaque peccatorum ossa sanctorum esse praetendebam, eaque mihi timorem injicere simulabam, ut hoc modo homines tutius in mea servitute retinerem. Duplici enim modo homines seducere possum,

eam dator omnium. Si enim timore commovebantur aliquando daemones per ossa viri sacrificuli aut magi aut incantatoris aut chaldaei aut harioli, ego quoque bene sciebam, hoc per ludibrium factum esse. Duobus enim modis homines errare facio, cum aut apostolos decipiam, aut meos apostolos apostolis assimilem. [8] Ecce partes daemonum evacuatae sunt, partes diabolorum verberantur; quamquam nemo adest, qui visibiliter baculum elevet, tamen daemones clamant ob dolores; quamquam nemo eos alligat et vincit, tamen mali spiritus pendent et vincti sunt. Hoc tranquillum judicium, quod quietum et tacitum est et ne per interrogationes quidem operatur, est unica potentia, quae omnibus sufficit; ecce habitat in ossibus alterius Elisaei. [9] Judicium dedit duodecim discipulis suis, ut judicent duodecim tribus. Si ergo apostoli filios magni Abraham judicaturi sunt, nihil magnum erit, quod daemones judicent. Et crucifixores, nisi solvi facient judicium futurum, in nostro judicio explorabuntur. Pejus enim quam nosmet ipsi clamabant coram apostolis, judicibus gentium. [10] Lupus enim erat apostolus Saulus, et educavi eum sanguine agnorum, et robustus factus est lupus singularis. Repente autem prope Damascum lupus in agnum mutatus est. Hic dixit, fore ut apostoli angelos judicarent. Angelorum enim nomine intellexit sacerdotes, secundum quod scriptum est. Si ergo tam potentes sunt, vae daemonibus propter verbera ossium eorum!

XLIII. Ad modum: Consolamini promissione.

[1] Murus erat Joseph sibi ipsi in pace; Moyses portavit ossa ejus, ut fierent castris suis murus in deserto. Vidit enim popu-

---

aut bonos fallendo, aut malos bonis similes faciendo. Prius autem in sanctos defunctos, qui deceptioni jam non obnoxii sunt, exercere non potui, itaque posterius mihi eligendum erat.

XLIII. Resurrectionem mortuorum probat primum inde, quod per ossa sanctorum fidelibus multifaria bona donantur, tum ex omnipotentia Dei, ex analogia somni et defaecationis metallorum, deinde quod corpus a Deo plasmatum et ab ejus filio indutum est, denique ex analogia uteri et exemplo Eliae.

lum per idola sua creatori suo mortuum esse; itaque portavit ossa mortua, ut fierent pro vivis turibulum expiationis et intercessio reconciliationis. (Responsorium: Non mercede fraudetur corpus justorum, qui crediderunt in te!). [2] Joseph in thalamo vidit eum, qui videt omnia; in loco, ubi homines se a nemine videri putant, injecit juventuti suae frena castitatis. Moyses portabat ossa ejus, ut secreto condemnarent populum, quem aperte honestabant filiae Madian. Ossibus sancti accusavit fornicatores. [3] Moyses reliquit vivos et cucurrit ad mortuos. Operatores erant ei et restaurabant scissuras populi. Vinea erat, cujus sepes scidit conculcatores. Ille autem botrus benedictus roboratus est inter vites ejus, abstulit et eduxit benedictionem e labruscis inter omnes populos. [4] Ossa Elisaei spem seminaverunt in hade. Potentia occulta in ossibus consolata est mortuos. Mors vidit mortuum, sese commoventem, et exhorruit. Quis unquam vidit tam mirabilem aspectum, quod mortuus ex ore Mortis cadaver eripuit et vivificavit, et quod sepultus sepultores suos domum comitatus est. [5] Hades palpavit thesaurum suum, repositorium omnium corporum; portas et obices ejus consolidavit et confidit; nunquam enim viderat os, quod se moveret. Sed vox Ezechielis eum obstupescere fecit; ossa se moverunt et alterum alterum quaesivit, ut ei infigeretur. Per compositionem eorum defecit hades et solutus est. [6] Prae sono ossium fugit Mors in foveas suas ibique se abscondidit; aegrotavit, venit ad mortuos, et putavit se consumptam esse. Vocavit cum desiderio Haden, eumque desperationis suae haeredem instituit. Testamentum elaboravit in titubatione sua, testata est, se esse caducam, et scripsit, se esse pauperem, cum reddere deberet depositum commodatori suo. [7] Mortui auxilium tulerunt vivis, sepulti sepultoribus, jacentes ambulantibus, tacentes loquentibus. David in sepulchro suo Ezechiae urbem servavit, et ossa persuaserunt Josiae, ne senem illum attingeret. Propter ossa pepercit quoque ossibus illius, qui decepit, interfecit, sepelivit, sed postea credidit,

---

[3] Sub botro benedicto Dominus Jesus Christus intelligendus est.
[7] Cf. 1 Regg. 13; 2 Regg. 23, 16—18.

ad prophetam confugit et evasit. [8] Si ergo hic senex seduxit innocentem, et credidit, quamquam et ipse interfectus a mandato deflexerat, et servatus est per eum, mirum est illum, quamquam occiderat eum, credidisse et in ejus protectionem refugisse. Quis vidit rem tam stupendam in hade, quod occisus occisorem suum in sepulcro incolumem servavit? Quanto magis autem salvabunt fratres meos ii, qui propter Christum occisi sunt? [9] Rursus imposuit Elisaeus manus suas infirmas manibus validis regis, qui descenderat, ut eum visitaret, unde manus regis fortitudinem acceperunt et telum salvationis emiserunt, ut admiraretur, quomodo aegritudo sanctorum magistrorum facta sit fons sanationis corpori eorum, qui eos visitabant. Dignare me visitatione eorum, o tu, qui curas eos, qui te curant! [10] Infirmitas ergo eorum dat regibus fortitudinem. Tria nomina adjuverunt sexcenta millia. Per ea occludatur os diaboli, hostis mei! Intercessores enim mei boni sunt et audaces, diserti et multi, et possunt in judicio placare judicem et salvare debitorem. [11] Admiremur eos, fratres mei, nam silentium est arma eorum. Silentio persuadent ei, qui silentes exaudit. Silentium discretum precatio est ei, qui omnia scit. Exiguo pretio emuntur intercessores mei et valde molestantur; fletu corrumpuntur a me, lacrimis emuntur a me, quas effudi super sepulcra eorum. [12] Curramus ad sepulcra eorum, ut salvemur per mortem eorum. Ossa enim Elisaei testimonium praebent ossibus eorum, cum vitam dederint, quae inerat in iis. Mors timuit et didicit et honorare coepit in hade ossa justorum, ut reprehenderet impios, qui nolunt agnoscere resurrectionem, quam ipse Hades praesentit. [13] Nihil enim omnino vivificatori omnium mortuum est, praeter illam tantum mortem, de qua juravit et dixit, se non delectari morte peccatoris unquam. Quamquam enim omnia facilia sunt Domino omnium, tamen difficile ei est in vitam reducere mortem liberi arbitrii, quia mors peccati e spontanea voluntate orta est. [14] Ipsa enim etiam corpus, vas vitae suae, interfecerat in initio in paradiso, cum solvisset per dominationem suam sepem

---

[9] Cf. 2 Regg. 13, 14—19.

legis. Justus enim Deus noluit vi domare et opprimere hanc do-
minatricem, quae destruxit voluntatem suam et mortua est per vo-
luntatem suam. 15 Valde gratus est somnus defatigato, et mors
dilecta est jejunatori et vigilanti. Somnus naturalis non interficit
dormientes, nec Hades interfecit aut interficit. Somnus suavis est,
et ipse Hades quietus est, si comparatur cum altera morte, cui
nullo modo effugi potest. 16 Nunquam somnus in lectis avare re-
tinere studuit eum, qui dormitat et dormit; mox enim rursus exper-
giscitur. Sed nec Hades avarus fuit aut est, fratres mei. Ecce
somnus haden transientem esse demonstrat; mane enim excitat dor-
mientes et vox Domini resuscitat mortuos. Mors vera autem est mors
libertatis, quae manibus suis omnem spem abscidit. 17 Ecce Deus,
quando difficile est justitiae suae, praestat per gratiam suam, quam-
quam facile est voluntati nostrae, ut nos animum salvemus et ipse
corpus resuscitet. Etiamsi comederint illud vermes et bestiae, re-
vertentur in terram manducata et manducatores, et secernetur,
tamquam in catino, pulvis eorum in resurrectione. 18 Si enim hoc
bonum videtur fabro, ut laboret et educat aurum in terra occultum,
secernat et excipiat illud ex ea in catino, quanto magis purificabit
creator corpus in resurrectione? In catino suo totum corpus se-
gregabit, cum rejiciat et abjiciat pulverem bestiarum. 19 Ecce
enim in mente ipsius creatoris nostri pulvis hominum segregatus
est et signatus. Segregavit enim et sumpsit pulverem Adami, et
finxit eum. Hoc modo segregatus et signatus est in mente ejus
pulvis generis humani, et hunc solum resuscitabit. Videte initium,
quod testatur finem! 20 Aes corruptibile secernitur in pulvere
suo, et antequam defaecatur, inspicitur a fabro, et si rursus
incidit in terram suam, denuo in ea fulget. Quanto magis ergo
omnisciens segregabit omnia, omnem pulverem ad genus suum?
Ex omnibus autem maxime aestimabit pulverem hominis, quia
vestis est dilecti filii sui. 21 Corpore indutus erat primogenitus,
utebatur illo pro velo gloriae suae. Immortalis sponsus in hac
veste splenduit. Vestes invitatorum similes sint illi vesti ejus.
Splendeant corpora, vestes vestrae! Vinciebatur enim vir ille,
cujus corpus inquinatum erat. Vide in convivio tuo maculas

meas in lumine tuo! [22] Videte autem, quot sinus corpus perrum-
pit et relinquit, uterum in nativitate sua, sepulcrum in resur-
rectione sua. Vicit foveam bestiarum et fornacem; piscis, qui
deglutiverat, illud reddere debuit. Ambulavit in mari et volavit
in aëre, et consedit ad dexteram Dei, gloriâ coronatum. [23] Quid
illud corpus vincire, quid ligare posset? Quis esset sinus, qui id
retinere posset? Si enim ne utero quidem pepercit, qui id genuit,
sed cum doloribus eum scindit, egreditur et relinquit, ita ut uterus
desertus sit ab eo, quia nunquam reversum rursus eum intrat,
quanto magis haden desolabit egressus et resurrectio ejus. [23] Fi-
deles docet ascensio Eliae, una ascendisse in curru utrumque,
corpus et animam, ad illam habitationem superiorem; et quod non
reliquerit et dejecerit corpus suum in loco, testantur viri, qui
egressi quaesiverunt eum, quia non invenerunt illud. Totus
enim ascendit cum corpore, qui sanctus fuerat in corpore.
[25] Et rursus docet amiculum Eliae, adscititia et corruptibilia ab
eo segregata et relicta esse. Vestis enim temporaria redarguta
est, recessit et humi projecta est, ut probaretur, corpus abreptum
veram vestem esse, quae adhaeret induentibus eam. Amiculum
recessit et decidit, corpus autem evolavit et ascendit. [26] Etiam
Jordanus refrenavit fluxum suum; aquae se ipsae coercuerunt et
invicem retinuerunt fluxus suos. Reliquit fluxum solutum suum
naturalem, et praeter naturam retrorsum fluxit, ut probaret, quem-
admodum ipse infixus maneret et ascenderet ex mandato, ita
etiam corpus in triumpho ad coelum evolasse et ascendisse. [27] Si
autem nimis difficile esset, ut resurgeret corpus obsoletum Noe,
non minus quoque difficile esset, ut corpus Henoch omnino non
dissolveretur. Docuit enim nos Deus, mortuos sibi vivos esse si-
militer ac Henoch. Per Moysem et Eliam, qui visi sunt, arguit
perfidos, et sepultos vivos esse et eos, qui avolaverunt, superesse.
Dignare me adventu tuo!

XLIV. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Bonus Deus ipse finxit corpus, ut doceret haereticos, quam magnum esset opus manuum suarum, et quam stabile in aeternum. Justus ipse inspiravit animam, ut doceret, quanto major esset, quam anima bestiarum, quam non inspiravit. Ea enim anima, quae non inspirata est, os habet silens et mutum; ea autem, quam os divinum inspiravit, habet etiam os loquens. (Responsorium: Anima et corpus, Domine, gaudeant in resuscitatione tua!). [2] Compara hominem cum bestiis in lancibus intelligentiae, et perspice in animo tuo, quod, quemadmodum bestia est pars corruptionis et tota omnimodo caduca, ita natura humana thesaurus est reservatus et tota in resurrectione pars vitae! [3] Inspice rursus compositionem animalium, et vide, eam in nullo perfectam esse. Totum animal in hoc adaequatum est, quod totum sine spe est. Ideo redarguuntur haeretici, qui bipartiunt naturam hominis, quamquam aequalis est, et alterum dimidium bonae spei, alterum desperatum esse fingunt. [4] Testatur remunerationem nostram jumentum, eo quod remuneratione fraudatur; labor enim ejus est sine spe et cursus ejus sine mercede et passio ejus sine promissione et totum animal sine resurrectione, unde homo discat, ut confidat, duo illa sub uno jugo posita, corpus scilicet et animam, pro cursu suo coronatum iri, pro labore suo promissionem consecutura esse et pro passione sua triumphatura esse. [5] Ecce autem duae res, quas mox enumerabo, propositae sunt debili, quibus persuadeatur, animalium cursum mercede non remunerari, et quibus persuadeatur, mercedem promissam esse homini, et quibus persuadeatur, creatorem nostrum non esse injustum, cum promiserit homini paradisum et gehennam, et multiplicaverit animalibus quietem sine peccatis. [6] Observa rursus bestias non affligi nec Deo aliquid mutuum dare, ita ut etiam nequeant dicere se remuneratione

---

XLIV. Ex comparatione hominis cum animalibus ostendit, justitiam divinam resurrectionem corporis flagitare.

fraudari. Corpus autem affligitur, cum mutuum det jejunium suum
justitiae, ideoque fraudaretur, si non esset resurrectio, et silen-
tium ejus magis quam sanguis Abel reclamaret depositum suum
in terra coram remuneratore omnium. 7 Occide animal et disce,
neminem te pro eo interficere, quia anima illius perit cum ipsius
corpore et nihil omnino in eo inest, quod ad resurrectionem per-
veniat. Hoc verbum omnem altercationem solvit, quod, quemad-
modum animalium animae eandem sortem habent, ac corpora eorum,
ita etiam corpus nostrum reviviscet, sicut anima nostra. 8 Scri-
ptura docet prudentes, natura perfidos, caduca ad tempus tantum
servari, eum autem, qui non caducus est, in aeternum servari,
et illum, qui talem occiderit, rursus occidi. Ipsa porro dissolutio
ejus demonstrat, conjunctionem ejus in aeternum destinatam esse,
quia omnino ab omnibus maledicitur serpenti, quae decepit et
dissolvit eum. 9 Ecce enim aves et pisces et bestiae cum bene-
dictione mactantur et rursus cum ea comeduntur. Cum ea me-
titur seges, cum ea carpitur fructus, et minime maledictus est
mactans aut carpens. Si ergo corpus hominis corruptioni desti-
natum esset, quomodo maledicti esse possent serpens et occisor.
10 Seges, quae deficit et decidit, fructus, qui corrumpitur et insi-
pidus fit, accusant agricolam, quod tardaverit et non decerpserit,
nec eduxerit et segregaverit semen ex stramento. Ergo secundum
verba haereticorum etiam ille vituperandus esset, qui non inter-
ficeret senem, cujus intellectus insipidus factus est, ut solveret
animam a gravi vinculo ejus. 11 Ideo enim relinquuntur senes
inutiles, ut doceat per eos Bonus mendaces veritatem. Quamquam
enim gladius senem magna quiete affecturus esset, tamen, si juvenis
stringeret gladium, adversus ipsum stringeretur. Occidit juven-
tutem, quae occiderat senectutem, ut doceat, quam dilectum sit
corpus plasmatori suo. 12 Omnes exspectant mortem senis, quem
unanimiter testantur onus molestissimum esse, attamen nemo
audet interficere eum. Quamquam valde optatur mors ejus, tamen
valde timetur occisio ejus. Unde discere possumus, quam honesta-
tum sit corpus in ipsa humiliatione sua, et quanto magis honorabitur,
cum sit in paradiso, et quanta erit gloria ejus post resurrectionem.

XLV. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Si anima ederet et jejunaret et inde remunerationem acciperet, vel tum oporteret, ut etiam corpus, qui cum ea jejunavit, remunerationem acciperet. Si autem manifestum est, corpus edere et jejunare, redarguuntur haeretici, ingensque eorum error demonstratur, qua docent, animam, quae non jejunavit, praemium accepturam esse, et corpus, quod jejunavit et laboravit, praemio fraudatum iri. (Responsorium: Inveniat per resuscitationem tuam corpus sociam suam!) [2] Revera, etiam ipsa anima affligitur jejuniis et afflictionibus corporis; si autem anima commoda accipit ex passionibus, quas a corpore mutuas sumpsit, quanto magis ipsum salvabitur per castigationes membrorum suorum? Hoc enim non sine sacrilegio audiri potest, animam magnificari per odorem virtutum corporis, et non multo magis ipsum corpus glorificari per praemium studii sui. [3] Odiosum esset, hoc laborare et illam praemium auferre; odiosum esset, huic ignem et illi celebrationem destinata esse; stultum esset, huic gladium, illi autem coronam vitae deberi, et hoc, si interficitur propter creatorem suum, hîc vitam suam et illic resurrectionem suam perdere. O quam perversa est tota doctrina haereticorum! [4] Corporis enim est jejunium, vigiliae, sitis, quas merces sine ipso anima acquirere non possit. Fraudaret igitur mercatorem capite et usuris; ecce enim anima dives fit per lucrum talentorum corporis, et tamen stulti illi pro lucris ejus scribunt corpori chirographum debitorum, fraudantes id resurrectione. [5] Injustum esset, hoc famem tolerare et illam gloriari de jejunio ejus; injustum esset, hoc sitire et illam exaltari ob sitim ejuo, illam mercedem pro operibus corporis acci-

---

XLV. Ostendit contra Manichaeos, quam injusta et absurda sit negatio resurrectionis.

[5] Sub iis, qui docebant, corpus per ignem absumptum iri, Manetis potissimum discipuli intelligendi sunt, qui universam materiam in fine combustum et in scorias redactum iri contendebant. Hoc enim carmen specialiter contra Manichaeos directum esse, e versu undecimo apparet.

pere et hoc ab illa dimitti et relinqui. Et illi, qui dicunt corpus igne secerni, fraudant agricolam, quia auferunt omnes segetes ejus et relinquunt ei nihil praeter paleam et stramentum, quo comburatur. [6] Justum est, hoc assequi gloriam et illam quoque honorem; justum est, hoc in vivis et illam quoque in vita manere; justum est, hoc in Eden et illam quoque in paradisum venire. Sacrilegum enim est, quod dicunt, dimidium hominis victurum esse in regno coelorum, et alterum dimidium sine peccato dejici ad cruciatum. [7] Caeci sunt filii erroris, ut videre nequeant pugnam; victoriam enim sub nomine animae praedicant, et ignominiam nomini corporis affigunt. Ne mundanis quidem spectatoribus aequitate similes sunt, qui praedicant modo aurigam, modo equos, qui triumphaverunt. [8] Si revera anima a puris pulchrisque substantiis deducitur, corpus autem exosum est, et ornari studet, tum, si odio dignum est, maledictum est, et dupliciter maledictum, si pulchrum est. Quamquam enim ipsum toleraret ictum cupiditatis, tamen animae esset virginitas et praemium castitatis; illa veniret et extolleret vocem suam in hora undecima. [9] Quamquam autem animae est cupiditas et voracitas, tamen corpus ab ea accusatur, quod immergatur in turpitudines ejus. Si ipsa est turbulenta, libidinosa, obscoena, cur vituperatur corpus ob cupiditatem illius? Joseph accusatus siluit, sed vox dominae suae incitata erat; Naboth assecutus est lapidum acervum et Jezabel vineam. [10] Et quomodo ullo modo corpus purgari posset, si inquinatum esset faece substantiae suae, et quomodo turbari posset pura natura animae? Corpus enim eam turbare nequit, quia nec lumen turbatur a tenebris, sed e contra, quando oritur, tenebras

---

[6] Haec quoque doctrina Manichaeorum potius esse videtur, quam Bardesanis, quamquam S. Ephraem hunc quoque animas a substantiis, quas ܐ̈ܝܬܝܐ vocat, deduxisse contendit (cf. ed. rom. II 553 F. 555 E.). Quod num revera Bardesanes docuerit, dubium est (Merx, Bardesanes von Edessa, pag. 75). Ephraemi autem hac in re patrocinium suscepit Hilgenfeld (Bardesanes, der letzte Gnostiker, p. 62). Ad Marcionem spectare non potest, quippe qui totum hominem a Demiurgo creatum esse credidit. Manichaei vero animam ex substantia luminis, corpus ex hyle daemoniaca orta putabant.

absterget. [11] Stulti perversi perversam narrationem protulerunt; dicunt enim, tenebras aliquando ausas esse lucem perturbare. Sed facillime redarguuntur ex ipsis, quos proferunt, testibus. Duo enim luminaria nobiscum migrantia semper videmus, sed nunquam immergitur lumen eorum in tenebris, sed econtra demergit nigredinem in ortu suo. [12] Unum autem ex duobus sequentibus eligere debent filii erroris. Si corpus omnino purificari et expurgari nequit, tum etiam anima, habitans in eo, demersa est in coenum illius et frustra laborat, ut abstergeatur. Si autem corpus secundum naturam suam purificari potest, diabolus perturbavit eos, ut negent resurrectionem ejus. [13] Interrogemus perfidos, quisnam corpori vitae auctor fuerit, illudque antea vitae expers in exsistentiam vocaverit. Corpus utique per Deum, vitae suae auctorem, vivere potest. Si ergo Deus corpus primitus vita donavit, quanto magis resuscitabit illud, cui semel gustum vitae dederat? Pudefiant per difficilia ii, qui negant facilia! [14] Ille, qui vivificavit corpus ad paucum tempus, nonne poterit etiam vivificare illud in longum tempus? Et qui evocavit illud quasi e sepulcro, nonne rursus evocare studebit? Et si laetatur de creatione ejus, quanto magis de resurrectione ejus? Si illud antea sponte in vitam vocavit, quanto magis resuscitabit illud Justus, ut ei retribuat? Redarguuntur per gratiam ii, qui negant justitiam. [15] Si autem corpus ex ipsa natura sua non potest ad resurrectionem pervenire, hoc antea interrogemus, quomodo tum fieri possit, ut vivat per animam. Illa enim voluntas, quae ei vitam praestat, quomodo vitam ei praestare posset, si corpus omnino vitae non capax esset? Ii ergo, qui negant resurrectionem ejus, refelluntur per ipsum factum vitae ejus. [16] Latro quoque ille, qui thesauros tuos expertus est, vicit silentium tuum, quod omnia vincit, et dives factus est in

---

[11] Hic versus ad solam Manetis doctrinam pertinere potest, secundum quam tenebrae lucem aggressae sint seque cum ea permiscuerint, ex qua permixtione mundus creatus sit.

[13] — [14] Redarguit negatores resurrectionis per ipsum factum creationis corporis.

dextera parte, quia reprehendit sinistram partem. Mei quoque peccatoris miserere, Domine, quia credidi et reprehendi perfidos, qui positi sunt in parte sinistra. Hoc sit praemium verborum meorum, ut non revindices a me delicta mea!

XLVI. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Doceant filii erroris, quomodo immundum esse possit corpus salvatori nostro, qui ipse descendit et habitavit in Maria, et hodiedum habitat in corporibus castorum et castarum. Si rex habitat in loco, eum liberum et praeclarum reddit; num ergo Deus, qui habitavit in corpore, hoc fortasse ei promiserit, ut resurrectione careret? (Responsorium: Non remuneratione fraudabitur corpus sepultum, quod in te credidit). [2] Cum altissimus se humiliasset usque ad corpus, et lavisset pedes ejus et calces, ut honoraretur, demonstravit nobis, quanto magis caput glorificaturus sit in resurrectione. Sustulit et gestavit corpus in infantibus, assumpsit illud in pectus suum et amplexatus est in Joanne. Haec sufficiunt ad confutationem Bardesanis. [3] Drachma, quae similis est mortuo in imaginibus suis, et quae conflata est ex terra et rursus in eam incidit et amittitur, exacte resurrectionem repraesentat, quia similis est corpori terreno. Decet ergo, ut, sicut in parabola, etiam de corpore, quando rursus invenitur, laetetur gratia, quae valde laboravit et tandem invenit illud, quemadmodum mulier drachmam. [4] Minam et quadrantem viduae praedicavit; ipse erat ei spectator, testis, vades, et demonstravit, thesaurum accepisse collectam ejus. Disce ex quadrante, quem remuneratus est, Deum non posse remuneratione fraudare corpus, quod lucratum est talentum lucri per gladium persecutorum. [5] Imaginem insensibilem, monetam sine motu, staterem applicuit in os piscis ad glorificationem suam. Quanto magis ergo glorificatur per imaginem suam loquentem? In fine mandabit devoratori ejus, ut reddat, sicut staterem, imaginem illam, quae exacte pictori suo similis est.

XLVI. Contra Bardesanem varios typos et symbola resurrectionis profert.

[6] Bonum illum oras, qui juribusjurandis affirmavit, se non sine remuneratione relicturum esse calicem aquae frigidae, in suo nomine donatum; quomodo ergo suo praemio fraudare poterit virginitatem corporis, quod bellum gessit per centum annos, quodque ne in somnio quidem laxare potuit hostis ejus? Quis non reclamaret, si hoc fraudaretur? [7] Tres vicerunt ignem illum in uno die, hoc autem vicit omni die ignem habitantem in ipso, qui urit, donec exstinguitur, et ardet, donec defervescit. Beatus ille, qui per sitim exstinguit illum; alius enim ignis, quando ardet, aqua exstinguitur; hic autem ignis, quando exstinctus est, vino rursus refocillatur. [8] Si autem sollicitudo Domini persuadet nobis, quod sanavit totum hominem in omnibus, quod baptizavit eum spiritu sancto et nutrivit medicamento vitae, quanto tum odio digni sunt Manes et Marcion et coecus Bardesanes, qui legunt et non intelligunt, quod tota imago humana rursus colligatur in resurrectione. [9] Si enim altissimus se inclinavit, ut attolleret et rursus infigeret aurem, quam Simon abscidit et abjecit, ne periret, quanto magis totum hominem investigabit in resurrectione, ne quidquam de pulvere ejus remaneat? Nec in fornace interiit ulla pars capitis, (Dan. 3) ut indicaret sollicitudinem, quam adhibebit in resurrectione. [10] Si autem mandavit, ut panis colligeretur, si studuit, ut frusta et reliquiae ejus coacervarentur, si cavit, ne quidquam periret de benedictione sua, quanto magis mandabit de corporibus, ut colligantur ossa eorum et adaptentur commissurae eorum et loquantur ora eorum gloriam resuscitatoris? [11] Panis ejus sine ulla dubitatione testatur resurrectionem nostram. Si enim escae benedixit, quanto magis comedentibus? In duodecim panibus, quos post benedictionem fregit, benedixit et multiplicavit duodecim apostolos. Alium autem panem sumpsit et fregit, et eum quidem unicum,

[11] Rectam hujus loci de SS. Eucharistia explicationem in versione expressi. S. Ephraem enim minime eucharistiam figuram corporis Christi vocat, sed ait, Christum, sicut per numerum duodenarium panum apostolos significare voluerit, ita unicum tantum panem eucharisticum sumpsisse, ut etiam per hanc similitudinem numeralem corpus suum unicum in eo exprimeret.

ut inde unicum quoque corpus ex Maria ortum denotaretur.
[12] Laetificavit viduam, cum vivificaret dilectum filium ejus; si ergo verum esset, quod dicunt stulti, corpus a diabolo esse, Malum utique resuscitasset et diabolum laetificasset, et in filia Jairi, quam vivificavit, peccatum resuscitasset. Dicendo autem, eam dormire, redarguit perfidos, docens corpus nostrum rursus excitatum iri.
[13] Cum enim Jonas in mare dejectus et immersus esset, omnes convectores et nautae desperabant, nec putabant, eum mentis compotem esse posse, qui diceret , Jonam rursus ascensurum esse, aut eum sapientem esse, qui de hac re vel litigare posset. Haec quidem dura et difficilia, uni autem facilia erant, qui mari innuit, ut quiesceret, et pisci mandavit, ut eructaret. [14] Seges super pulvere ejus testatur resurrectionem corporis, quia in ipsa mortalitate sua resurrectionem suam praedicat, et resuscitatio occulta in ipsis ruinis ejus est. Pluviâ resuscitatur et excitatur, quanto magis ergo resurrectione aspergetur pulvis noster rore, quo homo formatur et resuscitatur? [15] Si autem ipsa locusta, quae in terram implantata et quasi sine spe in pulvere occultata est, sinus terrae, tamquam sepulcra, implet et relinquit, pudefiunt perfidi, qui nec ipsi locustae similes sunt, quae operuit et occultavit infantem suum, ut sepeliatur et resuscitetur suo tempore ex mandato divino. [16] Et si avis infantes suos, immobilia cadavera, summo amore congregat et alis suis amplectitur, et vocem vitamque iis imprimit in mortalitate sua, ut ex aqua ovorum exornentur omnes formae, et resuscitat inclusos et quasi sepultos ex putaminibus, quanto magis aperientur sepulcra per vocem, quae omnia resuscitat? [17] Porro ex semine et in semine generis humani homo derivare potest imaginem resurrectionis suae, quia et ipse, sicut mortuus, reservatur in utero, resuscitatur et excitatur cum doloribus, et egreditur in lucem, quasi in alium mundum. Conceptio et nativitas ejus fidejussores sunt resurrectionis ejus.

---

[12] Bardesanes significari videtur, contra quem praecipue hoc carmen directum est. Certe Ephraem etiam ed. rom. II 553 F ait, Bardesanem corpus a diabolo deducere. Merx autem l. c. Bardesanem hoc omnino non docuisse contendit, cum Hilgenfeld hic quoque Ephraemi auctoritatem defendat.

XLVII. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] Ignem occultum in ligno et silice vivificat et manifestat voluntas nostra per digitos suos. Si ergo voluntas nostra excitat creaturas, quanto magis voluntas omnipotens jubebit, ut anima rursus oriatur et splendeat in corpore, quod egressa reliquit? (Responsorium: Corpus et anima laudes tibi canant, Domine, in paradiso tuo!). [2] Revindica, Domine, injuriam, quam passa est domus, in qua habitavit anima, incola ejus. Hanc enim mercedem habitationis dedit illa, cum egrederetur, quod destruxit et demolivit domum. Rursus ingressa habitet in ea, jubilet in habitatione ejus et canat in mansionibus ejus, et denuo audiatur sonus ejus a deserto aedificio! [3] Portio vitae animae tremit in membris corporis, agitationes cogitationum animae palpitant in sensibus ejus, thesauri aromatum illius spirant in commissuris ejus; sed reddidit corpus, quod ab anima mutuum sumpserat, ut eam remuneraretur. Per illud enim acquisivit anima divitias suas, per illud canit gloriam suam, quando illic quaeruntur cursus et opera eorum. [4] Per os illius anima precationes obtulit ei, qui omnia audit, per manus illius eleemosynas mutuas dedit ei, qui remuneratur omnia, oculis illius legit scripturam, auribus illius audivit promissionem, pedibus illius in porta domus Dei ministravit, et videte, eam in tentatione omnino per corpus constantem manere. Laudetur ille, qui animam indigere fecit, ut glorificet corpus, socium ejus! [5] Voluntas creatoris ejus congregabit pulverem ejus, renovabit et faciet illud templum gloriae, introducet et consolabitur in thalamo ejus animam, sociam ejus, ut corpus contristatum in hade laetetur et desperatum jubilet ob promissionem suam, et illud, de quo desperaverunt stulti, magnam assequatur misericordiam. [6] Pedes ejus, qui vincti erant, saltabunt

XLVII. Docet corpus propter arctam cum anima conjunctionem et propter multa beneficia, quae anima ab eo accepit, nullo modo vita futura privari posse.

in paradiso, manus ejus vinculis solutae decerpent omnes bonos fructus. Oculi ejus, qui clausi erant, videbunt illuminatorem omnium. Os ejus, quod siluerat, aperietur, et aures, quae clausae erant, audient tubam, et corpus, quod corruptum erat, splendebit in gloria. [7] Etiam si revera ira, cupiditas, aviditas et reliqua vitia ex corpore emanarent, tamen, quia ea etiam reprimere potest per laborem voluntatis suae, confiteri debent ipsi perfidi, illud esse templum, et non erubescere spiritum habitare in coeno ejus, nec molestatum esse in eo, sicut Jeremias in fovea. [8] Redarguuntur perfidi, quia ipsorum verbis coarctantur. Se ipsos enim confutant, dum contendunt, spiritum sanctum habitare in ipsorum corpore detestando et vorace; itaque victi sunt, cum se vicisse putarent. Si enim corpus, quamquam adhuc sordidum est, pulchra est domus habitationis, quanto majorem gratiam consequetur post defaecationem suam in resurrectione? [9] Daemon habitans in corpore remanere cupit in eo, quamquam advena exosus et viator maledictus est. Jejunium tantum exstirpare potest voracem, qui non libenter egreditur. Quanto magis ergo habitationem suam diliget anima, quae, si cum corpore concordat, una cum eo expellit incolam daemonem et invitat spiritum sanctum, ut inter utrumque habitet. [10] Et si ipse spiritus immundus habitat in libatione et insidet mortuo et catenis vincto, et communicat cum ligno idoli exsculpto, quod audire nequit, quanto magis spiritus sanctus diliget corpus, quod spei confisum immolatum est, quia idolis immolare noluerat? Apertum est, quod ipsa occisio ejus testatur resurrectionem ejus. [11] Deus enim non est deus mortuorum, inquit Dominus noster. Mortui, qui mortuos suos sine spe sepeliunt, congregati sunt et disputaverunt cum vivificatore hominum; sed victi sunt in hac causa, quam construxerant. Recitavit enim iis scripturam et vivificavit iis mortuos, itaque et verbis et operibus confirmavit resurrectionem. [12] Vocavit Lazarum, qui egressus condemnavit illos. Si enim mortuus fuisset Domino suo, non potuisset audire eum. In ipsa morte sua vivus erat voci illi, quae eum excitavit. Mortuus revixit, sed illi invidia ducti mortui sunt. Dominus noster flevit propter eos, quia vivi mortui erant, qui con-

tristabantur resuscitatione, quae Lazarum laetificabat. [13] Mortuus, in quo occultata est secreta vita, vivit Deo jam antequam resuscitatus est. Ita etiam peccator mortuus est, antequam moritur. Mortuus perfidis demonstrat, quod ipsi mortui sunt, sepulti in vita sua, spiritu relicti in vestibus suis, putrefacti in peccatis suis. [14] Ne videant me, Domine, cum ipsis in Gehenna, nec glorientur, me in nullo ipsis praestare! Ne sine praemio remaneat, quod lingua mea pro veritate disputavit! Ne, Domine, illi videant me apud se ipsos! Sciant, te propter hoc mei misertum esse in resurrectione, quod de resurrectione locutus sum, in quantum potui!

XLVIII. Sextum carmen ejusdem modi.

[1] Effloruit et adolevit virga levitica, quia summa voluntas resuscitavit eam, ut demonstraret per eam mysterium resurrectionis. Insusurravit nobis in silentio suo, induta est fructibus et foliis, germinibus suis jubilavit, quod Aaroni tributae sint vestes sacerdotii et ritus sancti ministerii. (Responsorium: In resuscitatione tua, Domine, vindica injuriam, quam corpus passum est!) [2] Intraverunt et positae sunt omnes virgae sicut corpora, sed cum elatae et inspectae essent, una tantum coronata erat, et aliae omnes nudae ignominiam portabant. In virgis vide typum ultimi judicii, in quo corpora fornicatorum consistent in ignominia, et corpora sanctorum fulgebunt in gloria. [3] Haec autem virga posita est in arca sancta, et quamdiu ibi erat, floruit et exsultavit, quemadmodum etiam in paradiso corpora exsultant. Idem demonstrat manna, quae non aruit; quamquam enim in urna asservabatur, non computruit, ut foetida fieret, in typum mortalium, qui nunquam moriuntur in Eden. [4] Virga filii Amram repente gemmas egit; si ergo haec praeter naturam suam formam et vitam accepit, quanto pulchrior erit naturalis forma corporis? Virga vivificata commovit se per verbum divinum, et si haec praeter con-

XLVIII. Multis typis ex historia sacra et ex natura sumptis resurrectionem carnis confirmat.

suetudinem suam acquisivit, quae ei non propria erant, quanto magis corpus sua propria recipiet in resurrectione? [5] Moyses asservavit ossa et confregit tabulas legis. Diligentius, quam tabulas, gestavit cadaver. Alias tabulas pro confractis sculpsit, ut doceret, iis non resurrectionem destinatam esse. Non autem aliud corpus, quam illud Lazari, egressum est, ut indicaretur, hoc ipsum corpus esse, quod resuscitabitur. [6] Si quis tangebat ossa in deserto, Moyses eum quasi immundum proscripsit, ipsum autem ossa non inquinaverunt. Quadraginta enim annos circumtulit secum mortuum in castris, et pinxit illic typum ecclesiae, in qua praedicatur quotidie mors vivificatoris omnium, crucifixus vivus, qui ambulat in castris. [7] Digito pictoris et multis coloribus pingitur imago regis, et quia imago picta inveterascit, conflatur a sculptoribus simulacrum, quod non veterascit. Reges exaltant imagines suas; quis autem unquam vidit regem, qui mixtus est cum imagine sua, qui indutus est icone sua et sedet, ut ob ipsum adoretur imago ejus? [8] Alius fecit imaginem sexaginta sex cubitorum, et cum ipse sibi nimis parvus videretur, per hoc simulacrum magnificari voluit. Collegit huic simulacro adorationem, quae reprehendebatur. Dominus autem noster miraculum fecit in adventu suo, et cum naturâ infinitus esset, parvus factus est in imagine contempta, et collegit in hac imagine adorationem dispersam. [9] Adam rediit ad terram suam et confecit testamentum, scripsit illud et obnoxius factus est valde Morti et Peccato. Propter transgressionem praecepti Mors deglutivit eum tamquam pignus. Dominus venit, salvavit et resuscitavit eum; tum rescripsit Mors, et Hades cum ea se obligavit, ut omnia, quae diripuerant et decerpserant, reddere vellent in resurrectione. [10] Rursus costa, ex qua et in qua Eva crevit, hoc os procreavit ossa et sensus et commissuras. Erat sarmentum ex Adamo, in quo occulta erat pulchritudo hujus aedificii. Ecce pulvis ejus in hade est; quanto facilius ergo erit architectae omnium, ut ex illo et in illo reaedificet illud per nutum adventus sui? [11] Nascuntur in aquis pisces sine materna misericordia, et mare aliis exitiale vitam iis praestat in profunditate sua, et lactitat eos in sinibus suis, quamquam ama-

rum est valde. Omnes celebrant Dominum omnium; pisces enim in mari letifero exsultant, et suffocantur, si efferuntur in aerem vitalem. [12] Ne pervertant te voces desperatae; est enim unus, per cujus mandatum ad vitam interfici potes, et per cujus nutum rursus ad mortem resuscitari potes. In thesauro voluntatis ejus omnia possibilia sunt. Mors justis est somnus in sepulcris eorum, sed vita peccatores occidit in gehenna.

XLIX. Septimum carmen ejusdem modi.

[1] Vide, mi fili, justitiam terrae, in quam injiciuntur triticum exutum et palmes denudatus, et quae utrumque portare facit escas et vestes. Reddit uvas, quas non mutuas accepit; caput et usuras reddit agricolae, quanto magis reddet Domino suo semina ejus sine usuris? (Responsorium: Veritas tua, quae in nobis est, fiat fermentum, quod attrahat nos!). [2] Non enim seritur unicum corpus et oriuntur ex eo plura per resurrectionem, sicut in tritico fit; sed unam tantum spicam generationum nostrarum novit et resuscitat, ut demonstret haereticis, quam perfidi sint. Nisi enim induisset corpus nostrum, quomodo gustasset mortem nostram. Et nisi interfectum esset corpus ejus, fraudulenter confregisset panem suum. [3] Terra, quae secundum mandatum ipsas serpentes gignit et aculeos noxios in vitam proreptare facit, quanto magis gaudebit de filio suo revicturo et resuscitando, propter quem honorata est, quia in plasmatione ejus manus creatoris dignata est pulverem terrae, et quia propter eum Dominus noster se demisit et in terra ambulavit. [4] Sterilitas pejor est, quam Hades, si comparantur; in illius enim sinu suffocatur semen vitae, in Hade autem nunquam aliquid vivi sepultum est, sed corpus nonnisi post mortem eum intrat. Si ergo ipsa sterilitas restituit homines,

---

XLIX. Ex analogiis naturae argumenta ad probandam resurrectionem profert.

[2] Docetarum errorem, quem etiam Marcion, Bardesanes, Manes tuebantur, obiter refellit.

quanto magis reddet eos uterus terrae in resurrectione? [5] Durior est etiam ignis, quam hades, si explorantur; ignis enim vivos et mortuos devorat in fame sua. Et tamen secundum mandatum incolume servavit corpus in sinu suo, oppressor dedit et multiplicavit; caput cum usuris reddidit spectatoribus, quia pro tribus quatuor monstravit. [6] In ignem, qui multos perdidit aviditate sua, inciderunt tres et multiplicati sunt in sinu ejus. Ignis, qui avare retinere solebat omnia, quae comederat, plus retribuit Nabuchodonosoro, qui delere voluit, et qui mutuum dedit, ut perderet; retribuit ei, quamquam non poscebat. Plus accepit et pudefactus est, per acceptam restitutionem verecundatus est. [7] Similis est diabolo, qui et ipse mutuum dat et non reposcit. Pecuniam suam demergit ad mutuantem, mutuo dat et sibi foenus usurasque tantum educit. Ignis restituit Nabuchodonosoro, collegae suo, quod non repetiverat. Quanto magis reddet terra debitum suum in resurrectione Justo, qui repetit illud? [8] Corpus mortuum gignit vermes per generationem aequivocam. Si ergo ipsa mors vitam gignit, quanto magis vivificator omnium mortem vivificabit? Corpus mortuum gignit in hade, et si ipsa mors palpitat in vita, quanto magis palpitabunt ossa illius per vocem, quae omnes vivificat? [9] Propheta in campo doceat te, quomodo ossa immobilia mota sunt per mandatum divinum. Domus reaedificavit se ipsam, quia architecta ejus mandaverat ei, et Mors, quae in hade regnat, repente operata est, ut ossa applicaret et laboravit in reaedificatione templi illus, quod destruxerat. [10] Hiems immisericors latronum more egreditur et arbores vestibus suis exuit; contristat et denudat eas, quia vestes iis eripit. In omnibus imago est mortis. Sed Nisan rursus omnia efflorescere facit et, sicut vivificator omnium, floribus et arboribus restituit vestimenta eorum. [11] Herbas et stipites, flores et calyculos excitat in splendoribus eorum et tingit eos coloribus. Si ergo gratia Boni tam sollicita est in omnibus de floribus, qui nihil ei mutuum dederunt, absit, ut justitia ejus corpora dilectorum suorum praemio fraudet eorumque

---

[5] Cf. Daniel 3.

obliviscatur in glorioso adventu suo! 12 Quis occultare potest solem
in sinu suo, quis abscondere potest montem in fimbriis suis, quis
operire potest veritatem disputatione sua? Est enim spes dormien-
tibus; quis enim refellere potest congregationem probationum et
Bonum, cujus arrhabones testantur resuscitationem? 13 Si Sara
laetatur, quod rursus excipiet Abraham et fient ambo in
regno coelorum una in puritate, quanto magis laetabitur anima,
quod rursus accipiet socium suum? Separatio eorum testatur
amorem eorum. Lacrimae, quas in separatione sua effundunt,
persuadeant tibi, quod rursus se invicem videre desiderent in re-
surrectione. 14 Voca corpus ipsum, ut testetur resurrectionem
suam! Cum enim formaretur Adam ex illa terra fusca, fons
discretionum infusus est in pulverem. Hic pulvis mutatur in omnes
formas, loquitur, videt, audit, olfacit, sentit, gustat, et peccare
ausus est et cecidit, et misericordiam consecutus reviviscit et
ascendit. 15 Petra et saxum, quae scindebantur per mandatum,
quae percussa sunt, quamquam nihil intelligebant, et a quibus re-
poscebatur, quamquam nihil acceperant, omnibus hominibus po-
tum praebebant, quamquam nihil ab hominibus mutuum sumpse-
rant. Mors edax dirrumpetur per scissuram repentinam et per
sonum cornus illius, quod vocat mortuos, ut obviam eant filio
regis. 16 Et quemadmodum, si repente noctu accidit tonitru vehe-
mentissimum et scissura maxima, dormientes obstupescunt et exci-
tantur et somno immersi commoventur; ita etiam per sonum ultimi
cornus excitabuntur mortui, non propter vehementiam illius, sed
quia mandatum divinum in eo habitat in resuscitatione. 17 Et si
repente resuscitati erunt, obstupescent et perturbabuntur; alter
enim meminerit peccati sui, alter immunditatis suae. Beatus ille,
qui hujus horae memor est, in qua homines perturbati et territi
erunt, quia flagella irae percutient peccatores. Orent pro me
omnes justi in illo tempore!

L. Ad modum: Tu, Domine, scripsisti.

[1] Dum vivo, laudabo te, nec ero tamquam exsistentiam non habens. Laudabo te in vita mea, nec ero mortuus in vita mea. Otiosus enim dupliciter mortuus est, quia terra avara agricolam defraudat. (Responsorium: Tibi, Domine, os meum fructificet gloriam acceptabilem!) [2] Tibi, Domine, os meum laudem tribuat ex silentio! Ne sit os nostrum sterile in glorificatione tua, nec orbentur labia nostra laude tua, sed gloria tua palpitet in nobis! [3] Figulati figulant pulverem, et terreni laborant in terra. Dilectum est nobis corpus, cognatus noster, sicut familiaris. Pulvis enim est radix nostra et rami nostri fructus laborum ejus portant. [4] Dictum est: noli sollicitus esse in diem crastinum, sed nos in annos solliciti sumus. Ille, qui omnes vestit, textrices vilipendit ob lilia; nutriens omnes, qui omnibus omnia praebet, arguit avidos per corvos avidos. [5] Aetas nostra similis est folio, quod, si decidit, explevit tempus suum. Hunc autem tam brevem terminum vitae nostrae prolonget gloria! Per eam enim possidebimus infinitam vitam, si magna fuerit extensio dilectionis nostrae. [6] Quia in Domino nostro insita est radix fidei nostrae, hic nobis vicinus est, quamquam remotus est. Nam per commixtionem charitatis, radices dilectionis nostrae ligatae sunt cum ipso, et extensiones gratiae ejus permixtae sunt nobiscum. [7] Corpus fiat, Domine, templum aedificatori suo, anima fiat arx gloriae architectae suo! Ne fiat, Domine, corpus nostrum fovea, nec anima nostra portus damnosus! [8] Et quando exstinguitur lumen hujus temporarii spiritus vitae, rursus illumina tempore matutino lucernam, exstinctam in vespera. Sol veniens calore ortus sui excitet frigida, et illuminet exstincta. [9] Decet nos laudare lumen illud, quod omnia illuminat. Mane enim lucerna exstinguitur, quia sol ascendit. Hic autem novus sol novum facit in hade, illuminando

---

L. Laudat Deum, quod eos, qui in Christo obdormiverunt, rursus vivificat, eosque secundum corpus et animam vita donat immortali.

lucernas exstinctas. [10] Pro morte perfecta spirare fecit odorem mortis suae. Odor vivus vivificans omnia spirat in hade; mortui novam vitam hauriunt ex vitalitate ejus, quia mors in ipsis moritur. [11] Typus erat, quod odor sepulti mortuum vivificavit. Mortuus recens hausit vitam ex mortuo vetere; odor vivus spiravit ex ossibus et intravit cadaver, praefigurans vivificatorem omnium. [12] Jesus exposuit nobis mysteria, quae in hade erant. Nam ab hac lucerna exstincta rursus illuminata est lucerna, et quamquam ipse prostratus erat, tamen resuscitavit ruinas; remansit et emisit testes adventus sui. [13] Quamquam te perscrutari vellem, Domine, non tamen possem explorare te. Nihil enim exploravit mens mea de absconditate tua, sed vidi solam imaginem apertam et illustrem, tibi similem; occulta est enim investigatio tua.

LI. Ad modum: O dator discretionis.

[1] Incidi in zizania, fratres mei, colore tritici induta, ut bonum semen impedirent, de quibus mandatum est agricolis: nolite abstollere aut exstirpare ea! Quamquam igitur agricolae rem non curabant, tamen convaluit semen prae zizaniis, crevit et multiplicavit, operuit et suffocavit illa. (Responsorium: Gloria sit tibi, vivificator omnium!). [2] Venit mihi in manus liber Bardesanis, et ad horam contristatus sum. Polluit puras aures meas et fecit eas transitum sermonis blasphemiarum pleni. Itaque confestim ablui eas per claram puramque lectionem scripturarum divinarum. [3] Audivi per illam lectionem, quod blasphemat contra justitiam et ejus collegam, gratiam. Si enim corpus non resurgeret, summae ignominiae esset gratiae, quod illud creasset quasi ad corruptionem, et blasphemia esset in justitiam, quod illud projiceret tanquam ad interitum. [4] Contristat autem haec lectio animam et corpus pari modo; injicit enim inter hos amicos separationem sine ulla spe. Corpus defraudat resurrectione sua et animam socio suo, et damnum, quod intulit serpens, Bardesanes lucrum nomi-

[11] Alludit ad Elisaeum, qui mortuus mortuum resuscitavit.

LI. Bardesanis blasphemias contra resurrectionem carnis refellit.

nat. [5] Et si ille, qui unum corpus interficere ausus est, mortis reus est, pro eo, qui occidit linguâ suâ omnium hominum corpora, nec ipsum mare magnum, si in illud demergeretur, spondere posset, quod mensurâ aquarum suarum satisfacturum esset pro homicidiis, quae perpetravit lingua ejus. [6] Quot occisores acerbi fuerunt corpori debili! Cain primus interfecit id et tradidit cruentum gladium suum aliis, ut ipsum imitarentur. Et ecce omnes discipuli ejus in arte ejus laborant, ut similes fiant magistro, qui a se ipso didicit. [7] Interfecerunt corpus gladii aperte et linguae secreto; astutus diabolus interfecit id primus et callidus haereticus postea. Serpens acerbus edulcavit linguam suam, cum interficeret illud; nec minus discipuli ejus acerbi interfecerunt id dulci lingua. [8] Benigna gratia plasmatoris tui exsurget, o corpus, contra oppressionem tuam. Serpens ejecit te ex paradiso et infantes ejus te ejicere student e regno coelorum; ille separavit te ab animalibus et hi a resurrectione. Adcurrit serpens in initio et discipuli ejus in fine. [9] Anima autem, quamdiu corpore induta est, valde provida est, ne ab invicem separentur in hac vita transeunte. Quomodo ergo perferre poterit, ut in fine sine ipso vivat. Non sinet amor ejus, ut se contineat a resurrectione illius. [10] Vide, quomodo se ipsos redarguunt et refutant in sermone suo! Timent enim haeretici gladium et serpentem letiferum. Filii serpentis timent serpentem propter mortiferum corpus, quamquam oporteret eos etiam vitam corporis odisse, quemadmodum oderunt resurrectionem ejus. [11] Voluptates enim odiosae sunt; odio habentur et explorantur; illas lex reprehendit, illas judex persequitur, de illis poenitenti poenitentia imponitur. Corpus autem magni aestimatur in scriptura, diligitur etiam naturâ, et ipse homo pro eo sollicitus est. [12] Poscit etiam creator interfectorem, qui corpus destruxit. Justus dissolvit compositionem ipsius, ut discat, quantum malum sit destructio imaginis, quam pinxit gratia. In corpore, quod dolore affecit, ipse dolore afficitur. In suo corpore discit interfector, quod destruxit templum creatoris. [13] Interfector autem si vindicatur, utique animam ejus, quem interficit, non solvit et liberat, sicut illi dicunt. Si ergo talis solutor pro occisore habendus est, quor-

sum fugiet Bardesanes, qui in disputatione acuit linguam suam, et interficiendo ademit corpori vitam illam, quae in resurrectione donatur? [14] Primus interfecit corpus per consilium suum, et alter per doctrinam suam. Ille interfecit illud, tamquam curam gerens, et hi tamquam auxilium ferentes. Disputatores in astutia facti sunt socii serpentis; ita etiam pudefient filii serpentis, sicut primus pater eorum. [15] Per membra et sensus corporis anima omnia bona discit. Si ergo corpus odio dignum esset, quomodo anima per id bona opera perpetrare posset, et si naturâ suâ mendax esset, quomodo per id veritatem discere posset? Non enim datur artifici instrumentum, quod operi ejus non respondet. [16] Non enim scribit scriba librum falce vinitoris, nec pingit pictor serrâ fabri tignarii, nec sanat medicus oculum aculeo exoso scorpii, nec unquam incidit ulcus dente serpentis et cerastis. [17] Omnia enim firmiter cum discretione construuntur instrumento sibi cognato et sensu se participe. Porro si corpus sub peccato esset, nemo in eo justificari posset. Justi autem, qui triumphaverunt in eo, oppugnant calumniatores ejus.

LII. De Diabolo et Morte.

Ad modum: O mors, noli superbire!

[1] Audivi Mortem et Diabolum magna voce disputare, uter alio potentior sit apud homines. (Responsorium: Gloria sit tibi, fili pastoris omnium, qui salvasti gregem tuum ab occultis lupis, qui devoraverunt eum, diabolo scilicet et Morte!) [2] Mors monstravit potentiam suam, quae omnes vincit; Diabolus monstravit calliditatem suam, quae omnes ad peccandum inducit. [3] (Mors:) Tibi, Male, soli volentes obediunt; ad me autem volentes et nolentes venire debent. [4] (Diabolus:) Tu, o Mors, vim tantum infers tyrannicam; ego autem laqueis et retibus astutiae utor. [5] M. Audi, Male, quod ii ipsi, qui astuti sunt, jugum tuum confringunt; meo autem jugo nemo resistere potest. [6] D. Tu, Mors, in aegrotis

---

LII. Diabolus et Mors altercantes introducuntur, uter eorum potentior sit.

potentiam tuam exerces, ego autem apud sanos multo potentior
sum. [7] M. Malus non in omnes, qui ei maledicunt, potentiam ha-
bet, ad me autem omnes venire debent, qui mihi antea et nunc
maledicunt. [8] D. Tu, o Mors, a Deo potestatem accepisti, sed me
solum nemo adjuvat, quando peccare facio. [9] M. Tu, Male, tam-
quam debilis laqueos disponis; ego autem, tamquam rex, potentia
mea utor. [10] D. Stultus es, Mors, quia non intelligis, me eo ma-
jorem esse, quod liberam voluntatem, reginam illam, capere pos-
sum. [11] M. Tu, Male, sicut fur clam circumire soles, ego autem
sicut leo omnes confringo et neminem timeo. [12] D. Te, Mors,
nemo colit vel adorat, me autem reges quasi deum sacrificiis co-
lunt. [13] M. Mortem tamquam benignam multi advocant, te autem,
Male, nemo unquam advocavit aut advocat. [14] D. Nonne vides,
Mors, quot me invocant et mihi sacrificant diversis ritibus? [15] M.
Exosum est nomen tuum, o diabole, nec illud emendare poteris.
Omnes maledicunt nomini tuo; absconde ignominiam tuam! [16] D.
Te surdastrum esse oportet, Mors, quia non audis, quod omnes
homines de te gemunt. Absconde te! [17] M. Aperta est facies mea
in mundo; non enim decipio sicut tu, qui sine dissimulatione tui
remanere non potes. [18] D. Nihil aliud invenisti praeter veritatem,
te hominibus non minus exosam esse, quam me. [19] M. Me omnes
homines timent, tamquam dominum, te autem oderunt, tamquam
malignum. [20] D. In te, Mors, et nomen et opus tuum odio habe-
tur; in me autem nomen quidem meum odio habetur, voluptates
autem meae valde amantur. [21] M. Haec dulcedo tua mutatur in
fel aspidum; poenitentia animae semper adhaeret voluptatibus tuis.
[22] D. Hades exosus est, quia in eo ne poenitentia quidem agi po-
test, sed fovea illa deglutivit et avare custodit omnes motus.
[23] M. Hades est gurges, in quo resuscitantur omnes, qui incide-
runt in eum; peccatum autem exosum est, quia omnem spem ho-
mini adimit. [24] D. Ego, quamquam moleste fero poenitentes, ta-
men locum poenitentiae relinquo; tu autem omnino abscidis spem
peccatoris, si moritur in peccatis suis. [25] M. A te ipso antea prae-
ventus spe fraudatus est; qui enim non a te ad peccandum pel-
lectus est, utique beate moritur. [26] Laudetur ille, qui in alteru-

trum immisit servos maledictos, ut videremus illos, quemadmodum
viderant nos et gloriati erant de nobis! 27 Quod nunc spectamus
eos, fratres mei, est arrhabo, quo certi fiamus, nos eos iterum
cum gaudio spectaturos esse post resuscitationem nostram.

LIII. Alterum carmen ejusdem modi.

1 Venite, audiamus certantes de victoria, reos, qui nunquam
vicerunt, nec in posterum vincent. 2 Mors Malo ait: In fine mea
est victoria; Mors enim sicut victor finem vitae capit. 3 Diabolus:
Tum demum vera mors esses, si hominem vivum occidere posses
per cupiditates. 4 M. Ego omnes mortuos video, bonos et malos;
ipsi justi, qui te, Male, contempserunt, me contemnere nequeunt.
5 D. Haec mors corporis somnus tantum temporarius est; noli te
mortem putare, o Mors, quia tamquam umbra es. 6 M. Te, Male,
justi vicerunt et vincent; ego autem vinco etiam illos, qui te vi-
cerunt. 7 D. Etiam hoc, quod justos occidere potes, non ex tua
potestate facis; propter Adamum enim, quem ego vici, hunc cali-
cem bibere debent. 8 M. Ecce hades plenus est Sodomitis et As-
syriis et gigantibus, qui in diluvio perierunt; quis est sicut ego?
9 D. Hi omnes, o Mors, a me occisi sunt; ego enim eos ad peccata
pellexi, ut perirent. 10 M. Vici Josephum, qui te vicit, o diabole!
Vicit te in thalamo, sed ego vici eum et dejeci eum in sepulcrum.
11 D. Quis in petra vicit Moysem, qui te, o Mors, per effusionem
sanguinis in Aegypto vicerat? 12 M. Elias, qui te non timuit, o
diabole, fugit Jezabel, quia me timebat. 12 D. Aaroni, qui te cohi-
buit, o Mors, per tus aromaticum, dedi inaures aureas et confla-
vit vitulum. 14 M. Descendisti ad pugnam cum Job, et vicit te et
ascendit; ego autem, postquam te vicit, eum vici. 15 D. David
sacco suo cohibuit pestem illam, sed ego vici in tecto victorem
Goliath. 16 M. Jehu, qui destruxit domum Beli, templum diaboli,
haden, arcem regni mei, destruere non potuit. 17 D. Salomonem,

---

LIII. In hoc quoque carmine Mors et diabolus de potiori potentia decertant.

qui eripuit ex ore tuo infantem in judicio, feci cultorem altarium idolorum in senectute sua. [18] M. Samuel sprevit te in auro, o diabole, ego autem vici hunc victorem, qui vicerat corruptionem. [19] D. Samson contempsit te, o Mors, in catulo leonis, ego autem per Delilam, vas debile, in mola subjugavi eum. [20] M. Josias jam a pueritia sua contempsit te, Male; me autem ne in senectute quidem sua superare potuit. [21] D. Ezechias superavit te, Mors, cum terminum vitae suae vinceret; ego autem incitavi eum, ut praeteriret miraculum et monstraret thesauros suos. [22] M. Joannes vicit te, Male, expiando et baptizando, ego autem exstinxi hanc lucernam, quae te detexerat. [23] D. Simon vicit te, quia vivificavit illam beatam. Vicit te per mulierem, sed et ego per mulierem vici eum et adduxi ad negationem. [24] Apostoli et prophetae uno ore maledixerunt tibi, o Mors: Ubi est victoria Mortis et aculeus Hadae? [25] Dominum tuum in hade inclusisti, serve maledicte; te oderunt Deus et homines, sile! [26] M. Ipsa voluntas vivificatoris omnium inclusit eum in hade; tu autem ad hoc commovisti eum, quia Adamum ad peccatum pellexisti. [27] O collega Nabalis, qui in deserto conviciatus est dominum suum, maledictum sit os tuum, quod dixit: procumbe, adora me!

LIV. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Libertas, audi disputationem duorum servorum, quomodo ab alterutro arguuntur, quod debiles sint! (Responsorium: Gloria sit tibi, quia per humiliationem tuam exaltatus est Adam, et per mortem tuam resuscitatus est et rediit in Eden!) [2] Si ergo Malus vincet te, magna tibi erit ignominia: Mors enim, collega ejus, ar-

---

[19] Vox *debilis* syriace est ܕܠܝܠܐ (delila) unde lusus verborum oritur, qui latine exprimi nequit.

LIV. Poeta observat primum, Mortem et Diabolum se invicem tamquam impotentes perstringere, ergo liberum hominis arbitrium omni excusatione carere, si ab iis vincatur aut seducatur. Tum rursus subjungit disputationem inter Mortem et Diabolum, in qua Diabolus quidem se fortiorem esse probat, cum ipse etiam mortis verus auctor sit, sed simul etiam prodit, se in malitia tantum excellere et omnia mala ad ipsum referenda esse.

guit eum, quod debilis sit. [3] Rursus etiam, si Mors te debilem reddit, erit tibi contumelia; diabolus enim, collega ejus, contempsit eam, quia tamquam umbra esset. [4] Disputatio eorum est tibi speculum, in quo videas, utrumque quasi paleam esse in afflatu tuo. [5] Etiam prophetae et apostoli docent te in promissionibus suis, utrumque sicut flores marcescere in ortu tuo. — [6] Diabolus: Te, o Mors, oderunt vivi et mortui, quia omnes conjunctiones solvis et destruis. [7] Mors: Mors aperta non occidit, o diabole; tua mors secreta homines occidit. [8] D. Non exosum est nomen meum, sicut tuum; ipse enim angelus in via comparavit se ipsum cum Satana coram Balaam. [9] M. Quam aptum est hoc nomen tuum, o Satana; quia ipse a via deflexisti et deflectere fecisti Adamum imperitum. [10] D. Noli evagari, sicut idiotae, et rem tuam perdere, sed disputa, Mors, si responsiones proferre potes. [11] M. Scio te astutum esse, Satana, ita ut ex pulvere laqueum parare possis. [12] D. Jam finita est disputatio tua, o Mors! is enim, qui vincitur, conviciari incipit, quando verba ejus deficiunt et finita sunt. [13] M. Apud omnes victor sum et per te vincor. Tamen Adam persuadeat tibi, quod ego eum vicerim, o diabole! [14] D. Ego vinxi Adamum eumque tibi objeci; gigantem adiisti et de eo triumphasti, postquam per meas astutias vinctus est. [15] M. Ego novo modo coronavi me coronâ in mundo; Adamum enim, caput gigantum, inclusi in hade. [16] D. Ego per mortem secretam interfeci Adamum, cum peccaret; tu, o Mors, mortuum tantum interfecisti, qui jam antea a me interfectus erat. [17] M. Cum cuperes vincere, o Male, te ipsum tantum odiosum reddidisti; significasti enim, te ipsum et Mortem et Diabolum esse, et hoc tibi adhuc parvum videtur. [18] D. Conticuisti ergo, o Mors, tamquam debilis, quia nec verbis nec operibus mihi resistere potuisti. [19] M. Malignitate tantum, o Male, superas me, si sapis; corona tua omnino ignominiosa est, si intelligis. [20] Ego vincor, sed tu malediceris; malo equidem idiota esse, quam nebulo. [21] Laudetur Justus, qui

---

[9] Eandem derivationem vocis Satanae a radice ܣܛܐ S. Ephraem profert etiam ed. rom. II. 498 d.

divisit eos, qui tam concordes fuerant; laudetur Bonus, qui nos concordes facit antea divisos! [22] Vincam Malum cum venia tua, o miserator omnium; et vincam Mortem per resuscitationem tuam, o vivificator omnium!

LV. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Ecce Malus Morti conviciatur et rursus ab eo convicia audit; ex ipsis et in ipsis expostulationes audiuntur. (Responsorium: Gloria sit tibi, o fili Domini omnium, qui pro omnibus mortuus es et resuscitatus, ut omnes vivifices in die adventus tui!) [2] Diabolus: Jonas, qui te vicit et ex hade rediit, mihi advocatus factus est, cum quaereret, cur peccatores in vita remanerent. [3] Mors: Ne calumnieris filium Amathi, o Male! Ideo enim faciem iratam monstravit, ut illi eo magis Deum laudarent. [4] D. Valde debilis est tota persuasio tua, o Mors tyrannica; nihil enim mihi placet ex omnibus, quae dixisti. [5] M. Quonam scilicet tempore unquam placuit tibi vox veritatis? Fovea est inter te et veritatem, o mendax! [6] Justus fui ab initio dierum mearum, nec poenitentia indigeo; ego tibi homines eripio. [7] D. Gaude de poenitentia tua, o Mors; pulchre advenisti. Ecce etiam Saul est inter prophetas, ignominia magna. [8] Si tu, o Mors, justificari poteris, tum ego nec de mea ipsius poenitentia desperare debeo. [9] M. Idolum coram Domino nunquam feci, o tu, qui oderis dominum tuum; tu autem per idola mortua vivos interficis. [10] D. Scio, o Mors, te meum et me tuum dimidium esse; dimidium meum poenitentiam agit; si autem hoc facit, ego obstupesco. [11] M. Ego socius tuus in portione tantum sum, in peccato non item; ego accipio occisos, tu occisores, quos ad peccatum induxisti. [12] D. Calliditas mea paene de se ipsa flere cogitur, quando tecum disputo; astutiae meae in me contristantur, quando ad te venio. [13] M. Ha-

LV. Mors conjunctionem suam cum diabolo solvere et se justificare studet. Diabolus respondet, eam non minus ream culpae esse, quam se ipsum, et tandem eam orat, ne tempus frustra per disputationes perdat, sed ut una cum ipso omnes vires in opus suum intendat.

riolos auguria exercentes et magos cum omnibus peccatis, illum
ignem, quem incendisti in terra, ego exstinxi in hade. [14] D. O poe-
nitens, qui excolas culices et deglutis justos, scindent te sancti,
qui clamant ex ventre tuo. [15] M. In me tamquam in gazophy-
lacio asservantur omnes justi; tibi autem, qui eos persecutus es,
minatur resurrectio eorum. [16] D. Edax, quae universam creationem
in intestinis suis portat, ecce gloriatur in me, qui opibus meis
spoliatus sum. [17] M. Ante castigationem noli infremere; nondum
enim adhuc ad te pervenit. Sed veniet dies, qua clamabis, ego
autem audiam et gaudebo. [18] Veniet ignis, qui etiam tibi cutem
detrahet, quemadmodum detraxisti per testam cutem Job. [19] D. Af-
flatus pigritiae mihi involitare coepit; videtur mihi somnium, quod
vel per parvum momentum otiosus remansi. [20] Non ideo silui,
quia verba mihi deficerent, sed dolui de tempore frustra praeter-
lapso. [21] Multum mihi detrimentum intulit sermo tuus, utinam
non audivissem eum! Omnis enim animus meus in opus meum
intentus est. [22] Hoc quoque genus humanum, quod periit, cogi-
tationum evagatio corrupit; otium cum incuria illud subjugaverunt.
[23] Delirium cupiditatis licitatum est et emit divitias; contentio cum
gloriatione fidejussores erant. [24] Constantiâ, non fortitudine pugno,
et si per paucum tantum tempus pugnam negligo, nulla jam est
mihi potentia. [25] Per assidua stillicidia rupes scindo, et assidua
commotio vel montem dissolvere potest. [26] Consuetudo domina
fit ipsi naturae; etiam leonem docet et ducit sicut jumentum.
[27] Per consuetudinem, quietem, lucrum, constantiam vincitur li-
bertas, quamquam omnibus duriorest. [28] Si voluntas ejus invalescit,
vincula confringit; si autem negligens fit, a reti debili capi potest.
[29] Si rugit libertas, dissipamur; si autem quiescit, congregamur,
ut ei illudamus. [30] Ne multum loquamur, ne forte etiam multum
otiosi simus. Unanimiter cum muro pugnemus, et ecce scindetur
[31] Abi et inspice aegritudines, ego autem inspiciam laqueos; mihi
enim peccata et tibi pestes multam consolationem ferunt. [32] Ego,
etsi quiesco, non cesso a sollicitudine mea. Voluntas enim mea
nunquam otiosa, sed semper parata est.

LVI. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] Mors: Cum libertate est tibi pugna, o Male, quae te fiscellâ capistrare potest, si ei placet. (Responsorium: Gloria sit tibi, per cujus victoriam fortitudinem nacti sumus, et per cujus resurrectionem etiam mortem contemnere possumus!) [2] Ecce illi se rursus alterutrum detexerunt, quod debiles essent; Mors Malo in memoriam revocavit fortitudinem tuam, o libertas. [3] Diabolus: Ignis est in nido tuo, o Mors, quem tamen non sentis. Fides defunctorum est tibi dissipatio. [4] Ecce Mors et Malus praedicant fortitudinem tuam, o libertas; etiam Malus in memoriam revocat fidem tuam. [5] Si autem adversarii tui tuam defensionem suscipiunt, hoc certe magnum est, quod persecutores tui facti sunt praedicatores tui. [6] M. Ego confiteor, o Male, quod reservo thesauros regis tamquam usuras usque ad adventum ejus. [7] D. Ego autem abnego potius, o Mors; non enim Dei est hic thesaurus astutiae, quem collegi. [8] M. Fraude igitur comparatum est signaculum tuum, o diabole, ita ut in thesaurum Dei recipi nequeat. [9] D. Novum signaculum quasi rex imprimo; ecce mercatores mei damnum important in mundum. [10] Deus ex nihilo creavit omnia, et ego ex nihilo creavi magnum peccatum. [11] M. Occludatur et obturetur os tuum, Male, quia tam audax es, ut te cum creatore compares. [12] D. Me, o Mors, talia audere et dicere licet; tua lingua servilis et timori subjecta est. [13] M. In posterum fovea erit inter nos, o diabole, ecce enim rabiose in Dominum tuum verbis irruisti. [14] D. O Mors, cur dubitas de concordia nostra? Es nobis amicus et membrum, tum regnabimus. [15] Veni, evaginemus utrumque gladium contra genus humanum, ego in secreto et tu in aperto, tum consumemus illud. [16] Peccatum et Hades consilium dederunt his duobus: Si divisi eritis, destruemini. [17] Videte aquas, quae, si dissipantur, humiliantur,

---

LVI. Diabolus ait, se solum a nemine dependere et peccatum, sicut Deum, ex nihilo creavisse; ideo Mors eum tamquam blasphemum detestatur. Sed diabolus eam rogat, ut, veteri amicitia servata, viribus unitis opus suum prosequantur.

si autem congregantur, roborantur, quemadmodum etiam vos.
18 Si divisi eritis, evanescetis, tamquam debiles, si autem vos con-
junxeritis, regnabitis, tamquam fortes. 19 Concordia multos effundit
sicut in fornacem et facit ex iis unum corpus magnum, quod om-
nia vincit. 20 In eo sunt sapientia et astutia, potentia et forti-
tudo; multo majus est quam simulacrum sexaginta cubitorum.
21 Reconciliemur, congregemur, eamus in hanc partem, quae, dum-
modo concors erit, nunquam vinci poterit! 22 Haec locuti sunt
turbulenti et congregati sunt et advenerunt. Tua dies, Domine,
congreget eos in gehenna! 23 Per gratiam tüam te, Domine, ado-
rabo post resuscitationem meam; tempore tubae tuae laudabo filium
tuum post expiationem meam!

LVII. Sextum carmen ejusdem modi.

1 Audite, fratres mei, quomodo Mors irrisit diabolum, quia fe-
cerat peccare auctorem et genitricem generis nostri. (Responso-
rium: Gloria sit tibi, per cujus mansuetudinem victus est diabolus,
et cujus humiliatio exaltavit Adamum humiliatum!) 2 Mors: Vide-
bunt filii Adami magnam tuam denudationem, quemadmodum ir-
risisti denudationem illius, cum eum ad peccatum pellexisses. 3 Eva
relinquet serpentem illam et tibi conviciabitur; tu enim decepisti
simplicitatem ejus, o draco! 4 Abel videbit Cainum, qui ad te
venit; de magistro maledicto conqueretur discipulus irae ejus.
5 Diabolus: Noë, qui vicit diluvium sicut mortem, irrisi per os
Cham, postquam vinum eum vicit. 6 M. Non Noe laesus est, sed
tuum ipsius vas induit maledictiones, quia tu eum indueras, et
factus est servus. 7 D. Lot vicerat quidem iram, quae erat typus
tuus, o Mors; sed filiabus ejus consilia dedi, quae mihi placebant.
8 M. Etiam uxor Lot audivit consilium tuum, quia vas tuum erat.
Exarescat dimidium saltem tuum, quia exaruit totum vas tuum!
9 Subvertatur Gehenna super caput tuum, quemadmodum malitia
tua subvertit Sodoma super inhabitatores eorum! 10 Undae ignis

LVII. Mors describit cruciatus, quibus diabolus post judicium afficietur, ut pro sua contra homines malitia puniatur.

incitabuntur in te in resurrectione, quia populum incitasti in Moysem
et Eliam. [11] In fine irridebunt te justi et gaudebit Joseph, quem
fratres irriserunt, quos perturbasti. [12] Vapor fumi ascendet et
suffocabit sensus tuos, quemadmodum aquae maris suffocaverunt
sensus impiorum. [13] Etiam castae irridebunt te, quia per tuum
consilium filiae Madian irriserunt stultum populum. [14] Flamma
ardebit in capite tuo propter Samsonem, quia per mulierem de-
tondisti crines hujus fortissimi leonis. [15] D. Saul, quem vici per
invidiam, praevaluit tibi per hariolationem, quia poposcit et exire
fecit Samuelem ex sepulcro suo. [16] M. Noli conviciari vivo
mortuo; non enim ipse ascendit, sed tu ascendisti in pythone;
hoc enim te decebat. [17] Super flammam suspendet te mandatum,
Male, quia per te suspenderunt Absalon in arbore. [18] In igne
videbis humiliationem tuam inter impuras, quia Salomo per te
humiliatus est inter paganas. [19] Justitia adaptabitur tibi pro eo,
quod inflammasti Jezabel, quae comedebat prophetas et a te incen-
debatur. [20] In igne ardebis justo judicio, quia inebriasti duos illos,
quos igne consumpsit Elias, cum eum aggrederentur et ascende-
rent. [21] Super te etiam carbones accumulabuntur; videbit et gau-
debit Naboth ille, super quem accumulasti acervum lapidum.
[22] Contumeliâ indutus eris in die judicii coram spectatoribus, quia
Giezi leprâ induisti per furtum tuum. [23] Fulmine percuteris pro
telo, o diabole, quia tela infixisti in cor Josiae. [24] In coenum
gehennae immergeris, o diabole, quia Jeremiam in coenum foveae
immersisti. [25] Egressus est Daniel ex fovea, in quam tu eum in-
jecisti; erit ei solatium, quando videbit te in aeternum in fovea
ignea. [26] Revertetur iniquitas tua in caput tuum, o osor hominum,
sicut reversa est iniquitas ejus in caput Aman, collegae tui.
[27] Sponsa regis illudet te, sicut Esther, quando petes ab ea in
die judicii, ut pro te intercedat. [28] Dimisit ignis justos, quos
vinxeras; tibi autem magnum erit vinculum, flamma ignea. [29] Di-

[29] Mater septem fratrum vulgo machabaeorum (2 mach. 7) a Syris vocatur Semonitha ܫܡܘܢܝܬ, quod decurtatum puto ex ܚܫܡܘܢܝܬ Hasmonaea.

laniaberis et septem fratres videbunt humiliationem tuam, filii Se-
monithae, qui a lupis tuis dilaniati sunt. [30] Illudet ignis cranio
tuo, quemadmodum narravi, propter duo capita Nazaraeorum,
filiorum matrum sterilium. [31] Narrabit ignis in capite tuo, quod
mater et filia ejus illuserunt capiti Joannis, quia tu eas insanire
fecisti. [32] Flamma illudet capiti tuo, o Male, quia illusisti capiti
Joannis in patina.

LVIII. Carmen septimum ejusdem modi.

[1] Ecce Mors jam antea praevenit, ut irrideret diabolum, qui
destinatus est, ut in fine irrideatur. (Responsorium: Gloria sit
tibi, qui per crucifixionem tuam Malum vicisti et per resurrectio-
nem tuam etiam de Morte victoriam reportasti!) [2] Et pro Domino
nostro locutus est, maledicens illi, qui erat causa ignominiae et
crucifixionis ejus. [3] Fovea ignea sit tibi sepulcrum, o diabole,
quia blasphemasti contra vocem sepultam, quae aperuit sepulcra.
[4] Ego novi Dominum meum et filium Domini mei; tu autem ne-
gasti Dominum tuum et crucifixisti filium Domini tui. [5] Hoc no-
men: „interfector domini sui" te decet; sed ille interficiet te, quem
interfecisti, in apparitione sua. [6] Super te omnes quatient capita
sua, quia per te principes quasserunt capita sua super Domino
vitae. [7] Eris calamus confractus sub pedibus justorum, quia per
te calamum dederunt in manum sustentatoris omnium. [8] Coronâ
spinarum coronatus est, ut indicaret, se coronam regni a domo
David abstulisse. [9] Coronâ spinarum coronatus est rex regum,
sed abstulit coronam a regibus eorum, quia eum hac ignominia
afficiebant. [10] Per vestes ludibrii, quas dederunt ei, ipse eos irri-
sit, abstulit enim vestem gloriae a sacerdotibus et regibus.
[11] Aceto cognata est memoria tua, o diabole; acetum enim porre-
xisti sitienti, qui est fons vitae. [12] Omnis homo elevabit manum

---

[30] Duo Nazaraei sunt Samson et Joannes Baptista.

LVIII. Pergit Mors, diabolo poenas describere, quae ei paratae sunt, quia Christo contumelias et mortem intulit; sed a diabolo rogatur, ne inutilibus disputationibus tempus perdat.

[8] Cf. 2. Regg. 9, 31.

suam contra te, quia roborasti manum, quae ferivit illum, per cujus
manum omnes creaturae sustentantur. 13 Caesus est manu et ab-
scidit manum a Cajapha; manus sacerdotii cessavit per defectum
unctionis. 14 Rursus super columnam extenderunt ad castigationem
illum, cujus columna praeiverat tribubus. 15 Columna flagellata
est super columna; profecta est e Sion et Sion ad interitum pro-
peravit. 16 Cum duo ligna ad crucem conjungerent, confregit duos
baculos, custodes eorum. 17 Ezechiel conjunxit duo ligna in uni-
tatem, sed per duo ligna crucis cessaverunt baculi eorum. 18 Duo
ligna sicut alae populum portaverunt; ecce duo baculi ejus con-
fracti sunt, sicut alae ejus. 19 Alas et sinum crucis extendit in
misericordia; inclinatae sunt pennae alarum ejus et portaverunt
gentes, ut iret in Eden cum iis. 20 Cognata est enim crux arbori
vitae, et ad cognatam suam perducit amicos suos, ut fructibus
ejus in ramis ejus pascantur. 21 Abi, ulula, lacrimas funde, Male,
de me et de vobis; nemo enim ex nobis intrabit in hortum vitae.
22 D. Nunc, postquam id ipsa confessa es, o Mors, eni! dicam tibi,
quod tota haec oratio mihi infructuosa temporis jactura videtur.
23 Abibo, inspiciam laqueos, quos disposui; tu quoque, o Mors,
avola et inspice omnes aegrotos. 24 Dominus noster abolevit
utrumque in duobus lateribus; Malus abolitus est hic et Mors illic.

LIX. Octavum carmen ejusdem modi.

1 Ecce Mors a diabolo vindictam pro nobis exigit. Eamus, au-
diamus ignominiam ejus et gaudeamus, quia et ipse gavisus est
de ignominia nostra. (Responsorium: Gloria sit tibi a grege tuo,
quia per te Mors et diabolus subjecti sunt sub pedes ejus!)
2 Mors: Suspendentur mali sursum versus, tu autem deorsum;

---

[13] Manus hic potestatem significat.

LIX. Hoc quoque carmine Mors diabolo poenas malitiae ejus destinatas recenset.

[2] S. Petrum capite deorsum verso secundum suam ipsius petitionem cruci affixum esse, testatur primus Origenes, tum Chrysostomus, Theodoretus, Prudentius, Hieronymus, Augustinus aliique

deorsum enim Simonem in ligno crucifixisti. [3] Diabolus: De omnibus silui, o Mors, quia tempus meum jam ad finem inclinatur. Attamen hic Simon ipse obtestatus est: Hoc modo me crucifigite! [4] Si justi mihi maledicerent, utique non dolerem; sed indignatio Mortis mihi pejor est, quam ipsa gehenna. [5] M. Ignominiam Domini non commemoravi, quia nimis excelsa est ori meo, quam ut comparem et aequem passionem ejus cum tuo cruciatu. [6] Duodecim thronos eriget duodecim apostolis, ut per duodecim tribus condemneris. [7] Gratis laqueo suspendes te, o diabole, quia ille discipulus tuus suspendit se laqueo propter pretium, quod acceperat. [8] Fortasse gehenna evacuabitur per misericordiam, et tu solus remanebis in ea cum servis tuis. [9] Multae sunt maledictiones tuae et quomodo recensebo eas? Ecce omnes omnino maledictiones tuae implentur in membris tuis. [10] Pungent te mali in igne, quia tu eos malos fecisti; conquerentur de te: Cur nos huc adduxisti? [11] Conviciabuntur tibi peccatores, et fortasse pejor erit tibi inimicitia eorum, quam ipsa gehenna. [12] Hi omnes erunt tibi illic satanae, quemadmodum tu hic iis unus satanas fuisti. [13] Angeli prehendent et dejicient te, cum meminerint, homines per te Dominum suum ex alto in profundum dejecisse. [14] Omnes homines accurrent ad lapidandum te, cum non ignorent, per te accurrisse

---

[8] Ex hac Mortis observatione suspicari posset, S. Ephraemum ἀποκατάστασιν πάντων seu finem poenarum infernalium statuisse. Sed locus hypothetice intelligendus est et significat, diabolum etiam tum poenis subjectum mansurum esse, si omnes ab eo seducti a Deo veniam impetrarent, ut enormitas criminis ejus inde quam clarissime appareat. Eodem modo explicandus est alius locus huic similis in ed. rom. III 205 a, ubi ait poenas gehennae citius finituras esse, quam cruciatus scrutatorum. Ibid. 595 d non de reprobis agitur, sed, ut ex praecedentibus apparet, de iis, qui inter gehennam et paradisum reservantur et excruciantur, ut ante ingressum coeli plenam divinae justitiae satisfactionem dent. Etiam pag. 26 c. vel de iisdem agitur vel damnatis mitigatio tantum poenarum imploratur, quam etiam S. Augustinus credere videtur (Enchirid. § 112). Quod autem Ephraem pro Bardesane orare jubet, nil probat (ed. rom. II 558 f), cum de nemine cum certitudine sciri possit, num in statu gratiae mortuus sit necne. Ceterum S. doctorem aeternas poenas credidisse, aperte testantur plurimi loci, ut III 243 e. 311 a. b. 333 f. 638 c. 462 f. II 354c. 357 f—358 a.

populum insanum ad lapidandum creatorem. 15 In te, Male, ora omnia spuent cum indignatione, quia per te spuerunt in illum, qui sputo suo oculos coeci aperuit. 16 Tibi, Male, maledicetur ab omnibus linguis, quia per te blasphemaverunt in illum, qui aperuit ora clausa. 17 Laudetur ille, qui silens vindicavit oppressionem nostram, et per Mortem percussit Malum, ita ut vinceretur. 18 Jubilantes Osanna cantemus, fratres mei, sicut Gedeon, qui cum jubilaret, persecutores per se ipsos ceciderunt.

LX. Nonum carmen ejusdem modi.

1 O stuporem, qui repente accidit diabolo, fratres mei, quia peccatrix correcta est et sapientiam acquisivit! (Responsorium: Gloria sit unico soli, quia vicit Malum, et eidem sit laus, quia praevaluit Morti!) 2 Obstupuit Malus: Ubinam est risus ejus et ubi unguentum ejus? Ubi saltatio ornatusque apertus et malitia secreta? 3 Nam pro risu suo lascivo nunc sollicita est in fletu; crines suos abscidit, ut iis abstergeret pulverem a Jesu. 4 Nihil perduravit aut remansit in ea de doctrina mea. Evasit disciplinae nostrae et effudit omnia, quae eam docueram. 5 Abrenuntiavit etiam nobis et familiaritati nostrae, et, perinde ac si me nunquam vidisset, delevit imaginem nostram ex mente sua. 6 Vivum fermentum Jesu involitavit in eam; Jesus enim silebat, haec autem audax se intulit et intravit, quamquam non vocata. 7 Oblita est amoris nostri multorum annorum, et in uno temporis momento sustulit illum inter me et ipsam, et mortem in ejus loco posuit. 8 Nam pro risu fletu delectatur, et pro stibio pluvia lacrimarum, et pro elegantia aspectu contristato. 9 Zachaeum institui caput fraudatorum, et hanc caput lascivarum; Jesus autem utramque hanc alam meam confregit. 10 Si Zachaeus ab eo edoctus est, et si haec ei obedit, jam impediverunt artificia mea. 11 Jam idola derisioni erunt, et sculptores eorum subsannationi et cultores eorum risui. 12 Ego

---

LX. Diabolus conqueritur de conversione peccatricis et Zachaei, et timet, ne per mortem Jesu et praedicationem apostolorum sua in homines dominatio omnino tollatur.

hominibus oculos occlusi, ne perspicerent, illa sculptilia esse; Jesus
autem aperit oculos, ut videant illa manufacta esse. [13] Si Jesus
eligit sibi praedicatores, silentium imponetur nostrae praedicationi,
qua plenus est mundus. [14] Ecce enim vexantur Chaldaei cum ha-
riolis, et pythones cum magis, et pontifices cum omnibus malitiis.
[15] Pontifices, jam finivistis et exspirastis! Jam abite harioli,
agrum potius colite! Chaldaeus quoque libros suos plicet! [16] Si
Hebraei facti sunt discipuli ejus, qui per omnia miracula subjugari
non potuerant, quis ex gentibus ei non obediet? [17] Si incipit recti-
ficare perversos, rem nostram dissolvet; certe non jam haesitabit
adversus nos ille, qui increpat omnes homines. [18] Quod in om-
nibus templis adoratus sum, nunc nobis magis in contumeliam,
quam in honorem evenit, quia omnes exspuunt in altaria nostra.
[19] Caro sacrificata jam detestabilis facta est, et idola dissecantur;
sculpturae comburuntur sub ollis hominum. [20] Omne opus nostrum
jam destinatum est irrisioni, et omnia, quae aedificavimus, diru-
tioni, et tota doctrina nostra perturbationi. [21] Mysteria secreta,
quae eos docui graviter, detegentur in tectis. [22] De Aegyptiis
magis superbus sum, quam de aliis omnibus populis, quia vel cae-
pas et allium adorabant. [23] Sed timeo, ne etiam hic, ubi error
tam grandis est, veritati succedat, ut Jesus et hîc multo magis
regnet. [24] Si enim cum puer adhuc esset, et fugeret, et descen-
deret, obstupuit Aegyptus et cantu suo blandita est ei et haec
suffocatrix infantium hujus infantis miserta est, [25] num fortasse
descendit, ut ei arrhabonem daret, et sicut desponsans affirmaret,
se, postquam adultus sit, eam in matrimonium accepturum esse?
[26] Pharao non potest pedem movere; non enim balbutiens est,
quem decipiat, nec servus, quem mendaciis fallat. [27] Aegyptii
restiterunt, cum Moyses percuteret eos, et Hebraei rebellaverunt,
cum populum castigaret; Jesus autem ipse caesus est et omnes
vivificat. [28] Mirum hoc est, quod ipse flagellatur et alius inde

---

[26] Jesu non resistere possunt Aegyptii, sicut Moysi.
[27] Verti quoque potest: et omnes percutit.

eruditur, ne per vim jugum suum resistentibus imponat. [29] Sputum oris ejus abstersit et abstulit contumeliam Adami; per percussionem maxillarum suarum exstirpavit iracundiam nostram e discipulis suis. [30] Per clavos, quos accepit, me dolere fecit. Gaudebam, cum eum crucifigerem et nesciebam, quod me ipsum crucifixerim in crucifixione illius.

LXI. Decimum carmen ejusdem modi.

[1] Prudenter audiamus Mortem, o dilecti mei, quae nos accusat propter fletum et ululatum nostrum! (Responsorium: Gloria sit tibi, qui descendisti immersistique post Adamum et invenisti Adamum et in eo filios Adami!) [2] Et merito forsan ait: Occiditis sine misericordia, et fletis quasi misericordes. [3] Vos me fecistis perniciosam, o occisores, vos invicem enim sine me interficitis. [4] Jam antequam mors advenire cupit, gladius eam praevenit. Videamus, contra quem sanguis interfectorum clamat. [5] Contra vos clamant strangulati vestri, qui coarctati erant; pudet enim me funis strangulationum vestrarum. [6] Omne otium mihi aufertis, quia sine me suffocati et interfecti vestri non possunt in haden intrare. [7] Ecce infantes vestri ejiciuntur, sicut in Aegypto; filios vestros daemonibus sacrificatis, o daemoniaci! [8] Antequam mors cupivit gustare de cadaveribus vestris, Cain primus implevit me sanguine humano. [9] Cum adhuc mortem Adami patienter exspectare contendissem, vos ante legitimum tempus me dominare fecistis super corpora vestra. [10] Effregit Cain gladio suo portam hadae; clausa enim erat et ante definitum tempus praeaperuit eam. [11] Via hadae etiam sine me trituram suam per vestros labores accipit; ego enim ambulo in via, quam vos mihi trivistis. [12] Nongentos annos sedi et exspectavi mortem Adami; Cain autem ne per unam quidem diem fratri suo vitam reliquit. [13] Latrones in viis me pejores sunt;

LXI. Reprehenduntur homines, quod tot lacrimis et lamentationibus de Morte conqueruntur, quamquam ipsi ea multo pejores sunt et socios suos interficiunt, antequam Mors eos abducere voluit.

ego dormio, illi autem vigilant, ut interficiant. 14 Ecce occisi vestri sunt in sepulcris et interfecti vestri in viis et strangulati vestri in palis vestris. 15 Si ego, inquit Jehu, rebellavi contra dominum meum et interfeci eum, quis percussit omnes hos? 16 Et si ego Mors abduco defunctos vestros, quis interficit strangulatos et interfectos et gladio occisos? 17 Vos vobis invicem estis Satanae, sed diabolus tantum odio habetur; vobis invicem estis pestes, sed Mors sola vituperatur. 18 Voluntas vestra est vobis diabolus et occisor, sed omnes accusant Mortem et diabolum. 19 Vos vobis invicem venenum mortis propinatis; quot mortes habetis praeter me! 20 Doli, insidiae, laquei, gladium, venenum, quot mortes a vobis et in vobis gignuntur! 21 Judex in judicio altera est mors; hic interficit pro praemio secreto, ego autem gratis. 22 Vidi corruptelam et obstupui, quantum mihi praecurrit; quot enim occisos interficit largitio, et nemo animadvertit! 23 Pudet me, quod imperite me gero; si enim vel unicum cadaver abduco, omnes animadvertunt. 24 In domibus fletur, et in plateis ululatur, et usque ad portam hadae de me gemunt. 25 De vobismet ipsis gemite, quod odio tam digni estis et me odistis; Hades in posterum de vobis gemet, o occisores! 26 Tormentis, flagellis, igne et lapidibus homines interficitis et insuper superbi estis. 27 Ego sum vobis verecundior et misericordior et reverentior; cum reverentia enim abduco defunctos vestros. 28 In lectis blandior aegroto et quiete eum somno temporario consopio.

LXII. Undecimum carmen ejusdem modi.

1 Ecce mors, rex silentii, accusat nos, fratres mei, quod impleamus locum suum ululatu desperato. (Responsorium: Gloria magna sit tibi, qui descendisti ad nos inferiores, et passus es et resurrexisti et tuo corpore corpora nostra resuscitasti!) 2 Nos,

---

LXII. Hoc quoque carmine Mors homines vituperat, quod, sicut pueri insipidi, de mortuis inutiliter flent; iisque consilium dat, ut potius pro mortuis orent.

qui flemus sicut insani in portis hadae, audiamus, quae ait Mors,
increpans nos: 3 Pudet me, inquit Mors, quod me vicistis; dimi-
dium hadae non sufficit ad hauriendos occisos vestros. 4 Aliena
enim cadavera coacervata sunt in hade; duae partes ibi sunt, de-
functi et occisi. 5 Ecce fletis, quamquam mihi conveniret conqueri,
quod me superastis; vos enim contrivistis portam hadae et me
laesistis. 6 Similes enim estis infanti, qui, dum flet, rursus ridet;
hoc modo etiam vos mortuos vestros lugetis. 7 Insipidi enim estis
in tristitia vestra, et amentes in risu vestro; infantibus ablactatis
mihi similes esse videmini. 8 In una hora est fletus et lamentatio,
et post paucum tempus rursus lusus et lascivia, sicut puerorum.
9 Non enim viri perfecti esse potestis sine fletu et sine risu, sicut
prudentes. 10 Dolemus de libris vestris; ii enim, qui vobis haec
scripta divina praelegunt, inutiliter conterunt ea. 11 Lectores valde
clamant, quia surdi estis; hic clamor docet vos sicut stipites esse.
12 Cum enim lector et explicator magnopere clament, aut aures
vestrae aut corda vestra debent esse surdastra. 13 Si enim esset
vobis auris, cui persuaderi posset, deceret vos paucum audire et
multum facere. 14 Quia autem clausus est auditus, quando eum
pulsat illa vox, rursus redit ad illum, qui eam emisit. 15 Apud
me non est clamor, quia non surdus sum, nec lector aut expli-
cator, quia non hebetioris ingenii sum. 16 Spiratio Dei veritatis
mihi pro praecepto est, et una cum mandato etiam exsecutio a me
perficitur. 17 Non est apud me pigritia, nec ambages; puto, nec
telum me praevenire posse. 18 Contemno autem voces vestras
quando in desperatione fletis super sepulcris defunctorum vestro-
rum. 19 Si liceret aut permissum esset, ego exirem, quando fletis,
ut vos in faciem objurgarem. 20 Ego enim laboro, ut rationem
mortuorum reddam; vestrae autem voces perturbant me, ut obli-
viscar rationis meae. 21 O gentes, ne sit mens vestra puerilis,
sicut populi illius, cujus intelligentia nunquam magna fuit! 22 Nun-
quam enim apparuit in eo intelligentia, sicut in stulto, quia tene-

---

[11] Verti quoque potest: vos sicut onagros esse.

brosa erat cogitatio ejus sine prudentia. 23 Infantes enim et pueri
vestri primi egredientur in resurrectione, tamquam primitiae; 24 post
eos autem justi, tamquam victores, et ultimi egredientur peccatores, tamquam pudefacti. 25 Etsi enim in uno temporis momento
reviviscent, tamen series eorum ordine ex hade egredientur. 26 Egredientur prophetae et apostoli, et patres sancti post eos, ex ordine
secundum mandatum. 27 Ii, qui nunc promiscue sati sunt, exacto
ordine reddentur sicut legumina. 28 Quamquam enim homo promiscue seminat omnia semina, tamen illud, quod alio maturius
est, aliud praevenit. 29 Nec, quemadmodum permixtus erat descensus eorum, etiam perturbatus erit ascensus eorum ex terra, sed
ordine dispositus. 30 Ecce mihi ipse obfui per haec, quae dixi;
arcana enim, quae non invenistis, a me didicistis. 31 Pro lacrimis
inutilibus super sepulcro, effundite potius eas in ecclesiis in precatione. 32 Per has enim mortui et vivi utilitatem percipiunt.
Nolite autem flere fletu, quo contristantur mortui et vivi!

LXIII. Duodecimum carmen ejusdem modi.

1 Quis perpendet praemium Abrahami, quem admiratus sum,
cum vinciret filium suum unigenitum. (Responsorium: Gloria sit
tibi, o vox, quae vivificasti mortuos hadae, ut ascenderent et fierent praedicatores filii ejus, qui omnes vivificat!) 2 In illo tempore
anhelans exivi, ut viderem miraculum, quod strictus erat culter
ejus contra dilectum ejus. 3 Collegi et multiplicavi undique reminiscentias meas, et animum meum collegi, ut admirarer illum
nobilem. 4 Quomodo vos legere potestis magnam illius historiam?
Dedecoratis enim lectionem ejus in auribus vestris. 5 Gladius

23 De hac infantium praerogativa cf. quae dicta sunt in prolegomenis.

LXIII. Exemplis Abrahami, Jephte, regis Moab, Job allatis Mors hominibus persuadet, ne fleant de mortuis; hortatur autem eos, ut per piam vitam bonam mortem sibi parent.

Jephte condemnat lugentes; filia ejus erat ei speculum resurrectionis
mortuorum. 6 Sicut illa dedit animam suam patri suo, sic et vos
commendate vitam vestram patri omnium in ultima hora! 7 Nonne
experti estis praefigurationem hadae in utero? In hade enim ad-
huc multo magis quieti estis, quam in utero. 8 Durum est, si in-
surgitis contra magnam voluntatem meam; ecce enim ad vestram
ipsorum utilitatem abduco defunctos vestros. 9 Per regem Moab,
qui propriis manibus filium suum mactavit, vituperatur is, qui
ululat ob defunctum suum. 10 Ille erat paganus, sicut legitis; vos
autem doctores et praeceptores, sicut creditis. 11 Ille toleravit et
vos lugentes insanitis contra voluntatem Domini omnium per fletum
vestrum. 12 Ego enim timeo, ne pertransire faciam historiam Job
per hoc os meum debile, quia indignus sum. 13 Pari quoque modo
caveo ab ossibus sanctorum, quamquam eum laudo, qui mihi con-
cessit, ut ad me venirent. 14 Nolite peccatis dedecorare membra
vestra; contempta enim sunt in hade ossa eorum, qui peccaverunt.
15 Si corpus mali alicujus video, conculco id et maledico etiam
memoriae ejus. 16 Si autem video os alicujus justi, deduco et
adorans honorifico illud. 17 Non intelligitis, o debiles, omnia in-
stituta mea; apud vos perturbatae sunt institutiones, quia coeci
estis. 18 Moysem tantum sicut me honorasse scio ossa Josephi,
quem et ego magnifico. 19 Moyses autem unum tantum corpus
purum honoravit, ego autem corpora et ossa omnium justorum.
20 Splendent ossa prophetarum et apostolorum; lucernae sunt mihi
in tenebris omnes justi. 21 Adoro eum, qui illuminavit mihi tene-
bras hadae; splendor Moysis erat mihi sol, quantusvis fuerit.

LXIV. Decimum tertium carmen ejusdem modi.

1 Cur fletis, o debiles, super mortuis vestris, qui per mortem
requiescunt ab aerumnis et peccatis? (Responsorium: Gloria sit

---

12 Ideoque exemplum regis pagani potius adduco.

LXIV. Ait Mors, etiam diabolum magnopere ridere et gaudere de eo, quod homines mortuos suos immoderate lugent et deflent, de animarum autem salute minime solliciti sunt.

illi, qui toleravit omnia pro omnibus hominibus, et qui pro omnibus mortem gustavit, ut omnes resuscitaret!) 5 Revelabo vobis, quod etiam diabolus, cum valde quietus sit de lacrimis vestris, magnopere ridet tristitiam vestram. 3 Per ludibrium mihi nictat et nutat, sicut sannio: „Veni, rideamus peccatores, quod tam insani sunt! 4 Reliquerunt nimirum cogitationem illius ignis, quem ego occultavi iis, et inebriati sunt stulti fletu ob mortuos suos. 5 Flere deberent de eo, quod mortuos eorum tamquam sine viatico discidi et abduxi; sed ecce insani sunt. 6 Animae impiorum aerumnas sustinent usque ad diem judicii; hi autem flent super sepulcris eorum sicut insani. 7 Non curant, quod per peccata sua fortasse jam crastino die ipsi cum magno pudore suo ad mortuos suos venient. 8 Et hoc modo similiter pudefient omnes generationes; in hade frustra debiles poenitentiam agent. 9 Relinque ebrios et insanos usque in diem illum, in quo vinum excutiet, qui per ejus potum insanus est. 10 Ibo et congregabo illos, sicut infantes, ut narrent et insaniant, donec pereant." — 11 Ecce aperui vobis etiam mysterium secretum collegae mei; egredimini igitur, abite, emendamini poenitentia! 11 Nunc autem relinquite me, ego quoque abibo ad inspicienda negotia mea, ut Domino meo cum bona fiducia rationem reddere queam. 13 Scio quidem, ventum, cum spiraverit, ablaturum esse verba mea; vos enim adhuc iidem estis, quos jam saepissime exploravi. 14 Memini Jeremiae comparantis impudentiam cum Indo, cujus color mutari nequit, quamquam illa res est liberi arbitrii. 15 Haec est enim ipsa proprietas liberi arbitrii, quod se ipsum alligat per voluntatem, tamquam per naturalem necessitatem. 16 Voluntas enim tam potens est in libero, ut comparari possit in effectibus suis cum naturae necessitate.

LXV. Decimum quartum carmen ejusdem modi.

1 Homo: O Mors, noli contemnere imaginem Adami, quae sicut semen terrae commendata est usque ad resurrectionem!

LXV. Resurrectio mortuorum Morti, quae eam negat, ab hominibus demonstratur.

(Responsorium: Laus sit tibi, qui descendisti et immersisti ad quaerendum Adamum, et extraxisti eum ex profundis hadae et induxisti eum in Eden!). [2] Mors: Miror hoc, quod vos semen dicitis; ecce enim jam per quinque millia annorum nondum progerminavit. [3] H. Finietur haec habitatio ejus, tanquam hiems, et veniet quasi manipulus per resurrectionem in horreum vitae. [4] M. Vindemiam esse scio, nunquam autem vidi mortuos seminatos aut messos. [5] H. Erit messis, o Mors, quae te exinaniet, et egredientur angeli messores, qui te orbabunt. [6] M. Quando, quaeso, fui agricola pro vindemiatore? Quis haden, qui torcular est, agrum fecit? [7] H. Nonne docet te semen corruptum et perditum et desperatum, quod tamen per pluviam rursus spem accipit? [8] M. Vos debiles somnium vidistis resurrectionis mortuorum; vigiles enim non videtis resurrectionem. [9] H. Somnolentia tua impedit te, quominus videas multitudinem figurarum, quae reclamant resurrectionem. [10] M. Scio semina reviviscere, nunquam autem vidi ossa efflorescere in hade et progerminare et ascendere. [11] H. Totus sermo tuus tibi similis est, ecce enim Ezechiel docuit te in campo, quomodo reviviscerent mortui. [12] M. Vidi arbores in aestate rursus indui vestimentis suis; ossa autem nuda in hade jacent. [13] H. Moyses per splendorem suum confregit cor tuum, o Mors; filius Adami repetiit gloriam Adami et induit eam. [14] M. Observatio silentii est lex nostra in hade; vos loquimini et ego ago, o debiles! [15] H. Quomodo in vita relinqui possent senes, si tu ipse vindemiator hominum esses. Ille autem, qui te cohibet a vita eorum, omnes resuscitabit. [16] Foetus in utero sepultus redarguit te; nobis praedicat resurrectionem et tibi depraedationem. [17] Flos contemptus contemnit te; est enim inclusus et relictus, sed quamquam perditus videtur, non tamen perditus est, quia rursus efflorescit. [18] Pullus sepultus clamat ex ovo et aperiuntur sepulcra per vocem et exsistit corpus. [19] Nam etiam pullus in ovo corpus est; corpus ejus praedicat nostro corpori resurrectionem mortuorum. [20] Per locustam ad nihilum redigitur et finitur causa tua, o Mors; illa enim ex pulvere egreditur, resurrectionem docens. [21] M. Mihi non ingratum fuisset, si jam pridem accidisset resurrectio; magis

quietus enim erit mihi dies resurrectionis, quam vestra judicia. [22] Misericors est filius altissimi, bonus et justus, nec vindicabit a me dure mortem Adami. [23] Fortasse mente caretis, ut intelligere nequeatis, patrem vestrum hunc reatum mortis vobis imposuisse.

LXVI. Decimum quintum carmen ejusdem modi.

[1] Silete paululum, o mortales, inquit Mors, mihique similes estote, quae tam tacita sum in hade. (Responsorium: Gloria sit tibi, o vigil, qui descendisti ad dormientes et emisisti vocem in cruce et excitasti eos!). [2] Laboratis et rursus fletis super mortuo, perinde ac si mihi molam in hade molere deberet. [3] Econtra autem magnam quietem praebeo fatigatis; non sicut vos laboro aut laborare facio. [4] Audio omnes maledictiones ab ingratis; filii enim Adami Adamo similes sunt, qui ingratus erat contra Dominum suum. [5] Sibi invicem contraria sunt voces vestrae et opera vestra, quia omni die voce fletis et opere pugnatis. [6] Fletum audivi et neminem laborare putavi; laborem vidi et neminem mori putavi. [7] Contentio et labor hominum me in opinionem induxit, eos immortales esse, fletus autem magnus eorum me credere fecit, eos crastino die morituros esse. [8] Audite, ero vobis consiliator, si vobis placet, haec enim duo onera sunt acerbissima. [9] Relinquite paululum et hunc laborem et fletum; laborate et flete sicut mortales, quorum vita cras finietur. [10] Insanitis in defletione defunctorum vestrorum, et exhauritis vos in labore pro possessionibus vestris. [11] Bene moriuntur et benedicti sunt mortui infantes, quia liberati sunt ab aerumnis, quibus vos subjecti estis. [12] Relinquite me, ut abeam in haden et ibi loquar: Beati estis, mortui silentes, quanta quiete perfruimini! [13] Audite conclusionem ex verbis vestris: si resurrectio est, ut ajebatis, nolite flere aut laborare, utpote hospites! [14] Laboratis, sicut homines, qui hic in aeternum victuri sint, et rursus fletis, sicut homines,

LXVI. Mors reprehendit homines, quod mortis sibi instantis immemores, toto animo in inanes hujus vitae labores, aerumnas, contentiones intenti sint, et rursus quod mortuos suos fletu immoderato plangant.

qui non resuscitabuntur. [15] Audite verba mea, si adhuc audire potestis, et praeparate vobis viaticum, ut respondere possitis, quando vos vocabo! [16] Nam et ego obediam illi, qui me vocabit, et reddam corpora vestra cum thesauris vestris. [17] Pax sit inter nos usque ad illum diem, et quando egrediemini, exclamabo et loquar: Abite in pace! [18] Venite nunc, ut vos et ego laudem afferamus illi, qui occidit et vivificat, ut inde auxilium ferat! [19] Gloria sit tibi, Domine, ab omnibus nobis, o sacrificium vivum, qui per sacrificium corporis tui salvasti vivos et mortuos! [20] Gloria sit illi, qui corpore nostro indutus mortuus est et resurrexit! Per nos mortuus est, et per illum vivificati sumus; laudetur is, qui misit illum!

LXVII. Carmen decimum sextum ejusdem modi.

[1] Venite, audiamus, quomodo Mors arguit populum judaicum, quod ejus gladius durior fuerit in justos, quam ipsa Mors. (Responsorium: Gloria sit tibi, qui per sacrificium tuum solvisti contumeliam nostram, et cujus mors pro omnibus mortibus est, quia omnes resuscitabit!). [2] Non Mors Jesum crucifixit, sed populus; quanto ergo odio dignus erit populus, cum magis odibilis sit, quam ego! [3] In foveam lutulentam jecerunt Jeremiam, ego autem in hade honorem tribuo ossibus ejus. [4] Naboth lapidibus eliserunt tamquam canem; quanto melior ego sum, cum nec canem unquam eliserim. [5] Mulieres hebraeae in fame comederunt infantes suos; melior utique est Hades, qui eos liberat et sine difficultate reddit. [6] Viduae reddidi filium suum per Eliam, Sunamitidi dilectum suum per Elisaeum. [7] Mulieres hebraeae edaces comederunt infantes suos; Hades autem reddidit mortuos et didicit sobrium jejunium.

---

[16] Thesaurus idem est ac antea viaticum, bona scilicet opera, quibus homo post mortem adjuvatur.

LXVII. Mors demonstrat, populum judaicum multo magis nocentem esse, quam se ipsam.

[8] Hades non est ipse hades, sed tantum figura ejus; Jezabel erat
verus hades, quae devoravit justos. [9] Filios prophetarum et pro-
phetas occidit et in haden dejecit; Elias a furore ejus in coe-
lum effugit. [10] Quot mortes pro unica Morte fuerunt in populo,
et quot hadae pro unico fuerunt ibidem! [11] Samaria et filia ejus
Jezrael in Israel, et Sion sororque ejus Jerusalem in Juda! [12] In
his duabus voraginibus suffocaverunt prophetas et justos, qui erant
in Juda et in Israel. [13] Cur igitur solus Hades exosus est, cum
multi alii odio magis digni sint, quam ille? [14] Mortui Judaeorum
mihi valde exosi sunt; detestor etiam ossa eorum in Hade. [15] Uti-
nam ejicere possem ossa eorum ex hade, quia foetere faciunt eum!
[16] Miror, spiritum sanctum tam diu habitasse in populo, cujus
odor aeque foetidus est ac mores ejus. [17] Cepae et allium prae-
dicatores sunt operum illorum; mens enim populi hujus lascivi si-
milis est escae ejus. [18] Per precationem omnium, qui genuflexi
adorant patrem tuum, miserere mei, adoratoris tui, qui ingratus
fui adversus amorem tuum! [19] Ab Hebraeis et Aramaeis et ab
angelis sit tibi gloria et per te etiam patri tuo glorificatio! [20] Pro
eo, quod os fui Mortis, quae os non habet, filius, qui totus est
os, occludat delicta mea patri suo!

LXVIII. Decimum septimum carmen ejusdem modi.

[1] Homo: O Mors, noli superbire, quia justi, filii domini tui,
per ejus mandatum ad te venire debent. (Responsorium: Gloria
sit tibi, per cujus mandatum regnavit Mors, et per cujus resur-
rectionem humiliatus est sicut mendicus!). [2] Mors: Ex hoc, quod
protulistis, ego adhuc magis glorificor, scilicet quod liberos con-
culco, cum ipsa serva sim. [3] H. Adam electus et dominus erat,
et sub jugo ejus serviebatis, tu, o Mors, et diabolus, collega tuus.
[4] M. Haec ipsa est gloria nostra, quod nos, qui antea servi eramus,
domini facti sumus, et quod ego et diabolus, collega meus, con-

LXVIII. Mors primum de potestate sua cum hominibus disputat, tum iis demonstrat, se odio et inimicitiae eorum non dignum esse, sed per ipsorum tantum liberum arbitrium omnia mala mortis exstitisse.

culcavimus Adamum. 5 Ecce humiliationem tuam et collegae tui,
o impii servi! Henoch enim vos duos conculcavit et evolavit et
regnavit. 6 M. Etsiamsi Henoch me contristavit, consolationem
ex eo accipio, quod in hade pulverem Noë conculco. 7 H. O Mors,
time hominem; quamquam enim servus est, jugum dominationis
ejus regnat super omnes creaturas. 8 M. Gaudendum mihi est
igitur, quod non viles vici; quo magis enim exaltatur victus, eo
magis magnificatur victor ejus. 9 H. Valde gemit vox tua, o Mors,
de justis; Henoch enim et Elias confregerunt utramque alam tuam.
10 M. Scio me dolores meos consolationibus meis compensare
posse; nam pro his duobus innumerabiles venerunt et adhuc ve-
niunt. 11 H. Omnes, qui ad te venerunt et veniunt, hospites tan-
tum sunt; habitant et relinquunt domum tuam, sicut Lazarus.
12 M. Haec vox vestra me multo magis sanavit, quam vulneravit;
Lazarum enim, qui contra me rebellaverat, postea rursus subjeci.
13 H. O Mors, interrogationi responde et quaere, quaenam potue-
rit esse causa resuscitationis ejus, nisi ut per eam praefiguratio
resurrectionis pingeretur? 14 M. In disputando bene versati estis,
tamquam otiosi; ego autem in opere meo laborare debeo, ut
dijudicem et perficiam illud! 15 H. Alias valde parata esse soles
ad disputandum; quid nunc deterruit te? Veritas resurrectionis
nostrae afflixit te, quando de ea disputatur. 16 M. Exosam me
apud vos constituistis, quamquam odio non digna sum; ego
enim quiete 'dono senes et afflictos vestros. 17 Perniciosam
me reputatis, o mortales; Adam interfecit vos et ego calumniis
petor. 18 Leniter tantum vos detegere volo, quia servus sum; vos
autem per peccata vestra me regem super vos constituistis. 19 Vo-
luntas Adami excitavit me, cum antea quievissem; mortua eram,
et vos me vivificastis, ut per me moreremini. 20 Accuso mendaces,
qui interfecerunt et negaverunt; Adam enim se ipse interfecit et
me culpavit. 21 Initium controversiae erat serpens maledicta, quae
merito clauda facta est. Illa enim arreptavit, advenit et posuit
disputationem inter me et vos. 22 Diabolum relinquitis et contra
me litigatis; exite potius, pugnate cum Malo, qui vos superavit!
23 Non nego quidem eum esse collegam meum, sed qua de causa

ego propterea conviciis petor, quia ille valde exosus est, praesertim
cum eum jam abnegaverim? [24] Audite verba mea, o mortales, ut
vos consoler; ego contristavi vos et ego confiteor resurrectionem
mortuorum. [25] Incipit enim stillare in aures meas sonus praepa-
rationis tubae, quae ipsa clangorem suum procurat. [26] Audite
verba mea et augete oleum lucernarum vestrarum; a me enim hac
in re minime impediemini. [27] Sciatis, quamquam haec dixi, tamen
valde dilectum esse sermonem vestrum solitudini hadae. [28] Per-
pendi enim hominem et magna est pax ejus, quia serpentes et
pisces et aves ad eum veniunt. [29] Miror autem, quod etiam angelis
dilecta est conversatio ejus, immo quod ipse diabolus quaerit co-
mitatum ejus in gehennam. [30] Vobis, o mortales, erit vivificatio
mortuorum, ego autem, quae orbavi, orbabor in hade. [31] Glorifi-
catio ascendat tibi ab omnibus, o vivificator omnium, qui undique
colligis pulverem Adami.

LXIX. Ad modum: Nuntius delirationem.

[1] Tu in initio finxisti pulverem per misericordiam et tradidisti
ei donum tuum per caritatem. (Responsorium: Gloria sit domi-
nationi tuae!). [2] Tu, o Bone, creasti Adamum, quamquam sciebas,
eum ingratum et tui obliturum esse, sed finxisti eum, ut per
gratiam vinceres eum. [3] Lugens intuitus sum in corpus, contristatus
in animam; tu enim commiscuisti ea in caritate, sed recesserunt
et segregata sunt in dolore. [4] Fictum est corpus sapientiâ, in-
sufflata anima bonitate, utrumque perfecte mixtum per dilectionem,
sed serpens segregavit ea per malitiam. [5] Judicatur et corpus et
anima, si alterutrum ad peccatum induxit collegam suum; pecca-
tum iis commune est, quia et libertas communis est. [6] Te decet,
o Benedicte, iterum misericordem te praestare, manu tua denuo
fingere Adamum et digito tuo eum pingere. [7] Ecce enim, Domine,

---

[27] Valde me contristat, quod per resurrectionem consuetudine et societate vestra privabor.

LXIX. Laudat summam Dei bonitatem et misericordiam, qua corpus hominis restituet, eique, una cum anima, aeternam beatitudinem tribuet.

nunquam defecit eum gratia tua; dilexisti eum in initio, miserere
ejus in fine! 8 Etsi enim jam non exsistit, tamen a te creatus est,
ut exsistat, itaque renovabitur a te templum ejus, quod nunc
factum est pulvis ejus. 9 Decet regem, si videt imaginem suam
vetustate corruptam, pulcherrimis coloribus renovare imaginem
obscuratam. 10 Aspectus erat stupendus, cum descenderet splen-
dida altitudo tua in pulverem obscurum, ut pingeret imaginem
illustrem. 11 Hoc ultimum multo excelsius erat priore, quia pul-
verem jam non tantum creavisti, sed ipse eum induisti. 12 Sciebat
Altissimus, Adamum Deum fieri cupere, itaque misit filium suum
humanitate indutum, ut satisfaceret cupiditati Adami. 13 Contri-
status est diabolus, cum videret Adamum, quem detraxerat, in al-
tiorem potius gradum ascendere, ut pudefieret ille, qui detraxit
eum. 14 Laetifica corpus per animam, animae restitue corpus, ut
invicem gaudeant, quod post separationem rursus commixta sint.
15 Adduc animam, ut ingrediatur in domum suam, et quieta sit
habitatio ejus et luceat in ea lucerna ejus! 16 Habitet lux in oculis
ejus, intret vox in aures ejus, sensus ejus destructi et desolati
impleantur conversatione et pace! 17 Senectus exosa non videbitur
in illis, nec dolores nec passiones, quia exuerunt haec in morte.
18 Hoc enim novum mors efficit in mortuis, ut per eam passionem
exuant et gloriam induant. 19 Os mortui in Eden loquetur cum
anima: Unde et quo et quomodo huc venisti? 20 Lux, quae illic
est, intinget corpus in colores suos, ut videat se ipsum quasi ful-
minibus vestitum. 21 Lumen est illic crucifixus, splendor ejus illu-
minabit illos, qui se hic signaverunt magno ejus signo. 22 Appro-
pinquant se angeli ignei hominibus carneis, et in caritate delectan-
tur iis, qui laboraverunt et nunc quiescunt. 23 Appropinquant
angeli, ut praedicent cursus justorum; commemorant virtutes eo-
rum, magnificant eos in operibus eorum. 24 Primitiae laudum re-
centes ascendent ex oribus obturatis, quae in hade conclusa sunt.
25 Audit mors sonum, inclinat aurem suam timens, incidit in
eam tremor, quia mortui incipiunt loqui. 26 Deserent eam inclusi
ejus, resistunt vincti ejus. Includens facta est inclusa, quia
incluserunt eam in inclusione ejus. 27 Gloria erit vobiscum! Do-

minus noster dignetur nos ad vos ascendere, o justi benedicti, quorum voces nunquam deficiunt! [28] Gloria sit illi, qui fluere facit fontem in ore occluso, ut contiuue tribuat laudem per filium patri adorato!

LXX. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] O quam amarus est, fratres mei, hic calix mortis, qui etiam
sobrios inebriat, ut insaniant lacrimantes. (Responsorium: Lau-
detur ille, qui vivificat mortuos!). [2] Per obitum mortui etiam vir
gravis vincitur, ut intemperanter lamentetur ob dilectum suum,
qui decessit. [3] Conqueritur enim in amore suo membrum relictum
de amico suo, qui abscisus est, et cujus consuetudo et conversatio
defecit. [4] Nimis debiles sunt, ita ut imitari nequeant Abrahamum,
qui tam fortis erat, ut pro Domino suo fructum viscerum suorum
in mortem traderet. [5] Illam firmam columnam, quae portabat
pondus in populo, exagitabant undae doloris, sed non inclinata
est firmitas ejus. [6] Ecce vinitorem, qui, cum videret fructum in
vite sua sterili, obtulit uvam serotinam reservatam tamquam pri-
mitias. [7] Mirandum est etiam factum Jephte, vinitoris, qui de-
cerpsit botrum adhuc immaturum et obtulit eum domino vineae. [8] Vi-
cit, obtulit viscera sua et oppressit et expulit amorem suum, et non
insanivit in dolore suo, quia fides sustentabat eum. [9] Vinum enim
mortis est faex, quae per dolorem concitatur; lacrimis inebriat
potatores suos et fletu invitatos suos. [10] Magnopere igitur conso-
latur magnus typus Jephte, qui gladio obtulit thesaurum vitae
Domino ejus. [11] Dexteram suam extendit Jephte et adduxit sa-
crificium. Columba vidit eum contristatum esse et animum ei
addidit voce sua. [12] Verus erat sacerdos, qui sacrificavit sanguine
ex ipso orto, ut sit typus Domini sui, qui sacrificavit proprio suo
sanguine. [13] Quicunque amore inebriatus est, sed per dilectionem

---

LXX. Exemplum Abrahami et Jephte imitandum est, nec immoderate de mortuis lugendum, cum nobis certa spes vitae futurae proposita sit.

veritatis tristitiam vincit, sicut in somnio tantum videt dilectum
suum morientem. [14] Accidit enim, quod in somnio amicum suum
videt morientem; sed advenit tempus matutinum et consolatur eum
de tristitia ejus in somnio. [15] Quam similis est defunctus huic
mortuo in somnio, et mors somnio, et resurrectio tempori matutino!
[16] Si exorta erit in nobis veritas, sicut lux in oculo, videbimus
mortem similem esse terrori somnii. [17] Stultus enim est ille, qui
videt, somnum finiri tempore matutino, et nihilominus credit de
morte, hunc somnum in aeternum duraturum esse. [18] Oculus, si
spem possidet, secreto videre potest hunc somnum mortis per illud
tempus matutinum cessaturum esse. [19] Volabit mirabilis odor illius
thesauri vitae in corpus, domum animae, quae egressa est ex eo,
idque contempsit. [20] Multipliciter exornabitur et decorabitur, quia
erit dilectum templum spiritus, reconciliabitur corpus antea de-
sertum et erit habitatio pacis. [21] Vox tubae acclamabit citharis
silentibus: Exsurgito, canite, clara voce glorificate sponsum!
[22] Tumultus erit inter ora, quando aperientur sepulcra; alter al-
teri canet instrumento suo, et gloriam tribuet voce sua. [23] Gloria
sit tibi, qui magnificasti Adamum, cum adhuc purus esset; gloria
sit tibi, qui humiliasti eum in hade, cum se exaltasset! [24] Sit laus
humiliatori et sit laus resuscitatori! Mea quoque cithara glori-
ficet Dominum suum in resurrectione sua!

LXXI. De resurrectione.

Ad modum: Vivit Abel et interfectus est Cain.

[1] Spiritus per David locutus est: Remunerabor opera ipsorum
Moysi et Aaroni et Samueli. Non dixit: remuneratus sum illos,
sed potius: remunerabor illos. Laudetur ille, qui per parvam hanc
differentiam revelavit gloriam resurrectionis eorum! (Responsorium:

LXXI. Necessitatem resurrectionis e justitia divina probat.

[1] Cf. psalm. 99, v. 8, ubi tamen nunc peschittha non habet futurum ܐܦܪܥ, sed imperativum ܦܪܥ.

Laudetur ille, qui in justis et prophetis pinxit typum resurrectionis mortuorum!). [2] Propheta monstravit, Noë et Job et Danielem vivos esse, si auditor verba ejus recte intelligit. Si enim justi sunt et se ipsos salvare possunt, etiam a morte liberabuntur et ex hade salvabuntur. [3] Iis enim, qui persecutionem patiuntur, quid prodesset justitia sua, si mortui non reviviscerent? Stultum utique esset pro Deo interfici, si hic non vivificaret, sed tam ingratus esset in merita justorum, ut eos cum aliis omnibus hominibus in hade relinqueret. [4] Si resurgent Moyses et Samuel, tum tantum eos vivere monstravit, secundum rectam scripturae intelligentiam (Jerem. 15, 1). Cur porro laboraret in convertendis peccatoribus, si justi non reviverent, et cur laboraret in convertendis impiis, si sancti non resuscitarentur? [5] Henoch vixit propter Adamum, ne hic desperaret, quia audiverat, se pulverem esse et in eum redire, et ut monstraret, corpus in aeternum cum anima vivere posse. Laudetur ille, qui magnam consolationem per Henoch tribuit patri nostro Adam! [6] Eliam remuneratus est in coelo, ne avidus populus crederet, in terra tantum remunerationem tribui. Jeremiam autem in fovea praemio suo fraudavit, ut meditarentur, ubinam ei retributurus esset. Incitavit eos, ut invenirent veram recompensationem. [7] Si nulla est resurrectio, quid prodest sanguis Abel, qui clamabat contra occisorem suum? Sacrificium, quod obtulit, ipsum interfecit, qui alias nongentos annos vivere potuisset. Si nova vita non esset, cur Deus perdi sineret proximos amicos suos? [8] Mortuum peccatorem non dedit primum Morti voraci, ne juste eum retinere posset, sed fecit, ut justum primum devoraret, quem in resurrectione rursus evomere deberet, ut si eructaretur primus justus, Mors simul ab omnibus ei superimpositis evacuaretur. [9] Laudetur ille, qui dedit asinae vocem apertam, tamquam stimulum,

---

[2] Cf. Ezech. 14, 14. 20.

[6] Deus ideo Jeremiam per totam vitam suam aerumnis et doloribus cumulavit, ut populus inde concluderet, Deum, utpote qui injuste agere non possit, ei post mortem debitam remunerationem reservasse. — Codex C habet in fine: Ille enim, qui Eliam remuneratus est, non potest Jeremiam remuneratione fraudare.

quo verberavit dominum suum eo, quod ipse eam verberarat! Stultus ille mulus incaluit, cum vidisset cumulum argenti. Ne similes simus jumento desperantes de resurrectione nostra! [10] Septem fratres, qui mactati sunt sicut agni inter laniones, ubinam quaerent vitam suam, quonam pacto rejecerunt dona et promissiones? Laudetur ille, qui in fine reddet Semonithae coronam filiorum suorum! [11] Si senex ille propheta credidit, Josiam sicut judicem distincturum esse inter ossa et ossa, haec, fratres mei, aperta est praefiguratio adventus Domini nostri resuscitaturi et distincturi opera defunctorum una cum ossibus eorum. [11] Si resurrectio non erit, quid profuit Josiae, quod honoravit ossa prophetae? Leo confregerat illum, cum adhuc sentiret, Josias honoravit eum, cum non jam sentiret. Sed ossa reservata prophetae in mysterio praedicaverunt resurrectionem. [13] Leo, qui interfecit prophetam, non interfecit asinam, quae mandatum non contempserat. Per hanc asinam salvatam discat Eva interfecta, quod mandatum, quod spreverat, ipsam interfecerit; non enim injustus est judex. [14] Idem ille, qui permisit leoni voraci, ut confringeret prophetam esurientem, qui per escam pellectus erat, mandavit etiam morti famelicae, ut devoraret Adamum voracem. Mors et leo abolebuntur, propheta et Adam resuscitabuntur. [15] Et si surdum illud altare auribus carens, quod Jeroboam fecerat, vocem prophetae audivit et dirupit sinum suum et effudit cinerem suum, eodem modo etiam sepulcra aperientur; si enim lapis audivit prophetam, audient utique ossa creatorem. [16] Ecce etiam in pisce illo typus latet, fratres mei; Jonas enim vixit Deo, quamquam mortuus erat hominibus. Ita etiam nobis mortui videntur defuncti, quamquam vivunt Deo; et dilectus noster, qui immersus est in haden, sicut Jonas rursus ex eo ascendet. [17] Incidit vivus in mortuum mare et loquens in foveam obsignatam et vincti in ignem solutum; mare et fovea et fornax fidejussores sunt mortuis, quod eodem modo respondebunt ex omni loco, quando convocabit eos resurrectio. [18] Consolata est nos fovea

[17] Commemorantur hac stropha Jonas, Daniel, tres viri in fornace; sequens stropha de Daniele agit.

viri illius desideriorum, quem pro unica Morte vorace multa ora famelica circumdabant. Aperta est fovea, sicut sepulcra, et succubuerunt bestiae, sicut Mors, et ascendit sanctus praedicans resurrectionem sepultis.

LXXII. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Audite indeque consolationem accipite, fratres mei, quod piscis dispensator erat, qui accepit, reservavit et reddidit! Eodem modo etiam Mors, dispensator hadae, rationem reddet; Dominus enim noster, cum mortuos resuscitaret, vel palpebras oculorum ab ea reposcit. (Responsorium: Gloria sit tibi, o rex Christe, qui excitabis dormientes per sonum tubae tuae!) [2] Si Sephora cirumcidit filium suum circumcisione temporaria et mors cessavit per circumcisionem, quanto magis cessabit mors per verum baptisma? Quicunque enim in Christum baptizatus est, induit vivum vivificatorem omnium. [3] Quomodo Deus sine remuneratione relinquere posset Abrahamum post mortem ejus pro amore et justitia sua, aut quomodo mercede fraudare posset Isaac pro vinculis manuum et pedum ejus et pro cultro, quem oculus ejus repente in se ipsum strictum vidit? [4] Quomodo mercede fraudare posset prophetas, qui sicut agni catervatim jugulati sunt in ovilibus suis, quos Jezabel, lupa prophetarum, jugulavit, et illos centum prophetas, qui ei evaserunt, sed fame et siti excruciati sunt? [5] Quomodo etiam debitum praemium Lot denegare posset, qui tradidit duas filias suas pro sanctis, qui in ipsius domum intraverant? De ore ignis liberavit eum, et in os hadae dejecit eum; quid ergo prodesset ei liberatio, si nulla futura esset resurrectio? [6] Ecce intuere infantes

---

LXXII. Hoc quoque carmine resurrectionem carnis e justitia divina necessario sequi demonstrat.

[1] De pisce, qui Jonam devoravit, sermo est, aut de eo, qui staterem in ore gestabat.

occisos et prophetas mactatos et filios Job obrutos et septem fratres excoriatos cum multis lapidatis; quomodo mercedem denegare poterit Deus omnibus his illustribus? [7] Immo per te ipsum judica, quomodo enim Deum precaris, tamquam remuneratorem aut tamquam fraudatorem? Si fraudator est, nihil laborabis, si autem remunerator est, laborare non cessabis. Num forte poscet et vindicabit mercedem mercenarii et fraudabit mercedem precationis? [8] Si hîc tantum Deus te remuneratur, malum finem praeparavit tibi. Immo, si resurrectionem tibi non faciet, ne hic quidem te remuneratur; tum enim tota habitatio tua quasi fumus est, nec in ulla re peccatoribus apud Deum praestas. [9] Tum latro te prudentior est et fur te praestantior et fornicator te quietior et peccator te validior et impius te locupletior, et si resurrectio non erit, vanus est cursus tuus, o debilis. [10] Et si de hac vita superbis, serpens et balaena multo longaeviores sunt te, et bestiae sunt saniores te et aquilae velociores et leones fortiores; qua de re ergo superbire potes, o stulte? [11] Narra nobis, o debilis, quae sit merces precationis tuae et praemium jejunii tui. Votum tibi potius damnum est et sacrificium tuum detrimentum; si enim resurrectio non erit, aequaberis in hade omnibus hominibus. [12] Et si gladium times, nec occidis, ne pereas, nec furaris, ne comburaris, ecce judex tuus homo est, et largitione corruptus tamen te interficere potest, quemadmodum jam antea innocentes interfecit et econtra noxios absolvit. [13] Rursus vero hanc quaestionem siste: Si a Deo est lex et justum judicium, quomodo Deo magis placere potest justitia temporaría, quam justitia aeterna, si quidem nos resurrectione fraudat? [14] Si enim justus est, quomodo post mortem nostram mercedem denegare potest eleemosynis et precationibus nostris? Si autem non diligit justitiam (quod absit, ut credamus), quomodo et per

---

[12] Sensus hic est: Tu ipse, qui resurrectionem negas, per abstinentiam a peccatis eandem testaris. Hoc enim non ob timorem judicii civilis facere potes, quia judices humani largitioni accessibiles esse solent, teque vel insontem damnare vel sontem absolvere possunt.

quemnam leges justae inceperunt observari in terra? [15] Si respondetur: per hominem, hic homo justior esse debet, quam creator ejus, quae impia sententia procul a nobis absit! Ecce enim homo peccator est et largitione corruptus dissolvit leges. Si autem respondetur, legem forte seu per fatum ortam esse, hae duae notiones, legis scilicet et fati, se invicem tollunt. [16] Deus, si justus est, non potest constituere sidera natalitia, quibus homines necessario peccatores fiunt, et quia benignus est, non potest odisse resurrectionem; valde enim malignum esset, si praemio suo fraudarentur justi, qui pro Deo mortem perpessi sunt. [17] Undique conclusum et inquisitum et perspectum est, mortuis resurrectionem fore. Quid inde perdis, o stulte, si erit resurrectio? Crede potius, te per bona opera, quae nunc, tamquam infidelis, frustra observas, aliquando in coelis regnaturum esse! [18] Ea, quae nunc frustra observare studes, metu gladii et tormentorum commotus, observa potius propter spem vitae futurae, et ea, quibus nunc vanam tantum gloriam affectas, fac propter resurrectionem; pro morte desperata morere morte spei plena! [19] Igne combusti sunt sancti, in aquis suffocati recti corde, gladiis mactati contristati, lapidati prophetae, in crucibus suspensi apostoli, et quomodo Justus mercede fraudare poterit myriades myriadum horum depositorum?

LXXIII. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Ecce, dilecti mei, sub terra sunt cadavera et corpora sepultorum, et in coelo sunt justi. Ecce enim utrumque portat deposita hominum, itaque terra et coelum clamarent, si justi praemio suo resurrectionis fraudarentur. (Responsorium: Gloria sit filio,

---

[15] Eadem argumentatione ex incompatibilitate notionum legis seu ordinis et fati etiam alias utitur Ephraem, cf. ed. rom. II 453 f.

LXXIII. Poeta pergit, resurrectionem praecipue e notione justitiae divinae probare.

[1] Hic clarissime testatur S. doctor, animas justorum etiam ante diem judicii et corporum recuperationem in coelo esse, quare locus in codice C fraudulenter corruptus est. Qua de re prolixius dictum est in prolegomenis.

qui per sonum cornus sui aperiet sepulcra et suscitabit mortuos!)
[2] Si justus mercator pecuniam mutuam sumpsit pro chirographo, successive augetur usura ejus; et si moritur possessor chirographi, viva manet post eum usura. Quis terminabit usuram sacrificii, quod Abel obtulit? [3] Quis non commodaret Deo, apud quem etiam post decessum nostrum vivit usura precationum nostrarum? Chirographum gignit usuras, et terra continuum proventum et subolem, et thesaurus Dei multiplicat eleemosynas et precationes nostras.
[4] Omnibus est una via, fratres mei; a nativitate usque ad mortem et a morte usque ad resurrectionem; sed inde incipiunt duae viae, altera in ignem et altera in Eden; unusquisque ergo oret pro mortuo suo, ut dignus habeatur viâ in Eden! [5] Indorum et Assyriorum hostium cadavera projecit in desertum et vivificavit ossa in campo Ezechielis. Non dirigimur, fratres mei, per necessitatem a potentia aliqua peregrina, sed libera voluntas nostra, quae omnibus potentior est, ipsa gignit et interficit et resuscitat nos.
[6] Laeta annuntiatio erat pueris, Pharaonem, qui infantes suffocaverat, per liberationem populi suffocatum esse. Eodem quoque modo morietur Mors per resurrectionem, quae omnes laetificabit; et Mors cessabit ab infantibus, sicut Pharao. [7] Quomodo Deus fraudare poterit infantes, quos impii sicut congeriem locustarum mortuarum in flumen conjecerunt, quorumque patres videntes fleverunt et in coelum clamaverunt? Laudetur ille, qui monstravit iis per sanguinem paschatis resurrectionem infantium eorum! [8] Unus

---

[4] Hic versus de solis corporibus, quorum resurrectio in his carminibus demonstratur, intelligendus est. Alias enim S. Ephraem aperte docet, animas jam ante resurrectionem in Eden constitutas esse, cf. ed. rom. III, pag. 225 d.

[6] Secundum aliam lectionem: quae omnes vivificat.

[8] Alludit ad Ezech. 9, ubi Dominus jubet justos littera Tau signare, quae typus s. Crucis creditur, cum eadem littera apud Phoenices et veteres Hebraeos crucis formam habuerit. — Verbum ܡܝ̈ܬܝܟܘܢ pro vocalium diversitate dupliciter verti potest, aut „mortuos vestros“, aut „morientes vestros“, quorum ultimum praetuli. Ritus enim mortuos signo crucis signandi, nunquam, quantum scio, commemoratur. Versio autem „morientes vestros“,

ex angelis mandatum accepit et signavit signaculum salvationis in frontibus justorum. Circumcisio pudefacta est, cum videret sigillum secretum, quo vincebatur. Cruce signate morientes vestros, ut vincant alteram Mortem! [9] Malitia non utitur sapientissimus ille creator, nec aliquid constituit aut destruxit sine ratione. Si jam mortalis artifex nihil imprudenter perficit, absit, ut dicamus, Deum aliquid sine sapientia conglutinare aut dissolvere. [10] Et si homo loquens magni aestimat aurum silens, et anxius est, ne quid de eo amittatur, et pictor imaginem, quam pinxit, asservat, ne corrumpatur, quanto magis Bonus servabit imaginem, quam erexit ad gloriam suam? [11] Si resurrectio non esset, vita consumeret justum; transiret per eam et abjiceretur, incideret in terram et finem suum inveniret, finiret vitam suam et omnino exsistere desineret. Absit hoc a justo remuneratore, qui justos suos mercede non defraudat.

LXXIV. Ad modum: O Domine, in hortis tuis.

[1] O quam magnus et splendidus erat Adam in creatione sua, o quam magna erat humiliatio ejus in tempore mortalitatis ejus! Rursus magnificet eum resuscitatio tua! (Responsorium: Renovet eum resuscitatio tua!). [2] In conglutinatione ejus picta est sapientia creatoris ejus, in destructione ejus expressa est malitia deceptoris ejus. Pudefiat ille per renovationem ejus! [3] Electus et magnus

---

quamquam participium Poel rarius cum suffixis jungitur, firmatur per locum S. Ephraemi II, 541 b, secundum quem sacerdotes super aegrotos preces fundunt eosque afflant et signant, id est sine dubio eos oleo in crucis forma illinunt. Si autem verteremus „mortuos vestros", s. doctor doceret, mortuos per alios homines salvari posse, quod rationi non minus, quam fidei repugnaret.

XXIV. Describit, quomodo homines in vita sua opibus, industria, scientia, aliisque rebus excellunt, et quomodo haec omnia per mortem evanescunt, oratque, ut per novam vitam consolationem accipiant. — Hoc carmen, una cum tribus sequentibus, ex parto usurpatum est ad canones quosdam necrosimos consarcinandos, qui falso S. Ephraemo adscribuntur; cf. prolegomena.

erat, cum perficeretur, et contemptus, cum moreretur; in vita sua
tamquam aliquid, in morte sua tamquam nihil. Rursus magnifica
eum, Domine! 4 Judicat et condemnat, inquirit et absolvit,
similitudo ejus divina est et mors ejus animalis; per te glorificetur
imago tua! 5 Ecce verbum ejus magnum est et super omnia ex-
pansum; in terra loquitur et in hade ad silentium redigitur. Re-
nova cantica ejus! 6 Et demergit se in mare et educit thesauros
ex eo; quando autem immergitur in haden, retinet eum Mors.
Per te, Domine, in altum evehatur! 7 Strenuus, cui mare et terra
subjecta sunt, humiliatur in sepulcro et fit cadaver. Miserere,
Domine! 8 Strenuum jugum ejus subjicit animalia, sed jugum
Mortis ipsius libertatem humiliat. Per te, Domine, liberetur!
9 Frenis dirigit impetum currûs, sed Mors constringit ipsum et
vincit in hade. Solvat eum solvens omnia! 10 Sedet in throno
cum diademate et corona, sed Mors ei pompam eripit et ipsum
confringit. Per te, Domine, honorem suum recuperet! 11 Scribit
et legit, studet et explicat, sed Morti non persuadere potest sa-
pientiâ suâ. Per te, Domine, liberetur! 12 Quamquam leonem in-
cludit et balaenam alligat, Mors tamen ipsum includit in fovea
hadae. Educat eum sonus cornus tui! 13 Arborem abscidit et al-
terat et multiplicat, sed Mors ipsum separat ab omnibus dilectis
suis. In tua gloria rursus videat illos! 14 Vulnera sanat medica-
mentis, quae invenit, sed vulneri Mortis nullum convenit medica-
mentum. Sanet eum medicamentum vitae! 15 Oleum et aromata
ejus et multitudo unguentorum ejus tollere nequeunt odorem ip-
sius, postquam mortuus est. Tuo sale saliatur! 16 Luminaria
dividit in horas et tempora, sed nescit, quae sit hora mortis ip-
sius. Gloria sit omniscienti! 17 Terrena aggreditur et coelestia
explorat, sed quando Mors ad eum venit, obliviscitur eorum et
perturbatus est. Per te, Domine, liberetur! 18 Auget usuras et
addit eas ad caput, poscit et colligit eas, sed postea spargit et
haeredi relinquit eas. Gratia tua ditet eum! 19 Exstruit palatia
aestiva et hiemalia, sed unicum sepulcrum pro aestate et hieme
sufficit ei. In Eden laetificetur! 20 Dividit et plus accipere
quaerit, Mors autem subtrahit eum et dat ei tria cubita in

hade. Ut tibi, Domine, obviam eat, progerminet! [21] Defaecat vina et multiplicat convivia, Mors autem obturat ei os, ut non amplius pasci possit. Consoletur eum mensa tua! [22] Colligit et multiplicat avide thesauros, ut sibi coacervet, Mors autem abducit et reponit eum in haden. Educat eum resuscitatio tua! [23] Ambulat in semitis et revertitur in via; sed unam viam relinquit, ad quam postea nunquam reverti potest. Redeat ad paradisum tuum! [24] Adducuntur vespillones et vocantur gestatores et homo pro spondis suis utitur arcâ defunctorum. Avolare faciat eum resurrectio! [25] Laborat in palatiis amplis, quae postea amittet, et corpus ejus implet sepulcrum et pulvis ejus pugillum. Rursus innova eum!

LXXV. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Dies decessûs est dies acerbus, dies suspirii, dies lacrimarum. Domine, esto solatium nostrum! (Responsorium: Domine, esto solatium nostrum!). [2] Est dies, qui abscidit et aufert membrum a corpore concorde fratrum et cognatorum ejus. Per te, Domine, rursus infigatur! [3] Est dies, qui dolorem affert senibus ob filios suos, quia Mors confringit baculum senectutis eorum. Per te, Domine, fulciantur! [4] Est etiam dies, qui abducit filium unicum a matre sua et abscidit brachium, quod illam sustentavit. Tu, Domine, sustenta eam! [5] Est dies, in quo parentes exspirant et decedunt et relinquunt infantes suos, orbos et ablactatos. Tu, Domine, educa eos! [6] Est etiam dies, qui separat fratrem a fratre suo, ut numerus deficiat et digiti imminuantur. Per te, Domine, rursus expleantur! [7] Est dies, qui filiam senis separat ab eo, ut excoecetur oculus ejus, per quem vidit. Tuum lumen consoletur eum! [8] Est dies, in quo separatur maritus a costa sua, et orbatur terra, quia jam non est caput corporis. Rursus videat eum

---

*LXXV. Monstrat, quantam tristitiam mors cognatorum familiis affert, et lugentes hortatur, ut patienter resurrectionem exspectent.

[6] Comparatur hic familia cum manu, et singula ejus membra cum digitis.

in Eden! 9 Est etiam dies, qui separat uxorem a domo sua, ut
inversa et effusa sit domus, quia periit ordinatio ejus. Consoletur
eam regnum tuum! 10 Est dies, qui repente affert tristes annun-
tiationes, et in quo fama intrat et perturbat auditum. Pacem re-
cuperet per vocem tuam! 11 Est dies, qui incitat oculos ad fletum
et manus ad planctum et os ad ululatum. Per te, Domine, re-
prehendatur! 12 Est dies, qui advocat multas lacrimas, et qui os
intrantis et exeuntis lamentationibus implet. Per bonitatem tuam
consolationem accipiamus! 13 Est dies, in quo separatur amicus
ab amico suo; hi duo boves, qui separati sunt a jugo concorde,
rursus conjungantur per amorem tuum! 14 Est dies, in quo sepa-
rantur sponsi et sponsae, et pro saltatione est iis planctus. Uti-
nam ad nuptias tuas perveniant! 15 Est dies, qui irritam facit
firmam promissionem desponsantium, et pro thalamo sepulcrum
sponsae parat. Dignare eam thalami tui! 16 Est etiam dies, qui sepa-
rat filiam et sororem, ut proficiscantur sicut columbae e domo
sua. Habitent in paradiso tuo! 17 Est etiam dies, qui separat
filiolam a matre sua, ut contristetur vitis, quia uvis destituta est.
Educetur in Eden! 18 Est dies, qui segregat multos infantes;
quando venit, vitis obsoleta et desolata est, quia fructus ejus am-
putati sunt. Reserventur in horreo tuo! 19 Si decedit filius uni-
cus, rami inclinantur, ut moveantur super fructum, qui decidit.
Tibi, Domine, offeratur! 20 Gloria sit illi, qui suffocavit mortem,
eamque in medio posuit inter vitam et vitam, ut vos doceat, ves-
tram mortem destructam esse! 21 Sumite vobis similitudines ex
corpore et in corpore pro eo, quod secundum ordinem veniunt
gradus et successiones ejus. Perficiet id ille, qui consummat om-
nia. 22 Homo murmurat in dolore et tristitia sua; da ei locum,
Domine, ut temperetur moestitia ejus, ut tu in omnibus glorifi-
ceris! 23 Perturbatum et inordinatum esset, si extemplo resusci-
taremur; non autem hoc modo perturbatus et festinans est Bonus.
Laudetur ille, qui patienter exspectat omnia! 24 Si igitur omnia
perturbaretis et fructus ante flores, nativitatemque ante conce-
ptionem poneretis, tum demum juste flere possetis de eo, quod
vivificator omnium nimis diu resurrectionem differret. 25 Credat

tristitia nostra, nos visuros esse defunctos nostros et cum omnibus dilectis nostris praedicaturos esse perfectorem omnium, qui omnes suscitat et vivificat!

LXXVI. Tertium carmen ejusdem modi.

1 Quis desideraret ornatum tuum, o corpus? Quis servili modo
pulchritudinem tuam coleret? Per te, Domine, liberemur! (Re-
sponsorium: Per te, Domine, liberemur!). 2 Illum, quem inter
vivos pulchritudo tua captivatum tenebat, aspectus tuus inter mor-
tuos in sepulcra nausea afficit. Te, Domine, desideremus! 3 Stulte
egit sapiens ille, qui te exornare studuit et sermonem quoque
suum expolivit, ut ex te laudem acciperet. Intuere, Domine, in
servitium nostrum! 4 Sine Deo est ille, qui te colit; in de-
cessu tuo cum pudore intelliget, cuinam decorus fuerit. Patri tuo
per te decori simus! 5 Mors confringet velocem alam tuam, quae
studuit, ut semper apud aurum habitaret. Ad te, Domine, vole-
mus! 6 Aquila apud carnem et homo apud pecuniam invenitur.
Gratulandum nobis est, quod aurum comedi nequit. Corpus tuum
est medicamentum vitae. 7 Quamquam autem nemo aurum mandu-
care potest, nemo tamen eo satiatur, quamquam esca non est,
omnes tamen illud esuriunt. Tuum panem desideremus! 8 Mun-
dus acclamat tibi: Veni, egredere ad laborem! Sepulcrum accla-
mat tibi: Veni, quiesce, o debilis! In tuo portu quiescamus!
9 Est dies, qui juvenes ad sepulcrum exornat et virgines coronat
et ad haden mittit. Gaudeant in saeculis tuis! 10 Est dies, qui
obscurat domum per fletum, et extendit super parietes ejus tene-
bras et lamentationes. Expellat eum consolatio tua! 11 Increpa,
Domine, Mortem voracem, quae nos depascit, vivosque deglutit
et in ventre suo sepelit! Scindat eam tuba tua! 12 Est dies, qui
aufert ornamentum spondarum, ut pro ornamentis suis moestae
sint in saccis. Tuus dies laetificet nos! 13 Mulierem educit e de-

---

LXXVI. Hortatur homines, ut mortis memores, luxuriam et avaritiam contemnant et saluti suae studeant; tum iis post mortem terribilem et tristem paratam esse resurrectionem ad vitam.

core domus ejus, ita ut omnia perversa et effusa et confusa red-
dantur, quia perierunt ordinationes ejus. Ordinemus animas nos-
tras! [14] Est dies, qui inclinat et incurvat stabilia, in quo incli-
nantur cedri super cedros, quae ceciderunt. Per te, Domine, rursus
progerminemus! [15] Corpus corrumpitur, quia anima ex eo egressa
est, sal et vita sensuum et membrorum. Rursus per eam exor-
netur! [16] Est dies, in quo dives intuetur thesauros suos, et
videt, quod opes non adhaerent domino suo. Ditemur in aera-
rio tuo! [17] Est dies, in quo soli justi laetantur, qui possident
et collegerunt sibi viaticum eleemosynarum. Cura tua nobis
viaticum suppeditet! [18] Detrahitur cutis, quae obducta est
super faciem, et erit facies nuda et indecora. Exornet eam re-
suscitatio tua! [19] Aures factae sunt foveae illi vermi hadae, et
oculi facti sunt nidi tineae in sepulcris. Vide, Domine, humilia-
tionem nostram! [20] Homines de terra formati descendunt et in
turpe lutum convertuntur in sepulcro humiliati, qui antea tam
pulchri erant. Vide, Domine, devastationem nostram! [21] Est dies,
in quo decedunt reges in tristitia et dimittunt diademata sua et
descendunt in haden. Rex noster in coelis est. [22] Mors humiliat
omnes, mors depauperat omnes, mors destruit omnes, mors de-
pascit omnes. Expellat eam resuscitatio tua! [23] Dies decessûs est
dies acerbus, dies omnes ad fletum incitans, dies omnes contris-
tans. Tuus dies, Domine, vincat eum! [24] Dies autem resurrectionis
congregat omnes, consolatur omnes, laetificat omnes. Tuus dies,
Domine, ad nos perveniat! [25] Dies est, in quo videbunt parentes
liberos suos, est etiam dies, in quo fratres videbunt fratres suos.
Gloria sit vivificatori omnium!

LXXVII. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Per defunctum intelligamus, habitationem nostram sicut somnium esse; si enim possessor ita evanescit sicut spectrum, quanto

---

LXXVII. Mors nobis omnia adimit, ideoque nos docet, rebus terrenis non confidendum esse. Resurrectio igitur nobis exspectanda est, nec quaerendum, cur tam diu retardetur; Deus enim sapienter omnia secundum tempus et ordinem distribuit.

magis possessio ejus? (Responsorium: Tu, Domine, resuscita illum!).
2 Propter hunc diem, in quo cessabit conglutinatio nostra, venite,
desinamus intueri mundum, qui cessabit! Venite, adoremus Do-
minum nostrum! 3 Est dies, qui silere facit os, ut non amplius
sonet, quia consumpta est scaturigo verborum ejus et fons effa-
torum ejus. Per verbum tuum consolationem accipiamus! 4 Hic
est dies, qui aures apertas obturat, quia mors eas oblinit, ut sur-
dae fiant. Per tuam vocem aperiantur! 5 Est dies, qui claudit
oculos claros, lucernas et lampades templi animarum. Videant
tuum lumen! 6 Oculos claudit sicut fenestras, et obscurat domum,
quia relinquit eam hospes anima. Rursus recipiat eam in re-
surrectione! 7 Hic est dies, qui ligat et otiosas facit manus. Homo
inceptum finire non potest et gemitus edit. Per tuam virtutem
confortetur! 8 Perdit gressus, efficitque, ut calces consuetam opem
ferre recusent; non jam sunt passus, quia abscisae sunt viae.
Saltent pedes in convivio tuo! 9 Dies est, qui impedit halitum,
ne intret; ab intus coarctat et expellit eum, ut exeat. Expelle
eum per resuscitationem! 10 Cogitationem, quae est rota omnium
motuum, per stuporem ligat et per silentium quiescere facit. Digna
sit regni tui! 11 Est dies, in quo color in alium colorem mutatur,
et pro colore vitae color mortuorum induitur. In tuo lumine
illustretur! 12 Comparate gramina et corpora, et intuemini Bonum;
si enim gramina resuscitat, quanto magis corpora vestra vivificabit
ad glorificationem suam? 13 Horae ordinatae sunt, unaquaeque
in tempore suo; eodem quoque modo ordinata sunt tempora a Do-
mino omnium. Gloria sit ei, qui instituit omnia! 14 Hora decima
praevenire nequit sextam; ita etiam non oportet vos petere tem-
pora ante praecedentia tempora. Laudetur ille, qui omnia ordi-
navit! 15 In bono etiam ordine positi sunt menses, nec unquam
unus mensis alios in numero praevenit. Laudetur ille in ordinatio-
nibus suis! 16 Perturbatio esset, si Nisan mensem Thisri prae-
veniret, et perturbatus est ille, qui interrogat: Ubi est resurrectio?
Laudetur ille, qui ordinavit omnia! 17 Perturbatum esset, si messis
sationem praeveniret, nec minus, si resurrectio mortem praeveniret.
Gloria sit agricolae nostro! 18 Si enim finita et consummata erit

satio defunctorum, tum veniet tempus angelorum, ut exeant ad messem. Gloria sit satori nostro! [19] Recte igitur mortem antecedit nativitas, et recte resurrectio terminat mortem. Gloria sit omniscienti!

Finitus est liber hymnorum Nisibenorum beati Domini Ephraem, qui sunt numero septuaginta septem.

Gloria sit Patri et Filio et Spiritui sancto nunc et in omne tempus et in saecula saeculorum, Amen!

Inter utramque subscriptionem olim alia quaedam scripta erant, quae sine dubio scribae aetatem et patriam indicabant, sed a Moyse abbate erasa sunt, cf. prolegg. — Ceterum hic obiter notari potest, non solum hanc subscriptionem, sed etiam singulorum hymnorum titulos, melodias, totasque unithas (responsoria) rubro colore exaratas esse.

INDEX RERUM.

ܡܢ ܐܝܠ̈ ܠܚܡܝܢ ܠܐ ܐܦܩ ܡܪܟܒܬܐ ܗܕܐ ܡܢ (ܡܪܡܝܬܐ id est ܦܘܪܝܐ) ܘܐܝܬܝܗ ܕܥܡܗ.
ܐܠܗܐ ܠܚܡܐ ܡܢܗ ܘܡܢܠܬܐ ܘܠܒܫ̈ܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܡܢܗ، ܐܝܟ ܗܕܡܝܢ
ܘܐܟܠܐ ܡܢܗ ܘܡܫܬܒܚ ܠܗ ܢܡܘܣ ܕܝܗܒ ܡܢܗ̈ ܗܕܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܠܒܢ̈ܐ ܗܠܝܢ
ܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܘܐܬܥܒܕ ܘܠܗ ܕܝܘܠܕܗ.

In primo et ultimo folio vacuo scripta est oratio manu valde sera, sub titulo ܥܢܝܢܐ ܕܠܒܫܐ, et incipiens ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ, ܐܢܬ ܗܘ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܠܗ.

Cod. F hanc habet subscriptionem ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܦܪܝܡ ܕܟܬܒ ܕܝܠܗ

ܡܢܝܫܗ. ܡܥܕܐ ܕܡܠܟ ܦܘܪܩܢܗ. ܢܚܬ ܠܡܬܡܟܟܘܬܗ܀ ܬܟܠܐ ܡܪܝܡܐ ܐܢܫ. ܚܙܐ ܚܙܐ ܒܟܪܝܘܬܗ. ܗܘܝ ܡܪܝܡܝ. ܐܝܟܢܐ ܠܟܪܣܐ ܟܠ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܝ ܟܠ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܬܟܪܙ. ܠܐ ܡܪܟܢܐ ܠܒܪܗ. ܗܘܝ ܠܐ ܬܒܟܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܡܪܝܡ ܐܝܟܢܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܡܟܟ ܟܠ܀ ܫܡܪ ܠܟܘܢ ܫܡܥܝܢ. ܡܪܝܐ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܘܠܐ ܡܪܝܡ ܡܪܝܡܐ. ܠܡܬܪܥܝܢܐ ܒܡܠܝܠܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܡܟܟ ܡܢܗܘܢ܀ ܡܬܚܫܒܐ ܗܘ ܕܠܐܬܪܝܢ. ܢܫܡܥ ܗܘ ܡܪܝܡ. ܘܡܚܫܒ ܦܠܓ ܕܐܦܪܫ. ܕܐܬܒܐ || ܠܗܘܢܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܪܝ b ܟܠ܀ ܡܬܚܫܒܐ ܗܘ ܕܠܐܬܪܝܢ. ܚܙܐ ܗܘܐ ܡܪܝܡ. ܘܗܘܝ ܕܠܡܘܠܐ. ܢܬܪܘܡ ܠܗܘܢܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܐܚܪܝܢ܀ ܟܠܗ ܚܡܪ ܘܟܪܘܒܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܡܪܐ. ܘܡܠܐܟ ܐܦ ܠܡܪܐ. ܠܡܠܘܟ ܠܚܝܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܐܪܥܝܢ܀ ܡܫܡܪ ܕܡܠ ܙܕܐ. ܡܠܟܐ ܡܪܝܡ ܡܠܟܐ. ܘܡܫܡܪ ܕܠܡܘܠܐ. ܡܢ ܚܫܘܠܗ ܠܗܘܢܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܢܝܢ ܟܠ܀

ܫܠܡ ܦܠܓܘܬܐ ܕܡܕܪ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܝܢ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܗܘܐ ܡܠܦܢܐ ܡܫܒܚܐ ܘܡܝܩܪܐ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗܫܐ ܘܒܟܠܚܝܢ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ܀

78 Cod. F incipit post ܗܘܐ 78 F ܠܚܒܝܫ 82 F omittit ܗܘ
83 F ܗܘܐ ܦܪܝܫ 87 F ܫܘܒܚܐ 89 F ܘܡܠܐܟܐ

Inter utramque subscriptionem nonnulla erasa esse apparet, quibus haec ab abbate Moyse substituta sunt: ܐܝܟ ܕܠܡܠܦܢܐ ܗܢܐ ܡܫܘܚܐ ܫܠܝܚܐ ܡܘܫܐ ܕܐܝܬ ܕܡܬܩܪܝܐ ܕܡܕܒܪܐ ܕܐܣܩܛܝܐ ܒܢܗ ܒܪܝܫܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܫܠܡ ܠܐܝܟ ܚܕ ܕܠܐܝܬܘܗܝ ܒܟܬܒܐ ܕܐܝܬ ܐܘ ܕܠܘܬ ܒܥܕܢܗ ܗܢܐ ܘܦܢܐ ܕܡܢܝܢ ܚܙܘܐ ܕܐܝܟܢܐ ܠܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. ܢܘܚܐ ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܠܟܠ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܘܠܟܠ ܕܐܬܬܢܝܘ ܒܗ ܘܒܟܬܒܐ ܐܡܝܢ.

Et infra subscriptionem alius scripsit haec, quae post voces ܠܗ ܠܒܝܬܐ supra positas inserenda sunt: ܠܒܝܬܐ ܕܡܠܟ ܡܠܟܐ ܐܬܬܐ ܕܡܢܝܢ ܕܐܣܩܛܝܬܐ

LXXVII.

ܕ ܥܠ ܡܠܟܗ ⁘

ܡܢܠܝܐ ܕܢܦܩܘܗܝ. ܠܒܘܫܐ ܐܝܟ ܕܠܒܫܐ ܗܘ. ܐܦ ܝܬܝܪ ܦܠܐܐ.
ܗܐ ܠܟܠ ܐܝܟ ܫܪܪܐ. ܣܝܡ ܢܦܫܐ ܒܠܒܘܫܗ. [ܒܘܠܒܠܐ:] ܐܠܐ ܡܚܝܕ
ܠܫܡܫܘܗܝ ⁘ ܡܗܠܐ ܢܡܐ ܡܘܥܢܐ. ܕܒܥܒܠ ܐܘܚܠܝ. ܠܐ ܬܒܥܠ
ܕܢܦܩܘܗܝ. ܠܡܠܟܐ ܕܥܒܠ ܠܗ. ܠܦܬܘܪ ܠܐ ܬܬܟܠܣ ⁘ ܡܘܥܢܐ
ܗܘ ܕܡܚܐܠܐ. ܠܚܘܫܐ ܘܠܐ ܠܡܐ. ܕܝܢ ܡܘܚܣ ܥܠܬܗܘܢ. ܘܡܢܟܝ
ܦܠܝܚܬܗܘܢ. ܡܬܟܠܝ ܕܠܚܡܐ ⁘ ܡܘܥܢܐ ܗܘ ܕܡܫܡܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܡܠܐܟܐ.
ܕܡܠܐ ܐܢܫ ܡܢܐ. ܘܗܘܘ ܣܝܡܐ. ܡܫܬܝ ܠܠܥܠܡ ⁘ ܡܘܥܢܐ ܗܘ
ܕܡܠܦܝ. ܠܟܠܢ ܡܐܟܠܐ. ܡܝܬܐ ܘܠܚܡܬܐ. ܕܢܗܡܠ ܠܥܩܠܐ.
ܕܢܬܚ ܠܗܝܢܝܢ ⁘ ܠܟܠܢ ܐܝܟ ܡܠܐ. ܗܟܢ ܐܦ ܡܫܡܢ. ܠܟܠܗܐ
ܕܡܟܠܗ. ܠܢܟܠܐ | ܠܟܠܐ. ܠܟܠܟܗ ܒܠܚܡܢܐ ⁘ ܡܘܥܢܐ ܗܘ 117
ܕܠܐܡܪܐ. ܦܬܪ ܕܡܢܟܠܐ. ܚܙܝ ܕܠܐ ܡܟܠܐ. ܘܚܒܒ ܕܠܚܡܐ. ܒܫܠܟܝ
ܠܟܠܟܗ ⁘ ܡܝܬܒ ܗܠܟܐ. ܡܥܒܪ ܠܟܠܐ. ܟܠܐ ܠܘܚ ܕܡܠܟܗ.
ܕܚܒܒ ܐܚܘܗܝ. ܠܒܙܝ ܒܫܠܟܝ ⁘ ܡܘܥܢܐ ܗܘ ܕܝܠܒ. ܠܡܟܠܐ
ܕܠܐ ܠܢܟܠ. ܥܠ ܝܗܒ ܐܠܗ ܠܗ. ܕܠܟܒ ܙܕܩ ܠܗ. ܠܐܕܡܟܘܗܝ
ܒܠܚܡܢܐ ⁘ ܕܚܒܠܗ ܐܠܗܗ. ܝܗܒܠ ܒܠ ܐܟܝܠ. ܒܠܚܡܐ ܐܚܙ
ܠܗ. ܒܟܠܠܐ ܡܢܠܐ ܠܗ. ܐܚܪܐ ܠܡܟܠܟܠܝ ⁘ ܡܘܥܢܐ ܗܘ
ܕܒܠܐ. ܒܠܚܡܐ ܕܠܚܡܢ. ܡܟܠܒ ܗܘ ܕܒܚܝܐ. ܕܡܠܐ ܕܠܐܟܠܒ.
ܒܠܚܡܝ ܕܐܠܗܐ ⁘ ܠܚܟܠ ܝܬܝܪ ܕܟܠܢܐ. ܘܫܠܘ ܠܟܠܝܐ. ܕܐܦ ܝܬܝܪܐ

ܡܠܟܐ ܕܪܘܡܐ ܠܟ. ܫܡܝܐ ܦܬܝܚܝܢ ܠܟ. ܬܪ̈ܥܝܗܘܢ ܦܬܚܝܢ ܠܟ. ܠܐܘܪܗܘܢ
ܡܫܒܚܘܬܟ܀ ܡܘܕܐ ܗܘ ܕܡܠܟܝܢ. ܫܡܠܐ ܕܟܪ̈ܘܒܐ. ܘܝܡܝܢܐ ܣܪ̈ܦܝܗܘܢ
ܒܫܩܐ ܦܠܓܘܬܗܘܢ. ܡܘܕܐ ܢܚܘܬ ܠܟ܀ ܐܢܫܐ ܩܡ ܗܕܪܗ. ܕܒܝܬܗ
ܦܩܕ ܠܗ. ܒܟܐ ܘܐܡܪ ܘܒܟܝܢܐ. ܕܐܬܝܘ ܠܡܒܩܝܘܬܗܘܢ. ܠܢܦܫܗ
ܢܦܫܬ܀ ܡܘܕܐ ܗܘ ܕܡܕܢܚ. ܘܠܓܘ ܡܕܒܪܐ. ܘܒܬܘܠܬܝ ܐܪܥܐ. ܟܠ
ܐܪܥܐ || ܕܢܓܠܐ. ܗܘ ܠܘܬ ܡܢܝܢ ܬܡܢܝܐ܀ ܦܓܪܐ ܒܬܘܠܬܐ. ܕܢܦܫܬ 116
ܠܗ ܢܦܫܐ. ܒܟܝܢܐ ܘܫܘܒܚܐ. ܒܗ ܠܘܬ ܬܘܠܕܬ܀ ܕܪܘܚܐ ܘܗܕܪܐ.
ܡܘܕܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܚܙܘ ܟܠܗܝܢ. ܘܚܙܐ ܕܠܐ ܟܬܒ. ܠܟܘܪܗܘܢ
ܒܫܡܝܢܐ. ܢܓܠܐ ܒܝܬ ܚܝܐ܀ ܡܘܕܐ ܗܘ ܕܒܬܘܠܐ. ܒܟܘܪܗ
ܣܝܡ ܒܗ. ܕܟܠܗ ܘܫܠܡ. ܐܘܪܐ ܕܐܪܥܐ. ܚܝܘܗܝ ܫܘܒܚܐ܀
ܒܬܘܠܬܐ ܒܡܕܢܚܐ. ܕܡܘܪܝܐ ܟܠ ܐܢܫܐ. ܘܗܘܐ ܠܓܢܒܐ. ܘܫܒܥܝܢ
ܦܪܘܫܐ. ܠܦܠܓܗ ܠܐܘܪܚܐ܀ ܐܪܥܐ ܗܘܐ ܒܐܝܕܐ. ܒܢܘܗ ܢܦܫܐ ܕܥܡܗ.
ܘܟܠܬܐ ܗܘܐ ܒܗܐ. ܒܢܘܪܐ ܕܫܒܝܐ. ܚܙܐ ܡܢܝܢ ܡܢܬܐ܀ ܡܠܟܐ
ܕܩܝܡܐ. ܠܗ ܘܗܘܐ ܒܫܠܡܐ. ܟܠܐ ܕܫܡܝܐ. ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ.
ܚܙܐ ܡܢܝܢ ܫܘܒܚܐ܀ ܡܘܕܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܗ. ܒܟܠܟܐ ܒܡܢܝܢܘܬܐ.
ܒܢܘܪ ܠܡܫܝܚܗܘܢ. ܘܢܘܗܪ ܠܗ ܒܫܡܝܐ. ܒܟܠܟܝ ܒܫܡܝܐ ܗܘ܀ ܒܟܠܐ
ܡܢܦܫ ܒܗ. ܡܠܐܟܐ ܡܫܒܚܝܢ ܒܗ. ܒܠܐܟܐ ܥܢܝܢ ܒܗ. ܡܠܐܟܐ
ܢܒܝܐ ܒܗ. ܒܢܘܪܗܘܢ ܕܢܫܒܚܘܢ || ܀ ܡܘܕܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܡܘܕܐ ܗܘ ܡܪܢܝܐ. b
ܡܘܕܐ ܗܘ ܡܫܒܚܐ ܒܗ. ܡܘܕܐ ܡܫܒܚܝܢ ܒܗ. ܒܪܚܡܘܗܝ ܡܢܝܢ ܡܘܕܝܢ܀
ܡܘܕܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܗܘܝܘ ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܗ. ܗܘܝܘ ܡܫܒܚܝܢ ܒܗ. ܗܘܝܘ
ܡܫܒܚ ܒܗ. ܢܘܪܐ ܡܢܝܢ ܡܘܕܝܢ܀ ܡܘܕܐ ܗܘ ܕܐܬܒܗܪ. ܚܝܐ
ܠܟܠܗܘܢ. ܡܘܕܐ ܗܘ ܠܘܬ ܕܐܬܐ. ܚܝܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܫܒܚܐ
ܠܦܓܪܐ ܒܗ܀

61 Ab hoc versu incipit cod. F usque ad vocem ܒܗܠ in v. 81   65 F ܕܐܒܝܪ   76 A ܒܗ   86 O. E. III 282 f ܘܢܫܬܐ ܕܡܫܒܚܬܐ   Cod. F incipit a voce ܡܢܝܢܒ in v. 109 et desinit in voce ܐܝܟ LXXVII, 4.   109 F ܒܗܠ   110 F ܒܗܠ   114 F ܡܫܒܚܐ ܒܗܠ   115 O. E. III 292 f ܡܘܕܐ ܗܘ   116 O. E. III 293 a ܠܝܬܝܗܘܢ   118 F ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܗܠ   119 F ܡܫܒܚܐ ܒܗܠ   120 F ܒܗܠ   126 F ܠܦܓܪܐ ܒܗܠ

ܠܡܩܝܡ ܢܡܘܣܝ. ܕܚܝܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܘܫܪܪ ܟܠ ܡܗܝܡܢܝܢ. ܠܗ ܕܐ ܒܦܠܓܗ ܢܦܩ. ܕܚܝܐ ܕܐܝܬ ܒܗ܀

LXXVI.

ܩ ܡܪ ܥܠܘܗ܀

ܡܠܟ ܕܡܥܡܪ. ܕܐܬܐ ܒܣܪܐ. ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܢܫܡܥ ܢܦܫܬܐ. ܟܕ ܡܢܗ ܕܐܬܐ. [ܒܐܬܘܬܐ:] ܟܕ ܥܠܝܗ ܕܐܬܐ܀ ܐܡܬܝ ܕܢܦܠ ܡܢܐ. ܡܘܫܐ ܡܛܐ ܠܗ. ܫܪܝ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟ ܠܗ. ܟܕ ܡܢܗ ܕܐܬܐ܀ ܘܟܠ ܗܘ ܡܠܟܐ. ܕܐܢܐ ܕܟܕ ܢܦܩ. ܡܟܠ ܐܦ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܫܠܝ ܕܐܠܝܢ. ܫܪܝ ܡܢܗ ܡܠܟܘܬܝ܀ ܕܐܢܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܝܗܘܢ. ܐܡܪܐ ܕܟܕ ܦܠܚ. ܘܒܠܒܘܬܗ ܢܦܠ. ܕܟܠܝ ܡܠܟ ܗܘܐ. ܕܐܬܐ ܟܕ ܢܦܠ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܢܐ ܠܗ. ܠܫܡܝܐ ܡܠܟܐ. ܕܐܢܐ ܕܐܢܐ ܡܦܩ. ܐܢܐ ܙܒܢ ܕܗܘܐ. ܒܢܦܩ ܡܢܗ ܕܢܦܩ܀ ܢܦܩܐ ܙܒܢ ܒܣܪܐ. ܘܐܬܐ ܙܒܢ ܒܪܗܛܐ. ܒܪܚܡ ܗܘ ܕܠܟܠ ܐܢܫܐ. ܠܡܬܐ ܒܝ ܕܗܘܐ. ܦܪܝܩ ܗܘ ܡܢܐ ܗܘ܀ ܡܢ ܟܠܗ ܕܐܬܐ ܠܗ. ܟܠܗ ܕܢܦܠ ܒܠܗ. ܡܢ ܟܠ ܡܬܦܠܓܐ ܗܘ. ܟܠܗ ܗܘ ܒܟܠ ܟܠ ܐܢܫ. ܠܡܫܝܚ ܕܐܬܐ܀ ܠܡܠܟܐ ܡܪܐ ܟܠܝ. ܠܐ ܦܠܚ ܠܐܠܗܐ. ܡܠܟܐ ܡܪܐ ܟܠܝ. ܠܐ ܕܢܦܩ ܫܠܡܐ. ܕܐܢܫ ܡܠܟܘܬܝ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܠܟܐ. ܡܢ ܒܢܐ ܕܝܘܐ. ܒܐܬܠܐ ܡܦܠܠ. ܡܢܗ ܠܗ ܠܡܠܟܐ. ܕܢܦܩ ܟܠ ܕܡܠܟܘܬܝ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܢܝܢ. ܟܠܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܦܪܫ ܟܠ ܐܢܫܘܢ. ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ. ܢܦܠ ܡܠܟܘܬܝ܀ ܘܦܪܫ ܡܢܗ ܡܠܟܘܬܐ.

14 Cod. F rursus incipit in voce [illegible] et desinit in voce [illegible] v. 35. 38 O. E. III 292 b [illegible] 40 O. E. III 292 b [illegible] 41 O. E. III 292 c [illegible] 44 O. E. III 292 c [illegible] 46 O. E. III 292 c [illegible] 47 O. E. III 289 b [illegible] 50 O. E. III 289 b [illegible] 51 O. E. III 289 b [illegible]

ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܫܟܢ ܠܥܠܡܝܢ܀ ܡܘܫܐ ܗܘ ܕܡܢܝܢ. ܟܗ̈ܢܐ ܠܟܗܢܘܬܐ.
ܘܐܦܝ̈ܐ ܠܡܦܪܫܘܬܐ. ܘܫܘܡܠܝܐ ܠܬܘܕܝܬܐ. ܟܕ ܡܢܝܢ ܕܠܡܫܡܫ܀ ܡܘܫܐ
ܗܘ ܕܩܪܐ. ܠܟܗܢܐ ܫܒܝܚܐ. ܕܢܛܪ ܘܕܢܣܒ. ܘܡܐ ܡܠܐ ܦܘܩܕܗ.
ܡܬܟܪܟ ܠܡܟܢܐ܀ ܡܘܫܐ ܗܘ ܕܦܪܫ ܠܗ. ܘܣܡܗ ܠܗ ܥܒܕܗ. ܠܗܪܘܢ
ܠܘ̈ܝ ܕܦܪܫܗ. ܡܢ ܥܡܐ ܐܘܚܕܢܐ. ܒܫܘܠܛܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܡܘܫܐ
ܗܘ ܕܦܪܫܗ ܠܗ. ܠܘ̈ܝ ܘܟܗܢܘܬܐ. ܘܣܒ ܗܘ ܡܢܝܢ. ܗܘ ܠܗ ܟܠܗ
ܡܪܡܘܬܐ. ܠܡܫܡܫܘ ܠܡܫܟܢܐ܀|| ܡܘܫܐ ܗܘ ܕܦܪܫܗ. ܫܪܪܐ b
ܘܦܘܩܕܢܐ. ܘܫܠܚ ܒܠܥܕܘܗܝ. ܡܪܐ ܠܡܫܪܐ ܠܗ. ܐܡܪܗ ܠܡܫܡܫܢܘ܀
ܡܘܫܐ ܗܘ ܕܦܪܫ ܠܗܘܢ. ܠܟܗܢܐ ܘܠܘܝ̈ܐ. ܘܐܥܒܕ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ.
ܡܢ ܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗܝܢ. ܠܡܫܡܫܘ ܒܡܫܟܢܐ܀ ܡܘܫܐ ܗܘ ܕܦܪܫ
ܠܗܘܢ. ܡܫܪܝܐ ܡܢ ܐܚܘܗ. ܘܐܠܡܫܪܝܬ ܗܘܐ. ܕܠܡܫܡܫܘ ܠܡܫܟܢܐ.
ܠܟܗܢܐ ܠܬܪ̈ܥܐ܀ ܡܘܫܐ ܗܘ ܕܦܪܫ. ܠܟܗ̈ܢܐ ܫܒܝܚܐ. ܘܐܠܬܪܥܐ ܘܬܪܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܬܡܫܚܬ. ܘܐܬܪ̈ܘܝ ܠܡܫܟܢܐ܀ ܐܘܚܕܢܐ ܡܢܐ ܕܟܠܝ. ܘܡܫܚܐ
ܡܢܬܐ ܘܩܕܡܝܢ. ܕܢܩܒܠ ܐܬܪ̈ܐ ܠܗ. ܟܕ ܡܢܝܢ ܠܐܬܪܝܢ܀
ܡܘܫܐ ܠܡܫܚܘܬܗ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܟܠ ܫܢܐ ܒܫܢܐ. ܫܡܫܗ
ܕܟܗܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܫܘܗ ܠܟܠ ܠܗ܀ ܫܡܫܘ ܠܗܘܢ ܕܡܫܪܝܐ. ܡܢܗ
ܘܡܢܗ ܕܫܪܝܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܠܗܐ. ܕܟܗܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܠܡܫܡܫܘܗ
ܟܗܢܐ ܫܡܫܐ܀ ܕܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗܘ ܠܗ ܡܢܝܢ
ܐܬܪܐ. ܕܠܟܗܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܟܗܢܐ ܠܥܠܡܝܢ܀ ܫܒܝܚܐ ܗܘ ܡܢ ܕܐܬܪܐ.
ܕܠܟܗܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܠܗ ܗܘܐ ܫܡܫܐ. ܠܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܫܡܫܐ
ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ||ܟܠܗ܀ ܫܒܝܚܐ ܡܢܝܢ ܘܫܡܫܢܘܬܗ. ܟܗܢܐ ܫܡܫ ܟܗܢܘܬܐ. 115
ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫ ܟܗܢܘܬܐ. ܘܡܫܡܫ ܟܗܢܝܢ ܐܠܗܐ. ܕܐܬܪ ܡܫܡܫ ܟܠܗ܀

55 O. E. III 292 e ܘܐܘܕܝܬܐ 56 O. E. III 292 e ܐܢܬ ܡܢܝܢ ܟܕ ܡܫܡܫ 58 O. E. III 292 e ܠܟܗܢܐ ܫܒܝܚܐ 60 O. E. III 292 e ܘܡܫܐ ܡܠܐ ܦܘܩܕܢܗ 61 O. E. III 292 e ܕܢܛܪ ܘܐ 62 O. E. III 293 b omittit ܠܗ 63 O. E. III 293 b ܡܢ ܥܡܗ ܐܘܚܕܢܗ 66 O. E. III 293 c ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ 74 O. E. III 292 f ܘܡܫܡܫ ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܐ 75 O. E. III 292 f ܡܪܐ ܗܘ ܠܡܫܪܐ 76 O. E. III 292 f ܠܡܫܡܫܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ

97—119 leguntur etiam in codice F. 107 F ܡܢ ܐܠܗܐ 116 F ܟܠܗ

LXXV.

ܒܝ ܩܪ ܩܠܗ ܀

ܡܘܬܐ ܕܢܒܝܠܬܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܦܪܝܫܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܡܚܝܠܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܒܝܫܐ. ܗܕܐ ܡܢܗ ܒܥܘܬܗ̇. [ܒܥܘܬܐ:] ܗܕܐ ܡܢܗ ܒܥܘܬܐ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܝܚܝܕܐ. ܡܚܝܠ ܗܘ ܕܐܦܐ. ܩܢܐ ܠܟܘܡܪܐ ܐܘܡܢܐ. ܕܐܣܩܗܘܢ ܘܐܫܟܠܬܗܘܢ. ܚܝ ܡܢܗ ܠܐܘܪܚܐ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܡܪܕܐ. ܠܥܒܕܐ ܕܒܥܠܕܒܒܗ. ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܘܬܐ. ܠܥܘܠܐ ܕܡܥܒܕܐ. ܚܝ ܡܢܗ ܠܥܠܡܬܗܘܢ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܟܠ. ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܐܡܗ. ܘܡܥܡܗ ܠܡܪܕܐ. ܕܡܥܡܕ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܡܢܗ ܡܥܡܕܢܘܬܐ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܟܠܐ. ܢܦܫܗ ܕܡܪܝܗ ܕܗ. ܕܥܒܕܗ ܠܡܪܗܘܢ. ܡܠܟܐ ܕܥܡܠܐ. ܐܠܐ ܡܢܗ ܕܟܠ ܐܠܗ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܠܟܠ ܕܐܝܬ. ܥܡܗ ܡܢ ܐܝܕܗ. ܘܡܫܪ ܡܠܟܐ. ܕܐܪܥ ܥܠܡܐ. ܚܝ ܡܢܗ ܠܐܝܠܝܢ ܀
ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܦܪܝܫ. ܕܡܠܟܐ ܥܡܗ ܥܡܗ. ܘܐܬܟܢܫ ܠܗܘܢ. ܕܡܗ 114
ܗܘ ܫܪܐ ܗܘܐ. ܠܩܛܐ ܠܗܡܝܢ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܥܡܗ ܥܡܗ. ܐܝܟ ܥܠ ܐܪܥܗ. ܘܐܬܚܫܒ ܐܪܥܐ. ܕܠܡܐܘܗܝ ܪܡܐ ܚܘܫܒܐ. ܥܕܡܐ ܠܟܠ ܐܢܫܘܬܗܘܢ ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܠܟܠ ܕܥܡܗ. ܐܠܗܐ ܡܢ ܥܡܠܗ. ܕܥܡܐ ܕܐܦ ܐܡܪ. ܕܐܝܟ ܠܡܥܠܡܘܬܗ. ܠܥܡܠܗ ܡܢܟܥܒܕܝ ܀ ܡܢܝܐ ܗܘ ܕܚܠܝܐ. ܡܥܕܢܝܐ ܥܠ ܡܫܡܐ. ܘܟܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ. ܐܢܐ

17 O. E. III 294 b ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܢܛܪ 18 O. E. III 294 b ܐܣܝܪܐ 20 O. E. III 294 b ܕܡܫܬܦܠ 21 O. E. III 294 b ܚܝ ܡܢܗ ܠܐܝܠܝܢ 27 O. E. III 293 b ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܥܠܗ ܐܝܟ 28 O. E. III 293 b ܐܣܩܗܘܢ 30 O. E. III 293 b ܘܐܢܫ 38 O. E. III 293 b ܐܠܠܗ 39 O. E. III 293 b ܐܟܢܐ 40 O. E. III 293 b ܡܟܣܠܗ 41 O. E. III 293 b ܥܠܝܡܝܢ 42 O. E. III 289 a omittit ܠܟܠ 44 O. E. III 289 b ܘܕܥܝܐ ܐܦ ܐܡܝܪ 45 O. E. III 289 b ܠܡܥܠܡܗ 46 O. E. III 289 b ܥܠܡܐܢܝ ܠܐܠܗܝܐ

ܕܡܘܬܐ. ܡܫܡܫܠ ܚܐܪܘܬܗ. ܟܕ ܡܬܢܝ ܬܠܡܝܕܘ܆ ܢܦܫܗ ܒܚܐܪܘܬܐ. ܚܐܦܐ ܕܡܪܕܘܬܐ. ܡܛܘܠܬܐ ܕܟܠܡ ܠܗ. ܘܫܡܫܐ ܐܡܪ ܠܗ. ܬܫܡܫܬܗ ܥܒܕܐ ܟܠ܆ ܡܠܟܐ ܟܠ ܠܪܘܚܐ. ܒܐܝܕܐ ܘܡܕܒܪܢܐ. ܘܡܘܬܐ ܡܢܫܐ ܠܗ. ܐܣܬܒܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܟܕ ܡܬܢܝ ܬܠܡܝܕ܆ ܟܠܗ ܘܐܦ ܥܒܪܐ. ܘܪܕܐ ܘܡܠܐܟܐ. ܘܠܐ ܡܫܡܫ ܕܝܠܗ. ܠܡܘܬܐ ܒܫܬܩܠܗ. ܟܕ ܡܬܢܝ ܬܠܡܝܕܐ܆ ܟܕ ܠܐܕܡܐ ܫܟܒ. ܘܐܡܪ ܠܫܡܥܐ. ܘܟܠܗ ܒܬܫܒܚܬܐ ܕܫܡܫܠ. ܡܘܬܐ ܫܟܒ ܠܗ. ܠܫܡܫܘܗܝ ܡܢ ܡܪܢܐ܆ ܠܐܡܠܟܐ ܦܫܛ. ܘܡܢܟܠܝ ܘܐܦ ܫܪܐ. ܘܟܠܗ ܦܪܫ ܡܘܬܐ. ܥܕܡ ܟܠ ܫܡܫܘܗܝ. ܒܫܘܒܚܐ ܬܚܘܬ ܐܠܗܐ܆ ܠܡܫܘܬܐ ܐܝܟ. ܒܫܡܫܬܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܘܠܡܫܘܬܗ ܕܡܘܬܐ. ܫܡܫܐ ܠܐ ܢܦܠ. ܠܐܫܡܫܘܗܝ ܫܡܫ ܫܡܐ܆ ܡܫܡܫ ܘܗܕܡܘܗܝ. ܘܫܘܒܚܐ ܕܫܡܫܬܗܘܢ. ܠܐ ܡܪܐ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܠܪܘܚܗ ܡܢܐ ܕܐܒܝ. ܒܫܡܫܐ ܬܠܡܝܕܝ܆ ܠܗܘܢܐ ܡܫܒܚܝ. ܠܫܡܫܐ ܘܫܒܝܚܐ. ܘܫܡܫܠ|| 113

ܠܡܘܬܗ. ܐܝܟܐ ܗܘ ܠܐ ܡܢܝ. ܫܡܫܐ ܠܫܡܫܝ ܟܠ܆ ܫܡܫܐ ܟܠ ܕܐܪܟܐ. ܘܫܡܝܐ ܕܫܡܫܐ. ܘܫܡܐ ܕܐܬܓܠܝܘܗܝ ܡܘܬܐ. ܢܓܕܐ ܠܗ ܘܐܬܕܪܝ. ܟܕ ܡܬܢܝ ܬܠܡܝܕܐ܆ ܫܡܫܐ ܕܫܡܫܐ. ܘܡܫܡܫ ܟܠ ܡܪܢܐ. ܠܟܠ ܫܡܫ ܠܗ. ܘܡܢܐ ܡܘܬܐ ܠܗ. ܠܫܠܡܗ ܒܫܘܒܚܗ܆ ܠܟܠ ܫܡܫܬܐ. ܒܫܡܠܝܐ ܘܒܫܡܠܝܐ. ܘܫܒܝ ܡܫܪܐ ܒܫܡܠܝܐ. ܘܫܡܠܐ ܫܡܫ ܠܗ. ܒܟܠܝ ܬܠܫܡܫ܆ ܦܠܚܝ ܘܕܫܡܫ. ܫܠܡ ܡܫܡܫܐ. ܡܘܬܐ ܡܫܡܫ ܡܫܡ ܠܗ. ܐܝܬܐ ܠܟܠ ܒܫܡܫܐ. ܠܐܘܕܝ ܡܢܝ ܬܫܡܫ܆ ܕܟܠ ܫܡܫܬܐ. ܘܐܫܝܪ ܒܫܡܫܬܐ. ܡܘܬܐ ܫܡܪ ܠܗ. ܠܫܡܫܗ ܥܠܝ ܕܟܫܗ. ܠܫܡܐܡܘܗܝ ܦܠܚܝ܆ ܡܫܡ ܘܐܫܝܪ ܡܟܠܐ. ܐܘܪܐ ܠܐܫܡܗ. ܡܘܬܐ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܒܫܡܫܠ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܠܫܡܫ ܠܫܡܫܝ܆ ܕܪܐ ܒܫܡܫܬܐ. ܘܡܠܝܫ ܒܐܘܪܚܐ. ܐܝܬ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܐܪܐ. ܕܡܘܬ ܒܗ ܠܐ ܟܠܝܫ. ܬܒܪܐ ܠܫܪܝܫܝ܆ ܫܡܫܬܐ ܡܫܡܫ. ܘܦܪܫ ܠܟܫܬܐ. ܘܫܟܒ ܢܦܫܠܗ. ܢܦܫܐ ܕܫܠܡܝܐ. ܠܦܪܫܘܗܝ ܠܫܡܫܐ܆ ||ܠܟܠܡ ܒܐܫܪܬܐ. ܪܫܡܬܐ b

ܕܠܫܡ ܠܗ. ܘܦܓܪܗ ܡܛܠ ܡܒܪܐ. ܘܟܠܒܪܗ ܡܛܠ ܥܡܟܠܐ. ܡܢܪܡ ܫܒܠܡܘܗܝ܀

ܕܠܐ ܡܫܠܡܢܐ ܠܐ ܢܫܬܒܩ. ܣܡ ܕܠܐܦܢ ܕܐܚܝܐ. ܢܦܩܘ ܕܢܓܙܐ ܕܠܐ ܦܣܩܝܢ܀ ܘܐܦ ܦܪܘܫܐ ܕܡܠܟܐ. ܢܦܩ ܠܗ ܕܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܠܡܠܟܐ ܠܐܬܪ. ܘܩܝܡܐ ܕܐܪܐ ܒܡܠܟܐ. ܢܓܕܪ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܡܠܐ. ܡܠܟܐ ܡܢܗܘܢ ܢܐܢܪ ܢܦܠܐ. ܒܪܩܡܐ ܕܐܡܪ ܠܡܟܫܢ܀ ܐܦ ܢܡܘܣܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܐܚܐ ܫܩܠܐ ܒܪܡܫܐ. ܢܦܠ ܒܓܘܪܫܗ ܕܐܚܝ. ܢܓܪ ܡܢ ܕܗܘܐ ܫܩܠܐ. ܣܡ ܕܝܬܐ

112 ܡܢܗ. ܡܠܟܐ ܡܪܢܗ ܘܐܬܒܥ ‖ ܩܕܡܘܗܝ. ܣܡ ܠܗ ܒܦܪܘܩܐ ܕܐܠܐ. ܠܐ ܢܬܪ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܩܕܡܘܗܝ܀

LXXIV.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܘ ܡܪܝ ܒܪܚܡܝܟ܀

ܐܘ ܡܘܬܐ ܢܦܩ ܐܢܐ. ܘܡܚܝܢ ܩܒܪܘܬܗ. ܐܘ ܡܘܬܐ ܢܦܩ ܡܦܩܢܗ. ܒܟܢܝܫܬܗ. ܡܢܝܢܐ ܕܡܬܟܢܫ. [ܢܘܓܪܐ:] ܒܢܝܚܘܬܗܘܢ ܕܡܬܟܢܫ܀ ܒܪܘܟܒܗ ܕܚܕܐ. ܡܠܟܐ ܒܪܘܟܒܗ. ܡܫܒܠܗ ܢܦܫܐ. ܕܡܫܬܐ ܢܦܩܬܐ. ܬܒܥܬ ܡܫܒܠܬܗ܀ ܝܗܒ ܠܗ ܒܢܦܫܗ. ܘܡܫܚ ܒܢܦܫܗ ܡܢ ܒܠܝܢܘܬܗ. ܒܡܫܬܘܝ ܐܡܝ ܦܓܪܐ. ܒܡܫܬܘܬܗ ܐܡܝ ܠܐ ܦܓܪܐ. ܒܪܟ ܡܪܝ ܐܘܒܕܬܗܘܢ܀ ܕܐ ܘܢܚܬܝܢ. ܘܢܦܩܝܢ ܕܡܪܘܬܐ. ܐܘܡܝܬܗ ܐܠܗܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ. ܒܠܒܝ ܬܗܘܐ ܠܝ܀ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܢܦܫܬܗ ܢܦܫܐ ܗܝ. ܘܟܠ ܟܠ ܢܦܫܬܐ. ܘܐܚܝܢ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܡܫܬܐܠܝܢ. ܚܝܠ ܡܢܬܗ܀ ܘܢܦܩܝܢ ܕܡܘܬܐ. ܘܡܢܘܬ ܫܢܬܐ ܕܗܘܐ. ܐܢܫܝܢ ܒܡܫܬܐ. ܒܢ ܡܪܝ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܬܐ. ܒܪܝ ܡܪܝ ܕܐܬܐ܀ ܕܢܚܬܐ ܐܬܡܠܝ. ܡܬܬܢܝܢ ܕܡܠܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܒܢܦܫܬܐ. ܕܗܘܐ ܠܡܪܝܐ.

b ܒܝܬ ܡܪܝ ܕܡܠܝܢ܀ ‖ ܫܡܥܐ ܡܦܢܝܢ. ܠܦܪܘܩ ܫܡܝܐ. ܘܠܡܪܗ

64 C ܦܬܚܘ ܗܘ ܕܠܐܦܢ   66 C ܐܘ   69 A ܘܩܝܡܐ ܕܐܪܐ   71 C ܡܠܟܐ ܡܠܟܢ ܥܠܝܢ ܕܐܬܐ   72 C ܒܡܠܟܐ   73 B ܘܐܘ   75 C habet ܡܫܬܒܠܗ pro ܫܩܠܐ   77 C ܡܪܝܐ   78 C ܣܡ ܠܗ ܒܦܪܘܩܐ ܕܐܠܐ   79 C ܕܐܬܩܕܡܘܗܝ ܠܡܠܟܐ

LXXIV, 6 Unitha deest in Opp. Ephr. III 327 a.   16 O. E. III 327 c ܡܪܝ ܐܠܗܐ   18 O. E. III 327 c ܘܡܫܒܚܢܐ   21 O. E. III 327 c ܒܡܠܟܐ   24 O. E. III 327 c ܒܠܐܘܡܝܬܗ   25 O. E. III 327 c ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ

ܒܥܠܕܒܒܐ ‖ ܡܬܢܝܢ ܡܚܕܐ. ܒܥܒܕܢܐ ܢܫܡܐ ܕܥܡܠܗ. ܘܐܢ ܡܫܡܠ ܡܢܝܢܗ 111

ܕܒܥܠܕܒܒܐ. ܫܠܡ ܗܘ ܒܠܐܘܗ ܕܥܡܠܐ. ܡܠܟܐ ܠܫܡܝ ܕܥܡܠܗ. ܕܡܘܬܐ

ܕܡܢܗܘܢ ܡܠܟܐ ܀ ܦܠܓ ܠܐ ܠܘܬܟ ܠܐܟܘܬܐ. ܕܫܡܐ ܗܘ ܒܠܐ ܟܠܝܢܗ.

ܘܢܦܫܗ ܕܐܟܘܬܐ ܡܠܟܘܬ. ܐܝܟܢܐ ܘܕܝܠܟܘܬܝ ܀ ܣܓܐ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܠܟܠܗܘܢ

ܐܢܫ. ܡܢ ܡܕܝܢ ܘܟܠܗ ܡܘܬܐ. ܘܡܢ ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܠܘܩܒܠܗ. ܘܡܢ

ܠܗܘܢ ܬܪܝܢ ܐܘܪܚܢ. ܣܓܝ ܒܥܕܢܐ ܘܣܓܝ ܟܠܢܝ. ܠܬܪܬܝܢ ܗܠܝܢ ܐܢܐ ܠܟܠ

ܡܬܠܗ. ܕܐܘܪܚܐ ܘܠܐܬܘܒܘܬܐ. ܒܗܠܝܢ ܙܒܢܐ ܀ ܬܟܠܝܢܗܘܢ

ܒܝܬ ܐܘܪܚ. ܘܐܢܫ ܕܦܪܩܢܐ ܒܦܘܪܥܢܐ. ܟܠ ܩܕܡ ܫܡܝܐ ܐܢܫܝ ܐܢܫ.

ܒܥܠܕܒܒܐ ܡܢܐ ܕܒܢܝܢ ܚܠܦ. ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܕܟܠ ܩܠ ܥܡܠܝ. ܡܠܟܝ

ܘܡܦܩܢܐ ܘܡܢܗܘܢ ܀ ܫܒܪܐ ܠܚܠܐ ܟܠܗܘܢ. ܕܦܪܩܗ ܫܡܥ ܡܠܟܘܬܐ.

ܦܘܪܩܢܗ ܕܟܠܗ ܫܠܝܗ. ܡܠܟܐ ܩܕܡ ܡܘܬܐ. ܒܠܫܢܐ ܕܟܠܗܘܢ

ܡܢܫܐ. ܘܟܠܝܠ ܡܘܬܐ ܩܕܡ ܥܕܬܐ. ܐܝܟ ܦܘܪܩܗ ܩܕܡ ܡܬܟܠܗ ܀ ‖ b

ܐܡܪ ܠܟܠܗ ܡܬܟܠܐ. ܕܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܩܕܡܝ ܩܕܡܝܐ. ܟܠܗܘܢ ܒܠܗܘܢ

ܡܢ ܗܘܘ. ܘܐܦܝܗܘܢ ܒܝܬ ܫܡܝܐ. ܟܠܗܘܢ ܘܐܦܝܗܘܢ ܟܢܫܐ.

ܒܙܒܢ ܗܘ ܕܫܒܩ ܟܠܗܘܢ ܒܝܕܐ. ܠܦܫܦܐ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܀ ܣܒ ܩܕܡ

ܟܠܗܘܢ ܐܬܦܢܝ. ܘܢܦܩ ܢܦܫܐ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܟܠ ܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܕܐܬܡܟܟ.

ܦܪܘܩܐ ܒܗܠܝܢ ܕܣܓܝܐܗ. ܟܣܝܐ ܒܫܡܐ ܕܒܝܬ. ܢܦܩܘ ܡܢܗܘܢ

ܒܝܬܟܠܐ. ܕܒܪܗ ܒܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܒܢܦܫܗ ܐܠܗܐ܆

ܗܘ ܟܠܗܘܢ ܫܡܥܐ. ܘܐܝܬ ܠܟܠ ܐܦ ܫܡܝܐ. ܐܘ ܐܘܪܚܐ ܡܠܟܘܬܐ.

11 C ܒܐܒܥܠܕܒܒܐ 13 C ܕܐܒܥܠܕܒܒܐ ܡܢܝܢܗ ܕܡܫܡܠ ܘܡܠܟܐ 14 B ܕܥܡܠܗ 24 AB ܠܟܠ 28 B ܠܟܠܢܝ 29 C ܒܟܠܗ 30 B ܕܟܠܢܝ 32 C ܒܦܘܪܥܢܐ 33 A ܘܐܢܫ, B ܘܐܢܫ ܕܦܪܩܢܐ 34 C ܐܢܫܝ ܐܢܫ 35 C ܒܥܠܕܒܒܐ ܗܘ ܡܢܐ ܕܒܢܝܢ, B ܒܥܠܕܒܒܐ ܡܢܐ ܕܒܢܝܢ 36 C ܕܡܠܟܐ ܕܟܠ ܩܠ ܥܡܠܝ 39 C ܦܘܪܩܗ, A ܫܒܩ. Post v. 40 addit cod. C ܘܟܠܝܠ ܡܘܬܐ ܩܕܡ ܥܕܬܐ 42 A ܡܢܫܐ, C ܕܟܠܗܘܢ 45—51 desunt in C. 56 A ܕܒܝܬ 58 C ܕܒܪܗ 59—65 Hi versus in C post v. 72 inveniuntur. 60 C ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܫܡܥܐ 61 C ܘܐܝܬ ܫܡܝܐ ܐܦ ܠܟܠ 62 C ܐܘ.

ܕܪ̈ܘܚܐ. ܘܢܦܩ ܗܘ ܠܗ ܩܕܡ ܕܪܘܫܗ. ܗܕܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠܦܢܘܬܟ. ܕܗܕܐ
ܕܪ̈ܘܚܐ ܠܟܠܐ. ܘܥܡܗ ܒܪܐ ܕܫܘܘܚܐ. ܘܐܦ ܩܕܡ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܠܡܫܝܚܐ.
ܠܡܘܗܝ ܦܘܪܩܢ ܠܟܢܫܐ܀ ܫܪ ܐܦ ܐܠܗܐ ܫܐܠܐ ܗܘ. ܠܐ ܡܢܐ ܐܠܒܝܫ
ܥܡܗ ܡܪܐ. ܕܡܫܘ ܡܬܝܗܒ ܟܠܐ. ܘܩܢܘܡܐ ܐܠܗܐ ܝܠܕܐ ܗܘ ܠܐ
ܡܢܐ ܫܠܡܐ ܠܕܘܟܬܐ. ܕܡܫܡܐ ܗܘ ܫܡܗ ܕܐܬܓܠܝܘ. ܐܝܡܡܐ ܕܢܫܡܬܐ
b ܫܠ ܐܦܩܕܗܝ܀ || ܡܢ ܫܠ ܢܩܡ ܐܠܡܫܒܐ. ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܘܐܠܡܬܐ.
ܕܡܫܡܐ ܠܟܢܫܐ ܗܘܐ. ܘܡܠܐ ܠܣܦܪ ܐܘ ܫܘܠܐ. ܐܦ ܗܝ ܕܗܘܐ ܠܕܘܟܬܐ.
ܕܗܠܝܢ ܐܡܪܐ ܢܦܪ ܐܠܗ. ܗܦܟܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܡܢܝܟܘܢ ܐܠܗ܀ ܕܐܠܗܝܢ
ܕܡܢܝܢ ܢܦܪ ܐܠܗ. ܡܢܗܘܢ ܫܡܥܐ ܘܡܕܡܐ. ܚܙܐ ܐܢܬ ܡܢܗܘܢ ܫܠܝܐ.
ܘܐܝܟ ܕܡܢܗܘܢ ܡܫܠܡܐ. ܠܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܠܕܘܟܬܐ. ܫܠܡ ܡܢܗܐ ܕܡܫܡܫ
ܫܠܝܐ. ܡܢܗ ܡܢܗܐ ܕܡܠܐ ܫܠܝܐ܀ ܡܠܟܐ ܐܘܟܝܘ ܠܢܦܫܐ. ܡܡܠܟܐ
ܢܠܡܘ ܠܟܠܗܝܢ. ܡܡܠܟܐ ܠܢܦܫ ܠܒܠܟܐ. ܘܡܠܟܐ ܢܦܫܗ ܠܟܠܗܝܢ.
ܘܡܠܟܐ ܢܦܫ ܠܡܫܡܫܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܠܗܐ ܫܠܐ ܢܦܫ ܢܦܫܝ
ܕܡܫܠܡܝܢ܀

LXXIII.

ܥܠ ܡܢܝܢ ܥܠ ܡܘܠܕܗ܀

ܗܐ ܢܘܗܪܐ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫ. ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܡܫܡܫܐ. ܘܗܐ ܡܫܡܫܐ ܗܐ
ܐܝܡܡܐ. ܗܐ ܡܠܟܐ ܡܢ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܟܠ ܐܠܗܐ. ܐܠܗܐ
ܘܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ. ܐܦ ܡܠܐ ܐܬܓܠܝܬ ܐܝܡܡܐ. [ܢܗܝܪܐ܂] ܡܫܡܫܐ ܠܟܠܐ
ܐܝܟ ܕܪܘܫܗ. ܢܘܪܐ ܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫ ܫܡܝܐ܀ ܘܐܠܗܐ ܕܡܘܗܝ ܫܐܠܐ.

102 C ܫܐܠܝܢ 103—104 C ܗܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠܦܢܘܬܟ. ܕܗܐ ܥܡ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܐ
105 C ܠܡܫܡܫܐ 112 C ܠܡܫܡܫ 116 B ܐܦ, C ܐܠܗܐ ܐܦ ܐܠܡܬܐ
120 C ܠܡܠܟܝܢ 122 C ܐܡܠܟܝܢ 125 C ܕܡܠܟܢܝܢ 126 C ܡܠܟܝܢ
129 B ܐܘܟܝ 131 C ܡܫܡܫܐ 134 C ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܠܗܐ ܫܠܐ
LXXIII, inscriptio deest in C. B habet ܥܠ ܡܘܠܕܗ 2 C ܕܡܫܡܫܝܢ
3 C habet duos versus ܐܝܡܡܐ ܘܢܗܝܪܐ. ܡܫܡܫܐ ܠܟܠ ܡܫܡܫ ܗܐ
5 C ܕܡܠܟܘܬܐ 6 B ܘܐܠܗܐ 8—9 Unitha deest in cod. C. 10 C
ܐܦ ܗܘ

ܡܕܝܢܐ ܕܡܘܕܝܢ ܠܐܠܗܐ. ܕܦܘܪܩܢܐ ܗܘ ܐܘ ܠܚܘܒܢܐ ܗܘ. ܐܢ ܠܚܘܒܢܐ
ܗܘ ܠܐ ܠܘܬܐ. ܘܐܢ ܦܘܪܩܢܐ || ܗܘ ܠܐ ܠܘܬܐ. ܐܝܢܐ ܠܥܠ ܕܐܝܬܝܐ. b
ܘܠܒܘܫ ܐܝܢܐ ܕܒܠܘܬܐ ܀ ܘܐܢ ܡܘܬܐ ܠܚܘܕ ܦܪܩ ܠܢ. ܚܝܠܐ ܕܡܫܠܐ
ܠܡܢܐ ܠܢ. ܕܡܘܬܐ ܠܐ ܠܒܫ ܠܢ. ܐܦ ܠܐ ܡܘܬܐ ܦܪܩ ܠܢ.
ܕܟܠܗ ܠܡܦܪܩ ܠܥܠܡܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܢܘܡܣ ܡܠܟ ܐܠܗܐ. ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ
ܚܝܠܬܐ ܀ ܫܠܡ ܗܘ ܕܢܠܝ ܢܡܘܣܐ. ܘܡܟܬܒܢ ܕܢܠܝ ܢܒܝܐ. ܘܕܢܚ
ܕܢܠܝ ܐܠܗܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܠܝ ܫܠܝܚܐ. ܘܒܗܘܢ ܕܢܠܝ ܢܒܝܐ. ܘܐܢ ܠܡܘܬܐ
ܠܐ ܗܘܐ. ܫܪܝܬ ܗܘ ܕܪܚܡ ܚܝܠܐ ܀ ܘܐܢ ܒܥܠܡܝܢ ܚܝܐ ܡܠܟܘܬܐ.
ܕܝܢܐ ܚܝܐ ܠܟܠ ܕܢܠܝ. ܘܡܠܟ ܕܢܠܝ ܠܥܠܡܐ. ܕܢܟܣܝܢ ܕܢܠܝ ܚܝܘܬܐ.
ܘܠܡܘܬܐ ܕܢܠܝ ܡܬܟܬܒܝܢ. ܘܐܚܝܕܘܬܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܘܡܠܬܐ ܡܠܟ ܐܠܗܐ ܐܘ
ܡܠܟܐ ܀ ܐܡܠܟܐ ܠܟܠ ܚܝܐ. ܡܠܟܐ ܐܝܢܐ ܕܒܠܘܬܐ. ܘܦܘܪܩܢܗ
ܕܡܘܕܝܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܦܫ ܠܘܬܐ ܗܘ ܡܠܟܐ. ܐܦ ܦܘܪܩܢܝ ܚܘܫܒܢܐ ܗܘ.
ܘܐܢ ܠܡܘܬܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܚܘܫܒܐ ܗܘ ܡܫܘܚ ܠܟ ܡܠܟܐ ܀ ܘܐܢ ܡܢ
110 ܚܘܫܒܐ ܕܢܦܫ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܠܡܫܘܚ ܕܠܘܬܐ ܠܐܘܠܝ||. ܘܠܐ ܠܡܦܩܘܢ ܕܠܘܬܐ
ܠܐܘܠܝ. ܘܗܘܐ ܕܢܠܝ ܒܪܢܫܐ ܗܘ. ܘܡܢܐ ܒܫܘܚܐ ܡܠܟܐ ܠܢ. ܐܝܟ
ܡܢܐ ܕܡܫܘܚ ܐܠܗܐ. ܘܗܘܝܘ ܐܦ ܠܫܘܒܚܐ ܀ ܡܢ ܠܘܬ ܡܬܝܗܒ ܡܠܟܐ.
ܘܐܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܠܗܘܬܐ. ܢܦܫܘܬܐ ܘܪܘܚܐ ܡܠܟܐ. ܐܡܪܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܠܐܠܗܐ. ܡܠܟܬܐ ܕܡܠܐ ܐܠܗܐ. ܡܢ ܡܠܟܬܐ ܕܟܠܟܘܢ. ܐܢ ܗܘ ܕܠܟܠܢ
ܢܦܫܝ ܀ ܐܢ ܡܛܠ ܡܠܟܐ ܗܘ ܐܠܗܐ. ܠܟܠܢ ܠܟܠ ܡܠܟ ܡܘܬܐ.
ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ. ܘܐܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܢܫܡܐ. ܗܘܐ ܕܫܒ ܠܟ ܕܢܦܫܝ.
ܐܠܗܐ ܘܡܢ ܡܢ ܚܘܪܐ. ܢܦܫܬܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܐܢ ܕܡܠܟ ܡܢ

47—49 C ܡܘܪܕܢܐ ܗܘ ܐܘ ܠܚܘܒܢܐ. ܐܢ ܡܘܪܕܢܐ ܗܘ ܠܐ ܠܛܠܐ. ܘܐܢ ܠܚܘܒܢܐ ܗܘ ܠܐ ܠܛܠܐ   54 C ܠܒܫ   55 C ܘܐܦ   56 C ܕܟܠܗ

59—65 in codice C post v. 72 inveniuntur.   70 C ܠܡܪܐ   72 C habet duos versus ܡܠܟܐ ܫܠܡܢ ܐܠܗܐ ܐܘ ܡܠܟܐ. ܘܐܢ ܠܡܘܬܐ ܠܐ ܗܘܐ.

75 C ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܡܘܕܝܢ ܐܡܠܟ   79 C ܠܘܬ ܐܠܗ   81 C ܠܐ ܠܡܦܩܘܢ ܕܠܘܬܐ ܠܐܘܠܝ   82 deest in cod. C.   83 C ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܕܢܠܝ

84 B omittit ܠܟ   85 C ܐܢܫܐ   86 C ܠܫܘܒܚܐ   87 C ܘܡܢ   100 C ܠܡܪܢܝܐ

LXXII.

ܒ ܩܠܗ ܥܠ ܡܠܟܐ܀

ܡܫܒܚ ܕܐܬܓܠܝ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܕܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܐܝܟ ܥܡܝܐ. ܠܒܝܫܝܢ ܕܒܝܬ ܕܚܫܟܐ ܕܡܝܬܝܢ. ܗܢܝ ܠܗܘܢ ܒܥܡܠܝܗ. ܡܟܝܠ ܐܝܟ ܥܡܝܐ ܠܡܫܘܠ. ܐܢܐ ܐܝܟ ܡܢ ܩܕܡ. ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܢܬܠܐ ܠܒܢܘܗܝ. [ܢܬܒܝܐܐ:] ܠܟܘ ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܢܗ ܕܢܘܗܪܐ ܒܫܡܐ ܕܡܫܒܚܝܢ܀ ܐܠܗܐ ܕܒܪܐ ܢܘܗܪܐ ܐܬܐ ܒܚܘܒܗ. ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܗ ܘܒܝܬܗ ܡܢܗܐ ܫܪܝܪܐ. ܒܗܢܐ ܕܐܝܬ ܫܡܗ ܡܢܗܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܪܐ. ܕܐܡܪܐ ܕܢܦܩܝܢ ܒܡܫܝܚܐ.

109 ܒܠܒܢܝܐ ܠܚܡܗ || ܡܢܝܐ ܗܘ܀ ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ. ܕܐܬܝܗܒ ܥܠܝܢ ܡܢܗ. ܐܘ ܡܫܒܚܝܢ ܐܘ ܕܐܬܬܢܘܗܝ. ܕܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܗ ܐܬܚܫܒ. ܒܟܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗܘܢ. ܒܫܡܝܐ ܕܝܠܗ ܚܝܠܬܗ. ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܦܘܡ ܐܡܠܟܘܬܗ܀ ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܟܠܢܫܐ. ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܫܪܪܐ ܕܝܕܥܝܢ ܐܝܟ ܕܗܝܢ. ܐܬܚܙܝ ܕܢܦܩܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܒܢܦܫܐ. ܚܙܝܐ ܐܢܬ ܠܒܢܝܐ. ܘܫܠܚܐ ܠܒܢܝܢ ܕܐܬܦܠܓܘ. ܒܫܠܚܐ ܘܕܗܝܐ ܐܬܐܠܨܘ܀ ܐܝܟ ܕܟܠܗ. ܐܡܪ ܡܠܟܐ. ܕܐܬܐܡܪ ܒܝܠܗ ܢܝܫ ܗܘܐ. ܡܟܝܠ ܡܪܝܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܘܕܝ. ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܠܗܘܢ ܦܪܘܩܗ. ܘܫܒܘܚܐ ܕܡܫܬܒܚ ܒܦܘܡܗ. ܘܡܠܟܐ ܡܢ ܟܠܗ ܫܡܝܐ. ܐܝ ܕܡܠܟܐ ܠܐ ܗܘܐ܀ ܗܐ ܒܝܬ ܢܦܫܐ ܕܚܘܒܐ. ܕܐܠܗܐ ܠܟܘܢ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܥܠܡܐ ܐܡܪܝܢ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܢܫܐ ܡܢܗ ܕܡܠܟܐ. ܚܕ ܫܡܝܐ ܕܐܝܬܝܗ. ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ. ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܠܩܕܡܐ܀ ܘܐܝܟ ܕܝ ܒܥܠܡܐ ܐܡܪܢܐ.

LXXII, inscriptio deest in C. B habet ܩܠܗ ܥܠ ܡܠܟܗ 2 B ܠܥܡܝܐ 3 BC ܦܠܓ 4 C ܕܗܘܝܢ 5 BC ܠܥܡܝܐ 8—9 Unitha omittitur in cod. C. 8 ܡܫܡܫܢܐ pro ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ legendum videtur. 16 B ܡܢܝܐܢ, C ܡܢܝܐ 17 C ܠܐܠܗܐ 22 C ܡܫܝܚܐ 24 C ܕܐܡܪ 26 C ܕܐܬܝܗܒ ܡܢܗ܆ ܘܐܬܚܫܒ 27 B ܐܡܪܘܗܝ 28 C ܥܠ ܟܠܗ ܐܢܬ ܕܡܠܟܐ 29 C ܠܒܢܝܐ 32 BC ܕܐܬܬܢܘܗܝ 36—37 C ܡܢܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܘܚܗ ܘܐܝ ܠܡܫܝܚܐ ܠܐ ܗܘܐ. 43 B ܕܐܡܪ 44 C ܠܗܘܢܝ

ܕܫܡܠܐ ܡܪܘܡܐ ܠܡܪܘܡܐ ܦܪܚ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܡܠܐܟܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦ ܗܘ ܐܢܫ.
ܘܐܬܐ ܟܕ ܒܪܢܫ. ܘܡܢܒܥܐ ܫܡܝܢܝܘܬܗ. ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܐܠܗܘܬܗ܀
ܐܘ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܡܠܐܟܐ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܢܗ ܐܠܗܘܬܗ ܕܒܢܝܐ.
108 ܠܒܪܗ ܐܘܡܐ ܥܡ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܥܒܪ ܥܡ ܠܐ ܡܠܟܐ. ܐܠܗܘܬܐ ܠܐܠܗܘܬܐ
ܕܢܫܐ. ܒܐܬܪ ܐܬܪܗ ܟܠ ܠܡܫܡܫܢܐ܀ ܐܘܡܐ ܕܡܠܟܗ ܠܥܠܡܐ. ܠܐ
ܡܠܟܗ ܗܘܐ ܠܐܬܐ. ܕܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܥܠܝܗ ܗܘܬ. ܒܢܘܗ ܐܬܐ ܕܐܬܬܢܝܚ.
ܐܬܟܒ ܣܘܐ ܕܐܬܡܠܟܬ. ܕܦܘܩܕܢܐ ܕܥܠܝܗ ܡܠܟܗ. ܠܐ ܓܝܪ ܟܠܗ ܕܡܠܐ܀
ܗܘ ܕܐܦܣ ܠܐܘܡܐ ܡܢܐ. ܕܐܬܒܪܗ ܠܒܢܝܐ ܕܥܠܐ. ܕܒܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܐܡܪܬ. ܦܩܕ ܠܗ ܠܥܒܕܐ ܕܐܬܥܒܕ. ܘܥܒܕܗ ܠܐܘܡܐ ܕܐܬܥܒܕ. ܥܒܕܐ
ܘܐܘܡܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܢܫܐ ܘܐܘܡܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܘܐܘ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܐܬܐ.
ܡܪܝܡܐ ܕܢܟܪܝ ܡܫܝܚܐ. ܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܫܐ. ܕܝܢ ܐܦ ܠܒܢܝܗ
ܘܐܬܪ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܒܪܐܘܗ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢ. ܐܘ ܠܐܦܐ ܥܒܕ ܠܥܒܕܐ.
ܡܫܡܫ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ܠܒܪܐ܀ ܗܘܐ ܐܦܐ ܒܢܘܢܐ ܐܢܫ. ܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟ
ܠܐܠܗܐ. ܥܡ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܥܒܕ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡ ܡܫܡܫܢ
ܐܠܗܝ. ܥܡ ܫܡܝܐ ܠܐܬܚܙܝܐ. ܘܫܡܫܢܝ ܕܒܡܫܡܫܢܘܬ. ܐܝܟ ܡܠܟ
ܠܡܫܡܫܢܗ܀ || ܕܢܦܠ ܫܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܢܐ. b
ܘܒܫܡܝܐ ܒܠܒܐ ܡܫܡܫܐ. ܡܠܟܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܐܬܒܢܐ. ܠܦܪܩܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܗܘܝܢ.
ܕܗܘܝܢ ܠܒܢܝ ܦܢܝ ܦܠ ܕܐܝܢ. ܡܠܐ ܕܦܪܐ ܠܗܘܢ ܠܡܫܡܫܢܐ܀ ܫܡܐ
ܡܫܡܫܗ ܕܐܬܡܫܡܫܢܐ. ܕܐܬܟܒ ܥܡ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܐ. ܦܘܩܕܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܐܬܒܪܩܘܗܝ.
ܐܬܠܒܫ ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܐ. ܘܫܡܫ ܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܬܐ. ܘܡܫܡܫ
ܐܬܪ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ܀

---

76 B ܐܬܐ, C ܐܢܫ 85 C ܡܫܡܫܢܐ 86 B ܒܪܢܫ, C ܒܪܢ 87 A ܗܘܐ ܕܡܠܟܗ 89 C ܠܗ 96 AC ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ 101 BC ܐܘ, B ܗܘ 104 A ܠܐܠܗܐ 105 B ܒܪܐܘܗ, C ܒܪܐܘܗ 106 C ܠܐܦܐ 108 B ܐܬܐ 109 C habet ܠܢܫܐ pro ܡܠܟܐ 113—114 C ܘܠܒܝܫ ܕܠܒܝܫ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ ܡܠܟܗ 117 AB ܘܒܫܡܝܐ 120 C ܗܘܝܢ 121 A ܠܒܢܝ 122 B ܡܫܡܫܗ 125 C ܡܫܡܫ

ܡܢ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܢܐ. ܘܡܢܗ ܐܬܝܗܒ ܡܫܒܚܢܘܬܐ܀ ܡܠܟܐ ܕܝܢ
ܡܠܟܐ ܐܢܬ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܟ ܒܪܝܬܐ. ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܠܐ ܥܒܕܝܢ. ܕܡܠܟܐ
ܗܘ ܒܪܐ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܣܟܠ ܐܠܗܐ ܠܐ ܐܢܫܐ. ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܫܦܝܪܬܐ 107
ܫܒܝܚܘܬܗ. ܕܟܠܗ ܡܫܬܒܚܐ ܐܝܟ ܗܘ ܐܠܗ܀ ܐܘ ܠܫܡܗ ܩܕܝܫܐ
ܡܫܬܒܚܐ. ܒܪܐ ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ.
ܘܡܠܟܐ ܗܘ ܒܫܡܝܐ. ܐܘ ܐܪܥܐ ܠܐ ܣܦܩܐ. ܘܡܠܟܐ ܗܘ ܥܒܕ ܚܕܘܬܐ.
ܐܘ ܠܒܢܝܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܣܓܝܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܐܪܝܐ. ܕܠܐ ܢܫܬܒܩ ܡܢܗ
ܡܫܒܚܢܐ. ܕܟܠ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܘܠܗ ܢܣܓܘܕ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܗܘ ܡܠܟܐ.
ܕܝܢܐ ܕܥܠܡܐ ܟܠܗ ܢܣܒ. ܥܒܕ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬ ܐܢܫ ܠܗ. ܡܠܟܐ
ܠܥܠܡ. ܐܡܝܢ܀ ܡܠܟܐ ܪܒܐ ܡܫܒܚܐ. ܕܠܐ ܢܣܒ ܠܗ ܡܕܡ. ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ
ܗܘ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܒܟܠܗ ܐܬܪ ܚܝܠܐ. ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ ܪܒܐ
ܠܗ. ܕܐܦ ܐܢܬ ܡܫܒܚܬܘܗܝ. ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܒܚܐ܀ ܐܘ ܠܡܠܟܐ ܠܐ
ܗܘܐ. ܕܗܘ ܕܚܒܝܒ ܡܠܟܐ ܐܦܝ. ܕܟܠ ܡܫܬܒܚ ܒܗ ܒܢܝܐ ܗܘܐ. ܡܫܒܚܢܐ
ܕܒܪܐ ܡܠܟܗ. ܘܡܫܒܚܢܐ ܡܠܟܝ ܣܓܝ ܗܘܐ. ܐܘ ܣܓܝ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܐܝܟ.
ܠܡܠܟܐ ܐܝܬܝ ܡܫܒܚܐ܀ ‖ܠܡܫܬܒܚܘ ܡܠܟܐ ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܗ. ܡܫܒܚܐ b
ܡܠܟܐ ܠܡܫܒܚܘ. ܕܠܐ ܢܣܒܘܢ ܠܡܠܟܘܬܗ ܫܒܝܚܘܬܗ. ܡܠܟܘܬܗ ܠܡܫܒܚܢܐ
ܡܫܒܚܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܠܡܫܒܚܐ. ܕܠܐ ܕܐܝܟ ܫܡܝܐ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܗܘ
ܟܠ ܠܡܠܟܘܬ܀ ܥܒܕ ܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܐܝܟ ܐܪܥܐ. ܕܐܝܬܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܟܠ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܫܒܚܢܐ ܡܠܟܐ ܕܐܝܟܐ. ܡܠܟܐ
ܕܡܠܟܐ ܘܐܬܝܠܕ. ܠܐ ܬܬܕܡܐ ܠܡܠܟܐ. ܘܡܫܒܚܢܘܬ ܡܠܟܐ ܕܡܫܒܚ܀
ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ. ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܫܡܝܐ ܕܡܫܒܚܐ. ܐܝܟܐ ܬܫܒܚܘܢ ܫܒܚܘܗܝ.
ܟܠ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܠܗܘܗܝ. ܐܦ ܕܒܢܝܐ ܐܦ ܡܫܒܚܢܐ. ܥܒܕ ܗܘ ܕܡܫܒܚܐ
ܡܫܒܚ ܠܗ. ܠܡܫܒܚܘ ܘܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ܀ ܐܘ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܒܚ.

20 C ܡܫܒܚܢܐ 21 B ܡܠܟܐ 22 C ܕܡܠܟܘܬ 23 C ܘܗܘ ܡܫܒܚܐ
ܐܘ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܗܘ ܐܠܗ 27 C ܡܠܟܐ 29 C ܡܫܬܒܚܢܐ 30 C ܐܘ ܡܠܟܐ
34 C omittit ܗܘ 43—44 Pro his versibus habet C ܗܘ ܡܠܟ ܕܡܠܟ
ܡܠܟܐ ܠܐ ܡܫܒܚ ܕܡܠܟܘܬ ܡܠܟܐ 49 C ܕܡܫܒܚܢܐ 50 C ܘܐܘ 51 C ܡܫܒܚܗ
54 C ܕܡܫܒܚ ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܢܐ 55 C ܡܠܟܘܬܗ 58 A ܠܡܫܒܚܘ, C ܡܫܒܚ
67 C ܠܡܫܒܚܐ 68 C ܘܡܫܒܚܐ

ܕܢܚܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܚܟܡܬܗ ܠܦܪܘܩܐ. ܘܫܒܩ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܦܠܐ. ܕܫܒܠܐ ܠܠܟܠܗ ܠܥܒܕܐ ܀ ܚܝܠܐ ܕܫܡܪܐ ܐܘ ܩܢܝܐ. ܡܢܘ ܚܙܐ ܠܗ ܒܥܠܡܐ. ܠܗܘܢ ܫܒܠܗ ܕܡܕܠܐ. ܕܒܗܘ ܒܪܐ ܥܠܡܐ ܀ ܦܪܝܫ ܪܘܚܗ ܠܥܒܕܗܘܢ. ܕܗܘ ܐܒܐ ܕܫܡܝܐ. ܒܥܒܪܐ ܥܠܡܗ ܕܠܒܢܝܐ. ܕܢܛܪ ܡܕܡ ܥܠܡܗ ܘܐܝܠܢ ܀ ܕܟܠܗܘܢ ܫܒܝܚܝܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܕܪܘܚܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܢܬܐ. ܘܗܘܐ ܦܘܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܐ ܀ ܦܠ ܫܘܒܚܐ ܦܫܒܚܝܢ. ܠܒܢܝܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܫܘܒܚܐ ܐܒܘܢ ܘܡܫܒܚ. ܚܝܘܗ ܚܝܠܐ ܫܘܒܚܐ ܀ ܪܘܚܐ

ܗܘ ܐ ܒܩܘܕܫܐ. ܕܡܫܬܒܚ ܩܘܕܫܐ.|| ܚܝ ܒܚܝ ܠܟܠܢ ܒܩܘܕܫܗܘܢ. b

ܩܘܕܫܐ ܡܫܒܚ ܒܫܒܚܗܘܢ ܀ ܩܘܕܫܐ ܠܟܝ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܐܚܝܕ ܟܠ ܕܒܪܐ ܗܘܐ. ܠܟܝ ܩܘܕܫܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܬܚܙܝ ܀ ܠܐܚܝܕ ܠܟܠ ܕܫܡܝܐ. ܠܐܚܝܕ ܠܟܠ ܕܐܝܬ. ܘܐܦ ܒܥܠܡܝܢ ܠܥܠܡ. ܫܘܒܚܐ ܠܫܡܗ ܀

LXXI.

ܕܬܘܫܒܚܬܐ ܀

ܠܩܠ ܩܠܐ ܕܝܠܗ ܕܬܫܒܚܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܩܕܡ ܀

ܪܘܚܐ ܒܪܘܚܝ ܐܡܪܬ ܗܘܬ. ܕܐܡܪܘܢ ܐܠܗܐ ܠܒܪܝܬܗܘܢ. ܠܫܒܚܐ ܘܠܗܘܢ ܘܠܡܫܒܚܘܬܗ. ܠܐ ܐܡܪܬ ܕܒܪܝܬܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܗܘ ܕܐܡܪܘܢ ܐܠܗܐ. ܒܪܝܫ ܗܘ ܕܒܠܝܢ ܐܢܫ. ܠܡܫܒܚܬܐ ܕܬܫܒܚܬܗܘܢ. [ܠܬܫܒܚܬܐ:] ܒܪܝܫ ܕܒܪܝܬܐ ܐܦ ܒܥܠܡܐ. ܐܦ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܫܒܚ ܩܕܡܐ ܀ ܠܚܝ ܘܐܡܪܝܢ ܘܕܝܠܗ. ܚܘܒ ܠܥܠܡܐ ܕܫܡܝܢ ܐܠܗܐ. ܐܘ ܦܫܝܛܐܝܬ ܡܫܒܚܬܐ. ܐܘ ܐܝܡܡܐ ܐܝܬܝܗ. ܘܠܡܫܒܚܘܬܗ ܡܢ ܕܒܪܝܘ. ܐܦ

LXXI, inscriptio in C est ܠܩܠ ܬܘܫܒܚܬܐ ܕܠܩܠ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܬܗ, in B nihil praeter ܕܬܘܫܒܚܬܐ 3 C ܘܐܡܪܘܢ ܘܡܫܒܚܘܬܗ 8—9 Tota unitha deest in C, sed ibi v. 6—7 rubro colore scripti sunt, iisque vox ܠܬܫܒܚܬܐ praefixa est. 9 ܗܘܐ ejiciendum videtur. 12 C ܐܘ ܦܫܝܛܐܝܬ ܡܪܘܡܐ 13 C ܕܐ.

LXX.

ܥܠ ܡܪܝ ܦܘܠܘܣ ܀

ܐ݁ ܡܢܐ ܡܪܢ ܐܢܫ. ܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܡܘܬܐ. ܕܡܪܕܐ ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܕܢܛܪܗ̇ ܒܪܘܚܢܐ. [ܒܬܘܠܘܬܐ:] ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܦܫܐ ܠܡܫܝܚܐ ܀ ܒܛܘܒܢܘܬܗ
ܕܡܢܐ. ܐܦ ܡܟܡܪܐ ܡܢܕܥܐ. ܘܢܕܥܬܟ ܕܠܡܠܟ. ܟܠܟ ܫܠܡܘܬܗ
ܕܓܪܡ ܀ ܗܢܘܢ ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܠܡܘܬܗ. ܗܕܡܐ ܕܦܓܪܗ. ܟܠܟ ܡܢ ܐܘܪܚܗ
ܕܐܣܩܘ. ܘܐܬܒܘ ܢܦܫܗ ܘܪܘܚܗ ܀ ܕܟܠܗܝܢ ܗܘ ܕܕܝܢܝ. ܠܒܪܗ̇ ܡ
ܐܢܫܝ. ܕܢܟܠ ܡܪܐ ܕܢܫܡܬܗܘܢ. ܡܕܡ ܡܢܗ ܠܡܫܡܠܝܐ ܀‖ ܗܘܠܒ b
ܢܦܫܗ ܒܣܪܐ. ܕܐܠܝ ܡܫܒܚܐ ܒܫܠܡܐ. ܕܟܠܗܝܢ ܕܢܩܦܐ ܠܗ ܡܢܗ. ܘܠܐ
ܐܠܐܢܫܝܢ ܒܣܪܗ ܀ ܗܐ ܡܟܝܢܐ ܕܡܢ ܚܝܐ. ܡܪܝܐ ܒܫܠܡܗ ܕܟܠܐܢܐ. ܡܢܗ ܠܐ
ܕܗܘܐ ܠܠܒܢܝܐ. ܘܡܢܗ ܠܒܫܘܗܝ ܀ ܐܡܝܢ ܢܨܡܘܢܐ ܘܡܢܗ ܠܟܠܢܫܡܐ
ܗܘ. ܡܟܝܢܐ ܕܡܠܟܗ. ܠܡܫܡܠܝܐ ܕܫܒܝܠܐ. ܠܡܪܐ ܘܡܪܢܐ ܘܡܢܗ ܀
ܐܢܐ ܡܪܢܗ ܠܢܫܡܬܗܘܢ. ܕܠܒܝܐ ܫܡܥܗ ܘܐܫܬܡܥ. ܘܠܐ ܐܫܬܠܡ
ܒܫܡܗ. ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܫܠܡܘܬܗ ܀ ܫܡܪܗ ܡܢ ܐܢܫܐ. ܐܢܐ ܗܘ
ܕܐܬܒܝܢ ܒܫܡܐ. ܒܪܟܢܐ ܡܪܐ ܢܫܡܬܗܘܢ. ܘܡܠܦܢܘܬܗܘܢ ܫܒܝܚܐ ܀
ܠܡܬ ܗܘܡܐ ܡܢܫܐ. ܠܡܫܡܗ ܐܢܐ ܕܝܠܝܢ. ܕܢܫܡܬܐ ܡܢܫܗ.
ܫܡܥܐ ܫܡܝܐ ܠܡܢܝܪܗ ܀ ܡܫܡܠܝܗ ܦܪܫܝ ܗܘܐ. ܢܫܡܠܝܢ ܘܐܫܬܡܥ
ܕܫܡܐ. ܡܠܟܐ ܣܠܩܘܗܝ ܐܢܝܢ. ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܥܘܬܗ ܀ ܡܠܐ ܐܘܬܐ ܫܘܡܠܐ.
ܕܫܡܝ ܡܪܝܡܐ ܕܢܫܡܗ. ܕܢܫܡܐ ܠܡܫܡܐ ܠܡܪܗ. ܕܫܡܝ ܡܪܝܡܐ ܕܠܫܡܗ ܀
ܡܠܝ ܟܠܟ ܕܐܪܐ ܒܫܡܐ. ܘܐܪܐ ܒܪܫܡܐ ܗܪܐ. ܐܡܝ ܕܡܫܠܡܐ ‖ ܗܘ 106
ܫܪܐ. ܠܫܠܡܗ ܕܢܦܪ ܀ ܠܫܡܪܗ ܡܢ ܒܫܠܡܗ. ܡܪܗ ܫܪܐ
ܕܡܪܐ. ܘܐܪܐ ܪܫܡܐ ܘܫܡܐܗ. ܡܢ ܡܪܫܡܗ ܕܫܠܡܐ ܀ ܡܢܐ ܕܦܢܐ ܠܗ ܗܘ
ܢܫܡܐ. ܗܘܢ ܕܡܢܐ ܡܫܡܠܐ. ܕܦܢܐ ܡܢܐ ܠܫܡܠܡܠܐ. ܐܦ
ܢܫܡܢܐ ܠܪܡܪܐ ܀ ܢܪܠܝܢ ܡܢ ܗܪܐ. ܡܪܫܡܐ ܢܫܡܪܐ ܫܢܡܠܐ. ܘܗܘܐ
ܡܪܠܡܝܢ ܠܡܠܢܐ. ܐܡܝ ܫܡܪܐ ܗܘ ܕܫܠܡܐ ܀ ܘܡܢܝ ܗܘ ܠܟ ܡܢ ܐܢܫܐ

18 ܠܡܫܡ?

ܢܓܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟܢ ܕܒܫܡܐ ܗܘܐ ܡܪܐ܀ ܠܒܫܐ ܗܘ ܗܘ ܕܝܠܗ ܐܪܙܐ. ܡܢ
ܡܢ ܕܗܘܬ ܒܪܝܫܐ. ܐܝܟ ܒܒܪܐ ܒܪܝܬܗܘܢ. ܐܦ ܒܟܠܗ ܠܟܠܗܝܢ܀
ܡܢ ܢܦܫܐ ܕܐܕܡ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܒܐ ܕܢܗܘܐ. ܡܢ ܠܒܪܗ ܘܠܒܢܘܗܝ. ܕܢܐܠ
ܠܗ ܩܢܘܗܝ܀ ܒܒܢܝ ܚܝܐ ܕܚܝܐ. ܕܒܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܝܟ. ܡܠܟܝܢ
ܕܢܝܐ ܡܫܒܚ ܗܘܐ. ܕܒܗܬ ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܒܚܝܪܐ ܚܝܘܗܝ ܒܒܪܐ.
ܒܒܪܐ ܕܠܗ ܒܚܝܪܐ. ܒܢܘܗܝ ܕܢܦܫܬܗ. ܕܒܪܝܬ ܘܟܠܗ ܘܐܠܗܝܢ܀
ܡܠܟܝܢ ܒܒܪܐ. ܘܒܟܠܗ ܠܗ ܒܒܪܝܬܗ. ܠܡܠܟܝ ܕܒܬܪܗ. ܘܒܢܘܗܝ
ܒܗ ܡܬܚܙܐ܀ ܠܒܢܝ ܠܗܘܢܐ ܒܥܢܝܢܘܗܝ. ܒܬܪ ||ܐܝܠܝܢ ܒܐܝܕܝܗܘܢ. b
ܕܫܒܩܘܗܝ ܕܚܝܒܝܢ ܐܦ ܕܡ. ܓܘܐ ܘܢܫܐ ܒܐܣܟܡܘܗܝ܀ ܡܫܒܚܝܢ
ܒܠܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܠܐ ܒܝܫܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܕܢܝܐ ܘܫܦܝܪܐ. ܕܡܟܝܢ ܐܢܘܢ
ܒܫܠܝܐ܀ ܫܟܝܚܐ ܗܘ ܝܗܒ ܚܝܐ. ܗܘ ܕܥܠܐ ܠܒܝܬܐ. ܕܫܪܐ ܒܗ
ܡܠܟܐ. ܘܒܗ ܡܕܝܢܬܐ ܠܟܠܗܝܢ܀ ܕܒܢܘܗܝ ܕܥܡܐ ܒܝܘܡ ܚܝܘܗܝ.
ܗܘ ܫܡܥ ܠܟܠܗ ܡܠܟܐ. ܕܒܝܬ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܩܪܝܘ. ܘܐܝܟܢ ܐܢܫܐ
ܠܗܘܢܐ܀ ܕܒܠ ܠܗ ܠܓܒܪܐ. ܠܟܘܢܐ ܕܐܬܝ ܒܢܘܗܝ. ܗܘܐ
ܕܒܪܐ ܒܠܝܠܘܗܝ. ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܠܢ܀ ܟܠܗܘܢ ܒܗܘܢܐ ܕܢܦܫ.
ܐܢܬ ܡܦܪܫ ܢܦܫܗܘܢ. ܐܝܟ ܗܘܢܐ ܢܦܫܗ ܗܘܐ. ܐܪܗ ܢܦܫܐ
ܢܦܫܗܘܢ܀ ܡܢܗܝܢ ܫܡܝܐ ܕܒܪܐ. ܒܗ ܐܢܫܐ ܕܒܪܐ. ܒܫܘܒܚܐ ܠܒܗ
ܡܫܝܚ. ܕܒܓܠܐ ܘܐܠܗܐ ܠܒܢܘܗܝ܀ ܡܢܗܝܢ ܫܡܝܐ ܠܒܪܝܬܐ.
ܟܪܘܒܐ ܘܫܠܘܗܝ. ܕܫܠܝܘܗܝ ܡܫܒܚܝܢ. ܒܫܒܚܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ
ܡܠܟܝܢ܀ ܢܦܫܐ ܕܒܣܪܐ. ܕܡܘܬܐ ܡܠܟܐ. ܟܝ ܒܒܝܬܐ ܡܠܟܘܬܐ.
||ܕܒܝܢܝܗܘܢ ܗܘܐ ܡܫܡܫܝܢ܀ ܡܥܒܕ ܡܠܐܐ ܕܟܠܠܐ. ܕܝܢ ܐܢܬܘ ܒܝܫܐ. 105
ܕܒܢ ܗܘ ܢܦܫܐ. ܕܡܢ ܩܕܡܐ ܠܒܪܝܬܐ܀ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܗܝ.
ܕܡܪܝ ܢܟܣܘܗܝ ܐܡܪܘܗܝ. ܫܒܚܐ ܫܒܚܐ. ܕܫܒܚܘܗܝ ܒܫܒܚܬܗ܀
ܠܒܪܝܬܐ ܟܠܗܘܢ. ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܢܦܫ. ܐܘ ܒܪܝܬܐ ܒܪܘܚܐ. ܕܠܐ ܕܠܐ
ܟܠܗܘܢ܀ ܠܒܪ ܠܟܠ ܕܡܢܝܐ. ܒܝܬܐ ܒܥܘܡܩܐ ܫܡܝܐ. ܕܠܐ
ܡܫܒܚܐ ܐܝܟܢܐ. ܒܪܐ ܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ܀

---

106 Fortasse ܢܓܕ ܒܟܠܗܘ,

ܒܫܢܝ ܠܥܡܐ. ܠܡܫܡܫܘ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܕܟܠ ܘܐܝܟܢܐ ܟܗܢ̈ܐ.
ܠܟܘܡܪ̈ܐ ܕܥܡܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܩܢܐ ܕܐܝܟ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟܗܢܘܬܐ܀ ܠܗܘܢ
ܡܪܢܝ ܕܐܦ ܚܕ ܠܗܘ. ܗܢܟܝܢ ܐܣܝܪܝܢ. ܢܣܒܘܢ ܐܠܗܐ ܘܠܟܗܢܘܬܗܘܢ.
ܠܕܪܗ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܠܥܡܐ ܗܘ ܗܘ ܟܠ ܕܝܢ ܕܡܬܠܡܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܡܫܠܡܘ.
ܕܢܣܒܐ ܕܠܒ̈ܬܐ ܘܦܪܝܫܐ. ܠܟܗܢܘܬܗ ܐܠܗܐ܀ ܠܐܢܫܐ ܕܝܢ ܕܐܦ ܕܠܗ
ܕܡܪܐ. ܢܣܒܘܢ ܕܠܗܘܢ. ܐܦ ܗܘ ܫܒܩܐ ܠܟܗܢܘܬܐ. ܠܡܫܠܡܘ ܫܠܝܐ܀
ܠܗܘ ܕܐ ܠܟܠܗܘܢ ܢܣܒܐ ܩܕܝܫܐ. ܐܘ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܐܠܐ ܕܡܬܝܕܥܐ ܐܠܗܝܐ. b
ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܠܡܐ܀ ܘܠܟܗܢܐ ܢܦܩ ܡܢ ܟܠ. ܟܠ ܩܢܝܢܐ ܟܠ. ܕܡܢ
ܟܠ ܕܗܘܐ ܡܫܠܡ ܐܠܐ. ܢܦܫܗ ܕܐܝܟ܀

LXIX.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܚܝܪܐ ܗܘܝܐ܀

ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܠܢܟܪܝܐ. ܩܢܐ ܡܥܕܪܐ ܡܪܝܡܐ. ܘܐܝܟ ܗܘ
ܡܫܠܡ ܠܟܠܗ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. [ܠܟܗܢܘܬܐ:] ܠܡܫܒܚܘ ܠܡܫܝܚܘܬܗ܀
ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܦ ܡܪܐܘܬܗܘܢ. ܠܐ ܐܝܬ ܕܝܢ ܐܠܐ ܠܗ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܗ ܘܠܡܠܟܐ.
ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܩܘܫܬܐ ܕܝܢ
ܢܗܝܪܐ. ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܠܟܗܢܐ ܘܣܒܪܗ ܚܕܝܐ܀ ܕܟܠ
ܦܪܝܐ ܩܕܡܝܐ. ܠܢܦܫܐ ܠܥܡܐ ܫܠܡܘ. ܡܪܝܐ ܫܡܫܐ ܡܫܡܫܘ.
ܦܪܘܩܗ ܫܡܝܐ ܒܫܡܫܘ܀ ܐܦ ܦܪܝܐ ܘܠܥܡܐ. ܕܐܝܬܐ ܐܝܟ ܠܟܗܢܘܬܗ.
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܝܢ ܗܘ. ܕܡܪܝܐ ܕܝܢ ܗܘ܀ ܕܐܝܟ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ.
104 ܕܐܝܟ ܟܠܗ ܢܗܘܐ. ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ ܡܪܝܡܐ. ܕܝܢ ܠܐ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ܀
ܗܐ ܕܝܢ ܡܢܗ ܩܢܐ ܡܫܡܫܐ. ܠܐ ܕܝ ܩܢܝܢܗ ܡܠܟܐ. ܡܫܡܫ ܢܦܫܗ ܒܫܠܡܐ.
ܡܠܟܐ ܢܦܫܗ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܘܐܝ ܕܝܢ ܕܝ ܟܠܗ ܗܘܐ. ܕܢܗܘܐ ܐܝܟܢܘܬܗܘܢ
ܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ. ܗܘܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܟܗܢܘܬܗ. ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܐܝܟ
ܗܘ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܠܟܗܢܗ ܕܐܝܬܝܗܘܢ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܐܝܟ
ܕܟܠܐ ܡܫܝܚܐ܀ ܡܛܠ ܗܘܐ ܕܟܗܢܐ. ܕܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ. ܠܟܘ

36 Manus serior voci ܡܫܡܫܢܘܬܐ praefixit particulam ܕ?

ܘܡܫܟܢܝ. ܘܠܫܡܫ ܬܡܢܗ. ܐܝܟ ܡܕܘܪܐ ܘܕܒܫܐ ܒܥܠܡܗ. ܠܥܒܕܐ
ܗܘܡܢܘܗܝ܀ ܕܡܥܡܪܢܘ ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܥܒܕܐ. ܗܘܐ ܡܥܢܝܬܐ. ܡܕܘܪܐ ܘܫܝܢܐ
ܢܛܠܗ. ܕܡܥܡܪܝܢ ܠܐ ܐܡܪ܀ ܗܐ ܡܫܡܥ ܐܦ ܕܡܠܠ. ܠܥܒܕܐ ܒܥܡܪܐ.
ܕܫܠܡܝ ܕܡ ܗܘܐ ܠܐܠܗܡܘܗܝ. ܘܦܪܫ ܘܐܡܠܟ܀ ܐܘ ܡܢ ܕܫܠܡܝ
ܐܦܪܫ ܠܝ. ܡܫܠܡܢܐ ܐܢܐ. ܕܟܠ ܠܥܒܕܗ ܐܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܗܐ ܕܐܦ
ܐܢܐ܀ ܐܘ ܡܕܘܪܐ ܡܢ ܒܪܢܫܐ. ܐܦ ܡܢ ܠܥܒܕܐ ܗܘ. ܬܡܢܐ
ܕܡܕܘܪܗ ܡܥܡܪܝܢ. ܟܠ ܬܪܥܝܬܐ܀ ܗܢܐ ܐܢܐ ܕܠܗ ܠܥܒܕܝܘܬܐ. ܡܥܡܪܢ
ܐܬܡܠ. ܡܥܒܐ ܕܬܪܥܝܢ ܓܝܪ ܫܦܝܪܐ. ܪܥܝ ܗܘ ܕܐܬܦܢܝܘ܀ ܠܡܢ ܠܪܥܝ
ܡܟܝܠ ܡܕܘܪܐ. ܟܠ ܐܪܡܢܐ. ܫܠܡܝ ܓܝܪ ܕܐܟܡܐ ܠܥܒܕܗ. ܘܐܢܐ ܕܒܥܝܬ܀
ܡܪܝ ܐܢܐ ܕܐܬܦܫܛ ||ܐܟܠܬ. ܠܡ ܒܫܢܬܐ. ܫܟܒ ܠܒܝ ܗܘ ܫܬܝܬܐ. b
ܕܐܬܐ ܘܐܬܐܡܢ܀ ܦܠܛ ܕܐܬܐ ܘܐܬܐ ܕܐܡܪ. ܐܡܪ ܠܡܥܒܕܐ. ܫܪܐ ܘܡܫܡܫܢ
ܦܫ ܕܡܢܝ. ܐܡܪ ܠܟܢܫܐ܀ ܠܐ ܠܥܒܕܢ ܗܢܐ ܡܠܐ. ܐܡܪ ܡܢܐ ܕܠܥܒܕܝ.
ܕܟܠܢܫ ܕܡܢܝ ܠܟܠܗ. ܠܘܩܒܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܡܕܘܪܐ ܐܬܡܠܝܢ ܘܕܪܘܫ.
ܕܦܢܐ ܐܚܪܢ ܗܘܐ. ܕܐܬܐܡܪ ܐܘ ܠܗ ܫܪܐ. ܪܐ ܬܫܡܫܬܗ܀ ܠܥܡܪܝܢ
ܐܠܗܘܗܝ ܠܥܒܕܐ. ܐܡܪ ܒܐܝܠܢ. ܐܢܐ ܓܝܪ ܒܠܥܒܕ ܠܟܠܝ ܐܢܐ. ܐܦܪܘܩ
ܘܐܬܦܪܫ܀ ܫܡܫ ܠܡܥܒܕܘ ܐܬܝܩܒܠ. ܦܠܛ ܐܝܕܝ. ܫܪܘܗ ܕܬܫܡܫܬܝ
ܐܚܝ. ܒܡܫܡܠܝܘܗ܀ ܠܥܒܕܘܬܢ ܠܥܠܡ ܫܠܡܐ. ܒܪ ܠܐ ܫܢܐ ܐܢܐ.
ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܡܫܡܫ ܐܢܐ ܫܡܥܬܗ. ܘܐܟܡܝܬܗ܀ ܠܥܒܕܘܬܢ ܐܡܪ ܫܪܘܫܐ.
ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܡܥܒܕܘܗܝ ܘܐܢܐ. ܦܪܝܫܐ ܐܢܐ܀ ܒܡܫܡܫܢܘܬ
ܐܦܪܫܬܗ. ܠܥܒܕܐ ܗܘܫܬ ܓܝܪ. ܘܐܠܗܘܗܝ ܗܘ ܒܫܢܝܘܬܗ.
ܐܡܠܟܘܬܢ܀ ܕܥܡܝ ܐܝܟ ܐܟܡܪܢ. ܕܢܠܐ ܗܘܫܬ ܓܝܪ. ܦܫܛܐ ܗܘܫܬ
ܘܐܫܡܠܘܬܢ. ܕܠܡܫܡܠܘܗ ܦܫ܀ ܦܫܠ ܐܢܐ ||ܦܫ ܒܪܬܐ. ܕܦܠܓܗ 103
ܘܒܥܪܘ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܦܠܓܠ ܠܥܒܗ. ܘܦܫ ܦܫܠܡܝܠ܀ ܢܫܡ ܗܪܬܐ
ܫܘܡܐ ܗܘ ܠܡܠܐ. ܕܥܒܕ ܫܪܝܪ. ܕܢܥܒ ܟܠ ܫܡ ܡܪܝܬܐ. ܫܡܫ
ܠܝ ܘܠܥܒܕܘܗܝ܀ ܡܫܡܫ ܫܠܝܛܐ ܘܠܟܠ ܗܘ. ܦܠܛܪܝ ܐܠܗܘܗܝ. ܐܠܗ
ܐܠܗܘܬܗ ܠܡ ܒܝܫܐ. ܕܗܘ ܫܡܫܘܗܝ܀ ܡܫܡܫ ܗܘ ܘܠܐ ܢܦܩ ܐܢܐ.
ܘܐܫܟܚ ܗܘ ܫܦܝ. ܡܢ ܐܚܪܢ ܕܐܬܦܫܛ ܒܗ. ܒܥܡܪ ܒܗ ܥܒܕܫܘ܀
ܡܩܒܠܘ ܦܠܛ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܟܡܝܬܗ. ܐܢܐ ܐܟܡܠܬ ܘܐܢܐ ܡܢܕܪܐ.
ܒܫܡܐ ܦܬܓܡܐ܀ ܡܫܪ ܓܝܪ ܢܦܩ ܒܐܪܥ. ܦܠ ܠܡܫܡܠܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ

ܥܡܝ ܐܟܚܕܐ. ܠܡܫܬܘܕܝܘܬܐ ܡܫܒܚܬܗ. ܥܡܝ ܐܟܚܕܐ܀ ܠܒܘܪܟܬܐ
ܡܢܝܢܐ. ܐܬܐ ܠܟܢܫܝܢ. ܥܡܗ ܡܫܒܚܐ ܡܠܐܟܐ ܘܥܝܪܐ. ܪ̈ܘܚܢܐ
ܠܒܢ̈ܝܐ܀ ܠܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܥܡܗ ܐܝܟܢܐ ܥܡܗ. ܐܠܐ ܕܥܕܬܐ. ܐܝܟܢ ܥܡܗ ܗܘ
ܥܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܕܡܠ̈ܐܟܐ ܫܒܚܬܐ܀ ܠܟܠܗ ܒܢܝ̈ܐ ܘܠܟܠܗܝܢ. ܫܪܟܐ ܘܡܝܬܐ.
ܠܡܫܝܚܐ ܢܐܬܐ ܐܟܚܕܐ. ܩܕܡ ܫܘܒܚܗ܀ ܥܡܐ ܡܢܟܝܢ ܫܟܝܚ ܗܘ
ܡܢܟܝܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܟܝܢܐ. ܘܫܒܚܐ ܥܡܗ ܥܡܟܝܢܐ ܕܝܠܗ. ܐܝܟ ܗܘܝܢ
ܠܢܝܢ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܟܘܠܗ. ܥܡܗ ܐܡܝܢܐ. ܘܥܡܗ ܕܥܘܠܡܐ ܘܐܦܠܐ
ܫܠܡ. ܥܡܗ ܡܫܒܚܝܢ܀ ||ܠܟܢܘܫܝܐ ܘܥܕܬܐ ܕܫܡܘܢ. ܘܠܐܡܝܢܘܬܐ. b
ܒܟܠܝܢ ܠܥܠܡ ܗܘܝܐ. ܠܡܠܟܐ ܚܣܝܐ ܫܠܡܐ ܥܡܗ. ܫܠܡܗ ܐܠܗܝ܀
ܗܘ ܕܠܫܒܚܘܗ. ܚܙ ܐܝܟ ܗܘ ܫܝܢܬܐ. ܕܫܠܡ ܡܢܠܗ܀ ܡܢܬܐ ܕܝܠܗ
ܐܝܟܘܬܗ. ܠܗ ܠܒܫ ܫܠܡܐ. ܠܡܚܝܢ ܠܗ ܐܦ ܢܗܘܘܢ. ܦܘܪܩܢܗ
ܕܥܡܗ܀ ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܝܟ ܗܘܐ ܦܘܪܩܢܐ. ܕܐܝܟ ܐܠܗܝ. ܠܦܘܪܩܢܗ
ܡܢܝܢ ܕܥܡܗ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܢܦܫ܀ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܡܦܝܢ ܐܢܐ.
ܕܥܡܐ ܠܡܢܝܢ. ܒܗ ܠܡܐ ܕܐܦ ܢܦܫܗ. ܐܝܟ ܕܥܒܕܗ܀ ܟܠܐ ܘܠܥܡܐ
ܦܪܘܩܐ. ܕܠܦܘܪܩܢܗ. ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ ܠܢܦܫܗ. ܕܟܠܐ ܘܫܠܡ܀
ܒܟܠܗܐ ܕܟܠ ܡܢ ܕܟܝܢ. ܘܫܒܚ ܠܥܡܗ. ܐܠܗܐ ܟܠ ܫܒܚܝܢ.
ܕܠܗܐ ܫܡܥܝܢ܀ ܡܢ ܠܥܕܬܐ ܘܐܘܡܬܐ. ܘܐܦ ܡܢ ܠܥܠܡ. ܟܠ ܥܡܡܐ
ܘܥܡܝܢ ܠܥܡܝܢ. ܐܦ ܠܥܡܡܐ܀ ܫܠܚ ܕܥܡܗ ܥܡܐ ܠܥܠܡܐ.
ܕܠܐ ܥܡܐ. ܚܙܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܗܘ ܠܐܝܬܘܗܝ. ܐܟܠܢ ܠܥܡܗܘܢ܀

LXVIII.

ܩܠ ܥܢܝ ܩܠܗ܀

102 ܐܘ ܡܠܟܐ ܠܐ ܡܬܒܠܐ. ܟܠ ||ܕܐܡܪܬ. ܡܠܟ ܡܢܝ ܕܥܡܘܕܝܬܗ.
ܐܟܠܝܢ ܘܐܡܪ. [ܡܫܡܫܢܐ:] ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܥܡܘܕܝܬܟ. ܐܬܟܠ ܡܠܟܐ.
ܘܥܡܘܕܝܬܟ ܡܫܡܫܝܢ. ܐܡܪ ܡܫܒܚܬܐ܀ ܒܗܘ ܫܠܡ ܡܢܟ ܐܢܐ. ܐܡܪ
ܡܢܟܠܗܘܢ. ܕܡܢ ܠܚܡܐ ܐܢܐ ܕܐܦ ܐܢܐ. ܠܟܠܗ ܫܘܐ܀ ܥܡܐ ܗܘܐ ܐܝܟ

LXVIII. 4. O. E. III 325 b ܐܟܠܝܢ ܫܡܥܝܢܢ

ܕܪܚܡܝܢ ܐܠܗܝ̈ ܟܠܗ܀ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܦ ܠܫܡܫܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܡܢܬܐ ܬܟܠܐ. ܒܡܕܡ ܬܢܝܚܝܢ ܐܠܗܝ̈܀ ܡܩܒܠܘ ܗܕܐ ܩܕܡ ܩܕܝܫܘܗܝ. ܐܝ ܬܘܕܝܬܐ ܗܘ. ܠܐ ܠܒܒܗ ܐܦ ܠܐ ܠܚܡܝ‖. ܐܝܟ b

ܠܐܘܠܘܬܐ܀ ܡܫܡܫܝܢ ܐܠܗܝ̈ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܠܝܬ. ܫܡܝܐ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܘܠܫܡܝܢ ܐܠܗܝ̈ ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܐܝܬ ܠܗ. ܠܘܬ ܩܕܝܫܘܬܐ܀ ܡܩܒܠܘ ܩܕܡ ܐܝ ܐܝܟ ܟܠܗ. ܐܬܐ ܠܡܫܡܫܘ. ܘܐܬܐ ܠܡܫܡܫ ܕܐܡܪ. ܕܐܡܪܬ ܠܟܠܗܘܢ܀ ܡܫܡܫ ܐܢܐ ܡܢ ܐܦ ܐܢܐ. ܠܡܫܡܫܘ ܠܗ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܢܐ ܡܫܡܫܘܗܝ. ܠܟܠ ܕܡܫܡܫܝܢ܀ ܫܠܡܐ ܬܗܘܐ ܠܟܠܟܘܢ. ܟܕ ܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܘܡܛܠ ܕܡܫܡܫܝܢ ܐܠܗܝ̈ ܐܡܪܬ ܘܐܡܪ. ܠܘ ܐܠܗܝ̈ ܘܐܢܐ ܕܗܘܐ. ܬܠܬ ܡܫܡܫܢܐ. ܟܠܗܘ ܕܡܫܡܫܝܢ ܐܦ ܗܘ ܡܫܡܫ. ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܫ܀ ܠܘܬ ܕܡܫܡܫ ܠܟܠ ܠܗܘܐ ܡܫܡܫ. ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܐܝܟ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܐ܀ ܠܘܬ ܠܟܠܗܘܢ ܕܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ ܘܐܠܡܫܡܫ. ܡܫܡܫ ܟܠ ܗܘ ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܠܡ ܟܠܗ. ܒܪܝܟ ܡܫܡܫܗ܀

LXVII.

ܗܘ ܟܪ ܡܫܡܫܗ܀

ܠܘ ܡܫܡܫ ܟܪ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܡܫܡܫܐ ܠܟܠܡܫܐ. ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ ܗܘ ܡܫܡܫܗ. ܕܠܡܫ ܡܫܡܫܐ܀ [ܠܡܫܡܫܐ:] ܠܟܠ ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܗ. ܡܫܡܫܗ ܠܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫܗ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܟܠ ܡܫܡܫܢ. ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫ܀

‖ܠܟܠ ܠܟܠ ܡܫܡܫܐ ܐܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫ. ܐܬܐ ܠܡܫܡܫܐ. ܒܡܕܡ ܗܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ 101

ܠܡܫܡܫܐ. ܕܐܦ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܗܘ܀ ܒܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܘܗܝ ܠܡܫܡܫܐ. ܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܐܢܐ ܕܡܫ ܠܡܫܡܫ ܐܡܫܡܫܐ. ܠܡܫܡܫܘܗܝ ܡܫܡܫ܀ ܠܡܫܡܫ ܒܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܐ. ܒܡܕܡ ܠܡܫ ܐܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܠܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܘܗܝ܀ ܠܡܫܡܫܘܢ ܒܡܫܡܫܐ ܐܝܟ ܗܘܝ. ܠܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫ ܠܡܫܐ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫ. ܕܠܐ ܡܫܡܫܐ܀ ܠܐܡܫܡܫܐ ܒܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܠܡܫ.

57 ܐܝܟ in codice altera vice scriptum, sed expunctum est.

9 Aut ܠܟܠ ejiciendum aut ܐܝܟ legendum est.

ܐܬܬܚܕ ܠܗ܀ ܦܪܘܫܘܬܐ ܡܫܪܝܐ ܡܢܗ܂ ܡܢ ܟܝ ܫܪܝܐ܂ ܘܡܬܦܪܫ
b ܡܫܪܝܐ ܫܪܝܐ܂ ܘܫܪܐ ܦܪܝܫܐ܀ ܦܪܝܫܐ ܗܘ ܓܝܪ܀ ܐܦ ܦܪܘܫܘܬܐ܂ ܐܝܟܢ
ܫܪܝܐ܂ ܦܪܫܗ ܠܚܕܪܐ ܗܢܐ ܡܢ ܚܕܪܐ܂ ܚܝܠܐ ܡܢܬܬܐ܀ ܐܝܟ ܡܚܕܪܐ
ܡܚܕܪܐ ܘܡܠܟܐ܂ ܡܫܪܝܢ ܡܢܗܐ܂ ܐܟܘܬ ܠܫܪܐ ܗܘ ܠܟܠ ܡܠܟܐ܂
ܚܝܠܐ ܡܢܬܬܐ܀ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܡܢ ܟܝܢܗ܂ ܗܘܐ ܠܫܘܒܚܐ܂ ܕܢܦܫ
ܗܘܐ ܠܗ ܫܘܒܚ ܠܫܘܒܚܐ܂ ܡܢ ܕܡܠܟܘܬܗ܀ ܢܦܩܬ ܗܘ ܡܢ ܠܒܠܒܐ܂
ܐܝܟ ܠܚܡ ܐܝܟ ܚܕܝܢ܂ ܘܠܗ ܟܠܢܫ ܢܦܫ ܠܗ܂ ܡܫܬܒܚ ܒܪܒܘ܀
ܢܫܒܚܝܘܗܝ ܠܗ ܟܠܢܫ ܥܠܡܐ܂ ܠܡܫܪܐ ܗܘܐ܂ ܕܫܘܒܚܗ ܐܝܟ ܠܡܫܘܒܚܗ܂
ܗܢܐ ܫܘܒܚܐ܀

LXVI.

ܗܘ ܒܪ ܡܠܟܐ܀

ܡܠܟ ܡܠܟܝܢ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ܂ ܐܡܪ ܡܘܕܝܐ܂ ܘܐܝܟܘ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܫܠܝܐ
ܐܢܐ܂ ܫܒܘܩ ܐܝܟܢܐ܂ [ܠܕܡܘܬܐ܂] ܠܟܝ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܐ ܐܢܫܐ܂ ܡܠܟܐ
ܐܝܟܢܐ܂ ܘܫܡܥ ܡܠܬܐ ܟܠ ܡܫܡܥܐ ܘܐܬܡܪ ܐܠܗܝ܀ ܡܫܬܡܥ ܐܠܗܝ
ܐܦ ܡܫܬܡܥ ܐܠܗܝ܂ ܟܠ ܦܬܝ ܐܚܪܢܝ܂ ܐܝܟ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܫ ܠܗ܂
ܢܦܫܐ ܡܫܡܫܢ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܢܦܫܐ ܡܫܬܥܐ ܐܢܐ܂ ܠܡܠܟܝ ܕܢܦܫܝ܂ ܠܗ
100 ܐܬܚܫܒܘܗܝ ܠܡܐ ܐܢܐ܂ ܐܘ ܡܛܠ ܐܢܐ܀ ܡܫܬܥܐ ܐܢܐ ܟܠ ܠܡܠܟܘܬܐ܂ ܡܢ
ܠܡܠܟܘܬܐ܂ ܡܠܟ ܐܝܟ ܠܐܝܟ ܕܢܦܫܝ܂ ܕܠܒܫ ܡܪܢ܀ ܡܫܡܫܝܢ ܐܢܫܝܢ
ܡܠܟܘܬܗ܂ ܘܢܨܚܘܢܗܘܢ܂ ܫܠܝܐ ܫܡܥܐ ܘܫܡܥܬܐ܂ ܦܩܕ ܡܠܟܘܬܗ܀
ܫܡܥܬܐ ܫܡܥܐ ܘܫܡܥܬܐ ܠܗ܂ ܕܠܐ ܐܝܟ ܠܡܠܟ܂ ܫܪܝܬ ܠܡܠܟܐ ܘܫܡܥܬܐ
ܠܗ܂ ܕܠܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ܀ ܡܫܬܡܥ ܕܐܝܟܢܐ ܢܫܡܥ ܠܗ܂ ܕܠܗ ܡܫܡܫܢܐ
ܗܘ܂ ܫܡܥܘ ܢܦܫܐ ܡܫܡܥ ܠܗ܂ ܐܝܟܢ ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܡܫܡܥ ܘܐܝܟܢܐ
ܠܗܘ ܢܠܟܘܬܐ܂ ܐܝ ܡܫܡܥ ܐܠܗܝ܂ ܠܡܫܡܥܘܗܝ ܐܝܟ ܡܠܟܝܢ ܠܡܠܟܐ܂
ܠܟ ܡܫܬܡܥ܀ ܡܠܟ ܡܠܟܝܢ ܡܢ ܗܘ ܢܦܫܐ܂ ܐܦ ܡܢ ܫܡܥܬܐ܂
ܢܠܟܘܢ ܘܫܡܥ ܐܝܟ ܡܫܡܥܬܐ܂ ܐܝܟܢ ܡܫܡܥܝܢ܀ ܡܠܟܝܢ ܐܠܗܝ
ܫܡܥܬܐ܂ ܕܠܡܫܡܥܘܗܝ܂ ܘܡܫܬܡܥ ܐܠܗܝ ܫܠܝܐ܂ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ܀
ܡܫܡܥ ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܘܬܐ܂ ܘܡܫܡܥ ܠܗܘܢ܂ ܕܡܫܡܥܝܢ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ܂

LXV.

ܡܢ ܡܐܡܪܗ ܕܥܠ ܡܠܟܗ ܀

ܐܘ ܡܫܘܚܬܐ ܠܐ ܠܗܠܝܢ ܒܗ. ܒܝܕ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܬܐ. ܕܐܝܟ ܐܪܥܐ ܒܐܪܥܐ ܡܬܚܠܛܐ ܀ ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ. [ܠܡܠܟܘܬܐ:] ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬ ܠܥܠܡܐ. ܒܐܪ ܐܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܚܬ. ܘܐܠܗܘܬܗ ܠܥܠܡ ܀ ܒܗܘܬܐ ܐܪܥܐ ܠܡܠܟܘ ܐܬܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܗܝ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܬܐܡܢܬܐ. ܠܐ ܒܗ ܡܫܚܬ ܀ ܢܚܬ ܠܗ ܗܘܐ ܠܡܫܪܐ. ܒܡܠܟܘܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܐܡܢ ܒܪܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܠܐܘܪ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܗܘܐ ܡܢܗ ܐܬܐ. ܠܐ ܢܚܬ ܚܝܠܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܘ ܡܫܝܚܘܬܗ ܀ ܗܘܐ ܢܚܬܐ ܐܘ ܢܚܬܐ. ܕܡܫܝܚ ܠܗ. ܘܠܡܫܝܚ ܠܡܫܚ ܢܚܬܐ. ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܠܗ ܀ ܘܐܡܠܟ ܗܘ ܗܘܝܐ ܗܘ ܐܬܐ. ܡܠܟ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܠܡܫܝܚ ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܗ. ܫܠܡܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܀ ܐܪܥܐ ܒܗ ܠܐ ܡܠܟܘܬ ܠܗ. ܕܡܫܚܬ ܘܐܬܐ. ܘܡܫܚܬ ܡܠܟܘܬܗ ܘܡܠܟ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬܐ ܘܠܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܡܫܝܚ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܀ ܠܐ ܢܚܬܐ ܐܠܗܘܬܐ ܀ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ

99 ܢܚܬܐ. ܕܠܐ ܠܚܝܠܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܠܗ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܡܢܗ ܐܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܪܥܐ. ܠܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚ. ܢܚܬܐ ܕܡܠܟ ܒܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܝܚ ܘܡܠܟܘܬܗ ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܘܬܗ ܠܗ ܕܡܠܟܐ. ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܠܗܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܐܬܐ. ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܠܐܠܗܘܬܐ ܡܫܚ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܠܒܫܗ ܠܢܚܬܘܗܝ. ܢܚܬܐ ܕܡܠܟ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ ܀ ܡܠܟܘܬܐ ܒܡܫܝܚܗ ܠܡܠܟܗ ܗܘܐ. ܠܡܠܟ ܡܠܟܘܬܐ. ܒܪ ܐܬܐ ܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܐܬܐ ܘܡܠܟܗ ܀ ܠܡܫܝܚܘܬ ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܘܠܗ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܐܘ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܡܫܝܚܐ ܐܡܠܟܐ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܐܝ ܡܫܝܚܘܬܐ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܡܠܟ ܡܢ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܠܗ ܀ ܢܚܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܗ ܠܗ. ܕܡܫܚ ܠܡܠܟ. ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܠܗ ܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܠܗ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܠܐ ܐܠܗܐ

LXIV.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 98
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] b

---

39 ܠܗ ejiciendum videtur.

ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܝܬ ܒܗ. ܒܗܘ ܕܝܢܐ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܦܪܫ ܐܠܗܐ. ܡܪܟܒܬܗ
ܕܢܘܪܐ. ܕܟܪܘܒܘܬܗܘܢ ܦܪܫܗ. ܒܝܕ ܐܝܟܢܘܬܗ܀ ܫܡܥܗ ܕܐܠܗܐ
ܫܦܝܪ ܠܗ. ܠܡܢܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܦܪܫܗ ܗܘܐ ܠܗ ܡܬܚܙܝܢܘܬܐ. ܕܡܠܬ ܫܒܝܚܘܬܐ܀
ܗܘ ܡܢܗ ܕܠܗ ܢܣܒܢ ܠܐܦܘܗܝ. ܘܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ. ܫܡܝܥܐ ܠܐܦܐ ܕܦܠܐ.
ܒܟܠܗ ܦܪܘܐ܀ ܒܦܪܘܫܐ ܕܝ ܠܐ ܢܫܬܠܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܕܫܡܥܬ. ܕܫܡܥܬ
ܕܢܦܩ ܠܫܡܝܐ ܐܠܗܐ. ܦܢܝ ܕܒܪܘܫܐ܀ ܡܢܐ ܗܘ ܒܟܠ ܟܠܗܘܢ ܠܣܡܟܐ
ܠܡܘܬܒܐ. ܕܫܡܝܐ ܢܦܫܐ. ܠܟܪܘܒܐ ܕܡܢ ܗܘ ܐܦܢ. ܠܟܠܗܘܢ ܫܡܝܢܐ܀
ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܪܘܫ ܗܘ ܕܒܝܫ. ܠܟܪܘܒ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܬܠܬܐ ܐܝܬܐ
97 ܕܫܡܥܬ. ܟܠ ܟܠܗܘܢ܀ ܗܘ ܡܠܟܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܢܐ ǁ ܕܐܠܗܐ. ܗܘܐ
ܦܪܫ ܐܠܗܐ. ܘܐܠܗܐ ܦܠܚܐ ܘܙܒܢܐ. ܐܝܟ ܕܫܒܪܘܗܝ܀ ܗܘ ܫܡܥܪ
ܘܐܠܗܐ ܦܪܫ. ܕܐܬܚܙܝ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܫܡܥܬܗ ܕܥܒܪܐ ܒܠ. ܦܢܝ
ܥܒܕܝ ܐܠܗܐ܀ ܐܢܐ ܐܡܪ ܕܫܟܠ ܐܢܐ ܕܐܬܒܪ. ܡܪܢܗ ܕܐܡܪܬ. ܦܢܝ
ܗܢܐ ܦܘܩܕ ܡܠܟܐ. ܕܠܐ ܥܒܕܐ ܐܢܐ܀ ܦܢܝܘܗܝ ܗܦܟ ܡܠܟ ܐܢܐ. ܦܢܝ
ܢܦܫܗܘܢ. ܕܝ ܡܠܟܐ ܐܢܐ ܠܦܠܚ ܕܡܢܟ. ܕܟܠܗ ܬܠܬܘܗܝ܀ ܠܐ
ܠܒܪܢܘܗܝ ܗܕܡܘܗܝ. ܒܫܠܝܚܘܬܗ. ܕܫܡܥܬ ܥܡܠܝܢ ܢܦܫܗܘܢ.
ܕܐܡܠܟ܀ ܐܡܢܐ ܕܫܡܥܐ ܐܢܐ ܦܢܝܗ. ܕܝܢ ܦܢܝ ܟܬܒܐ.
ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܦ ܐܢܐ ܘܠܐ ܐܢܐ. ܐܦ ܕܒܪܬܗ܀ ܘܐܡܪܐ ܕܫܡܥܐ ܐܢܐ
ܢܦܫܐ. ܕܝܢ ܦܢܝ ܬܠܬܐ. ܡܫܡܥ ܐܢܐ ܘܦܪܫܪ ܐܢܐ. ܦܢܝ ܫܦܝܪ ܐܢܐ܀
ܠܐ ܢܦܫܝ ܐܠܗܐ ܫܟܝܚܐ. ܒܟܠ ܢܦܫܗ. ܒܬܠܬܗ ܗܘ ܒܟܠܟܠܝ
ܢܦܫܐ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ܀ ܦܘܩܕܐ ܗܘ ܒܟܠܗ ܕܡܢ ܐܢܐ. ܕܫܦܪ
ܐܦܠܐ. ܢܦܫܐ ܕܡܫܡܥ ܗܘ ܕܐܢܐ. ܠܗ ܡܠܟܘܬ ܐܢܐ܀ ܦܘܩܕܐ
ܐܝܟ ܠܫܡ ܦܪܘܐ. ܕܡܠܐ ܡܫܪ. ܐܢܐ ܕܐܝܟ ܦܪܘܐ ܐܦ ܢܦܫܐ. ܕܫܠ
ܐܡܪܐ܀ ܡܢܫܝ ܢܦܫܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܐܦ ǁ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܡܪܝܐ ܗܘܐ ܠܟ b
ܒܫܡܥܬܐ. ܦܠ ܐܡܪܐ܀ ܦܢܝ ܐܢܐ ܠܟܠܝ ܕܐܠܗܐ ܠܟ. ܫܡܥܬܗ
ܕܫܡܥܬ. ܐܡܪܗ ܕܦܘܩܕܐ ܒܡܠܐ ܕܗܘܐ. ܡܫܡܥܐ ܗܘܐ ܠܟ܀

ܥܘܡܪܐ ܕܠܥܠܡܝܢ.. ܥܡܥܡ ܚܡܪܐ܀ ܐܬܐ ܡܫܡܫ ܐܘ ܩܢܘܡ. ܟܕ
ܓܒܪܐ ܐܢܫ.. ܢܦܩ ܒܗܘܢ ܕܠܐ ܕܢܢ. ܐܠܐ. ܟܠ ܐܦܩܬܗ܀ ܕܐܢܐ
ܟܠܗ ܐܢܐ ܕܐܢܐ. ܡܡܡܠ ܩܢܝܢܐ. ܘܡܢܘܪܝ ܠܗ ܩܕܡܝܬܗ.. ܕܐܝܠܝܢ
ܡܡܡܠܠ܀ ܐܢܫ. ܠܡܛܠ ܠܐ ܢܗܘܐ. ܠܡܐ ܡܪܢܬܗ.. ܐܝܟ ܗܘ
ܢܦܠ ܕܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ. ܡܢܗܘܢ ܡܒܟܝܢ܀ ܕܠܐ ܢܦܠ ܩܗ ܒܥܠܡܐ. ܐܝܟ
96 ܕܒܠܢܐ. ܫܡܫܐ ܗܘ ܕܡܢ ܡܢܗܪܗ. ܩܢ || ܦܕܢܝܐ܀ ܢܦܠܝܬܗ
ܕܡܢ ܘܩܠܝܠܗ.. ܥܠܡܫܝܐ. ܗܠܝ. ܢܦܫܝ ܥܪܡܬܐ. ܐܝܟ ܕܥܡܐ܀
ܥܠܝܗܘܢ. ܐܝܟ ܐܪܡܝܐ. ܐܝܟ ܐܦܫܝܐ. ܐܢܫܐ ܢܦܫܝ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ
ܥܡܡܐ܀ ܐܝܟ ܕܡܢ ܥܪܘܒ ܢܡܠܐ. ܫܡܝ ܐܠܐ. ܥܠܝܗܝܢ ܗܘ
ܢܦܫܝ ܡܪܝܡܗ.. ܩܠܝܠ ܕܡܥܠ܀ ܢܦܫܝ ܠܒܝܐ ܘܡܟܝܫܐ. ܘܐܥܘܗܝ.
ܥܠܝܗܘܢ. ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ. ܐܝܟ ܦܘܪܩܢܐ܀ ܗܢܐ ܕܗܘܐ ܥܠܡܐ.
ܗܐ ܡܢ ܕܢܝܢ. ܥܠܝܡܐ ܢܦܫ ܡܢܝܢܝ. ܐܝܟ ܐܬܘܬܐ܀ ܟܕ ܕܡܢ
ܐܠܗ ܢܣܒܝܢ ܢܪܘܚ. ܟܠ ܐܬܘܬܝ. ܐܠܐ ܕܟܕ ܩܢ ܡܢܘܪܗ.
ܠܡܢܪܗ ܡܪܝܡ܀ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܥܠܡܐ ܡܫܠܡܘܗܝ. ܗܢܝ ܡܪܝܡ. ܡܢܡܗܘܢ
ܩܠܝܠ ܕܐܢܫܐ. ܕܐܬܢܒܝ ܠܗܘ܀ ܗܐ ܐܢܐ ܢܥܝܡܐ ܐܢܐ ܠܡܫܡܫܐ ܢܦܫ
ܥܠܡܝܢ ܕܡܪܝܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐ ܐܪܥܗܘܢ. ܩܠܠ ܐܡܠܟܘܗܝ܀ ܡܠܟܐ
ܕܡܢܢܐ ܕܠܐ ܡܬܢܐ. ܕܟܠܐ ܡܢܐ. ܐܢܫܢ ܐܢܫ ܡܪܟܒܬܐ. ܡܢܗ
ܢܦܪܐ܀ ܕܟܬܒܐ ܥܡܗ ܡܠܐܟܐ. ܐܦ ܠܟܫܝܢܐ. ܠܐ ܢܥܩܒܗ
ܢܦܫܐ ܕܡܢܝܢ. ܡܢܝܐ ܘܫܡܝܐ܀ ||

LXIII.

ܡܢ ܥܠ ܥܠܡܐ܀

ܩܠܠ ܢܥܡܠ ܦܘܪܩܢܗ. ܕܗܘ ܐܪܡܝܢ. ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܥܠ ܚܕ ܦܘܪ
ܠܗ. ܠܡܫܝܚܗ. [ܢܥܡܠܝܐ:] ܟܠ ܡܥܡܝܐ ܥܠܐ ܕܐܢܫ. ܠܡܥܝܢܐ
ܐܡܝܠ. ܘܡܟܝܢ ܘܐܪܥ ܡܪܘܡܐ. ܠܥܠ ܡܢܝܐ ܢܦܠ܀ ܗܘ ܟܠܝ
ܦܝܢܐ ܢܦܫܐ. ܕܐܪܥܐ ܢܗܪܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܡܥܡܠܗ. ܢܦܠ ܡܡܡܠܗ܀
ܢܦܫܐ ܐܢܫܐ ܢܗܪܐܝܠ. ܩܢܢ ܢܦܠ ܩܠܝܠܢ. ܘܩܠܝܠܐ ܢܦܫܗ

LII.

ܥܠ ܕܪܫ ܦܠܓܗ :·

ܗܐ ܡܢܘܬܐ ܡܢܝܢܐ ܕܫܠܡܐ. ܦܠܓܘ ܐܢܘܢ. ܕܡܬܒܨܝܢܘܢ ܐܪܙܘܗ
ܐܡܟܠܬܐ. ܕܦܫܩ ܫܡܥܐ. [ܠܡܘܬܐ:] ܠܟܠ ܫܘܡܠܐ ܩܕܡ ܕܢܫܒܐ. ܙܟܝ
ܠܣܘܓܐܐ. ܘܣܡ ܘܐܠܦܢܐ ܠܡܩܝܡܢܘܗ. ܠܢܫܐ ܦܪܘܩܝܢ :· ܕܦܘܩܝ ܚܠܦ
ܐܝܟ ܚܟܝܡܐ. ܒܐܘܪܚܗ ܕܫܒܩܘ. ܢܦܫܗ ܐܣܠܝ ܐܦܢܝ ܡܢܘܬܐ. ܟܕ ܗܐ
ܠܝ :· ܢܦܩܬ ܠܗ ܐܦܢܝ ܡܢܘܬܐ. ܕܐܬܡܠܟܘܢ. ܦܠܓܘܗ ܕܫܡܥܘ ܠܐ
ܡܠܐ. ܠܡܬܪܓܡܢܘܬܗ :· ܫܟܪܐ ܓܝܪ ܠܡܘܬܢܘܬܐ. ܦܫܝ ܫܡܥܘ. ||ܠܬܪܝܢ 95
ܡܠܘܗܝ ܐܝܟ ܠܦܠܝ. ܡܢܬܐ ܡܠܝܬܐ :· ܣܟܠ ܕܐܫܡܥܘ ܕܠܟܠܗܘܢ.
ܗܐ ܦܠܓܝ ܐܠܗܐ. ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܙܕܩܗ ܕܫܡܥܘ. ܘܐܠܦܢܘܬܐ :·
ܠܡܠܟܐ ܓܝܪ ܕܦܠܓܝ ܐܠܗܐ. ܘܗܘ ܕܠܐ ܟܠܐ. ܝܗܒ ܠܗ ܠܒܢ ܐܝܟ
ܕܐܦ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܦܬܓܡܘܗܝ :· ܠܐ ܢܦܠܐ ܓܝܪ ܠܐܪܥܐ ܡܢܗܘܢ. ܘܠܐ
ܢܟܠܐ. ܠܡܫܡܥܬܗܘܢ ܠܫܘܡܠܝܐ ܗܘ ܓܝܪ. ܕܦܠܓ ܐܠܗܐ ܠܟ :· ܚܝܐ
ܦܠܓܐ ܕܚܝܐ ܘܐܟܠܐ. ܘܡܠܐ ܦܠܓܘ. ܐܦ ܦܠܓܐ ܘܐܠܦܢܘܬܐ. ܐܝܟ
ܕܠܡܠܬܐ :· ܠܐ ܡܬܦܠܓ ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܠܦܠܓܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܬܦܠܓܐ. ܕܠܐ ܦܠܓܐ
ܐܦ ܠܐ ܡܬܦܠܓܐ. ܐܝܟ ܕܠܐܝܠܝܢ :· ܟܠ ܡܢܬܗܘܢ ܦܪܘܫ ܠܝ. ܕܡܫܬܘ
ܐܢܘܢ. ܠܡܠܦܢܘܬܗ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܕܠܡܐ ܠܢܦܫܗ :· ܦܪܘܩܐ ܡܢܚܬܐ
ܦܠܓܝ. ܕܦܠܓܐ ܐܠܗܐ ܓܝܪ. ܗܘ ܡܢܬܐ ܡܦܫܩܐ ܠܡܠܬܗ. ܕܫܘܪܐ
ܐܠܗܐ :· ܕܦܪܐ ܓܝܪ ܐܦ ܕܡܬܦܠܓܝܢ. ܡܫܡܥܐ ܗܘ ܦܠܓܐ. ܐܝܬܝܗ
ܟܠ ܡܫܬܪܝ. ܐܘ ܟܬܒܝܗ :· ܐܝܟ ܓܝܪ ܐܝܬ ܗܘܐ ܐܝܬܐ. ܗܘ ܕܦܫܩܐ.
ܠܡܫܡܥܘ ܡܠܬܐ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܘܦܫܝܩ ܠܡܦܠܓܘ :· || ܕܫܡܥܐ ܗܘ b
ܕܝ ܡܫܡܥܬܐ. ܡܢܐ ܕܢܦܫ ܠܗ. ܗܘ ܟܠܐ ܦܠܓ ܠܗ ܙܕܩ ܗܘ.
ܕܡܫܡܥ ܠܗ :· ܠܐ ܐܝܬ ܡܠܬܐ ܙܕܩ ܕܡܠܟ. ܠܗ ܕܦܘܩܐ ܐܢܐ. ܠܐ
ܕܦܪܐ ܘܠܐ ܕܡܬܦܠܓܝܢ. ܠܗ ܦܠܓܐ ܐܢܐ :· ܗܘܦܐ ܕܦܬܚܗ ܦܘܡ ܠܗ.
ܐܠܗܐ ܡܘܦܠܐ. ܘܠܗ ܡܘܪܒܐ ܢܟܝܪ ܠܗ. ܘܐܦ ܡܘܢܪܐ :· ܠܟܠܗ
ܠܗܠܝܢ ܡܠܦܢܘܬܐ. ܘܠܐ ܦܘܪܫܢܐ. ܡܦܩ ܐܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܙܕܩܐ. ܦܢܐ ܦܘܡ
ܠܗ :· ܡܫܡܥ ܠܗ ܕܝ ܦܠܓܘܬܗ. ܡܢܐ ܕܦܠܓܝ ܐܠܗܐ.. ܫܡܥ

ܥܠܰܝ̈ܗܘܢ، ܒܥܳܐܝܳܐ ܐܳܣܝܳܐ.. ܐܘ ܡܰܪ̈ܓܳܢܝܳܬܳܐ ܀ ܕܰܡ ܫܠܳܡܳܐ ܥܳܠܡܳܐ ܕܪܽܘܚܳܢܳܝܶܐ. ܥܰܡܰܪ̈ܘܗܝ.. ܕܳܐܶܒ ܡܶܢܳܟ ܥܡܽܘܪܳܐ. ܥܡܽܘܪܳܐ ܕܐܰܠܳܗܳܐ ܀ ܕܰܡ ܫܠܳܡܳܐ ܕܐܰܒܳܐ ܢܶܣܒ. ܐܶܠܳܗܽܘܬܳܐ ܐܰܒܳܐ. ܥܡܽܘܪ ܫܶܡܰܝܳܐ ܡܫܰܒܚܳܢܳܐ. ܟܽܠ ܕܰܒܪܰܘܗܝ ܀ ܢܶܥܽܘܠ ܕܳܐܶܒ ܫܡܰܝܳܐ. ܠܺܐܝܠܳܢܳܐ ܐܶܠܳܗܳܐ. ܐܰܝܟ ܗܘ ܕܰܡ ܕܥܡܽܘܪ ܐܶܠܳܗܳܐ. ܫܽܘܪ ܥܰܠܰܝܗܘܢ ܀ ܢܶܚܬܶܐ ܕܢܽܘܗܪܳܐ ܐܶܬܢܺܝܚܳܐ ܐܶܠܳܗܳܐ. ܫܠܳܡ ܫܡܰܝܳܐ. ܕܳܐܶܢܳܐ ܕܡܶܢ ܕܐܶܬܒܰܪܝܳܬ ܠܶܗ. ܗܳܐ ܕܰܝܳܐ ܐܰܢܳܐ ܀ ܢܶܥܒܕܽܘܢܳܐ ܫܠܳܡ ܡܠܰܐܟܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܕܰܡܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܕܳܐܶܒ ܐܶܢ ܠܳܐ ܡܚܰܝܠܳܐ. ܡܫܰܒܚܳܐ ܠܳܐ ܡܫܰܒܚܳܢܽܘܬܳܐ ܀ ܕܶܫܠܳܡܳܐ ܥܰܠ ܐܰܝܠܶܝܢ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܢܬ، ܫܠܳܡ. ܐܰܢܳܐ

94 ܐܶܬܶܐ ܐܰܢܳܐ ܕܰܬܒܰܪܰܢܝ، ܫܡܰܝܳܐ. ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ ܀ ܗܳܐ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܫܡܰܝܳܐ.

ܕܡܰܠܰܐܟܰܘܗܝ.. ܕܳܐܶܒܠܳܐ ܕܫܰܒܚܽܘܗܝ، ܟܽܠ ܫܡܰܝܳܐ ܀ ܐܳܘ ܐܰܢܳܐ ܡܶܢ ܕܰܢ ܟܽܠ ܡܶܢܶܗ. ܠܶܗ ܕܰܡܫܰܒܚܺܝܢ. ܥܰܠ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܢܬ، ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ. ܐܶܬܶܐ ܫܠܳܡ ܀ ܕܐܳܦ، ܐܰܢܳܐ ܡܰܠܟܳܐ ܐܶܬܶܐ. ܠܰܡܫܰܒܚܽܘܗܝ. ܫܠܳܡ ܥܳܠܡܳܐ ܕܫܡܰܝܳܐ. ܫܠܳܡ ܫܡܰܝܳܐ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܒܳܐ، ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ. ܕܡܶܢ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܠܳܡܳܐ ܐܰܒܳܐ، ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ. ܕܢܶܚܬܶܐ ܡܠܰܐܟܳܐ ܀ ܕܡܶܢܰܢ، ܠܰܥܠܰܡ، ܫܡܰܝܳܐ ܗܘ. ܕܳܐܶܒ ܫܡܰܝܳܐ ܗܘ. ܕܰܢ ܡܠܰܐܟܳܐ ܕܡܶܢ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܠܳܡ ܟܽܠ ܐܰܝܟ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܕܡܶܢܶܗ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܒܳܐ. ܐܰܒܳܐ ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ. ܫܡܰܝܳܐ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܗܳܐ ܐܰܢܬ ܠܰܟ، ܕܡܶܢ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܠܳܡ ܡܰܠܟܰܘܬܳܐ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܫܡܰܝܳܐ ܐܳܦ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܫܡܰܝܳܐ، ܕܡܶܢ. ܗܳܐ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܀ ܐܶܬܶܐ ܡܶܢ ܫܡܰܝܳܐ ܐܶܢܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܗܘ ܐܰܢܬ. ܗܘ ܟܽܠ ܕܰܒܪܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܕܳܐܶܢܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ ܕܡܫܰܒܚܺܝܢ ܫܡܰܝܳܐ. ܐܰܒܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܟܽܠ ܫܡܰܝܳܐ. ܕܠܳܐ ܐܰܢܬ ܫܡܰܝܳܐ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܠܶܗ ܕܡܫܰܒܚܺܝܢ. ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܢܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܐܳܦ ܐܰܢܳܐ ܐܰܢܳܐ. ܟܽܠ ܐܰܢܬ ܫܡܰܝܳܐ ܀ ܫܡܰܝܳܐ

b ܫܡܰܝܳܐ ܕܫܡܰܝܳܐ. ܐܳܦ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܕܟܽܠ ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ ܫܡܰܝܳܐ.

ܟܽܠ ܠܶܗ ܀ ܠܶܗ ܫܡܰܝܳܐ، ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܒܳܐ.. ܕܟܽܠ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܒܳܐ.. ܡܶܢܶܗ ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ.. ܐܳܘ ܫܡܰܝܳܐ ܀ ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܕܫܡܰܝܳܐ. ܐܳܦ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܒܳܐ، ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ. ܕܡܫܰܒܚܺܝܢ ܐܰܒܳܐ، ܀ ܠܰܟ ܐܰܢܳܐ ܫܡܰܝܳܐ، ܐܳܦ ܫܡܰܝܳܐ. ܐܳܦ ܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܐܶܢ ܐܶܬܶܐ ܐܰܢܳܐ. ܠܰܡܫܰܒܚܽܘ ܀ ܟܽܠ ܫܡܰܝܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܢܳܐ. ܠܳܐ ܐܰܢܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܕܫܡܰܝܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܢܳܐ ܠܶܗ. ܫܡܰܝܳܐ ܐܰܢܳܐ ܀

ܗܳܐ ܡܶܢܶܗ ܐܠܳܐ ܕܰܠܡܳܐ ܐܡܪܳܐ. ܕܫܰܡܫܳܐ ܠܡܰܥܡܽܘܕ. ܡܫܟܚ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܡܪܝ
ܡܳܠܶܟ. ܡܥܕܠ ܢܦܫܗ ܀ ܘܐܝ ܡܢ ܠܚܡܐ ܗܘ ܘܫܪܟ ܘܚܫܒܬ. ܠܗܘܢ
ܡܫܪܐ. ܐܦ ܠܙܢܗ ܣܠܩܬ ܠܫܘܒܚܐ. ܠܫܘܚܐ ܬܫܒܚܬ ܀ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢܐ
ܢܫܬܐ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܠܗ. ܕܐܝܟ ܡܢܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܡܢܗܘܢ ܕܡܢܐ ܕܐܬܟܠܠ.
93 ܐܦ ܢܗܘܢ ܠܗ ܀ ܠܐ ܡܢܐ ܦܪܨܘܦ ܕܥܡܗ ܦܘܠܐ ||. ܠܗ ܓܝܪ
ܦܐܪܐ ܗܘ. ܕܠܘܬܗ ܦܬܝ ܐܦ ܠܐ ܠܚܡܐ. ܕܠܘܬܗ ܦܬܝ ܀ ܡܫܚܐ ܗܘܐ
ܦܘܡܐ ܡܢܗ ܦܪܘܫܐ. ܡܢܗ ܠܚܝܐ ܘܪܘܚܐ ܠܠܚܡܐ. ܡܢܗ ܠܚܝܘܬܐ ܢܦܫܐ ܠܟܠ.
ܘܠܥܠ ܦܓܪܐ ܀ ܗܘܐ ܡܢܐ ܕܠܗ ܦܥܠܗܝܢ. ܘܦܠܐ ܠܚܝܘܗܝ. ܠܟܠ
ܕܡܢܗ ܗܘ ܦܪܨܘܦܗ. ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܀ ܘܦܐ ܕܦܘܩܕܢܗ ܢܦܩ
ܡܠܟܘܬܗ. ܠܟܘܠܠ ܐܝܟ. ܘܡܘܦܩ ܦܘܩܕܢܗ ܠܦܪܘܩ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܢ
ܠܥܠܡܝܢܘܗܝ ܀ ܒܪܝܐ ܕܦܓܪܐ ܠܗ ܦܫܛ ܗܘܐ. ܫܪܝܬ ܕܐܬܦܠܓܗ. ܘܠܐ
ܡܢܗ ܗܘܬ ܕܠܗ ܐܦܝ ܗܘܬ. ܦܐܪܐ ܕܐܬܦܫܛܗ ܀

LXI.

ܗܘ ܥܠ ܡܪܗ ܀

ܒܥܘܕܐ ܠܡܘܠܐ ܬܡܢ. ܐܘ ܫܬܩܬ. ܕܡܬܠܗܝ ܠܟܝ ܫܠܐ
ܦܡܝ. ܘܠܐ ܬܬܟܠܐ. [ܠܡܘܕܝܐ:] ܠܟܝ ܗܕܡܐ ܕܝܣܠܐ. ܦܘܬ
ܐܝܟ. ܘܐܡܪܝܢ ܗܘܐ ܠܐ ܐܝܟ ܘܐܦ ܦܗ. ܠܫܬܟܠܘܗܝ ܕܐܝܟ ܀ ܘܒܐܝܬܝܗ
ܐܒܪ ܐܦܪ. ܕܐܬܚܟܡܬܗ. ܕܠܐ ܬܫܒܚܐ ܗܘܐ ܕܡܫܬܒܚܘ. ܐܝܟ
ܢܫܒܬܐ ܀ ܠܒܪܘܟܘܬ ܐܝܟ ܡܙܘܓܐ. ܐܘ ܦܠܚܘܬܐ. ܦܠܚܝ ܐܠܗܐ.
ܓܝܪ ܠܫܪܐ. ܦܝ ܒܟܠܝܢ ܀ ܠܝ ܦܬܐ ܡܘܠܐ ܕܬܐܪܐ. ܦܪܩܗ ܗܡܟܐ.
b ܬܫܪܐ ܓܝܪ ܠܟ ܦܢܝ ܝܠܕܐ ||. ܕܝܠܐ ܕܐܬܦܬܐ ܀ ܠܟܡܬܗ ܝܘܬܝ ܣܠܩܬܐ.
ܕܠܚܝܢ ܗܘܘ. ܬܒܥܐ ܠܟ ܓܝܪ ܒܣܟܠܐ. ܕܣܠܩܬܗ ܀ ܢܚܬ
ܦܫܩܝ ܐܦ ܡܟܠܘܐ. ܕܦܝ ܒܟܠܝܢ. ܣܠܩܬܐ ܘܡܢܚܬܐ ܐܡܪܝ.
ܢܠܗ ܠܟ ܠܡܫܐ ܀ ܠܟܠܟܬܗ ܗܐ ܦܫܝܪܝ. ܐܝܟ ܕܡܬܒܪܝ.

LXI. 5. Versum duabus syllabis mancum ex LXV 5 ita restituendum puto ܠܟܝ ܗܕܡܐ ܕܝܣܠܐ ܘܡܠܟܝܢ

[illegible]

ܕܢܘܪܗ ܕܡܪܢ܆ ܠܐ ܐܡܪܬ. ܘܟܕ ܗܘ ܩܡ ܩܘܡܟ. ܐܬܦܫܠ ܘܐܬܦܫܛ ܫܟܗ.
ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ||܀ ܬܘܕܝܬܢ ܫܘܒܚܢ ܦܪܘܩܢ. ܠܬܘܕܝܬܗ. ܕܦܬܘܕܝܬܢ 91
ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܬ ܗܘ. ܕܡܫܬܒܚ ܐܢܬ܀ ܫܒܚܐ ܕܦܪܘܩ ܠܟܠܢ ܟܠܗ. ܐܦ
ܫܡܝܢܐ. ܕܠܐ ܠܟܘ ܫܒܚܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܝ܀ ܐܝܟ ܠܡܫܬܒܚܘ
ܥܝܕܢܐ. ܗܘ ܕܡܬܢܐ. ܘܠܡܫܡܫ ܥܡ ܐܢܬ ܥܠܕܫܪܝܪ. ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ܀
ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܠܒܢܝܐ. ܘܡܠܐܟܐ ܐܫܡܥܘ. ܗܐ ܫܡܝܐ ܕܠܟ ܠܒܢܝܢ.
ܠܟ ܗܘ ܕܩܕܝܫ܀ ܠܒܪܢܫܐ ܕܥܕܬܐ ܫܒܚܬܐ. ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܠܡܪܟܘܢ
ܥܡ ܕܠܡܠܐ. ܠܒܢܐ ܐܢܫܐ܀ ܠܡܪܢܘܢ ܥܡ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟ ܠܟܬܐ
ܟܠ. ܠܡܫܡܫܘܢ ܩܕܡ ܡܫܒܚܐ. ܕܗܘ ܡܪܢܐ܀ ܠܗܘܢ ܟܠ ܗܢܘܢ
ܠܥܠܡ. ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ. ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܠܗܘܢ ܗܕܝܐ. ܥܡ ܡܫܒܚܐ܀
ܠܡܠܐ ܬܫܒܘܚ ܬܘܕܝܬܐ. ܥܡ ܩܕܡܝܢ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܥܡ ܩܢܝ ܩܘܠܐ.
ܠܟܘܠܗܘܢ ܡܕܐܪܢܝܢ܀ ܬܪܝܢ ܟܠ ܐܢܫ ܠܟܘܢ. ܥܡ ܠܐ ܠܡܠܟܘܬ.
ܕܥܡ ܗܘ ܕܒܗܠ ܠܥܠܡ ܡܫܪܐ. ܠܡܫܒܚܝܢ ܠܕܓܐ܀ ܟܡ ܚܫܒܐ ܩܕܡ
ܟܠ ܩܘܕܫܝܢ. ܘܥܠܡ ܕܫܡܝܐ. ܕܥܡ ܘܥܠ ܠܟܘܢ ܠܟܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢܘܗ.
ܦܠܚ ܡܫܒܚܐ܀ ܠܟ ܚܫܒܐ ܩܕܡ ܢܟܠ ܠܟܘܢ. ܐܦ ܟܠ ܠܟܘܢ.
ܕܥܡ ܓܝܪ ܟܠ ܗܘ. ܕܡܫܒܚ||. ܩܘܕܫܐ ܡܫܒܚܝܢ܀ ܒܢܝܢ ܕܐܠܗܐ b
ܠܠܡܫܒܚܘܬܟ. ܥܡ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܝܟ ܥܡ ܒܥܘܬܐ ܠܚܝܠܐ. ܕܗܘ ܢܩܠ
ܟܠܗ܀ ܠܡܩܒܠ ܐܢܫ ܕܐܠܘܗܬܐ. ܕܡܫܒܚܘ ܓܒܪܐ. ܕܥܡ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ
ܙܕܝܩܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܥܡܪܐ܀

LX.

ܠܗ ܕܝܢ ܡܠܟܗ܀

ܐܘ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܚܫܒܐ. ܡܢ ܥܒܕ ܐܢܬ. ܕܐܫܬܡܠܝ ܐܠܗܘܬܐ ܗܘܠ. ܘܡܢܬ ܠܗܘܢܐ. [ܠܟܘܢܫܐ:] ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܠܚܝܢ ܥܠܕܫܪܝܪܘܗܝ. ܐܦܢܐ ܠܚܫܒܐ. ܘܟܠܗ ܐܢ ܠܗ ܐܦ ܠܘܐܬܐ. ܕܐܫܬܠܡ ܠܡܫܡܫܢܐ܀ ܠܘܬܗ

LX. In hoc carmine versus heptasyllabi plerumque octo syllabis constant. Normam regularem sequuntur nonnisi versus 1. 3. 5. 7. 9. 17. 31. 47. 67. 89. 91.

ܒܐܝܕܐ ܕܡܫܡܫܗ ܠܐܝܕܐ. ܗܝ ܫܡܫܐ. ܐܝܕܐ ܕܡܣܬܟܠܐ ܡܫܠܐ. ܠܡܫܡܫ ܫܡܫܐ. ܟܠ ܫܠܡܐ ܕܦܫ ܡܫܬܟܚܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܬܡܪ. ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܫܠܡܐ ܕܝܠܗ. ܥܒܕ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܫܠܡܐ ܟܠ ܫܠܡܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܫܡܫܗ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ. ܘܐܢܐ ܫܠܡܐ. ܕܬܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܐܢܫܐ ܠܗ. ܐܝܟ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܢܦܩ ܐܠܗܐ. ܠܬܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܠܡܫܡܫܘܗܝ. ܐܢܫܝܢ ܕܡܬܥܡܠܝܢ ܥܡܗܘܢ. ܬܪܝܢ ܥܠܡܐ. ܥܠ ܬܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܒܐܝܕܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܬܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܥܡܐ ܪܒܐ. ܠܡܠܟܐ ܐܠܗܐ. ܬܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܐܠܗܐ. ܕܡܫܡܫ ܠܒܘܬܗ. ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܦܫܝܛ ܡܫܡܫܐ. ܢܦܫܗ ܐܬܪܗ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܐ. ܐܬܐ ܠܟܠܗ. ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ ܥܠ ܡܫܡܫܗ. ܡܫܡܫ ܐܢܫܘܗܝ ܕܟܠ ܡܫܡܫܘܗܝ. ܡܫܡܫܘܗܝ ܠܡܫܡܫ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܘܡܫܡܫ ܥܡܐ. ܟܠ ܕܡܫܡܫ. || ܡܫܡܫ ܠܐ ܟܠܐ ܠܗ. ܠܡܫܡܫ b ܡܫܡܫܐ. ܗܫܐ ܐܘܪܚܐ ܐܘ ܡܫܡܫܐ. ܠܐ ܐܡܪ ܠܟ. ܐܡܪܐ ܡܫܡܫܗ ܠܡܫܡܫܐ. ܠܗ ܡܫܡܫܐ ܗܘ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܟܠ ܡܫܡܫ. ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܐ. ܘܐܝܟ ܐܠܐ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܟܠ ܐܡܫܡܫܝܢ. ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܗ. ܥܠ ܬܪܝܢ ܡܫܡܫ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ ܗܘܐ. ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ.

LIX.

ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܗ.

ܗܐ ܡܫܡܫܐ ܡܢ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫ. ܠܐ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܐ. ܐܡܫ ܡܫܡܫ. [ܡܫܡܫܐ:] ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܡܢ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫ ܐܡܫܡܫܝ. ܐܦ ܡܫܡܫܐ ܐܦ ܡܫܡܫܐ. ܐܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܗ ܡܫܡܫܐ ܐܡܫܡܫܐ. ܘܐܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ. ܟܠ ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܐܝܟ ܠܗ ܐܡܫ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܗܘܐ. ܡܫܡܫ ܐܡܫܡܫܐ. ܐܠܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ ܗܘܐ. ܠܐ ܡܫܡܫܐ ܗܘܐ. ܡܫܡܫܗ ܕܡܫܡܫܐ ܡܢ ܗܘ ܠܗ. ܡܢ ܡܫܡܫܐ.

LIX. 16 Cod. ܠܡܫܡܫܐ

[illegible]

LVIII.

[illegible]

[illegible] b

[illegible] 90

88 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
b [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
89 [illegible]
[illegible]

ܒܪܘܡܐ. ܗܘܐ ܦܠܐܓܪܘܢ܀ ܟܕ ܦܢܘܬܐ ܡܟܡܠܝܢ ܗܘ ܟܠܗ. ܐܡܦܪܝܢ ܘܐܡܪ. ܠܡܠܟ ܕܡܠܟ ܠܟܪܐ ܗܘ. ܕܐܬܡܠܟ ܦܠܓܘܬܐ ܗܘ܀ ܦܠܓܐ ܗܘ ܦܣܩܗ ܒܡܠܟܝ. ܐܘ ܣܘܓܐܐ. ܦܣܩܬ ܓܝܪ ܒܦܩܪܝ. ܗܐ ܦܩܕ ܐܠܗܐ܀ ܡܘܬܐ ܠܡܠܟܐ ܐܬܦܠܓܬ. ܟܠ ܡܣܟܢܘܬܐ. ܗܘܝܐ ܟܠܝ ܣܘܓܐ ܘܗܘܦܟܐ. ܘܗܘܐ ܐܦܠܓܝ ܣܠܩ܀ ܠܐ ܬܫܬܘܩ ܐܘܓܪܐ ܕܥܬܝܕܐ. ܟܠ ܐܬܢܟܣܘܬܐ. ܐܢܐ ܒܡܣܟܢܐ ܘܐܠܗ ܒܝܬܗ. ܘܗܘܐ ܝܥܪܬܗ܀ ܣܝܡܐ ܘܡܣܡܟ ܡܘܒ ܦܠܓܘܬܐ. ܠܐܢܫ ܟܠܢܫ. ܐܝ ܗܘ ܟܡ ܕܐܬܦܠܓܬ. ܐܬܦܠܓܬܗ܀ ܣܪܘ ܡܣܬܐ ܕܐܝ ܐܬܟܪܙܘ. ܘܐܦ ܐܬܦܠܓܘ. ܘܐܝ ܐܬܡܠܟܘ ܐܬܚܡܠܘ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܠܗܝ܀ ܐܬܦܠܓܘ ܘܐܬܦܠܓܘ. ܐܝܟ ܣܟܠܐ. ܘܐܬܦܠܓܘ ܐܬܒܟܠܘ||. ܐܝܟ ܣܟܠܐ܀ ܣܘܓܐ ܠܥܘܬܪܐ ܢܦܩ. ܐܝܟ ܕܠܒܘܬܐ. b ܘܢܦܩ ܣܪ ܝܘܡܢܐ ܙܟܐ. ܕܠܒܘܫ ܐܬܐ܀ ܟܠ ܣܬܦܠܐ ܘܢܬܒܠܠܐ. ܚܠܐ ܘܠܘܡܝܐ. ܦܢܝ ܠܒܝܬܐ ܕܐܦܠܝ ܐܬܦܢܝ. ܙܟܐ ܗܘ ܡܦܢܐ܀ ܐܬܪܟܗ ܬܒܠܗܘ ܬܪܝܢ. ܟܠ ܗܘ ܝܗܒܐ. ܕܐܦܠܐ ܕܐܝܬ ܟܡܐ ܒܪܘܚ. ܕܢܣܒܒ ܦܢܝ ܡܠܘܡ܀ ܡܟܠܝ ܦܠܟܘ ܐܡܟܐ. ܘܦܠܓܘ ܘܐܬܐ. ܡܘܦܩ ܦܢܝ ܬܒܠܗܘ ܐܠܗܝ. ܝܘܡ ܝܗܘܕܐ܀ ܡܣܟܢܝ ܟܝ ܦܢܝ ܐܣܝܪܘ. ܒܝ ܐܬܢܫܡ. ܒܡܣܒܒܘܢܝ ܠܒܢܝ ܐܘܪܐ. ܒܝ ܐܬܢܫܬܐ܀

LVII.

ܘ ܦܠܓܗ ܒܪ ܦܟܗ܀

ܘܠܘܝ ܐܢܬ ܒܝ ܦܢܝܬܟ ܟܠܗ. ܡܘܬܐ ܒܚܡܐ. ܟܠ ܕܐܣܝܪ ܠܗܘ ܙܡܢ ܠܗܘܦܟܝ. ܘܡܬܬܒܪܢܗ. [ܠܗܘܢܬܐ:]. ܟܝ ܡܘܟܢܐ ܕܡܣܘܦܟܝ. ܣܒ ܣܘܓܐܐ. ܘܐܬܪܡ ܕܐܬܦܠܓܬ ܗܘܐ. ܢܦܪܘܡ ܡܦܠܟܝ܀ ܬܣܒܪܘܢ ܒܗܘܢܣܝ ܙܟܐ. ܡܠܝܒܘܗܝ ܕܐܬܪܡ. ܐܝܟ ܕܐܬܗܠܟܬ ܒܟܘܢܫܗ. ܒܝ ܐܣܬܠܡܘܗܝ܀ ܬܚܒܘܒ ܣܘܐ ܠܗܘ ܣܘܡܐ. ܘܒܝ ܬܬܝܗܪܐ. ܕܐܠܗ ܗܘ ܢܒܠܗ ܠܡܒܪܬܐ. ܐܘ ܬܢܚܐ܀ ܬܣܪܘܗܝ ܗܦܣܟ ܟܠܐܪܝ.

---

82 Post ܚܝܠܐ in codice expunctum exstat ܘܝܘܡܢܐ

LVII. 4 Cod. ܘܡܬܒܪܢܗ

ܒܥܘܠܐ ܐܬܒܥܬ ܐܦ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܡܫܬܡܥ ܥܘܝܐ ܀ ܫܡܝܐ ܐܦ ܟܠܗ ܠܟܢܫܬܐ. ܡܪܝܐ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܥܠܡܐ. ܐܝܟ ܠܟܢܫܬܐ ܀ ܟܢܫܬܐ ܕܫܡܐ ܕܡܕܒܪܢܐ. ܕܐܬܡܠܟܬ ܡܪܕܘܬܐ. ܒܗܘܢ ܕܐܬܒܣܡܬ ܡܪܕܘܬܐ. ܡܫܡܫ ܕܝܢ ܟܠ ܀ ܐܝ ܕܐܬܬܢ ܒܡܠܟܘ. ܕܐܬܩܢܬ ܠܟܢ. ܕܐܝ ܡܠܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܢܐ ܐܢܬܝ ܠܗ ܀ ܐܝ ܗܘ ܕܬܚܫܒ ܡܪܕܘܬܐ. ܐܬܛܦܝܬ. ܕܐܝ ܐܝܟ ܥܡܘܬܐ ܕܠܥܝ ܚܠܝܢ ܠܝ. ܐܬܚܙܝ ܥܡܗ ܀ ܠܐ ܢܟܦܐ ܠܡܠܟܐ ܕܠܟܢܫܬܐ. ܢܟܦܐ ܢܚܘܝ. ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܒܚ ܟܠܗ ܡܕܝܢܐ. ܘܗܘܐ ܐܬܬܠܝ ܀ ܐܠ ܐܢܬ ܕܡܫܬܘ ܡܕܘܪܝܢܐ. ܕܐܝܠܝܢ ܩܫܝܐ. ܕܟܠ ܣܓܝܐ ܕܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܠܡܫܐ ܢܦܫܐ ܀
ܕܐܦ ܥܠܝܟܝ ܠܐ ܥܠܝܟܝ. ܕܝܢ ܡܪܢܝܬܐ. ||ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܕܝܢ ܡܠܐܟܐ b
ܠܐ ܢܦܠ. ܐܬܢܛܪܘ ܗܘ ܀

LVI.

ܗ ܥܠ ܩܠܗ ܀

ܠܟ ܡܪܕܘܬܐ ܐܡܝܢܬܐ. ܐܝܟ ܟܠ ܫܒܝܐ. ܥܠܝܡܐ ܦܪܝܫܐ ܕܐܪܥܐ ܥܘ. ܐܝ ܡܥܒܪ ܠܗ. [ܢܝܫܢܝܬܐ:] ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܚܪܫܝܢ. ܐܬܚܫܒ ܠܝ. ܘܐܬܚܫܒܬ ܐܝܬܝ ܠܝ. ܐܦ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܀ ܗܠܝܢ ܕܗܘܝ ܢܘܒ ܗܐ ܦܪܫܬ. ܕܚܫܒܬ ܐܝܟ. ܡܕܝܢܬܐ ܠܟܝܢܐ ܐܬܪ ܠܗ. ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܀ ܠܟܠ ܥܒܕܘ ܐܘ ܡܕܝܢܬܐ. ܕܠܐ ܢܦܩ ܐܢܬ. ܗܡܢܬܐ ܕܢܬܚܙܐ ܟܠ ܠܡܠܟܐ ܗܘ ܀ ܗܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܬܪܐ. ܡܫܬܘܕܥܝܢ. ܐܦ ܒܗ ܫܒܝܐ ܐܬܪ ܠܗ. ܗܡܢܢܝܢ ܀ ܐܝ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܡܫܬܠܡܝܢ. ܢܗܘܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܗܢܐ ܢܦܫܐ ܗܘ ܕܐܬܚܫܒܬ. ܗܘܐ ܦܪܘܣܐ ܀ ܐܢܬ ܡܢܐ ܐܢܬ ܐܘ ܫܒܝܐ. ܐܝܟ ܢܦܫܐ. ܠܢܦܫ ܐܢܬ ܥܠ ܡܫܬܠܚܢܐ. ܚܝܠ ܡܬܬܠܝܢ ܀ ܐܢܬ ܡܕܝܢܬܐ ܠܟ ܡܥܒܪ ܐܢܬ. ܠܟܢ ܐܬܚܙܝ ܗܘ. ܗܘܝܬ ܐܝܬ ܐܬܚܙܝܬ. ܐܬܚܫܒܬ ܠܟܢ ܀ ܠܚܒܪ ܥܠܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘ. ܐܘ ܥܝܢܐ.
ܕܥܠ ܡܫܡܫܢܝܢ ܕܐܬܚܙܝ. ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܀ ||ܠܡܠܟܐ ܫܪܝܐ ܠܟܠ ܐܢܬ. 87
ܥܡܪܐ ܡܠܟܐ. ܗܐ ܠܐ ܥܒܕܬ ܥܒܕܬܐ. ܠܥܒܕܐ ܡܚܝܢ ܀ ܐܠܗܐ ܡܢ ܠܐ ܡܬܚܡ. ܚܙܐ ܟܠ ܡܬܚܡ. ܕܐܠܐ ܥܕܡܐ ܡܢ ܠܐ ܡܬܚܡ. ܠܟܘܠܐ ܢܦܫܐ ܀ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܡܬܚܫܒ ܥܕܡܐ ܫܒܝܐ. ܐܬܚܙܝ ܡܢܗ. ܕܡܫܬܡܥ ܕܝܢ

ܠܪܘܚܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܟܒܫܬ ܠܗ ܡܢܗ. ܡܢ ܡܠܐ ܐܬܒܪܝܬ. ܐܢܬܝ ܗܘ
ܓܝܪ ܡܫܟܢܐ ܠܗ. ܡܬܠܬܐ ܡܫܡܗܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܡܫܡܫ ܠܗ ܠܟܗܢܘܬܐ.
ܐܘ ܒܪܝܬܐ. ܒܐܝܕܐ ܐܝܠܝܢ ܡܢ ܡܩܕܫ. ܠܗ ܫܡܫܐ. ܐܢܬ ܐܢܬ ܕܡܠܝܐ
ܐܢܬ ܡܢܝ. ܠܟܠܗܝܢ ܐܢܫܐ. ܡܪܐ ܫܡܫܘܬܐ ܡܢܟܝ. ܡܫܡܫ ܐܢܬ. ܗܘܐ
ܐܘ ܡܐܕܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܢܡܘܣܐ ܕܒܪܐ. ܐܝ ܐܝܬ ܡܫܘܬܐ ܫܪܝܪ. ܐܘ ܠܐ
ܟܠ ܢܦܫ. ܫܡܝܐ ܡܢ ܒܢܝ ܦܫܛ ܐܢܬ. ܕܠܐ ܫܪܟ ܐܢܬ. ܘܐܠܨܪܐ
ܠܗ ܡܢܝ ܠܐ ܒܪܝܬ. ܐܢܫܐ ܡܢܪܗ. ܡܫܠܚܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܢܐ. ܗܘܐ
ܡܠܟܐ ܐܝܬ. ܕܡܠܟܐ ܐܝܬ ܡܫܘܬܐ ܡܢܟ ܐܢܬ. ܘܐܢܬܐ ܡܠܝܟ. ܡܠܟܐ
ܗܘ ܫܪܒ ܐܝ ܫܪܒ. ܫܡܗ ܐܢܬ ܕܝܢ. ܡܫܘܫܢ ܐܢܬ ܡܫܡܠܐ. ܘܠܐ
ܡܫܠܡܬܐ. ܠܗ ܘܠܡܠܐ ܘܠܝ ܦܠܚܘܬܐ. ܕܐܬܠܡܬ ܐܢܬ. || ܫܡܫܐ ܠܪܡܫܘܢ b
ܟܠ ܢܦܫܗ. ܕܠܡܢܝ ܕܢܦܫܬ. ܕܢܠܗܝܢ ܠܠܗ ܡܠܐܟܝܢ. ܕܡܠܝܬ ܕܐܪܝܢ.
ܡܙܕܗܪܐ ܕܢܦܫܐ ܘܐܦܣܘܬܐ. ܠܗ ܡܠ ܡܩܕܫܝܢ. ܢܦܫܐ ܕܐܬܦܫܬ ܡܠܐܟܝܢ.
ܡܫܡܫܐ ܕܒܠܬ. ܫܡܫܐ ܕܪܘܚܐ ܒܡܐܐ. ܘܡܕܒܪ ܡܠܬܐ. ܢܪܘܡܘܢ ܢܦܫܬܐ
ܕܝܠܗܝܢ. ܡܢ ܝܗ ܒܪܫܝܬ. ܡܫܠ ܝܘܢܐ ܗܘ ܢܛܪܝܢ ܠܗ. ܡܠ
ܐܢܫܐ. ܢܦܫܬܗܘܢ ܠܗ ܡܠܠܟܫܡ. ܕܪܘܚܐ ܐܝܟ. ܡܠܟܐ ܕܠܒܟܘܢ
ܒܪܫܬܐ. ܫܡܠܟܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܗܐ ܡܢܗܘܢ ܒܗ ܐܬܠܒܫܬ. ܡܢ ܡܠܬܠܝܢ.
ܒܪܝܫ ܢܦܪܘܐ ܠܐ ܢܬܪܥܡ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܠܦܝ. ܕܬܘܐ ܡܘܕܐ ܕܬܒܪܝܟ. ܘܐܡܫܠ
ܘܐܣܝܐ. ܠܬܘܐ ܡܛܘܐ ܕܐܦ ܡܫܡܝ. ܡܢܝ ܠܫܡܝܢ. ܐܝܟ ܕܬܫܠܡܘܢ
ܒܡܢ ܫܘܒܚܐ. ܡܫܡܫܘ ܕܐܫܬܒܥ. ܙܕܩܐ ܕܡܫܬܠܡܐ ܓܙܪ. ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ
ܟܗ. ܫܠܝܛܐ ܗܘ ܡܢ ܕܐܢܐ ܡܫܠܚܐ. ܬܠܬܐ ܠܬܘܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠܬܐ
ܒܫܪ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܠܐ ܗܘ ܫܠܘܫ. ܟܠ ܟܪܝܬܐ ܗܘ ܒܪܡܐ ܠܗ. ܕܒܝܬ
ܡܕܝܢ. ܠܬܘܒ ܕܡܫܠܠܟܝܢ ܠܟܝ ܫܪܝܪ. ܠܟܝ ܠܐ ܫܡܠܠܗ. ܕܬܢܕܝ
ܦܟܗ ܐܠܗܘܢ || ܗܘܐ. ܕܡܢ ܫܡܠܪܝܢ. ܗܘܐ ܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܝܬ. 86
ܦܘܡܐ ܫܪܫܗ. ܒܝܠܟܬܐ ܠܗܝ ܒܫܡܠܬܐ. ܒܠܒܪܐ ܒܪܠܗ. ܗܪܘܠܐ
ܕܪܝܐ ܡܫܡܠܬܐ. ܫܡܫ ܐܒܠܗ. ܫܪܠܬܐ ܠܗܝ ܫܒܚܗܘܬܐ. ܗܘܘ
ܟܪܘܒܐ. ܒܐܡܫܠܘܬܐ ܫܟܝܢ ܫܡܠܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܐܢܬ. ܘܐܝ ܗܘ ܕܒܫܡܐ
ܐܢܬ ܡܠܟܐ. ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܫܡܠܝܢ. ܒܠܒܘܫܐ ܐܦܝܠܐ. ܫܒܝܐ ܒܪܬܐ.

19 ܒܫܝܢ 73 Cod. ܡܫܡܫܝܢ 88 ܫܡܠܪܝܢ

ܠܐ ܐܡܪ ܡܟܝܠ ܀ ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܘܡܫܡܥ ܡܪܝܐ. ܕܐܪܟ ܡܠܬܐ
ܐ̈ܦ ܠܡܫܒܚ ܐܠܗܐ. ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܀ ܡܢ ܐܠܐ ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܐܘ ܚܣܝܪܐ.
ܠܡܫܒܚܘ ܒܢܝ ܚܝܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܀ ܐܘܒܕ ܠܗ ܕܐܝܟ ܡܠܬܐ. ܕܐܢܫܐ
ܕܡܪܒ. ܟܠܐ ܕܒܣܪ ܘܐܘܒܕ ܒܢܝܢܘܗܝ. ܥܒܕ ܡܪܢܐ ܀ ܕܝܢ ܢܐܠ ܐܡܪ
ܐܢܫܐ. ܘܥܒܕ ܫܪܒ ܐܠܐ. ܠܡܫܡܫ ܐܡܪ ܕܐܩܝܡܗ. ܐܘ ܚܣܝܪܐ. ܐܠܐ
ܐܠܐ ܕܩܢܘܢ ܕܡܫܝܚܗ. ܠܐ ܐܡܪ ܒܪܝܫܝܬ. ܥܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܢܬܢ ܢܬܩܠܣ.
b ܐܢܫܐ ܐܚܪܢܐ ܀ || ܐܠܐ ܐܠܐ ܕܩܢܘܢ ܫܘܪܝܐ. ܠܟܢܫܐ ܥܠܡܐ. ܠܐ ܐܡܪ
ܕܝܢ ܕܠܒܪܐ. ܫܘܒܚܐ ܫܘܠܛܢܐ ܀ ܐܠܐ ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܠܡܢܐ ܠܥܠܡܐ
ܠܐ ܐܡܪ ܕܚܝܐ. ܐܠܐ ܡܠܬܐ ܠܡܫܡܫܐ ܗܘ ܐܢܫܐ. ܕܡܢܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܀
ܡܢ ܕܫܡܐ ܫܡܝܐ ܠܡܫܪܝܐ. ܠܥܡܝ ܐܡܝܢܐ. ܕܐܠܐ ܡܠܬܐ ܘܐܠܐ ܚܣܝܪܐ.
ܘܐܝܬܘ ܗܘ ܠܗ ܀ ܗܘܐ ܟܠܐ ܡܢܝܢ ܡܠܬܐ. ܐܝܟ ܚܝܠܬܐ. ܕܠܐ ܥܩܬܐ
ܘܠܐ ܥܢܝܘܬܐ. ܫܪܐ ܠܡܫܡܫܘ ܀ ܠܡܫܡܫܘ ܗܘ ܐܝܬܐ ܫܡܝܐ. ܐܘ ܥܘܕܪ
ܐܠܗܐ. ܘܡܠܟܘ ܒܢܝܗ ܕܥܠܡܐ ܗܘ. ܐܘ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܀ ܐܠܐ ܐܡܫܒܚ ܘܐܠܗܐ
ܕܝܠܗ. ܐܘ ܚܣܝܪܐ. ܘܠܐ ܡܪܘܡܝܐ. ܠܗܘ ܠܗ ܕܐܬܐ ܕܐܬܐܡܪ ܀ ܥܘܕܪ
ܕܐܠܐ ܐܠܗܐ ܐܢܬ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܥܘܕܪ ܠܗܘܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܟ.
ܐܫܬܡܫ ܚܠܦ ܀ ܐܪܐ ܠܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܘ ܚܙܝ ܒܗ. ܘܐܬܐ
ܠܡܠܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘ. ܐܘ ܡܫܬܐ ܒܗ ܀

LV.

ܕ ܥܠ ܡܠܟܘ ܀

ܥܒܝܐ ܠܡܠܬܐ ܗܘܐ ܡܪܢܝܢ. ܘܐܦ ܒܢܝܢܫܐ. ܒܢܝܗܘܢ ܘܥܡܗܘܢ.
ܐܦ ܠܗܘܢ. ܡܠܟܘܬܗܘܢ. || [ܚܝܠܬܐ:] ܠܟܠ ܡܫܡܫܐ ܥܠ ܡܪܝܐ 85
ܘܗܐ. ܕܥܡܝ ܒܢܝܢܫܐ ܗܐ. ܘܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ ܠܢܐ. ܥܡܘܢ ܡܠܟܘܬܗ ܀
ܡܠܟ ܐܝܟ ܘܫܠܡ ܗܘܐ. ܡܢܘܢ ܐܝܟܢܐ. ܚܙܝܐ ܗܘܐ ܠܟ ܐܝܟܢܐ.
ܗܘ ܚܠܦܬܐ ܀ ܠܐ ܢܫܬܡܫܘܢ ܐܘ ܥܡܝܐ. ܠܗܘ ܥܠ ܡܠܟ. ܡܪܘܡܬܐ
ܕܥܡܝܐ ܚܕܐ ܕܫܡܝܐ ܠܗܘܢ ܀ ܐܝܟ ܩܕܝܫ ܒܢܝܗ ܥܡܗܘܢ. ܡܠܟܐ

---

81 Cod. ܐܪܝܡܬܐ

ܠܗܘ ܐܒܐ. ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܀ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܘܕܥܐ ܕܐܬܐ. ܒܫܪܪ ܡܘܬܐ.
ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܠܐܟܐ ܕܟܠܐ. ܒܪܝܫܐ ܕܒܠܗ ܀ ܡܫܡܫܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܗ.
ܡܠܟ ܥܠܡܐ. ܠܗ ܕܢ ܐܬܐ ܒܡܫܡܫܘܬܗ. ܐܡܠܟ ܚܝܠܘܗܝ ܀ ܚܘܫܒܐ
ܚܝܠܝ ܡܠܘܬܐ. ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܕܒܪܗ ܕܡܫܡܫ ܠܗܘܢ. ܘܫܩܠ ܦܘܪܩܢܗ ܀
ܡܫܩܠ ܕܐܬܐ ܫܒܩܐ. ܘܫܩܠ ܘܐܠܗܝ. ܐܝܟܘܬܗ ܠܗܘ ܡܪܢܐ. ܕܠܗ
ܦܪܩܢ ܐܘܗܝ ܀ ܡܫܡܫܢ ܐܬܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܒܐܠܗܘܬܐ b
ܐܬܐ ܘܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܡܪ ܘܐܬܒܪܟܗ ܀ ܡܫܡܫܐ ܘܥܒܕܐ ܐܝܟܢ. ܠܡܠܟܘ
ܡܠܘܬܐ. ܕܐܡܪܐ ܗܘ ܐܬܘܬܗ ܕܡܠܘܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܗ ܕܡܫܡܫ ܀ ܠܡܫܕܪ
ܒܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܢܦܩܐ ܠܫܠܝܐ. ܚܝܝ ܐܝܟܘܬܐ ܐܦ ܐܠܗܐ. ܥܠܐ
ܢܫܡܝ ܀ ܕܡܫܡܫ ܗܘ ܕܒܫܡ ܒܗ. ܚܫܡܫ ܒܫܡܫ. ܐܠܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܗ
ܠܗܘܐ. ܕܐܬܐܡ ܐܫܡܝܐ ܀ ܒܟܠܗ ܕܢܫܡ ܕܫܡܫܐ. ܕܠܝܬ ܦܪܩܗ. ܚܫܡ
ܒܫܡܝ ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܗ. ܕܢܫܡ ܘܫܡܫ ܠܗ ܀

LIV.

ܒ ܒܪ ܡܠܟܐ ܀

ܡܫܡܫ ܚܬܘܬܐ ܡܠܘܬܐ. ܕܐܬܝܢ ܠܡܠܟܝܢ. ܒܗ ܒܫܪܪܐ ܡܫܡܫܡܫܢ.
ܕܡܫܡܫܐ ܐܠܗܝ. [ܠܡܫܡܫܐ:] ܠܗ ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܡܫܗ. ܐܬܪܡܫ ܐܬܪܐ.
ܘܡܫܡܫܘܬܗ ܐܬܢܫܐ. ܘܦܩܐ ܠܟܠܗ ܀ ܐܘ ܗܡܫܡܫ ܠܫܡܫܡܫ ܒܫܡܫܐ.
ܢܫܡ ܒܘܐܪܐ ܡܠܘܬܐ ܒܠܐܗ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܕܡܫܡܫܐ ܗܘܐ ܀ ܘܐܘ
ܠܘܫ ܡܠܘܬܐ ܡܠܐܫܡ ܠܗܡ. ܗܐ ܚܘܠܡܐ. ܕܒܫܡܐ ܒܠܐܗ ܒܫܪ ܠܗ.
ܕܐܝܟ ܠܡܠܟܐ ܗܘ ܀ ܡܫܡܫܘܗܝ ܠܗܡ ܡܫܡܫܐ ܗܘ. ܕܒܗ ܗܘ ܠܫܪܝܢ. b
ܕܐܬܪܡܫܘܗܝ ܐܝܟ ܠܘܪܐ ܐܠܗܝ. ܠܡܫܡܫܡܫܐܠܡܫ ܀ ܘܐܦ ܠܒܫܡܐ ܘܡܠܟܫܐ.
ܒܡܫܡܫܡܫܘܗܝ. ܡܠܟܫܝܢ ܠܗܡ ܕܐܝܟ ܗܒܫܐ. ܒܫܡܫܡ ܫܡܫܝܢ ܀
ܐܠܐ ܗܘ ܡܠܘܬܐ ܕܫܡܫܝܢ ܠܗ. ܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܐ. ܠܡܫܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܡܫܐ
ܐܠܐ. ܘܡܫܡܫܐ ܐܠܐ ܀ ܠܗ ܡܠܘܬܐ ܠܡܫܐ ܡܠܝܐ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܡܠܘܠܗ
ܗܘ ܒܫܡܐ ܡܠܝܐ. ܠܟܠܫ ܐܠܗܐ ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܫܒܐ ܡܫܡ ܐܝܟ ܕܡܠܟܗ.
ܕܒܫܠܝܐ ܗܘ. ܡܠܝܠܐ ܐܡܫܠ ܠܡܫܡ. ܒܐܘܪܚܐ ܠܡܫܡܫܡ ܀ ܡܢܐ
ܕܡܢܐ ܠܗ ܡܫܟܝ ܗܢܐ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܕܡܢܝ ܐܘܪܚܐ ܫܠܝܡܐ ܐܦ ܐܫܠܡܐ.

LIII.

ܒ ܥܢ ܕܝܠܗ ܀

ܬܘ ܢܬܒܩܠ ܥܡ ܩܢܘܢܐܠܡܣܝ. ܠܘܬ ܐܚܝܐ. ܫܡܥܐ ܕܠܐ ܐܝܬ
ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܗ. || ܐܦ ܠܐ ܐܬܬܝ ܀ ܡܘܬܐ ܠܚܟܡܬܐ ܐܡܪ ܠܗ. ܠܚܟܝܡܐ b
ܗܘ ܐܫܬܐܠ. ܕܡܘܬܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܬܟܚܐ. ܐܝܟ ܐܚܕܐ ܀ ܡܘܬܐ ܡܪܕܘܬܐ
ܗܒܠ. ܐܢ ܡܬܚܫܒ ܐܢܐ. ܕܠܡܬܠܐܘܗܝ ܠܐܠܗ ܥܡ ܚܕ. ܦܪܘܫܘܬܐ ܀
ܐܢܐ ܕܡܬܐܡܪ ܗܘܐ ܬܘܒ ܐܢܐ. ܠܟܠܐ ܘܠܒܝܫܬܐ. ܐܪܡܐ ܕܡܪܕܘܬ ܥܡܠܐ.
ܟܕ ܠܐ ܡܬܪܘܒܐ ܀ ܗܘܐ ܡܬܡܠܐ ܕܦܪܩܐ. ܡܠܐ ܐܚܕܐ ܗܘ. ܠܐ ܠܡܦܪ
ܡܘܬܐ ܕܡܘܬܐ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܠܟܠܐ ܐܢܐ ܀ ܟܠ ܥܒܕܐ ܘܐܡܪ ܬܘܒ ܬܐܬܐ.
ܐܦ ܐܬܬܝ ܠܟܝ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܠܡܠܟܝܢ ܕܐܬܐܡܪ. ܗܐ ܐܚܐ ܐܢܐ ܀ ܐܦ
ܠܚܟܡܬܐ ܕܡܬܚܫܒ ܐܢܐ. ܠܗ ܕܐܟܪ ܗܘ. ܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܚܝܕ.
ܐܬܐܡܪ ܡܠܐ ܀ ܗܐ ܥܡܠܐ ܡܠܟܐ ܕܡܬܩܒܠܢܐ. ܘܐܬܦܪܫܬܐ. ܘܚܟܡܬܐ
ܕܡܬܚܫܒܢܐ. ܡܠܬܐ ܕܐܬܐܡܪ ܀ ܗܟܝܢ ܡܠܘܗܝ ܐܘ ܡܘܬܐ. ܟܕ ܗܘ
ܡܬܚܟܡ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܐܬܚܫܒ ܐܠܗܝ. ܐܝܟ ܕܢܬܦܫܩܘܢ ܀ ܡܬܚܫܒ ܕܐܬܝ
ܐܚܝܕܗ. ܐܘ ܫܠܝܛܐ. ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܘܡܬܡܪܐ. ܐܚܝܕ ܕܐܬܚܫܒܬܗ ܀
ܡܬܚܫܒ ܕܐܝܟ ܐܘ ܡܘܬܐ. ܡܪܚܡ ܢܦܫܐ. ܐܝܟ ܡܬܚܫܒܝܢ ܘܟܠ ܡܠܟܐ||. 83
ܡܠܟܐ ܕܐܬܚܫܒ ܀ ܐܝܬܐ ܕܠܐ ܕܝܠ ܡܠܟ. ܐܘ ܫܠܝܛܐ. ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܡܪܬ ܠܡܪܘܬ ܗܘܐ. ܕܥܠ ܕܫܡܥܬܗ ܀ ܐܚܪܝ ܕܐܟܝܢ ܐܘ ܡܘܬܐ.
ܡܪܕܘܬܐ ܕܚܟܡܬܐ. ܩܝܡܐ ܕܗܘܐ ܠܡܦܩܐ ܠܗ. ܘܡܥܠ ܠܥܠܡܐ ܀
ܠܐܦܪܘܫܘ ܠܫܡܥ ܟܠܗ ܐܡܬܝ. ܘܐܟܘ ܘܡܟܠܒ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܩܕܡ ܡܠܟ
ܐܚܝ. ܩܕܡ ܗܘ ܕܐܬܐܡܪ ܀ ܕܐܝܟ ܐܢܟܝܢ ܚܫܒܗ. ܠܗܘ ܡܠܟܘܬܐ.
ܟܠ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܐܡܪ ܠܗܘ. ܐܝܟܐ ܠܚܟܡܬܝ ܀ ܗܘܐ ܕܐܝܬ ܥܡܐ ܡܠܟܐ.
ܗܕܡ ܥܡܠܐ. ܕܢܬܚܫܒ ܠܡܬܚܫܒ ܠܐ ܐܬܚܫܒ. ܥܡܝܩܐ ܡܠܟܘܬܐ ܀
ܡܬܚܫܒܘܗܝ ܕܐܬܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ. ܠܡܟܐ ܡܪܝܐ. ܡܠܟܐ ܕܚܟܡܬܗ ܡܬܚܫܒܬܗ.
ܠܚܟܡܬܐ ܀ ܡܬܚܫܒܢ ܕܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܘ ܫܠܝܛܐ. ܐܢܐ ܕܐܬܚܫܒܬܗ

LIII 3. O. E. III 325 b ܡܠܟܘܬܗ

ܡܫܬܡܠܝܐ ܟܠ ܟܠ. ܕܦܪܘܫܐ ܠܗ. ܠܗ ܕܐܬܓܠܝ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ. ܠܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀ ܐܠܗ ܟܘܠܐ ܡܢ ܐܚܪܐ. ܫܠܡ ܡܟܠܗ. ܠܟ ܡܟܣܝܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܟ. || ܐܝܟ ܡܫܠܡܐ ܐܠܐ ܀ ܐܠܗ ܟܣܝܐ ܐܝܟ ܢܛܠܐ. ܟܣܝܐ ܕܓܠܝܬ. b ܘܐܝܟ ܡܟܠܐ ܐܠܐ ܒܡܘܠܕܢܐ. ܡܬܠܝܫ ܐܠܐ ܀ ܫܒܩܬ ܐܠܗ ܗܘ ܡܘܬܐ ܒܦܓܪܟ. ܕܡܚܐ ܙܒ ܐܠܐ. ܕܚܝܘܬܐ ܡܫܠܡܬܐ. ܫܒܩܬ ܕܐܙܠ ܀ ܐܠܗ ܟܣܝܐ ܐܝܟ ܫܪܝܪܐ. ܗܐ ܢܦܩ ܐܠܗ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܠܡܥܢ ܐܠܐ. ܘܠܐ ܡܩܒܠ ܐܠܐ ܀ ܠܘ ܡܘܬܐ ܠܟܡܐ ܕܦܓܫ. ܐܦ ܠܐ ܕܢܫܒܩ. ܠܟ ܕܡܫܒܚܐ ܡܟܠܟܬܐ ܦܠܚܝܢ. ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ ܀ ܒܡܘܬܐ ܫܒܩܬܐ ܦܬܝܚ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܓܠܐ. ܠܟ ܟܣܝܐ ܠܐ ܐܡܪ ܕܡܪܝ. ܐܘ ܦܪܐ ܠܟ ܀ ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܠܗ ܡܘܬܐ ܒܗܕܐ. ܕܟܣܝܐ ܐܠܗܝ. ܕܐܫܬܟܚ ܐܫܬܟܚ ܦܬܝܚ ܠܟ. ܘܡܫܬܡܥ ܠܟ ܀ ܫܡܐ ܗܘ ܥܡܟ ܐܘ ܫܠܡܐ. ܠܐ ܠܡܬܪܡܝܘ. ܠܟܣܝ ܟܠ ܠܐܠܗ ܠܗ. ܟܣܝܐ ܕܟܣܝ ܀ ܐܪܟ ܟܘܠܐ ܡܫܪܐ. ܕܠܐ ܥܡܟ ܐܠܗ. ܕܟܠ ܐܠܗ ܠܟܠܗ ܗܘ ܟܠܐ. ܠܟܣܝܐ ܕܥܡܟ ܀ ܘܟܠܢ ܐܦܝ ܟܕܪܫܬܐ. ܠܐ ܝܗܒ ܬܒܠܐ. ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܬܟܠܐ. ܠܐ ܟܬܒ ܐܠܗ ܀ ܠܟܘ ܦܓܪܟ ܡܠܟܝܢ ܐܒܟܝܐ. ܐܝܟ ܚܪܫܐ. ܕܫܠܝܬ ܗܘ ܐܦ ܐܠܗ || ܐܒܟܝ. ܠܒܟܝܬ 82 ܐܠܗܐ ܀ ܦܠܚ ܦܬܝܫܟ ܕܒܟ ܟܠ ܐܠܗ. ܐܝܟ ܦܢܝ ܟܕܪܐ. ܠܟܝ ܕܐܝ ܡܫܠܡܐ ܗܘ ܫܠܡ ܠܟ. ܐܝܟ ܕܟܣܝܐ ܀ ܠܟ ܟܘܠܐ ܫܠܡ ܠܟܣܝ. ܐܦ ܠܟܬܒܝ. ܬܥܒ ܕܟܠ ܫܒܩܐ ܘܐܬܝܗܒܬ. ܦܢܝ ܐܬܦܬܚ ܀ ܒܡܢܬܐ ܫܢܬܐ ܦܬܓܡܐ. ܗܘ ܡܬܒܠܥ. ܠܘܬ ܠܟܣܝܐ ܠܟܣܝܐ ܦܬܝܚܐ. ܠܬܪܝܢܘܬܝ ܀ ܫܡܥܬ ܫܠܡܐ ܕܟܠܗ ܒܝܬܗ. ܐܦ ܠܐ ܠܘܬܐ. ܗܘܬܐ ܕܬܟܠܬ ܐܦ ܒܥܬ. ܟܠ ܟܠ ܐܬܦܠܝ ܀ ܫܡܥܬ ܦܬܓܡܐ ܬܬܢܝܚ. ܟܠ ܕܒܟܠ ܒܗ. ܢܝܚܐ ܗܘ ܫܠܡܐ ܕܫܡܥܬܗ. ܫܒܩܗ ܕܐܬܚܙܝ ܀ ܐܦܝ ܟܪܝܐ ܠܟ ܒܬܦܬܐ. ܬܗܒܬ ܐܬܪܐ. ܒܫܬܐܝܠܘܗܝ ܫܒܩܗ ܕܢܛܪܬ. ܕܚܕܬ ܟܣܝܘܬܗܘܢ ܀ ܦܢܝ ܕܐܝܟ ܗܘ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ. ܘܦܫܛܬ ܫܡܥܬܗ. ܕܐܬܐ ܐܠܗ ܠܐ ܐܬܓܠܝܘܗܝ. ܫܦܝܪ ܟܠܝ ܀ ܒܪܝܟ ܕܐܬܦܢܝ ܐܠܗܝ ܒܫܒܪܐ. ܠܟܬܒܐ ܟܬܝܒܐ. ܕܐܬܚܙܝ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܚܘܐ ܟܠ ܐܦ ܐܬܟܠ ܠܟܝ ܀ ܘܡܫܘܠܐ ܗܘ ܡܠܐ ܐܢܬ. ܕܢܚܝܬ ܒܗܘܢ. ܕܠܘܬܟ ܐܝܬ ܠܟ ܕܝܠܗܘܢ. ܬܚܬܐ. ܟܠ ܕܐܬܚܙܝ ܀

63 ܐܠܗ ܟܠ

ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܠܫܒܚܘܗ܀ ܠܐ ܝܗܒ ܢܝܚܐ ܠܦܓܪܗ. ܫܥܒܕܗ ܠܢܦܫܗ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܦ ܠܐ ܙܢܐ ܙܪܥܐ. ܥܒܕ ܦܘܩܕܢܗ ܕܡܪܐ. ܘܠܐ ܐܢܫܐ ܡܛܠܬܗ ܢܛܠܬܐ. ܥܒܕܘܗܝ ܫܠܡܐ ܐܢܬܘܬܐ. ܘܠܐ ܡܫܠܡܘܗܝ ܗܘ ܕܫܠܡܘܬܐ. ܒܪܘܚܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܪܘܡܐ܀ ܥܠ ܦܓܪܗ ܝܗܒ ܠܡܠܐܟܐ. ܘܡܠܐܟܐ ܕܡܫܝܚ ܠܗ. ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܡܫܡܠܝܢ ܠܗ. ܡܠܐܟܝ ܦܘܠܚܢܗ. ܐܦ ܦܓܪܐ ܐܝ ܐܝܟܢܐ ܠܗ.

81 ܠܒܫܐ ܕܡܪܐ ܡܢ ܫܘܒܚܗ. ܐܝܟܢܐ || ܕܐܠܒܫܗ ܡܢܗ. ܠܫܡܫܐ ܗܘ. ܠܐ ܡܠܐ ܕܢܦܫ ܠܗ܀

LII.

ܥܠ ܫܠܝܐ ܘܡܠܟܐ܀

ܥܠ ܡܠܐ ܕܐܘ ܡܠܟܐ ܠܐ ܬܫܬܐܠ܀

ܠܡܠܟܐ ܘܫܠܝܐ ܬܫܒܚܬܐ. ܡܢ ܝܗܒ ܗܘܐ. ܐܝܠܐ ܫܒܩ ܡܢ ܡܠܟܗ. ܙܥܘܪ ܡܢ ܣܘܠܩܐ. [ܬܫܒܘܚܬܐ:] ܟܠܗ ܡܫܒܚܐ ܡܢ ܟܠܢܐ ܡܠܟ. ܐܦܪܘܩ ܠܟܠܗ. ܡܢ ܐܬܪܐ ܡܫܬܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܒܝܕܐ ܘܡܠܟܐ܀ ܡܠܟܐ ܫܠܡ ܡܫܬܒܚܘܬܗ. ܐܠܗܐ ܐܝܬܐ. ܫܠܝܐ ܫܠܡ ܬܫܠܡܗ. ܐܠܗܐ ܡܠܟܐ܀ ܟܠ ܒܝܕܐ ܐܝܠܐ ܕܪܒܐ. ܠܫܡܗ ܡܫܬܒܚ ܟܠ. ܟܠ ܕܪܒܐ ܘܠܐ ܪܒܐ. ܙܪܥ ܐܠܗܐ܀ ܟܠ ܡܠܟܐ ܡܠܝܐ ܗܘ ܫܠܝܐܘ ܕܬܘܕܝܬܐ. ܟܠ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܐܦ ܬܫܒܚܬܐ. ܕܡܫܒܚܬܐ܀ ܫܠܝܐ ܒܝܕܐ ܐܝܠܐ ܕܢܬܪܘܡ. ܬܪܝܢ ܠܬܪܥܗ. ܠܐ ܐܝܟ ܐܝܠܐ ܕܫܡܫ. ܡܢܐ ܡܢ ܬܪܝܢ܀ ܐܠܐ ܡܠܟܐ ܫܠܡܬܐ ܕܫܪܪܗ. ܫܠܝܐ ܫܬܩܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܫܠܝܘܬܐ ܕܫܪܪ. ܡܫܬܒܚ ܐܠܗܐ܀ ܫܬܩܐ ܠܐ

---

124 A ܙܪܝܙܐ ܙܪܝܙ 128 B ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ

1 ܥܠ post ܡܫܒܚܐ additur in codice, sed omittitur in opp. Ephr. III 325 a. 5—8 Unitha deest in opp. Ephr. III 325 a. 11 Opp. Ephr. III 325 a ܘܫܠܝܘܬܐ 13 O. E. III 325 b ܕܫܠܡܬܐ 16 O. E. III 325 c ܙܪܝܙ

17 O. E. III 325 c ܠܗܝܢ ܐܝܟ ܠܬܪܥ 20 O. E. III 325 c ܕܬܫܒܚܬܐ

21 O. E. III 325 c ܕܙܪܥܐ ܐܠܗܐ 22 O. E. III 325 c ܢܦܫ 24 O. E. III 325 d ܬܪܝܢ ܡܢ ܡܠܟܐ

ܚܠܦ. ܟܠܢܫ ܕܝܢ ܦܠܚ ܠܗ. ܘܐܦ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܥܒܕܝ̈ܐ.
ܘܟܡܐ ܚܟܝܡܐ ܦܠܚܘܗܝ: ܚܙܘ ܠܗܕܐ ܕܦܘܠܚܢ. ܠܟܠܗ ܦܓܪܐ
ܠܦܠܚܘܬܗ. ܝܕܥ ܚܘܫܐ ܡܢ ܦܪܘܫܘܬܐ. ܘܐܦ ܡܠܟܝܗܘܢ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܚܝ̈ܠܐ. ܘܐܦ ܗܘܢܐ ܡܢ ܬܘܣܦܬܐ.
ܕܗܠܝܢ ܚܘܫܐ ܕܝܢ ܡܘܕܥܐ. ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܕܝܢ ܥܘܠܡܢܐ: ܬܘܒ ܐܦܢ
ܐܠܗܝܐ ܠܗ. ܟܦܓܪܐ ܗܢܐ ܕܡܚܝܐ ܠܗ. ܐܠܗܐ ܦܪܘܣ ܚܕ ܡܢ
ܚܕ. ܒܗܠܝܢ ܚܘ̈ܫܐ || ܠܒܘܫܐ. ܘܐܡܪܢ ܦܓܪܐ ܐܠܗܝܐ. ܒܚܘܪܐ 80
ܒܚܝܐ ܕܒܢܝ̈ܘܗܝ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܨܐ ܠܗ ܚܙܬܗ. ܐܠܗܝܬܗ ܡܢ
ܬܘܣܦܬܗ: ܗܘ ܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܦ ܡܫܠܡܢܐ. ܟܕ
ܡܫܠܡܢܝܢ ܡܢ ܗܢܐ. ܘܐܦ ܡܢ ܢܦܫܐ ܠܗܘܢܐ. ܟܠܗ ܚܘܫܐ ܕܚܠܗ
ܡܢ ܚܘܫܐ. ܡܠܗܠ ܦܓܪܐ ܡܠܗܢܐ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܐܢܫܘ ܚܘ̈ܫܘܗܝ.
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܦ ܬܘܣܦܬܗ: ܬܪܝܨܘܬܐ ܓܝܪ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܕܝܢ
ܡܫܠܡܢܝܢ. ܠܗܘܢ ܗܘ ܡܢܗ ܠܚܝܘܬܐ. ܠܗܘܢ ܗܘ ܪܘܚ ܕܢܝܠ.
ܢܟܣܘܢ ܡܫܠܡܘ ܠܡܠܐ. ܦܓܪܐ ܡܠܟܢ ܒܡܫܠܡܐ. ܗܘܝܘ ܢܦܫܐ ܐܦ
ܒܡܠܟܐ. ܒܗ ܗܘ ܐܝܬ ܐܦ ܒܪܢܫܐ: ܠܟܠ ܠܗ ܐܦ ܒܪܘܚܐ
ܠܡܠܟܐ ܕܚܟܡ ܦܓܪܐ. ܒܬܠܬ ܦܓܪܐ ܘܡܦܘܠܗ. ܕܐܬܠܟ ܡܠܐ ܒܚܝܘ
ܚܘܫܒܗ. ܕܟܠܡܐ ܕܪܟ ܠܡܫܡܫܘ. ܒܪܚܡܬܐ ܕܐܚܝ ܡܢܚܘ ܠܗ.
ܒܦܓܪܗ ܡܠܟ ܡܠܗܢܐ. ܕܚܟܠ ܗܡܟ ܠܒܘܫܐ: ܘܐܦ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢ
ܡܠܗܢܐ. ܠܗ ܕܐܢܫ ܡܠܟ ܢܦܫܐ. ܡܫܪܐ ܢܩܒ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܗܘܢ.
ܘܐܦ ܡܫܪܝܐ ܡܠܗܢܐ ܗܘ. ܠܐܝܬܐ ܢܟܪܘܒ ܒܪ || ܐܝܟܝ. ܕܒܪܢܫܐ ܠܟܠܗ b
ܠܟܠܗ. ܘܡܠܟܗ ܠܦܓܪܐ ܡܢ ܚܝ̈ܐ. ܕܠܘܬܣܦܬܐ ܡܫܡܫܢܝܢ:
ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܗ ܦܪܘܫܐ. ܘܐܦ ܠܝܬܝܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܗܢܘ ܡܠܟܗ
ܐܝܟ ܡܪܕܘܬܐ. ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܠܒܘܫܐ. ܕܢܘܗܪܐ ܒܟܪܝܣܛܝܢܘܬܐ. ܠܚܘܫܐ
ܢܟܝܪܝܢ ܡܫܠܡܐ. ܠܐܝܪܝܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܟܠܗ ܚܘܫܐ. ܐܝܟ ܐܟܘܬܗܘܢ
ܦܪܘܫܐ: ܒܗܪܟܐ ܘܬܪܝܨ ܦܓܪܐ. ܡܠܟܐ ܢܦܫܐ ܟܠ ܠܗܝܢ. ܘܐܦ
ܦܓܪܐ ܗܘ ܫܠܡܐ ܐܢܫܝܢ. ܠܡܠܟܘܬ ܕܐܝܟܗ ܠܗܠܝܢ. ܘܐܦ ܒܡܠܟܗ ܕܠܐ
ܗܘ. ܐܢܫܝܢ ܡܘܣܬܐ ܠܐܬܟܠ ܒܗ. ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ.

---

80 B omittit ܗܘܐ

[ܫܘܠܡܐ:] ܠܟ ܕܥܘܕܪܢܐ ܦܢܝܬ ܟܠ܀ ܚܙܝ ܗܐ ܡܠܟܗ ܕܥܒܪܝܢ. ܘܐܬܐܟܪܝܬ ܕܡܠܟܐ ܥܒܕܐ. ܐܬܩܠܣ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡܐ. ܘܐܬܟܫܦ ܐܝܟ ܡܣܟܢܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܢܒܝܐ. ܬܘܒ ܠܒܟ ܐܡܝܢܐ ܐܝܟ. ܚܙܝܬܗ ܒܝܥܬܐ ܡܫܝܚܐ ܘܪܒܝܐ. ܕܒܠܥܬܗ ܕܐܠܗܘܬܐ܀ ܢܦܩܬ ܡܢ ܗܘ ܩܪܝܬܐ. ܫܪܝ ܕܝܢܐ ܟܠ ܢܝܫܐ. ܘܥܠ ܥܒܕܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܝ ܕܝܢ ܟܪܝܐ ܠܐ ܫܪܐ. ܢܦܠܐ ܗܘ ܟܪܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܐܬܦܪܫ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡܐ ܗܘ ܘܐܬܪܦܐ ܗܘ ܕܢܦܩ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡܐ. ܕܐܦܪܫ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ܀ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܐܢ ܗܘ ܩܪܝܬܐ. ܠܥܠܡܐ ܘܟܪܝܐ ܥܠܡܐ. ܕܐܪܥܐ ܟܠܗ ܡܥܠܝܬܐ. ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܦܝܫܘܢ ܡܫܝܚܐ. ܠܟܪܝܐ ܝܠܕ ܩܕܡ ܢܦܫܗ. ܘܠܥܠܡܐ ܩܕܡ ܡܥܠܝܢܗ. ܘܥܠܝܐ ܕܐܪܥܐ ܡܫܝܚܐ܀ ܘܐܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܣܒܪ ܩܕܡ ܥܡܗ. ܗܘ ܟܪܝܐ ܕܡܠܟ ܠܗ. ܐܡܠܟ ܕܩܒܠ ܟܠܗ. b ܩܕܝܫ ܐܝܟ ܐܢܫܐ. ܠܡܠܟܐ ܙܥܘܪܐ ܐܘ ܢܒܝܐ. ܠܐ ܡܪܝܐ ܡܠܟܐ ܠܙܢܝ ܟܠܗ. ܕܐܠܗܐ ܕܡܥܠܝܐ ܬܪܝܨܘܬ. ܩܪܝܒܐ ܕܐܝܟ ܠܡܠܟܗ܀ ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܗܘܐ ܠܗ ܠܟܪܝܐ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܗ ܩܕܡ ܩܕܡ ܠܥܠܡܐ. ܗܘܐ ܘܐܬܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܠܐ ܡܫܬܐ ܕܠܥܠܡܐ ܟܠܗ. ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܥܒܕܘܗܝ. ܟܠ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܩܘܕܫܐ ܠܗ. ܠܥܠܡܐ ܕܡܠܟ ܩܕܡ ܥܡܗ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܦ ܠܥܠܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܟܪܝܐ ܡܠܟܗ ܩܕܡ ܠܥܠܡܐ. ܘܥܠܡܐ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܡܪܝܐ

12 B omittit ܕܡܠܟܐ. 10—25. Hae duae strophae habentur etiam in vita S. Ephraemi syriaca, sed ratione strophica destructa, ordine praepostero et ex memoria, ut videtur, citatae. Sunt hi octodecim versus ܐܬܚܙܝܬ ܡܠܟܐ ܠܒܪܝܫܝܢ. ܘܐܬܟܫܦܬ ܠܗ ܐܝܟ ܥܢܝܐ. ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܢܕܥ ܘܠܡܫܩܠܝܘ. ܡܢ ܡܪܘܡܐ ܕܐܪܥܘܗܝ. ܡܫܟܢܐ ܒܡܬܪܥܝܢܗ ܕܐܪܥܐ. ܘܡܬܪܟܢܗ ܠܬܚܬܝܐ. ܐܝ ܟܪܝܐ ܠܐ ܫܪܐ ܗܘܐ. ܢܦܠܐ ܟܪܝܐ ܠܠܚܬܝܐ. ܟܪܐ ܕܝܢ ܟܪܝܐ ܠܒܥܠܐ. ܘܠܠܒܠܒ ܥܘܕ ܠܐ ܫܪܐ. ܗܐ ܐܦ ܕܐܪܥܘܗܝ ܠܟ ܡܠܟܐ. ܘܠܥܠܡܝܗ ܠܐ ܕܥܬܐ ܕܠܥܠܡ. ܢܦܩ ܥܠܝܐ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܘܐܬܒ ܥܘܕ ܫܪܐ ܠܡܠܟܐ. ܢܦܫܗ ܠܗ ܘܩܪܝܐ ܐܝܟ. ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ. ܡܢ ܗܘ ܠܥܠܡܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ! 49 B ܕܐܡܠܟ

ܐܚܝܢܗ ܀ ܗܡܫܠܐ ܡܢܟ ܢܗܘܐ. ܗܘ ܦܝܪܐ ܠܚܟܡܬܗ. ܠܐ ܕܪܒܬܗ ܠܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܟܝܪܐ ܡܫܘܚܐ. ܠܐ ܡܢܟ ܢܗܘܐ. ܦܪܘܫ ܢܫܟܚ. ܐܦ ܠܐ ܢܦܠ. ܠܚܕܐܢܐ ܕܫܘܫܠܬܐ ܀ ܘܕܠܐܠܟ ܢܘܗܪܐ. ܕܗܪܐ ܢܨܥܠ ܐܟܠܬܐ. ܡܪܝܐ ܕܢܟܝ ܡܢ ܙܕܩܐ. ܚܟܡܬܐ ܢܗܪܐ. ܐܠܐ ܡܫܘܚܐ. ܒܪܫܝܬܐ ܕܢܝܫܗ. ܡܫܡܫ ܡܪܡܪܐ. ܘܡܠܟܘܬ ܕܟܪܝܒܬܐ ܀ ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܒܘܕܐ. ܒܗܘܢ

b ܢܘܗܪܐ ܡܠܟܘܬ ܟܘܠ. ܕܚܟܡܬܐ ܡܪܝܐ ܕܟܝ. ܕܫܠܝܛ ܡܫܘܚܐ. ܡܫܘܚܐ ܫܪܝܐ. ܫܪܝܐ ܠܟܝ. ܕܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬ. ܕܟܪܝܒܬܐ ܡܪܝܐ ܀ ܫܠܝܛ ܡܘܠܐ ܕܟܘܠ. ܐܦܝܣ ܢܦܫ ܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܢܦܫܐ ܫܡܐ ܡܫܐ ܟܠ. ܟܡܫܡܘܠ ܦܪܝܫ. ܡܫܬܐ ܫܡܫܝ. ܡܢ ܫܡܫܘܬܗ. ܫܡܫܐ ܫܪܝܐ. ܕܡܠܘܬܐ ܒܗܘܢ ܡܕܐܠ ܀ ܠܘܩܒܠ ܗܘ ܕܟܫܡܫܬܐ. ܡܫܐ ܢܫܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܫܡܫܬܐ ܕܡܘܡܝܐ ܫܦ ܫܡܫܐ. ܡܢ ܟܠܡܫܬܐ. ܢܫܐ ܫܡܐ. ܦܫ ܡܢ ܦܪܘܫܬܐ. ܘܟܠ ܒܫܟܝܪܐ. ܕܪܐܪܗ ܕܡܫܐ ܟܘܠ ܀ ܢܫܡܘ ܠܦܪܘܣ ܟܝ. ܪܐܐ ܕܗܘܘ ܟܫܡܘܠ. ܕܡܢ ܗܘ ܕܟܫܡܬܐ ܡܪܝܐ. ܡܪܝܐ ܢܒܗܪ ܗܘܐ. ܘܒܝܬ ܢܗܘ ܐܪܥܐ ܗܘܐ. ܐܦܝܣ ܡܫܬܒܠܬܐ. ܦܫ ܘܫܪܪ. ܫܘܕܐ ܠܚܕܐܠܬܗ ܀ ܒܥܕܐ ܡܢܗ ܕܐܦܫܘܪ. ܠܗ ܟܝ ܗܘ ܦܠܦܠ ܐܠܐ. ܒܫܒܩ ܦܪܝܫ ܠܐ ܦܫ ܡܪܟܝ. ܡܢ ܒܫܡܫܘܢ. ܦܠܚܢܐ ܗܘ ܦܠܚܢܐ. ܘܐܦ ܕܢܫܬܐ. ܫܪܫܠ ܒܪܐܝܬ. ܕܒܫܬܐ ܗܘ ܠܡܫܒܚܘ ܀

LI.

ܥܠ ܡܠܐ ܕܐܘ ܡܗܘܟܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܀

ܒܐܡܝܪܐ ܦܪܣܬ ܐܢܫ. ܕܠܒܫ ܗܘܐ ܦܠܓܐ ܕܫܢܬܐ. ܕܒܪܘܟ ܐܢܫܐ ܗܕܐ. ܘܕܐܠܟܡܪ ܐܝܬܐ. ܠܐ ܡܫܟܚܘܢ ܐܦ ܠܐ ܟܠܡܪܘܢ. ܘܐܦܝ 79

ܐܘܡܝܢ ܐܝܬܐ. ܢܒܥ ܐܪܥܐ ܡܢ ܐܡܪܬܐ. ܢܦܫ ܘܣܝܡ ܘܣܡܟ ܫܠܡܗ.

---

53 B ܠܐ ܕܪܒܬܗ 75 B ܕܟܡܠ 77 B ܡܠܐܡܐ 84 B ܢܡܫܘܬ 87 B ܢܡܫܐ 90 B ܕܡܠܐܡܐ ܟܠ 92 B ܪܐܐ 95 B ܢܡܠܐ 98 B ܠܚܕܐܠܡܬ ܕܗܘܐ

101 B habet ܡܠܐܡ pro ܦܫ

8 B ܘܩܕܐ

ܒܠܫܡܫܐ܆ ܘܡܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܥܠܡ ܠܒܪܢܫ ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܡ̈ܐ. ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܢܦܠܘ. ܐܝܟܢܐ ܠܡܫܬܥܝܘ. ܗܘ ܡܢܐ ܕܐܬܚܙܝܘ. ܠܐ ܡܟܝܠ ܕܢܗܘܐ ܦܪܘܩܐ. ܐܚܐ ܐܢܫ ܠܐ ܦܫ ܘܠܐ ܚܝܐ. ܕܫܠܝܐ ܗܘ ܡܫܬܐ ܦܘ. ܕܒܗ ܐܢܫ ܠܒܛܠܐ. ܢܥܒܕ ܫܠܡ ܠܐܠܗܐ. ܫܠܝܘ ܘܗܘ ܡܫܪܝ܀

L.

ܥܠ ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܐܚܠܡܗ܀

ܐܒܐ ܚܝ ܐܢܬ. ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܡܝܬܐ. ܐܒܐ ܚܝܐ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܢܐ ܚܝܐ. ܐܝܟ ܒܥܠܡܐ. ܡܢܐ ܗܘ ܕܡܝܬ. ܕܐܢܫܐ ܕܚܝܐ. ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ. [ܕܡܬܚܙܝܐ:] ܗܘ ܡܢܘ ܕܠܐ ܚܙܝܗ. ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ܀ ܗܘ ܡܢܘ ܕܐܬܚܙܝ. ܕܚܝܐ ܕܡܢ ܒܗ ܡܬܚܙܝܐ. ܠܐ ܢܗܘܐ ܡܬܚܙܝܐ. ܕܡܢ ܠܡܬܚܙܝܐ. ܘܠܐ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܐܦ ܡܬܚܙܝܢ. ܡܢ ܕܡܬܚܙܝܐ. ܕܚܝܐ ܕܒܗ ܚܝܐ. ܘܡܢܗ ܗܘ܀ ܕܒܗ ܚܝܐ. ܘܐܬܚܙܝܘ ܕܡܢܗ ܚܝܐ. 78 ܒܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܕܢܚܙܝܗ ܗܘ ܠܟ || ܕܢܚܙܐ ܐܝܟܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܕܡܬܚܙܐ. ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܡܢ. ܗܘ ܠܡܬܚܙܝܐ. ܘܕܢܚܙܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܡܬܚܙܝܢ ܕܚܝܐ܀ ܕܚܝܐ ܠܐ ܠܡܬܚܙܝ. ܘܠܡܬܚܙܝܢ ܕܢܚܙܐ. ܠܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܥܡܪ ܒܡܬܚܙܝܢ ܒܗ. ܥܠ ܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܢ. ܒܡܬܚܙܝܢ ܐܝܟܢ. ܗܘ ܐܠܐ ܒܗ. ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܗ ܡܢ ܚܝܐ܀ ܕܢ ܐܝܟ ܕܚܝܐ ܗܘ. ܘܡܬܚܙܝܢ ܗܘ ܐܢܫܐ. ܕܚܝܐ ܕܝܢ ܡܬܚܙܝܐ ܚܝܐ. ܠܡܬܚܙܝܢ ܡܬܚܙܝܐ. ܕܚܝܐ ܕܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܢܘܬܗ ܕܚܝܐ. ܗܘ ܚܝܐ ܗܘ. ܚܝܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ܀ ܕܚܝܐ ܡܢܗ. ܚܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܐܦ ܢܚܙܐ ܡܢܗ ܗܘ ܠܟ. ܡܬܚܙܝܢ ܚܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܚܝܐ ܕܚܝܐ. ܗܘ ܡܬܚܙܝܢ. ܘܚܝܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܡܢܘܬܗ

---

186 B ܚܝܐ

L. In inscriptione habet B ܐܚܠܐܡܗ 2 B ܐܢܬ 17 B habet ܠܡܬܚܙܝܐ, sed in margine correctum est ܠܡܬܚܙܝܐ 27 B ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܗ ܕܚܝܐ 28 A ܡܬܚܙܝܢ 35 B ܕܢ. ܐܝܟ ܕܚܝܐ ܗܘ 41 B ܗܘ ܡܬܚܙܝܢ 42 A ܚܝܐ

ܠܡܫܡܫܘܬܗܘܢ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܠܡܠܦܢܘܬܐ ܒܟܠܗܘܢ. ܢܫܩ ܡܕܒܪܢܐ ܟܠ.
ܘܐܪܙܗ ܕܡܫܝܚܐ ܟܠ. ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܐ. ܡܕܒܪܢܐ ܠܡܫܡܫܢܝܗܘܢ܀
ܠܟܗܢܐ ܘܡܠܟܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܘܗܕܝܪܐ. ܡܢܫܩ ܠܡܘܕܝܢܘܬܗܘܢ. ܘܪܒܟܠ
ܠܒܢܝܬܗܘܢ. ܟܠܐ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ. ܕܠܐ ܐܘܪܚܗܘܢ ܦܬܝܚ. ܡܠܝܠ ܠܗ
ܠܐܡܗܬܗ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܚ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܐܬܒܪܟ ܘܐܬܒܪܐ ܗܘܐ.
ܠܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ. ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܗ܀ ܡܠܟܐ ܡܬܚܙܐ ܠܗ.
ܠܡܫܝܚܐ ܒܝܕ ܠܗܘܢ. ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܠܗ. ܠܫܠܝܚܐ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܠܗ. ܠܫܡܝܐ ܕܫܪܒܬܗ. ܗܘܐ ܗܘ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܠܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܗ. ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܫܡܬܐ. ܠܟܠܐ ܕܐܬܒܪܟܬܗܘܢ.
ܫܘܪܝܐ ܠܫܘܡܠܝܗ܀ ܐܘ ܚܕܐ ܗܕܐ. ܕܠܡܠܟ ܠܐܒܪܗܡ. ܘܠܗܘܢ
77 ܒܡܠܟܘܬܐ. ܠܐܚܘܗܝ|| ܒܝܘܡܬܐ. ܒܚܕܐ ܫܢܬܐ ܠܥܡܐ. ܕܠܡܠܟ
ܠܡܠܟܘܬܗ. ܩܕܝܫܘܬܗܘܢ ܗܘܐ ܠܫܡܝܗܘܢ. ܕܐܬܢܨܚ ܠܡܫܝܚܝܢ. ܕܡܠܟ
ܕܢܫܡܝܢ ܡܠܟܝܢ. ܕܠܘܬ ܚܕ ܠܚܕ ܢܦܩܝܢ. ܕܚܝܠܘܗܝ ܒܫܘܡܠܝܐ܀
ܠܡܠܟܐ ܡܢܗ ܕܢܬܐ. ܫܘܐ ܕܫܘܡܠܝܗ. ܕܠܐ ܐܠܦܠܟ ܐܘܪܚ. ܡܢ
ܗܢܐ ܫܡܫܐ. ܡܠܟܐ ܕܫܘܬܦܐ. ܠܫܘ ܦܘ ܒܝܫܘܥܐ. ܠܡܠܟܐ ܗܘ
ܕܐܬܚܙܝܬ ܠܟܠܟ ܙܟܘ. ܕܡܠܟܐ ܚܕܐ ܘܡܠܟܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܘܒܝܕ ܘܐܬܒܪ.
ܘܐܬܕܪܫ ܚܕܐ ܘܒܠܟܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܚܕܐ ܘܒܠܟܐ܀ ܫܡܠܝܐ ܘܐܬܪܬܐ.
ܕܐܬܚܙܝ ܒܫܘܒܚܐ. ܕܒܠܐ ܕܐ ܐܒܘܟ. ܘܐܬܠܠܬ ܕܠܐ ܡܠܟ. ܘܒܝܕ
ܠܐ ܡܢܟ ܡܢ ܐܠܗ. ܠܟܠ ܐܠܗ ܦܪܘ ܫܡܫܐ. ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܠܟ
ܩܕܡܝܟ. ܒܡܠܟܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܢܠܡܠܟ ܕܗܘ ܦܪܝܫܐ. ܕܗܘ ܦܪܝܫܐ
ܡܠܟܐ. ܠܐܘܪܚܗ ܕܡܢ ܡܠܟܐ܀ ܘܐܡܠܟ ܐܢ، ܡܢ ܫܡܝ. ܒܝܕ ܠܟܠܗܡܐ
ܠܝܘܡ. ܢܫܝܐ ܕܐܬ ܟܠܝܡ. ܘܒܥܠܢܐ ܕܐܬ ܫܡܝܢ. ܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܝܢ
ܕܩܒܠܐ. ܘܦܠܚ ܠܐܬܪܡܠܐ. ܗܢܝ ܒܗܘܢ ܡܢܠܐ ܐܚܪܢܝܬܐ. ܦܠܟܗ
b ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ||. ܠܐ ܗܘܐ ܕܟܬܝܒܐ ܗܘ. ܐܠܐ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܫܪܐ ܠܗ

---

110 B ܕܡܫܚܬܐ   121 E ܕܐܬܟܒܪ   122 E ܠܡܠܟܐ   124—145 desunt in cod. E.   131 B ܕܡܠܟܘ   152 B omittit ܗܘ et ponit ܒܢܝܢ pro ܒܝܕ   156 B ܘܐܡܠܟ pro ܘܡܠܟܝܢ. In hoc versu desinit cod. E.   158 B ܘܐܬܚܙܝ   161 B ܐܡܠܟ   168 B ܕܡܢ

ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܥܘܒܐ ܕܒܬܘܠܬܐ. ܡܢܝܚܐ ܒܡܫܟܢܗ. ܒܢܝܐ ܚܕܬܐ ܥܒܕܗ.
ܕܢܫܐ ܒܗܠܝܢ. ܕܡܫܒܚ ܡܪܝܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܪܘܡܐ. ܡܫܪܐ
ܒܦܫܝܛܘܬܗ. ܘܒܡܟܝܟܘܬܗ ܡܢܢ. ܐܬܐ ܘܢܚܬ ܠܘܬܢ ܀ ܒܡܫܝܚܐ ܗܘ
ܒܡܪܘܡܐ. ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܒܣܝܡܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܠܐܟܐ ܒܪܝܟ
ܒܒܝܬܗ. ܒܫܡܝܐ ܕܡܪ ܡܫܒܚܝܢ. ܠܐ ܡܫܬܒܩ ܚܝܐ. ܘܡܢ ܗܘ
ܟܠܗ ܒܗ ܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܦ ܥܡܐ ܒܡܪܘܡܐ. ܦܠܓܐ ܥܠܝܗ ܐܠܗܐ. ܡܫܝܚܐ
ܦܪܘܩܐ ܢܦܫܬܢ. ܕܐܬܐ ܒܒܣܝܡܘܬܐ ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܐܦ ܒܪܐ. ܡܢ ܫܡܝܐ
ܒܝܫܝܬܐ. ܕܚܛܝܐ ܐܦ ܡܝܬܐ. ܡܠܟܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܠܦܪܘܩܐ ܒܝܬܗ
76 ܒܚܘܒܗ. ܬܠܡܝܕܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܠܥܡܡܐ ܢܗܘܪܐ ܘܐܘܪܚܐ. ܦܪܘܩܐ
ܕܥܡܡܐ. ܦܠܓܐ ܠܚܛܝܐ. ܕܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ. ܕܡܠܐ ܐܬܪܘܬܐ ܀ ܒܪܐ
ܗܘ ܕܫܡܝܐ. ܕܡܛܠ ܒܪܢܫܘܬܗ. ܠܟܠܐ ܠܥܠܡ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܫܡܫܗ
ܒܝܬ ܒܒܝܬܗ. ܒܪܐ ܕܡܠܐ ܗܘܬ. ܟܠ ܦܠ ܐܝܟܢܐ ܗܘܬ. ܦܘܪܩܢܗ
ܒܟܠ ܕܟܠܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܐܘܪܚ ܕܒܗܝܢ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܠܐ ܢܦܠ ܦܪܘܩܐ.
ܐܝܟ ܢܦܫ ܘܟܝܢܐ. ܘܐܬܦܩܕ ܘܐܬܓܠܝ ܀ ܐܟܢܐ ܗܘ ܠܒܫܘܬܐ.
ܕܡܪܘܡ ܘܠܐ ܢܦܠ. ܒܢܘܢܗ ܡܢܝܚ ܠܗ. ܠܒܪܗ ܕܐܝܬܐ. ܡܪܘܡ
ܘܡܢܝܚ ܠܗ. ܒܝܬܐ ܘܥܡܐ. ܒܪܐ ܠܟܢ ܠܡܫܝܚܗ ܦܠܓܐ. ܦܪܘܩ
ܕܠܐ ܠܚܛܗ: ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܐ ܐܝܟܢܐ. ܡܫܒܚܗ ܒܒܣܝܡܘܬܐ. ܠܥܠܡܐ ܕܢܦܠ
ܠܗ ܀ ܦܪܘܩܐ ܕܡܠܐ ܥܡܟܘܢ. ܠܥܠܡܐ ܕܠܐ ܐܘܒܕܢ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܡܠܐܘܬܐ.
ܐܝܟܢ ܠܫܡܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܥܡܗ ܡܢܝܐ ܥܡܐ. ܢܦܫܗ ܠܡܠܐܘܬܐ. ܦܪܘܩܐ
ܕܡܠܐ ܕܬܟܝܢ ܒܝܬ ܥܡܐ. ܘܐܠܗܐ ܕܡܠܐܘܬܐ. ܘܥܠܬ ܒܫܡܝܐ. ܡܫܝܚܐ
ܘܥܡܝ ܕܦܪܘܩܘܗܝ. ܡܫܝܚܗ ܕܡܫܐ ܟܠ ܀ ܠܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܟܠܢ
ܕܐܝܬܝܐ. ܕܦܪܘܩܐ ܕܠܐ ܐܝܬܝܐ. ‖ ܢܦܠܬ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ b
ܠܥܡܗ. ܕܐܬܒܪܝܗ ܦܪܘܩ ܠܗ. ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܒܝܬ ܥܡܐ.
ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܡ ܥܠܡ. ܕܦܪܘܩܐ ܡܢܦܩ ܗܘܐ. ܡܠܟܗ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܕܗܘ ܗܡܠܟܐ ܐܬܒܪܝ ܀ ܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܡܫܝܚܐ ܕܦܪܘܩܐ. ܠܥܡܐ
ܒܠܫܢܘܬܗ. ܡܫܒܚ ܐܝܟܢܐ. ܡܫܡܫ ܠܟܠܗ ܦܪܘܩܐ. ܕܡܠܟܐ

---

64 B ܕܐܬܓܠܝ   72 B ܕܡܫܒܚ   90 B ܕܡܠܐܟܐ   94 E ܢܦܠ   96 B ܕܐܬܒܪܝܗ   99 E ܕܦܪܘܩܐ   102—112 desunt in E.

ܠܗ ܦܪܫ. ܠܡܠܘܬܐ ܘܠܚܐܪܘܬܐ. ܒܬܪ ܩܘܫܬܐ. ܠܡܠܟܗ ܠܗܝܡܢܘܬܐ.
ܡܢܝ ܐܠܐ ܦܪܘܩܗ ܘܐܣܝܗ. ܡܠܘܬܐ ܗܘܝܢ ܘܠܒܪ. ܘܡܛܪܬܐ ܚܫܘܟ
ܠܟܠܗ ܕܢܦܠ ܡܢܐ ܕܒܪܗ ܘܫܒܩܗ. ܢܟܠܗ ܒܠܘܫܒܚܐ ܀ ܐܢܬܬܐ ܕܚܘܐ
ܢܘܚ. ܡܢܗ ܘܒܗ ܫܪܝܬ. ܫܪܝܬܐ ܢܫܐ ܫܪܒܬܐ. ܘܓܠܝܐ ܘܡܬܒܬܐ.
75 ܘܡܠܬܐ ܗܝ ܕܡܢ ܐܕܡ. ܕܒܗ ܗܘ ܟܢܐ ܠܡܫܝܚܐ||ܗ. ܕܟܢܫܬܐ ܕܗܝܐ
ܠܦܪܘܩ ܟܠܗ ܚܘܒܐ. ܟܠܗ ܢܦܠ ܕܥܠܝܐ ܠܗ ܠܒܪܟܬܐ ܕܡܠܐ. ܕܐܒܗܘܗ
ܘܒܗ ܢܬܢܘܗܝ. ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܗ ܀ ܡܫܟܚܝܢ ܒܗ ܦܪܘܩܐ. ܢܒܝܐ
ܕܠܐ ܢܡܘܬ. ܘܡܟܝܠ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܒܢܒܝܘܬܗܘܢ ܠܗܘܢ ܦܫܛ. ܘܟܝ
ܠܟ ܦܪܘܩܐ ܗܘ. ܒܠܒܘܫܗܘܢ ܠܗܘܢ ܦܫܛ. ܢܬܠܘܢ ܠܥܠܡܐ
ܟܠ ܡܟܠܟܠ. ܕܢܬܠ ܒܗ ܡܠܬܐ. ܕܢܝܚ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܝ ܗܘ
ܕܫܠܡܘ ܠܐܪܙ. ܐܬܚܙܝܘ ܒܫܡܝܐ ܀ ܠܐ ܓܠܐ ܠܦܪܘܩܢ. ܩܠܐ ܕܠܐ ܗܘܝܐ.
ܕܚܝ ܗܘ ܐܝ ܦܓܪ. ܠܚܝܐ ܕܡܬܚܠܦܝܢ ܠܟ. ܘܗܘܝܘ ܐܝ ܙܩܝܪ. ܠܡܠܘܬܐ
ܡܠܟܘܬ ܠܟ. ܒܝܬܐ ܕܒܠܝܬܗ ܡܫܝܚ ܟܠ. ܡܠܘܬܐ ܠܐܕܢܐ. ܩܕܠܐ
ܗܘ ܒܡܫܪܝܘܗܝ. ܘܚܝܐ ܠܚܝܘܬܐ. ܦܘܠܚܢ ܒܝܗܘܢܐ ܀

XLIX.

ܩ ܒܪ ܩܛܠܗ ܀

ܚܘܪ ܒܪܝ ܒܒܐܬܘܬܗ. ܐܪܙܐ ܕܥܒܕ ܒܗ. ܫܠܝܐ ܡܚܠܚܠܐ.
ܡܫܡܠܝܐ ܡܦܪܫܝܐ. ܘܪܙܐ ܐܦ ܢܫܐ. ܡܬܟܢܢܐ ܠܐܪܙܘܗܝ. ܚܝܘܬܐ
ܕܠܐ ܡܬܦܠܐ ܦܪܝܫܐ. ܦܪܫܐ ܘܫܡܝܐ. ܦܪܝܫܐ ܠܐܦܪܐ. ܒܦܪܫܐ ܦܪܝܫܐ ܠܒܪܝܬܗ.
b ܐܬܢܗܘܢ ܕܠܐ ܢܦܠ||. [ܠܗܘܢܝܬܐ:] ܥܪܩܘ ܕܟܠ ܢܗܘܐ. ܢܚܡܪܐ ܕܢܬܒ ܠܟ ܀
ܠܗ ܝܗܒ ܚܝ ܦܓܪܐ. ܦܓܪܢܝ ܘܫܝܢܬܐ. ܐܝܟ ܫܠܝܐ ܩܒܠܗ. ܢܚܠܦ
ܒܠܘܫܒܚܐ. ܚܝ ܗܘ ܡܠܟܐ ܘܐܦܝܗ. ܩܕܡ ܕܥܬܕܐ. ܕܢܦܫ ܠܡܦܘܢܐ
ܒܫܐ ܒܦܪܘ. ܕܐܠܐ ܠܟܠܗ ܦܓܪܝ. ܐܡܪܬ ܠܐܟܘܬ ܡܢܘܬ. ܘܐܠܐ ܚܠܡܐ
ܦܓܪܗ. ܒܐܘܪܚܐ ܗܘ ܚܝܐ ܠܚܝܘܬܗ ܀ ܐܪܙܐ ܕܐܦ ܢܘܡܐ. ܡܢܟܪܐ

102 — XLIX, 46 desunt in B. 124 — 134 habentur in E, sed post XLIX, 156 inserta. 124 E ܠܡܫܒܚܘܬܗ 134 E ܦܠܚܝܢ

ܡܢ ܫܪܪܐ ܘܡܢ ܠܒܝܫܘ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܬܟܠܠ ܗܘܐ. ܘܡܬܟܠܠܝܢ
ܡܗܝܡܢܐ ܗܘܘ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܡܗܝܡܢܐ ܗܘܘ. ܘܡܫܬܠܛܐ ܐܝܟ ܐܪܐ ܕܫܪܪܐ.
ܫܪܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܡܠܠ ܥܡ ܐܪܐ. ܘܡܫܬܘܕܥ ܠܡܫܡܥܢܐ. ܫܪܪܗܘ
ܕܡܗܝܡܢܐ: ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ ܡܫܠܡܢܐ ܐܢܫܐ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܡܫܡܥܢ ܕܐܠܗܐ
74 ܗܘܐ. ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܘܒܗܘܢ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܫܬܪܝܐ. ܕܣܗܕ ܒܐܝܕܝܗܘܢ
ܫܪܪܐ. ܡܠܠܐ ܠܡܫܡܥ ܠܡܫܡܥܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܝܐ. ܕܟܕ ܗܘ ܥܡܗ ܫܪܪܐ.
ܠܐ ܡܢܗ ܕܫܪܪܐ ܗܘܐ. ܐܪܐ ܗܘ ܕܡܫܬܪܝܐ. ܕܠܐ ܡܬܟܠܝܢ ܥܡܗ: ܫܪܪܗ
ܕܟܕ ܡܫܬܪܝܐ. ܡܠܠܐ ܕܝܢܐ ܩܕܡ ܡܫܡܥ. ܐܘ ܗܘ ܕܠܐ ܡܠܠܗ. ܥܒܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܬܪܝܐ. ܫܪܪܐ ܡܢܝܐ ܡܫܬܪܐ. ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܡܠܝܗ. ܫܪܪܐ ܚܕܐ
ܕܢܫܐ ܠܡܫܬܐܠܐ. ܘܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܝܗ. ܡܠܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܐܡܬܝܗ. ܫܪܪܐ
ܡܢܐ ܢܗܪܐ. ܠܡܫܬܡܠܝܢ ܠܡܫܡܥܢܐ: ܡܫܡܥܐ ܠܟܠ ܕܪܫܐ. ܘܡܢ ܚܒܪܐ
ܠܟܠܗܝܢ. ܡܐܡܪ ܩܕܡ ܠܟܠܗܝܢ: ܡܟܝܠ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ. ܠܟܠܗܝܢ ܐܟܘܬ
ܠܟܠܗܝܢ. ܢܦܫ ܗܘܐ ܕܠܟܠ ܗܘܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗܝܢ ܡܫܬܡܠܐ.
ܠܗ ܐܝܟ ܐܢܫ ܫܪܪܐ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܟܠܗ. ܠܒܫ ܗܘܐ ܘܠܒܫ
ܗܘܐ. ܕܡܠܐ ܕܡܫܬܠܡܢ: ܐܘ ܐܠܗܐ ܡܬܚܒ ܗܘܐ. ܠܡܫܬܪܝܐ ܥܡܗ ܕܫܪܪܐ.
ܘܠܐ ܠܡܫܬܪܝܗ ܡܢܗܘܢ. ܕܠܐ ܠܡܫܬܪܝܗ ܡܫܬܪܝܐ. ܐܘܟܝܬ ܩܠܝܠ ܐܟܘܬ.
ܡܠܐ ܕܡܫܬܪܝܐ.. ܐܪܐ ܗܘ ܕ ܠܡܫܡܥ ܠܡܫܪܝܐ. ܕܡܢܗ ܡܠܐ ܫܪܪܐ ܘܡܫܬܪܝܐ.
ܡܠܐܗ ܕܡܫܬܐ ܟܠ. ܕܡܫܬܐ ܗܘ ܕܡܫܬܪܐ. ܕܗܟܢ ܡܫܬܪܝܐ: ܥܒܕܐ
b ܕܡܪܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܡܫܬܪܝܐ. ܡܠܠܝܢ ܕܟܠ ܡܠܟܐ. ܘܡܫܬܟܚ ܕܟܠܐ
ܠܗ: ܡܫܬܟܚ ܕܐܘܪܚܬܐ. ܕܟܠܗ ܕܠܐ ܟܠܐ. ܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܡܫܬܪܝܐ. ܡܠܐ ܚܝܐ ܡܠܟܐ. ܐܡܪܝܢ ܥܡܗ ܕܟܠܗ. ܠܟܠܗ
ܡܫܬܪܝܗ ܘܡܫܬܪܝܐ. ܕܥܡ ܠܡܫܬܪܐ ܕܟܠܗ: ܐܡܪܐ ܢܦܫ ܕܟܠܐ. ܕܐܡܪ
ܘܡܠܐ ܐܠܗܝ. ܘܟܕ ܗܘ ܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܡܫܬܪܝܐ ܕܟܠܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܠܐ
ܠܟܠ ܕܟܠܗ. ܡܫܬܪܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܢܗ ܢܦܫ ܢܗܪܐ ܘܡܫܬܪܝܗ.
ܕܟܕ ܗܘ ܕܠܐ ܡܠܐ ܗܘ. ܡܫܬܪܝܐ ܐܢܫ ܡܫܪܐ. ܘܡܠܐ ܥܡܗ ܕܟܠܐ.
ܡܫܪܝܐ ܡܫܬܪܝܐ: ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܢܦܫ ܕܡܫܬܪܐ. ܡܠܟ ܡܢ

15 B ܫܪܪܐ 20 B ܐܪܐ 26 B ܐܢܫܐ 64 B ܐܪܐ 66 B ܕܡܫܪܐ
68 B ܡܫܬܪܝܗ 81 B ܕܐܡܪ

ܕܠܐ ܚܡܝܪ ܐܟܠܗ ܗܘ. ܦܨܚܐ ܐܚܪܢ ܡܪܢ. ܦܨܚܐ ܕܩܛܠܝܗܘܢ. ܡܒܪܝܚ ܕܠܐ ܗܕܪܐ. ܢܛܠܩܘܢ ܗܘܘ ܕܢܐܟܠܘܢ. ܕܦܨܚܐ ܟܠܗ ܐܬܚܠܦܬ. ܒܠܘܚܝ ܬܠܬܐ ܕܢܦܩܘ ܐܬܪܗܘܢ. ܕܐܬܐ ܠܗܘܢ ܗܕܪܐ. ܘܐܣܝ ܠܗܘܢ ܡܫܬܐ. ܒܩܛܠܐ ܘܒܟܒܪܐ. ܗܪܘܗ ܠܒܘܫܒܐ. ܡܪܝܡܝܢ ܗܘܐ ܠܟܠܢܫ. ܘܠܟܠ ܒܥܪ ܐܠܗ. ܕܐܠܗ ܠܥܒܪܗ ܡܢܐ. ܠܐ ܐܬܥܢܝ ܘܟܠܝܗܘܢ. ܚܕ ܗܘܐ ܒܥܡܠܗ. ܒܥܠܬܐ ܕܐܦܝܩܗ. ܡܫܬܐ ܚܕܐ ܘܗܒܠܝ ܚܘܒܘ ܘܡܫܬܐ. ܡܢܝ ܒܢܝܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܫܬܝܐ ܕܥܡܝܢ ܗܘܘ. ܕܐܬܥܒܪܘ ܒܠܒܘܫܒܐ. ܕܐܦܝܩܗ ܠܟܠܢܫ. ܥܡܬܐ ܕܫܒܬܐ. ܒܫܬܐ ܠܗܪܝܐ ܒܗ ܚܕ ܗܘ ܠܐܟܠܗܘܢ. ܒܪ ܡܪܝܐ ܕܐܢܫܝܐ. ܗܟܢ ܐܦ ܚܕܐܢܐ. ܡܫܬܐ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܢܥܒܕ. ܒܫܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚ ܗܘܐ. ܕܡܢܟ ܐܠܗܝ ܡܫܬܐ. ܘܒܫܡܝܢ ܒܫܡܝܗܘܢ. ܠܦܫܟ ܟܢܫܬܗܘܢ. ܡܫܡܫ ܒܫܡܫܬܗܘܢ ܀ ܠܐ ܡܢܝ ܟܢܫܘܬܗ. ܠܗܘܢ ܒܚܝܘܬܐ. ||ܘܐܠܗܝ ܕܠܐ ܡܢܝܢ. ܡܢܗܘܢ b
ܡܫܬܐ ܐܠܐ. ܠܐ ܐܬܠܒܫ ܕܢܘ. ܠܡܠܟ ܚܕܐ ܦܘܡܐ. ܠܐ ܡܢܝ ܟܢܫܘܬܗ ܠܡܠܝܗܘܢ. ܬܪܥܘ ܕܟܠ ܗܘܐ ܗܘ. ܚܫܬܐ ܒܥܕܬܐ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܕܚܕܝܬܐ. ܡܠܟܬܐ ܒܥܐ ܕܐܘܦܝܬ ܀

XLVIII.

ܘ ܥܢ ܩܠܗ ܀

ܐܒܪܟ ܘܐܬܠܟܡ. ܡܫܝܚܐ ܕܒܠܗܘܢ. ܕܪܚܡ ܠܟܠܢܫ. ܢܣܒܘܗ ܕܢܚܒ ܒܗ. ܙܘܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܠܒܝܫ ܠܗ ܒܥܠܡܘܬܗ. ܦܬܓܡܐ ܐܦ ܠܪܘܚܐ ܠܝܕܥ ܗܘܐ. ܒܝܕܥܬܗܘܢ ܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܕܠܗܘܢ ܐܪܙܝܗܘܢ. ܠܒܢܝܐ ܕܡܫܪܝܬܐ. ܐܪܥܐ ܕܐܬܦܩܕܬ: [ܠܒܢܝܢܬܐ:] ܠܐܒܝܠ ܡܢܝܢ ܠܐܡܢܘܬܗ. ܕܒܪܝܐ ܒܢܦܫܬܗ ܀ ܠܒܬܗ ܘܐܬܚܡܘ ܡܫܬܝܐ. ܠܟܠܗܘܢ

---

113 E ܠܗ 118 E ܒܠܒܠܬܐ 119 E omittit ܠܟܠܗ 124 E ܡܪܝܡܗ
131 E ܒܢܝܐ 138 E ܕܠܝܠܗܘܢ 154 B ܚܠܬܝ
XLVIII. B ܥܢ ܩܠܗ 5 B ܙܘܐ 7 A ܠܢܒܗ 14 B ܠܒܬܗ ܐܬܬܚܡܘ ܡܫܬܝܐ

ܡܪܟܒܬܐ ܠܡܫܡܫܘ ܟܠ. ܘܐܬܪܘܡܡܘܗܝ ܡܪ̈ܘܡܐ. ܐܘܪܚܐ ܠܡܪܘܡܐ ܟܠ. ܘܒܩܠܝܗܘܢ
ܡܪܐ ܢܗܪܐ. ܘܐܬܬܩܢܘ ܠܡܥܠܝܬܐ. ܘܒܪܝܟܗܘܢ ܢܘܪܐ ܥܡܗ ܡܫܡܫܐ.
ܘܡܚܘܐ ܒܩܝܡܬܐ. ܕܗܘ ܒܡܘܬܐ ܩܛܠܗ. ܡܪܝܡ ܕܐܫܠܡܗ ܠܩܒܪܐ. ܕܠܥܠ
ܠܡܫܠܡܗ: ܕܥܠ ܡܪܘܡܗ. ܡܢܗܠ ܠܡܣܝܡܗ. ܡܫܪܐ ܘܡܛܪ ܠܗ.
ܗܝܡܢܐ ܕܠܡܫܝܚܐ. ܡܢܗ ܘܒܝܠܕܗ. ܡܥܡܐ ܠܡܪܐ ܐܝܟ ܗܘ.
ܘܐܬܚܙܝ ܥܡܗ ܩܘܠܦܢ. ܘܐܬܦܫܛ ܡܫܪܝܗ. ܡܢܗܘܢ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ.
ܘܐܬܚܙܝ ܢܟܝܠܘܬܗܘܢ ܡܫܬܐ. ܢܟܠܘܗܝ ܠܡܠܟ ܩܘܫܬܐ: ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܬܚܙܝ.
ܕܝܢܝ ܒܥܒܕܝܢ. ܘܐܬܚܙܝ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܩܛܠܗ ܠܟܠ ܠܚܛܝܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܐܠܗܝ. ܢܣܒ ܠܡܠܟܘܬ ܟܠ. ܘܡܠܟܘܬ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܬܒܪܝܘܗܝ
b ܒܥܒܪܐ. ܡܪܢܐ ܠܡܫܒܥܝܘ. ܘܢܦܫܗ ܕܐܠܗܐ. ||ܡܫܒܚܝܢ
ܒܡܫܒܚܬܐ: ܘܐܝ ܗܘ ܕܒܝܬ ܫܡܝܐ. ܙܪܥܐ ܘܡܠܟܬܐ. ܘܡܪܝܡܐ
ܕܡܠܟܬܐ. ܗܐ ܢܦܫܝ ܩܠܗ. ܩܕܡ ܕܢܦܩ ܐܢܐ. ܘܢܦܠܐ ܕܒܥܠܗ.
ܡܢܗ ܢܦܫܐ ܕܗܘܝܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܢܦܫܐ ܐܝܬܐ. ܕܩܪܝܐ ܒܝܘܠܕܗ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܘܦܐ. ܒܝܬܐ ܡܠܟܐ ܒܗ: ܢܦܫ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܐܠܗܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܒܢܝ ܠܡܫܒܚܘ ܢܦܫܐ. ܕܡܠܟܝ ܕܪܚܡ ܦܘܠܚܢܐ.
ܒܝܬ ܦܪܘܩܗܘܢ ܡܪܝܐ. ܕܡܪܝܐ ܘܐܠܗܐ. ܘܒܪ ܡܫܡܫܢ ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ.
ܘܐܠܗܐ ܕܡܢ ܠܐ ܗܘ. ܟܝܬ ܡܫܪܝܐ ܗܘ ܕܐܪܐ. ܢܦܩܐ ܦܠ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܗ.
ܢܦܫܗ ܒܡܠܘܫܬܗ: ܫܡܪܐ ܗܪܐ ܒܝܬ ܡܫܬܐ. ܘܟܠ ܕܪܐ ܗܘ ܡܫܠܡܐ.
ܢܦܫ ܕܢܛܪ ܒܗ. ܟܠ ܐܢܫܐ ܗܘ ܠܡܠܐ. ܘܡܠܘܐ ܗܘ ܠܟܢ ܠܗ.
ܠܡܠܐ ܕܠܐ ܢܩܒ. ܢܦܫܐ ܒܡܠܐ ܢܦܫ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܐܝ ܐܫܬܘܕܝ
ܐܢܫܝ. ܐܦܩܘܗܝ ܠܐܠܗܐ. ܘܦܪܘ ܠܪܘܚ ܦܘܠܚܢܐ. ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܢܫܪܐ: ܘܐܠܗܐ ܕܐܦ ܢܦܫܐ. ܠܡܠܐ ܒܠܥܒܕܐ. ܫܪܪܐ ܘܢܦܠ ܩܕܡܐ.
ܡܫܠܡܐ ܘܡܠܐܥܪܐ. ܘܩܫܝܠܐܠܐ ||ܠܥܡܠܐ. ܘܟܠܐ ܕܠܐ ܫܦܝܠ. 73
ܡܠܐ ܥܠܡ ܢܦܫ ܦܘܠܚܢܐ ܕܫܡܫܘܗܝ. ܠܟܪܝܐ ܕܟܠ ܫܦܪܐ. ܐܠܗܝܢ
ܘܠܐ ܕܒܝܫ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܦ ܩܪܝܒܘ. ܫܘܐ ܗܘ ܕܠܡܫܡܫܢܘܬܗ:

---

40 E ܡܫܪܐ 41 E ܠܡܥܠܝܬܐ 44 A ܥܠܡܗ 47 E ܡܪܘܡܐ
52 E ܦܢܝܬܐ 62 E ܕܐܠܗܝܢ 69—112 desunt in E. 72 B ܢܦܫܝ
80 A ܢܦܫܢ 89 B ܥܡܐ 103 A ܥܠܡܐ

ܘܐܠܨܬܗ. ܒܪܚܡܘܗܝ ܕܡܘܕܝܢܐ܀ ܐܢ ܓܝܪ ܩܛܠܬܗ. ܚܛܝܐ ܕܠܐ ܐܘܕܝ. ܡܛܠܗ ܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ. ܡܫܬܒܚ ܠܗܘܢ ܙܒܢܐ. ܘܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܐ.
ܠܥܠܡܐ ܒܥܡܠܘܗܝ. ܘܡܬܒܪܝܢ || ܡܛܠ ܒܟܠ ܕܒܗ. ܘܡܫܬܒܚܐ b
ܒܟܠܗܝܢ. ܡܢ ܗܘ ܡܬܒܢܐ. ܒܥܕܐ ܕܬܓܠܝܢ ܡܠܟܐ. ܒܥܠܡܐ ܡܫܬܒܚ ܒܟܠ܀ ܡܛܠܗ ܘܒܗ ܗܕܡܐ. ܕܐܬܐ ܕܐܬܒܠܝܐ. ܡܢ ܐܝܟ ܕܢܬܒܥ ܠܗ. ܕܡܘܬܐ ܕܢܦܫܗ. ܐܝܟ ܗܘ ܒܢܝܐ ܒܬܠܬܐ. ܡܬܠܠܝܢ ܒܝܬܗ ܠܒܝܬܐ. ܒܫܡܝܐ ܗܘ ܥܠܝܬܐ ܘܡܬܠܠܝܢ. ܘܬܒܥ ܠܡܪܝܐ. ܠܟܠ ܠܒܝܬܐ. ܐܝܬܘܗܝ. ܥܠܝܗ ܘܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܠܒܝܬܗ܀

XLVII.

ܗ ܒܪ ܩܠܗ܀

ܬܘܕܝܬܐ ܒܝܘܡ ܩܘܡܐ. ܠܒܪܝܐ ܘܢܘܗܪܐ. ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܡ ܠܗ. ܡܪܝܡ ܬܫܒܘܚܬܗ. ܘܐܠܗܐ ܕܢܨܚܢ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܒܥܕܐ ܗܘܐ ܕܢܨܚܢܐ ܕܒܗ ܡܪܐ. ܩܕܡ ܘܡܪܝܡ ܠܗ. ܠܚܕܡܬܐ ܒܝܘܡ ܩܕܝܫܐ. ܕܬܒܥܬ ܘܡܥܒܕܢܘܬܗ. ܠܘܬܗ ܡܠܟܘܬܐ ܒܝܘܡܗ. [ܠܡܘܬܐ:] ܩܕܝܫܐ ܘܠܚܡܐ ܡܪܝ. ܠܡܪܝܡ ܒܩܕܝܫܘܗܝ܀ ܠܟܠ ܡܪܝ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܥܡܐ ܕܢܨܪܝܐ ܒܗ. ܕܠܘܬܐ ܠܘܬܐ. ܕܗܘܐ ܐܝܟ ܒܥܠܬܐ. ܬܫܒܘܚܬ ܒܥܒܕܘܬܗ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܬܘܗܝ. ܠܟܠ ܘܠܡܪܝܐ ܒܗ ܩܕܝܫܘܬ. ܠܟܠܗ ܩܕܝܫܐ ܕܝܪܗ.
72 ܘܠܡܪܝܐ ܒܡܪܝܡܘܬܗܘܢ. ܘܠܘܬ ܬܫܒܘܚܬܐ || ܠܘܬܗ. ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ܀
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܘܒܚܗ. ܘܐܝܟ ܕܚܕܬܗ. ܠܗ ܒܗܘܢ ܕܡܫܠܡܘܢ. ܢܨܚܢ ܒܝܬܗ ܕܫܡܫܐ. ܐܝܟ ܕܥܡܠܐ. ܦܫܝܩ ܒܡܪܓܠܝܬܗܘܢ. ܘܗܦܟ ܗܘܐ ܕܡܪܝܐ. ܕܢܨܚܢܗ. ܕܗܘ ܡܠܟܐ ܫܘܠܛܢܗ. ܗܘ ܠܒܢܝܐ ܡܡܠܠܐ. ܫܡ ܠܟܠܗܝܢ ܠܠܫܢ. ܗܘܐ ܘܡܥܠܝܢܘܬܗܘܢ܀ ܘܠܗܘܢ ܒܝܬ ܩܕܝܫܘܬܗ.

---

183 B ܒܪܐܐ

XLVII. B ܒܪ ܡܠܟܐ 7 B ܒܥܒܕܐ ܗܘܝܬ 10 B ܘܐܣܟܡܬܗ 20 B ܡܢܝ ܕܪܘܚܐ In v. 25 rursus incipit cod. E. Pro ܡܠܟܘܬܐ habet ܕܝܗܒܬܐ

28 A habet ܕܢܦܩ pro ܢܦܠܝܢ 29 E ܐܝܟ 33 B ܘܒܗ 34 B habet ܒܢܘܗ pro ܠܢܘܢ 36 A ܠܟܠܬܐ

ܥܠܕܫܡܥܢܐ܀ ܐܘ ܕܡܢ ܐܦ ܐܒܐ܂ ܕܡܫܝܚܐ܂ ܡܫܟܚ ܥܡܗ܂ ܐܡܪܐ ܒܪܝ
ܡܫܟܢܗ܂ ܘܡܫܟܢܗ ܕܠܐ ܢܐܟܠ܂ ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܚܢܢܗ܂ ܡܢܟܢ
ܥܠܕܫܡܥܢܐ܂ ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܟܪܙ ܠܐ ܢܫܬܘܩ܂ ܐܦ ܠܐ ܡܬܬܥܝܢܐ܂ ܢܦܫܐ ܡܢܐ
ܕܡܠܐ܂ ܕܠܒܐ܂ ܥܡܫܬܥܐ܂ ܕܢܦܩ ܥܠܕܫܡܥܢܐ܀ ܐܘ ܕܡܢ ܠܗ ܚܣܢܐ
ܢܦܩ ܡܢ ܘܐܬܒܥܝ܂ ܡܢ ܒܬܪܗܘܢ ܘܡܬܥܠܝܢܗܘܢ܂ ܡܬܠܝܢ ܘܐܬܥܠܝܢ܂
ܘܡܪܐ ܕܠܐ ܢܐܟܠ܂ ܦܢܐ ܠܡܬܬܥܝܢܗ ܦܪܘܩ܂ ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܥܒܕܐ ܥܡܗ ܠܗ܂
ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ܂ ܡܢܗܘܢ܂ ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܘܢ܂ ܠܡܫܝܚܘܗܝ ܦܠܚܘܗܝ܂
ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܠܡܫܡܗ ܕܠܐ ܫܡܥ܂ ܗܘ ܠܥܠܕܫܡܥܢ܂ ܕܩܪܒ
ܠܬܠܡܝܕܐ܂ ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܠܐ ܡܬܬܥܝܢܐ܂ ܥܠܬܢܐ ܠܡܫܝܚܐ܂ ܕܩܪܒ ܘܐܬܐ
ܗܘܐ܂ ܩܪܒ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܬܐ ܠܗ܂ ܘܫܒܩ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ܂ ܐܝܟܢܐ
ܡܫܝܚܐ܂ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܦܪܘܩܐ܂ ܡܫܝܚܐ ܕܩܪܒ ܡܬܚܙܝܐ܀ ܫܡܥ ܠܬܠܡܝܕܐ܂
ܐܝܟ ܡܫܝܚܗ܂ ܘܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢܗܘܢ܂ ܦܪܘܩܐ ܗܘ ܕܩܪܒ ܥܡܗܐ܂
ܠܡܫܡܫܐ ܗܘ ܢܦܫܐ ܐܝܟ܂ ܘܫܡܥ ܠܬܠܡܝܕܐ܂ ܠܦܪܘܩܗ ܕܡܬܐܡܪ ܕܟܠ
ܕܐܝܬܘܗܝ܂ ܢܦܩܐ ܗܘ ܠܢܦܫܗ ܦܘܡܗ܂ ܘܐܬܦܢܝ ܕܦܘܩܕܢܐ ܗܘܐ܂ ܐܬܟܢܫ 71
ܠܡܫܝܚܐ܂ ܕܢܦܩ ܡܬܩܢܝܢ ܦܪܘܩ܀ ܡܢ ܕܢܦܩ ܠܟܠ ܡܕܝܢ܂ ܘܐܬܟܠ
ܒܝܬ ܢܦܫܐ܂ ܢܦܫܐ ܘܢܦܫܐ܂ ܦܠܚܘܗܝ ܘܡܫܡܫ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܢܦܫܐ܂
ܕܬܠܡܝܕ ܕܡܬܥܢ ܗܘܐ܂ ܘܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܬܠܡܝܕܐ܂ ܢܦܠܝܢ ܘܢܦܫܬܐ
ܗܘܘ܂ ܘܢܦܫ ܕܢܦܠܝܢ ܗܘܘ܂ ܠܡܫܝܚܐ ܪܒܐ ܘܥܡܗ܂ ܠܬܠܡܝܕܐ ܘܦܪܩ
ܡܫܝܚܐ܀ ܐܢܫܐ ܥܠ ܡܬܢܚܡ܂ ܗܘܐ ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܗ܂ ܐܦ ܦܘܡܗ
ܥܡܫܡܫܢܗ܂ ܠܡܫܝܚܗ ܦܪܘܩܐ܂ ܘܡܫܝܚܗ ܢܦܫܐ܂ ܦܘܡܗ ܕܡܫܡܫܢܗ܂
ܥܠܝܡܐ ܗܘ ܕܡܬܟܠܠ ܘܡܬܚܢܢ܂ ܢܦܫܐ ܗܘܐ ܥܠܕܫܡܥܢܐ܂ ܠܬܠܡܝܕܐ
ܕܪܚܡܢ܂ ܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ܂ ܐܬܚܒܠ ܘܡܬܟܠܠ܀ ܐܘ ܕܡܢ ܐܦ ܡܫܝܚܐ܂
ܕܐܬܪܚܡ ܥܠ ܐܢܫܐ܂ ܘܐܝܟ ܕܢܦܠ ܥܒܕ ܡܫܝܚܐ܂ ܐܬܦܢܝ ܥܠ ܥܠ
ܡܫܝܚܐ܂ ܡܫܝܚܐ ܥܡܗ ܥܡܫܝܚܐ܂ ܡܢܠܐ ܗܘܐ ܘܐܬܟܠ ܗܘܐ܂ ܥܒܕܘ ܕܡܢ ܡܫܡܫܢܐ
ܠܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐ ܠܡܢ ܡܫܝܚܐ܂ ܡܫܡܫ ܢܦܩ ܡܫܪܝܐ܂ ܘܐܬܟܢܫ

101 A ܢܦܩ܂ 108 D ܥܡܪܐ, BD ܥܠܡܐ pro ܢܦܫ 113—123 desunt in cod. D. 121 A ܐܡܫܝܚܐ 122 B ܐܝܟ 127 In voce ܢܦܩ desinit cod. D. 131 B ܠܬܠܡܝܕ 146—167 desunt in cod. B.

ܦܘܪܫ. ܒܪܝܬܐ ܒܠܘܚܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܥܒܕ ܡܪܝܐ ܘܐܣܝܘܗ. ܡܫܚܘܗ
ܘܟܠܗ ܚܝܘܗ. ܚܒܫܘܗ ܒܡܘܫܐ. ܐܟܠܘ ܠܒܘܐܪܗ. ܫܒܩܘܗ ܒܪܐܡܝ ܀
ܐܘܐ ܕܐܚܝ ܫܡܥܬ. ܕܐܝܟ ܒܝܘܒܠܗ. ܘܟܠܗ ܚܫܒ ܕܐܢܫܐ. ܘܟܠܗ
ܠܟܘܢ ܢܦܠ ܘܐܚܪ. ܠܥܢܐ ܗܘ ܕܗܝܐ ܕܟܬܒܐ. ܒܟܪܝܐ ܕܟܢܫ ܐܢܫܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܚܝ ܕܝܠܗ ܕܟܠܝܬܐ. ܕܡܫܒܚܗ ܕܟܪܝܐ. ܢܚܬ ܒܡܫܒܚܬܐ. ܕܡܫܒܚ
ܘܐܚܣܢܗ. ܒܪܬ ܐܢܬܐ ܒܪܚܡܐ ܀ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܐܘܪܚܗ
ܕܐܪܒܥܬܐ ܗܘܐ ܗܘ ܟܠܗ ܐܦ ܚܝܐ. ܗܘܐ ܘܒܪܝܬܐ. ܘܚܘܒ ܕܫܡܫ ܝܘܡܐ.
ܒܟܠܗ ܒܪܘܚܢܘܬܗ. ܡܟܠ ܒܡܫܚܬܐ ܕܠܐ ܡܠܟܐ. ܕܐܝܟ ܦܪܝܐ ܡܠܟܐ.
ܒܟܪܝܐ ܕܐܬܬܝܪ. ܡܥܒܕ ܕܐܬܬܝܒܘܬܐ. ܒܫܡܫܐ ܕܢܘܗܪܐ ܀ ܠܒܢܝܐ ܕܠܐ ܦܢܝ ܪܥܝܐ.
70 ܘܡܠܟܐ ܕܠܐ || ܪܘܚܐ. ܐܣܝܐ ܒܠܡܫܒܚܘܬܗ. ܐܣܒܪܗ ܒܚܘܒܗ ܦܠܚܐ.
ܒܥܬܐ ܟܠܗ ܩܕܝܫܬܐ. ܕܢܟܣܘܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘ. ܦܩܕ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ
ܒܣܘܪܝܐ. ܘܡܫܒܚܬ ܐܣܝܐ. ܡܠܟܐ ܘܚܘܒ ܟܠܗ. ܠܡܬܝܪܘܬܐ ܕܐܬܬܠܒܠ.
ܒܡܫܒܚܘܗ ܕܡܫܝܚܗ ܀ ܠܟܠܗ ܕܡܫܒܚܬܗ. ܐܬܒܫܠ ܕܠܐ ܠܡܟܠܗ. ܡܫܚܐ
ܕܡܪܝܐ. ܕܒܝܫܐ ܗܘܐ ܡܫܒܚܗ. ܐܡܟܝ ܚܒܪܐ ܠܡܟܠܗ. ܒܟܪܝܐ
ܒܠܡܫܒܚܬܗ. ܢܦܠ ܟܪܝܗܐ ܡܠܟܐ ܗܠܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܠܐ ܒܪܚ ܬܒܥܬܐ.
ܐܣܝܘܗ ܒܠܒܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܢܦܩܝܢ. ܐܘ ܡܫܠܡܢܘܬܗ ܐܝܟܐ ܀ ܠܟܠܐ ܠܒܢܝ
ܬܘܪܐ. ܘܐܢܬ ܒܚܝܐ ܡܥܠܝܐ. ܗܢܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܘܬ. ܬܘܪܐ ܕܚܪܝܐ ܗܘ.
ܕܠܐ ܕܒܢܐ ܕܟܠܗ. ܘܡܢܘ ܚܝܐ ܗܘܐ. ܠܡܫܒܚܘܬܗ ܒܟܢܫܐ ܕܚܝܐ
ܘܕܟܠܗ. ܬܘܪܐ ܐܘ ܗܘ ܕܫܒܚܬܐ. ܦܠܠܬܐ ܒܡܫܟܢܝܐ. ܘܗܘܐ ܐܘ ܗܘ
ܕܟܠܐ. ܦܠܠܬܐ ܒܡܫܒܚܐ ܀ ܐܘ ܕܐܝܟ ܒܡܫܒܚܘܬܗ. ܕܡܢܝ ܡܥܡܫܐ ܟܠܝ.
ܕܐܣܝܘܗ ܒܟܪܝܬܐ. ܒܟܠܗ ܒܡܟܠܬܐ. ܐܢܬܘܗܝ ܒܪܘܚ ܗܘ ܕܡܫܚܐ.
ܠܐܣܝܘܗ ܒܥܡܗ ܡܢܝܐ. ܒܥܕܐ ܗܘ ܚܠܐ ܡܠܐ ܘܡܫܪܝܘܗܝ. ܡܢܐܣܝ
ܒܪܐܡܝ. ܕܦܪܫ ܘܠܐ ܚܝܝ || . ܕܡܟܠܗ ܒܟܠ ܐܠܗܐ. ܡܫܠܡܢܘܬܐ b

---

20 D ܥܒܪܐ Inde a v. 25 incipit cod. E. 28 DE ܘܐܝܟ 31 BDE ܕܐܪܗ 42 BDE ܐܫܟܚܬ 55 DE ܒܥܒܪܐ 47—57 Haec stropha deest in codd. D et E. 61 B omittit ܡܫܒܚܘܗ 64 E ܒܠ ܡܠܟܘܬܐ 71 D ܥܢܐ

73 D ܕܥܢܐ 80 D ܒܡܠܟܘܬܗ, sed in margine correctum est in ܒܡܠܟܘܬܗ 86 A ܡܠܬܐ, BD ܡܠܬ In hoc versu desinit cod. E.

ܐܦܝܪܘܢ ܕܩܢܛܐ ܗܘܐ. ܩܛܠܗ ܢܫܒ ܗܘܐ. ܫܠܝܐ ܠܫܡܥܘܢܗ܆ ܫܒܩܗ
ܫܠܝܐ ܕܫܬܐ. ܡܢܐ ܗܘܐ ܕܫܢܐ ܥܠܗ. ܐܘ ܐܝܟ ܕܡܪܘܒܝܢ ܐܢܫܗ.
ܢܐܡܪ ܡܢܫܢܐ ܠܗ. ܕܐܝܟܢܐ ܫܡܥܬܐ. ܢܫܡܥܝܘ ܩܠܝܠܬܐ. ܩܛܝܪܝ
69 ܥܪܩܡܬܝܢ܀ || ܗܘ ܕܐܢܫܗ ܩܛܠܗ. ܠܐ ܡܫܚܠ ܕܐܝܟ ܥܒܝܕ. ܘܐܦܪܘܣܝܗ
ܩܢܐ ܥܡܪܐ. ܠܐ ܩܐܡ ܕܢܥܒܕ ܢܦܪܘܣܝܗ. ܘܐܝܟ ܥܠܘܠܝܗ. ܫܡܪܐ
ܫܐܡ ܥܠܘܠܝܗ. ܐܘ. ܐܢܫܗ ܩܢܝܢ ܩܢܐ ܡܪܡܐ. ܫܡܪܐ ܩܡ ܡܢܫܢܐ
ܠܗ. ܫܐܠܐ ܕܩܪܐ ܠܗ. ܐܢܫܘܢ ܥܠܝܡܘܬܐ. ܢܟܪܐ ܠܡܬܠܬܐ܀
ܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܥܡܪܐ. ܫܠܐ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ. ܕܫܐܠܐ ܠܫܘܠܡܝܐ.
ܠܫܐܠ ܡܪܝܡ ܗܕܐ. ܕܐܡܟ ܗܟܢܐ ܦܘܪܫܢܐ. ܕܫܢܐ ܥܡܝ ܢܦܫܐ. ܗܘ
ܝܡܢ ܕܫܠܝܐ ܐܢܫܗ. ܐܡܟ ܥܡܟ ܐܢܬ. ܠܡܫܝܪܐ ܕܠܐ ܫܡܫܐ.
ܐܬܪܡܐ ܥܡܪܡܗ. ܩܛܝܢ ܥܠܘܠܝܗ܀ ܐܦ ܗܘ ܝܡܝܢܐ. ܕܐܬܝܡ
ܥܡܩܘܡܘ. ܥܠܝܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܡܢܠܐ ܡܢܟܪܐ ܫܠܐ.
ܩܠܝܐ ܥܡܩܡܬܐ. ܕܐܡܪܗ ܠܡܦܩܐ. ܫܡܥ ܩܢܝܢ ܠܫܠܝܡܘܬ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܐܥܒܕ ܠܡܦܩܬܐ. ܩܡܠ ܥܡܡܫܠܐ. ܗܠܝܢ ܐܝܟܢ ܩܛܠܬ. ܕܠܐ
ܢܬܥܠܝܢ ܫܘܠܡܐ܀

XLVI.

ܕ ܥܠ ܩܠܗ܀

ܠܡܫܩܝ ܩܠܐ ܠܫܝܢܐ. ܐܡܟ ܠܡܬܐ ܗܝ ܠܗ. ܩܝܪܐ ܠܡܪܘܦܐ.
ܠܫܐ ܥܙܐ ܡܥܪܝܡܐ. ܘܡܩܦܝ ܥܙܐ ܡܩܝܪܐ. ܕܠܫܩܠܐ ܘܠܫܩܠܐ.
b ܡܠܟܬܐ ܐܠܗܝ || ܕܥܙܐ ܡܪܩܠܐ. ܡܣܪܐ ܘܡܚܘܪܝ ܠܗ. ܘܠܩܬܐ ܕܥܙܐ
ܡܩܝܪܐ. ܗܕܐ ܡܠܟܘ ܠܗ ܗܘ. ܕܢܗܘܐ ܕܠܐ ܢܫܡܥ. [ܠܫܩܠܐ:] ܠܐ
ܢܬܠܟܠܐ ܩܝܪܐ. ܡܩܡܪܐ ܕܡܢܩܝ ܥܪܒ܀ ܘܩܠܐ ܕܐܬܚܢܢ. ܚܪܩܐ ܠܗܠ
ܩܝܪܐ. ܘܐܥܒܕ ܠܗ ܬܐܠܡܘܗܝ. ܘܡܩܦܝܐ ܕܐܬܩܪ. ܩܠܠܝ ܫܩܠܐ

---

137 B ܕܢܦܩ   145 D ܥܪܩܡܬܝܢ   153 D ܫܡܪܐ ܫܡܪ   156 AB ܢܟܪܘ, D ܢܟܪܘܗܝ   168—178 desunt in D.
XLVI. B ܥܠ ܩܠܗ   1 D ܠܫܝܢܐ   5 D ܡܩܝܪܐ   7 B ܕܥܙܐ
12—13 D omittit totam unitham.

ܒܣܢܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܣܡܘܬܐ. ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܕܒܗ ܒܚܫܝܢ. ܐܝܟ ܗܢ
||ܒܡܕܝܢܬܐ. ܗܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܘ ܕܐܬܟܪܝܗ. ܕܒܟܝܗ ܕܟܪ ܐܠܗܐ. 68
ܦܬܐ ܒܡܫܠܡܘܬܐ. ܘܒܟܝܗ ܕܠܐ ܫܒܩܘ. ܢܦܠܬ ܠܡܣܟܢܘܬܐ ܀ ܠܫܪܝܢ
ܟܠܗ ܠܡܢܝܢ. ܠܡܫܪ ܩܕܡܝܬܐ. ܐܦ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬܐ ܗܘ. ܡܢܐܘܗ
ܒܥܠ ܢܦܫܐ. ܘܐܦ ܗܢܐ ܕܒܘܐܬܐ ܗܘ. ܠܐܘܗܝ ܒܥܠ ܦܘܪܐ. ܘܐܝܟ
ܠܐ ܐܝܟ ܣܪܝܩܬܐ ܕܠܠܡܬܐ. ܕܥܝܪܒܐ ܠܡܪܒܘܬܐ. ܡܬܘܪܒܝܢ ܕܡܪܝܒܘܬܐ.
ܘܥܝܪܒܝܢ ܠܡܪܒܐ ܠܗܘܢ. ܡܬܘܪܒܝܢ ܕܐܬܬܪܝܗ ܀ ܐܦ ܗܢܐ ܕܠܗܝܢ ܐܡܠܝܐ ܗܘ.
ܢܦܫܬܐ ܘܡܥܡܪܐ. ܦܪܝܫܐ ܗܘ ܡܢܗܐ ܡܢܗܝܢ. ܘܠܐ ܕܐܬܠܡܠ. ܐܦ ܐܡܠܟ
ܡܢ ܟܠܗ. ܘܐܦ ܡܢ ܢܦܫܝ ܩܕܝܫܝ. ܘܡܢ ܗܢܐ ܠܟܠܝ ܡܫܡܪܐ ܕܢܝܠܐ.
ܕܢܦܫܐ ܗܘ ܒܠܗܘܬܐ. ܘܐܝܪܐ ܕܢܦܫܘܬܐ. ܐܠܝܐ ܘܪܘܡ ܦܠܚܗ. ܒܣܝܢ
ܠܫܪܐ ܩܠܝܢ ܀ ܘܐܦ ܗܢܐ ܕܐܬܟܠܗ ܗܘ. ܕܝܠܐ ܘܡܫܬܘܬܐ. ܦܪܝܫܐ ܘܡܣܠ
ܡܢܗ. ܕܐܬܝܩܒ ܒܡܫܬܠܡܗ. ܐܦ ܟܠ ܕܐܝܬ ܡܢܣܝܐ. ܦܫܐ ܘܐܬܠܡܠܐ.
ܠܡܢܐ ܐܬܠܡܒ ܦܪܝܫܐ ܡܢܝܠܗ. ܡܣܒܒ ܠܢܦܫܒ ܘܩܠܐ. ܘܡܢ ܦܪܢܣܗ
ܟܕ ܝܕ. ܠܢܦܫܗ ܡܝܠܐ ܦܪܝܫܐ. ܘܠܐܡܪܢ ܠܩܪܝܒܐ. ܘܐܡܪܢ ܡܝܠܐ ܦܪܝܫܐ.
ܦܠܡܝܢ ܒܟܠ ||ܡܥܘܡܝܢ. ܐܦ ܗܢܐ ܕܡܩܠܥܠ ܗܘ. ܒܠܝܐܬܐ ܕܐܬܠܘܬܗ. b
ܘܐܝܟ ܕܠܒܝܫ ܡܥܢܐ. ܒܡܠܟܗ ܕܐܝܟ ܢܦܫܐ. ܠܐ ܐܡܪ ܡܢܝܐ ܦܪܝܫܐ
ܕܒܝܫܘܬܗ. ܕܠܐ ܦܠܝܓܠܒ ܢܦܫܐ. ܦܠܓܘܬܗ ܕܠܟܠܡܐ. ܐܠܐ ܕܡܬܩܪܝ
ܠܗ. ܒܝܫܘܬܗ ܠܟܠܠܡܐ ܀ ܗܠܝܢ ܕܡܩܪܒܝܢ. ܗܦܟܘܬܗ ܠܡܫܟܢܝܠܐ.
ܕܡܫܟܢܐ ܗܘ ܟܠܗ ܐܝܟܢܐ. ܘܕܠܟܘܬܗ ܠܠܒܘܫܝܐ. ܒܡܣܟܢܐ ܗܘ ܕܐܬܡܫܚܘ.
ܐܝܟ ܗܘܕܐ ܕܐܬܠܡܘ. ܠܥܡܘܪ ܐܡܪ ܠܟܠܝ ܡܗܘܡܢܝܢ. ܘܠܐ ܦܝܓܠܒ
ܦܥܠܘܬܗ. ܢܦܫܐ ܒܡܫܘܡܠܐ. ܘܠܐ ܕܢܩܒ ܟܠܗ. ܒܪܢܫܗ ܠܐܘܡܠܡܠܐ ܀
ܣܪܐ ܗܘ ܐܡܪ ܦܝ ܠܐܢܫܝܢ. ܢܦܫܗ ܟܠܗ ܠܡܠܟܝܢ. ܕܐܠܐ ܡܝܠܐ ܦܪܝܫܐ.
ܕܢܦܫܐ ܘܐܬܠܝܚܠ. ܢܫܡܬܐ ܗܘ ܡܫܡܠܝܗ. ܢܦܫܐ ܕܡܪܝܐ ܟܠܗ. ܘܐܡܘܬܐ
ܗܘ ܦܪܡܠܝܐ ܕܠܐܡܪܝܢ. ܘܐܦ ܐܝܬ ܗܘ ܦܪܝܫܐ. ܢܦܫܐ ܗܘ ܕܦܘܡܠܒܐ.
ܟܝܢܐ ܕܠܒܫ ܐܠܗܝ. ܕܟܪܝܗܘܢ ܕܠܐ ܢܦܫܗ ܀ ܢܦܫܗ ܠܟܠܠܡܠܒܘܬܐ.

62 B ܒܫܪܝܢ 74 B ܠܐܬܘܝܗܘܢ 75 B ܐܝܟ 102 Inde a voce ܡܝܠܐ rursus incipit cód. D. 103 BD ܡܬܠܗܡܝܢ 113—123 desunt in D.
120 B ܡܬܠܡܠ

XLV.

ܝ ܒܪ ܡܠܟܗ ܀

ܐܝ ܐܝܠܢܐ ܢܨܝܒܐ. ܘܪܡܝܐ ܕܦܠܛܪܝܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܝܟ ܦܪܕܝܣܐ. ܩܠܝܒܘܢ ܕܪܡ ܢܦܫܗ. ܐܘ ܗܒ ܕܐܡܝܢܐ ܗܘ. ܕܦܪܕܝܣܐ ܗܘ ܐܝܠܢ ܘܐܦ ܪܡ. ܦܫܩ ܠܐܢܫܐ ܡܠܐ ܠܟܠ. ܕܢܨܝܒܐ ܕܠܐ ܪܘܚܐ. ܗܒ ܠܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܐܝܪܐ. ܘܒܗܘܢܐ ܕܠܐ ܐܝܪܐ. ܦܪܕܝܣܐ ܕܪܡ ܘܠܐܝ. [ܟܕܡܫܬܐ:] ܠܦܫܩܠ ܒܡܣܟܢܐ. ܦܪܕܝܣܐ ܠܚܘܪܐ ܐܝܟ ܡܘܬܗ ܀ ܐܠܡܐ ܗܘ ܠܟܠ ܐܦ ܗܒ. ܒܬܘܒܟܬܗܘܢ ܘܒܐܘܒܠܟܬܗܘܢ. ܘܐܝ ܠܟܘܢ ܠܐܝܟ ܫܦܝܐ. ܬܘܕܝܬܐ ܕܦܫܩ ܢܐܪܘܗܝ. ܒܡܠܐ ܒܡܠ ܬܫܐ ܗܒ. ܒܬܪܝܐ ܕܗܘܒܬܗܘܢ. ܗܘ ܝܗܒ

b ܟܕܐ ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܐܝ ܕܗܒ ܕܗܘ ܡܪܟܐ. ܒܗܘܒܐ ܕܬܘܫܒܚܬܗܘܢ.

ܒܡܠܐ ܒܡܠ ܬܠܘܒ ܗܒ. ܒܐܝܪܐ ܕܦܪܗܛܬܗܘܢ ܀ ܫܠܡܐ ܗܘ ܕܗܘ ܢܦܫܟ. ܘܗܒ ܢܫܡܐ ܐܝܪܐ. ܫܠܡܐ ܗܘ ܕܠܗ ܢܗܪܐ. ܘܠܗ ܡܠܘܟܘܬܐ. ܫܒܩܐ ܗܘ ܕܠܗ ܫܡܝܐ. ܘܠܗ ܠܐܒ ܒܠܝܟ ܣܓܝܐ. ܚܝܠܐ ܡܠܝܟ ܩܕܝܫ ܒܪܬܗ. ܣܓܕܘܗܝ ܠܝ ܐܒܘܟ. ܘܬܫܒܘܚܬܗ ܠܟܠܟ. ܐܘ ܡܢܐ ܒܠܝܟ ܬܟܠܗ. ܡܪܒܝܬܗ ܕܠܟܠܢܐ ܀ ܕܦܪܕܝܣܐ ܗܘ ܗܘ ܒܡܠܐ. ܫܡܪܐ ܘܐܦ ܪܗܛܐ. ܒܟܠܢܐ ܕܒܟܠܗܘܢ. ܠܐ ܟܠܢܐ ܢܫܡܐ. ܠܟܠܢܬܗ ܠܐܝܪܐ. ܦܪܝܐ ܘܒܫܡܐ. ܕܗܒ ܟܠܢܐ ܒܫܘܠܢܝ ܦܪܘܩܗܘܢ. ܐܟܠܦ ܡܠܬܠܬܗܘܢ. ܫܪܪܐ ܕܫܒܚܐ. ܒܦܪܘܩ ܟܠܗ ܫܒܩܢ. ܕܦܘܪܩܢܗܘܢ ܕܠܐ ܠܟܫܡܫ ܀ ܟܕܠܐ ܗܘ ܕܗܒ ܦܘܫܝ. ܘܟܠܗܘܢ ܦܪܘܩܗܘܢ. ܟܠܐ ܗܘ ܕܠܐ ܗܘ ܕܗܒ ܙܐܦܝ. ܘܟܠܟܠܬܐ ܒܪܘܩܗ. ܐܝܪ ܦܬܟܠܗܘܢ ܫܒܠܐ. ܘܟܠܗ ܫܒܪܐ ܫܒܠܐ. ܘܐܡܪ ܕܐܫܪܝ ܒܟܠܐ ܗܘ ܩܠܝܦܘ. ܠܟܫܒܘܢ ܠܐܟܪܐ. ܕܠܫܩܘ ܫܒܠܒ ܐܝܬܒܗܘܢ. ܘܟܠܗ ܐܘܪܚܬܗܘܢ ܟܕܪܐ. ܘܟܠܐ ܕܠܐܒܪ ܒܗ ܀ ܟܠܐ ܗܘ ܕܗܒ ܒܡܩܒܠܐ. ܘܐܦ ܗܒ ܒܐܠܡܫܒܚܬܐ. ܟܠܐ ܗܘ ܕܗܒܘ

XLV. B ܒܪ ܡܠܟܗ   33 B ܘܠܣܘܥܪܢܗ   42 A ܕܗܐ   44 B ܐܥܠܝܐ
ܕܡܫܒܚܬܗ   45 B ܒܐܝܒ   49 B ܕܗܒ ܡܘܫܒ   51 B ܠܣܥܪܐ   59 B ܐܝܒ

ܠܟܠ ܟܠܗ ܢܦܫܗ ܐܬܬܟܝܠ. ܘܠܒܐ ܩܕܡ ܕܩܕܡܗ ܕܗܕܡܠ. ܫܠܡܘܬܗ
ܟܪܝܗ ܐܢܫܐ. ܝܘܡܢܐ ܠܘܬ ܝܬܒܪܟܬܗ. ܡܪܟܒܘܬܗ ܕܦܪܝܠ ܩܠܐ܀ ܡܠܟܘܠ
ܫܘܒܚܐ ܘܡܠܟܐ. ܕܠܐ ܐܝܬ ܕܦܠܚܠ ܠܟܝ. ܕܠܒܘܫܐ ܗܘ ܠܢܦܫܗ. ܠܟܦܬܗ
ܕܗܘ ܦܪܘܩܐ. ‖ܘܠܐ ܐܝܬ ܟܢ ܡܟܝܠ. ܕܐܬܐ ܠܚܘܫܒܢܐ. ܡܬܠܬܐ ܗܘ b
ܕܟܠ ܫܡܝܢ ܘܐܪܥܐ. ܕܐܡܪܝܢ ܕܫܘܬܐܐ. ܕܢܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܦܪܘܩܢ. ܗܟܢ
ܢܐܡܪ ܦܪܘܩ. ܕܢܬܐ ܒܪܐ ܠܥܠܡ܀ ܡܠܬܐ ܠܚܪܘܡܬܐ. ܒܡܠܬܐ ܠܚܝܘܬܐ.
ܡܠܟܐ ܕܠܒܘܫܐ. ܩܕܡܝܗܘܢ ܡܠܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܡܪܐ ܕܠܐ ܠܟܠܢ. ܠܟܠܟܐ
ܕܢܦܝܠܐ ܗܘ. ܘܐܡܪܐ ܕܦܠܚܠ ܟܠܗ ܩܕܡܝܠ. ܦܪܘܩܗ ܡܩܕܫ ܕܐܦ
ܗܘ. ܡܟܠܗ ܠܟܠܟܐ ܗܘܐ. ܐܠܟܢܝܢ ܒܟܠ ܩܕܡ ܟܠ. ܫܘܒܚܐ
ܕܢܒܠ ܘܦܪܘܩܝܢ܀ ܗܘܐ ܝܗܒ ܦܪܘܩܐ. ܘܡܠܬܐ ܘܫܘܬܐܐ. ܒܟܘܪܟܐ ܗܘ
ܩܕܡܠܝܟܢ. ܘܟܢ ܠܘܬ ܩܕܡܐܟܝܢ. ܟܢ ܡܬܘܣܝܢ ܐܢܫܐ. ܟܢ
ܩܕܡܘܗܝ ܡܐܪܐ. ܘܠܐ ܩܕܡܟܝܢ ܐܢܫܐ ܐܘ ܡܠܟ. ܘܐܢܫ ܕܫܘܒܚܐ
ܗܘ. ܦܪܘܩܗ ܕܟܪ ܐܢܫܐ. ܠܟܠܗ ܩܕܡܟܝܢ ܐܘ ܠܟܠܢ. ܫܘܒܚܐ
ܘܡܠܘܬܐ܀ ܐܢܫܐ ܕܠܒ ܘܠܐܢ. ܡܪܐ ܕܩܕܡ ܘܟܠܗ. ܢܦܫ ܠܟܠܟܐ.
ܕܐܘܪܚ ܘܠܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܠܐ ܐܠܗܘܬܗ ܘܦܪܘܩܗ. ܠܐܢܫܐ ܡܢ ܝܬܗ
ܐܚܪܢܐ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܩܕܡܝܗܘܢ ܕܢܒܝܐ. ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܦܠܚܝܢ. ܠܫܡܝܐ
ܕܒܗ ܠܟܦܬܗ. ܕܢܦܪܐ ܡܢ ܗܘ ܠܢܦܫܐ. ܐܫܘܪܗ ܕܡܨܪܐ܀ ܘܒܟܠܗ
ܕܡܠܟܘܬܗ. ܗܕܐ ܕܠܐ ܫܡܫܗ. ܕܢܟܠ ܒܗܘܢ ܠܟܠܢܐ. ܫܪܪܐ
‖ܠܒܪܝܬܐ. ܕܒܪ ܠܟܠ ܗܘ ܫܡܝܐ. ܠܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܢܟܠܡܝܐ 67
ܕܢܦܠ ܟܠܗ ܩܕܡܝܟܢ. ܡܫܡܠ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܕܫܒܚܬ ܠܫܡܝܘܬܐ.
ܕܢܟܠ ܒܡܠܐ ܫܡܝܐ. ܦܪܘܩܐ ܠܝܠܘܕܘܬܗ܀ ܫܡܝܐ ܕܟܠ ܡܠܘܟܝܢ.
ܡܥܒܕܢܐ ܗܘ ܕܟܠܐ. ܠܡܫܘܬܗ ܡܫܡܠܐ ܟܠ. ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܦܠܚܠ ܟܠܗ.
ܕܒܪ ܠܒܟ ܢܦܫܐ ܡܫܘܬܗ. ܩܕܡ ܕܢܦܠ ܩܕܡܝܗ. ܕܢܟܠ ܒܡܠܟܘܬܗ
ܒܡܠܐ ܡܫܝܚ. ܘܐܒܡܠܐ ܡܫܡܠ ܗܘܐ. ܟܪ ܗܘ ܒܦܪܘܩܘܬܐ. ܘܐܒܡܠܝܐ
ܗܘ ܠܡܫܡܠܘܬܗ. ܡܠܐ ܕܡܠܐ ܘܐܬܢܫܡ܀

---

77 ܦܪܘܩܝܢ 103 Cod. ܢܦܠ 119 Inde a voce ܒܗ rursus incipit cod. B.

XLIV.

ܒ ܩܠ ܦܠܚܗ ܀

ܠܡܢܐ ܪܓܠ ܦܪܝܫܐ. ܕܐܬܟܠ ܠܓܠܝܬܐ. ܘܫܡܐ ܢܒܝ ܠܓܒܪ ܐܡܘܪܗܝ. ܘܠܐܠܗܘܬܗ ܡܢܗ. ܕܐܢܐ ܢܦܫ ܢܦܫܐ. ܕܐܬܟܠ ܘܫܡܐ ܢܒܝܐ. ܩܢܐ ܗܢܐ ܕܣܩܦܬܐ ܕܠܐ ܠܢܦܫ. ܗܘ ܕܝܗܒ ܕܠܐ ܠܢܦܫܐ. ܦܘܠܚܢܗ ܥܠܝ ܘܒܝܬܗ. ܘܗܘܐ ܕܠܢܦܫ ܦܘܠܚܢܗ. ܦܘܠܚܢܗ ܐܦ ܡܠܟܐ ܗܘ. [ܠܐܠܗܘܬܐ:] ܢܦܫܐ ܘܦܪܝܫܐ ܡܢܗ. ܢܒܪܟ ܒܠܘܩܒܠܗ ܀ ܠܡܠܟܘܬܗ ܠܦܪܢܣܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ. ܒܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܐܣܪܗܘܢ ܒܬܪܥܝܬܐ. ܕܐܡܪܢ ܕܗܘ ܒܟܝܢܐ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܫܠܝܛܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܒܟܠܗ ܒܟܠ ܐܬܪܘܬܐ. ܗܟܢ ܐܦ ܐܠܗܘܬܐ. ܫܠܝܛܐ ܗܝ ܕܒܪܝܬܐ. ܒܟܠܗ ܒܠܘܩܒܠܗ. ܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܕܫܡܝܐ ܀ ܗܢܘ ܠܐܒ ܒܪܘܚܐ. ܐܠܗܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܣܪܗ ܕܡܠܟܘܬ ܗܝ. ܠܒܪܗ ܒܒܪܝܬܗ. ܟܠܗ ܡܠܟܐ ܒܗܘܢ. ܕܒܟܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ
ܗܘ. ܕܢܦܫ ܠܓܠܝܬܐ ܕܦܠܚܘܬܗ. ܒܟܠܗ ܕܦܪܢܣܐ. ܕܗܘ ܗܘ 66
ܗܢܐ ܡܫܬܘܝ. ܦܠܓ ܠܫܘܐ ܡܫܬܪܐ. ܘܦܠܓܗ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ ܀ ܡܘܬܐ ܠܦܘܪܢܣܐ. ܒܟܪܐ ܕܦܠܓܘܬܐ. ܕܠܦܠܓܗ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ ܗܘ. ܘܪܘܚܗ ܕܠܐ ܐܣܝܪܐ. ܘܫܡܗ ܕܠܐ ܡܬܚܠܦ. ܘܦܠܓܗ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ. ܕܐܬܟܠ ܠܦܪܢܣܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܕܐܢܫ ܒܣܪ ܢܦܫܐ. ܘܗܝܟܠܗ ܕܒܟܠܗ ܗܘ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘ. ܘܫܡܗ ܕܢܦܫܐ ܗܘ ܀ ܗܐ ܐܢܫ ܠܢܦܫ ܡܪܟܒ. ܦܠܓܐܠܗܝ ܒܫܠܝܛܐ. ܕܐܦܫ ܟܠ ܗܘܝܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܦܫ ܟܠ ܐܢܫܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܪܢܣܐ. ܘܐܦܫ ܕܠܐ ܟܠܗ ܒܪܢܫ. ܕܡܠܟ ܠܦܪܢܣܐ. ܠܐܠܗܐ ܘܠܗܘܢܐ. ܘܐܦܫ ܠܫܡܝܐ. ܠܡܠܟܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܀ ܗܢܘ ܠܐܒ ܒܫܡܝܐ. ܕܠܐ ܐܠܗܐ ܐܘܐܦ. ܦܠܓܗ ܕܠܗܘܢ. ܘܠܐܬܐ ܕܦܠܓܐܠܗܝ. ܦܪܝܫܐ ܐܠܗܐ ܕܐܘܐܦ. ܘܦܠܓܗ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܘܐܦ

XLIV, 1—24 desunt in cod. D. 33 D ܒܗ 37 D ܡܠܟܘܬܐ 38 D ܠܡܠܟܘܬܗ 39 D ܘܗܘܢܕ 42 D ܠܦܪܢܣܐ 45 D ܘܠܡܠܟܘܬܗܘܢ. Post hunc versum desinit cod. D.

65 ܕܫܬܐܣ̈ܬܐ. ܐܝܟܐ ܗܘܐ ܘܐܠܘܠܐ. ܢܘܢܐ ܕܫܠܠܬܐ ܠܘܬ ܦܠܓܗ. ܗܟܢ ܒܝܗ ܡܛܐ. ܘܦܪܝܫ ܘܠܝܬ ܒܐܪܥ. ܡܛܠ ܟܠ ܡܬܝܢܐ. ܡܩܒܠ|| ܒܡܫܒܚܘܬܐ:. ܡܢܘ ܕܢܫܡܥ ܠܗ. ܡܢܘ ܕܐܡܪ ܠܗ. ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܠܒܝܬܐ. ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ ܠܗ. ܐܘ ܕܗܘ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ. ܠܐ ܢܫܐ ܕܡܟܝܟܘ. ܒܫܒܚܬܗܘܢ ܕܟܠ ܕܒܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ ܡܢܗ. ܕܠܐ ܠܘܬ ܟܝܢܐ ܟܠ ܠܗ. ܒܡܐ ܕܢܚܬ ܠܡܣܟܢܘܬܐ. ܡܫܒܚܘܬܗ ܘܬܫܒܘܚܬܗ:. ܠܡܫܘܚܬܐ ܡܟܝܟ. ܡܫܡܗ ܐܠܗܐ. ܕܐܬܚܙܝ ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܒܗ. ܠܐܢܫܘܬܐ ܒܡܪܟܒܬܐ. ܦܓܪܐ ܐܦ ܢܦܫܐ. ܒܢܦܫܗ ܡܢܟܣܐ ܕܟܠܗܝܢ. ܘܕܠܐ ܡܚܝܠ ܦܓܪܗ ܚܕܐ ܒܚܘܪܐ. ܝܕܥܐ ܕܒܫܡܐ ܘܒܟܠܗ. ܕܠܐ ܐܬܚܫܚܘܗܝ ܐܚܕܐ. ܕܟܠܗ ܗܘܟܢ ܒܥܘܡܪ. ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܦܓܪ:. ܘܐܦ ܗܘ ܠܦܓܪܗ ܠܘܬܗ. ܡܢܟܣ ܐܚܝܕܐ. ܐܬܠܒܫ ܘܦܫ ܡܢܗ. ܡܢܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܬܥܒܝ ܕܒܫ ܘܐܪܥܐ. ܐܬܥܗܕܘܢ ܠܟܠܗ ܐܬܪܐ. ܕܢܥܒܪ ܟܠ ܦܓܪܐ ܕܐܬܚܝܒ. ܕܗܘܝܘ ܠܟܠܗ ܡܘܬܐ. ܕܠܗܐ ܠܥܠܡܐܢܘܗܝ. ܠܦܓܪܐ ܕܒܫ ܘܢܦܫܐ. ܘܦܓܪܐ ܕܒܫ ܘܢܦܫܐ:. ܐܦ ܡܘܪܒܐ ܐܪܥܐ. ܒܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܠܫܡܝܐ ܠܥܡܗ ܡܛܠܐ. ܣܝ ܒܚܝܪ ܕܫܠܘ ܡܫܒܚܘܬܗܘܢ. ܡܥܡܪ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܪܐ ܕܠܐ ܡܫܬܐ ܠܡܫܘܚܬܗ. ܕܢܩܘܡ ܒܝ ܫܠܡ. ܘܡܟܠܡ ܒܡܘܩܪܐ. ܕܦܓܪܐ ܒܥܘܡܪܐ. ܠܪܘܚܐ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ:. || ܐܘ ܕܝܢ ܦܠܓܐ ܕܢܦܫܗ. b
ܦܓܪܗ ܕܢܦܫ ܕܠܗ. ܣܝܡ ܠܟܠܗ ܕܫܠܡ. ܕܠܐ ܐܬܠܘܫ ܦܓܪܗ. ܕܡܢܝܢܐ ܒܐܪܥ ܫܠܡ. ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܠܗ. ܒܡܫܘܬܐ ܘܒܐܠܗܘܬܐ ܐܬܚܝܗ. ܐܦ ܠܡܫܘܚܬܐ. ܕܫܠܡ ܕܡܫܬܡܗܝܢ. ܘܦܪܘܫ ܕܡܬܚܙܐ. ܐܡܝܢ ܠܥܠܡܝܢ:.

---

243 C ܐܬܠܝܢ 258 D ܐܝܟ ܚܕ 262 C ܘܚܝܐ 267 C ܐܦ 272 C ܐܬܐ 277—287 desunt in cod. D. 287 A ܒܡܝܩܪܐ 294 C ܠܗܘܢ 297 C ܕܐܬܚܝ 299 D ܐܡܝܢ In fine carminis addit C: ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ: ܗܘ ܕܝ ܕܝܠܗ ܠܗ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܬܪܚܡܢܘܬܐ. ܗܘ ܕܝ ܠܗ ܕܐܬܡܚܠܐ. ܠܥܠܡܐ ܠܥܠܡܝܢ.

ܫܒܠܠܝܢ ܩܢܝܠ. ܐܦ ܠܐ ܥܡܕܠ ܩܒܠܐ. ܐܘ ܩܒܠܐ ܐܢܬ. ܗܐ ܫܥܠܐ ܠܡܛܘܠ ܡܢܟܐ. ܕܒܙܐ ܡܢܟܝܢ ܕܡܢܬܐ. ܘܟܠܐ ܡܬܥܡܪ ܡܢܬܐ. ܡܢܕܐ ܗܘ ܕܐܬܒܪܐ. ܕܥܠܝܗܘܢ ܦܩܦܩ ܡܥܪܗ ܀ ܗܟܢܐ ܕܗܐ ܐܢܐ ܡܠܟܐ. ܓܒܝܠ ܗܘ ܠܡܠܐܟܘܗ. ܡܘܟܘܗ ܥܠܡܟܘܬܗ. ܟܕ ܕܠܡܠ ܠܕܪܓܝܠ. ܕܪܘܫܐ ܣܠܩ ܠܫܐ. ܘܦܓܪܐ ܠܠܫܢ ܗܘ. ܕܟܕ ܠܐܬܟܡܟܘܗܝ ܢܦܫܐ ܕܡܬܐ. ܠܐܢܫܐ ܗܘ ܡܠܐܟܝܢ. ܐܢܫܐ ܘܐܢܫܐ. ܘܡܠܐܟܘܗ ܐܝܟ ܕܥܒܕܐ. ܒܦܓܪܗ ܥܠܡܟܢܐ ܀ ܐܝ ܟܝܢ ܠܡܦܢ ܠܗ. ܗܕܐ ܠܐܘܦܠܐ. ܕܠܡܫܘܒ ܘܠܡܪܐ ܠܥܡ. ܕܗܟܢܐ ܡܢܗ ܐܢܫܐ. ܦܩܘ ܘܦܩܠ ܠܗ. ܩܢܠܗ ܡܢܗ ܡܘܬܐ. ܘܡܢܐ ܫܡܐ ܕܦܪܘܩܐ ܠܡܟܟܡܘܗܝ. ܠܦܓܪܐ ܥܠܡܟܢܐ. ܡܡܘܬܗ ܡܦܪܘܩ ܟܠ. ܫܪܝ ܡܢܝܫܠ ܘܦܓܪܐ ܠܗ. ܠܦܓܪܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܀ ܗܐ ܒܝܥܝܢ
b ܥܠܢܫܐܗ. ܕܡܟܗ || ܕܢܟܕܪ. ܡܦܪܘܩ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܟܠܢ. ܠܦܓܪܗ ܕܟܪ ܐܠܗܐ. ܦܪܘܩ ܥܒܕܠ ܠܦܓܪܗ. ܕܐܪܐ ܘܝܗܒܠܗ ܗܘܐ. ܗܟܝܢ ܦܪܘܩ ܕܢܦܫܗ ܒܦܓܪܗ. ܠܦܓܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܗ ܗܘ ܡܬܥܡܪ ܠܟܠܗܕ. ܕܣܓܐ ܠܡܕܪܡܐ. ܕܫܘܕ ܠܡܟܠܡܢܐ ܀ ܠܫܐ ܕܠܡܕܪܐ ܗܘ. ܦܪܘܩ ܗܘ ܡܢܗ ܠܦܓܪܗ. ܘܡܪܘܡ ܕܠܡܠܟܠ. ܡܠܐܟܐ ܠܐܘܦܠܗ. ܘܐܦ ܦܠܐ ܠܦܠ ܥܠܢܫܗ. ܕܢܦܫ ܗܘ ܡܢܗ ܠܥܡ. ܘܡܢܐ ܫܡܐ ܠܡܫܪܝ ܟܠ ܦܪܘܩ ܟܠ. ܟܠ ܠܦܓܪ ܠܡܬܠܐܟܘܗܝ. ܘܫܒܩ ܟܠܗܘܢ ܢܦ ܠܗ. ܠܦܓܪܗ ܕܦܪܘܩܐ. ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܗ ܀ ܠܦܓܪܐ ܕܢܦܫ ܟܕܦܪܐ. ܦܪܘܩܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܘܬܗ. ܫܠܝܐ ܕܠܐ ܟܢܫܐ. ܒܢܫܐ ܐܠܗܐ ܟܠܦܪܝܡ. ܘܫܬܐ ܫܠܝܚܘܬܗܘܢ. ܒܢܫܐ ܐܠܗܐ ܟܪܝܗܘܢ. ܦܓܪܐ ܠܡܫܡܫܘܬܗܘܢ ܠܦܓܪܝܢ. ܕܦܓܪܘܗܝ ܒܢܦܫܗ. ܦܓܪܐ ܢܦܫܗ ܕܦܓܪܐ. ܕܦܓܪܐ ܗܘܐ. ܫܕܪ ܕܩܫܝܫܘܬܐ. ܕܫܡܫܘܬܐ ܥܠܡܟܢܝܢ ܀ ܫܡܐ ܕܝܢ ܡܢܐ ܒܫܡܝܢ. ܦܓܪܐ ܐܢܐ ܕܠܟܢ. ܠܦܓܪܐ ܥܠܡܟܢܐ. ܠܦܓܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܠܪܘܚܐ

---

171 C ܠܡܠܐܟܝܢ   177 C ܕܦܓܪܬܐ   179 Abhinc incipit cod. D.   181 D ܡܘܟܘܗ ܥܠܡܟܘܬܗ   186 D ܡܠܐܟܝܢ   188 ܐܝܟ ܥܒܕܐ   195 C ܒܦܓܪܗ   196 C ܠܡܟܟܡܘܗܝ   203 A ܡܢܗ   204 C ܕܦܓܪܐܠܗܐ   217 C ܕܠܫܐ   219 C ܠܦܓܪܐ et omittit ܟܠ   221 D ܕܦܓܪܐܠܗܐ   233—255 desunt in cod. D.   224 C omittit ܗܘ   227 A ܥܠܡܟܘܬܗܘܢ   229 C ܠܡܫܡܫܘܬܗܘܢ

ܢܘܪܐ. ܘܕܡܟܝܢ ܫܠܝܐ. ܒܗܘܢ ܬܫܠܡܢ ܦܘܪܥܢܗ. ܕܐܬܛܪܝܢ ܠܟܠܗܝܢ
ܘܡܫܬܥܝܢ. ܡܬܚܫܚܝܢ ܘܡܬܦܬܚܝܢ. ܘܩܪܝܢ ܕܟܠܗ ܓܒܝܐ. ܠܗܘܢ
ܒܟܠ ܓܒܝܐ. ܘܢܫܘ ܠܚܫܒܬܐ:· ܬܠܬܐ ܒܗܘܢ ܐܝܬ. ܕܗܘ ܐܝܠܝܢ
ܩܠܝܠܐ ܗܘ. ܒܩܠܝܠܐ ܗܘ ܡܬܦܫܩܝܢ ܠܗ. ܠܦܫܩܐ ܠܡܠܝܬܐ. ܩܠܝܠ
ܕܦܘܪܫܢܐ. ܢܚܘܬܐ ܗܘ ܠܡܢܝܢ ܩܠܝܠ. ||ܠܡܦܩܢ ܩܠܝܠ ܡܪܕܝܢ ܗܘܝܢ. b
ܘܗܘܝܢ ܗܘ ܩܠܝܠܝܢ. ܒܒܢܝܐ ܡܫܬܪܝܢ ܠܗ. ܕܬܠܝܬܐ ܐܝܟ ܗܕܐ
ܠܗ. ܘܐܢܫܠܐ ܠܗ ܡܬܕܪܫܝܢ:· ܬܪܝܨܐ ܠܡܬܕܪܫܝܢ. ܕܠܚܡܐ
ܘܡܬܟܬܫܝܢ. ܘܐܬܪܣܝܢ ܗܘܘ ܕܐܠܗܝܢ. ܗܘܝܢ ܠܡܬܪܥܝܢ. ܕܫܬܐ
ܡܢܗ ܕܟܠܗܘܢ. ܡܬܠܐ ܕܒܟܠ ܘܡܠܟܐ. ܘܡܪܘܢ ܡܦܩܢ ܗܘܐ ܒܝܬ ܡܫܠ.
ܠܡܪܕܐ ܕܐܢܫܐ. ܕܢܦܫ ܠܡܬܚܫܒܐ. ܕܠܐ ܫܘܒ ܒܠܚܘܕܝܐ. ܕܐܦ ܡܫܘܠ
ܕܡܝܐ ܒܗ:· ܠܐ ܢܦܩ ܐܝܟ ܩܪܝܒ. ܕܡܠܐ ܗܘ ܠܡܫܬܐ ܒܠ. ܐܠܐ ܐܝ
ܗܘ ܡܠܘܬܐ. ܕܡܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܦܢܝ. ܕܠܐ ܐܝܟ ܩܠܝܠܐ ܩܘܪܒܗ. ܒܡܠܘܬܗ
ܕܫܠܡܐ. ܘܟܪ ܒܠ ܠܡܦܢܐ ܒܠ ܘܒܥܘ ܗܘ. ܒܥܠܡܐ ܗܘ ܠܡܬܚܫܒ.
ܡܠܘܬܐ ܕܫܪܪܘܬܐ. ܕܡܠܐ ܒܦܘܠܚܢܗ. ܡܠܘܬܐ ܕܚܣܝܢܘܬܐ:· ܐܦ ܝܬܝܪ
ܗܘ ܦܘܪܐ. ܡܠܝܐ ܕܫܠܘܬܗ. ܗܘܐ ܡܬܚܠܦ ܗܘܬ. ܒܪܥܝܢܐ ܒܥܕܪܢܐ.
ܕܥܒܕ ܒܥܘܒܕܘܗܝ. ܚܝܠܗ ܕܢܦܫܐ. ܠܐ ܝܗܒ ܓܐ ܟܠܠܐ ܕܐܡܝܢܘܬܗ.
ܕܬܪܬܝܢ ܒܥܘܡܪܐ. ܒܗܕܐ ܡܫܬܟܚܐ. ܕܥܒܕ ܒܝܬ ܒܝܬ ܚܝܠܗ. ܘܡܢܗܘܢ
ܒܪܘܚܗܘܢ:· ܗܝܟ ܗܘ ܫܦܝܪܐ. ܩܠܝܠܐ ܠܡܦܩ ܕܠܐ. ܘܠܡܦܩ ܕܝܢ
ܘܡܣܪܩ. ܡܠܘܬܐ ܕܫܘܪܥܗ ||ܗܘ. ܠܐ ܡܠܝܐ ܠܡܬܚܫܒ. ܩܠܝܠܐ ܕܚܫܒܬܐ. 64
ܐܦ ܠܐ ܚܫܒܠ ܩܠܝܠܐ ܘܡܠܝܐ. ܩܠܝܠܐ ܕܫܘܫܠܡܐ ܗܘ. ܐܦ ܚܫܒܠ
ܕܡܫܠܡܐ ܗܘ. ܠܡܠܘܬܐ ܗܘ ܫܠܡܐ. ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܦܘܪܥܢܐ:· ܠܐ
ܡܫܠܡܐ ܩܝܡ ܡܬܬܢܝܐ. ܩܠܝܠܐ ܕܒܪܘܚܐ. ܟܠ ܦܬܝ ܕܝܡ ܘܐܩܝܡ. ܕܢܦܩ

106 C ܒܒܩܠ ܕܝ ܫܠܝܐ 107 C ܐܫܬܒܪ 109 C ܫܬܡܪܝܢ 119 C ܫܬܡܪܝܢ 128 B ܡܗܡܢ 129 C ܘܐܬܟܬܒ 136 C ܒܩܠ 137 C ܗܘ 138 BC ܕܐܬܡܠܐ 139 B ܡܬܠܘܘ, C ܐܬܓܡܠ 141 C ܒܩܠ ܠܡܦܪܐ ܒܩܠ 144 C ܕܡܬܠܐ ܗܘ ܒܓܡܝܪܘܬܗ 145 C ܕܚܣܝܢܘܬܗ 148 C ܗܝ ܗܝ 155 C ܒܓܡܝܪܘܬܗ 159 A ܘܡܫܬܪܪ ܕܐܝܟ 163 C ܘܐܦ 165 C ܘܡܫܡܫ 166 Deficit cod. B inde a voce ܠܡܫܡܘܬܐ 168 C ܡܬܬܠܘܘ

ܡܫܪܐ ܕܪܝܫܐ ܒܡܫܬܐ. ܚܠܐ ܕܥܠܐ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܥܒܕܐ ܗܘܐ. ܡܫܪܐ ܕܝܢ ܠܚܣܝܐ. ܕܒܗ ܐܬܝܠܕ ܡܪܢ ܕܥܠܡܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܕܠܥܠܡ ܡܢ ܥܒܕܐ ܡܫܪܐ. ܡܫܪܐ ܣܠܩܬ ܕܐܬܐ. ܡܫܪܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܗ. ܠܚܣܝܐ ܡܚܕܐ ܗܘܐ܀ ܡܛܠ ܕܝܢ ܥܡܗ ܐܬܝܠܕ. ܠܐ ܕܫܠܐ ܦܘܪܩܢܐ. ܡܪܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܡܫܪܐ ܕܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܘܐܠܠܟܬܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦܢ ܡܫܬܘܕܥ. ܡܫܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܠܐܘܪܫܠܡ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܕܐܬܥܒܕܬ ܐܪܥܐ ܥܒܕܐ ܘܥܠܡܐ ܒܩܠܐ. ܡܢ ܠܚܡܐ ܕܐܬܐܟܠܘ. ܒܦܪܘܫܘܬܗܘܢ ܫܠܝܚܐ. ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ܀ ܡܫܪܐ ܡܢ ܟܠ ܐܘܪܚܐ. ܒܡܫܒܚܘܬܗ ܫܪܝܪܐ ܘܐܡܝܢܐ. ܐܬܝܠܕ ܗܘ ܡܫܪܐ ܥܢܝܐ. ܡܫܪܐ ܗܘܐ ܕܐܬܟܪܙ ܠܗ. ܚܝܐ ܦܪܘܩܢ ܠܡܫܬܐ. ܘܐܬܟܪܙܬ ܒܫܠܡܐ ܡܫܪܐ. ܕܐܪܟܢ ܫܡܝܐ ܠܡܠܝܐ ܗܘ. ܕܐܢܫ ܠܝܠܝܐ ܕܚܠܬܐ. ܩܥܘ ܕܝܢ ܡܪܢ ܗܘ. ܐܠܗܐ ܕܡܪܝܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܠܥܡܡܐ ܥܡܗ. ܡܫܪܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܕܡܢ ܠܚܡܐ. ܫܡܝܢ ܘܐܪܥܐ. ܐܘܪܚܐ ܠܚܝܐ.

ܡܥܡܕܢܐ ܕܝܘܡܐ ܡܫܪܐ|| ܘܡܫܪܐ ܠܚܝܐ ܐܢܫ ܗܘܐ. ܘܠܐ ܕܡܪܝܐ 63
ܠܟܠ ܥܡܐ. ܡܫܪܐ ܠܘܬ ܡܫܒܚܘܬܗ. ܐܠܗܐ ܡܢ ܘܡܪܝܐ. ܘܐܬܡܛܝ ܠܓܒܪܐ ܘܡܕܝܢ. ܐܦ ܡܢ ܗܘ ܚܕܐ. ܐܠܗܘܬܗ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܘܐܬܡܛܝ ܕܚܕܐ ܕܚܝܐ. ܥܠܝܗ ܘܡܕܝܢ ܗܘ. ܐܬܡܛܝ ܗܘ ܕܥܡ ܥܠܡܐ. ܐܬܡܛܝ ܕܢܚܡܐ ܗܘ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܐܢܐ ܕܒܗ ܚܕ ܡܫܒܚܘܬܐ. ܡܥܡܕܢܘܬܗ. ܡܥܡܕܢܐ ܡܢ ܡܥܡܕ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܢܬ. ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܠܒܫ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܐܠܗܘܬܗ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܚܕ ܐܬܚܙܝ ܡܫܝܚܐ. ܕܡܫܒܚܐ ܕܡܚܝܢܐ. ܫܠܡܐ ܥܠ ܥܡܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܦܪܘܩܢܐ. ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܥܡܕܢܘܬܐ. ܕܡܥܡܕܢܐ ܗܘ ܕܡܫܒܚܢܐ. ܠܟܠܢܫ ܕܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܠܡܥܡܕܢܘܬܗ܀ ܡܢ ܠܡܥܡܘܕܝܬܗ. ܐܡܪ ܕܝܢ. ܡܥܡܕܢܘܬܗ ܡܫܒܚܐ. ܠܩܕܡܝܐ ܡܢ ܚܠܐ. ܠܚܝܐ ܡܥܡܕܢܘܬܗ. ܠܡܥܡܕܢܐ ܐܠܗܝܐ.

---

39 C ܠܡܫܝܚܐ 48 C ܐܬܡܛܝ 49 C ܐܦ 51 B ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܝܢ, C ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܝܢ 60 C ܡܫܪܐ 66 B omittit ܗܘ 69 B ܡܢ, C ܡܫܪܐ 76 AC ܡܥܡܕ 77 AC ܠܡܫܝܚܐ 78 AB ܘܡܕܝܢ 85 C ܕܡܫܒܚ 88 C ܡܥܡܕܢܐ 89 C ܐܢܬ 94 C ܡܫܪܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܢ 95 C ܚܠܐ ܡܢ ܥܡܐ 96 C ܐܬܐ 99 C ܕܡܫܒܚܐ

ܘܐܦܢ ܡܥܒܪ ܐܘܪܚܐ. ܒܥܕܢܐ ܕܢܦܩ. ܒܥܕܢܐ ܕܡܢܝܢ ܒܐܘܪܚܬܗܘܢ.
ܕܥܡܗ ܩܕܡ ܗܘܘ ܡܢܗܘܢ. ܥܘܠ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܪܚܡܬ ܀ ܕܐܘܕܝ
ܗܘܐ ܠܗ. ܩܕܝܫܐ ܡܠܘܗܝ. ܘܒܪܘܟܐ ܕܒܪܟܐ. ܐܠܐ ܕܥܡܟܗ. ܘܒܦܘܡ
62 ܘܒܗܘܐ ܕܐܘܕܝ ܢܣܝܢܐ. ܙܪܥ ܕܐܬܥܗܕܘܢ ܐܝܟ ܕܝܢ ܩܕܝܫܐ. ܕܐܘܕܝ ||
ܠܚܙܩܐ ܐܬܠܘܟܒ. ܗܘ ܐܦܢ ܗܘܐ ܕܒܫܠܡܐ. ܠܐܬܪܝ ܩܕܝܫܐ ܕܒܪܘܟܐ.
ܒܫܠܡܐ ܠܗ. ܟܠܗ ܒܚܝܘܬܐ ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܗܘܢ
ܩܕܝܫܐ. ܘܐ ܒܫܡܐ ܩܢܝ ܠܗܢܐ ܕܥܡܗܘܢ ܀

XLIII.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܫܡܥܘ ܒܩܘܒܠܐ ܀

ܩܘܐ ܗܘܐ ܡܥܒܕ. ܒܟܥܒܗ ܒܝܘܡ ܩܕܡܝܐ. ܡܥܒܕܐ ܠܟܠ
ܥܡܠܗܘܢ. ܕܒܗܘܢ ܒܥܒܕܬܗ. ܩܘܐ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ. ܕܡܚܝܐ ܗܘܢ
ܒܗܘ ܟܢܫܐ. ܕܡܠܬ ܗܘ ܒܥܠܝܗܘܢ ܒܪܘܚܗ. ܥܡܠܐ ܠܟܠ ܡܢܗܐ.
ܕܒܗܘܢ ܡܠܟ ܚܝܐ. ܒܥܡܠܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܚܠܦܝܢ ܕܐܬܝܐ ܕܥܠܘܗܝ [ܒܟܘܡܬܐ:]
ܠܐ ܒܬܠܡܝܕܐ ܥܦܪܐ. ܕܫܦܝܪ ܕܗܒܝܠܘܬ ܒܝ ܀ ܡܥܒܕ ܒܬܘܢܐ. ܢܦܫܗܘܢ
ܗܘܐ ܒܟܠܐ ܟܠ. ܐܝܟܐ ܕܡܦܪܢ ܐܢܫ. ܠܐ ܐܝܬ ܕܫܪܐ ܠܗ. ܐܘܩܡ ܒܬܠܡܝܕܘܬܗ.
ܒܝܘܡܐ ܕܒܥܒܕܬܐ. ܡܥܒܕܐ ܠܟܠ ܥܡܠܗܘܢ ܕܒܥܒܕܘܗܝ. ܒܢܦܫܐ ܕܝܠܗܝܢ.
ܡܥܠܝܗܘܢ ܟܠܗ ܡܕܝܢ. ܡܠܟܝܢ ܒܐܦܝܐ. ܒܥܡܠܗܘܢ ܕܢܦܫܐ ܀ ܡܥܒܕܐ
ܡܝܬܝܢ ܚܝܐ. ܢܘܪܐ ܠܗ ܟܠܗ ܡܢܗܐ. ܟܠܗ ܗܘܐ ܟܠܗ. ܘܚܝܐ
ܠܥܒܕܘܗ ܕܒܥܠܐ. ܒܥܡܠܐ ܗܘ ܕܠܐ ܗܘܐ. ܡܥܡܗ ܒܥܒܕܐ. ܗܘ
ܐܝܟ ܠܡܠܬܐ ܒܥܠܡܐ. ܟܠܗ ܒܝܘܡ ܒܢܦܫܗܘܢ. ܒܟܠܗ ܘܐܦܫܪܘܬܗ.
b ܩܝ ܒܫܡܐ ܣܓܝܐܐ. ܒܥܘܒܐ ܒܫܡܐ ܠܚܡܐ || ܀ ܥܡܠܗܘܢ ܕܐܒܫܬ.

123 B ܡܫܡܫܢܐ

XLIII. Inscr. A habet in margine ܕܦܪܝܫܐ; Cod. B ܐܚܪܢܐ ܩܠܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܫܡܥܘ ܒܩܘܒܠܐ, Cod. C ܕܦܪܝܫܐ ܩܠܐ ܥܠ   7 C ܗܘ ܕܒܫܠܡܐ   10 C ܡܦܪܫܐ   12—13 In C est alia unitha: ܠܥܒܕܗܘܢ ܒܥܡܠ ܕܐܒܟܝ. ܢܒܥܘܢ   14 B ܒܬܘܠܘܬܐ   21 A ܕܐܬܚܠܠܬ   22 A ܡܫܡܫܢܘܢ   28 AB ܠܥܘܠܬܗ   30 C ܒܝܡܝܢܐ   32 AC ܚܝܠܬ

ܘܫܡܝܐ ܕܠܐ ܐܠܦ ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܫܒܚܗ. ‖ ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ ܠܟܝܢܐ ܕܒܪܘܝܗ. 61
ܟܕ ܐܝܟ ܡܪܟܒܬܗ ܚܝܘܬܐ. ܘܥܒܕܘܗܝ ܫܡܝܫܝܢ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܘܡܛܠ ܕܫܠܛܢܐ
ܥܠ ܟܠܗ. ܫܒܝܚ ܫܘܠܛܢܗ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܐܦ ܚܝܘܬܐ. ܕܡܫܒܚܝܢ
ܥܠ ܟܠ ܚܕ ܟܠܗ. ܫܠܝܛܐ ܗܘ ܐܦ ܥܠ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܡܪܐ ܗܘ
ܕܟܠ. ܐܦ ܕܡܠܐܟܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܫܠܝܛܐ
ܕܐܪܥܐ ܠܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܐ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܗ. ܟܕ ܐܝܟ
ܡܫܡܫ ܠܗ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܫܘܠܡܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠ ܡܫܡܫܢܐ.
ܡܫܡܫ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܪܐ ܕܟܠ. ܡܫܡܫ ܡܪܐ ܕܫܡܝܐ.
ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫ ܠܥܒܕܐ ܕܐܬܐ. ܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܡܪܐ ܡܠܟܐ.
ܠܐ ܐܬܟܢܫ ܗܘܐ. ܫܡܝܐ ܕܫܡܫܐ. ܘܐܬܟܢܫ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫ ܠܐܪܥܐ.
ܫܠܚ ܗܘ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܫܠܝܚ ܟܕ ܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܟܢܫ ܫܡܫܢܝܢ
ܡܫܡܫ ܫܡܫ ܒܗ. ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܐܡܠܟ. ܐܦ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܕܐܝ ܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܐ ܐܝܟܢ. ܠܐ ܡܢܐ ܐܬܬܘܐ ܫܡܝܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܐ
ܘܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘ. ܘܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܗ. ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܐ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܗ
ܠܗ. ܕܗ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫ. ܕܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܝܢ ܗܘܐ ܫܡܝܐ. ܫܡܫ
b ‖ ܕܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܘ ܕܡܫܡܫܢܐ ܒܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܘܕܡܫܡܫܢܐ.
ܐܦ ܐܠܐ ܡܢܟ ܗܘܝܬ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܫܡܫ ܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܝܬ.
ܘܐܝ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢ ܗܘܝܬ. ܐܘ ܠܡܫܡܫܢ ܒܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܝܬ.
ܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ. ܗܐ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܫܡܝܐ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܟܕ
ܠܗ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܢܐ. ܫܡܝܐ ܫܡܫ ܡܢ ܫܡܫܐ. ܟܕ ܠܫܡܫܐ
ܐܡܪ ܘܐܡܪ. ܘܫܡܫܐ ܠܫܡܫ ܘܡܫܡܫ. ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܒܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫ
ܒܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫ ܒܡܫܡܫܐ ܠܫܡܫܐ. ܫܡ ܫܡܫ ܕܫܡܫܐ ܡܫܡܫ. ܗܐ ܫܡܫܐ
ܫܡܫܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܠܡܫܡܫܐ. ܕܫܡܫ ܫܡܫܢ. ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܡܪ
ܕܡܫܡܫ. ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ. ܘܐܠܗܐ ܕܡܫܡܫ ܐܡܫܡܫ ܢܫܐ. ܡܫܡܫܢ
ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫ. ܠܐ ܗܘܐ ܫܡܫ ܢܫܐ ܗܘܐ. ܕܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ ܗܫܡܐ.

46 A ܕܠܡܫܡܫ 49 B ܡܫܡܫܢܐ 54 B omittit ܗܘ 67 — 79 Haec stropha invenitur etiam in cod. G 68 G ܡܫܡܫ 71 G ܡܫܡܫܢܐ 72 G ܐܘ ܫܠܚ ܒܡܫܡܫܐ 74 G ܫܡܝܐ 76 G ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ 112 A ܗܘܐ

ܬܒܪܐ ܘܐܬܥܒܪ. ܐܝܟܐ ܫܠܝܘܬ. ܗܐ ܝܠܕ ܡܬܦܢܝܢܐ ܠܥܠܡܐ ܗܘܐ
ܠܗ. ܘܐܬܥܒܪ ܠܗ ܐܘ ܠܥܠܡܐ. ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܐ
ܠܡܫܬܥܝܘ. ܦܠܓ ܡܢܝܢܐ ܕܬܪܝܢܘܬܗ ܕܝܠܗ. ܘܐܠܦ ܡܢܗ. ܐܝܬܐ
ܕܡܬܦܠܓܐ ܕܝܠܗ. ܘܐܦ ܡܬܦܠܓܐ ܒܟܠܗ ܗܘܐ. ܦܠܓܗ ܘܟܠܗ ܕܬܪܝܢ
ܕܝܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܀

XLII.

ܚ ܡܢ ܦܠܓܗ ܀

ܐܝܟܢܐ ܚܙܝܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܦܠܓܐ. ܐܝܟ ܠܗ ܕܐܬܦܠܓ. ܦܠܓ ܐܝܬܘܗܝ.
ܠܡܬܚܙܝܢܘ ܝܗܒ ܕܐܬܦܠܓ ܠܡܬܚܙܝܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܦܠܓ ܡܬܦܠܓܢܘܬܗ.
b ܒܡܬܦܠܓܢܘܬܗ ܡܢܗܘܢ ܕܚܘܝܐ. ܡܫܬܡܥ ܐܢܐ ܡܫܬܐܠ. ܡܫܬܐܠܐ ܕܦܠܓܘܬ
ܦܠܓܘܬܗ. ܠܡܬܚܙܝܢܘ ܦܠܓܝܢ. ܗܘܐ ܗܘ ܦܠܓܗ ܐܦ ܠܦܠܓ. ܐܬܦܠܓ
ܠܦܠܓ ܠܦܠܓ ܗܘ. ܗܘܐ ܘܦܠܓ ܐܝܬܘܗܝ ܕܠܦܠܓܗ. [ܦܠܓܘܬܐ:]
ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܟܠܐ ܡܬܦܠܓܐ ܠܡܬܚܙܝܢܐ ܀ ܡܬܦܠܓܐ ܠܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ. ܗܘ ܠܡܬܚܙܝܢܐ.
ܐܘ ܕܦܠܓܐ ܦܠ. ܗܘܐ ܠܡܬܚܙܝܢܘܬ. ܗܐ ܝܠܕ ܠܡܬܚܙܝܢܐ ܐܬܝܠܕ ܗܘܐ.
ܘܠܗ ܦܠܓ ܠܗ ܕܝܠܕܘ ܗܘܐ. ܐܦ ܐܬܝܠܕܘ ܚܕ ܦܠܓ ܚܕ. ܕܠܗ
ܒܡܬܚܙܝܢܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܗܘ. ܗܘ ܒܡܬܚܙܝܢܘܬܗ ܕܡܬܚܙܝܢܘܬܐ. ܦܠܓܗ ܠܦܠܓܗ.
ܕܦܠܓܗ ܚܝܠܐ ܦܠܓܐ ܗܘܐ. ܒܡܬܚܙܝܢܘܬܗ ܕܐܬܦܠܓܐ ܦܠܓܝܢ. ܕܚܝܠܐ
ܦܠܓܐ ܕܦܠܓܐ ܒܗ ܡܬܦܠܓ ܠܗ ܀ ܦܠܓܐ ܡܬܦܠܓܐ. ܠܦܠܓܝܢ ܗܘܐ ܦܠܓܝܢܐ.
ܒܡܬܦܠܓܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܬܦܠܓܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܦܠܓܐ ܦܠܓܐ ܡܦܠܓ. ܕܐܝܬ
ܗܘ ܡܬܦܠܓܐ ܠܦܠܓܐ. ܦܠܓܗ ܡܬܦܠܓ ܠܡܬܚܙܝܢܐ. ܘܦܠܓܗ ܦܠܓܗ ܠܡܬܚܙܝܢܐ.
ܗܝ ܠܡܬܚܙܝܢܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܦܠܓ ܘܐܬܦܠܓ. ܦܠܓܗ ܦܠܓ ܦܠܓܘܬܐ.
ܦܠܓܘܬܗ ܦܠܓܘܬܗ ܐܬܦܠܓܬ. ܘܐܬܦܠܓܬܗ ܠܦܠܓܘܬܐ ܦܠܓܐ ܒܦܠܓܘܬܐ ܀
ܒܗ ܕܦܠܓܐ. ܝܠܕܐ ܠܗܘܢ. ܐܦܠܓܗ ܗܘܐ ܝܠܕ. ܝܠܕܗ ܠܡܬܚܙܝܢ.

XLII. Inscribitur in B ܡܢ ܦܠܓܗ   23 B ܕܐܬܦܠܓܘܬܐ   24 B ܠܦܠܓܢ
35 Hic versus in B omissus, sed a manu seriori in margine additus est.
42 B ܝܠܕܘܬܐ   43 B ܗܘ pro ܗܘܐ habet.   44 B ܝܠܕܗ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] b
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 60
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

135 B [illegible] 137 B [illegible] 145 A [illegible] 153 A [illegible] 186 B [illegible] 188 B habet [illegible] pro [illegible]

ܒ̈ܢܝ. ܐܠܦܢܗܘܢ ܡܢ ܬܪܡܠܐ. ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܡܢ ܗܘܟܠܐ.
ܡܪܕܘܬܗܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܚܠܬܐ ܣܪܕܐ ܘܟܠܗܠܐ. ܗܕܐ ܡܫܬܪܝܢ.
ܠܡܫܬܠܛܘ ܫܘܡܠܐ ܠܡܫܬܡܥܢ. ܐܘ ܢܚܬܐ ܡܠܬܐ ܚܠܬܐ. ܐܘ ܕܡܫܚܬܗ
ܐܘ ܡܫܚܐ ܥܠܡܐ ܡܢ ܕܐܡܪܗ ܀ ܒܗܕܐ ܫܠܝܡܝܢ. ܒܝܘܡ ܚܘܪܒܐ. ܘܟܠ
ܕܡܢ ܒܠܒܘܕ. ܠܐ ܗܘܝܐ ܟܠ ܐܢܫ. ܗܘܐ ܕܐܡܪ ܫܥܬܗ ܕܚܘܪܒܐ ܐܡܬܝ.
ܥܠܝܗ ܕܒܠܒܘܟ ܡܫܒ ܠܗ. ܕܐܦܐ ܠܐ ܪܘܫܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܡܬܒܥܝܢ ܐܘ
ܡܬܐܡܪܝܢ. ܟܠ ܫܥܬܐ ܕܡܢ ܐܘ ܢܦܫܗ. ܟܠ ܕܐܡܪܐ. ܠܐ ܡܬܐܡܪܐ
ܡܢ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܫܥܬܐ ܡܪܕܘܬܐ. ܠܥܠܡܐ ܥܡܝܩܐ ܘܣܠܩܐ ܗܢܐ ܟܠ
ܐܢܫ ܀ ܒܗܘܢ ܐܡܘܪܐ. ܟܠ ܚܪܡܐ. ܕܟܬܘܒܐ. ܡܚܒܒ ܟܠܡܘܡ.
ܐܪܒܥܐ ܕܐܚܝܕܗ ܡܢܗܘܢ ܡܚܝܪܐ. ܕܪܚܡܬܗ ܒܚܝܕܗ ܠܐ ܡܦܩܐ. ܫܠܝܡܐ
ܒܫܡܐ ܐܡܪ ܐܫܦܩ. ܗܕܐ ܕܢܦܫܬ ܒܗ ܐܣܛܪܝܟ. ܗܕܐ ܕܠܒ ܪܘܚܗ ܠܐܪܒܥܐ.
ܒܐܘܦܝܬܗ. ܡܫܬܗ ܠܥܠܡ ܒܫܡܝܐ. ܡܫܡܗ ܪܘܚܐ ܒܟܠܡܫܬܐܗ.
ܡܠܡܕ ܠܡܠܘܫ ܪܘܚܐ ܪܒܐ ܒܟܠܡܫܬܐܗ ܀ ܫܡܥܬ ܠܡܫܬܐ. ||ܘܡܫܬܠܬ 59
ܡܫܡܫ. ܡܠܟܘ ܕܐܘܪܚ ܪܒܢܘܬܗ ܠܥܡ ܟܠ. ܕܡܢ ܠܐܡܪ ܪܘܚܐ ܡܫܬܠܬ.
ܕܕܪܝܢ ܡܢ ܕܪܝܢ ܐܡܫܬܗ. ܕܠܐܬܐ ܒܚܘܫܒܐ ܪܒܘܬܐ. ܠܐܡܬܐ ܕܟܠ ܡܢ
ܫܘܒܚܐ. ܒܡܠܟܐ ܡܫܒܚܘܗܝ. ܒܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܕܪܘܚܬܗ. ܒܝܘܡܐ ܕܗܘܐ
ܠܫܡܠ ܡܪܐ. ܕܟܠ ܘܐܡܝܢ ܘܠܐ ܠܐ ܕܡܫܬܒܚ ܪܒܐ ܗܘܐ ܀ ܪܘܚܫܠ
ܘܫܪܫܬ. ܕܪܘܡܪ ܪܘܚܐ. ܗܘܫܐ ܡܫܡܫ. ܕܢܒܥܐ ܟܠ. ܒܐܘܪܚܬܐ
ܕܒܫܠܗ ܠܐܪܡ ܚܝ ܗܘܐ. ܘܐܡܫܬܗ ܟܠܝ ܗܘܐ ܡܫܬܟܝ. ܘܡܠܟܬ ܟܠܟ
ܟܠܝܐ ܐܚܪܢܐ. ܕܠܐ ܬܬܟܠ ܥܠ ܬܬܟܠܢܐ. ܫܠܐ ܕܡܫܢܐ ܡܫܬܐ ܗܘܘܬ.
ܕܪܘܚ ܐܪܝ ܒܗ. ܘܕܐܬܬܐ ܠܗܘܕܐ ܐܘ ܫܡܥ. ܠܟܠܗܝܢ ܐܢܫܐ ܡܢ
ܕܗܘܝܘ. ܟܠ ܠܐ ܬܫܝܘ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܒܫܡܫ ܐܠܗܝ ܀ ܕܢܫܬ ܡܬܟܫܦܗܘܢ.
ܕܫܡܫܐ ܠܡܠܗ. ܕܗܘܐ ܟܠܗ ܐܟܡܐ ܡܫܬܒܚ ܠܡܫܬܒܚܘܬܐ. ܕܗܘܐ ܟܠܗ ܐܟܡܐ
ܐܫܬ ܡܫܬܐ. ܘܕܐܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ ܒܟܠܡܬܐ. ܘܐܫܬ ܠܡܚܪܒܗ ܕܐܬܪܘܬܟܠܬܐ.
ܗܘܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܐ ܡܫܬܒܚܘܢ. ܕܟܠܐ ܗܘܬ ܕܡܢ ܡܫܬܡܫܬܗ. ܕܡܫܡܐ

Inter vv. 96 et 97 deest unus versus enneasyllabus. In v. 115 rursus incipit cod. B. 116 B ܠܟܠܗܝܢ 126 A ܕܡܢ ܡܫܬܡܫܬܗ, quod verba transponenda esse monet.

ܕܠܐ ܐܫܬܡܥܘ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܥܡ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܚܫܐ ܘܫܢܩܐ. ܘܣܘܪܕܐ
ܣܓܝܐܐ. ܠܐ ܫܡܥܐ ܕܦܪܩ. ܐܡܟܝܠ ܕܝܢ ܥܠ ܠܒܐ ܣܡܝܟܘܬ. ܐܝܟ ܕܡܢ
ܐܡܬܐ ܕܡܣܪܩ ܐܢܐ. ܘܡܐܬܐ ܐܢܐ ܕܠܡܐ ܡܢܐ. ܬܠܝܬܝܢ ܠܟ ܫܒܚܬܐ.
ܕܬܫܡܫܘܢ ܥܠ ܡܦܩܬܐ. ܕܡܢܗ ܐܡܬܝ. ܐܦ ܐܬܩܢܐ ܐܝܟ ܡܬܪܚܡ. ܐܡܐ
ܕܢܥܒܕ ܠܠܫܢܗ. ܘܐܡܐ ܕܬܬܦܨܐ ܠܡܙܕܗܪ ܘܐܬܦܠܚܘܢ܀

XLI.

ܐ ܥܠ ܡܠܟܐ܀

ܐܡܪ ܫܡܥܘܢ. ܕܐܬܢܨܚ ܡܠܟܐ. ܕܢܦܩ ܐܠܗܐ. ܠܘܬܢ ܕܗܘܐ
ܗܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܢܫܐ ܐܢܐ ܕܐܬܠܝܐ. ܘܠܐ ܡܫܬܥܐ ܗܘܐ ܠܟ ܫܠܝܚܐ.
ܐܢܐ ܣܓܝܐ ܫܪܝܪ ܥܡ ܟܠܗܘܢ. ܘܐܬܦܫܛ ܡܠܟܐ ܕܐܬܦܫܛܗ. ܐܝܟ
ܠܗ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܗܐ ܗܘ ܫܡܝܐ. ܕܫܐܠ ܠܗ ܠܟܠ ܡܢܐ
ܕܥܠܡܐ. ܚܝܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܠܫܡܗ ܠܟܠܢ ܕܣܡܐ ܒܟܠ
ܥܡܡܝܢ. [ܠܡܠܟܘܬܐ:] ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܘܦܪܫܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܟܐ܀ ܘܫܡܥܬ
58 ܕܗܘܐ. ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܠܡܪܐ ܐܠܗܝ܀ ܕܡܠܟܘܬܗ ܗܘܝܐ. ܢܘܚܐ ܕܫܡܝܐ
ܐܡܬܝ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܕܡܘܬܐ ܕܠܡܐ ܚܕܪܐ ܗܘܝܐ. ܕܡܘܬܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ
ܥܠܡܐ. ܕܫܡܐ ܗܘ ܚܠܦܐ ܕܫܡܝܐ ܠܥܠܡܐ. ܚܘܒܐ ܕܫܡܝܐ ܢܘܚܐ ܘܫܠܡܐ.
ܡܢ ܕܐܠܐ ܠܡܫܡܐ ܦܠܚܘܬܐ. ܐܘ ܠܡܐ ܢܘܚܐ ܐܬܦܠܚܘ. ܫܡܝܐ ܬܪܝܨܝ ܠܐ ܡܬܐ
ܕܬܐܪܐ ܗܘ ܠܦܠܚܘܬܗ܀ ܠܟܠܗ ܕܐܬܐ. ܘܠܟܠ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܦܠܚܘ
ܐܢܐ. ܦܪܘܫܐܝܬ. ܫܡܥ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܠܗܐ ܚܕ ܗܘ. ܠܟܠ ܠܗ ܫܘܝܐ
ܕܐܠܗܐ. ܘܕܝܠܗ ܠܡܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܢܗܘܐ ܠܗ ܕܝܢ ܚܕ ܐܠܗܐ. ܕܐܝܟ
ܡܠܟܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ. ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܬܫܒܘܚ ܡܠܟܘܬܗ.
ܕܥܒܕ ܐܬܠܝ ܡܫܝܚܐ. ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܠܐ ܐܝܟ ܐܠܗܘܬܗ܀ ܗܐ ܥܠ
ܠܗܝܢ. ܐܢܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܟܠ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܫܡܥܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬ. ܫܡܥܐ
ܗܘ ܕܡܫܬܐ ܡܫܟܚܐ ܫܡܥ. ܕܐܬܚܙܝ ܠܐ ܡܬܚܙܐ. ܐܫܬܡܥ ܐܠܗܐ ܡܢ
ܡܠܟܐ ܕܢܪܘܡ ܠܫܡܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܫܬܥܝ ܫܒܝܠܐ.
ܕܠܐ ܡܢܟܝܢ ܠܗ. ܠܐܝܠܐ ܕܐܝܟܢܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܫܬܐ ܢܓܕܐ.
b ܠܫܪܝ ܡܥܒܕܐ ܡܢ ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܬܚܝܠܘܢ܀ ܘܥܒܕ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܫܬܟܚܢܐ.
ܥܒܕܝ ܐܠܗܐ. ܘܥܡܠܗ ܕܡܠܟܐ. ܢܓܠܐ ܕܫܡܫܘܗܝ ܡܢ ܟܠ

ܒܪ̈ܝܬܐ. ܘܗܘ ܗܘܐ ܠܟܠܗ. ܘܒܪܝܬܐ ܡܕܒܪܢܐ ܥܡܗ ܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܟܠ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܬܝܕܥܐ. ܘܝܕܥܬ ܐܢܘܢ ܒܚܟܝܡܘܬܐ ܒܐܠܗܘܬܗ܀ ܕܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ.
ܠܥܠܡ ܡܢܗܝܪܘܬܐ. ܒܡܠܐܟܐ ܗܘ. ܩܕܝܫܘܬܗ ܗܘܬ. ܐܫܝܢܬ ܠܡܪܝܐ
ܟܠܟܠܐ ܘܡܫܚܬ. ܕܐܬܚܫܒܬ ܠܗ ܕܝܠܬܗ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܗ ܫܘܒܚܬܗ.
ܘܐܬܬܥܝܪܬ ܠܗ ܫܘܒܚܬܗ. ܒܩܘܒܠܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܡܫܬܠܛܬ ܗܘܬ. ܥܠ
ܐܡܢܐ ܕܕܝܠܗ ܠܡܟܠܗ. ܗܘܐ ܠܗ ܢܦܠܬ ܢܚܬ ܐܝܟ ܒܪܩܐ. ܘܕܐܬܘܗ
ܡܠܟܬ ܒܢܝܐ ܠܟܠ ܫܘܪܝܐ܀ ܢܦܠܬ ܕܐܬܬܥܝܪܬ ܗܘ. ܘܡܪܐ ܫܠܝ ܗܘ.
57 ܒܐܘܚܕܢܐ ܗܘ. ‖ ܒܝܘܡ ܕܝܠܗ. [ܘܡܬܚܫܒ ܠܗ ܢܦܫܐ ܕܠܒܢ.]
ܡܢܗ ܒܝܘܡܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܒܠܒܐ. ܠܐܬܪܗ ܢܦܠ ܐܝܟ ܒܪܩܐ. ܐܬܩܪܝܬܐ
ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ. ܘܩܡ ܐܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܘܒܩܝܡܬܐ ܠܟܠ ܠܥܠܡܐ.
ܡܢܐ ܕܐܬܚܫܒ. ܠܒܘܢܝܐ ܕܡܠܟܐ ܠܐܠܗܝ. ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܡܬܚܫܒ
ܠܗ ܠܗ. ܠܟܘܠܗܘܢ ܒܝܬܐ ܘܡܬܚܫܒܐ ܕܠܥܠܡ܀ ܡܢܗ ܕܫܒܚ.
ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܕܠܐ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܕܡܬܚܫܒ ܡܢܗ. ܩܠܐ ܕܒܠܒܗ
ܡܠܟ ܒܠܒܗ. ܘܒܠܐ ܫܘܐ ܒܡܬܚܫܒܬܗ. ܚܝܠܐ ܕܒܠܗܘܬܗ ܢܦܠ.
ܘܒܠܒܗ ܫܘܒܚܐ ܕܢܦܠܬܗ. ܒܠܒܗ ܡܢܗ ܢܦܠ ܗܘ. ܘܫܒܩ ܠܒܗ.
ܥܠ ܕܐܬܚܫܒ ܘܢܦܠ ܒܟܠܗ. ܘܐܬܪܢ ܠܒܗ ܘܐܬܚܫܒ ܒܢܦܫܗ. ܬܪܝܢ
ܒܟܠܗ ܘܐܬܚܫܒ ܕܐܬܐ ܕܡܬܚܫܒܬܗ܀ ܕܠܒܗ ܡܢܗ. ܡܢ ܠܒ ܫܒܩ.
ܕܢܦܠ ܕܠܒܗ. ܠܒ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܐܬܐ ܠܟܠܐ ܐܪܥܐ ܒܗ ܒܐܪܥܗ.
ܒܠܒܗ ܐܪܥܐ ܐܬܪܐ. ܬܪܝܢܐ ܘܡܪܝܐ ܬܪܝܢܗ. ܘܒܫܡܝܐ ܕܬܪܥܐ ܠܐ.
ܡܢ ܒܪܐ ܘܢܦܠ ܒܫܠܝܐ. ܒܗ ܬܪܝܢܗ. ܠܒܐ ܗܘ ܡܢ ܠܒܘܫܗ
ܕܢܦܫ. ܠܐܪܥܐ ܒܠܒܐ ܡܢ ܐܪܥܗ. ܘܢܦܠܬ ܠܗ ܫܡܝܐ ܕܠܒܐ ܠܡܬܚܫܒܬܗ܀
b ܒܗܘ ܐܢܫ. ܠܟܠܗ ܐܢܫܐ. ܘܒܗ ‖ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܬܫܒܘܚܬܗ. ܒܪܝܬܐ
ܡܠܟܐ ܠܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܢܫܐ. ܒܪܝܬܐ ܡܠܟܘܬ ܐܢܐ. ܒܫܡܝܐ ܕܐܬܚܫܒ.
ܐܬܚܫܒ ܕܟܠܐ. ܒܝܘܡ ܡܢ ܐܝܟ ܠܒܐ. ܒܠܒܐ ܫܘܒܚܐ.
ܫܡܥܘ ܕܐܬܚܫܒ ܒܗ ܠܐ ܐܬܚܫܒ. ܥܒܕ ܒܠܒܐ ܡܠܟܐ ܐܢܐ. ܡܠܟܘܬܐ

25 A ܡܠܟܐ 32 B ܬܪܝ 39 Fortasse ܒܟܠ legendum est. Desinit hic cod. B. 45 Hic versus metrum disturbat et videtur esse addititius; sed, salvo sensu, aegre desiderari potest.

ܗܳܢܳܐ ܕܐܰܪܥܳܐ ܕܐܢܳܫ ܡܒܰܪܟܺܝܢܗ. ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܠܗ ܐܢܳܫܳܐ ܕܒܢܰܝ̈ܢܳܫܳܐ ܕܐܢܳܫܳܐ ܒܗ ܀ ܚܰܝ̈ܠܳܐ ܘܫܽܘܒܚܳܐ. ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܘܡܢܰܟܦܳܐ. ܕܢܽܘܢ ܠܡܫܰܒܚܳܐ. ܕܥܰܡܗ ܒܢܰܝ̈ܐ. ܠܳܐ ܗܘܳܐ ܡܶܬܟܰܫܦܺܝܢ ܐܰܠܗܽܘܬܗ. ܡܰܠܟܳܐ ܕܥܳܠܡܳܐ ܫܰܡܫܺܝܢ ܗܘܰܘ. ܘܟܕ ܢܦܰܠܘ ܒܐܬܪܗܘܢ. ܟܠܗ ܗܘܳܐ ܐܟ ܡܢܳܐ ܗܘܳܐ. ܗܳܢܳܐ ܐܝܟ ܡܢ ܠܒܳܐ. ܘܡܠܟܘ ܡܬܒܥܝܢ. ܦܩܕ ܘܩܪܗ ܠܫܠܝܚܘܗܝ. ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܣܓܝ ܗܕܐ ܐܟ ܐܠܗܘܬܐ ܩܕܡ ܡܫܝܚܘܗܝ ܀ ܠܡܫܡܥܐ ܐܝܟ ܗܘ. ܡܠܐ ܕܝܠܗ. ܕܢܝ ܩܕܡ ܫܘܒܚܗ. ܐܟ ܩܕܡ ܡܫܝܚܗ. ܐܡܪܗ ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܫܪܝܪܐ. ܐܟ ܗܘ ܩܕܡ ܐܠܗܘܬܐ. ܡܫܠ ܕܝ ܐܪܝܗ ܡܫܝܚܗ. ܡܠܐ ܚܝܠܐ ܒܗ ܒܫܡܫܐ. ܡܠܟܐ ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܕܡܫܝܐ. ܟܠܗ ܘܐܡܪܗ. ܘܐܦ ܕܒܗ ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܗ. ܐܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫܐ. ܗܳܢܳܐ ܕܐܝܬ ܕܢܩܫ ܩܕܡܐ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ ܀‖ b

XL.

ܘ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܀

ܐܪܝܟ ܕܝܢܐ. ܘܫܒܚܘ ܕܡܐ. ܘܫܒܘܪ ܢܦܫܗ. ܡܪܝܐ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܪܘܚܢ ܡܢ ܐܦܝܟ ܘܐܦܝܢ. ܐܡܪܬܐ ܠܗܘ ܕܥܠܡܐ ܐܠܐ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗ ܐܡܝܢܐ. ܘܫܘܒܚܗ ܘܡܠܟܗ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܠܐ ܠܡܠܟܘܬܟ ܗܘܐ ܪܝܫܐ. ܘܡܫܚܐ ܡܪܝܐ. ܕܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܟ. ܐܝܬܐ ܢܦܫ ܡܠܟܐ ܡܪܝܐ. ܘܕܡܢܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܒܡܫܚܐ. [ܡܠܟܘܬܐ:] ܘܡܪܝ ܐܪܐ ܘܡܠܟ ܢܦܠܐ ܐܝܠܢܐ ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܠܡܫܚܐ ܡܠܟܐ. ܕܐܦܪܘܣ ܢܦܫܗ. ܕܗܘ ܡܢ ܡܪܝܐ. ܢܦܫܐ ܐܡܪ ܠܡܐ ܐܪܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܠܟܗ. ܘܡܫܚܐ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܚܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܣܓܝܐ ܘܡܠܟܐ.

---

248 A ܢܫܐ 250 A ܡܫܰܡܫܳܢܐ 251 C ܠܡܫܡܫܐ 255 C ܡܠܟܘܬܗܘܢ 260 C ܡܫܡܫܢܘܬܐ 261 C ܘܐܠܗܘܬܐ ܡܫܚܐ, B ܡܫܡܫܢܘܗܝ 262 A ܫܡܫܘܢ 265 C ܘܐܦ 266 C ܫܡܫ 268 C ܡܫܚܐ ܕܐܠܗܘܬܗ 270 B omittit ܡܠܐ 274 C addit in fine carminis ܫܠܡ

XL. Inscribitur in B ܡܢ ܡܠܟܗ 15 A ܡܫܡܫܢܐ 18 B ܐܦܝܟܝܢ

ܗܘܐ ܠܗ ܚܝܘ ܡܕܐ ܀ ܡܬܠܗ ܠܟܘܬܐ. ܡܬܠ ܢܛܐ. ܠܐܚܘܡܘܗܝ،
ܘܠܐܣܬܘܗܝ، ܢܦܠܣ ܒܐܝܕܘܗܝ ܒܢܝܢܗ ܢܒܥܫ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܕܡܘܐܒ
ܟܠ ܥܒܕܐ. ܠܒܪܗ ܒܘܟܪܐ ܢܟܣ ܗܘܐ. ܠܫܘܡܠܝ ܚܘܒܗ ܐܠܗܘܬܐ.
ܒܫܘܡܠܝ ܗܘ ܦܘܠܚܢ ܚܘܒܐ. ܐܦ ܐܒܪܗܡ. ܐܬܠܝ ܚܠܦܗ ܕܐܡܪ.
ܚܠܦܘܗܝ ܕܢܣܒܘܗܝ ܐܠܗܘܬܐ. ܠܫܘܡܠܝ ܕܝܢ ܐܒܪܗ ܠܒܪܐ ܕܫܘܠܚܢܐ ܀
ܗܢܐ ܫܡܥܢ. ܟܕ ܚܙܐ ܕܢܬܐ ܗܘ. ܟܠ ܠܡܫܠܡܘܬܐ. ܡܬܠܚܪܐ ܒܗ.
ܠܗ ܕܝܢ ܕܢܗ ܠܡܫܠܡܘܬܗ ܫܘܠܡܐ ܗܘ. ܫܘܠܡܐ ܗܘ ܠܟܠܗ ܒܫܘܫܠܡܝ.
ܕܫܘܠܡܐ ܓܡܝܪ ܡܢ ܠܘܩܕܡ. ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܠܗ || ܥܒܪܐ. ܡܢ b
ܫܒܩ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢܗܘܢ. ܕܐܠܐ ܦܨܝ. ܕܠܐ ܠܒܟ ܠܒܪܝܫ ܠܟܠ ܐܣܘܪ.
ܥܒܕ ܚܘܒܐ ܦܢܐ ܒܝܬ ܐܬܪܐ. ܕܚܙܝܘܗܝ ܕܐܝܟ ܒܫܘܫܠܬ ܕܥܘܒܕܢ ܀
ܒܕܘܟܬܐ. ܚܝܘ ܠܒܪܘܫܠܡ. ܐܡܬܝ ܫܡܥܘ. ܠܟܠܐ ܠܗ ܕܐܢܐ ܗܘ.
ܗܢܐ ܫܡܥܘ ܐܝܟ ܠܟܝ ܐܢܐ ܒܠܗ ܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܢܦܠܬ. ܕܐܦܠܘܢ.
ܠܗ ܚܠܬ ܡܢܬܐ. ܒܢܘܢ ܐܢܝ ܘܟܕ ܠܒܫܡܝܢ. ܡܢ ܐܦܠܐ ܐܘܦܠܐ
ܢܦܠ ܗܘܐ. ܐܡܬܝ ܫܡܥܘ. ܠܗ ܕܝܢ ܗܘܬܐܡܠ ܕܝܠܗ. ܕܐܦܠܐ
ܢܦܠ ܠܗ ܡܢ ܐܘܦܠܐ. ܕܡܢ ܐܝܟ ܗܘ ܕܢ ܐܝܟ ܕܐܫܬܠܡ ܀ ܘܐܦ
ܐܬܩܢ. ܐܫܬܡܗ ܠܥܘܪܠܘܢ. ܕܚܠܬ ܡܢܬܐ. ܒܗܘܢ ܐܠܦܪܐ. ܡܬܬܚܡ
ܕܝܢ ܒܐܬܟܠ ܒܟܘܠܐ ܢܟܐ. ܒܝܬ ܐܣܐ ܘܣܘܥܪܢܐ. ܒܬܪܬܝܢ ܡܢܫܠܡܬܐ
ܗܘܝܬ. ܘܐܦ ܒܡܟܝܪܐ ܡܣܟܢ ܗܘܝܬ. ܐܟܢܐ ܢܒܥܐ ܒܟܠܐ. ܢܦܫ
ܡܢܝ ܠܗ. ܒܠܝܥܢܐ ܕܐܡܪܬ ܐܠܦܝܢܗ. ܒܐܝܢܐ ܐܠܝܘܬܐ ܕܐܠܡܟܝ.
ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܐܝܟܘܬ ܕܐܬܡܟ ܒܗ ܕܐܝܟܠ ܀ ܒܬܚܬ ܡܢܬܗ. ܕܢܩܝܐ
ܘܡܫܟܢܐ. ܕܠܒܫ ܗܘܐ ܡܫܘܚܐ. ܠܗ ܒܗ ܠܬܟܢܝܢ. ܕܒܝ || ܗܘ ܘܗܘ ܡܬܚܡܠܐ 56
ܗܘ ܒܫܒܬܐ ܢܬܘܪ. ܒܝ ܕܡܢܐ ܒܝܢ ܡܐܠܘܡ ܠܐ ܕܫܠܡ. ܐܠܐ ܡܢ ܕܡܢܐ
ܕܟܠ ܠܟܬܐ. ܘܡܢ ܗܢܐ ܠܘܬ ܕܟܠ ܡܫܐ. ܕܡܢܐ ܕܡܬܚܡܠܐ ܒܫܘܫܠܡܐ
ܗܘ. ܘܐܡܪ ܢܦܫ ܒܫܡܥܐ ܗܘ. ܕܡܢܗ ܕܫܡܥܘ ܠܗ ܫܘܪܐ ܗܘ.

---

188 C ܒܢܦܠܗ ܒܐܝܕܘܗܝ 193 C ܘܐܦ 196 A ܐܒܪܗ 199 C ܒܗܘܢ
202 C addit ܟܕ post ܗܘ 203 A ܕܫܘܠܡܝܢ 204 AB ܥܒܪܐܝܬܐ
205 C ܡܢܠܐ 213 B ܐܢܝ, C ܐܢܝ 214 B ܐܢܝ, C habet ܠܗ pro ܠܟܝ
222 C ܡܢ 233 C ܒܠܝܥܢܗ 235 C ܒܗܘܢ 241 B ܡܬܡܠܘܡ
245 deest in C.

ܡܫܪܝܐ. ܥܡܡܡܘܬܗ. ܣܓܝܐ ܦܘܪܫܢܗ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܢܫܟܚܐ ܡܫܪܝܐ ܢܦܠ ܠܗ. ܕܐܝܟܐ ܠܝ ܠܗ ܟܠ ܦܩܘܕ. ܐܣܪܐ ܦܩܘܕ ܐܠܩܝ ܠܗ.

b ܘܫܪܐ ܠܗ ܕܠܘܐ ܠܫܝܛܘܬܗ. ܣܠܩ ||ܠܡܠܐܟܐ ܠܫܪܝܐ. ܕܥܒܕܝ ܕܥܒܕܝܢ.

ܡܠܐܟܐ ܫܪܝܐ ܕܢܚܬ ܠܝ. ܡܫܒܐܝܠ ܠܐܪܥ ܦܩܕ ܗܘܐ. ܡܫܟܚ ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܕܢܦܩܘܢ ܐܟܘ ܗܘܐ: ܡܪܝܫܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܐܢܫܐ ܗܘܬ. ܩܕܡܘܗܝ ܐܦܠܐ. ܗܐ ܩܝܡܬ ܠܗ. ܘܐܝܬ ܠܘܩܒܠ ܐܡܬܐ ܕܩܕܡܝܬܐ ܫܠܝܐ ܗܘܬ. ܕܢܦܩ ܐܠܗ ܟܠ ܦܘܪܫܢܐ. ܕܠܐ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܐܠܦܝܢܗ. ܫܡܥܠ ܘܐܝܟ ܟܠ ܕܪܟܐ. ܠܡܪܫܘܬ ܟܠ ܩܢܝܐ. ܘܠܐ ܐܠܦܝܢܗ. ܕܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܦܘܪܫܢܐ. ܠܡܬܠ ܕܐܝܟ ܗܘܦܟܗ ܬܡܢ. ܕܦܠ ܐܠܗ ܠܗ ܢܦܫܐ ܘܬܫܘܝ ܦܠܛܟܠܗ: ܕܐܡܪ ܗܘ ܡܫܟܚܢ. ܒܟܝܢܐ ܕܐܪܥܐ. ܢܠܦܢ ܡܢܗ ܠܗ. ܠܡܪܝܐ ܕܦܬܓܡܐ. ܐܦ ܗܘ ܢܦ ܫܠܝܐ ܐܟܠܝܢ ܡܢ ܩܝܢ. ܠܫܡܐ ܕܝ ܠܗ ܦܟܠܝܐ. ܐܦ ܠܠܟܐܡܠ ܡܢ ܕܟܝܢܐ. ܘܡܫܟܚܘܢ ܘܡܦܝܣܘܢ ܟܠ ܐܢܫܐ. ܐܦ ܒܠܝܐ ܒܥܡܠܐ ܡܬܝܐ. ܦܠܓܗ ܠܡܕܐܒ. ܕܐܠܐܡܐ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܠܐܡܒ. ܕܡܫܠܐ ܡܫܚܗ ܕܐܠܗܬܐ. ܠܝܪܘܬܗ ܦܬܓܡܠ ܠܡܫܬܘܠܐ ܠܦܠܓܘܬܐ: ܡܢܦܫ ܗܘܐ ܕܐܝܟ. ܠܐ ܕܘܢܝܬܐ. ܡܫܟܚܝܢ ܡܫܟܚܝܢ. ܘܡܪܒ ܐܠܗ. ܒܟܠܐ ܦܠ ܢܫܡܥ ܐܠܐ ܐܘ ܡܢ ܕܐܝܟ. ܕܦܘܠܚܢܗ ܕܕܐܝܟ ܠܥܠܐ. ܕܠܐܩܝ ܡܫܟܚܝܢ

55 ܦܠܓܠ ܗܘܐ. || ܘܒܠܐ ܡܒܠܐ ܡܫܪܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܕܐܝܟ ܗܘ ܦܠܠܒ ܠܝ. ܕܡܫܬܒ ܠܐܫܒܝ. ܦܬܓܡܠ ܥܒܕܠ ܠܗܘܢ ܟܠ ܡܫܟܚܝܢ. ܒܗܘܠ ܦܬܓܡܐ ܕܐܬܡܫܚܐ. ܗܘܝܐ ܕܝܢ ܒܡܫܬܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܦܬܓܡܫܐ: ܠܡܠܐܟܐ ܘܫܠܝܐ. ܒܠܐ ܗܘܐ ܕܐܝܟ. ܠܐܢܫܐ ܘܕܐܝܬܐ. ܡܠܝܠ ܗܘܐ ܐܝܟܢ. ܡܫܟܚܗ ܠܐܢܫܐ ܡܫܬܠܐ ܘܢܗܝܪ. ܟܠ ܕܚܛܝܐ ܚܝܘܬܐ. ܒܕܝܠܐ ܦܪܝ ܠܗܘܢܗ. ܘܡܫܬܒܚ ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ ܘܐܬܦ. ܬܡܢ ܕܝܢ ܚܕܐ ܠܟܝܢܐ. ܢܟܝܢܐ ܢܟܝܢܐ. ܐܦ ܦܬܓܡܐ ܠܗ ܕܦܬܓܡܐ ܐܠܗ. ܢܟܝܢܐ ܐܝܟ ܕܢܒܥܘ ܦܠܠ. ܫܪܝܪܐ ܡܫܬܒܚܐ ܢܠܒ

123 AB addunt ܒܗ post ܐܝܟܢܐ, C habet ܒܗ ܡܢܠ pro ܢܦܠ ܠܗ 125 C addit ܦܪܘܩ post ܦܩܘܕ 140 C ܒܫܝܛܐ 144 C ܕܒܠ ܐܠܗ ܠܫܐ ܕܠܫܘ ܠܡܠܐܟܘܗ 152 B ܕܫܡܥܘܢ ܘܡܦܝܣܘܢ 153 C ܘܐܦ 156 C ܡܫܬܠܐ 160 B ܡܫܠ ܡܫܟܚܝܢ 168 C addit ܕܐܝܟܢ post ܡܫܟܚܝܢ 173—174 C ܠܐܢܫܐ ܘܕܐܝܬܐ. ܡܠܝܠ ܗܘܐ ܐܝܟܢ 175 AB addunt ܠܗ post ܘܢܗܝܪ 180 B omittit alterum ܢܟܝܢܐ 183 ܢܒܥܘ

ܡܬܚܫܒܐ ܗܘܬ. ܦܠܚܘ ܠܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܩܕܡ ܟܠ. ܟܪܝܗܐ
ܕܢܦܫܗ ܒܡܫܡܫܢܐ. ܠܐܣܝܐ ܘܠܡܒܣܡܢܐ ܐܝܬ. ܟܪܝܗܐ ܕܪܘܡܚܫܢܗ
ܐܬܩܢܝ ܠܗ. ܠܒܣܝܡܘ ܦܢ ܠܬܡܢ ܠܘܬܡܢ. ܕܦܬܓܡܐ ܡܢ ܡܠܐܘܗܝ.
ܟܪܝܗܐ ܕܢܦܫܐ ܐܬܐܣܝܘ. ܣܟܠܐ ܕܝܢ ܒܡܕܒܪ ܒܪܬ ܛܝܡܐ. ܠܒܠܒܪܬ
ܡܘܐܪܘ ܣܓܝ ܡܛܠ ܡܢ ܐܬܪܐ. ܦܪܘܩܢܗ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܡܣܩܝܢ ܗܘܐ
ܠܗ. ܕܦܫܛ ܒܗܘܢ ܒܢܝܢܐ. ܘܒܡܕܒܪܐ ܡܠܝܢ ܒܢܝܢܐ. ܟܕ ܡܠܐ ܒܝܬܗ
ܡܢܫܩ ܠܗ. ܕܪܐ ܐܠܗ ܡܕܒܪܐ ܕܡܫܬܠ. ܘܦܩܕܐ ܕܒܗ ܗܘ ܡܬܠܐ
ܗܘܝܐ. ܗܟܢܐ ܒܗ ܗܘ ܐܬܓܠܝܬ. ܠܗ ܫܡܥ ܐܒ ܒܪܐܘܗ. ܕܐܬܝܐ
ܕܐܬܒ. ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܬ. ܒܗ ܟܠ ܒܪܘܐ ܡܢ ܒܘܠܒܠ.
ܕܡܫܒܪܐ ܐܦܟܐ ܣܓܠ ܠܐܝܡܐܘܢ܀ ܪܘܡܚܗ ܕܦܠܚܘܢ. ܠܘܒ
ܐܫܬܠܡ. ܕܒܗ ܗܘ ܒܚܝܪܘܗ. ܡܠܐ ܡܘܠܕܐ. ܪܘܡܚܐ ܠܛܝܒܘܬܗ ܠܐܝܡܟܢܐ
ܕܫܡܝܐ.|| ܐܦܝܣܬܢ ܐܦ ܐܦܪܢܬܢ. ܕܒܟܠ ܠܐܪܝܡ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܒܟܠ 54
ܡܘܠܐ ܡܢ ܠܒܢܐ. ܪܘܡܚܐ ܕܝܢ ܕܒܟܝܢ ܡܛܠܟ. ܐܢܐ ܫܡܠ ܒܗ. ܗܒ
ܒܝܬܟ ܘܐܢܐ ܡܡܠܟ. ܢܦܩܘ ܡܢܗ ܡܠܬܐ ܘܪܒܐ. ܚܣܐ ܐܝܪܝܡ ܘܚܝܐ
ܘܒܢܐ ܒܦܪܣܘܦܐ܀ ܗܘܝܘ ܠܟ ܦܘܩܕܐ. ܐܬܘܡܬܐ. ܘܪܘܫܡ ܠܟܘܬܗ.
ܐܡܪ ܡܢ ܢܒܝܐ. ܕܠܐ ܟܠܡ ܐܝܬ ܫܡܐ ܡܪܝܐ ܠܛܝܒܘ. ܠܒܐ ܒܗܘܢ ܡܛܠ
ܦܠܓܘܬܐ. ܕܐܢܐ ܡܟܫܘܪ ܕܓܠܐ ܒܗ. ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܒܝܢܐ ܘܐܬܡܠܠ.
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܟܠܡ ܐܠܗܘ. ܕܗܘ ܐܦܪܗܡ. ܘܐܠܗܐ ܠܐ ܗܘܐ ܕܡܝܬܐ.
ܠܐܒܐ ܗܘܐ ܒܪ ܡܝܬܐ ܗܘܘ. ܘܠܐ ܕܫܘܠܛ ܫܡܐ ܡܪܝܐ ܒܟܒܟܘܪܐ܀
ܡܛܠ ܒܪ ܐܝܬ. ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗܝܢ. ܡܕܝܢܐ ܘܡܠܟܐ. ܢܪܒ ܘܡܠܐ ܟܠ.
ܐܢܪܒ ܠܐܢܫܘ ܘܡܠܐ ܠܒܫܘܗ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܐܬܐ. ܐܢܪܒ
ܡܕܝܢܐ ܡܢ ܡܝܬܐ. ܘܡܠܐ ܒܪܘܚܐ ܠܟܠܗܝܢ. ܠܡܠܟܐ ܒܗ ܒܪ ܗܘ ܕܐܢܫ.
ܒܡܦܠܓܘܬܗ. ܠܐ ܐܢܫ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ. ܗܘ ܡܢܗ ܟܠ ܦܓܪܐ
ܕܟܠܢ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܦܓܪܗ ܕܟܠܢ܀ ܡܢܗܘ ܒܟܠܗܘܢ. ܒܗܘ

63 BC ܡܡܫܡܫܢܘܬܐ 64 C ܟܪܝܗܐ 65 A ܒܡܫܡܫ ܒܪܬ ܛܝܡܐ, C ܣܟܠܐ
ܒܡܕܒܪ ܒܪܬ ܛܝܡܐ 72 C ܡܒܪܝܢܗ 73 C omittit ܗܘ 84 C omittit
ܕܫܡܝܐ 102 C ܐܦܪܗܡ 114 C habet ܕܝܢ pro ܒܗ

XXXIX.

ܗ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ܀

53 ܕܢܬܒܥܘܢ ܐܒܗܬܐ. ܡܢ ܐܪܡܠܬܐ. ܘܗܝ ܐܝܟ ܠܒܪܢܫ. ܐܝܟ ܕܒܪ ܚܪܘܪ܂ ܗܐ ܓܝܪ ܐܟܡܐ ܕܡܐ ܐܚܝ. ܘܐܦ ܗܘ ܡܚܒܠ ܗܘܐ ܐܡܝܢ. ܗܘܐ ܠܗ ܕܠܐ ܚܘܫܒܐ. ܕܡܐ ܕܐܝܬ ܐܚܝܢܘܗܝ. ܗܘ ܐܟܡܐ ܕܡܢ ܡܫܬܠܡ. ܡܫܬܒܚܐ ܕܒܟܠܐ. ܠܘܬ ܓܝܪ ܗܘܢܐ ܐܝܬ ܗܘܐ. ܡܢ ܡܫܬܒܚ ܒܡܫܬܐ ܕܥܠܡܐ. ܠܟܠܗ ܐܦ ܠܡܫܡܫܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ. [ܡܬܩܢܝܢܐ:] ܡܬܚܫܒ ܕܐܝܬ ܕܡܬܐܡܪ ܕܡܐ ܕܐܦ ܡܢ ܡܠܬܗ܀ ܡܢܗܘܢ ܡܠܬܗ. ܕܚܫܝܒ ܐܬܐܡܪ. ܡܢ ܡܢ ܕܡܫܬܐ. ܠܟܠ ܡܢ ܕܟܠܗ. ܡܫܟܚ ܓܝܪ ܐܢܫܐ ܠܡܬܚܙܝܐ ܘܡܬܚܙܐ. ܐܦ ܐܟܡܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܐܦ ܠܗ ܕܟܠܗ ܡܪܝܐ. ܘܟܠܗ ܘܠܟܠܗ ܡܠܟ ܠܒܝ. ܬܘܒ ܠܗ ܕܐܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܕܠܟܠ ܐܝܬܝܗ ܐܬܐ ܘܠܘܬܗ ܐܝܬ. ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܐܦ ܗܘܐ. ܘܗܝ ܕܗܘܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܠܬܐ ܘܐܬܒܥܝ܀ ܡܫܟܚܐ ܕܐܬܐܡܪ. ܐܝܟܐ ܕܐܝܬ. ܟܠ ܡܢ ܕܚܙܝܗ. ܡܠܬܐ ܡܠܬܗ. ܠܗ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܝܢ. ܗܝܟ ܕܡܫܡܫ ܐܝܬ ܠܗ. ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܐܝܟܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܐܬܟܢܫ ܒܟܠܗ ܗܘܐ. ܘܐܡܪ ܟܠܗ ܘܡܬܡܠܟܐ. ܕܫܡܐ ܡܬܡܠܟܐ. ܠܡܪܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ. ܠܝܘܬܐ ܠܟܠܝܬܐ ܐܝܬ. ܘܡܫܒܚ ܕܝܢ ܡܢ ܕܡܫܒܚ ܠܗ܀ ܡܫܟܚܢܘ ܐܦ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܡܫܟܚ. ܡܢ ܕܟܠܗ ܗܘܬ. ܠܡܫܬܐ ܕܡܫܒܚ. ܡܫܟܚܐ ܕܐܦ ܕܟܠ ܡܬܚܙܐ. ܐܬܚܙܝ ܕܡܫܟܚܐ ܘܡܫܬܟܚܐ. ܐܘ ܗܘܐ ܕܐܬܐ. ܠܒܝ ܓܝܪ ܐܝܟ. ܐܬܩܝܡܐ ܠܟܠܗ. ܐܝܟ ܐܬܚܙܝ ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܕܐܢܬܬܐ ܘܡܟܬܒ. ܡܫܒܚܐ ܡܬܐܡܪ ܐܝܬ. ܠܡܫܬܐ ܐܝܟ ܘܐܝܟ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܕܡܬܚܙܐ܀ ܡܫܟܚ ܕܝܢ ܗܘܐ. ܡܫܟܚ ܡܠܬܐ. ܕܡܫܬܟܚܝܢ܂

XXXIX. Inscriptio in BC est: ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ 6 B ܘܐܦ, C ܐܦ 13 C ܘܐܦ 14 Unitha deest in C. 23 B ܕܐܝܬ 26 B ܐܝܬ 32 C ܕܡܫܬܐ 40 BC habent ܗܘܐ pro ܠܗ, B ܠܡܫܬܐ 41 C ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܟܚ 43 C ܗܘܬ A. 55 ܡܫܟܚ

ܐܡܪܝܢ ܦܢܚܣ ܢܒܝܐ ܩܕܡ ܠܗ. ܠܗܘ ܫܠܝܐ ܕܠܗ ܐܠܗܘܬܐ. ܐܡܬ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܟܬܒ. ܘܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܒܥܒܪܐ. ܡܠܟܐ ܓܝܪ ܕܒܥܒܪܐ ܗܘܐ.
ܐܡܪܝܢ ܐܚܪܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܦܫܗ ܒܥܒܪܘܬܗ. ܘܐܦ ܡܠܟܐ ܐܝܟܢܐ
ܒܪܘܚܗ. ܒܗܕܐ ܢܦܘܩ ܡܢܗ ܘܚܝܐ ܒܠܘܟܬܗ ܀ ܗܝ ܡܘܫܐ. ܐܡܪ
ܒܪܘܚܐ. ܡܫܡܫ ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ. ܒܪ ܗܘ ܦܫܛ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܗܘܐ ܓܒܪܐ
ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܗܘܐ ܠܗ ܠܟܘܢ ܦܪܘܩܐ. ܐܡܪܝܢ ܓܝܪ ܦܪܘܩ ܗܘܐ ܠܗ.
ܠܗܘ ܫܠܝܐ ܕܠܗ ܡܥܒܪ ܗܘܐ. ܟܠ ܦܪܘܩ ܓܝܪ ܕܗܘܐ. ܦܢܝܬܐ
ܥܒܝܕ. ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܐܦ ܡܪܝܡܐ ܗܘ. ܠܟܠܗ ܓܝܪ ܗܘܝ ܕܐܝܟܢܗ.
ܡܫܡܫܐ ܗܘܐ ܐܦ ܡܪܝܡܐ ܒܟܠ ܦܪܘܩ ܀ ܠܟܠܗ ܕܐܡܪ. ܡܫܡܫܢܐ
ܗܘܬ. ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܕܠܗ ܐܠܗܐ. ||ܠܗ ܓܝܪ ܕܐܡܪ ܫܪܝ ܗܘܐ b
ܠܟܠܗ. ܒܪܘܚܐ ܒܪ ܗܘܐ ܒܪܐ. ܘܐܦ ܐܡܪ ܟܠܗ ܠܗܘܐ. ܦܫܛ ܗܘ
ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܒܗܕܐ ܗܘܐ ܡܢܝܢ ܠܦܫܛ. ܗܝ ܐܠܗܘܬܝ. ܕܐܠܗܘܬܝ
ܗܝ ܕܐܝܬܗ. ܡܢ ܠܟܠܗ ܠܗ ܡܠܟܘܬܝ. ܠܝ ܡܫܝܚܐ ܘܕܐܝܬܝ ܠܐܠܗܝ
ܡܢ ܟܠܢ ܀ ܠܝ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘ ܡܪܝܡܝ. ܕܐܠܗܘܬܝ.
ܘܕܐܠܗܘܬܝ. ܐܦ ܓܝܪ ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܘܫܒܝܚ. ܠܐ ܡܟܝܠ ܡܪܝܡ ܠܗ
ܠܐܝܬܐ. ܕܡܬܠܟܠܗ ܐܫܬܟܚ. ܕܠܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܪܝܡܘܬܝ. ܘܐܦ
ܡܪܝܡܘܬܗ ܓܠܝܐܝܬ. ܐܝܟ ܠܐܠܗܘܬܝ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܠܥܠܡ، ܠܡܫܝܚܝܘܬ.
ܡܪܝܡܘܬܗ ܒܪܝܬܐ ܠܐܡܪ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܠܥܠܡ ܕܡܬܠܟܠܗ ܐܠܗܐ ܀
ܡܢܝ ܠܓܒܪ ܠܗ. ܗܘ ܠܒܪܝܬܐ. ܠܐ ܕܡܬܪܢܝ. ܐܠܐ ܕܫܒܩܝ. ܡܬܪܢܝ
ܓܝܪ ܐܦ ܠܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ. ܦܟܐ ܗܘܐ ܠܘܩܒܠ ܐܬܓܠܝܬܐ. ܕܐܬܒܪܐ ܠܗ
ܡܠܬܐ ܕܫܡܥܬ. ܐܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܓܠܝܬܐ. ܕܒܪ ܠܗ ܗܘܠܟ ܠܒܪܝܬܐ.
ܗܘ ܕܐܝܟܝ. ܘܐܠܐ ܡܫܡܫܐ ܒܠܗܘܬܝ. ܐܡܬ ܠܗ ܠܟܠܗܐ ܕܠܐܡܫܝܚܘܬܝ. ܗܕܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܠܗܘܢ ܠܗ ܕܠܗ ܐܠܗܘܬ ܀

91 C ܐܝܟܢܐ 98 C omittit ܠܟܘܢ 100 C omittit ܠܗܘ ܫܠܝܐ 101 C ܟܠ 110 C ܒܠܚܘܕܘܗܝ 118 C ܒܠܚܘܕ 125 C ܕܡܬܠܟܠܗ 128 BC ܐܝܟ 129 C ܗܘ ܠܥܠܡ، ܗܘ ܡܪܝܡܐ 131 C ܗܘܐ ܠܥܠܡ ܡܪܝܡ ܕܡܬܠܟܠܗ 136 AB omittunt ܓܝܪ 137 C ܡܬܪܢܝܢܐ 138 C ܠܫܠܝܚܐ 144 C ܠܡܫܝܚܘܬ ܗܘ ܕܒܝ

ܐܚܕܘܢ. ܡܢܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܠܐܢܫܘܬܗܘܢ. ܐܢܐ ܠܚܕܟܠܗ ܢܫܡܫ ܐܢܐ ܘܐܝܟܢܐ
ܠܗ ܗܘ ܡܢ. ܠܐ ܡܢ ܐܢܐ ܡܢ ܡܬܠܗ. ܡܫܪܐ ܡܠܬܗ. ܥܠܡܐ
b ܠܒܢܝܐ ܠܐ ܢܦܩܢ. ܥܡ ܡܬܠܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. || ܐܠܟܣܢܕܪܐ ܘܡܢܗ ܥܠܡܐ
ܡܫܕܪ ܐܢܐ. ܡܢ ܐܬܪܐ. ܗܘ ܡܢܚܡ ܐܢܐ. ܒܠܒܝ ܠܒܢܝܗ.
ܡܢܗܘܢ ܥܠܡܐ. ܡܢܗ ܐܬܪܐ ܠܡܫܪܐ ܐܚܕܘܢ. ܡܕܝܢܬܐ ܐܢܐ ܘܥܒܕܬܗ
ܐܢܐ. ܗܡܢܐ ܡܢܗܘܢ ܠܗ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܐ ܐܝܟܢܐ ܐܢܐ. ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫ. ܡܢܗ ܗܘ ܐܢܫܐ ܥܡܗ. ܥܠܡܗ ܗܘ
ܡܕܝܢܬܐ ܐܢܐ. ܐܢܐ ܡܠܟܐ ܗܘ ܠܡܠܟܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢ܀
ܠܥܠܡܐ ܢܦܩܢ. ܡܢ ܟܠ ܡܠܟܝܢ. ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܢ ܟܠ ܡܠܟܝܢ.
ܥܒܕܐ ܢܦܫܐ ܡܢܗܠܐ ܐܢܐ ܥܠܡܐ. ܥܠܡܐ ܢܦܩܢ ܠܐ ܗܘܐ. ܥܡܗ ܟܠ ܗܘ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܥܠܡܗ. ܡܫܡܫܢ ܡܢ ܟܠ ܡܠܟܝܢ. ܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܢܦܩܬܐ ܚܙܐ ܠܗ. ܥܒܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܗܘ. ܐܘ ܠܡܫܡܫܢܐ ܢܦܩܢ
ܠܗ. ܘܐܦ ܢܦܩܬܐ ܗܘ ܢܦܩܬ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ܀ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ. ܟܠ
ܡܢ ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗ ܢܦܩܬ. ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܢܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܗ
ܠܗ. ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܘܡܢܗܘܢ ܠܗ. ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܗ
ܡܢ ܐܦ ܠܗ. ܡܢ ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܢܦܩܬܐ ܗܘ ܢܦܫܗ.
ܫܡܥܐ ܗܘ ܐܡܠܟܐ ܘܢܦܩ. ܘܥܒܕ ܠܗ ܐܦܠܐ ܘܐܝܟܢܐ. ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ
52 ܗܘܐ ܐܝܟܢ ܡܠܟܘܬܗ܀ || ܡܢ ܐܝܟ ܠܗ. ܥܠܡܐ ܐܝܟܢܐ. ܡܠܟ
ܡܫܡܫ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܡܠܟܐ ܐܦ ܡܠܟܐ ܡܢܗܘܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܟ
ܐܢܐ ܡܢܗܘܢ ܢܦܩܬ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܠܐ ܐܝܟ ܐܘ ܥܡ ܡܠܟܘܬܐ. ܟܠ ܡܫܡܫܢ. ܡܫܡܫܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟ.
ܡܢ ܡܢ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܥܡ ܢܦܩܬ ܗܘ ܢܦܩܬ ܐܢܐ ܠܟܠ ܡܫܡܫܢ܀
ܟܠ ܐܝܟܢܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܐܢܫܘܬܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟܢܐ.

25 C ܡܠܟܘܬܐ 31 ܡܢܗܘܢ B. 32 C ܡܢ ܗܘ 33 C ܘܡܢܗܘܢ
35 C ܡܫܡܫܢܐ 39 B ܡܕܝܢܬܐ 40 C ܠܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܐ 43 C ܘܐܦ
44 C ܟܠ 45 C ܥܒܕܐ ܢܦܫܐ ܡܢܗܠܐ ܐܢܐ ܡܫܡܫܢܐ 48 B ܡܫܡܫܢ,
C ܟܠ 57 B ܠܡܫܡܫܢܐ 59 B ܘܡܫܡܫܢܐ 61 C ܘܐܦ 64 C ܡܫܡܫ
ܐܢܫܐ ܘܡܢܗܘܢ 69 C ܡܫܡܫ 70 C ܐܝܟܢܐ 71 B ܡܠܟܐ 78 C ܘܡܢ
79 A ܢܦܩܬ, C ܠܡܫܡܫ 83 C ܡܫܡܫܢ

ܠܐܢܫܐ ܕܡܫܬܐܠ. ܠܐ ܡܨܝܐ ܡܫܬܠܛܘܬ ܥܠܝܗ ܠܗ. ܚܕ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܓܒܪܐ. ܕܗܘ ܫܠܝܛ ܐܦ ܥܠܝܗ ܠܗ ܒܡܫܬܐܠܢܘܬܗ܀ ܡܬܬܣܝܡܐ ܡܢܗ. ܡܢܐ ܕܢܬܬܒܥ. ܐܠܐ ܫܠܡܐ. ܟܕ ܗܘ ܕܝܢܐ ܐܠܗܝ. ܫܦܝܪܐ ܕܢܬܬܦܪܥ ܡܢܗ ܕܢܬܬܒܥ. ܐܠܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܐܠ. ܡܢܗ ܕܢܬܦܠܛ ܡܛܠ ܕܘܟܬܐ. ܐܠܐ ܕܒܥܠܡܐ ܕܓܒܪܐ. ܟܕ ܗܘ ܕܝܢܐ ܘܕܝܢ ܥܡܠܐ. ܗܘܝܘ ܡܫܬܐܠ. ܐܦ ܕܢܫܬܪܐ
ܘܠܐܢܫܐ. ܠܐ ܡܨܝܐ ܠܐܚܪܢܐ ܐܢܫܐ. ܕܢܬܠܘܢ ܠܗܘܢ ܒܪܘܚܐ ܕܠܐ ܕܡܫܬܠܛ܀ || 51
ܐܝܟ ܐܝܠ ܗܘܐ. ܫܠܡܐ ܐܢܫܐ. ܦܓܥ ܐܢܫܐ ܗܘܢܐ. ܕܡܬܪܐ ܐܘܪܚ. ܒܡܫܬܠܛܢܘ ܕܡܫܬܐܠ ܢܫܐ ܡܠܟ ܗܘܐ. ܕܚܕ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܫܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܠܟ ܘܐܢܫܐ. ܕܐܝܠ ܐܚܪܢܐ ܦܓܥܢܐ. ܗܘ ܒܡܫܬܠ ܫܘܠܛܢܐ ܠܗ. ܘܐܚܪܢܐ. ܠܐܢܫܐ ܡܫܬܐܠܘܬ ܠܐ ܐܢܫܐ. ܠܟܠ ܐܚܪܢܐ ܡܢܟ ܐܢܐ. ܠܒܢܝܢܫܐ ܐܦ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܢܦܫܝ ܐܢܐ܀

XXXVIII.

ܝ ܥܠ ܡܠܟܗ܀

ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܟ. ܒܘܪܟܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܫܡܐ ܚܕ ܒܡܠܬܐ. ܡܫܬܠܛ ܒܗܘܢ. ܡܠܟܐ ܡܠܟ ܗܘ ܕܫܠܝܛ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ. ܘܐܢܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܐ ܕܡܠܟ. ܒܠܚܘܕ ܘܦܠܚܐ ܒܗܠ ܚܝܐ. ܡܠܟܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܒܗܠ ܒܪܝܬܐ. ܒܝܕܥܐ ܘܫܠܝܛܐ ܗܘܐ ܠܟ ܠܗ. ܡܠܟܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܢܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚ ܡܠܟܐ. ܕܡܫܝܚܗ ܕܒܪܗ ܘܐܠܗܐ ܠܒܪܝܬܐ. [ܒܪܝܬܐ:] ܒܪܝܫ ܕܐܝܬ ܡܠܟܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܡܠܟܘܬܗ܀ ܡܠܟܐ ܡܠܟ ܗܘ. ܡܠܟܐ ܦܓܥ. ܘܐܢܐ ܡܢ ܚܕ. ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܠܟܐ ܒܟܠ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ

117 BC ܐܡܫܝܚܐ 118 C ܘܐܦ 128 C ܗܘ ܡܫܡܫ 130 C ܐܚܪܢܐ ܐܣܝܪܢܐ 131 C ܒܪܡܙܐ sine ribui. 133 C ܣܪܢܐ 134 BC ܙܟܝܐ
136 C ܒܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܗ et ܗܘܐ ܡܠܟܐ 142 BC ܐܦܪܘܣ 144 BC ܘܠܒܢܝܢܫܐ, C ܘܐܦ

XXXVIII. Inscriptio deest in C. B habet: ܥܠ ܡܠܟܗ ܕܡܫܝܚܐ ܒܝܘܡܢܗ
4 C ܘܡܫܬܠܛ 13 C ܘܫܘܒܚܗ 14 Tota unitha deest in B.
19 B omittit ܒܟܠ ܐܠܗܐ

ܕܝܢ ܐܒܘܢ ܕܐܢܬ ܒܫܡܝܐ ܀ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ. ܠܗܘ ܬܪܥܝܬܐ. ܐܢܫ ܩܢܘܡܐ. ܐܝܟ ܩܢܘܡܐ. ܕܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܐܒܘܟ. ܗܘܐ ܕܝܢܐ ܕܨܒܝܢܐ ܫܡܝܐ. ܕܨܒܝܢܐ ܡܫܡܠܝܐ ܟܠ ܫܡܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܟܠ ܥܒܕܐ ܐܬܦܠܚ. ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܫܡܝܐ. ܘܐܪܥܐ ܐܦ ܫܡܝܐ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ. ܐܠܐ ܥܒܕܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܡܠܟܘ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܢܗܘܐ ܀ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܐܪܥܐ. ܕܝܢ ܐܠܗܐ. ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܫܡܝܐ ܐܝܟ ܢܦܫ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܕܝܢܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܫܡܝܐ ܢܦܫܐ. ܕܫܡܝܐ ܡܢܟ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܕܐܝܬ ܐܦ ܢܦܫ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܢܦܫ. ܠܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܢܦܫ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܫܡܝܐ. ܐܦ ܫܡܝܐ ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗ ܀ ܫܡܝܐ ܗܘ ܕܝܢܐ. ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ. ܟܠ ܡܫܝܚܐ. ܫܡܝܐ ܕܗܘܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܕܐܢܫܐ ܕܐܝܟܘ ܫܡܝܐ. ܗܘ ܐܢܫܐ ܘܐܠܗܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܢܦܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗ. ܗܘ ܫܡܝܐ. ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܐܝܟ ܒܥܒܕܐ. ܕܝܢ ܐܝܬ

b ܐܝܬܝܗܘܢ ܩܕܡ ܕܫܡܝܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܕܗܘܐ ܬܘܒ. ܟܠ ܦܘܪܩܢܗ. ܕܗܘ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܡܢ ܗܘ ܕܢܦܫܗ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܦܘܪܩܢܗ ܫܡܝܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܀ ܗܢܐ ܫܡܝܐ. ܕܗܘܐ ܡܢܗ ܐܢܐ. ܠܟܠܗ ܐܢܫܐ. ܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܠܫܡܝܐ ܠܟܠ ܗܘ ܕܡܠܟ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܫܡܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܠܟܠܗ ܐܢܫ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ. ܘܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ. ܗܘܐ ܟܠܗ. ܐܝܬܘܗܝ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܗܘ ܟܠܐ ܕܝܢ ܫܡܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܟܠܗ ܘܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܀ ܐܦ ܐܢܫ ܫܡܝܐ. ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܐܢܫ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܐܢܫ ܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܫܡܝܐ. ܘܐܦ ܐܢܫ ܡܠܟܐ ܟܠ ܫܡܝܐ. ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܟܠ ܫܡܝܐ ܗܘ. ܘܡܠܟܐ ܐܢܫܐ ܕܫܡܝܐ.

53 C ܠܒܣܝܡܘܬܗ 59 C habet ܗܘ pro ܗܘܐ 64 C habet ܣܓܝܐ pro ܣܓܝ 66 C ܦܘܪܩܢܐ 74 A ܕܒܪ ܘܠܒܝܬ 79 C ܘܐܦ 85 C ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ 90 A omittit ܐܬܠܒܫ 92 C ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫ 97 C ܒܠܒܗ 100 C ܒܠܒܫ 102 C ܒܒܠܒܗ 103 C omittit ܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܝܚܐ 110 B ܐܦ ܒܡܠܟܘܬܐ 114 B ܐܘܠܨܢܐ, C omittit ܠܒܪܢܫܐ

XXXVII.

ܥ ܩܠܗ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܀

ܡܟܣܢܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܘܬܐ ܠܫܝܘܠ. ܕܒܙܐ ܒܝ̈ܬܐ. ܕܐܫܬܠܛܘ ܗܘܘ. ܘܐܡܪ ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܫܠܝܛ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܝܗܒ ܗܘܐ ܝܬܝܪ ܘܐܬܟܪܗ. ܐܢܐ ܕܡܬܡܠܟ ܝܗܒ ܐܢܐ. ܡܢܬܐ ܠܡܠܟܐ ܠܐ ܐܬܬܚܝܒ. ܥܒܕܬ ܐܢܐ ܠܗ|| ܡܠܟܘܬܐ. ܒܡܘܪܒܝܬܗܘܢ. ܡܪܡܝܢ ܠܒܢܝܗܘܢ b ܠܡܠܘܫܗܘܢ. ܟܕ ܬܚܘܬ ܠܗ ܬܪܥܐ. ܠܟܠܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܐܢܐ ܘܠܥܠ ܐܢܐ. [ܠܬܘܬܐ:] ܒܪܡ ܕܐܡܪ ܠܬܘܡܗ ܕܥܡܐ ܕܝܠܗ ܀ ܡܠܟܝ ܐܠܗܝ. ܟܠ ܠܥܬܝܕܐ. ܥܡܐ ܫܪܝܬܗ. ܠܟܠ ܠܥܪܘܬܗ. ܗܘܐ ܠܗ ܡܘܬܐ ܐܝ ܗܘ ܕܫܒܩ. ܫܠܛܐ ܠܟܠܐ ܟܠ ܐܚܪܢܐ. ܠܠܫܠܘܬܐ ܠܥܒܕܐ ܘܥܒܕܐ. ܘܟܠܗ ܡܠܟܘܬ ܟܕ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܘ. ܕܫܒܩܐ ܕܐܚܪܢܗ ܬܪܝܢ ܠܡܠܟܝܢ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܬܐ. ܒܡܠܟ ܟܕ ܬܒܥ ܡܠܟܗ ܕܥܡܐ. ܕܫܠܛܗ ܫܒܩܐ ܕܝܢ. ܐܝܟ ܡܠܘܟܐ ܘܬܪܘ ܘܠܒܟܘ ܟܒܝܫ ܢܦܫܗ ܀ ܕܟܠ ܟܕ ܗܘܠܐ. ܗܘ ܟܠ ܡܠܟܐ. ܕܫܒܩܝܢ ܗܘܐ ܠܗ. ܩܕܡ ܐܡܠܟܐ. ܘܡܫܠܛ ܠܡܠܟܘܢ ܟܕ ܡܠܟܘ ܘܐܡܪ. ܕܡܠܟܘ ܠܟܠ ܫܒܩܬ ܐܝܟ ܗܪܐ. ܕܫܠܝܛܐ ܐܝܟܢܐ ܟܕ ܥܒܕ. ܘܡܠܟܐ ܠܥܡܐ ܚܕܐ ܗܘܐ. ܗܘܐ ܗܘ ܕܒܥܐ ܐܘ ܕܠܥܡܐ. ܠܡܫܪܐ ܗܘ ܠܟܠ ܬܘܒ. ܕܐܝ ܗܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܘ. ܕܡܠܟܐ ܐܝܟ ܫܠܝܛ ܗܘܬ. ܠܐ ܡܠܟ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܢܦܪ ܐܢܐ ܀ ܬܒܥ ܐܝܟ ܡܠܟܝܢ. ܕܡܫܬܠܛ ܗܘܘ. ܡܫܠܛ ܡܠܟܗ. ܕܗܘ ܐܡܠܟܐ. ܐܡܪ ܝܡܪ ܕܫܠܘܬܐ ܬܫܠܛ ܬܒܥܝ|| 50 ܘܐܡܪ ܬܘܒ ܕܐܪܥܐ ܬܒܥܪ. ܗܐ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗ ܒܫܠܘܬܐ. ܘܐܫܠܛܗ ܥܡܐ ܠܡܪܘܬܐ. ܬܒܥ ܢܦܫܗ ܕܠܐ ܒܫܠܝܐ. ܐܫܬܠܛܘ ܒܗ. ܒܫܠܘܬܐ ܘܥܡܐ ܬܒܥܘܢ ܒܫܠܘܬܐ ܒܡܠܟܗ ܚܕ. ܠܥܡܐ

XXXVII. C omittit ܩܠܗ ܥ   4 C ܕܐܫܬܠܛܘܢ   12 C ܬܪܥܐ
22 C ܘܡܠܟܘܢ ܟܠܗ   34 C ܡܠܟܘܬܐ   40 C omittit ܗܘ   46 C omittit ܬܐܡܪ   47 C ܗܐ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗ ܒܫܠܘܬܐ   50 C ܐܫܬܠܛܘܢ

[illegible]

49 [illegible]

[illegible]

---

191 A [illegible] 194 C [illegible] 202 C [illegible]
203 C post [illegible] addit [illegible] 204 C pro [illegible] habet [illegible]
207 C [illegible] 209 C [illegible] 217 C [illegible] et [illegible] 220 C habet [illegible] pro [illegible] 228 C omittit [illegible] 229 C [illegible] 230 C [illegible]

ܩܛܠܐ ܗܘܐ ܝܗܒ. ܚܛܗܐ ܦܓܥܝܢ ܡܪܕܘܬܐ. ܠܗ ܐܫܬܠܛܘ ܩܕܡܘܗܝ ܐܢܐ. ܠܒܘܫܗܐ ܟܠ ܒܢܝܢܫܐ. ܕܗܘܐ ܗܘ ܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ. ܐܡܠܟ ܐܬܡܠܟ. ܐܝ

48 ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܫܡܫܐ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܪܕܝܬܐ. ܕܐܬܗܘܡܝ‖ ܐܦ ܡܕܒܪܢܘܬ ܕܫܡܝܐ ܀ ܡܕܡ ܕܠܐ ܥܒܕܗ. ܡܕܒܪ ܒܪܫܗ. ܘܡܬܒܥܐ ܕܢܦܩ. ܕܢܬܥܒܕ ܒܗ ܒܡܫܬܐ. ܘܡܢܟܐ ܘܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܡܫܬܐ ܫܘ ܫܘ. ܘܫܪܝܪܐ ܠܡܕܡܐ ܐܝܟܢܐ. ܫܡܥܬ ܕܡܢ ܡܬܠܘܢ ܠܐ ܢܗܘܐ. ܐܬܪܥܝ ܗܘܐ ܒܗ ܐܬܕܟܪܐ. ܡܢ ܟܡܐ ܕܒܠܗ ܗܘܐ ܘܐܦܩܗ. ܡܕܡܐ ܠܐ ܢܘܪܗ. ܕܗܘ ܡܕܡܐ ܕܒܠܝܬ ܐܝܟ. ܢܦܩܘ ܡܕܡܐ ܘܡܬܢܝܠ ܫܡܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܡܒܪܟܘ ܐܬܪܬܗܘܢ ܠܡܢܫܐ ܟܠ ܀ ܡܢ ܐܝܟ ܡܗܘܐ ܠܗ. ܡܢܥܗ ܕܡܕܒܪܐ. ܐܡܪ ܡܕܡܐ. ܕܐܬܬܐ ܢܓܕ ܠܗ. ܗܘ ܝܗܒ ܐܡܪܐ ܕܡܬܥܘܪ ܡܗܘܐ ܠܗ. ܡܢ ܟܠ ܩܕܡܝܢ ܢܡܘܣܐ. ܡܪܘܡ ܡܪܘܡ ܩܢܐ ܒܢܘܪܐ. ܟܠ ܠܐܪܥܐ ܒܥܐ ܠܗ ܕܢܫܡܥ. ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܡܫܬܪܝܘ. ܒܪܗ ܠܡܫܡܥ. ܡܕܡܐ ܠܩܪ ܘܐܡܪ ܡܢܗ. ܗܘ ܐܡܪܐ ܡܒܪܐ ܒܠܐ ܠܗ. ܗܢܐ ܐܝܟ ܫܩܠ ܡܒܪܐ ܕܡܬܠܝܢ ܗܘܘ ܀ ܡܕܡܐ ܕܫܡܥ. ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܗܘ. ܡܚܝܠܬ ܠܗ ܫܝܘܗܝ. ܐܦ ܡܢ ܡܕܡܐ. ܗܢܐ ܡܠܬܐ ܕܗܘܐ ܡܕܡܐ ܫܪܐ ܠܗ. ܒܡܕܡܐ ܕܡܠܟܐ ܫܪܐ ܐܢܐ. ܒܡܕܡܐ ܕܡܠܟܗ ܩܪܒ ܐܢܐ. ܕܢܗܘܐ ܢܦܫܐ ܡܫܡܥܐ ܐܢܐ. ܟܕ ܫܘ ܗܘܐ ܠܟܠܗ ܡܢܗܝܢ. ܐܫܬ ܘܠܫܢܐ. ܗܢܐ

b ܐܝܟ ܒܪܝ‖ ܡܕܡܐ. ܟܠ ܠܐܪܥܐ ܕܫܡܥ ܕܫܡܥܬ. ܡܢܗܝܢ ܕܐܫܬ ܕܐܬܡܠܟ ܗܘܐ ܕܐܬܠܐ ܐܠܗܐ ܀ ܐܬܗܠܟ ܐܫܬܝ. ܠܪܥܝܢܗ ܕܫܡܥ. ܡܢܟ ܗܘ ܡܢܗܝܢ. ܕܐܠܗ ܡܕܡܐ. ܐܡܪܐ ܕܫܡܥܬ ܕܐܬܐܡܪ ܟܠ ܫܡܥܬ. ܕܡܢ ܡܢܗܝܢ ܠܒܢܝ ܫܡܥ. ܟܠ ܡܢܗܝܢ ܠܫܡܥܬ ܟܠܗܝܢ. ܗܢܐ ܕܐܝܟ ܠܫܡܥܬܐ ܫܡܥ. ܫܡܥ ܫܪܐ ܟܠ ܠܗ ܠܫܡܥܬ. ܘܐܫܬ ܡܢܗܝܢܗ. ܡܢ ܐܝܬܝ ܘܐܦܝܢ ܠܗ ܡܗ. ܠܗܘܢ ܫܡܥܐ ܕܫܡܥ ܒܗ. ܠܫܡܥܬܐ ܕܫܡܥܬ ܡܪܡܪܐ ܘܫܡܥܬܐ ܀ ܡܕܡܐ ܫܪܐ ܗܘܐ. ܠܡܪܐ ܕܫܡܥܬ. ܠܐ ܡܢܫܘܬܐ. ܫܠܡ

---

135 ܒܗ ejiciendum videtur. 138 C ܕܡܫܡܫܝܢ 142 C ܒܗܘ 148 A ܕܐܝܬ 150 C ܡܢ ܟܠ ܩܕܡܝܢ ܢܡܘܣܐ 152 C ܟܠ ܠܐܪܥܐ ܒܥܐ ܠܗ ܕܫܡܥ 153 C ܢܘܪܐ 163 C ܕܟܠ ܐܠܗ 166 C ܕܒܪ 177 C ܒܫܡܥ 182 C ܕܫܡܗ 183 C ܢܘܒܠܗ

[illegible Syriac text, 21 lines; marginal folio mark "b" at line 11]

---

65 C [illegible], B [illegible], BC [illegible] 66 B [illegible] 68 B [illegible] 70 C [illegible] 77 A habet [illegible] pro [illegible] 80 AB habent [illegible] pro [illegible] 82 C [illegible] 83 AB [illegible] et omittunt [illegible] 84 C [illegible] 97 C [illegible] 99 B [illegible] 101 C [illegible] 103 C [illegible] 104 BC [illegible] 111 C [illegible] 113 Inde a voce [illegible] lacuna unius folii est in codice B. 119 C ponit [illegible] pro [illegible]

ܘܫܪܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܩܪܒܗ. ܩܘܪܒܢܘܗܝ ܡܩܒܠܗ. ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܡܢܗ
ܢܒܝܐ. ܠܡܥܕܪܘ ܘܫܠܡܐ ܠܟܠ. ܩܕܝܫܐ ܗܘܐ ܢܒܝܐ ܗܘܐ ܒܐܝܡܢܘܬܐ.
[ܠܘܬܗܘܢ:] ܒܪܝܫ ܐܒܗܬܐ ܕܐܒܘܢ ܩܢܘܡܐ ܒܐܝܡܢܘܬܗ܀ ܐܘ ܐܠܗܐ ܐܢܬ.
ܚܘܐ ܚܝܠܟ. ܘܐܘ ܗܘ ܕܐܬܐ ||ܒܪܝܬܐ ܐܢܬ. ܢܗܘܐ ܚܝܠܟ. ܘܐܘ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܟܠܗ b
ܐܠܐ ܠܟ. ܟܠܗ ܚܘܒܠܗ ܚܕܬܐ ܗܘܢܐ. ܠܐ ܡܪܝܡ ܒܪܘܚܐ ܘܡܫܪܝܐ.
ܕܢܘܗܝ ܚܟܡܬܗܘܢ ܕܪܘܚܐ. ܟܠܗ ܒܗܘܢ ܡܫܡܠܝܐ ܕܟܠ. ܢܒܝܘܗ
ܚܟܡܬܗܘܢ. ܦܪܘܫ ܒܐܝܕܝ ܦܘܪܩܢܐ ܕܥܡܗ. ܘܠܡܥܒܕ ܡܪܥܝܬܐ ܠܗ ܬܠܬܐ.
ܕܥܠܬܗ ܘܥܠܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܟܠܟܘܢ܀ ܐܠܐ ܐܠܐ ܕܐܡܪ. ܟܠ ܚܟܝܡܬܐ.
ܗܘܐ ܒܪܘܚܬܐ. ܦܪܫ ܠܗ ܒܥܡܗ. ܠܐ ܟܠܗ ܡܢ ܡܨܥܬ ܕܚܝܠܐ
ܕܩܢܝܐ. ܦܘܠܚܢܐ ܕܝܠܕܬܐ. ܡܪܘܪܐ ܢܟܐ ܕܡܥܡܘܕ. ܘܬܫܒܘܚܬܗ
ܕܡܠܟܝ ܡܫܐ. ܠܗܝ ܡܢ ܝܠܕܬܐ ܬܘܒ. ܗܘ ܕܐܒܪ ܠܗ. ܠܪܘܚܐ
ܕܦܪܘܩܐ ܘܫܒܩ ܒܗ. ܦܬܚܗ ܣܘܟܠܗ ܘܐܪܥܡܬܗ. ܠܗܘ ܐܢܐ ܒܠܒܢܬܐ
ܕܥܡܗ ܡܦܠܛܗ܀ ܐܠܐ ܠܟܘܪܝܐ. ܐܝܟ ܠܫܝܢܬܐ. ܘܡܫܝܚܐ. ܒܟܠܐ
ܕܬܡܠܠ. ܢܟܝܢܐ ܘܒܗܘܬܐ ܘܠܝܬܢܐ ܕܒܪܐ. ܐܝܟ ܠܩܛܠܐ ܒܫܪܒܗܘܢ.
ܘܝܠܕܬܐ ܒܠܫܢܗܘܢ. ܘܐܡܬܐ ܒܠܫܢܝܗܘܢ. ܢܗܘܐ ܒܥܠܝܐ.
ܘܦܬܝ ܠܗ ܒܥܡܗ. ܘܒܥܝܐ ܕܢܦܩܝ ܒܗ ܕܡܝܐ ܗܘ. ܐܘ ܡܪܝܡ
ܐܠܐ ܘܐܘ ܢܫܡܥ. ܗܘ ܩܘܐ ܠܐܪܥܐ ܕܥܡܗ ܩܡܐ ܠܗ܀ ܠܟܫܒܬܐ
47 ܦܫܝܛ.|| ܪܡܝܐ ܠܡܝܬܐ. ܘܠܐ ܫܪܒܠ ܗܘܐ. ܦܘܪܩܢܗܘܢ. ܡܢܗ
ܠܒܪܐ ܠܐ ܡܬܟܠܐ ܦܫܠܘܬ. ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܚܟܡ ܡܢܗ. ܘܦܢܝܬܐ
ܚܟܡ ܠܐܡܪܐ. ܐܘ ܚܟܡܐ ܚܟܡ ܡܟܘܢ. ܚܟܝܡܬܐ ܕܚܝܠܬܐ. ܡܢܗ

9 C ܘܫܪܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܩܪܒܗ 17 C ܒܪܝܬܐ 29 B ܠܟܠ 30 AB ܒܪܘܚܬܐ 32 C transponit ܘܕܝܢܐ ante ܡܢ ܡܨܥܬ 36 C omittit ܬܘܒ 42 C ܫܝܢܬܐ 44 A ܒܪܐ, C ܕܒܪܐ 47 C omittit ܒܠܫܢܝܗܘܢ (ut obsoletum, cf. Ephr. ad Gen. 10, 9). 50 AB omittunt ܠܗ 51 C ܕܐܡܪ 58 C ܡܢܗ, A addit ܗܘܐ post ܡܬܟܠܐ Cod. A habet adscripta in margine paginae 47: اخرج الماء من الصورة وانبع شعبة في البرية
خلق انسان كصورته فخر قومنا وعزنا وعزيزنا وتاج راسنا وجامع
شملنا الغنم العزيز والذهب الابريز والجوهر المريد

ܫܡܫ ܦܩܘܕܐ ܕܐܠܗܐ ܢܦܫܗ. ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܟܠ ܝܘܡ. ܕܫܘܡܫܬܐ ܠܫܡܫܗ ܩܢܐ ܠܗ. ܕܐܝܟ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܟܠܗ ܐܘ ܩܕܝܫܐ. ܗܘܐ ܟܠ ܦܠܚܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܫܡܫܢܐ ܟܠܗ. ܩܘܪܒܢܐ ܚܝܐ. ܩܪܒ ܦܘܠܚܢܗ ܗܘ. ܗܢܐ ܐܢܐ ܐܢܫ. ܘܐܩܪܒ ܢܦܫܗ. ܐܝܟ ܝܘܡ ܕܝܢ ܟܠܗ ܫܘܠܡܐ ܦܠܚܝܢ. ܗܘ ܢܘܗܪܗ ܕܠܐ ܦܠܐܫܬܐ. ܟܕ ܪܒܐ ܕܐܩܪܒ ܢܦܫܗ. ܡܫܝܚ ܟܠ ܐܡܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܐܝܟ ܦܠܚܝܢ ܟܠ ܕܡܫܡܫܝܢܘܗܝ. ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ ܠܗܘܢ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܐܢܘܢ. ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܐܟܚܕܐ. ܫܡܝܢ ܗܕܡܘܗܝ ܕܠܐ ܚܣܘܡܐ ܠܐ ܡܫܬܠܡܢܐ. ܪܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗ. ܦܩܕ ܐܢܘܢ. ܕܠܐ ܫܘܒܚܐ. ܗܘ ܝܘܡ ܠܫܡܫܐ ܘܠܦܘܠܚܢܐ ܐܢܫ ܗܘ. ܕܐܢܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܦܠܚܢܐ ܡܢ ܟܠ. ܠܐ ܗܘܐ ܩܘܪܒܢܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ||ܫܡܫܐ ܪܘܚܢܐ 46
ܕܫܡܫܝܢ. ܫܡܫܐ ܕܐܝܟ ܗܕܡܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܠܗ. ܕܡܢܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܟܕ ܫܠܝܚܐ ܗܘܐ ܩܕܝܫ. ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܚܝܠ ܦܘܠܚܢܗ. ܐܢܫ ܗܘ ܩܕܝܫܐ ܠܦܘܠܚܢܗ ܕܢܦܫܗ. ܗܘ ܩܪܝܒܐ. ܫܡܫܝܢ ܐܢܐ ܕܝܢ. ܐܘ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܗܘ ܩܘܪܒܢܐ. ܕܡܫܝܚ ܩܕܝܫ. ܠܐ ܐܝܟ ܕܫܘܒܚܗ ܠܦܘܠܚܢܗ ܡܢ ܟܠ. ܕܫܡܫܐ ܢܦܫܐ ܟܠ ܐܢܫ. ܘܗܘܐ ܫܘܠܡܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܠܦܘܠܚܢܐ. ܘܐܦܠܚܘ ܠܡܫܡܫܢܐ ܩܪܝܒܐ. ܐܝܟ ܕܫܠܡ ܐܢܐ. ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܗܘ ܩܘܪܒܢܐ. ܫܡܫܐ ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܫܬܡܫܝܢ. ܘܗܐ ܠܫܡܫܗ ܫܡܫܐ ܘܫܡܫܐ ܕܦܘܠܚܢܐ܀

XXXVI.

ܩܠܗ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ܀

ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ. ܕܦܘܠܚܢܗ ܫܡܫܐ. ܢܦܫܐ ܩܕܝܫܐ. ܐܝܩܪܗ ܠܫܡܫܢܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܫܠܡ ܐܝܟ ܕܫܡܫܢܐ ܩܪܝܒܐ. ܫܡܫܐ ܢܦܫܗ ܩܘܠܗ ܫܡܫܐ ܐܝܩܪܐ. ܫܠܡ ܩܘܪܒܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܫܡܫܢ.

255 C ܩܪܝܒܐ 261 In fine versus addit C ܕܫܡܫܐ ܫܡܫܢܐ ܟܠ ܀ ܦܘܠܚܢܐ܀ ܫܡܫܐ ܘܐܝܩܪܐ 266 B ܘܦܘܠܚܢܐ, C ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܠܚܡܫܬܐ ܐܟ et omittit ܗܘ 268 Post ܫܡܫܐ inserendum videtur ܕܝܢ 280 C ܫܡܫܐ ܕܦܠܚ 281 C ܠܫܡܫܢܗ 282 B ܢܦܫܗ 283 A ܡܫܡܫܢܐ 287 C ܠܦܘܠܚܢܗ

XXXIV. C ܕܐܦܪܝܡ ܕܡܪ ܩܠܗ 3 C ܫܡܫܢܘܬܐ 4 B ܠܫܡܫܐ, C ܐܝܟ 8 B ܫܡܫܝܢ

ܕܐܝܟ ܟܡܐ ܗܘܐ ܠܚܡܝ ܘܡܬܩܝܡܘܗܝ܀ ܗܘܐ ܡܬܒܥܐ ܐܢܐ. ܡܢ ܐܪ̈ܡܝܘܬܐ.
ܐܦ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܐܦ ܡܢ ܫ̈ܒܒܘܗܝ. ܟܠܗ ܕܝܢ ܒܟܝܢܐ ܡܡ̈ܠܠܘܗܝ
ܡܠ̈ܒܒܘܗܝ. ܕܐܢ ܡܢ ܐܢܫ ܐܪ̈ܡܝܘܬܐ. ܡܫܘܚ ܗܘ ܠܟ ܠܗܕܐ
ܡܠܟܐ. ܕܡܕܢܚܐ ܢܝܬܐ ܡܢ ܫ̈ܒܒܘܗܝ. ܬܐܡܪ ܠܟ ܡܕܝܢܬܐ ܐܘ ܐܬܪܐ.
ܠܘܬ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܡܢ ܐܪ̈ܡܝܐ ܐܢ̈ܫܝܢ. ܟܠܗ ܝܠܕܐ ܘܝܕܥܬܐ. ܠܟܠ
ܕܝܠܗ ܡܢܗ ܕܐܦܠܐ ܡܫܬܡܠܝܐ܀ ܢܡܘܣܐ ܕܟܝܢܐ. ܡܛܠ ܐܢܐ ܓܒܪ. ܘܡܢܢ
ܡܢܗܘܢ. ܡܢܗ ܬܘܕܝܬܗܘܢ. ||ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܫܒܚܐ ܗܘܐ ܒܝܬ ܡܥܡܕܢܘܬܗܘܢ A 45a
ܝܠܕܐ. ܘܡܢ ܠܘܬ ܐܡܪܬ ܠܗ ܕܢܦܠ. ܡܢ ܗܡܙܐ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ.
ܕܡܢ ܕܝܠܗ ܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܡܢ ܠܘܬܐ. ܓܒܪܐ ܠܗ
ܡܠܟܐ. ܟܠ ܥܡܐ ܠܐ ܘܡܠܟ ܠܘܬ||. ܟܠ ܡܫܬܡܠܝܢܘܗܝ ܠܐ ܡܫܟܚ. B 48a
ܕܟܠ ܡܕܡ ܐܦ ܟܠ ܡܠܬܐ ܡܫܬܟܚ ܗܘܐ܀ ܢܦܫܗ ܕܝܠܗ. ܐܝܟ
ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܫܬܪܝܬ ܠܗ. ܒܟܝܢܐ ܕܐܝܬ. ܡܢܗ ܕܡܕܡ ܒܦܓܪܗ
ܘܐܠܗܘܬ. ܥܠܬܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ. ܘܐܫܬܪܝܬ ܠܗ ܐܦ ܗܕܐ. ܕܢܦܫ
ܕܝܠܗ ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘ. ܒܝܬ ܗܘܐ ܠܘܬ ܡܫܬܪܝܘܬܐ. ܐܝܟ ܠܐ ܡܢ.
ܘܗܟܢ ܗܘ ܕܝܠܗ. ܟܕ ܐܡܪ ܗܘܐ ܘܟܕ ܣܒܪܐ. ܦܓܪܗ ܠܟ
ܡܢ ܕܝܠܗ ܘܠܒܝܬ ܘܐܬܚܙܝ܀ ܚܕ ܕܝܢ ܢܦܫܐ. ܕܝܢܐ ܠܟ ܡܢܗ.
ܗܘ ܡܫܬܡܠܝ ܠܗ. ܡܫܡܠܝ ܡܢ ܟܠ. ܟܕ ܐܡܪ ܡܬܝܕܥܐ ܫܡܠܝܘܬܗ ܘܫܪܝܪ.
ܐܬܚܙܝ ܝܘܡܢܐ ܘܕܝܠܗ. ܗܘܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܒܥܠܡܐ ܕܝܠܗ. ܕܐܬܝ ܗܘܐ
ܕܝܠܗ ܡܫܟܚ. ܗܕܐ ܐܬܐ ܡܫܬܘܐ ܠܗ. ܡܠܟܐ ܡܢ ܟܠ. ܐܘ ܠܟܘ
||ܡܫܬܡܠܝ ܝܠܕܐ ܟܡܐ. ܐܘ ܐܢܫ ܡܫܬܟܚ ܗܘ ܢܦܠܝܢ. ܗܘ ܐܟܚܕ A 45b
ܐܦ ܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢ܀ ܢܦܠ ܡܫܪܝܬ. ܗܘܐ ܘܐܡܪܬ. ܫܠܡܐ ܗܘ
ܐܬܐ. ܕܫܡܠܝ ܟܠ. ܠܐ ܐܢܫ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܢܘܢ ܝܘܡ ܠܟܝ. ܒܡܠܟܘܬܐ
ܒܚܝܠܐ ܢܝܫ ܗܘܬ. ܡܢ ܡܫܡܠܝ ܡܠܟܐ ܒܪܝܬܐ. ܘܐܬܠ ܗܘ ܡܢܐ ܠܘܬ ܝܘܡܢܐ.

183 B habet ܗܘ pro ܗܘܐ 193 C omittit ܡܫܡܠܝܘܬ 196 B post ܟܠܗ addit ܝܘܡܢ 200 B ܕܡܟܝܣܘܬܗܘܢ 205 AB ܡܢ 207 AB ܓܒܪܐ 209 C ܗܘܐ ܡܫܬܟܚ ܡܠܬܐ ܐܝܟ ܕܡܬܡܠܠ ܕܟܠ 211 C ܒܪܝܬܐ 216 C ܘܐܠܗܐ 218 A ܠܡܫܬܪܝܘܬܐ, C ܠܡܫܬܪܝܘܬܐ 222 C ܘܡܫܡܠ 226 C ܢܦܠ 233 C ܟܠ 238 C ܫܠܡܐ 240 AB ܡܫܡܠܝܘܬ 243 AB ܠܘܬ ܝܘܡܢܐ

[illegible]

[illegible]

[illegible] B 47 b

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

125 C [illegible] 127 Inde a voce [illegible] usque ad v. 200 (inclusive) lacuna unius paginae est in codice A, quae codicibus B et C sarcitur. 128 C [illegible] 134 C [illegible] 138 C [illegible] 142 B [illegible] 144 C [illegible] 147 C [illegible] 151 Glossario adde [illegible] (maledicus). 152 C [illegible] 162 C post [illegible] addit [illegible] 167 C [illegible] 170 C [illegible] 172 B [illegible] 178 C [illegible] 180 C omittit [illegible]

ܟܠ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ||܀ ܦܘܡ ܦܘܡ ܒܦܘܡܗ. ܟܬܒܐ ܘܐܦܪܢ. 44
ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܟܠ. ܗܢܐ ܡܫܘܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܡܬܩܢܐ ܘܡܬܚܕܬܐ ܠܡܬܚܫܘ
ܒܗ. ܐܝܢܐ ܢܦܫܐ ܐܚܕܐ ܟܠ. ܐܝܢܐ ܕܗܘܡܬ ܘܚܕܐ ܠܟܠܗ ܐܠܗ. ܠܡܠܟܗ
ܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܣܓܝܐܐ ܠܘܬܟ ܐܡܪܬ ܐܝܟ. ܡܫܡܫ ܕܐܦܝܗ. ܘܐܬܡܠܟܢ
ܩܢܐ ܡܢܐ ܕܐܡܬܝ. ܕܗܢܐ ܒܪ ܡܪܘܡܐ ܕܐܬܐ. ܒܪܡܫܐ ܣܓܝܐܐ ܕܟܝܐ ܠܟܠܗ
ܠܐܬܡܠܟܐ܀ ܡܢܐ ܡܠܟܐ. ܐܡܠܟ ܘܐܡܪ. ܙܘܡܪܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܠܐ ܡܛܠ
ܗܘܡܬ. ܡܫܘܐ ܗܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܟܠ ܕܝܢ. ܒܡܫܒܚܘ ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܟܠ.
ܚܕ ܒܪܢܫܐ ܡܫܒܚܐ ܦܘܡܗ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܦܘܡܐ ܕܡܠܐܟܐ. ܡܫܡܫ ܐܡܪܝܢ
ܐܬܐ ܒܡܠܟܘܬܟ. ܡܠܐܟܐ ܗܘ ܡܫܡܫ. ܗܢܐ ܢܘܚ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܝܟ
ܕܗܢܘܢ ܦܪܫܐ ܠܫܡܝܐ. ܗܢܘܢ ܟܠܗ ܦܘܡܐ ܕܡܠܐܟܐ ܠܫܡܝܐ܀ ܘܐܦ
ܐܟܚܕܐ. ܢܟܒܪ ܠܡܠܟܐ. ܘܐܬܡܠܟ ܐܪܥܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܠܒܪܐ ܘܒܪܡܫܐ
ܠܘܬ ܦܪܘܩ ܟܠܗ. ܕܢܫܒܪ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܒܠܒܪܐ ܢܒܘܬ ܟܠ
ܣܝܦܐ ܡܫܬܐ. ܘܒܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܣܓܝ ܦܘܡܐ ܕܩܘܡܬ ܡܠܟܝܢ.
ܘܡܠܝܚ ܕܡܫܘܐ. ܗܟܢ ܘܕܐܝܟ ܗܟܢ ܢܦܫܬ. ܣܟܠܝܢ ܡܘܠܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ. ܢܟܒܪ ||ܒܡܠܟܘܬܗ ܣܓܝܐܐ ܡܠܐܟܐ ܒܡܠܟܘܬܐ܀ ܒܪܢܫ ܟܠ ܢܩܦܐ. b
ܐܦ ܐܪܝܟܐ. ܐܡܪ ܒܡܫܐ. ܟܠܟܠ ܢܦܫܗ. ܘܡܢ ܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܗܘܐ
ܣܟܠܘܗܝ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܗܘܝܐ ܩܢܐ ܕܡܠܟ. ܢܩܘܡܘܢܐ ܢܦܫ
ܕܟܠܐ ܐܠܗܐ. ܒܪܐ ܘܢܦܫܗ ܗܘ ܕܡܫܒܚܢܝ. ܗܢܐ ܠܟܠܗ ܦܓܪܗ ܕܐܬܐ.
ܘܡܒܪܘ ܟܠܝ. ܕܡܫܒܚܢܝ ܠܐ ܡܠܟܝܢ ܒܗ. ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܟܠ ܘܐܟܚܕܐ.
ܕܐܬܠܡܠܡ ܒܐܟܚܕܘܠܗ ܐܠܟܪܐ ܕܡܠܟ܀ ܣܝܐ ܟܠ ܐܝܬ. ܗܘ ܡܬܩܢܢܐ.
ܕܐܪܘ ܩܕܡܗ. ܦܘܠ ܢܦܩܘܢ. ܡܠܟܘܬܗ ܒܝܬ ܐܠܗ ܟܠ ܘܡܒܝܢ
ܣܝ ܣܝ. ܘܠܐ ܣܓܝܐܬ ܡܫܒܚܘܗ ܒܪܢܫܐ. ܕܣܝܐ ܡܠܟܗ ܕܐܟܚܕܐ. ܘܡܟܠܝܗ
ܐܣܝܪܐ ܒܪܢܫܐ. ܡܫܡܫ ܕܐܬܐ ܒܪܡܫܗ. ܠܘܬ ܡܠܟܗ. ܘܡܟܠܝܗ
ܕܐܘܠܗ. ܠܡܠܟܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐ ܒܪܢܫܗ. ܕܡܫܐ ܗܘ ܫܠܝܛ ܡܬܩܢܢܐ
ܕܡܫܬܡܫܝܢ܀ ܫܠܛ ܦܓܪܐ. ܒܟܠ ܦܓܪܝܢ ܗܘ. ܕܐܦ ܒܪ ܕܡܬܩܢ.

---

58 B ܠܡܬܚܫܘ 63 A ܐܬܚܫܘܢ 77 A ܗܘܐ 101 A ܠܟܠܗ 107 Inde a voce ܡܬܩܢܢܐ incipit cod. C. 110 A omittit ܟܠ 111 C ܒܪܐܢܫܐ 112 C ܕܣܝܐ ܡܠܟܗ ܐܟܚܕܐ 113 C ܘܡܟܠܝܗ ܐܣܝܪܐ ܒܪܐܢܫܐ 121 C ܐܦ

XXXV.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

b [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

XXXV. Melodia deest in B. — A habet in margine [illegible] 19 B habet [illegible] pro [illegible] 27 B [illegible] 34 B [illegible] 39 B [illegible]

ܐܫܟܚܘܗ. ܐܝܟ ܕܒܚܠܡܐ. ܐܝܟ ܕܒܚܙܡܐ. ܠܦܘܡܐ ܢܦܠܘ. ܐܦ ܕܢܬܪܡܠܘܢ.
ܕܡܠܐ ܕܒܚܪܐ. ܘܐܬܚܒܠܘ ܘܐܬܝܒܘ. ܡܠܝܢ ܐܫܡܥܬܐ. ܡܢܘܚܬܐ.
ܩܕܡܝܬܗ. ܩܐܡܬܗ ܕܒܥܠܬܗ ܐܬܩܛܠܘ. ܥܠܡܐ ܩܕܡܘܗ ܐܬܒܪܗ.
ܕܝܢܝܐ ܢܩܝܡܬܐ. ܒܡܘܬܗ ܕܗܢܐ. ܘܢܛܪܘ ܗܘܐ ܗܘ ܡܫܝܚܘܬܐ.
ܡܫܡܫܢܐ. ܐܫܬܐ. ܕܬܐܘܡܐ ܗܘܐ. ܥܠ ܕܒܘܗܝܐ. ܕܥܡܐ ܕܒܥܠ.
ܘܥܡܘܕ ܕܗܐ. ܐܘܡܐ ܕܒܟܘ. ܡܫܝܚܐ ܠܗܘ ܕܐܒܘܝ. ܠܕܐܝܐ ܕܒܥܠ
b ܩܠܝܠ. ܕܠܒܪܢܫܐ ܠܥܠܡ ܢܦܩܘܢ ܗܘܐ. || ܐܠܐ ܡܢܗܘ ܠܗ ܕܝܢ
ܠܟܠܡܐ. ܐܚܬܐ. ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. ܚܢܘܢ ܘܐܬܚܫܒ ܐܝܟܐ. ܕܠܒܠ
ܦܩܕ. ܕܝܢ ܥܠ ܕܒܪܗ. ܦܩܕ ܠܟܠ ܟܢܘܫܗ. ܘܐܦ ܫܟܝ. ܒܦܓܪܗ
ܘܕܡܘܬܗ. ܐܠܗܝܐ ܡܫܚܘܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܚܫܐ ܫܬܝܐ. ܕܗܘܐ
ܡܢܟ ܘܐܦ. ܩܝܡܐ ܕܢܦܫܬܐ ܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܦܬܚ ܐܠܗܘܬܗ ܐܫܠܡ.
ܘܐܝܟ ܡܢܐ ܕܡܫܬܘܕܥ. ܗܘ ܗܘ ܗܘ ܡܩܪܒ. ܗܘܝ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ.
ܘܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܚܠܦ ܘܩܐܡ. ܠܡܫܝܚܐ ܡܢܟ. ܐܦ ܕܠܡܥܒܕܢ ܗܘ.
ܐܦ ܒܪܘܟܐ ܗܘ. ܘܐܦܐ ܘܫܠܡܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܟܠ ܕܒܪܐ. ܡܫܘܪܗ
ܕܠܡܫܘܝܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܠܥܠ ܚܙܐ ܘܠܟܠ ܐܪܥܝܬܗ. ܐܚܬܐ ܕܒܟܠܡܐ.
ܒܫܠܐ ܗܘ ܡܢܗܘܢ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܢܗ ܕܚܒܠܐ ܐܬܝܗܒ. ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܠܡܫܘܠܘ ܡܢܗ. ܡܢܗ ܫܡܫܐ. ܬܡܝܗܘ ܐܝܬܝ. ܐܦ ܕܗܘ ܕܟܠܝ.
ܫܠܡܐ ܗܘ ܕܬܡܝܗܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܢ ܠܫܠܡܘܬܗ. ܒܪܝܟܐ ܘܩܕܡܝܬܐ.
43 ܫܠܡܐ ܠܕܝܢ ܘܐܦ ܬܫܠܡܬ. ܠܓܠܐ ܕܐܝܬ ܒܟܠܡܐ. || ܕܬܗܘܐ ܩܕܡܘܗ.
ܡܫܡܫܢܐ ܫܠܡܬܐ. ܠܐ ܬܥܒܕܐ ܡܢܗ ܒܪܫܡܬܗ. ܟܠ ܕܗܘܐ. ܚܝ
ܫܠܡܐ. ܒܝܫܬܐ ܩܐܡܬܐ. ܬܐܪܥܐ ܡܢܗ. ܘܬܗܘܐ ܒܒܪܬܐ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ
ܠܟܠܡܐ. ܠܓܠܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܕܐܬܡܫܡܫܬ ܐܠܐ ܠܡܫܡܫܢ ܡܢܗ
ܕܐܪܥܝܬܐ܀

---

102 B ܕܒܚܙܡܐ   105 B ܒܚܪܘܗܝ   111 A ܗܠܝܢܘܗܝ   127 B ܒܚܫܐ

133 B ܚܠܦܐ   134—146 Haec stropha bis exstat in cod. B. Primo enim scriptor per errorem pro vv. 144—146 scripserat vv. 131—133, ideoque maluit, stropham denuo correctam exhibere.   135 B ܕܡܫܬܘܕܥ   137 B ܚܠܦܝ.

ܡܫܒܚܢܘܬܗ ܀ ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܚܙܝ ܐܒܐ. ܐܪܬܝܟ ܢܟܠܗ. ܘܚܕܐ ܚܕܐ ܒܗܦܟܗ. ܠܐ ܢܛܥܝ ܒܗ. ܡܠܐܟܐ ܢܘܪܢܝܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܐܝܟܐ ܕܥܠܐ. ܐܘܦ ܗܘܝܢܐ ܒܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ. ܗܘ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܝܬܝܪ. ܚܙܝ ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܀ ܡܛܠ ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܟܐ. ܕܝܠܗ ܘܐܡܪ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܝܢ.

b ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܚܙܝ. ܗܐ ܡܫܡܫܝܢ || ܗܘ. ܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ. ܘܒܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܒܗ ܥܡܗ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܀ ܐܝܟܐ ܕܐܝܬ ܕܥܠܐ. ܒܗ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܒܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܚܙܝ ܐܒܐ. ܗܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܕܚܠܐ. ܐܝܟܢܐ ܒܗ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܟܐ. ܡܛܠ ܒܗ ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܗ. ܕܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܡܠܐܟܐ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܀ ܚܙܝ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܘܦ ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܒܗ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܝܟܢܐ. ܠܡܠܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܫ ܢܫܡܫ. ܡܫܡܫܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫ ܐܘܦ ܚܙܝ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܝܢ. ܡܫܡܫܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫ ܀ ܡܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܢܘܪܐ. ܕܝܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܢܗܘܐ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܗ. ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܫ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܢܘܪܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫ ܒܗ. ܠܡܫܡܫܐ

42 || ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܝܢ. ܡܫܡܫܗ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܢܘܪܐ ܠܟܠ ܡܫܡܫܝܢ ܀ ܘܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܟܢܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܢܘܪܐ. ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܐ. ܐܘܦ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟܢܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܢܘܪܐ. ܐܘ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܡܢ ܟܠ ܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܘܡܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܐ ܗܘ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܡܫܡܫ ܗܘ ܠܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܢܗ ܀ ܘܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܡܫܡܫ. ܠܐ ܢܘܪܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܠܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܝ

---

17 B ܡܫܡܫܢܐ 20 B ܒܗܦܟܗ 35 A ܐܠܐ 42 B ܡܫܡܫ 48 B ܘܢܘܪܐ
50 B ܡܫܡܫܢܘܬܐ 53 B ܡܛܠ ܒܗ ܘܡܫܡܫ ܒܗ 59 ܘܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ
72 B ܢܡܫܡܫ 82 B ܐܝܟܢܘܢ 92 ܡܢ deest in B. 94 B ܡܫܡܫܢܗ
95 B ܡܫܡܫܢܐ

ܠܟܪܝܬܐ. ܢܗܪܘܢ ܕܐܘܡܘܬܐ ܀ ܩܕܡ ܐܘܪܗܝ ܫܩܝܐ. ܢܫܒܚܘܢܗ ܠܟܠܗ ܚܝܠܝ.
ܕܪܬܐ ܕܢܦܫ ܗܘܐ. ܕܒܗ ܐܘܪܗܝ ܢܫܒܚܘܢ. ܠܐܠܗܐ ܘܠܐܒܘܗܝ ܢܒܝܐ. ܦܪܘܩ
ܡܘܬܪܬܗ ܚܝܠܝ ܀ ܡܟܠܡܘܢ ܕܐܬܡܠܟܘ. ܠܟܢܫܐ ܕܢܓܕ ܥܡܡܐ. ܘܫܩܝܐ
ܘܫܩܝ ܪܟܐ. ܕܦܫܛܘܢ ܬܪܝܢ ܐܝܕܝ. ܒܟܢܫܬܗ ܥܕܬܗܘܢ ܘܠܒܝܢ.
ܐܘܪܚܐ ܠܟܠܟ ܩܪܝܬܗ ܀ ܘܠܘܬ ܠܐܬܡܠܟܘ. ܕܢܥܒܕ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܠܐܘܪܚܐ
ܨܝܕ ܩܠܝܬܐ. ܕܐܬܝ ܠܟܢܘܫܬܐ. ܘܕܘܪܐ ܕܒܠܥܬ. ܢܘܗܪܝ ܡܠܟܘܬܐ ܀
ܘܠܘܬܗܘܢ ܚܠܡܬܗܘܢ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܬܚܫܒ ܕܐܒܪܗܡ. ܐܢ ܕܫܡܝܢ ܕܝܠܗ.
ܥܒܪܘ ܡܥܠܝܬܗܘܢ. ܢܦܩܘ ܒܥܒܕܐ. ܒܪܘܒܪܒܬܗܘܢ ܢܨܪܘܢ ܀ ܘܐܡܪܝ
ܕܡܫܡܪܗ. ܩܫܬܐ ܕܐܒܪܗܡ. ܐܬܩܪܝܘ ܠܗ ܐܪܙܐ. ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܓܠܝܬ.
ܢܦܩ ܒܡܫܡܫܢܐ. ܦܩܕܡܬܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ. [ܡܫܡܪܢܗܘܢ ܠܝܢ ܘܐܬܠܝ]. ܕܘܟܪܢܐ ܥܠܝ ܝܚܝܕܗ ܀
41 ܕܢܗܪܘܢܝܗܘܢ ܕܡܫܠܝ. ܕܒܠܗܘܢ ܒܗ ܐܬܪܝ. ܠܩܕܡܝܐ ܐܬܐ ܠܐܬܪܝ.
ܕܢܘܪܐ ܘܒܡܫܘܠܬܐ. ܘܒܫܒܪܗܘܢ ܫܡܥܒ. ܐܬܐ ܗܘܝܐ ܫܠܝܘܢ ܀

XXXIV.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ ܀

ܕܝܠܗ ܩܠܐ ܕܥܠܬ ܡܠܟܬܐ ܀

ܐܫܡܐ ܐܒܪܗܡ ܡܫܒܚܐ. ܠܚܢܢ ܐܒܐ. ܕܐܒܪܗܡܐ ܗܘܬ. ܫܡܝܗ
ܕܠܒܗ ܘܐܬܒܪܟ. ܠܐܪܟܐ ܕܒܠܝ. ܦܪܝܗ ܠܒܢܝܢܝ. ܠܟܠܗ ܫܘܡܠܐ.
ܫܠܝܢܗ ܘܠܫܝܬ. ܘܐܝܬܝܒ ܘܐܫܒ. ܒܡܠܟܐ ܕܫܘܠܐ. ܕܐܒܪܗܡ ܠܐ ܫܒܩ
ܠܟܘܢ. ܡܠܬܐ ܕܫܦܩܘ ܠܟܘܢ. ܚܙܝ ܕܡܘܪܗܠܗ ܫܒܩܗ ܠܗ. [ܢܒܝܢܐܐ:]
ܕܢܝܚ ܗܘ ܕܠܐ ܩܕܡ ܡܠܘܟ. ܡܫܒܚܘ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܕܒܠܗ ܕܢܝܚ

---

73 Hic versus videtur esse additicius, quia constructionem disturbat et stropha 68—74 uno versu abundat.

XXXIV. Hoc carmen cum sequentibus habetur etiam in cod. B. — Inscriptio est in B ܬܘܒ ܡܕܪܫܐ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ, melodia ܕܝܠܗ ܩܠܐ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܕܐܢܬ, in margine ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܐܢܬ ܠܐ ܕܝܠܗ ܡܫܒܚܢܐ. A habet in margine ܕܝܠܗ ܕܐܢܐ ܕܫܠܝܐ.

14 — 15 B. ܕܢܝܚ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܒܚܘ. ܡܠܟܘܬ ܠܐܠܗܘܬܐ

ܚܠܦ ܚܛܗ̈ܝܢ. ܢܩܒܠܢܝ ܥܠܡ ܐܠܗܐ܀ ܘܡܫܒܚܐ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܘܢܬܒܠܐ ܘܐܬܚܫܒܬܗ ܩܕܡܝܐ ܥܠܡ ܕܝܠܗ. ܕܢܚܘܐ ܕܚܝܠܬܐ. ܐܬܒܠܒܠܘ ܕܝܠܗ. ܕܪܝܫܐ ܕܒܢܝܢܫܐ܀ ܘܒܫܠܐ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܒܪܐ ܕܟܘܠܗܘܢ ܕܬܘܒܐ ܘܡܠܝܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܠܐ ܠܡܬܚܫܒ ܗܘܐ. ܠܡܚܪܘ ܕܝܠܗ. ܕܐܬܒܪܝܘ ܡܢ ܩܕܡ ܝܘܡܗܘܢ܀ ܘܐܦܝ ܕܢܘܪܗ. ܩܕܡܝܢ ܕܬܘܒܐ. ܚܙܝܐ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܡܢܗܘܢ ܕܢܩܒܠܐ. ܘܠܒܫܐ ܥܠܝܗ ܠܒܫ. ܕܡܬܚܫܒܢ ܠܫܡܝܐ܀ ܐܬܠܗ ܠܟܠ ܥܠܡܐ. ܘܦܫܩ ܠܥܠܡܐ. ܘܡܬܡܠܐ ܒܡܠܬܗ ܗܘܐ. ܐܬܠܗ ܡܫܬܥܝܢܐ. ܐܬܠܗ ܫܡܥܢܐ. ܕܐܘܟܠ ܠܐܠܗܘܬܗ܀ ܘܡܚܪܐ ܠܚܘܝܐ. ܘܐܚܝܕ ܘܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܠܡܬܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܡܫ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܠܡܬܩܢܘ. ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ܀

XXXIII.

40

ܐܠܦ ܡܢ ܡܠܟܘ܀

ܡܠܟܐ ܘܐܠܗܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܐܘܚܝ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܠܘܬܟ ܠܥܠܡ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܒܢܝܗ ܡܢܝ. ܘܡܠܟ ܠܚܝܐ ܕܬܐܪܐ. [ܢܚܬܘܬܐ܀] ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܡܠܟܘ܀ ܘܐܠܒܫܗ ܕܐܝܟ ܐܚܕ. ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܝܟܢܐ ܘܡܢܘܬܗ. ܠܫܡܝܐ ܕܫܡܝܢܐ. ܡܪܟܒܬܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܐܬܟܠܗ ܒܝܬܗ ܡܢܝ܀ ܐܚܕܐ ܠܒܢܐ ܠܐܢܫܐ. ܡܠܟܐ ܥܠܡ ܐܠܗܐ. ܕܗܒܝ ܠܒܢܝ ܘܒܢܝ ܡܠܟܐ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܟܘܢ ܫܡܝܐ. ܡܠܟܐ ܐܬܡܠܟ ܡܠܟܐ. ܠܡܪܝܐ ܕܐܚܕܐ܀ ܠܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ. ܕܗܘ ܡܠܟܘܬܐ ܐܢܫܝܢ. ܕܗܐ ܐܬܪܘܒܒܬ ܡܠܟܐ. ܠܟܐܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܐ܀ ܘܡܠܟܗ ܐܚܕܐ. ܕܠܐ ܒܝܬܗ ܡܢܝ. ܘܡܠܟܐ ܕܒܢܝܗܘܢ ܫܡܝܐ. ܒܢܝܗܘܢ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܡܪܟܒܬܐ ܘܐܚܕ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܕܐܫܬܐ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ. ܟܠܗ ܡܢܝ ܥܡܟ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܐܬܐ ܕܐܬܪܐ ܡܢܝ. ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܒܪܘܟܐ
b ܡܢܝܘܬܐ. ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟ܀ ‖ ܘܐܚܕܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘ ܡܠܟܐ. ܘܡܢ ܐܚܘܗܝ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܚܠܦܐ ܠܒܝܬ ܡܢܝ܀ ܘܡܢ ܚܕܬܐ

---

28 ܠܗܘܢ suppressa super ܕ vocali ptacha.

XXXII.

ܩܪ ܦܬܟܗ ⁘

ܢܦܫܐ ܚܠܦܗ ܕܠܟܝܢ. ܠܐ ܐܦܫܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܠܗܘܢ ܫܡܫܢܝܬܐ ܥܡܠܬܐ. ܠܗܘܢ ܘܬܠܬܐ ܗܢܝܬܐ. ܕܢܦܠܗ ܚܠܦ ܢܦܫܐ. ܕܢܦܠܗ ܐܚܪ ܠܟܠ. [ܠܡܦܩܬܐ:] ܠܡܦܩܢ ܠܡܫܪܝ ܦܠܓ ⁘ ܥܡܠܬܐ ܕܢܦܩܬ ܠܗ. ܠܥܡܠܐ ܕܐܦܪܘ ܗܘܐ. ܐܦܠܐ ܚܪܐ ܕܠܐܦܪܘܗܝ. ܩܪܒ ܠܗܘܡܪܐ ܗܘܬ. ܡܪܐ ܡܦܪܢ ܕܦܪܘ. ܘܐܠܟܝܢ ܠܗܘܢܬܗ ⁘ ܫܩܠܐ ܡܢ ܦܘܡܐ ܢܦܫܐ. ܢܦܩܬ ܘܐܡܪܬܐ. ܘܩܡ ܐܘܪܐ ܕܫܬܩܐ. ܠܗܘܢ ܡܠܟܢܐ ܕܦܬܪܐ. ܐܘ 39

..... ܢܦܫܗܘܢ ܡܢܐ ܘܬܠܬ. ܘܡܟܝܠ ܐܘܦܝܬܗ. ܘܦܪܩ ܡܬܚܝܠܬܗ. ܕܠܐ ܦܘܡܗܘܢ ܫܠܡ. ܕܢܦܫܗܘܢ ܩܠܝ ܚܝܠܗ. ܡܠܦܢܝ ܘܠܡܫܝܚܘܬܗ ⁘ ܡܢ ܕܡܠܗܘܢ ܡܪܝܡ ܗܘܘ. ܠܡܫܪ ܥܠܝ ܕܡܠܗ. ܕܐܡܪ ܕܐܦ ܠܟܠܐ. ܠܐ ܕܢܦܩܐ ܠܪܚܡܐ. ܗܟܢ ܐܦ ܠܐ ܦܠܓܪܐ. ܕܦܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ⁘ ܘܐܠܗܘ ܕܐܦ ܚܠܐ. ܠܐ ܕܢܦܩܐ ܠܚܠܗ. ܚܝ ܥܒܕ ܡܠܬܗ ܗܘ. ܒܥܦܬܐ ܦܘܡܐ ܢܦܪܘܣܐ. ܠܡܫܝܚ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܐܬܓܠܝܬ ܒܡܫܬܗ ⁘ ܘܡܬܚܒܒ ܐܦܝ ܢܚܟܘܡܝ. ܐܬܪܥܝ ܡܢܗ ܐܘܠܐ. ܠܐܪܟܐ ܕܐܝܟܠܗ ܠܗ. ܕܪܟܢܗ ܡܪܐ ܒܝܘܡܗ. ܕܠܐ ܢܦܩܘܢ ܗܘܐ ܐܪܟܢܗ. ܥܠܝܪܐ ܕܐܪܐܬܐ ⁘ ܦܘܡܐ ܗܘ ܕܠܐ ܦܫܝܠܘܬܐ. ܐܬܪܥܝ ܕܢܦܩ ܗܘܐ. ܡܪܝܗ ܠܡܠܬܘܬܐ. ܘܦܘܡܗ ܠܡܦܪܘܬܐ. ܘܢܚܫܗ ܠܐܘܪܬܐ. ܘܐܬܚܠܒܗ ܠܦܘܠܘܢܐ ⁘ ܢܦܫܐ ܠܐܦܘܠܝܬܗ. ܠܦܘܠܟܢ ܠܐܡܠܗ ܗܘܬ. ܘܥܕܠܐ ܠܗ ܠܦܫܗ. ܢܦܠܐ ܕܠܐܪܘܢܐ. ܦܘܠܐ ܕܚܒܠ ܗܦܟܬ. ܠܦܘܡܬ ܘܚܒܠܬܗ ⁘ ܘܟܪ ܠܗ ܗܘ

ܠܦܘ||. ܐܬܠܘܗܝ ܦܘܪܗ ܦܘܦܪܗ. ܡܪܟܬ ܕܦܪܘܩ ܗܘ. ܠܐܪܢܐ ܕܡܬܪܝܐ. b

ܘܟܐܡܬ ܠܚܙܝ ܗܘ. ܡܚܝܐ ܦܪܘܩܘܗܝ ⁘ ܪܚܡܘܗܝ ܕܚܢܝܢܐ. ܗܪܐ ܗܘܐ ܒܗ ܠܫܘ. ܐܬܚܝܠܬ ܢܦܫܐ. ܕܐܬܬ ܠܗܘܢ ܘܐܠܗܐ ܕܐܚܝܕ. ܕܦܢܝܢ

XXXII. 1 ܫܠ ܠܟܝܢ, quamquam hic stat. constr. alias non invenitur. 10 ܕܠܐܦܪܘܗܝ 18 Post ܐܘ deest una pagina in cod. A, quae tredecim vel quatuordecim strophas continebat. 61 Fortasse ܢܚܒ ܚܘܠܡܐ

ܢܦܩܬ ܡܢܗ ܣܘܟܠ ܥܠܡܬܐ. ܐܬܐ ܐܫܬܡܠܝ ܐܬܐ. ܫܒܝܒ ܫܘܡܠܝ ܐܬܐ.
ܐܬܝܢܐ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ. ܫܘܒܪܐ ܣܘܟܠܐ ܐܬܐ܀ ܥܒܕܐ ܕܫܠܡܝ ܒܟܠܗ.
ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܟܠܗ ܐܠܗܝ. ܘܡܠܟ ܥܠܡ ܐܠܗܝ. ܘܡܠܟ ܚܘܕܝ ܥܠܡܝܢ.
ܠܢܫܝ ܥܠܡܐܝܬܗܘܢ. ܕܐܬܒܪܝܘ ܒܟܠܟܡܐ܀ ܥܠܡܐ ܒܟܠܟܡܐ. ܕܫܡܗ
ܢܚܘܐ ܥܠܡܐ. ܘܡܠܟܐ ܢܘܗܪܐ ܣܓܝܐܐ. ܘܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܫܡܝܐ. ܥܠܡܐ ܥܠܡܐ
ܫܒܝܚܘ. ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܫܠܝܐ܀ ܥܠܡܐ ܠܐܝܩܪܐ. ܕܡܠܟܐ ܥܠܡܘܢܐ ܘܢܗܘܐ
38 ܠܡܠܟܐ ܥܡܗ ‖ ܐܢܫܐ. ܘܥܠܡܐ ܥܠܡܐ. ܥܡܡܐ ܠܗܘܢ ܕܫܡܝܐ
ܐܠܗܐ ܠܗܘܢ ܕܫܡܝܢ܀ ܕܐܬܠܠܗ ܒܐܝܩܪܗܘܢ. ܢܦܩܘ ܒܐܝܩܪܗܘܢ.
ܐܢܫܐ ܠܟܠ ܥܡܗ. ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܘܥܠܡܐ. ܠܥܠܡܝܢ
ܥܠܡܥܠܡܘܗܝ܀ ܠܥܠܡ ܢܫܡܐ ܫܡܝܐ. ܕܐܬܒܪܝܘ ܒܥܠܡܝܢ. ܐܠܗܐ
ܘܢܫܡܐ. ܘܐܝܟ ܠܡܠܟܐ. ܒܐܝܩܪܐ ܢܫܡܐ ܥܠܡܝܢ. ܕܗܘ ܢܫܡܐ
ܐܝܬܐ ܗܘ܀ ܕܥܠܡܐ ܒܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܕܡܠܟܐ. ܫܡܝܗܘܢ ܘܥܠܡܝܗܘܢ.
ܢܠܒܫ ܥܡܗ ܠܗܘܢ. ܘܫܡܐ ܢܫܡܐ ܢܬܠܗܘܢ. ܕܐܬܒܪܝܘ ܠܫܡܝܗܘܢ܀
ܘܐܝܩܪܐ ܘܐܝܩܪܐ. ܐܝܟ ܐܠܗܝ ܒܥܠܡܐ. ܫܡܝܐ ܕܥܠ ܫܡܝܗ. ܘܡܠܟܗ
ܡܢܗ ܒܥܠܡܐ. ܕܥܠ ܐܝܩܪܐ ܥܠܡܐ. ܢܫܡ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ܀ ܡܠܟܗ ܕܠܐ
ܠܗ. ܠܟܠ ܢܫܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡܝܢ ܗܘܐ. ܡܠܟܗ ܕܠܐܝܩܪܐ.
ܕܠܐ ܕܐܝܩܪܐ. ܠܫܡܝܐ ܠܥܠܡܝܢ ܗܘܐ܀ ܗܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܫܡܝܐ.
ܕܠܥܠܡܝܗ ܐܝܩܪܐ. ܘܢܫܡܗ ܠܫܡܝܐ. ܫܠܡܐ ܗܘ ܗܐ ܠܐܝܩ. ܘܐܝܩܪܐ
b ܕܢܗܘܘܢ ܠܫܡܝܐ. ܘܫܡܥܬܐ ܕܢܗܘܘܢ ܐܝܟܢܐ܀ ‖ ܫܡܝ ܠܟܠܟܡܐ. ܕܠܥܠܡܗ
ܠܐܢܫܐ. ܗܡܢܐ ܒܫܡܝܐ. ܥܠܡܐ ܘܥܡܘܕܐ. ܘܐܝܩܪܫܡܝܐ ܡܢܟܠܐ.
ܘܥܠܡܝܐ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܠܗܘܢ ܒܫܡܝܗܘܢ. ܠܥܠܡܐ ܠܥܠܡܝܐ. ܠܐܝܩܐ
ܕܫܡܝ ܢܫܡܬܐ. ܐܠܗܝ ܠܫܡܝܐ ܠܗܘܢ. ܕܫܡܝ ܒܫܡܝܐ. ܘܫܡܝܫܐ
ܒܫܡܝܐ܀ ܘܫܡܠܐ ܕܫܡ ܫܡܗ. ܕܐܝܩܪ ܒܫܡ ܫܡܝܗ. ܫܡܗܘܐ
ܘܗܘܟܠܐ. ܒܫܡܐܝܬܗ ܫܡܗܐ. ܒܫܡܝܗ ܠܫܡܝܐ. ܠܫܡܝܗ
ܠܟܠ ܡܢܗ܀

204 205 Pro ܕܢܗܘܘܢ in utroque versu legendum est ܕܢܗܘܢ, deleta vocali ptacha super ܕ.

ܐܦܠܐ ܒܣܪ̈ܘܬܐ. ܘܡܫܪܐ ܠܕܡܘܬܐ. ܕܣܪܐ ܒܡܫܘܬܦܘܬܗ܀
ܐܦ ܗܘ ܗܕܝܪ ܐܦ̈ܐ. ܒܫܘܦܪܐ ܕܝܠܗ ܐܠܗܐ. ܒܠܒܘܫ ܕܝܢ ܕܐܬܐ
ܠܘܬܗ. ܘܒܐܝܕ ܕܐܬܐ ܠܘܬܗ. ܒܠܒܘܫܐ ܗܘܐ ܘܐܦܝܣ. ܕܢܠܒܫܘܗܝ
ܗܘ ܗܘܐ܀ ܒܫܪܗ ܐܠܐ ܕܢܒܠܥ. ܢܦܩ ܗܘ ܡܢ ܠܘܬܗ. ܕܢܠܒܫ
ܡܢܟ ܚܝܠܐ. ܢܣܒ ܕܢܩܛܘܠܐ. ܕܢܩܛܘܠ ܗܘܐ ܡܘܬܐ. ܠܡܣܪܗ
ܡܢܟ ܕܝܠܟ܀ ܢܒܠܥܘܗܝ ܡܢܗ ܟܠܗ. ܒܦܓܪܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܢܣܒ
37 ܕܠܐ ܐܝܟܘ. ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܢܦܩ. ܘܦܠܓܗ ܗܠܐ ܘܟܠ ܦܓܪ. ܡܪܝܐ
ܗܘܐ ܕܢܬܚܡܣ܀ ܡܫܡܐ ܠܬܚܘܬܗ. ܗܡܝܢ ܒܫܘܕܪܝܗܘܢ. ܘܬܠܬܐ
ܕܐܬܠܬܐ. ܒܫܡܗ ܕܐܒܪܗܡ. ܒܟܠܗ ܡܫܘܬܐ. ܢܦܠ ܡܢܗ ܠܡܠܬܐ܀
ܘܡܬܠܬܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܒܝܬܗ ܕܐܒܪܗܡ. ܢܒܝܐ ܗܘܐ ܒܪܐ.
ܕܒܗ ܐܬܝܠܕ ܠܫܡܗ. ܘܐܬܝܗܒ ܒܡܫܝܚܘܬܗܘܢ. ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܒܗ
ܐܡܫܚ܀ ܕܠܐ ܟܠܗ ܘܠܐ ܢܦܩ. ܒܡܠܬܗ ܕܢܬܠܬܐ. ܡܠܟܐ ܐܦܝܢ
ܕܟܠܗ. ܕܗܘܐ ܕܠܐ ܢܦܩܘ. ܫܩܠ ܕܠܒܫܗ. ܡܫܘܬܐ ܗܘ ܕܢܬܪܒܐ܀
ܡܠܟܐ ܕܢܝܪ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܢܒܝ ܡܢ ܒܗܘ ܡܠܟܐ. ܘܒܠܗ ܒܡܠܟܘܬܐ.
ܠܡܠܟܐ ܕܫܪܐ ܒܗ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ ܩܡ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ܀
ܕܐܬܬܣܝܡ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܬܒܪܟ ܠܒܪܝܬܐ. ܐܬܬܪܝܡ ܢܗܝܪܘܬܐ. ܘܝܠܕ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܐܬܓܠܝ ܠܫܡܝܐ. ܘܐܬܝܗܒ ܡܠܟܘܬܐ܀ ܠܟܠܢ
ܚܕܐ ܕܟܠ ܡܢܐ. ܕܢܓܝܪ ܐܡܪ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܗܘܐ ܠܗ ܚܠܦ ܡܫܝܚܘܬܐ.
ܗܦܟ ܠܗ ܕܢܬܠܝ. ܡܠܟܐ ܐܡܝܢ ܠܟܠܗ. ܘܡܠܟ ܥܠܡܐ ܘܐܡܠܟ܀
b ܘܐܝܟܢ ܡܠܐ ܟܠܗ. ܐܦܝ ܗܘ ܕܢܦܩ ܟܠܗ. ܟܝܢܐ ܒܦܓܪ ܐܠܗܐ.
ܕܟܠܡ ܦܓܪ ܐܠܗܐ. ܠܒܪܢܫܗ ܢܬܒܠ ܐܬܪܐ. ܠܐܒܘܗܝ ܒܪܐ ܡܠܟܐ܀
ܕܟܠܗ ܡܢܗ ܕܠܗ ܗܘܐ. ܐܢܫ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܐܝܟ ܕܡܪܢ ܗܘ.
ܡܢܗ ܕܡܪܝܐ. ܒܫܡܐ ܕܐܬܟܪܙ ܒܗ. ܘܒܝܕ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܢܫ܀
ܒܥܐ ܒܗ ܒܡܠܟܐ ܡܢܗ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܗܘܐ. ܒܫܡܐ ܐܫܬܪܝ ܐܠܗܐ.
ܕܢܬܠܐ ܘܐܦ ܒܪܗ. ܘܐܬܐ ܕܢܦܠ ܒܪܐ. ܘܐܬܐ ܕܢܦܩ ܒܫܡܗ܀
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܡܥܬܐ. ܡܠܟܐ ܕܢܬܪܝܡ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܐ. ܡܠܟܐ ܕܢܬܠ
ܘܐܡܠܟ. ܘܐܦ ܒܪܗ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܫܡܝܐ ܠܗ ܫܡܥܘܢ܀ ܠܟܠܢܐ

87 Cod. ܘܐܠܗܘܬܗ

XXXI.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
b [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ܕܟܪܘܒܐ܀ ܘܐܝܟ ܕܐܘܣܪ ܗܘܐ. ܬܬܬܙܝܚܗ ܡܬܩܠܣܬܐ. ܕܐܡܪ ܠܟܠܡܢ
35 ܩܘܫܬܐ. ܟܠܗܘܢ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡܐ ||ܗܘܐ. ܫܪܝܐ ܡܫܒܚ
ܡܘܡܪܐ܀ ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܗܘܝܬ. ܥܠܝܗ ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܗܘ. ܡܢ ܗܘ ܕܫܘܒܚܬܐ
ܗܘ. ܕܗܘܐ ܡܢܝܢ ܬܫܥܐ. ܫܡܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܬܫܒܚܬܐ ܥܠܝܗ ܩܘܫܬܐ܀
ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܫܪܐ. ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܬܫܥܐ. ܕܢܚܘ ܟܠܗܘܢ ܣܓܕܐ.
ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܕܢܦܐܪ. ܠܐ ܢܫܒܚ ܟܠܗܘܢ ܠܟܠܟ. ܒܗܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢ܀
ܗܘܝܢ ܢܚܢ ܠܟ. ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܕܩܕܡܝܢ ܐܬܬܦܣܘ. ܠܐ ܡܬܚܘܝܢ
ܕܐܬܝܢ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܚܕ ܟܠܢܐ. ܕܠܐ ܢܫܘܪ ܠܡܫܠܛܢܘܬܐ܀ ܘܒܗܢ
ܒܬܫܒܘܚܬܗܘܢ. ܩܕܝܫܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܟܘܢ. ܕܡܢܗܘܢ ܠܟܠ ܐܢܘܢ.
ܕܗܘ ܩܘܫܬܐ ܕܐܡܪܐ. ܐܬܬܕܟܝܬ ܐܢܘܢ܀ ܒܠܒܗܘܢ ܗܘܐ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ
ܐܦ ܒܩܘܫܬܗ. ܪܒܐ ܡܢܗ ܒܗܪܐ. ܘܒܐܡܪܐ ܕܕܡܝܐ. ܐܬܚܪܝܢ
ܘܐܬܒܢܘ. ܘܫܒܪܘ ܘܐܬܟܠܠܘ܀ ܘܢܦܩܘ ܒܫܡܝܐ. ܥܠܘ ܟܠܗܘܢ
ܒܪܗܡܬܐ. ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܕܘܟܬܐ. ܐܬܚܙܝܘ ܒܬܫܒܘܚܬܐ. ܕܐܬܗܦܟܘ
ܥܠܝ ܠܟܠܝ. ܘܡܫܒܚܘܢ ܠܡܪܝܐ ܟܠ܀ ܩܕܝܫܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܬܩܕܫܘ
ܠܐ ܒܫܡܝܐ. ܩܕܝܫܐ ܕܡܠܐܟܐ. ||ܐܬܩܕܫܘ ܒܪܘܚܐ. ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܟܠ b
ܩܘܫܬܐ. ܘܐܬܪܘ ܫܪܒܬܗܘܢ܀ ܩܕܝܫܐ ܕܡܠܐܟܐ ܗܘܘ ܠܟܠ ܒܪܘܚܗܘܢ
ܫܘܦܪܐ. ܐܬܒܪܝܘ ܘܐܣܬܒܥܘ. ܘܐܬܐܡܪܘ ܘܐܣܬܪܩܘ. ܫܡܝܐ ܠܐ ܕܐܬܚܙܝ.
ܘܡܫܪܝܢ ܕܫܡܝܐ ܐܢܘܢ܀ ܫܡܝܐ ܠܝܬ ܐܚܪܢ. ܒܗܘ ܐܢܘܢ ܡܫܒܚ
ܡܫܒܚ. ܘܐܘܩܕ ܐܦ ܕܠܐܢܐ. ܒܗܘ ܐܢܘܢ ܡܢܗ ܟܠܗ. ܟܘܪܝ ܠܗܘ
ܐܢܘܢ܀ ܘܟܘܪܐ ܠܟܠ ܐܢܘܢ܀ ܩܕܝܫܐ ܥܠܝ ܩܘܫܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ
ܐܢܘܢ. ܘܗܒܘ ܠܗܘܢ ܫܘܒܚ. ܘܫܠܡ ܩܘܪܒܢܗ ܕܐܡܪ. ܫܒܝܚܐ
ܫܡܝܐ ܘܩܘܫܬܐ. ܗܒܘ ܒܗܘܢ ܢܫܒܚܘܢ ܠܟܠ܀ ܫܠܝ ܐܢܐ ܕܦܪܘܩܝ.
ܫܪܝܗ ܢܣܒ ܘܡܠܟܝ. ܩܕܝܫܐ ܒܗܘ ܢܦܫܗ. ܘܐܬܐܡܪ ܒܪܘܚܗܘܢ. ܘܗܒܪ
ܡܠܐ ܟܒܫܗ. ܬܠܬܐ ܕܫܡܝܐ܀ ܥܙܝܙ ܐܠܗܐ ܢܒܝܐ. ܕܗܘܐ ܒܫܒܚܐ.
ܩܕܝܫܐ ܕܬܫܒܚܬܐ. ܢܫܒܚܘܢ ܩܘܡ ܢܒܝܐ. ܠܐ ܬܬܡܠܠ ܢܒܝܐ. ܫܠܝܐ
ܫܒܚܬܐ ܕܩܘܫܬܐ܀

---

85 Potest etiam dirimi ܐܬܬ ܕܟܝ, ut in versione expressimus. Sed praestabit, cum codice Etthaphal agnoscere; cum enim Aph. significet „purificare facere", passivo significatio purificandi tribuenda est.

ܥܡܗ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܬܠܗ ܥܡܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܠܟܠ ܥܒܕܝܢ ܚܕܬܘ. ܘܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕܐ. ܠܝܬ ܠܡܠܟܘܬܗ ܫܘܠܡܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܢܫܐ ܠܗ ܢܣܓܕܘܢ. ܐܝܟ ܕܗܘ ܕܐܬܝܠܕ. ܡܪܝܐ ܥܡܢܘܐܝܠ. ܗܘ ܕܠܐ ܫܪܝܐ ܥܒܕܐ ܕܡܫܬܡܗ ܀ ܠܝܠܕܘܬܗ ܩܠܐ. ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܡܗ. ܘܠܐܘܡܢܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܥܡܡܐ ܟܠ. ܘܐܦܐ ܕܡܠܟܐ ܠܗܘܢ. ܠܗ ܥܡ ܫܡܝܐ ܀

XXX.

ܘ ܥܠ ܡܠܟܐ ܀

ܕܐܝܟ ܕܒܝܬܐ ܥܠܝܐ ܥܠ ܐܕܡ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܐܒܐ ܫܠܝܚ ܥܠܝܗ. ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܡܚܝܐ. [ܕܢܚܙܐ:] ܡܠܟܘܬܐ ܠܥܠܡܝܢ ܀ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܘܫܘܠܛܢܗ ܥܕܡܐ ܕܐܬܝܗ. ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܚܕܐ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܥܠܡ ܀ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܕܡܠܟܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܗ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܝܠܐ ܕܡܠܟܐ ܀ ܠܡܠܟܘ
b ܥܒܕܝܢ ܗܘܐ. ܡܠܟܝܢ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܡܠܟ ܗܘܐ ܘܡܫܝܚܐ. ܡܠܟܝܢ ܕܐܡܠܟܝܢ. ܚܕ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܚܕ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܀ ܕܐܡܪ ܐܠܗ ܕܠܐ ܥܠܡ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܡܫܬܢܝܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܡܫܝܚ ܗܘܐ. ܐܡܪܗ ܕܡܠܟܘܬܗ ܀ ܠܟܠ ܥܠܡܐ ܡܠܟܐ. ܠܟܠ ܥܠܡܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܀ ܡܠܟܐ ܚܕܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܐ ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܡܫܝܚ ܐܢܬ. ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܠܟܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܡܪ ܡܠܟ ܡܠܟܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܠܟܐ ܘܡܫܝܚܐ. ܕܠܝܬ ܡܠܟܐ ܐܢܫܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ

241 Fortasse ܥܠܝ ܗܘܐ 54 ܢܩܝܦ

ܠܒܝܬ݂ ܀ ܘܐܡܪܝܢ ܕܠܡܫܝܚܐ. ܐܬܡܪܘܡ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ. ܘܦܩܕܬ ܗܘܬ
ܘܒܥܠܝ. ܘܫܡܫܬܗ ܠܟܠܬܐ. ܘܒܥܠܐ ܥܡܗ ܕܥܡܐ ܕܒܢܬܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ
ܡܠܟܘܬܝ ܠܟܝ ܀ ܩܕܝܫ ܠܡܠܟܐ ܕܐܡܪ ܥܡܗ. ܕܐܬܐ ܘܫܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܩܕܝܫܬܐ. ܘܐܡܪܬ ܠܡܪܝ ܠܡܠܟܐ. ܫܪܝܬ ܠܒܝ ܥܡܟܝ. ܩܕܝܫܐ
ܕܡܫܝܚ ܠܝ ܀ ܥܠ ܡܫܝܚܝ ܩܕܝܫ. ܥܠ ܡܫܝܚܝ ܐܢܬܝ. ܥܠ
ܡܫܝܚܝ ܐܢܬܝ. ܥܠ ܡܫܝܚܝ ܢܦܫ. ܥܠ ܡܫܝܚܝ ܐܢܬܝ. ܘܥܠ
ܡܫܝܚܝ ܐܢܬܝ ܀ ܡܫܝܚܝ ܐܢܬܝ ܡܠܟܐ. ܩܕܝܫ ܡܠܟܘܬܟܝ. ܕܗܘ ܗܘ
ܡܠܟܘܬܐ. ܐܪܥܐ ܐܡܪ ܕܫܡܝܐ. ܐܪܥܐ ܕܡܫܝܚܗ. ܝܗܒܐ ܥܡܗ ܫܠܡܐ ܀
ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܗܘܐ. ܘܐܡܪ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ. ܘܚܙܝܬ ܠܟܠܗ ܫܡܝܐ.
ܘܥܡ ܡܠܟܘܬܝ ܐܢܬܝ. ܐܬܪܘܡܝ ܠܟܠ ܥܠܡܝ. ܘܐܬܬܪܝܡ ܠܟܠ
ܩܕܝܫܝ ܀ ܡܠܟܐ ܕܪܒܐ ܩܕܝܫ. ܐܬܪܝܡ ܥܠܝܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܝ ܐܪܘܡܗ
ܕܡܫܝܚ. ܩܕܝܫܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܐܪܘܡ
ܠܗܡܠܟܘܬܝ ܀ ‖ ܗܘܝ ܠܝ ܘܐܡܪܬ ܠܝ. ܡܫܝܚܗ ܕܡܠܟܘܬܝ. b
ܘܡܠܟܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܝ. ܐܪܥܐ ܫܡܝܐ ܥܡܗ. ܩܕܝܫ ܠܟܠ ܕܡܠܟܐ. ܐܪܥܐ
ܥܡܟ ܠܟܝ ܀ ܐܬܐ ܗܘ ܐܡܪܬ ܕܐܡܪܘܟ. ܡܠܟܬܐ ܕܐܡܟ ܡܠܟܐ. ܐܡܠܐ
ܘܪܘܪܐ. ܠܗ ܡܢܗ ܩܪܘܒ ܡܠܟܝ. ܕܡܫܝܚܐ ܥܡܗ ܐܡܠܟܗ. ܘܐܬܐܠܗ
ܠܗܡܠܟܘܬܝ ܀ ܐܪܥܐ ܕܪܘܡܐ. ܫܡܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܡܠܟ ܩܪܘܒ ܠܡܠܟܘܬ.
ܗܘܕܐ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ. ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܐܡܠܟ. ܡܠܟܐ ܩܪܝܒܬܗ ܀ ܐܢܬܝ
ܩܪܘܒ ܠܐܪܥܐ. ܘܥܠܝ ܘܡܠܟܐ ܡܢܗ. ܐܦ ܡܢ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܐܢܬܝ ܠܟܝ
ܘܐܡܠܟܗ. ܐܪܥܐ ܕܠܡܠܟܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܪܘܡܐ ܀ ܘܡܠܟܐ ܘܐܦ ܠܡܠܟܘ.
ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܪܥܗ ܘܡܠܟܘ. ܘܡܠܟܗ ܕܗܘ ܫܠܐ. ܐܡܠܟܐ ܘܐܪܥܐ. ܘܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ ܐܪܥܐ. ܒܐܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀ ܘܐܡܪܝܢ ܕܐܦ ܡܪܡܗ. ܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ ܠܐܪܥܝ. ܗܘܝ ܡܠܟܐ ܠܟܠ. ܫܡܝܐ ܠܡܠܟܘܬܝ. ܕܡܠܟܘܬܐ
ܡܫܝܚܘܬܗܘܢ ܀ ܠܐ ܐܬܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܡܠܟܐ ܡܢܗ ܐܠܐ ܠܟܝ. ܠܟܘ
ܐܢܬܝ ܠܟܝ. ܘܡܠܟܐ ܕܠܟܠ ܠܟܘ. ܠܟܘܢ ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܝ. ܫܡܝܐ ‖ ܐܪܥܐ 34
ܡܠܟܝ. ܫܡܝܐ ܕܗܘܐ ܡܠܟܘܬܝ ܀ ܠܡܠܟܘܬܝ ܠܗ ܐܢܬܝ. ܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܗ

166 Cod. ܠܡܫܝܚܝ
172 Cod. ܐܬܪܘܡ
191 ܡܢ omittendum videtur.
195 Post ܐܡܠܟ expunctum exstat ܡܠܟܐ
209 ܠܡܠܟܘܬ

[illegible]

b [illegible]

[illegible]

a [illegible]

[illegible]

118 Adde glossae nostro rad. ܫܓܫ Aph. perturbare 127 [illegible]

XXIX.

ܗ ܕܝܢ ܦܠܓܗ܀

ܛܘܒܝܟܘܢ ܡܪܝ. ܕܒܩܕܡܝܬܐ ܡܠܟܬܐ ܗܘܝܬ. ܐܡܪܐ ܕܐܒܗܬܐ. ܕܒܢܝܗ
ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܗ. ܟܠ ܟܝܢܝ ܢܦܫ. ܕܒܢܝܗ ܒܠܚܘܕܝܗܝܢ ܒܗ.
[ܒܡܠܬܐ:] ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܕܗܘܝܬ. ܫܦܝܪ ܒܚܘܒܐ܀ ܘܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܟܠ
ܚܕ. ܕܐܬܦܠܓܘ ܠܒܪ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܚܕ ܢܦܫ. ܘܟܠܗܝܢ ܕܐܢܐ ܗܘܐ.
ܕܡܠܟܘ ܒܚܕ ܫܘܒܚܐ. ܦܠܓܘܗܝ ܒܚܕ ܚܘܫܒܐ܀ ܐܬܬܘܡ ܡܕܡ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܒܟܠܗ ܛܝܒܘܬܗܘܢ. ܘܢܦܫܗ ܠܒܪܝܬܗܘܢ. ܘܐܡܪܝܢ ܛܝܒܘܬܗܘܢ. ܕܐܝܬܝ ܗܘܐ
ܘܡܠܟܐ. ܟܠ ܢܦܫܐ ܕܝܠܗ܀ ܛܘܒܝܟܘܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܐܬܠܒܫܘ ܒܪܐܐ.
ܕܐܦܐ ܕܦܘܪܩܢܗ. ܒܠܘܚܝܗ ܠܒܫܬ ܒܠܚܘܕܝܗ. ܡܪܢܝ ܠܒܠܒܫ ܡܪܝ.
ܡܠܟܝ ܠܒܫܬ ܒܠܚܘܕܝ܀ ܒܡܠܬ ܠܡܫܡܫܘܬܐ. ܒܝ ܐܦܠܓܘܗܝ ܡܫܡܠܝܐ.
b ܕܟܝ ܒܗ ܐܡܠܟ ܠܒܪܐ.|| ܘܒܝܠܝ ܒܐܪܐܝ ܡܪܝ. ܕܠܒܗܠܝ ܐܦܠܓܘܗܝ
ܠܟ ܒܗ ܡܠܟ ܡܠܟܝ܀ ܘܦܠܓܗ ܕܡܢܝ ܗܘܝܬ. ܕܐܒܪܐ ܗܘ ܕܘܫܡܠܐ.
ܛܘ ܡܘܒܠ ܠܟ ܠܚܡܐ. ܢܦܫܐ ܕܡܫܡܠ ܘܦܠܐ. ܕܒܪܐ ܗܝ ܕܘܫܡܠܐ.
ܕܠܝܗ ܠܐܬܚܡܘܬܐ܀ ܒܡܦܩܐ ܡܢܝܫܝ ܠܟ. ܒܠܒܒܐ ܡܢܦܠܓܫܝ
ܠܟ. ܕܐܦ ܛܐ ܒܡܠܬܐ ܡܪܝ. ܡܠܟܝ ܕܐܬܦܠܓܝ. ܡܢܟܠܬܐ ܕܘܫܡܠܬܐ.
ܕܠܝܗ ܠܡܫܡܠܬܐ܀ ܛܐ ܕܡܫ ܠܒܗܘܢ ܠܦܢܗ. ܛܐ ܡܗܡܢ ܠܒܗܘܢ ܢܦܫܗ
ܕܡܠܐ ܕܠܒܢܠܡܦܠܐ. ܦܠܛܐ ܒܠܡܪܝܘܬܗ. ܒܠܒܘܬ ܕܛܠܝܘ ܡܪܝ. ܢܦܫܗ
ܠܒܘܫܦܐ܀ ܦܫܒܝܢ ܘܒܠܬܡܪܝܢ. ܡܫܡܝ ܘܫܪܝܪܝܢ. ܒܫܡܫ ܘܦܐܪܝܢ
ܦܠܒܝܢ ܘܠܒܠܦܦܝܢ. ܕܐܦܠܓ ܒܡܦܠܓܘܗ: ܐܡܠܢܗ ܘܐܬܠܒܫܘ܀ ܒܝܠܒܪܐ
ܕܡܠܛܐ ܢܦܫܬܐ. ܗܘܐ ܡܪܝ ܕܛܐ ܢܦܫܬܐ. ܕܒܪܝܘ ܛܠܒܘܗܝ. ܘܛܠܒܘܗ.
ܦܪܫܗ. ܠܒܝܘܠ ܒܗܘ ܫܒܐ. ܡܠܐܐ ܡܢܝܫܬܐ܀ ܘܡܠܟ ܕܛܐ ܬܒܠܐ
ܕܛܡܠܐ ܡܠܟܐ ܫܪܬܝ. ܐܬܡܪܬܐ ܠܚܡܘܬܝ. ܘܐܬܪܬܐ ܫܡܒܠܝ. ܬܠܬ
32 ܐܬܒܘܠ ||ܘܗܘܝܬ. ܫܦܝܪ ܠܦܘܩܕܐ܀ ܬܦܠܓܬ ܢܦܫܝ ܘܒܪܝܫܗ.

36 Cod. ″ ܕܐܒܪ؟ 49 Ante ܡܢܝ expunctum est ܢܦܫ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] b
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 31
[illegible]
[illegible]

ܗܘ. ܕܦܪܩܝܢ ܠܡܦܪܩܢܘܬܐ. ܠܦܓܪܐ ܘܠܢܦܫܐ ܐܦܪܘ ܣܡܐ ܐܬܠܡ. ܐܠܐ ܡܢܘ ܡܪܗ ܐܠܗܐ. ܡܢܐ ܠܟܪܗ ܗܘܐ ܩܪܒ܀ ܗܠܡܫܐ ܟܕ ܡܢܘ ܡܟܪܙܠܗ. ܠܟܠܗܘܢ ܕܫܡܐ. ܟܠܗ ܕܐܬܚܘܝ. ܫܠܡܬ ܡܢܘ ܘܐܫܬܠܡ. ܠܐ ܢܬܦܪܫ ܡܢܗ. ܟܪܣܐ ܠܐܫܬܘܗܝ܀ ܩܘܡ ܐܦܪܝܐ ܐܠܗܝ. ܐܬܪܝܢ ܘܠܐ ܡܬܒܠ. ܐܬܒܥܗ ܘܠܐ ܫܒܩ. ܐܬܦܩܕ ܘܠܐ ܙܢܚ. ܘܕܘܡܝܐ ܗܟܢ ܠܐ. ܕܢܫܐ ܠܦܩܘܕܝܗܘܢ܀ ܠܗ ܐܪܥ ܐܘܟܝܠܗܝ. ܕܐܬܪܝܡܝ ܕܠܐ [illegible]

b [illegible]

XXVIII.

30 ܥܠ ܩܠܐ ܕܡܠܟܐ܀

ܐܠܗܐ ܕܒܪܐ ܡܢܘ. ܫܩܠ ܐܠܗܝ ܕܒܐܬܪܗܘܢ. ܗܫܡܝܢ ܕܫܡܫܘܢ. ܠܬܪܝܢ ܕܡܥܬܪܘܬܗܘܢ. ܕܪܓܫܝܢ ܕܒܐܬܪܗܘܢ. ܕܫܬܝܢ ܕܡܫܬܪܘܬܗܘܢ. [ܕܟܠܗܝܢ:] ܥܡܝܢ ܥܠܝܢ ܥܡܝܢ܀ ܕܥܡܐ ܥܡܐ ܥܡܢܐ ܬܠܡܝܕܐ ܬܪܝܨܘܬ ܕܬܪܥܝܬܗܘܢ. ܘܠܩܘܪܝ ܕܐܬܚܠܝܢܗܘܢ. ܘܒܥܒܕܬܐ. ܕܡܫܬܥܝܢܘܬ.

---

62 ܡܢܘ ejiciendum est. 114 ܗܘ ejiciendum videtur.

[illegible]

XXVII.

[illegible]

1 ܠܐ ܬܣܝܡ ܡܫܡܫܢܐ ܡܪܝ. ܕܬܫܡܫ ܠܡܕܒܚܐ. ܠܐ ܐܝܟ ܕܠܫܡܐ ܠܗ||.
[illegible]
[illegible]

29 [illegible]
[illegible]

---

8 Syllaba abundat, fortasse legendum est ܫܒܝܠܐ ܕܬܠܐ, suppressa vocali rboço (shnajo tart'sre).

ܠܦܠܓܝܢ ܗܘܘ. ܐܦ ܒܠܝܗ ܐܦ ܚܕ ܡܠܟܐ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ
ܒܗܘܢܝܢ. ܢܦܩܘܢ ܐܣܛܐ ܠܚܣܝܪܐ. ܚܘܒܐ ܢܗܘܘܢ ܠܗܝܪܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ
ܢܗܘܘܢ ܐܚܝܕܬܐ. ܐܦ ܡܠܬܐ ܡܬܬܙܝܥܐ. ܚܙܝ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܦܫܬܐ܀
ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܦܘܩܕܢܐ. ܘܡܢ ܚܘܒܬܐ ܠܫܘܠܛܢܐ. ܕܢܦܩ ܠܬܘܠܡܕܘܗܝ
ܫܠܝܐ ܗܘ. ܕܢܦܩ ܠܬܘܠܡܕܘܗܝ ܚܝܐ ܗܘ. ܚܝܐ ܐܢܬ ܘܚܝܐ ܠܥܠܡ.
ܒܚܝܠܐ ܘܒܡܘܗܒܬܐ. ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܠܠܘܬܢ. ܠܗ ܐܝܬ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܠܡܐ.
ܐܦ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܚܙܝ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܠܗܝܢ܀ ܢܗܘܘܢ ܚܘܒܐ
ܟܠ ܡܠܟܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܥܡܗ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܥܡ
ܚܘܒܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܕܠܐ ܚܙܝܐ. ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܠܥܠܡ. ܡܠܟܐ
ܠܗܘܢ ܠܥܠܡܐ. ܚܘܒܐ ܠܗܘܢ ܠܥܠܡܐ. ܕܢܗܘܐ ܘܫܪܝܪܐ ܠܥܠܡ.
ܚܙܝ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܟܠ. ܡܠܟܐ ܟܠ ܟܠ ܡܫܡܠܝܐ܀

XXII — XXV (desunt).

XXVI.

A 28 a . . . . . . ܕܚܝ ܐܬܚܙܝܬ ܚܝ ܠܟܘܢ. ܡܫܡܫܝܢ ܡܠܟܝܢ ܠܟܘ܀
ܐܘܗܝ ܡܠܟܘܬܐ. ܚܘܒܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܕܫܠܝܗ ܚܝܠܗ ܒܡܠܟܗ.
ܡܠܟܗ ܠܟܠ ܡܠܟܗ. ܕܚܝܠܗ ܗܘܐ ܘܡܠܟܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܚܙܝ܀ ܐܘ
ܐܝܟܐ ܚܕܐ. ܫܡܥܢܝ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܐܝܟ
ܡܠܟܐ ܐܝܟ. ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܢܗܘܘܢ ܠܚܝܠܐ܀ ܕܚܝܠܐ
ܚܝ ܡܫܡܫܢ. ܘܐܝܟ ܕܚܝܠܗ. ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܕܡܠܟܐ
ܠܚܝܠܗ. ܕܠܐܘܗ ܡܫܡܠ ܠܡܠܟܗ. ܚܝܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬ܀ ܢܠܟܘܢ
ܡܫܡܠܝܗ. ܚܝܐ ܕܠܐ ܠܐܝܬܘܗܝ. ܠܟ ܢܐܬܐ ܕܐܬܚܙܝܬ. ܘܐܬܡܫܡ
ܗܠܟܝ. ܢܕܥܘܢ ܡܫܡܠܝܢܐ. ܐܚܝܢܐ ܕܠܐ ܢܐܬܐ܀ ܘܐܝܠܐ ܒܗܝܢ ܠܟܘ.
ܢܗܘܐ ܥܡܟ ܡܫܡܫܝܢ. ܕܐܬܚܙܝܬ ܘܐܬܚܙܝܬ. ܚܝܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܘܡܠܟܗ

220 ܡܢܝܚ ܗܘ

Carmina post XXI. sequentia non exhibet cod. B. In medio carmine XXVI. rursus incipit cod. A, cui aliud praescriptum erat ejusdem melodiae. Sed et huic ipsi tres alios hymnos deperditos praefixos fuisse, docet numerus LXXVII hymnorum in fine cod. A commemoratus.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] B 45b
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

149 Cod. [illegible] 193—196 In margine adscriptum est جمع شملهم

ܩܐܡܐ. ܕܐܟܡܝ ܠܥܠܡ ܘܚܫܟ ܠܝ. ܘܠܗܘܢ ܠܟܠܟܠܬܐ ܕܐܫܝ. ܠܡܫܒܐ ܕܢܒܟܝ ܣܘܣܝܬܐ. ܡܠܬܝ ܒܝܬܐ ܒܟܡܝܐ. || ܠܡܠܟܝ ܠܒܬܐ ܒܟܡܝܐ. ܗܘܢ B45a ܡܢܝܢ ܠܟܠܒ ܠܗܘܕܝܐ. ܡܢܝܡܢ ܕܐܚܕ ܡܠܟܝ ܣܡܝܢ: ܠܡܫܝܚܐ ܒܫܡܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܟܕ ܐܬܐ ܬܒܥܐ ܠܐ ܢܒܥܬܐ. ܕܢܫܒܥ ܢܡܠܬܐ ܕܘܫܠܬܐ. ܘܐܝ ܗܘ ܕܢܫܒܥ ܕܘܡܝܐ ܗܘ. ܘܡܠܟܝܐ ܠܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܒܗܫܒ ܡܒܪܐ ܫܠܡܐܝܬ. ܒܠܫܢܐ ܘܐܓܡܐ ܘܡܪܡܘܬܐ. ܕܫܡܐ ܠܟܠܗ ܒܥܠܡܐ. ܘܠܟܝܐ ܒܟܠܗ ܠܡܬܐ. ܡܪܝܡ ܕܠܟܢܝ ܡܢܗܘܢ ܠܝ: ܬܝܬܐ ܠܟܠܒ ܒܝܬܐ. ܐܦ ܡܓܠܘܬܐ ܕܒܡܬ ܠܟܠܟ. ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܒܡܬ ܚܝܐ. ܡܬܟܪܙܘܬܐ ܕܒܡܬ ܠܒܠ. ܡܫܡܠܝܐ ܫܠܡܬܐ ܠܥܒܕ. ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܬܒܠܐ ܕܥܐ. ܘܬܗܘܐ ܡܫܠܡܘ ܒܡܒܠܬܐ. ܕܐܦ ܟܕ ܬܒܥܐ ܒܝܢ ܕܪܫܗ. ܡܢ ܬܫܒܘܚ ܬܫܡܫܘܢ. ܡܪܝܡ ܕܐܘܫܦ ܡܫܡܫܢܘܬܝ: ܠܫܒܬܐ ܬܒܠܬܐ ܐܝܬܠܗ ܠܗ. ܠܐܬܒܐ ܬܠܡܝܕܐ ܐܡܠܟ ܠܗ. ܕܬܘܪܡܐ ܕܠܐܠܗ ܕܐܝܟ. ܥܠ ܠܡܘܫܐ ܡܠܟ ܠܝ. ܕܡܠܬܐ ܡܥܒܕܠܗ ܒܝܘܡܢܐ. ܘܒܝܬܗ ܕܠܐ ܥܕܠܬܐ. ܘܐܝ ܒܠܠܗ ܬܠܐ ܒܘܩܢܗ. ܘܐܝ ܒܠܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܠܡܥܒܕܐ ܗܘܐ ܒܪܢܝ ܠܝ. ܬܫܒܘܚ ܡܢܝ ܕܚܝܠܝ: ܦܠ ܥܘܠܝ ܫܡ ܬܗܘܐ. ܘܩܠܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܐ ܩܢܝܢ. ܕܚܝܐ ܕܒܡܬܐ ܠܟ ܠܟܝ. ܘܠܟ ܒܪܘܟܝ ܒܠ ܕܫܒܩ. ܒܥܡܪܐ ܫܘܫܐ ܘܠܫܡܐ. ܠܐܫܩܠ ܫܘܐ ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ. ܠܐܠܒܒܒ ܫܘܐ ܕܡܢܫ ܐܠܗ. ܫܡ ܗܘܢ ܠܐܟܗܘܬܐ. ܘܠܐܫܘܬܐ ܫܡܫܬܐ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܐܠܗ ܒܠ ܒܠ ܗܘܐ: ܐܝ ܠܡܥܒܕ ܠܒܬܐ ܒܝܬܐ. ܩܢܐ ܥܘܡܪܐ ܕܠܐ ܡܠܟܝ. ܐܡܠܟ ܕܩܢܟܐ ܕܠܒܫܗ. ܠܟܘܪܐ ܕܫܒܬ ܒܐܣܪܬܐ. ܬܒܠܘܢ ܠܥܒܕ ܒܪܘܫܐ. ܘܢܝܫܘ ܘܡܟܐ ܠܚܫܝܘܟܐ. ܘܒܫܡܐ ܠܗܘܐ ܕܐܡܪ. ܠܠ ܗܘ ܕܐܒܝ ܒܣܠܝܬܐ. ܕܬܠܡܝܕܐ ܒܠܡܫܘܬܐ. ܡܪܝܡ ܕܐܫܒܚ ܒܝܪܬܐ ܕܐܒܝ: ܠܒܠܠܗ ܐܕܢܝ ܠܐ ܠܠܠ. ܕܠܐ ܢܠܡܫܘܢܝ ܕܝܠܐ. ܠܒܠܠܠܗ ܬܝܟܝ ܠܐ ܠܡܠܐ. ܕܠܐ ܢܫܡܥܘܢܝ ܐܟܫܠܐ. ܠܒܠܠܗ ܠܫܡܥܝ ܠܐ ܠܠܠ. ܕܠܐ ܢܫܡܥܘܢܝ ܡܢܝܫܐ. ܠܐ ܐܡܪܝ ܡܢ ܐܘܒܠܐ. ܕܠܐ ܬܠܥܘܠ ܒܒܠܐ ܒܐܡܪܝ. ܗܘܢ ܢܫܡܐ ܘܡܢܝܢܐ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܡܪܡܒ ܫܡ ܕܫܡܥ: ܗܘ ܠܒܗ ܕܡܢܟܢܐ ܢܝܪܐ. ܢܟܠܐ ܘܐܬܐ ܒܒܪܝܬܐ. ܠܒܠܐܝܬܐ ܗܘ ܠܟܠܟܠܐ

---

81 Post ܕܝܠܐ addendum videtur ܗܘܝ

XXI.

[illegible]

[illegible]

ܘܡܠܟܘܗ ܢܗܘܐ. ܕܐܬܐ ܕܡܠܟ ܘܐܡܠܟ. ܟܕ ܠܐܫܬܡܠܝ ܐܦ ܠܡܠܟ.
ܠܥܡܡܐ ܫܠܝܐ ܕܦܘܩܕܢܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܒܪܟ ܠܥܡܡܘܗܝ܀ ܠܡ ܐܢܫܐ
ܒܐܝܩܪܐ. ܕܗܪܟܐ ܘܡܩܒܠܐ ܩܘܠ ܬܠܝܐ. ܘܥܢܐ ܗܘ ܕܟܪܐ ܠܟܠܗܢܐ
ܕܢܦܩ ܒܚܝܠܐ ܗܘ ܡܢܝܚܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܐܝ ܥܡܠ. ܐܝܟܐ ܡܢܝܚܘܬ
ܐܢܐ ܠܗ. ܕܐܬܪܐ ܠܟܠܐ ܐܝܟܢ ܢܗܘܐ. ܡܠܟܠܐ ܐܟܠܝܢ ܬܠܬܐ. ܡܠܟܠܢ
ܒܥܠܡܐ ܘܦܠܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܠܟܠܟܠܗ܀ ܢܟܢܫܐ ܫܒܝܐ ܐܝܟ
ܠܗ. ܕܬܫܒܘܚ ܟܠܐ ܫܒܝܚܐ. ܕܠܝܢ ܕܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܐܘܬܗ. ܘܒܝܫܐ
ܕܐܝܠܝ ܫܘܒܚܘܬܗ. ܟܠܐ ܗܘ ܕܐܡܠܐ ܒܝܕܗ. ܕܗܘ ܢܦܠ ܕܟܠܟܠܐ.
ܒܢܝ ܘܐܠܒܢ ܠܒܪܟܐ ܒܥܡܡܗ. ܕܡܢܝܚܘܬܐ ܗܘ ܕܐܠܗܝ ܗܡܢܗ. ܘܫܒܚܘܗ
ܒܥܡܢ ܫܡܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܠܝܨ ܡܠܠܐܘܬܗ܀ ܗܐ ܡܢܗܪܐ ܡܢܝܪ ܠܥܡܪ.
ܠܐܪܥܐ ܩܕܡ ܟܠ ܬܒܝܠ. ܘܟܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܗܫܐ ܘܡܪܐ. ܒܠܒܒܐ
ܒܡܥܡܘܕܝܬܗ. ܗܡܢܘ ܕܡܢܗܪܗ ܫܡܐ ܠܟܠܡܗ. ܠܐ ܠܐܢܐ ܒܥܡܢܐ
ܐܝܪܬܐ. ܕܠܐ ܠܥܡܪ ܒܥܡܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܩܕܡܘܬܐ ܕܠܥܡܪ ܠܒܪܐ. ܕܐܢܐ ܘܒܪܐ
ܘܢܦܫ ܒܦܘܪܩܢܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܥܡܢܗ ܐܠܝܨܘܬ܀ ܡܠܟܝܢܐ ܡܢܚܡܢܗ
ܠܝ ܒܗ. ܕܠܐ ܠܡܠܬܐ ܒܩܕܡܝܬܐ. ܠܗ ܒܩܕܡܝܬܐ ܕܐܝܩܪܐ. ܐܢܐ ܐܝܟܐ
ܒܡܪܝܡܐ. ܠܐ ܒܐܝܩܪܐ ܐܝܟܐ ܒܝܘܡܗ. ܕܡܥܡܪܐ ܗܘܐ ܡܪܝܡܐ. ܡܢܗ
ܕܡܢܡܪܗ ܫܒܚܘ ܠܟܠܡܗ. ܐܝܩܪܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܡܩܕܫܘܗܝ ܫܒܚܘ ܠܟܠ
ܟܠܐ. ܡܢܚܡܐ ܠܥܡܪܝ ܩܕܘܫ܀ ܘܥܡܢܐ ܕܫܡܝܐ ܐܢܬ. ܠܐ ܐܠܗ
B 44b ܡܫܒܚܠ ܡܠܟܘܬܐ. ||ܘܥܡܢܐ ܒܥܠܝܐ ܕܚܝܠܬܐ. ܠܐ ܐܠܗ ܐܚܪܝܢ ܐܢ
ܠܟܝܢ. ܕܗܘܝܬ ܘܥܡܢܐ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܘܕܥܡܢܐ ܡܫܠܚ ܐܝܩܪܐ ܗܘ.
ܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܘܗ. ܒܥܡܢܗ ܕܐܝܩܪܐ ܗܘ ܫܒܚܝܢ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ
ܐܦܠܐܝܬ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܒܪܐ ܠܟܠܗ ܒܥܡܢܗ܀ ܫܒܪ ܡܠܟܘܬܐ ܘܥܡܢܘܬܐ
ܕܥܡܐ ܕܩܕܡ ܠܟܫܪܐ. ܠܟܠܐ ܡܢܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܢܥܡܢ ܫܡ ܟܠܗ
ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܟܝܢܐ ܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܢܥܡܢ ܫܡ ܫܪܝܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܫܪܐ ܕܡܢܗ ܐܝܩܪܐ. ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܡܠܟܪܝܡ ܢܠܥܡܢܐ ܕܥܡܗ. ܐܠܗ
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܥܡܢܗ ܐܠܝܨܘܬ܀

[illegible]

B 44 a

[illegible]

XX.

[illegible]

[illegible]

ܘܐܦܫܗ ܢܒܠܐ ܕܡܫܒܚܬܐ. ܡܙܪܐ ܫܘܪܐ ܢܗܘܐ ܠܟ. ܠܡܫܒܚܐ ܣܘܓܝܐܐ
ܢܗܘܐ ܠܟ. ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܘܫܠܡܐ ܢܗܘܐ ܠܟ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܫܬܒܚ
ܒܪܘܡܐ܆ ܢܗܘܐ || ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܫܠܡܐ ܕܗܘܐ ܠܟ ܕܐܘܡܝ. ܐܦ ܗܘ B43b
ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܫܒܚܐ. ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܣܓܝܐܐ. ܫܒܚܐ ܘܠܐ ܠܟ ܢܣܬܝܟ.
|| ܕܠܐ ܠܚܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܢܫܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܝܐ. ܕܫܒܝܚ ܠܐ ܡܬܕܪܟܐ. A27b
ܐܠܐ ܒܪܘܚܗ ܕܫܡܫܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܘܐܬܓܠܝ ܠܟܠ܆ ܠܡܫܘܚܬܐ ܡܫܘܚ
ܡܫܘܚ ܗܘܐ. ܘܢܠܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܫܘܚܬܗ. ܡܫܘܚܬܐ ܡܠܟ ܡܢܗ. ܕܠܫܒܚܐ
ܗܕܡܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܐܝܟ ܗܘ. ܡܫܘܚܐ ܠܡܫܘܚܘܗܝ
ܐܫܟܚܬ ܗܘܐ. ܦܪܝܫܐ ܕܫܒܚܘܗ ܕܠܐ ܗܘܐ. ܘܠܝ ܐܬܓܠܝܬ ܡܬܓܠܝܢܐ.
ܕܫܘܒܚܗ ܘܠܘܒܚܗ ܫܦܝܪܐ ܗܘ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܓܠܐ ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ܆ ܫܘܒܚܗ
ܕܫܘܡܐ ܬܫܪܐ ܠܟ. ܕܫܘܒܚܗ ܫܒܚܐ ܕܫܘܒܚܬܐ. ܠܐܒܘܗ ܠܒܪܐ ܕܫܘܒܚܐ.
ܫܘܪܝ ܘܪܬܝ ܕܫܪܝܫ ܗܘܘ. ܫܪܝܫܝܢ ܐܢܘܢ ܕܠܫܘܠܛܢܗܘܢ. ܒܫܪܝܫܐ
ܫܪܝܫܐ ܟܠܗ ܗܘܐ. ܒܐܠܗܝ ܘܡܫܝܚ ܐܘܠܝܢ ܗܘܐ. ܕܫܠܝܚܘܗ ܒܟܠܗ ܗܠܝܢ.
ܕܟܠܗ ܠܟܠܐ ܬܠܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܕܟܪ ܒܫܘܠܛܢܗ܆ ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ.
ܢܦܩܘ ܐܠܗܝܢ ܡܢ ܒܥܠܕ. ܢܦܩ ܡܫܒܚܢܐ ܠܡܫܒܚܢܐ. ܡܬܕܡܪܢܘܬܐ
ܕܡܢ ܟܠ ܕܟܐ. ܕܫܒܚܬܗ ܠܒܪ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܟܪܝ ܠܐܠܗܐ ܒܫܡܗ. ܡܠܟܝܢ
ܡܠܟܘܬܗ ܠܐܝܬܐ ܡܠܟ. ܒܪܘܚܐ ܕܠܗܘܐ ܒܠܒܐ. ܘܠܐܦܪܫ ܠܟ ܟܠ
ܬܫܒܘܚܬܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܠܒܫ ܠܐܒܪܗ܆ ܟܠܗ ܕܫܠܡ ܒܐܝܟܢܘܬܝ.
ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܕܫܡܠܝܬܝ. ܟܠܗ ܕܐܪܐ ܒܫܠܝܬܝ. ܕܫܡܠܝܐ ܐܪܙܐ ܒܠܝܫܝܢ.
ܟܠܗ ܕܒܥܝܢ ܡܢ ܡܠܟܝ. ܕܫܡܫܬܐ ܗܘ ܦܫܘܛܝ. ܟܠܗ ܕܒܠܕܟܐ
ܠܐ ܬܡܪܝ. ܕܗܘܘ ܠܟ ܣܠܩܝ ܪܘܪܒ. ܘܡܢܗܘܢ ܡܫܪܐ ܕܢܫܡܬܝ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܐܝܟ ܠܢܦܫܝ܆ ܠܐ ܐܠܗܐ ܠܫܡܫܐ ܢܗܪܐ. ܠܐ ܠܢܘܚܐ ܢܘܚ ܢܘܚܡܐ
ܙܝܘܐ ܘܐܬܠܝ ܠܐܘܪܐ. ܪܘܚܝ ܘܡܠܝ ܡܫܒܚܢܐ. ܠܫܡܫܐ ܐܪܙܝ ܦܘܠܚܢܐ.
ܘܠܝܡܝ ܢܘܚܐ ܠܫܡܫܬܐ. ܠܫܘܒܚܐ ܫܒܠܬܐ ܕܪܘܚ ܐܝܟܢ. ܘܠܫܒܘܚܬܐ ܒܫܘܒܚܗ.
ܘܠܡܫܬܐ ܕܡܢ ܕܘܪܫܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܪܝܫ܆ ܫܡܥ ܠܟ ܙܒܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ. ܘܫܘܒ ܗܝܟܠ ܒܡܠܬܐ ܡܬܪܓܡܐ. ܠܦܬܓܡܗ ܫܡܥܐ ܐܦܪܫ ܠܗ

59 A ܦܪܝܫܐ 60 B ܕܓܠܐ 97 Littera ܕ vocis ܕܪܘ in codice puncto caret. 100 Etiam dolath in ܕܪܝܫ puncto caret. 103 Cod. ܠܦܬܓܡܗ

ܗܘ ܕܢܦܫܗ ܠܡܫܝܚܐ܀ ܢܦܫ ܟܠ ܚܛܝܐ ܕܐܡܢܐ. ܐܦ ܢܟܣܘܗܝ ܕܡܗܝܡܢܐ. ܐܦ ܩܢܝܢܐ ܕܡܪܘܚܐ. ܟܠܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܫܒܩܢܘܬܗ. ܕܠܒܠܐ ܥܪܘܩܐ ܠܡܣܐ ܠܗ. ܬܟܪܘܟܝܐ ܬܗܘܐ ܠܗ. ܢܫܡܬܐ ܕܝܢ ܠܥܠܡܐ. ܕܥܠ ܡܠܟܘܬ ܐܠܗܐ ܥܡܠܐ. ܒܫܘܒܚܐ ܢܬܠܗ ܢܦܫܐ. ܒܪܝܟ ܕܦܬܚ ܠܡܫܝܚܗ܀ ܥܡܐ ܕܢܦܩܬ ܢܦܠܬ. ܕܢܦܠܬ ܐܦ ܠܥܠܡܐ. ܥܡܐ ܕܐܬܦܪܩ ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܩܘ ܢܦܠܘ ܒܫܡܝܐ. ܐܠܗܐ ܗܘ ܠܒܢܝܐ ܕܒܒܝܬܗ. ܕܫܒܩܬ ܚܛܝܐ ܣܓܝܐ. ܬܫܬܒܚ ܢܦܫܗ ܒܐܠܗܐ. ܕܗܘ ܡܢܗ ܐܝܟ ܡܪܝܡܐ. ܥܡܐ ܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܫܝܚܗ܀

XIX.

ܩܠܗ ܥܠ ܡܠܟܗ܀

ܡܠܟܐ ܠܡܫܝܚܗ ܕܐܬܪܗܘܢ. ܕܗܘܐ ܐܬܐ ܠܚܛܝܐ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝ ܐܡܪܬ. ܡܦܩܢ ܚܙܐ ܠܐܬܪܗܘܢ. ܗܐ ܡܢܟܠܗܘܢ ܚܙܝܢ ܐܡܪܬ. ܢܗܐ ܠܚܛܝܐ ܥܡܪܝ. ܬܟܪܐ ܕܢܘܚܐ ܬܗܘܐ ܠܟ. ܘܥܠܡܐ ܥܠܡ ܡܒܠܒܠܐ. ܕܢܗܘܐ ܥܠܝ ܡܪܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܝܚ ܥܠ ܐܬܪܗܘܢ܀ ܩܢܛܐ ܩܢܛܐ

ܕܠܡܫܝܚܐ. ܕܢܘܚܬܐ ܥܠ ܐܝܟܢܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܥܡ ܐܡܪܝ. A 27a

ܡܪܐ ܢܦܫܬ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܡܪܐ ܢܦܫܐ ܘܚܝܝ. ܚܝܐ ܢܦܫܬ ܕܢܦܫܬܝ. ܡܪܝܡܐ ܕܝܢܐ ܒܐܬܪܗܘܢ. ܬܕܡܘܬܐ ܢܦܫܐ ܠܐܬܪܝ. ܘܠܠܡܝܢ ܐܝܟ ܡܢ ܠܡܫܝܚܝ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܝܗܒ ܠܡܠܟܝ܀ ܗܐ ܡܢܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܥܡܗ ܕܡܫܒܚܝܢ ܢܦܫܐ. ܕܚܙܐ ܡܫܡܫܝܢ ܡܪܝ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܢܦܫܬܐ ܥܠܝܗ. ܕܗܘܐ ܥܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܐ. ܐܝܟܢ ܢܣܒܬ ܐܡܪܬ. ܒܪܘܚܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܡܪܬ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܠܟ ܫܡܝܐ܀ ܢܦܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܢܦܫ. ܘܥܡܗ ܠܐܬܪܐ ܕܪܘܡܐ. ܘܡܫܒܚ ܠܐܬܪܐ ܕܢܦܫܐ. ܘܥܡܗ ܠܐܬܪܐ ܕܐܢܫܐ. ܢܦܫܗ ܕܡܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ.

110 ܒܪܝܟ ܗܘ   13 Inde ab ܐܡܪ ܥܡ ܐܝܟܢ usque ad ܕܢܝܚ v. 76 verba habentur etiam in cod. A.   15 B ܢܦܫܐ   19 B ܐܢܫܝܢ   22 A ܡܫܒܚܝܢ   23 A ܚܙܐ   25 A ܒܠܥܘܢ   28 A ܒܪܘܚܐ

ܐܝܟ ܐܒܘܗܝ. ܕܐܠܗ ܒܗ ܐܣܟܡܗ ܟܠܗ̈ܘܢ. ܘܣܘܓܐܐ ܡܫܟܢܗ ܐܝܟ ܦܘܡܐ.
ܚܕ ܦܫܝܩ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ. ܚܕܘ ܟܝ ܐܚܝ̈ ܐܟܘܬܗ. ܕܐܝܟ ܗܘ
ܕܝܠܝ ܡܬܩܘܡܐ܀ ܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܘܠܝܠܐ. ܟܠܗ ܗܕܪ̈ܐ ܕܡܫܡܠܝܐ.
ܕܡܫܡܠܝܐ ܒܗ ܦܫܝܛܘܬܗ. ܡܬܒܥܐ ܡܢܗ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܐܝܟ ܗܘ
ܢܗܘܐ ܠܗ ܕܚܫܐ. ܕܠܟܠ ܡܠܟܝܢ ܗܘ ܚܙܐ. ܘܟܕ ܗܘ ܘܡܠܟܝܢ ܒܢܦܫܗ.
ܠܐܡܬܐ ܠܢܩܦܐ ܦܠܚܘܬܐ. ܕܢܟܐ ܦܠܚܘܢ ܠܚܝܠܐ. ܟܕܝܢ ܗܘ
ܕܫܡܥ ܡܢܗ ܟܝ܀ ܟܕ ܡܢܐ ܗܘܬ ܗܝ ܕܐܘܠܬ. ܕܡܫܡܥܐ ܠܫܡܥ
ܫܠܡܘܬܐ. ܟܠܡܥܠܘ ܡܚܕܐ ܫܡܥܘܬܐ. ܟܠܡܠܘ ܬܝܒܘܬ ܠܐܢܫܘܬܐ.
ܕܐܝܟܢܐ ܢܚܫܘܒ ܠܟܠܗ. ܠܐ ܝܕܥܬ ܫܠܡܐ ܕܗܝܡܢܐ. ܟܠܡܐ ܕܡܠܐ ܫܠܡܘܬܐ.
ܕܐܝܟ ܠܒܢܐ ܟܠ ܘܟܝܢ. ܟܕ ܡܥܒܪܗ ܡܫܟܢܗ. ܟܕܝܢ ܕܢܦܫ ܒܗ
ܘܐܬܟܠܝ܀ ܟܠܐ ܕܡܠܐ ܒܝ ܡܒܥܐ. ܐܬܘܗ ܘܟܕܝܢ ܠܡܪܟܐ. ܠܟܠ
ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܚܝܠܬܐ. ܚܕ ܒܠܚܘܕ ܡܟܝܟܝ ܕܠܐܒܝ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ
ܠܒܠܗܘܢ. ܕܡܪܟܐ ܒܫܡܐ ܒܠ ܡܘܡ. ܠܟܘܡܟܠ ܟܝܢܐ ܦܣܩ ܗܘܕܥܬ.
ܡܠܟܝ ܗܘ ܕܒܫܡܐ ܒܫܡܐ. ܕܟܠܠܐ ܟܠܡܐ ܠܫܠܐ. ܟܕܝܢ ܗܘ ܕܝܠܝ
ܡܫܡܥܘܢ܀ ܡܢ ܡܢܐ ܠܫܡܥܐ ܕܐܢܫ. ܐܡܪܬ ܡܢܗ ܕܢܚܡܠܘܗ.
ܘܡܢܝܚܢܘܬܐ ܐܠܦܢ. ܘܡܫܡܥ ܐܦܐ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܕܟܠ ܫܠܡܐ ܟܠܡܘܬܐ.
ܘܡܢܗ ܝܗܒܐ ܕܡܬܬܐܡܠ. ܡܟܠܗ ܡܠܟܝܢܐ ܕܢܦܫ ܠܗ. ܫܡܥ ܐܡܫܟܢܘܬܗ
ܠܫܡܥܬܐ. ܐܘܡܟ ܕܡܫܟܢ ܠܟܠܡܬܐ. ܟܕܝܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܟܕܐܬܗ܀
ܕܐܡܪܐ ܕܐܡܠܟ ܘܐܡܟ. ܐܢܐ ܗܘܐ ܟܘܟܐ ܟܡܫܟܠܗ. ܠܝ ܒܗ ܐܡܪܐ
ܟܠܠܐ. ܘܝܕܥ ܦܫܡܗ ܠܡܫܟܠܗ. ܡܠܐ ܗܘܐ ܡܫܟܠܗ ܕܐܢܐ. ܟܠܟܠܐ
ܟܠܠܐ ܫܡܠܐ. ܗܘܐ ܡܠܐܟܝܐ ܠܐܟܡܠ. ܟܠܟܠܗܘܢ ܐܦ ܡܫܟܚܘܬܗܘܢ.
B43a ܟܝ ܠܡܟܠܝ ܠܡܟܠ ǁ. ܟܕܝܢ ܗܘ ܕܝܠܝ ܐܡܪܝ܀ ܘܐܝ ܡܢ ܕܡܟܠܟܝ
ܐܟܘܬܐ. ܘܟܘܚܢܗ ܠܐܟܝ ܟܢܟܪܐ. ܕܝܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܢܟܝܐ. ܠܢܦܫ
ܡܠܟܐ ܘܟܢܫܐ. ܠܗ ܗܘ ܢܟܪܐ ܡܫܡܪܐ. ܥܠ ܡܥܒܕܐ ܕܐܬܐ ܩܢܟܝ
ܐܝܟ ܠܐܠܐ ܡܢ ܟܡܟܐ. ܘܟܡܫܡܫܐ ܡܢ ܟܐܡܠܝ. ܐܦ ܢܠܐ ܡܢ ܟܠܟܠܝ
ܟܕܝܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܢܟܠܟܠܝ܀ ܠܗܘܐ ܕܢܦܠܝ ܠܐ ܘܠܐ. ܦܟܫܐ ܕܠܟܢܗ
ܠܐ ܐܪܦ. ܠܗܠܡܐ ܟܕܡܐ ܠܐ ܡܠܐ. ܐܦ ܠܐ ܐܠܐ ܟܢܫܝܘܬܐ. ܕܐ.
ܫܡܫܠܐ ܦܫܡܘܢ. ܐܡܠܐ ܢܟܬܐ ܦܠܫܟܢܝ. ܘܐܝ ܡܢ ܕܡܫܪܝܐ
ܢܫܘܠܝ ܐܦ ܠܡܦܟܠܐ ܫܡܝܐ. ܠܗܘܢ ܠܪܘܡ ܫܡܝܢ. ܟܕܝܢ

ܠܒܝܫܐ ܬܫܒܚܬܐ ܕܠܒܘܫܐ. ܕܡܠܐ ܬܫܒܚܬܐ ܕܫܡܝܢܐ. ܥܘܗܕܢܗ ܗܘ ܕܥܒܕܘܗܝ
ܫܦܝܪܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܐܬܡܛܝܒܬ ܠܟ. ܡܢ ܡܠܟܐ ܡܥܡܕܐ ܠܢܘܚܐ. ܠܐ
ܬܥܒܕܘܢ ܥܡܢܐ ܕܠܡܐ. ܠܐ ܬܬܟܠܘܢ ܥܠ ܢܦܫܟܘܢ ܡܠܐ. ܕܡܘܬܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܫܠܝܐ ܗܘܐ. ܫܠܝܐ ܕܢܦܫܐ ܡܢܟܘܢ. ܐܬܠܐ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܢܗ ܠܟ. ܕܢܚ
ܫܘܒܚܐ ܥܠ ܫܡܝܐ. ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܥܘܗܕܢ ܗܘ ܕܐܢܫ
ܫܘܒܚܬܗ ܀ ܒܪܘ ܗܘܐ ܠܟ ܡܫܒܚܢܘ. ܗܐ ܐܬܝܠܕܬ ܠܟܠ ܥܠܡܐ.
ܢܦܫ ܡܠܟܐ ܥܡ ܫܡܝܐ ܗܘ. ܥܡ ܢܘܪܐ ܠܡܠܐܟܘܗܝ. ܠܒܝܫܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܡܠܟܐ. ܠܗܐ ܠܟ ܡܫܒܚܐ ܥܡ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܠܐ ܥܠܡܐ ܥܡ ܫܡܝܐ. ܘܠܗܐ
ܕܫܠܐ ܥܡ ܕܫܒܚܗ. ܥܘܗܕܢ ܗܘ ܕܥܒܕ ܠܢ ܐܠܗܐ܀ ܐܦ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܒܚܐ. ܠܐ ܡܫܒܚܐ ܠܟ ܕܡܠܐܟܐ. ܕܠܐ ܕܡܠܟܐ ܠܡܠܐܟܘܗܝ. ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܠܐܟܘܗܝ. ܕܐܝܬܘ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ. ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܐ ܠܡܠܐܟܘܗܝ.
ܕܐܬܡܠܟ ܐܢܫܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܕܐܬܝܠܕ. ܡܫܒܚܢܗ ܕܐܥܒܕ ܐܠܗܐ
ܠܟ ܥܘܗܕܢ ܗܘ ܕܐܬܒܪܝ ܥܠܡܗ܀

XVIII.

ܥܠ ܡܠܟܘ܀

ܐܕ ܕܢܚܝ ܡܠܟܐ ܢܘܗܪܐ. ܐܘܡܐ ܡܠܟܐ ܠܒܝܫܐ. ܢܦܫܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܥܒܕ ܡܠܟܘ ܠܐ ܡܠܟ. ܫܡܝܐ ܫܡܠܝܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ. B 42b
ܗܐ ܥܡ ܕܡܪܝܐ ܕܐܢܫܝܗ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܠܟ ܡܠܟܗ
ܡܢ ܡܠܟܘ. ܥܘܗܕܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚ ܠܟ܀ ܗܐ ܕܡܫ ܥܡܗ ܐܡܠܟܗ
ܥܡ ܡܠܟܐ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܗ. ܠܐ ܢܦܫܗ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܠܡܠܟܐ ܕܡܫܒܚܢܘܬܗ.
ܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܒܚܢܘܬܗ ܡܫܒܚܗ ܕܡܫܒܚܢܘܬܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܥܘܗܕܢ
ܗܘ ܕܐܝܟ ܐܡܠܟܘܬܗ܀ ܡܠܟܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟ. ܘܡܫܒܚܐ ܢܘܗܪܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܠܟ ܡܫܒܚܢܘܬܐ. ܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚܢ. ܘܠܐ ܡܠܟܘܬܐ

In stropha 101—109 unus deest versus. 105 Cod. ܠܒܝܫܐ XVIII. Manus serior addidit in margine ܠܘܬ ܐܦܣܩܘܦܐ

ܕܠܡܫܠ. ܕܒܬܠ ܡܪܝܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ. ܘܐܬܚܫܒ ܘܗܘܐ ܡܬܐ. ܘܐܬܬܟܠ
ܘܗܘܐ ܬܪܬܐ. ܒܪܝܟ ܕܐܬܓܠܝ ܕܢܚܡܝܐ܀ ܘܫܪܝܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠܗ. ܕܢܬܒܪܝܐ
ܕܒܪܗ ܬܠܡܝ. ܒܝܘܡܐ ܕܡܪܐ ܕܟܠܗܝܢ. ܕܡܢܗ ܡܘܠܕܐ ܕܓܘܫܡܗܘܢ. ܥܒܕܠ
ܡܕܒܪ ܐܝܟ ܬܠܡܝܕܐ. ܒܝܘܡ ܩܘܡܝܐ ܬܪܬܐ ܕܟܝܢܐ. ܘܡܢܚܡܢܝܢ ܠܗ
ܕܐܬܝܩܘܗܝ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܗ ܗܘܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܠܫܡܝܐ ܕܚܝܐ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܒܓܒܪܗ ܐܬܓܠܝ ܗܘ܀ ܒܝܕ ܡܢ ܗܘܝܐ ܕܟܠܟܠܐ. ܕܡܚܝܒ
ܠܫܡܝܐ ܕܡܪܝܗ. ܒܕܡܗ ܐܚܝܐ ܒܝܕ ܟܠܐ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗܝܪܐ ܐܝܟ ܚܘܪܐ.
ܕܡܒܥܐ ܒܫܡܐ ܕܡܠܘܬܗ. ܕܒܪܗ ܚܘܪܐ ܠܫܝܛܐ||. ܠܗܘܐ ܘܡܫܒܚ B42a
ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܪ. ܒܟܠܗ ܚܕܝܪܐ ܠܡܕܒܚܝ. ܚܡܪܐ ܠܚܡܐ ܠܐܠܬܪܘܬܐ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܩܒܪܗ ܕܐܬܚܙܝ܀ ܬܠܡܐ ܕܓܝܪܗ ܡܢ ܬܠܬܗ. ܬܠܝܬ ܒܡܕܒܪܐ
ܘܫܡܝܐ. ܘܒܡܝ ܫܠܝܛܗ ܠܝܘܡܢܐ. ܡܢ ܐܪܥܐ ܒܫܡܝܐ ܠܫܠܝܛܗ. ܠܫܡܝܐ
ܠܗ ܕܘܒܪ ܬܪܝܢ. ܕܗܘܐ ܠܒܘܬܐ ܕܬܫܒܚܬܗ. ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܠܥܒܕܐ.
ܒܦܪܘܩܐ ܕܠܥܠܐ ܬܠܡܝܕ. ܒܫܘܠܡܗ ܠܫܠܝܛܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܓܒܪ
ܠܥܒܕܐ܀ ܐܠܒܫ ܐܝܩܪܗ ܠܐܠܗܘܬܗ. ܒܘܪܟܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܥܒܕܐ ܠܗ.
ܡܠܟܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܗܝܡܢܘ. ܝܗܒ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܢܝܚ. ܡܐ ܠܐܝܟ ܕܘܝܕܐ.
ܕܠܒܘܪܟܝܐ ܫܘܫܠܐ. ܘܠܠܡܠܟܝ ܒܘܝܐ. ܠܝܘܬܗ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܢܝܢ.
ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܘܠܒܪܗ ܒܠܚܘܕ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܠܒܪܝܬܐ܀ ܡܠܟܘܬܗ
ܠܠܠܗ. ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠ ܡܢ ܒܠܚܘܕ. ܕܡܫܒܚ ܒܟܠ ܐܪܥܐ ܐܢܐ. ܘܠܟܘܫܡܗ
ܠܐܪܥܐ ܒܟܠܗܝܢ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܐ. ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܒܠܗ
ܕܪܟܢܐ ܠܐܡܬܐ. ܫܝ ܒܠܟܠܗܝܢ ܐܬܐܬ ܒܝ. ܘܐܪܟܢ ܫܝܢܐ ܫܝ ܒܫܠܡܐ
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܟܫܦܐ ܫܝ ܒܟܠܐ܀ ܫܒܚܘ ܠܟܠܢ ܒܫܡܠܐ ܗܘ. ܕܡܠܟܐ
ܢܦܫܢ ܒܢܝܢ ܒܟܠܢ. ܠܝܘܡܐ ܠܟܠܢ ܕܢܡܪܐ ܗܘ. ܕܫܒܚܢ ܒܟܠܢ ܒܢܠܝܘܬܠ.
ܠܒܢܝܬܗܘܢ ܒܚܘܒܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܠܗܐ ܒܫܠܝܐ ܠܐ ܬܒܥܝܐ. ܒܢܘܢܠ ܡܪܐ
ܕܡܪܝܐ. ܠܐ ܡܠܟܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܕܡܘܬܐ ܕܚܠܡܐ ܒܫܡܐ ܟܠܝ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܐܬܥܡܝ܀ ܠܠܠ ܒܢܟܝܐ ܒܠܗ ܢܦܫܝ. ܐܝܟ ܡܠܐܟ.
ܒܫܠ ܠܒܢܝܡܐ. ܠܐܝܠ ܬܟܝ ܢܠܟ ܐܝܠܐ. ܕܠܡܒܠܢܘܬܐ ܦܬܟܝ ܟܢܝ. ܠܒܢܝܘܒ
ܬܟܝ ܬܢܝ ܐܝܠܐ. ܕܐܣܪܬܐܝܬ ܦܬܟܝ ܟܢܝ. ܘܫܒܠܢܐ ܠܝܡܐ ܠܗܘܐ ܟܢܝ

20 ܗܘ ܒܪܝܟ

ܐܢܬܘܢ ܚܝ̈ܘܬܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟ ܚܘܪܐ. ܐܦ ܠܐܢܫܘܬܐ ܕܥܠܡܐ. ܠܐܢܫܘܬܐ ܘܠܐܪܒܥܝܬܐ ܐܝܟ ܒܘܪܐ ܠܗ ܡܚܕܐ ܘܡܫܘܚܬܐ܀ ܚܙܘ ܕܐܝܬ ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܫܟܚܬܐ ܕܫܪܝܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܫܒܚܝܢ ܐܝܟ ܫܪܝܢ ܥܡܗ ܚܢܢܐ. ܘܫܪܝ ܚܘܫܒܐ ܚܘܪܢܗ. ܘܥܒܕ ܚܕܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܐܦܐ ܐܝܟܢܐ ܡܚܒ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܟܠ ܚܕ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܚܝܘ ܡܢ ܟܝܢܘܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܟܝܢܘܬܐ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܚܝܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܟܕ ܐܢܫܘܬܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ. ܠܚܡ ܚܘܪܐ ܕܝܠܗ. ܠܚܡ ܕܫܡܝܐ ܠܒܢܝܢܐ. ܡܚܘܐ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܚܘܫܒܢܐ܀ ܗܘ ܠܚܘܫܒܝܗ ܚܕܝܘܬܗ. ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܚܘܫܒܢܘܗܝ. ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܚܘܫܒܢܘܗܝ܀ ܫܘܪ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܠܚܕ ܘܡܚܘܐ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܕܠܒܘܫܗ ܐܪܟܢ ܗܘܝܘ ܚܘܫܒܢܘܗܝ. ܘܠܒܘܫܐ ܕܝܠܗ ܚܫܝܫܐ ܡܫܒܚܝܢ܀ ܫܪܝ ܗܘ ܕܘܡܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܠܚܡܐ ܕܡܚܝܢܐ ܚܕܐ ܐܝܟ ܕܡܫܒܚܝܢ܀ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܐ ܚܢܢܐ. ܘܐܝܟ ܫܪܒܐ ܥܡ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ܀

XVII.

ܥܠ ܐܒܪܗܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ܀

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܬܦܠܓܬ ܗܘܬ ܡܠܟܘܬܐ܀

ܐܦܝ ܚܙܘ ܐܝܟ ܠܒܪܢܫܘܬܐ. ܕܐܢܫܐ ܥܒܪ ܡܫܘܚܬܗ. ܐܝܟ ܥܕܪܐ ܕܡܢܝܢܐ. ܕܐܝܟ ܚܙܘ ܡܫܘܚܬܐ. ܘܚܙܘ ܘܠܒܫ ܠܟܠܡܢܬܗ. ܐܦܝܟܘܢ ܥܠ ܟܠܢܟܘܢ. ܕܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܡܫܐ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ. ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܪܥܝܐ ܢܨܝܚܐ. ܥܠܘܗܝ ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܚܕܝܘܬܐ܀ ܥܡܝ ܡܫܒܚܐ ܐܦܪܘܚ ܐܢܬ. ܘܡܫܡܠܐ ܐܝܟ ܐܢܬ. ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܢܗܝܪܐ. ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܥܡܡܐ. ܕܗܘ ܕܪܥܝܐ ܕܐܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܦܫ ܚܠܦܘܗܝ ܐܝܟ

76 B ܗܠܡܢ 83 A ܚܡܐ 96 B ܡܪܓܠܬܗ Inde a v. 105 multae paginae desunt in cod. A, quarum magna pars e cod. B sarciri potest.

15 Cod. ܘܗܝ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
A 26a [illegible] || .....
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
B 41b [illegible] || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
A 26b [illegible] ||

12–60 desunt in B. Illud tamen folium, quod in A deest, circiter sex strophas ante v. 42, ut ex spatio apparet, continuit. Hae, cum etiam in B omissae sint, restitui non possunt. 71 A [illegible] 72 A [illegible]

ܥܡ ܐܢܫ ܕܡܠܝܟܐ ܛܒ ܡܕܡ ܠܡܫܠܡܘ܀ ܐܝܟܐ ܕܠܒܢܝܐ ܕܡܫܡܫܐ
ܠܐ ܐܫܬܡܥܬ ܘܐܬܢܚܬ ܠܐ ܐܫܬܘܝܬ ܐܢܬ ܕܥܠ ܕܠܝܬ ܠܫܡܫܘܬܗ
ܘܐܬܚܫܒ ܒܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ܀ ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܐ ܢܗܘܐ
ܫܡܫܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܢܫ ܥܠ ܗܘ ܕܒܥܠܝ ܐܠܘܟܝܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܒܥܒܕܐ ܡܢܝܢܐ܀ ܒܫܘܪܐ ܥܡܕܗ ܐܢܫ ܠܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܠܟܠܐ
ܕܘܝܐ ܘܒܫܘܒܚܐ ܗܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܗܢܐ ܕܫܘܪܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܟܠܗ
ܫܪܝܪ ܠܡܠܟܘܬܐ܀ ܡܛܠ ܐܝܟ ܕܐܪܐ ܡܪܟܒܬܐ ܘܫܘܒ ܗܘ ܐܦ ܒܬܪܝܬܐ
ܐܟܚܕ ܡܠܟܘܬܐ ܐܡܝܢܐ ܘܟܕ ܫܡܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܫܡܫܐ ܠܟܠ
ܡܫܡܫܢܐ܀ ܐܝܟ ܕܗܢ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܢܣܒܘ ܡܕܡ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ
A 25 b ܕܐܝܟܐ ܗܘ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܢܣܒܘ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ || ܐܝܟܐ ܐܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܢܫܬܡܥ
ܡܠܟܘܬܐ܀ ܥܡܗ ܫܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܠܐ ܐܫܬܡܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܡܥ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܫܡܫܐ ܘܐܦ ܗܘ ܕܠܐ ܡܪܝܡܐ ܕܪܝܫܗ ܠܐܝܟ ܗܘ ܐܡܪ
ܐܚܪܢܐ܀ ܘܐܦ ܐܢܫ ܠܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܪܝܡ ܠܗ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܢܐ܀ ܐܟܚܕ
ܟܠ ܐܢܫܐ ܡܪܝܡܐ ܫܡܫ ܗܘܐ ܗܠܝܢ ܐܠܗܐ ܕܒܪ ܐܝܟ ܗܘ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܫܡܫܐ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܗܘ ܕܐܦ ܗܘܐ܀ ܫܡܫܐ
ܐܠܗܐ ܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܢܐ܀ ܐܠܗܐ ܕܫܡܫܐ ܗܘ ܡܢ ܗܘ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܥܡܗ ܫܡܫܐ܀ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܐܦ ܡܪܝܡܐ܀

XVI.

ܥܠ ܡܪ ܫܡܫܘ܀

ܥܡܗ ܡܪܝܐ ܡܫܡܫܢܐ ܐܘ ܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܢܐ ܫܡܫܢܬܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܐܢܐ ܐܠܟܡܢ ܐܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫ ܫܡܫܢܐ
[ܡܫܡܫܢܐ܀] ܫܡܫ ܐܡܫܡܫܢ ܠܡܫܡܫܢܐ܀ ܠܐ ܡܫܡܫ ܫܡܫܢܐ ܥܡܗ ܘܠܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܢܐ ܥܡܗ ܫܡܫܢܐ ܗܘ ܫܡܫܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܐ ܫܡܫܢܐ

72 B ܐܡܫܡܫ 74 B ܫܡܫܡܫ 87—91 desunt in B.
99 B ܐܡܫܡܫܢܝ 9 Post ܫܡܫܢܐ deest unum folium in codice A, quod maxima ex parte per cod. B restitui potest. A rursus incipit in v. 42.

XV.

ܒܪ ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܪܚܡܬܗ ܠܘܬܗܘܢ܀

ܐܠܗܐ ܠܐ ܕܐܬܚܙܝ ܕܘܡܝܐ. ܐܘܟܝܬ ܕܫܠܛܗ ܕܐܦܝܐ. ܕܢܚܬ ܕܘܡܝܐ ܕܡܬܕܡܐ. ܡܢܘܕܐ ܡܢܪܐ ܕܐܦܝܬܐ. ܘܠܡܢܐ ܕܪܡܐ ܠܒܫ ܗܘܐ. [ܒܣܘܟܠܐ:] ܕܪܫܐ ܕܝܠܗ ܫܒܝܚܐ ܕܢܚܬ܀ ܐܘ ܡܘܬܐ ܕܐܫܬܐ ܒܟܠܗ. ܒܗ ܠܟܠܗ ܣܠܝܩ ܗܘܐ. ܒܟܠܐ ܒܗ ܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܐܦ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܒܒܣܪܐ. ܐܠܗܐ ܒܗ ܡܬܬܠܝܐ܀ ܒܪܘܚܐ ܕܒܗ ܡܢܗ ܕܐܦܝܐ. ܒܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ||ܒܥܒܕܘܬܗ. b

ܘܒܫܘܒܚܐ ܒܝܫܘܬܗ. ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܐܡܝܢܐ. ܘܒܫܘܒܩܢܗ ܡܒܠܒܠܐ܀ ܒܠܗ ܠܟܠܐ ܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܘܠܒܫܐ ܒܡܫܪܝܘܬܗ. ܘܡܒܟܝܢܐ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܕܡܛܪ ܗܘ ܒܟܠܗ ܒܟܠܗ. ܬܡܛܪ ܒܟܠ ܠܟܠ ܒܟܠܗ܀ ܚܙܘ ܕܒܠܐ ܘܡܬܠܒܠܐ. ܐܝܟ ܠܒܪܢܫܘܬܗܘܢ ܡܬܚܙܝܢ. ܫܡܥܘ ܟܠܐ ܕܐܦ ܗܠܒܘܬܗ. ܡܬܩܢܝܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܝܢ. ܐܝܟ ܒܟܠܗ ܒܚܘܪܐ ܕܒܠܗ܀ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢܐ ܠܐܝܠܝܢܘܬܗ. ܡܪܝܐ ܒܠܚܘܕܐ ܕܢܥܒܕܘܢ. ܠܐ ܐܬܠܟܠܗ ܕܐܡܠܟܘܢ. ܕܐܢܫ ܡܠܟܐ ܫܡܫܝܢ ܗܘܐ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܠܝܪܐ ܗܘܐ ܠܗ܀ ܡܛܪ ܝܗܒ ܕܒܪܢܫܐ ܕܢܝܚܐ. ܕܡܛܪ ܕܒܪ ܕܢܘܪܗ. ܕܚܣ ܟܠܐܝܬܘܢ ܠܡܛܝܒܘ. ܗܘܐ ܕܘܡܝܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܪܢܐ ܠܒܠܒܐ ܠܒܪܢܫܘܢ܀ ܠܚܝܐ ܗܘܐ ܒܠܐ ܡܪܢܐ. ܘܡܫܪ ܗܘܐ ܒܠܐ ܡܪܢܐ. ܘܡܠܟܐ ܗܘܐ ܒܠܐ ܡܫܒܚܢܐ. ܠܒܠܐ ܗܘܐ ܒܠܐ ܐܢܫܘܢ. ܘܡܠܟܐ ܒܠܐ ܡܫܒܚܘܢ܀ ܒܠܐܪܐ ܠܡܫܪܐ ܐܠܗܘܢ ܗܘܐ. ܡܣܝܒܪܐ ܡܢ ܡܠܟܘܢ. ܕܡܣܝܒܪܐ ܗܘܐ ܒܝܕ ܒܪܢܫܐ. ܒܒܣܪܗ. ܘܡܣܝܒܪܐ ܒܝܕ ܒܠܗ. ܒܡܘܬܐ ܘܚܝܐ ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ܀ ||ܐܬܐ 25

ܐܝܟ ܚܠܐ ܐܣܝܐ. ܐܘܕܝ ܐܬܚܝܒ ܡܢܘܡܣܐ. ||ܘܐܬܚܝܒܘ ܠܡܠܟܘܬܐ. B 41 a

ܘܗܘܐ ܚܠܐ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܢܫܝܢ܀ ܐܠܐ ܗܢܐ ܡܢܘܡܣܐ ܒܡܘܡܐ. ܕܠܒܪܐ ܠܒܘܫܗ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܗܝ ܕܐܬܐ ܕܒܠܗ. ܠܒܪܐ

---

47 ܐܠܗܐ] Inde a v. 49 incipit codex B. 49 B ܠܡܠܟܘܬܐ 50 B ܘܗܘܝܢ 51 B ܕܐܢܫܝܢ 52—66 desunt in B.

ܗܘܐ ܠܡܬܒܥܐ ܒܡܥܒܪܢܘܬܗ. ܡܠܐܟܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܢܦܩܘ ܐܟܚܕܐ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܐܝܟ ܕܢܦܩ ܥܒܕܐ ܕܡܠܟܐ. ܥܒܕ̈ܘܗܝ ܕܐܬܝܗܒ ܫܘܠܛܢܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܠܗ ܘܐܫܬܘܕܝܘܗܝ. ܥܩܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܠܗ ܩܢܘܡܐ. ܘܥܒܝܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܠܗ ܩܪܝܒܘܬܐ. ܐܠܗܝܢ ܥܠܡܢܐ܀ ܩܢܘܡܐ ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. b
ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܘܩܪܝܒ ܗܘܐ. ܩܪܝܒܐ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܫܪܝܐ ܗܘܐ
ܘܩܢܐ ܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܢܦܫܐ ܕܫܡܫܐ܀
ܐܦ ܢܦܫܐ ܓܝܪ ܥܒܕܐ ܡܫܡܫܐ. ܩܪܝܒܐ ܘܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܘܐܫܬܡܫܢܘܬܗ. ܡܫܡܫ ܢܦܫܐ ܘܩܢܘܡܐ. ܘܐܝܟ ܥܒܕܐ ܘܡܫܡܫܢܐ.
ܐܠܐ ܠܗ ܢܦܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ܀ ܩܢܘܡܐ ܕܐܝܟ ܩܪܝܒܐ. ܡܫܡܫ ܢܦܫܗ
ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܩܪܝܒܐ ܡܫܡܫ ܩܢܘܡܐ. ܥܒܕ ܘܐܫܬܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܝܢܐ
ܡܫܡܫ ܩܢܘܡܐ. ܗܘ ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܥܒܕܐ ܩܢܘܡܐ ܕܐܝܟ.
ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܥܒܕܐ ܩܪܝܒܐ ܠܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ
ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܥܒܕܐ ܕܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ ܐܟܚܕܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀
ܐܟܐ ܫܡܫܐ ܘܩܢܘܡܐ. ܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܩܪܝܒܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܐܝܟ ܕܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܠܐܟܐ ܐܝܟܐ ܗܘܝܐ. ܐܝܟ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ܀
ܥܠ ܕܡܫܡܫ ܓܝܪ ܫܡܝܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܝܠܗ ܩܢܘܡܐ. ܥܠ ܕܡܫܡܫ ܓܝܪ
ܩܢܘܡܐ. ܡܫܡܫܐ ܥܒܕܐ ܕܩܪܝܒܐ. ܥܠ ܕܡܫܡܫ ܠܥܠܡ ‖ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ 24
ܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܢܗ܀ ܡܛܠ ܗܘ ܩܪܒ ܠܥܠܡܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܢܘܗܝ
ܕܩܢܘܡܐ. ܡܛܠ ܗܘ ܢܦܫܐ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟܘ ܕܩܪܝܒܐ. ܡܛܠ
ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܦܫܗ ܕܐܝܬܝܗ܀ ܘܫܡܫܐ ܕܢܦܫܗ ܕܐܠܗܘܬܗ.
ܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡܘܗܝ. ܥܠ ܢܦܫܗ ܠܥܠܡܐ. ܐܝܟܘ ܠܥܠܡ ܕܡܫܡܫܢܘܗܝ.
ܠܥܠܡܘܗܝ ܢܦܫܗ ܠܥܠܡ. ܕܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫ ܢܦܫܐ ܠܗ܀ ܢܦܫܗ
ܢܦܫܗ ܡܫܡܫܐ. ܥܠ ܗܘ ܕܐܝܟ ܠܡܫܡܫ. ܢܦܫܗ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ. ܠܫܡ
ܠܡܫܡܫ ܥܠܡܫܡܫܐ. ܠܡܫܡܫ ܠܥܠܡ ܦܩܘܕܐ. ܩܪܝܒܐ ܕܡܫܡܫ ܥܠܡܐ܀

ܐܘܪܗܝ܆ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܐܬܪܐ܂ ܩܕܡ ܩܪܝܬܐ ܕܡܕܒܪ ܣܓܝܐܐ܂ ܣܓܝܐܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܠܫܡܫܘܬܐ܂ ܐܦܢ ܡܠܟܘ ܠܡܟܣܪܘܬܐ܂ ܠܚܘܢܗܝ ܐܝܟܢܐ ܡܫܬܐܠܗ܂ ܦܫܛ
ܐܢܘܢ ܠܡܫܬܐܠܘܬܗ܀ ܘܫܘܠܝ ܐܝܟ ܢܟܝܠܬܐ܂ ܐܝܬܘܗܝ ܠܟܠܗ ܢܦܫܗ ܗܘܐ܂
ܘܐܘܟܠ ܗܘܐ ܩܪܝܬܐ ܐܝܟ܂ ܡܢ ܕܝܢ ܐܬܦܠܓܘ ܗܘܘ܂ ܒܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܘܪܗܝ ܒܪܒܘܬܗ܂ ܘܐܚܕ ܗܘܐ ܠܟܢܘܫܬܗ܀ ܒܪ ܠܡܘܬܐ ܡܚܝܠ ܗܕܐ܂
ܡܘܬܐ ܢܦܩܐ ܟܠ ܦܘܪܫܢ܂ ܒܪ ܡܘܬܐ ܐܝܟܐ ܠܡܘܬܐ܂ ܢܦܫܬܐ ܕܐܢܫܐ b
ܢܦܠܐ ܗܘܐ܂ ܣܓܝܐ ܓܝܪ ܐܘܟܠ ܗܘܐ܂ ܕܢܦܫܬܐ ܢܦܫܐ ܗܘܘ ܠܗ܀ ܠܡܦܫܐ
ܦܪܝܫܐ ܘܡܬܚܫܒܢܐ܂ ܒܪ ܡܚܝܠ ܠܗ ܠܡܫܬܘܬܐ܂ ܐܘ ܠܡܫܬܐ ܡܚܝܐ ܕܫܡܝܐ܂
ܕܐܦܪܩ ܠܡܘܡܬܐ ܡܠܘܟܐ܂ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܢܦܠܐ ܕܡܘܬܐ܂ ܘܫܡܝܐ ܗܘܐ
ܢܦܠܐ ܕܫܢܬܐ܀ ܒܪ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܘܬܐ܂ ܟܠ ܦܘܩܕܢ ܦܠܚܢ
ܠܐܠܗܘܢ܂ ܒܝܕ ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܬܐ܂ ܘܐܚܕ ܠܐܦܘܗܝ ܡܘܬܐ܂ ܘܫܡܝܐ
ܐܝܟ ܐܠܦܐ ܫܡܝܗ܂ ܕܐܦܘܗܝ ܫܡܝܐ ܦܪܝܫܐ܀ ܒܢܦܫܐ ܠܪܚܡܘܗܝ
ܐܬܪܐ ܠܐܦܘܗܝ ܕܬܘܬܐ܂ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܘܢ܆ ܣܓܝܐ ܕܐܡܪܗ ܠܗܕܐ܂ ܠܗܕܐ ܒܠܘܚܐ
ܐܚܕ ܗܘܐ܂ ܘܫܡܝܐ ܡܚܝܐ ܕܡܘܬܐ܂ ܢܦܫܬܐ ܦܠܚܝܢ ܠܡܣܪܗܒܘܬܐ܀
ܐܘ ܠܡܠܐ ܡܠܐ ܘܡܬܠܐ܂ ܡܪܢܐ ܠܡܫܬܐ ܕܐܦܘܗܝ܂ ܕܬܠܬܐ ܩܕܡ ܡܠܟ
ܠܢܟܠܬܐ܂ ܘܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܆ ܫܠܡܬܐ ܐܢܘܢ ܒܐܪܚܡܬܐ܂
ܘܐܬܗܘܢ܆ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܝܠܗ܀ ܐܘܪܚܐ ܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ܂ ܘܡܠܟ ܗܘܐ
ܕܬܠܬܐ ܡܫܡܫܢܐ܂ ܘܐܘܟܠ ܐܝܟ ܠܗ ܠܡܫܡܗ܂ ܒܠܘܬ ܢܦܫܗ ܒܟܢܘܫܬܐ܂ 23
ܕܠܐ ܡܟܠܗ ܡܢ ܡܬܠܟܕܐ܂ ܡܟܠܗ ܗܘܐ ܡܢ ܒܡܠܬܐ܀ ܒܗ ܒܐܬܪܐ
ܡܪܝܐ ܐܝܟܢܐ܂ ܗܘ ܡܬܟܠܝܢ ܟܠ ܦܘܩܕܢܐ܂ ܕܢܦܫܗ܆ ܢܦܫܗ܆ ܒܟܢܘܫܬܐ
ܠܘܟܝ ܡܪܝܐ ܕܐܬܩܢܘܗܝ܂ ܗܘ ܕܝܢ ܡܪܢܝܢ ܕܐܦܘܗܝ܂ ܒܟܢܘܫܬܐ ܐܠܗܐ܆
ܕܢܘܡܬܐ܀ ܐܘ ܕܝܢ ܗܘ ܕܠܐ ܡܠܟ܂ ܗܘܝܘ ܒܟܢܝܐ ܕܟܠ ܦܘܩܕܢ܂
ܒܟܢܝܐ ܐܠܗܐ ܐܦ ܡܪܢܘܗܝ܂ ܕܦܫܝܛ ܩܕܡ ܦܘܡܬܐ܂ ܢܬܠܘܗܝ ܡܢܗ
ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ܂ ܕܢܦܠܬܐ ܟܠ ܦܘܩܕܢ܀ ܦܠܚܢܐ ܒܪܘܚܗ ܠܐܠܗܘܬܐ܂
ܥܡܠܟܘܬܗ ܒܪܘܚܗ ܐܠܗܘܬܐ܂ ܦܠܚܢܐ ܒܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ܂ ܒܟܠܗ ܠܘܬ ܪܘܚܢܘܬܗ
ܟܠ ܕܪܘܚܗ܂ ܐܝܟܢܐ ܒܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ܂ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗ ܐܒܘܗܝ܀ ܦܘܡܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ܂ ܢܦܫ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܂ ܦܓܪܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܠܟ

93 Cod. ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ

ܠܟܝ. ܐܠܝܨܐ ܐܝܟ ܕܐܣܝܪ̈ܐ. ܫܪܝܪ ܐܢܫ ܐܝܟ. ܕܐܬܢܨܒ ܩܕܡ.
ܢܦܫܗ ܐܣܝܪܐ. ܫܪܝܪܐ ܕܩܝܪܐ ܠܡܥܡܠ. ܕܐܬܢܨܝܚܘ ܕܠܐ ܢܫܬܒܩ.
ܠܡܥܡܠ. ܕܩܝܡܐ ܠܡܠܟܗ ܕܡܢ. ܕܚܘܒܐ ܕܐܬܢܨܒ. ܠܡܥܡܠ. ܫܪܝܪܐ.
ܗܘܐ ܫܪܝܪܐ ܠܡܥܡܠܐ. ܕܐܬܚܙܝ ܐܣܝܪܐ ܐܝܟ. ܠܡܥܡܠܐ ܫܠܡܐ.
ܐܣܝܪܐ ܕܝܢ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܐܢܫ ܠܡܥܡܠܐ. ܕܠܒܫܐ ܫܪܝܪܐ.
ܠܒܝܫܐ ܠܐܝܩܪܐ ܠܒܫܬ ܕܚܘܒܐ. ܐܣܝܪܐ ܐܝܟ ܕܢܫܐ.
b ܡܢܗ. ܗܘܐ ܐܝܟ ܠܒܝܫܐ. ܢܦܩܬ ܡܢܗ ܘܫܒܩܬܐ. ܡܢܗ ܫܪܝܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ
ܠܒܝܫ ܐܟܚܕܐ ܕܩܝܡܐ. ܠܗ ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ ܗܘܐ. ܡܢܗ ܠܒܪ.
ܘܢܦܩ ܡܢ ܗܘ ܕܗܘܐ. ܥܠ ܕܩܛܠܘܗܝ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܕܡܢܗ ܫܪܝܪܐ ܗܘܐ.
ܩܕܡܝܬܐ ܕܦܬܚ ܐܝܟ. ܡܢܗ ܕܒܢܝܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ. ܕܗܝ ܡܢ ܚܕ ܥܠܡܐ.
ܕܥܠܡܐ. ܟܠ ܗܘ ܕܡܢ ܫܡܥܘ. ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܝܢ. ܠܡܫܡܥܘܗܝ ܐܡܪ ܐܢܫ.
ܠܡܥܡܠܗ. ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܗ ܡܢܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܥܠ ܡܫܬܡܥܢܘܬܗ.
ܘܐܦ ܥܠ ܫܒܩܬܗ ܠܡܥܡܠܗ. ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܥܡܠܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܦܠܘܢ.
ܐܝܟ ܕܢܥܒܕ ܠܒܫܬܐ. ܕܡܢܗ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢܗ. ܗܘ ܕܡܢ ܡܛܠ
ܠܒܫ ܡܢܗ. ܘܠܒܫ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܚܕ. ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢ ܕܩܕܡܝܢ.

XIV.

ܥܠ ܫܘܪ ܢܨܝܒܝܢ.

ܠܐܠܗܐ ܫܒܚܐ. ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܫܪܝܪܐ. ܠܒܪܐ ܐܝܟܐ ܐܢܫܝܢ.
ܟܠܗܘܢ ܕܗܘܘ ܥܠܝܗ ܥܡܠ ܩܕܡܝܢ. ܕܐܝܟ ܕܐܣܝܪܐ ܐܣܝܪܗ. ܬܢܢ ܗܘܐ
ܫܪܝܪܗ. [ܢܕܝܢܐ:] ܥܠܝܗ ܐܝܟܐ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܡܢܟܠܗ ܠܫܡܐ 22
ܕܫܡܝܐ. ܐܡܪܗ ܠܐܝܟܐ ܕܐܬܚܙܝܬ. ܠܫܡܗ ܕܡܫܪܗ ܕܩܝܡܐ.
ܠܫܪܝܪܐ ܫܡܗ ܥܠܝܪܗ. ܫܡܗ ܩܢܘܡ ܕܐܬܚܙܝܬ. ܡܢܟܠܗ ܫܡܝܐ
ܐܣܝܪܐ. ܫܪܝܪܐ ܥܠܝܗ ܐܝܟܐ ܥܡܠܐ. ܠܒܪ ܡܢܗ ܡܢܐ ܕܡܢܗܘܢ.
ܫܪܝܪܐ ܐܬܪܐ ܗܘܐ. ܕܐܬܚܙܝܬ ܥܠܡܐ ܢܦܩ ܠܗ. ܐܣܝܪܐ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܡܢܗ. ܕܐܬܐ ܥܠ ܩܕܡ ܡܢܗ. ܗܘܐ ܫܪܝܪܐ ܥܡ ܕܝܢܐ. ܠܒܝܫܐ
ܥܒܕܐ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܗܘܐ ܐܝܟ ܥܡܠܐ. ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܥܒܕ
ܗܘܐ. ܐܣܝܪܐ ܐܝܟ ܠܡܠܟ ܐܝܟܐ. ܕܐܬܐ ܥܠܡܝܢ ܫܡܥܬ ܫܡܝܐ.

ܐܠܗܐ ܗܘ܀ ܠܐܠܗܐ ܒܒܬܘܠܬܐ ܐܬܒܪܝ. ܐܫܬܘܝ ܒܡܪܘܬܗ. ܐܠܗܝܘܬܗ
ܕܐܠܗܘܬܐ. ܬܪ̈ܬܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܚܕ ܚܕ ܩܢܘܡܗ ܒܩܢܘܡܗ.
ܒܡܪܝܡ ܐܢܬܘܬܗ ܟܣܐ ܗܘܐ܀ ܒܥܘܒܐ ܟܣܐ ܗܘܐ ܠܟܠܐ. ܒܡܥܪܬܐ
ܐܬܐ ܠܟܠܢ. ܒܡܥܠܬܐ ܟܣܐ ܗܘܐ ܠܟܠܐ. ܒܡܥܠܬܗ ܕܚܘܒܐ ܐܬܐ.
ܒܐܘܪܝܐ ܟܣܐ ܗܘܐ ܠܟܠܐ. ܒܡܥܪܬܐ ܕܚܘܒܐ ܐܬܐ܀ ܒܥܘܒܐ
ܠܒܪܐ ܟܣܐ ܗܘܐ. ܒܡܥܠܬܐ ܕܒܝܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܒܡܥܪܬܐ ܠܒܪܐ ܟܣܐ
ܗܘܐ. ܒܡܥܠܬܐ ܕܡܠܟܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܒܡܠܟܘܬܐ ܟܣܐ ܠܟܠܐ. ܕܐܬܝܗܒܐ
ܕܝܢܐ ܠܐܘܪܫܠܡ܀ ܒܡܥܪܬܐ ܟܣܐ ܠܟܠܐ. ܒܡܥܠܬܐ ܦܓܪܐ ܚܘܒܐ.
b ܒܡܥܪܬܐ ܦܠܝܛ ܠܟܠܐ. ܒܐܘܪܝܐ ܘܒܥܘܒܐ. || ܒܡܠܟܘܬܐ ܦܓܪܐ ܠܥܠܡܐ.
ܠܟܠܐ. ܠܐܬܓܠܝܐ ܦܓܪܐ ܕܚܘܒܐ܀ ܗܘ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܬܐ
ܘܐܬܓܠܝܐ. ܘܐܬܓܠܝ ܒܥܠܡܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܗܘ ܦܓܪ ܕܡܢ ܡܪܝܡ. ܘܐܬܓܠܝ
ܕܡܢ ܦܓܪܐ. ܒܥܠܡܐ ܘܐܬܓܠܝ ܒܐܘܪܫܠܡ܀ ܐܦ ܒܥܠܡܐ ܠܡܥܠܬܐ ܠܐܠܗܐ.
ܡܫܝܚܐ ܒܠܒܘ ܦܓܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܚܙܝܢ ܘܐܬܚܙܝ ܒܗܘܢܗ. ܒܐܝܕܐ ܘܒܥܝܢܐ
ܡܢ ܐܠܗܘ. ܘܐܝܟ ܒܡܥܠܬܐ ܕܐܬܓܠܝ. ܚܕ ܘܒܥܠܡܐ ܒܡܠܟܘܬܗ܀
ܡܠܟܐ ܘܐܝܟ ܒܪܘܚܗ. ܕܐܬܚܙܝ ܗܘ ܐܦ ܕܐܬܚܙܝ. ܡܫܝܚܐ ܘܒܥܠܡܐ
ܡܢ ܐܠܗܘ. ܕܐܬܐ ܐܦ ܕܐܬܚܙܝ. ܚܕ ܘܒܚܝܠܗ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܠܟܐ
ܠܗ ܠܡܫܝܚܘܬܐ܀ ܡܢ ܗܘ ܒܪܐ ܒܪܬ ܐܢܫܐ. ܫܠܡܘܬܐ ܩܢܐ ܒܗ ܟܠܢܫܐ.
ܕܝܢ ܗܘ ܡܫܡܠܝܢ. ܘܫܪܝܢ ܗܘ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܘܫܠܝܡ ܗܘ
ܕܘܪܫܗ. ܘܦܪܝܫ ܗܘ ܕܩܘܡܗ܀ ܠܡܪܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܪܗܛ. ܗܘ
ܗܘ ܡܫܝܚ ܕܡܫܬܐ. ܐܘ ܟܠܗ ܡܪܢܐ ܡܢ ܒܪܐ. ܕܠܡܘܫܐ ܡܘܫܪܗ
ܠܡܫܝܚܘܗ. ܐܝܟ ܐܠܗܘܗ ܡܢ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܡܢܗܪܢܗ܀
ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܡܫܡܠܝܢܗ. ܐܦܠܐ ܟܠܗ ܡܢܗܪܢ ܡܫܠܡܢܗ. ܐܝܬܘܗܝ
21 ܐܝܟ ܡܫܝܚܘܬܗ||. ܘܡܫܡܠܝܢ ܐܝܟ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܠܗܘܬܗ ܐܝܟ ܡܫܝܚܘܬܗ.
ܘܒܡܫܡܠܝܢ ܐܝܟ ܡܫܡܠܝܢܗ܀ ܠܡܠܟ ܡܫܝܚ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܡܫܝܚ ܐܝܟ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܠܝ ܠܗ ܕܪܐ. ܕܢܦܩ
ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ. ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܠܝ ܡܫܡܠܝܐ܀ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܗܘ ܡܫܝܚܐ.
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ. ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܕܢܦܫܗ ܡܫܝܚܐ
ܘܡܫܝܚܘ ܡܫܝܚܐ. ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܠܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ܀
ܒܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܠܟܠܗ ܠܡܫܝܚܗ ܘܡܫܝܚܘ ܠܡܫܝܚܗ. ܒܡܫܝܚܘܬܐ

XII.

ܗ ܒܪ ܩܠܗ܀

ܐܡܪܐ ܥܐܘܟܝܬܢ. ܠܡܢܐ ܫܒܩܬ ܠܢ. ܕܢܗܘܐ ܡܪܝܐ ܡܚܝܐ.
ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܪܐ. ܐܝܟ ܕܝܢܝܐ ܠܟܢܫܘܗܝ|| [ܠܥܢܝܢܐ:] ܡܘܡܝܐ b
ܠܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܦܪܘܩܢ ܐܝܬ ܥܡܐ. ܡܘܬܐ ܕܠܐ ܡܪܝ ܥܠܝܟ. ܦܪܘܩܢ ܐܦ
ܠܦܓܪܐ. ܢܦܫܐ ܕܠܐ ܐܬܒܛܠܬ. ܠܐ ܠܡܘܬܐ ܥܒܕܬܘܗܝ܀ ܦܠܚܝܢ
ܘܡܝܬܝܢ ܠܦܓܪܐ. ܡܘܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܠܩܝܡܬܗ. ܡܘܬܐ
ܕܝܢܐ ܚܝܠܗ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܠܟܠ ܕܒܥܐ܀ ܬܪܬܝܢ ܣܘܥܪܢܐ ܠܚܕ. ܘܟܠܗ
ܟܢܘܫܬܐ. ܐܚܪܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܢܚܬܗ ܠܡܪܕܘܬܐ. ܕܠܐܪܥܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ܀
ܘܐܢ ܡܪܝ ܐܚܕ ܡܘܬܐ. ܕܐܬܬܙܝܥ ܥܡܗ ܕܘܝܬܐ. ܕܘܝܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ.
ܡܘܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܥܡܕܐ ܩܕܡ ܡܪܢܐ܀ ܢܘܩܫܐ ܕܝܠܗ ܥܡܡܐ.
ܕܥܘܗܝ ܐܝܟ ܕܥܠܝܢܐ. ܬܫܒܘܚܬ ܠܡܪܢܐ. ܘܥܘܗܝ ܕ ܠܐܪܥ ܠܒܢܐ. ܠܢܦܫܐ
ܡܪܕܐ ܚܝܐ܀ ܡܟܠܝܐ ܕܠܐ ܡܟܠܐ. ܕܠܘܬܗ ܥܠܝܡܘܬܗ. ܕܠܐܪܥܐ
ܡܢ ܢܦܠܐ. ܘܡܫܬܥܒܕ ܕܠܐ ܐܦܠ. ܠܘܬܗ ܡܠܟܐ ܡܪܝ܀ ܦܬܚ ܬܪܥ
ܣܘܦܐ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܠܘܫܒܚ ܠܡܫܝܚܐ. ܕܢܩܒܠ ܕܡܚܕ ܠܗ. ܕܐܢܬ
ܐܣܦܩ ܐܘܪܐ. ܠܐܢܫܐ ܕܡܚܕܝ ܠܗ܀

XIII.

ܥܠ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܘܥܠ ܡܫܪܝܘܗܝ܀

ܥܠ ܩܠܐ ܕܗܘܐ ܐܠܦܝ ܡܪܝ ܥܠ ܐܦܪܝܡ܀

ܠܟܠܗ ܡܘܬܐ ܠܝܘܢܝܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܬܝ ܠܡܪܐ. ܡܠܟܐ ܘܐܡܠܟܐ
20|| ܠܟܢܘܫܬܐ. ܡܫܬܡܥܐ ܘܐܡܪܐ ܘܡܫܒܚܝܢ. ܕܥܡܗ ܟܠ ܐܚܝܢܐ ܕܐܬܝ.
ܡܫܒܚ ܐܝܬܝܗ ܡܠܟܐ ܗܘ. [ܠܥܢܝܢܐ:] ܟܠ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫܐ ܐܠܗܝ܀
ܡܢ ܕܐܡܪܐ ܠܐܬܐ ܠܡܪܝܐ. ܗܘܐ ܟܠܗ ܠܟܠܐ ܠܡܪܝܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܝ
ܠܟܠܟܠܐ. ܬܫܡܫܬܐ ܡܫܡܫܐ ܕܗܘܐ. ܕܡܛܠ ܐܚܪܢܐ ܠܡܪܝܐ. ܐܝܬܝܗ ܡܠܟܐ

ܒܚܝ̈ܠܘܗܝ. ܐܝܠܐ ܕܩܠܐ ܐܬܐ܀ ܫܡܥ ܬܡܢ ܘܪܫܡܗ. ܐܝܟ ܐܪܙܗ ܠܡܫܝܚܗ.
ܫܩܠܗ ܚܪܡܐ. ܒܫܘܒܚܗ ܕܐܪܝܐ. ܐܝܟ ܠܡܫܘܠܡܘܬܐ܀ ܫܡܥ ܬܘܒ ܩܠܐ
ܘܐܡܪܗ. ܠܐ ܡܠܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܗܘ. ܫܠܝܚܐ ܡܫܡܠܝܘܗܝ. ܠܫܡܠܝܐ ܕܦܫܩܐ
||ܠܗ. ܒܫܘܫܠܛ ܕܡܫܡܠܝܘܗܝ܀ ܫܡܥ ܠܩܒܠ ܠܗ. ܠܡܠܟܗ ܠܡܐܡܪܗ. b
ܡܢܐ ܕܡܫܐ ܬܠܬ. ܕܩܢܐ ܒܗܝ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܠܘܩܒܠ ܫܘܠܡܐ܀ ܫܡܥ
ܩܠܐ ܕܐܡܪܗ. ܘܫܡܠܝܗ ܒܫܡܫܐ. ܘܚܠܐ ܡܫܡܪܢܘܬܗ. ܡܫܠܐ ܠܡܦܪܢܣܐ.
ܕܗܘܘ ܒܫܘܒܚܐ܀ ܠܟܠ ܫܠܝܚܐ ܗܘ. ܠܗܘܢ ܠܡܫܡܗ. ܠܟܠ ܡܫܠܡܢܐ
ܗܘ. ܡܫܠܡ ܪܒ ܡܫܠܐ. ܕܗܘܘ ܠܡܫܪܐ܀ ܠܟܠ ܫܡܥܘܢ. ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܠܝ. ܠܟܠ ܢܦܫܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܠܡܫܡܠܝ. ܕܫܒܩܐ ܒܫܘܠܡܐ܀
ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܦܫܛ. ܩܒܠܐ ܠܡܫܡܠܝ. ܕܡܢܐ ܕܪܚܡ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܘܗܝ. ܘܐܝܟ
ܗܘܐ ܒܫܘܒܚܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܕܫܘܒܚܘܗܝ܀ ܦܪܟܠܗ ܕܐܬܠܐ. ܐܝܟ
ܕܗܘܐ ܠܗ. ܒܫܠܗ ܦܪܬ ܚܕܐ. ܐܦ ܠܗ ܚܫܒܠܗ ܠܗܒܠ. ܕܠܐ
ܠܗܒܠ ܠܡܪܚ ܗܘܐ܀ ܕܢܫܒܘܩ ܥܒܕ ܐܢܫ. ܕܫܡܥ ܐܝܟ ܦܫܝܛܐ.
ܒܫܡܥܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܦܠܐ. ܕܢܫܒܘܩ ܠܐ ܢܦܩܐ܀ ܒܠܒܢܘ
ܡܢܢ ܕܫܡܥ. ܒܡܫܡܠܝܢ ܠܚܒܪܐ. ܬܫܒܘܚ ܠܗܒܠ ܒܫܦܝܪܐ. ܕܫܠܡ
ܚܪܡܐ. ܠܗܒܠܢ ܠܚܘܢܐ܀ ܕܐܦ ܡܫܠܡ ܘܐܘܠܦ. ܡܫܬܐ ܕܢܝܚܐ ܠܗ. ܫܒܩܐ
ܢܩܠܐ ܘܐܘܫܠ. ܬܘܩܢܐ || ܕܠܗܒܠ ܠܗ. ܫܠܝܚ ܬܘܠܡܐ܀ ܠܒܢܘ 19
ܟܠ ܫܘܒ. ܘܡܫܠܡ ܗܘܐ ܕܪܘܚܐ. ܒܗ ܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܡܫܡܠܝܬܗܘܢ.
ܫܡܥܐ ܘܫܡܥܘܗܝ. ܕܠܡܐ ܠܡܫܠܡ܀ ܦܢܐ ܗܘܐ ܒܪܝܫܐ. ܕܚܘܝ
ܐܝܟܢܐ. ܫܦܝܪ ܕܒܐ ܠܡܫܠܡ. ܒܫܘܪܐ ܕܠܡܐ. ܐܝܟܢ ܘܠܡܫܠܡ܀
ܘܡܫܠܡܗ ܕܫܘܪܐ. ܠܡܫܡܠܝܢ ܠܪܒ ܗܘܐ. ܒܦܪܘܩܗ ܕܡܫܠ ܠܗ. ܘܫܡܥ
ܫܡܠܝܗ. ܠܡܫܠܡ ܐܝܟܢܗ܀ ܦܪܘܩܐ ܗܘ ܠܟ ܢܫܐ. ܕܚܠܬ ܒܫܘܪܢܐ.
ܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܪܐ. ܕܫܡܥ ܠܟ ܡܫܒܚܢ. ܥܠܘ ܒܗ ܢܟܠܬܐ܀ ܕܥܡܐ
ܡܢܢ ܫܒܠܐ. ܐܝܟ ܡܫܡܠܝܐ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܒܠܐ. ܐܬܪܐ ܐܠܗܝ
ܕܡܢܢ. ܠܒܝܬܗ ܕܠܒܢ܀ ܫܘܠܡܐ ܕܫܡܠܐ. ܘܩܒܠܐ ܢܦܫܝ ܗܘܐ.
ܦܝܫܝܢ ܒܫܠܡܐ. ܫܡܥܗ ܕܗܘ ܕܗܘܐ. ܒܪܦܐ ܦܘܪ ܫܒܠܐ܀ ܫܡܥܐ
ܕܫܡܠܝܐ. ܡܢܐ ܫܠܐ ܘܒܠܒܗ. ܘܒܫܠܐ ܕܫܡܥ ܗܘܐ. ܡܫܬܠܡ
ܦܪܘܩܗ. ܐܦܢ ܕܫܡܠܝܘܗܝ܀

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 18
[illegible]
[illegible]
[illegible]

XI.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

99 Opp. Ephr. III 289 a [illegible] 100 O. E. III 289 a [illegible] 101 O. E. III 289 a [illegible]

ܠܪܐܫܐ. ܕܡܠܟܐ ܡܪܝܪܐ. ܦܪܝܫܐ ܗܘ ܡܣܩܝܢ ܣܠܩ. ܘܒܡܢܐ ܐܦܢܝ
ܐܣܠܝ܀ ܒܪܚܡܐ ܐܝ ܐܣܘܪ. ܡܣܝܒܪܝܢ ܘܡܠܟܝܢ. ܡܢܐ ܒܫܘܬܐ.
ܕܬܠܬܝܢ ܪܐܫܝ. ܕܫܘܢܝܐ ܡܢܠܬܗ ܗܘܐ܀ ܒܡܪܝܪܐ ܐܬܬܗܘܢ. ܫܘܫܠܬܐ
ܐܢܐ ܫܠܠ. ܘܫܡܝܐ ܒܡܪܝܪܘܬܗܘܢ. ܠܐ ܡܫܪܐ ܕܠܒܟ ܠܗ. ܕܫܡܝܐ ܗܘ
ܒܡܠܬܗ܀ ܒܫܡܝܐ ܠܒܪܬܗ ܡܢܝܢ. ܕܟܠܗ ܫܘܠܫܠܬܗ. ܕܫܒܝܪܐ
ܬܠܬܐ. ܘܕܠܐ ܬܠܟܠܒ. ܫܠܘܗ ܠܒܟܠܗܘܢ܀ ܒܫܘܪܐ ܬܠܬܐ. ܕܒܗܘܢ
ܬܝܫܠܘܢ. ܦܪܟܘܢ ܠܟܬܒܐ. ܕܚܝܐ ܘܬܘܡܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܠܚܡܫܬܐ ܕܠܐ܀
ܒܗܘ ܐܡܪ ܐܠܗ. ܕܬܫܥܐ ܐܬܦܪܫܘ. ܠܬܘܠܕܬ ܐܒ ܐܠܗܐ. ܐܢܬ ܗܘܐ
ܠܡܫܒܪܘ. ܕܒܗܘܢ ܐܬܦܪܫܬ܀ ܒܫܘܒܐ ܕܫܘܪܫܐ. ܐܦܫܛ ܟܠܬܪܬܝܢ.
ܠܬܘܠܕܬ ܕܝܫܘܥ. ܠܡܫܒܚ ܫܡܘܥܐ. ܕܡܢ ܡܢܗ ܐܬܦܪܫܬ܀

X.

ܥܠ ܐܬܪܚܡܘܗܝ ܫܠܝܐ ܡܢ ܡܠܟܗ܀

ܐܬܦܠܓܬ ܢܣܝܒܝܢ. ܘܚܠܦ ܕܟܠܝ ܚܝܠܐ ||. ܢܦܩܬܢ ܦܘܪܩܢܝ. 17
ܘܕܬܪܝܢ ܢܣܝܒܝܢ. ܘܕܦܩܝܢ ܦܘܪܩܢܝ. [ܟܘܬܠܐ:] ܒܢܝܫܐ ܗܘ
ܡܢܕܥܢܝ܀ ܚܙܘ ܗܘܘ ܥܡܐ. ܡܠܠ ܥܡ ܥܡܠܐ. ܕܒܥܝܢ ܩܠܝܢܝ.
ܘܠܢܐ ܠܚܡܐ. ܒܚܘܦܐ ܕܝܘ ܐܠܝ܀ ܒܠܘܚܐ ܕܡܬܬܐ. ܕܡܫܬ
ܥܡ ܠܘܬܐ. ܚܝܐ ܘܚܡܝܢ ܦܪܝܐ. ܕܟܠܠ ܥܡ ܫܘܦܪܐ. ܘܪܗܝܒܐ
ܕܚܝܠܐ܀ ܘܚܠܦ ܡܦܩܢܐ. ܕܚܠܡܐ ܕܪܕܝ ܗܘܘ. ܠܟܠܠ ܕܠܡܥܒܪ.
ܠܒܘܬܐ ܝܢ ܚܠܡܐ. ܘܡܬܐ ܠܒܫܬܐ܀ ܘܠܐܠ ܘܐܬܦܪܩ. ܠܘܬܐ ܥܡ
ܐܡܬܗ. ܕܠܐ ܠܗ ܠܡܬܠܡܢ. ܘܠܐ ܠܗ ܠܡܬܡܠܐ. ܬܘܒܐ ܚܝܐ
ܘܡܬܠܘ܀ ܐܡܪܝܢ ܐܬܦܢܝܬ. ܕܐܬܐ ܠܡܩܠܘܢ. ܒܚܝܠܐ ܕܡܬܚܘܠܡܢ.
ܕܠܐ ܡܪܝܡ ܩܕܡܐܬܟܢ. ܢܦܫܐ ܕܬܩܢܘܢ܀ ܘܐܡܪܝܢ ܥܡ ܐܚܪܢܐ.
ܬܫܡܥܘܢ ܠܡܩܠܘܢ. ܘܒܟܠ ܡܬܩܘܠܡܢ. ܥܡ ܟܡܐ ܕܢܓܐ. ܕܢܓܠܐ
ܟܠܡܗ܀ ܘܗܢܘܢ ܗܘܐ ܥܝܠܐ. ܬܡܢ ܚܠܗܘܢ. ܠܐܚܝܢܗܘܢ. ܫܪܝܥܘܬܐ
ܟܠܡܪܐ. ܕܢܓܠܐ ܘܟܠܡ ܕܟܬܒ. ܕܢܓܠܐ ܟܠܡܗ܀ ܘܐܡܪ ܕܚܝܠ ܠܘܬܐ.
ܐܬܩܢ ܗܘܘ ܣܟܠܐ. ܘܫܘܦܪܐ ܚܝܠ ܕܓܗܝܐ ||. ܠܘܬܐ ܢܦܩ ܗܘܐ. b
ܘܒܗܘܢ ܕܟܠܦ ܗܘܐ܀ ܚܝܐ ܗܘܘ ܕܢܦܩܢܗܘܢ. ܕܚܡܝܢ ܥܡ ܫܘܦܪܐ.

ܕܢܘܚܐ ܡܠܟܐ. ܢܬܟܠܗ ܐܝܟ ܒܐܘܠܨܢܗ: ܥܠܒܝ ܚܙܘ ܡܠܝܐ. ܘܫܠܡܝ ܡܪܘܒܝܬܐ. ܕܡܠܟܝܢ ܣܓܝܐ ܘܒܓܘܗ. ܩܕܡܝܬܐ ܗܘ ܕܐܡܠܟܬ. ܗܘܐ ܘܡܗ ܫܠܝܡܘܬܗ. ܕܡܠܟܐ ܘܫܠܡܐ ܕܡܠܟܐ: ܗܘ ܠܗ ܕܫܠܡܘܬܐ. ܫܠܝܡܘܬܐ ܕܫܠܡܐ . . . .

VIII. (deest)

IX. 16

... ܢܩܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܘܬ. ܦܪܘܩܗ ܫܠܝܡܘܬܐ. ܠܫܠܝܐ ܠܡܥܡܕܢܘܬܐ: ܫܠܝܡܘܬܐ ܡܬܬܪܝܐ ܗܘ. ܕܐܦ ܠܐ ܠܐܡܘܬܐ. ܠܫܠܘܬܐ ܠܡܥܡܕܢܘܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܡܪܘܒܝܬܐ. ܠܫܠܝܐ ܠܡܟܠܢܝܬܐ: ܡܩܠܝܬܐ ܡܠܟܐ. ܕܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ. ܘܠܐ ܥܡܗ ܠܚܝܘ. ܠܒܪܝ ܐܟܘܬܝ. ܡܥܡܕܢ ܕܡܟܠܢܝܬܐ: ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܪܘܡܐ. ܚܕܐ ܡܢܝ ܕܫܡܫܝܢ. ܠܡܠܟܐ ܚܕܐ. ܚܕܐ ܡܢܝ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܕܐܝܟ ܡܫܡܫܢ: ܡܫܡܫܢܐ ܚܝܘ ܗܘܘ. ܥܠܡܐ ܕܡܠܟܐ. ܠܒܪܐ ܩܪܝܒܐ ܐܢܫܝ. ܡܫܡܫܢ ܡܠܟܐ. ܠܡܫܠܡܐ ܕܫܠܡܐ: ܡܪܝܡܐ ܠܚܕܐ ܟܠܗ. ܚܟܡܬܐ ܡܫܡܫܐ. ܡܦܪܫܐ ܕܚܙܐ ܠܒܢܝ. ܦܠܚܝܢ ܠܐܠܗܐ. ܠܐܪܥܐ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ: ܡܫܡܫܢ ܡܠܟܐ. ܡܪܕܝܢ ܡܪܫܡܢܘܬܐ. ܡܩܪܒܝܢ ܩܘܪܒܢܐ. ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܠܝܐ ܡܠܟܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܗ: ܥܠܡܐ ܕܐܝܠܢܝܢ. ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܗܘܢ. ܐܘܪܚܐ ܚܝܐ ܕܝܢ ܗܘ. ܕܐܘܪܚܐ ܢܦܩ ܡܫܡܫܢ. ܫܠܡܗ ܠܡܪܡܠܝܢ: ܕܡܠܟܝܢ ܡܢܝ ܐܟܘܬ. ܦܪܘܩܐ ܕܝܠܝ. ܐܪܡܝܐ ܡܪܝܡܐ. ܕܐܬܝܢ ܡܫܡܫܢ. ܕܡܠܟܝܢ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܡܫܡܫܢܝ ܚܕܐ. ܠܚܝܘܗܝ ܠܡܪܝܐ. || ܡܫܡܫܢܝ ܕܡܠܟ. ܡܫܡܫܐ ܠܡܠܟܐ. ܕܚܝܠܐ ܘܡܫܡܠܝܢ: b ܫܠܝܡܘܬܐ ܥܠܡܐ. ܕܐܡܪ ܠܚܕܐ ܠܡܫܠܡܝܢܐ. ܕܐܝܠ ܠܐ ܠܚܕ ܠܡܫܡܫ. ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܠܝܢ. ܕܡܦܪܥ ܗܘ ܡܫܡܠܝܬܐ: ܟܢܫܐ ܠܐ ܠܚܝܐ. ܟܕ ܡܠܟܐ ܗܘ

---

75 Supple vocem ܡܠܟܐ aut ܫܠܡܘܬܐ. Post ܕܫܠܡܐ complura folia in codice A deesse videntur. Sequenti enim carmini alia est melodia, cui et ipsi aliud ejusdem melodiae antecessit. Hoc inde patet, quod manus multo serior ad marginem carminis sequentis adscripsit: ܥܠ: ܩܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫ, et quod carmen X. tertium ejusdem modi nominatur. 26 ܕܚܝܒ

VII.

ܙ ܥܠ ܡܠܟܘ ܀

ܐܘܪܚܐ ܐܝܟ ܕܢܫܐ. ܒܡܠܟܐ ܕܚܝܠܗ ܥܡܠܐ. ܕܡܫܟܢܘ ܠܟܠܗ ܘܡܠܟܘ.
ܒܪܘܪܚܐ ܠܗܠܝܢ ܡܠܟܐ. ܕܡܠܟܘܗܝ ܗܘܐ ܐܠܗܝܢ. ܕܠܐ ܕܡܠܟܘܗܝ ܦܠܚܝܢ.
[ܦܘܬܡܐ:] ܥܒܝ ܒܪܐ ܠܐܠܘܪܝ ܀ ܠܗܢܘܢ ܥܠܡܝ ܠܥܠܡܝܢ. ܠܥܠܘܡܐ ܕܢܟܠ
ܦܪܘܩܢ. ܕܚܝܝ ܒܚܝܠܗ ܥܠܡܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܐܝܟ ܠܡܫܒܚܘܬܗ. ܐܦܪܘ ܠܗܘܢ
ܠܥܠܡܝܢ. ܠܟܘܢ ܐܒܝ ܒܥܠܡ ܠܟܠܝ ܀ ܠܥܡܝ ܐܒܝ ܦܬܓܡܐ. ܟܠܗ ܦܪܫܝܢ
ܡܠܟܐ. ܡܠܐ ܕܠܐܒܝ ܡܠܟܘܬܝ. ܦܝ ܠܐܒܝ ܒܥܠܡܝܢ. ܒܪܒܝ ܕܐܝܟ ܡܠܟܐ.
ܗܘܐ ܠܗܘ ܕܐܝܟ ܦܘܪܩܢܐ ܀ ܠܐ ܝܡܢ ܒܪܘܚܗ ܐܫܐ. ܠܟܠܐ ܒܚܝܠܗ ܒܟܠ. ܒܝܢ
ܠܗܪܐ ܕܒܪܘܚ ܝܩܪܐ. ܒܚܝܠܐ ܡܠܟܝܐ ܗܘܘ. ܦܝ ܢܝܠܐ ܒܪܘܚܗ ܗܘܘ.
ܒܚܝܠܗܝ ܝܩܝܪܐ ܗܘܘ ܀ ܠܗܘܢܘܢ ܕܢܝܫܐ. ܡܠܝܐ ܕܠܚܝܡܐ. ܐܬܒܩܝܐ
ܠܣܘܪ ܒܗ. ܠܗܘܢܘܢ ܕܥܠܡܐ. ܠܐܡܠܐ ܡܠܝܐ ܕܠܐܠܗܝ. ܠܥܘܪܐ ܕܡܠܟܐܗ ܀
ܒܥܠܐ ܠܗܘܢ ܡܠܟܠܐ. ܕܐܡܟܐ ܒܟܠ ܠܥܠܡ. ܒܥܠܐ ܠܗܘܢ ܒܟܝܠ.
ܠܥܠܡܝܢ ܒܟܠ ܠܥܠܡ. ܒܥܠܐ ܠܗܘܢ ‖ ܠܟܠܟܠ. ܠܥܠܡܝܢ ܒܟܠ b
ܡܫܝܚ ܀ ܒܣܘܓܐ ܕܟܠܗ ܠܝܠܗ. ܒܐܠܗܘܬܗܘܢ ܦܘܪܩ. ܠܥܠܡܐ
ܕܡܫܝܐ ܠܗ. ܗܘܝܘ ܡܠܝܟ ܠܗ. ܐܠܗܝ ܒܟܠܗ ܣܘܓܐ. ܗܘܐ ܐܠܡܠܟܘܬ
ܬܪܝܐ ܀ ܒܡܠܟܐ ܐܠܗܝܢ ܐܠܗ. ܒܪܘܪܚܐ ܐܦܩܝ ܐܠܗ. ܒܥܡܠܐ
ܡܫܒܚܝ ܐܠܗ. ܕܡܠܐ ܕܐܠܗܐ ܟܠ ܐܠܗ. ܠܥܠܡܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܦܪܘܩܗ
ܣܟܠ ܟܠ ܐܠܗ ܀ ܫܠܡܗܘܢ ܡܠܟܝ ܣܟܠܟܘ. ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܒܝܬ
ܒܐܘܠܝܢ. ܕܠܥܠܡܘܢ ܣܟܠ ܐܒܠܝܢ. ܕܘܡܝܗܘܢ ܣܟܠ ܒܘܪܟܢܐ.
ܗܘ ܣܘܟܠܐ ܕܥܠܡܐ. ܠܟܠܐ ܒܥܠܡܝܢ ܀ ܣܟܠܐ ܒܟܠ ܕܐܝܢ. ܙܟܝܐ
ܗܘ ܕܣܒܥܬܐ. ܣܒܪܐ ܘܡܥܢܬܐ. ܠܗܘ ܗܘܐ ܡܠܟܘ ܙܟܝܐ. ܕܠܐܠܗܝ
ܠܟܠ ܠܥܠܡܝܢ. ܠܐܘܪܚܗ ܕܡܢܝܢܐ ܀ ܫܠܝܐ ܒܗܝ ܕܐܝܟ. ܡܠܟܐ ܐ
ܗܝ ܕܣܘܓܐܐ. ܐܡܠܐ ܕܒܟܠ ܡܠܟܐ. ܫܪܝ ܐܠܗ ܢܦܫܗ. ܕܐܡܠܐ

56 Vocem ܣܟܠܐ (stultitia) adde lexidio nostro.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] b
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

176 [illegible]

ܐܝܟܢܐ ܕܒܥܕܬܐ. ܠܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܥܕܬܐ܀ ܐܬܦܪܣܘܗܝ ܕܠܐ ܬܘܠܐ.
ܘܠܢܡܘܣ ܕܟܠܗ ܪܥܡܗ. ܘܬܪܥܘܗܝ ܕܟܠܗ ܥܕܬܗ. ܘܚܘܪܐ ܕܟܠ ܒܢܝܗ.
ܗܕܝܢ ܥܒܕ ܠܟܠܗ. ܘܠܟܠ ܬܠܡܝܕܐ ܕܟܠܗܘܢ܀ ܚܙܘ ܡܢܝܢ ܒܢܝܢ
ܒܢܘܗܝ. ܐܝܟ ܦܪܘܫܘܬ ܩܕܡܝ. ܦܪܘܫܘܬ ܡܢܗ ܠܟܠܢ. ܕܒܢܝ ܠܟܠܗܘܢ
ܐܝܟ ܒܢܘܗܝ. ܘܠܐ ܢܥܠܘܢ ܠܟܠܗ. ܚܙܘܬܐ ܕܠܐ ܬܫܥܝܐ܀ ܠܟܠ ܗܘܐ
ܘܦܩܕ ܐܬܟܠܘ. ܦܪܘܫܐ ܘܬܘܠܬܐ. ܠܩܕܡܐ ܒܗܘ ܦܪܘܫܐ. ܘܟܕܢܐ ܒܫܥܬܐ.
ܘܟܕ ܐܢܐ ܒܗܘܠܐ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܢܦܫ ܝܕܥ ܦܘܪܫܐ܀ ܠܟܠܢܫܝܢ ܐܢܫܐ.
ܐܢܫܝܢ ܩܕܡܝܐ. ܕܡܢܗ ܐܢܐ ܐܒܝܘ. ܟܠ ܚܘܒܬܗ ܒܥܒܕܗ. ܠܡ
ܐܝܟ ܠܡܐ ܟܬܒ. ܕܟܬܒܗ ܫܠܝܚ ܡܢܗ܀ ܠܟܠܢ ܡܢܢ ܐܢܫܐ. ܕܗܘ
ܐܘܦܘ ܠܐ ܗܘܐ. ܥܕܬܗ ܠܚܒܝܒܘܬܐ. ||ܘܡܢܗܘܢ ܠܒܝܬܐ. ܫܘܦܗ b
ܕܐܝܟܐ. ܦܪܫܬܗ ܠܟܘܠܗܘܢ܀ ܠܝܬ ܗܘ ܕܚܝܠ ܐܢܐ ܘܟܠ ܡܢܢ ܡܩܒܠܐ
ܐܢܐ. ܥܟܡܬܐ ܕܦܪܘܫܘ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܟ ܕܠܒܒܐ ܐܢܬ. ܕܫܘܪܐ ܕܒܥܕܬܐ.
ܠܒܒܐ ܗܘ ܕܒܪܘܚܗ܀ ܡܩܒܠܐ ܥܒܕ ܩܕܡܝ. ܕܠܐ ܒܬܠܬܗ
ܩܕܬ. ܟܕ ܠܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘ. ܘܟܠܗܘܢ ܦܟܝܪܐ ܗܘܐ. ܠܐ ܟܕܝܢ
ܐܚܪܢ. ܠܐ ܐܝܬ ܟܠܗ ܠܥܠܡ܀ ܩܠ ܡܢ ܕܠܐ ܠܐ. ܒܥܒܪܬܗ ܫܡܝܐ ܗܘ.
ܠܒܒܐ ܗܘ ܡܢܐ ܡܠܝ. ܫܘܒܚܐ ܕܒܥܒܕܬܐ. ܐܬܪܢܬ ܠܒܒܐ. ܕܫܘܒܚ
ܠܫܘܐ ܠܟ܀ ܒܝܢ ܐܢܬܬܐ ܗܠܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܢܐ. ܠܒܒܐ ܗܘ ܫܐܪ
ܠܟܢ. ܠܫܡܗ ܕܚܠܬܐ ܒܠܒܟ. ܒܥܠܡܢ ܕܐܝܬܢ. ܕܠܘܬܟ
ܒܠܡܟܘܬܟ܀ ܩܠ ܐܠܗ ܗܘܐ ܡܢܐ. ܠܥܒܕ ܕܠܐ ܕܡܟܗ. ܩܠ ܐܠܗ
ܠܒܫ ܟܠܗ. ܥܒܕ ܕܠܐ ܟܝܢ. ܡܘܬܐ ܕܒܥܠܡܐ. ܐܦܩܢܬ ܠܟ
ܒܫܘܒܚ܀ ܒܡܐ ܠܫܡܪܝ ܫܡܐ. ܥܒܕ ܘܦܠܚܐ. ܥܒܕܘܗܝ ܕܦܠܚܐ.
ܠܟܠܗܘܢ ܒܫܡܥ ܘܠܒܠܗ. ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܟܪܐ. ܐܪܟܘܗܝ ܚܪܐ ܘܡܫܒܚܐ܀
ܒܪܝܠ ܗܘܐ ܘܐܢܒܐ ܘܡܫܠܘ. ܘܦܫܛܘ ܠܪܘܡܐ ܥܡܗ. ܒܡܘܬ ܩܢܐ
ܡܢܗ ܘܒܗ. ܘܦܫܛܗ ܚܙܝܬ ||ܩܢ ܩܠ. ܢܡܠܐ ܠܒܫܝܚܐ. 14
ܠܟܠܬܐ ܠܟܪܘܙܐ܀ ܠܐ ܡܢܢ ܠܟܠܗ ܥܡܐ. ܠܥܡܐ ܒܗ ܥܒܪܐ. ܐܠܗ
ܙܒܘ ܠܦܫܘ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܦܫ ܢܦܫܝ. ܕܝ ܠܟ ܒܢܘܗ ܥܒܪܐ. ܠܡܥܒܪ
ܠܥܒܪ ܥܒܪܐ܀ ܠܡܠܐ ܡܢ ܩܠ ܢܦܫ. ܐܝܟ ܕܐܬܝܐ. ܒܥܠܝܡܐ ܕܐܬܝܒ.
ܒܐܝܩܪܗ ܕܐܬܚܒܠ. ܠܚܒܐ ܕܩܠ ܫܡܥܐ. ܬܪܘܢܗ ܠܚܡܝܢ ܩܠܝܗ܀ ܠܐ
ܠܒܒܠܗ ܕܒܥܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܪܝܬܐ. ܡܢܝܢ ܠܗ ܕܕܩܠܐ. ܘܒܪܝܬܐ

ܕܡܫܠܡܐ܀ ܫܠܝܛܐ ܘܪܒܐ ܟܢܫ. ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܦܢܐ ܟܠ ܐܢܫ ܠܚܬܢܘܬܐ. ܐܫܬܠܚ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܬܓܠܝ ܒܥܠܡܐ. ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܠܡܢܐ ܕܡܢܛܠ ܟܢܫ. ܢܚܘܬ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܗܘ. ܫܦܝܪܐ ܟܢܫܐ ܠܗ. ܘܠܥܠ ܥܡܘܕܝܬܐ. ܢܗܘܐ ܠܡܥܡܕܢܘܬܐ. ܕܢܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܡܟܝܠ ܓܝܪ ܥܡܘܕܝܬܐ ܕܡܥܡܕܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐ ܟܠܐ. ܥܡܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܕܢܦܩ ܢܦܫ ܢܦܫܗ. ܐܠܗܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܟܕ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܥܠܡܐ ܐܢܬܐ. ܢܦܩܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܥܡܗ ܐܝܟ ܥܡܘܕܝܐ. ܡܥܡܕܐ ܦܪܘܩ
b ܕܐܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ || ܚܕܐ ܗܝܐ܀ ܦܪܘܩ ܠܒܪܐ ܕܡܥܡܕ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܥܡܕܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܫܡܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܟܠ ܠܒܪܐ ܕܡܫܝܚ. ܗܘܝܘ ܕܝܠܗ ܫܘܒܚܐ܀

VI.

ܒ ܥܠ ܡܠܟܐ܀

ܐܢܬܝ ܡܥܡܕܢܝܬܐ. ܠܥܠ ܐܝܟܐ ܕܫܪܝ. ܐܢܬ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܚܝܠܬ. ܐܬܟܢܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܢܘܗܪܐ ܐܬܚܙܝ. [ܡܫܡܫܢܐ:] ܐܢܬ ܦܪܘܩܐ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܟܠ ܥܡܗ ܐܬܡܠܝ ܘܐܬܓܠܝ. ܢܘܗܪܐ ܕܢܚܬ ܠܥܠܡܐ. ܘܡܫܡܫܢ ܥܠܝܡܘܬܐ. ܘܡܫܡܫ ܥܡܗ ܕܢܚܬ. ܡܫܡܫܢ ܕܠܐ ܚܫܘܟ. ܠܡܫܡܫܢ ܘܡܫܡܫܢܐ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܐܬܓܠܝܬ ܡܠܟܐ. ܡܫܝܚ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ. ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܐܬܓܠܝܬ ܠܥܠܡܐ. ܗܐ ܦܪܘܩܐ ܕܐܬܐ܀ ܕܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫ ܠܢܘܗܪ. ܢܘܗܪ ܘܡܫܡܫܢ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܥܠܡ. ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܘܐܬܓܠܝ. ܫܡܫܐ ܠܗܘܢ ܟܠ ܥܡܗ. ܦܪܘܩܐ ܕܡܫܡܫܢܐ܀ ܗܐ ܟܠ ܥܡ ܢܘܗܪܐ. ܐܬܚܙܝ ܥܠܝܡܘܬܐ. ܕܗܐ ܡܫܡܫܢܗ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܡܢ ܡܫܡܫܢܗ ܡܫܡܫ. ܗܐ ܓܝܪ ܐܬܓܠܝ. ܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܗ܀
13 || ܗܐ ܐܠܗܐ ܥܠܡܗ. ܘܡܫܡܫܢܗ ܫܡܗ. ܕܐܬܐ ܕܢܚܬ ܡܫܡܫܢܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܚܬ ܡܫܡܫܢܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܢܘܗܪܗ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܕܗܐ ܡܫܝܚ܀ ܕܐܦ ܡܢܗ ܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢ. ܗܐ ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ. ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܐ.

130 Cod. ܗܘܝ, sed Jod expunctum est.

ܠܝ. ܘܪܘܚܗ ܒܒܪ ܦܢܝ ܥܠܝ. ܘܟܠ ܐܠܗ ܡܢܐܫ ܠܢܦܫܗ. ܘܗܘ
ܠܗ ܡܢܝܚ ܗܘܐ܀ ܘܐܦ ܠܗ ܠܡܫܠܡܘܬܐ. ܐܝܟ ܠܟܠ ܡܠܟܝܢ.
ܟܕ ܐܬܬܟܠ ܘܫܒܩ. ܕܟܠܗ ܦܢܝ ܕܢܦܩ ܠܗ. ܠܟܝܢܗ ܕܗܘ ܕܡܝܬܪܘܬܗ.
ܠܦܫܗ ܢܛܝܪ ܗܘܐ܀ ܐܝܟܘ ܘܢܛܠܘܗܝ. ܦܢܝ ܥܠܝ ܥܠܘܗ ܐܢܫܝܢ.
ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ ܠܫܬܘܬܗܘܢ. ܘܠܒܟܝ ܒܝܬܐ ܕܝܘܡܢܐ. ܗܘ ܕܠܗ ܠܗ ܙܕܩ
ܠܡܫܪܐ. ܘܟܠ ܗܘ ܕܙܕܩܗܘܢ ܠܦܘܪܩܢܗܘܢ܀ ܣܓܝ ܠܟܠܗ ܡܠܟܝܢ.
ܕܒܟܐ ܘܐܬܬ ܗܘܐ. ܕܟܠܗ ܗܘ ܒܪ ܫܡܥܗ. ܡܛܠ ܗܘ ܕܢܦܩܬ ܗܘܐ ܗܘܐ.
b ܣܠܩܬ ܕܟܠܗ ܠܝܬ. || ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ܀ ܠܟܠܗ ܘܡܦܩܬ ܡܢܝܢ. ܠܐܝܬܐ
ܕܦܘܪܩܢ. ܡܛܠ ܗܘ ܒܡܫܬܥܝܢܘܬܐ. ܕܡܬܝܕܥ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܡܛܠ ܗܘ
ܒܐܠܗܘܬܐ. ܕܐܝܬܝ ܒܟܝܢܗ܀ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܘܡܫܠܡ. ܟܠ ܡܢܝܢ ܫܠܡܐ.
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. ܐܝܟ ܘܩܝܡܬܐ. ܐܦܢܝ ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ. ܟܠܟܘܗ
ܒܝܕܥܬܗ܀ ܟܠܟܠܗ ܡܛܝܒܝܢ. ܘܡܬܝܪܝܢ ܦܘܪܩܢܝܢ. ܒܟܠܗ
ܕܠܡܫܪܐ. ܠܦܘܪܩܢ ܠܝܘܬܐ. ܐܫܬܝ ܥܠ ܓܒܝܢ. ܡܫܟܚ ܕܢܫܪܐ܀
ܒܟܠܗ ܘܠܡܢܝܬܐ. ܡܢ ܡܢܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܠܡܠܟܐ ܠܡܫܪܐ. ܓܒܠܗ
ܕܡܫܪܐ. ܚܝܠܐ ܠܒܟܠܗ. ܥܒܕܗ ܕܐܬܪܐ܀ ܟܠܗܝܢ ܚܝܐ ܠܚܝܐ.
ܦܢܝ ܒܟܠܗ ܘܗܘܐ. ܡܫܠܡ ܠܫܝܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܡܢܝܐ ܡܢܝܢ. ܒܡܪܦܐ
ܠܒܟܠܗ. ܠܫܡܝܐ ܡܫܡܫ ܠܗܘܢ܀ ܡܢܝܢ ܠܢܝܬܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܠܟܠܗ.
ܠܟܠܝܬܐ ܡܢܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܡܠܝܢ. ܕܐܘܪܐ ܕܦܝܢ ܫܡܝܢܐ. ܩܠܝܬܐ
ܒܡܫܡܠܝܐ܀ ܦܢܝ ܐܝܟ ܕܡܬܢܝܪܐ. ܠܦܫܗ ܒܡܫܡܠܝܐ. ܐܝ ܐܝܟ ܕܬܬܢܝܚ
ܒܐܘܪܐ ܕܩܢܘܢܗܘܢ. ܡܠܟܘܬ ܒܡܫܡܠܝܬܗ. ܕܗܘ ܦܢܝ ܕܫܡܥ ܠܟܠܗܘܢ܀
ܡܢܝܐ ܗܘ ܝܕܥ ܘܫܡܥ. ܡܢܝܢ ܫܠܡ ܡܢܝܢ. ܣܓܝ ܠܡܫܡܫܢܐ.
12 ܘܡܫܒܚ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܣܓܝ ܠܡܠܟܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܠܡܠܟܐ܀ || ܠܐܝܬܝ
ܕܬܬܢܝܚ. ܐܝܟ ܬܬܟܠ ܘܐܝܬܐ. ܘܠܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܘܠܡܫܬܐ
ܠܡܫܡܫܢܐ. ܕܬܟܠܦ ܒܡܫܠܡܢܐ. ܫܠܡܗ ܕܡܘܢܐ܀ ܬܟܠܦ ܕܢܚ
ܦܠܘ. ܐܝܟ ܕܬܬܢܝܚ. ܬܟܠ ܕܐܬܬܢܝܚ. ܠܐ ܗܘܐ ܚܝܠ ܕܘܡܝܐ. ܐܠܐ
ܚܝܠ ܕܡܠܟܘ. ܐܬܐ ܘܐܬܬܢܝܚ܀ ܠܦܘܪܩܢܗܘܢ ܠܦܘܪܩܢܐ. ܘܠܡܫܠܡܐ
ܠܒܟܠܗܘܢ. ܐܝ ܦܢܝ ܡܠܟܐ. ܡܢܝܢ ܠܗ ܐܦ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܠܡܐ
ܕܗܘ ܡܢܝܢ. ܠܟܠܗ ܠܐܝܬܝܗ܀ ܠܦܝܫ ܡܠܟܘܬܐ. ܒܦܘܪܩܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ.
ܦܘܪܩܢܐ ܘܠܡܠܘܬܐ. ܠܡܠܟܐ ܒܝܘ ܕܘܡܝܐ. ܘܐܬܬܐ ܒܦܘܪܩܢܐ ܐܒܠܗܘܢ

ܒܟܠܙܒܢ. ܕܐܠܗܘܬܗ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ܀ ܒܫܬܩܐ ܘܫܠܝܐ ܢܚܬ ܠܗ. ܐܝܟ ܛܠܐ ܗܘ
ܥܠ ܓܙܐ. ܟܕ ܡܫܡܠܝܐ ܡܠܝܐ. ܠܒܫܗ ܐܠܗܘܬܗ ܩܕܝܫܘ. ܢܘܗܪܐ
ܠܓܢܣܐ ܕܒܢܝܢܫܐ܀ ܐܬܝܗܒ ܠܡܫܬܥܒܕܘ. ܫܒܐ ܕܥܒܕܘܬܐ. ܘܫܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܠܡܘܬ ܥܢܐ ܕܝܠܗ. ܫܡܥܐ ܡܠܐܟܐ ܩܠܐ܀ ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܐܢܫܐ. ܘܐܬܥܒܕ
ܐܢܫܐ ܐܝܟܢ. ܟܠ ܡܢ ܕܚܙܐ ܠܗ. ܫܠܡܘ ܠܥܠܡܗ ܡܠܟܐ. ܫܡܥܐ
b ܕܡܠܟܘܬܐ|| ܡܫܬܡܥ܀ ܡܠܟܐ ܠܟܠ ܥܠܡܐ. ܘܚܝܠܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܟܕ ܚܙܐ
ܫܪܝܪܐ. ܩܡܘ ܘܣܓܕܘ. ܟܕ ܗܘ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ܀ ܩܘܡܘ ܡܠܟܐ
ܠܥܠܡ ܡܠܟܐ. ܘܕܝܠܗ ܠܟܘܪܣܝܐ. ܕܢܦܠ ܥܠܝܗ ܐܠܗܐ. ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܥܒܕܐ. ܫܡܠܝ ܠܥܠܡܐ ܐܠܗܐ܀ ܘܗܘܐ ܕܫܪܝܪܐ. ܗܘ ܩܕܡ ܐܒܘܗܝ.
ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܟܠܗܝܢ. ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܟܠܗ ܕܫܒܪܐ.
ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܥܠܡܝܢ. ܕܫܦܝܪ ܫܒܚܐ. ܟܕ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܡܠܟܘܬܗ
ܥܠ ܫܡܝܐ܀ ܘܠܥܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܠܥܠܡ ܠܟܠ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ
ܕܡܫܝܚܐ. ܠܥܠܡ ܠܟܠ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܢ܀ ܫܡܝܐ
ܡܠܟܐ ܐܠܗܘܬܗ. ܕܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܕܝܠܗ ܗܘ ܠܥܠܡܐ. ܕܝܠܗ
ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ. ܡܢ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܫܡܝܐ܀ ܠܗ ܐܝܬܘܗܝ ܫܘܒܚܐ. ܫܪܝܪܐ
ܘܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܠܗܘ ܡܠܟ ܟܠ ܥܠܡܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ܀

V.

ܥܠ ܟܠܗ ܕܡܠܟ ܫܡܝܐ܀

ܐܡܪ ܒܡܫܡܫܢܘ. ܡܠܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܐܘܪܚܐ
11 ܕܫܪܝܪܐ. ܐܚܘܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܡܠܐ ܕܫܒܚܐ. ||[ܒܬܘܠܬܐ] ܠܡܫܝܚܐ
ܒܬܘܠܬܐ. ܗܘܝܐ ܠܡܪܝܐ܀ ܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܐܚܘܬܐ ܘܐܠܗܘܬܐ.
ܠܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܠܟܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܒܪܟܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܪܝܐ
ܒܫܡܝܐ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܡܪܝܐ ܘܡܠܟ ܫܡܝܐ. ܠܫܡܝܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ. ܘܫܡܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܐܠܗܘܬܗ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܝܟ
ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܫܡܝܐ܀ ܕܫܡܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܗܘ. ܗܘ ܥܠ ܫܘܒܚܐ.
ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ. ܕܫܡܝܐ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܡܠܟ ܫܡܝܐ.. ܘܠܡܠܟܘܬܐ
ܫܡܝܐ܀ ܗܘ ܐܝܟܢ ܕܐܬܐ. ܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܢ ܐܠܗ. ܕܟܕ ܟܠܗ ܕܡܠܟܐ

ܐܘ ܚܟܝܡ ܡܕܝܢ ܐܪܥܐ. ܒܫܠܝܘܬܐ ܡܬܦܣܝܣܐ. ܡܕܒܪܐ ܒܚܘܫܒܐ. ܒܚܟܡܬܐ
ܠܟܠܗܝܢ ܗܦܟܬ. ܕܟܠܗܝܢ ܡܬܓܒܠܢ. ܟܘܠܗ ܕܡܟܬܒ. ‖ܡܬܚܫܒܐ ܘܡܬܕܒܪܐ. b
ܦܠܘܚ ܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܫܟܚ. ܐܦܝܣ ܠܒܥܠܝܗ̈ܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܬܡܠܘܢ܀
ܒܟܪܡܐ ܕܗܘܐ ܫܡܠܝܐ. ܕܠܒܫ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܒܠܝ ܦܘܪܥܢܐ ܠܟܠܗܝܢ. ܟܠܗ
ܦܪܥܢܐ ܕܐܝܟ. ܐܪܡܝܐ ܕܗܘܐ ܐܝܟܢ܀ ܘܐܚܪܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢ. ܐܬܒܥܘ ܕܐܝܟ
ܐܪܥܐ. ܡܫܬܐ ܕܟܠܟܠܐ. ܡܕܝܢܬܐ ܒܫܘܠܛܢܐ. ܐܪܥܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܀
ܟܠܗ ܚܕܐ ܐܪܥܐ. ܗܘ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܟܠ. ܐܝܟ ܐܬܬܪܝܡܬ. ܡܠܟܘܬܐ ܢܗܘܐ
ܫܘܠܛܢܐ. ܐܪܥܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܦܠܓ ܡܠܟܐ ܥܡܝ̈ܗ. ܐܬܦܠܓ ܒܡܕܝܢܬܐ.
ܗܘ ܗܘ ܠܐ ܡܫܬܢܐ. ܡܫܒܚ ܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢ. ܒܟܠܗܝܢ ܡܫܬܡܠܝܐ܀
ܡܫܬܢܐ ܕܠܟܠ ܟܠܗ. ܒܪܗ ܐܘܪܚܐ ܒܗ ܗܘ. ܟܡܐ ܠܫܒܝܐ ܘܫܘܒܚܐ.
ܫܟܝܚܐ ܕܗܘ ܢܗܘܐ. ܒܡܫܦܛ ܠܟܠ ܥܡܡܝܢ܀ ܫܒܝܚܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܫܡܝܢ. ܫܒܚܘܗܝ ܕܗܘ ܠܟܠܐ. ܠܐ ܫܒܩܘ ܠܐܘܪܚܐ. ܠܟܠܐ ܗܘ ܟܪ
ܦܪܘܩܢ. ܫܡܝ ܠܟܠ ܩܠܝܢ܀ ܫܡܝ ܡܕܝܢ ܠܡܟܬܒ. ܒܡܟܬܒ ܠܢܗ
ܡܕܝܢ. ܕܗܘܬ ܡܟܬܒܐ. ܕܝܫܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܠܫܘܢ ܒܡܫܡܠܝܐ܀
ܩܠܝܢ ܒܪܝܫ ܟܠܗ. ܫܠܡܐ ܕܡܫܬܡܠܐ. ܘܫܠܡܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܕܓܙܝܪ
ܠܒܪܢܐ ܟܠ. ܕܫܡܝ ܟܠ ܠܢܦܩܐ ܐܠܗܝ܀ ܐܝܢܘ ܠܟܠ ܩܠܝܢ. ܘܐܟܒܪ
10 ܒܟܠܝܢ ܩܠܐ. ܐܦܪܫܬܗܘܢ ܠܢܦܫ. ܐܪܝܡ .... ܣܘܟܐ
ܕܫܘܒܚܐ. ܟܠܡܐ ܠܫܡܝܐ ܒܗ. ܟܠܡܐ ܕܒܝܪܬܐ. ܡܒܟܝܢܬܐ ܗܝ
ܕܣܘܓܐܐ. ܒܗܘ ܟܠܗܝܢ ܣܓܝܐ܀ ܠܗܘܢܐ ܕܡܠܐ ܪܘܚܐ. ܗܘܐ ܠܫܡܝܢ
ܒܗ. ܒܪܝܗ ܒܪܘܚܐ ܐܠܗܐ. ܕܗܘܐ ܕܡܠܬ ܡܠܬܗ. ܠܗܘܢܐ ܒܗܐ ܟܠ
ܒܗ܀ ܡܠܬܗ ܕܠܐ ܢܘܪܐ. ܒܗܘ ܦܢܝ ܐܘܟܝܪ ܠܝ. ܘܡܪܐ ܕܢܒܟܐ
ܠܘܒ. ܦܢܝ ܠܗ ܡܫܬܟܚܐ. ܡܠܐ ܕܡܫܪܐ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܡܫܪܐ ܦܠ.
ܡܫܪܝܢ ܒܫܘܪܗ. ܐܝܪܐ ܕܡܫܬܡܠܝ. ܠܐ ܐܬܡܪܝܡܬ ܕܐܪܥܐ. ܕܪܡܝ
ܟܡܐ ܠܒܗܘܢ܀ ܐܝܟ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܘܫܡܝܢ ܟܠܡܪܐ. ܠܐ ܡܪܝܡ
ܡܢ ܕܠܝܢ. ܡܢܝ ܡܠܝܗܘܢ. ܡܪܢܐ ܗܘ ܡܠܝܫܢ܀ ܒܡܠܐ
ܡܫܒܚܐ ܦܘܩܕܢܗ. ܡܪܝܡܐ ܡܪܝܡܐ. ܕܫܡܝ ܟܪ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܪܡܐ

30 ܢܗܘܐ   60 Post vocem ܐܪܝܡ una, ut videtur, pagina deficit in codice A, unde exciderunt strophae circiter septendecim.

ܕܩܢܐ ܥܠܡܐ. ܫܒܚܘ ܐܠܐܟܐ ܟܠܗܘܢ ܘܐܣܓܕܘ. ܫܡܥ ܐܠܐܟܐ ܩܠܐ. ܫܡܥ ܘܥܠܡܐ ܟܠܗ. ܫܡܥ ܥܡܐ ܕܒܢܝ ܐܕܡ. ܐܬܬ ܚܕܘܬܐ ܀ ܚܙܝܢܐ ܗܘ ܕܚܙܐ ܝܘܚܢܢ ܗܘ. ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܒܐܬܪܘܬܗ. ܕܫܪܐ ܒܗ ܒܦܫܩܐ ܕܐܝܟ. ܕ ܗܘ ܕܚܙܐ ܐܠܗܐ. ܘܫܡܥ ܗܘ ܐܡܪ. ܟܠܗܘܢ ܕܫܡܥܘ. ܠܐ ܐܠܗ ܥܡܐ ܫܡܥܘ ܕܫܡܥ. ܫܒܚܘ ܥܡܐ ܥܠܝ. ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܒܟܠܗܘܢ. ܕܬܗܘܐ ܠܐ ܕܚܙܐ ܗܘܐ. ܘܒܡܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܀ ܐܬܐ ܫܪܝܐ ܒܐܪܥܐ. ܫܒܚܘ ܠܗ ܡܪܝܐ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܐ. ܟܠ ܥܠܡܐ ܫܒܚܘܗ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܢܘܗܪܐ. ܟܠ ܥܠܡܐ ܫܒܚܘܗ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܥܠܡܐ ܐܬܐ ܒܗ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ. ܫܠܡܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܫܡܥܐ ܫܡܥܐ. ܡܢ ܕܐܠܗܐ ܐܬܐ ܠܗ ܀ ܐܘ ܗܘ ܕܫܡܥ ܐܠܗܐ. ܗܘܐ

9 ܘܫܡܥ ܟܠܗ. ܘܐܘ ܗܘ ܕܫܡܥ ܘܐܬܚܙܝ. ܫܡܥܬܐ ܘܫܡܥ ܟܠܗ.

ܫܡܥܘ ܕܗܘܐ ܗܘ. ܐܬܐ ܠܗܘܢ ܕܐܡܪܘ. ܗܘ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܕܫܡܥܐ. ܟܠܗ ܕܗܘܐ ܐܡܪ. ܢܚܙܘܢ ܕܫܡܥܐ ܐܠܗ. ܫܡܥܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܫܡܥ. ܠܗܘܢ ܐܡܪ ܀ ܢܗܘܘܢ ܘܐܬܚܙܝܘ. ܫܡܥܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܬܚܙܝܘ. ܫܡܥܬܐ ܠܟܠܗ ܐܡܪ. ܫܡܥܘ ܕܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ. ܫܡܥܐ ܕܐܬܚܙܝܘ. ܟܠܗ ܥܡ ܫܡܥܘܗܝ. ܕܐܬܚܙܝ ܕܫܡܥܘ ܫܡܥܘ ܗܘܐ. ܕܫܡܥܘ ܫܡܥܘ ܫܡܥܘ. ܫܡܥܘܗܝ ܢܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܟܠܗ ܫܡܥܘ ܠܫܡܥܘ. ܕܫܡܥܘ ܫܡܥܘ ܢܫܡܥܘ. ܠܟܠܗ ܫܡܥܐ ܕܗܘܐ. ܫܡܥܘ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ. ܫܡܥܬܐ ܫܡܥ ܕܐܬܚܙܝ. ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܗܘܢ ܐܬܐ. ܫܡܥܘ ܠܗܘܢ ܐܬܚܙܝ. ܕܫܡܥܘ ܠܟܠܗ ܕܐܡܪܐ ܠܗܘܢ. ܕܫܡܥܬܐ ܫܡܥܬܐ ܠܗܘܢ ܗܘܐ. ܫܡܥܬܐ ܠܫܡܥܬܐ. ܕܫܡܥܬܐ ܕܫܡܥܐ. ܫܡܥܘ ܕܐܡܪ ܫܡܥܘ ܀

IV.

ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܫܒܐ ܕܐܬܚܙܝܘ܀

ܐܬܚܙܝ ܕܠܐ ܡܫܡܥܢ. ܐܪܝܡܘ ܩܠܐ ܫܡܥܘ. ܕܫܡܥܬܐ ܠܟܠ ܫܡܥܘ. ܐܡܪܘ ܫܡܥܘܗܝ. ܕܐܡܪ ܫܡܥܘܗܝ. [ܠܟܠܗܘܢ] ܫܡܥ. ܗܘ ܫܡܥ܀

IV. Manus multo serior margini adscripsit ܕܐܡܪ ܥܠ ܡܠܐ ܐܘ ܥܡܐ ܕܡܠܟܐ.

III.

ܒ ܥܠ ܩܠܗ܀

ܩܪܒܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܠܐ ܠܚܡܪܐ ܘܠܫܟܪܐ. ܕܦܩܕܐ ܠܡܢܙܝܪܘܬܗ. ܕܪܒܗ ܘܚܒܝܒ ܕܪܒܐ. ܐܡܪܝܢ ܡܢ ܣܒܝܢ ܕܢܡܪ. ܙܟܝܘܗܝ ܕܦܘܠܚܢܗ ܦܫ. ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܕܪܒܐ ܠܡܬܝܢܐ. ܟܠܗ ܟܗ ܡܪܝܡ ܕܐܝܬܝܗ. ܒܡܫܟܢܗ ܚܙܐ ܘܫܡܥܢ. ܩܠܗ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܩܠܗ ܒܡܥܠ ܬܘܒܐ ܗܘ. [ܠܥܠܡܐ] ܡܘܒܠܐ ܠܟܝ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܡܢ ܐܚܪܢܐ ܡܢܗ. ܠܐ ܡܠܦܢܐ ܫܪܝܗ. ܕܠܐ ܪܡܙ ܡܪܟܡܠܝ. ܢܦܩܬ ܕܠܐ ܐܒܐ. ܡܦܩܬ ܕܠܐ ܦܘܩܕܐ. ܠܟܠܗܝܢ ܕܠܐ ܐܢܫܐ.
||ܘܫܪܐ ܕܠܐ ܟܬܒܐ. ܕܠܐ ܫܡܥܐ ܢܦܩ ܘܡܠܠܐ. ܐܝܟ ܦܝ ܕܗܠܟܐ ܗܘ. 8
ܠܟܠ ܗܘܐ ܒܡܡܠܠܗ. ܘܦܪܩ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܠܠ ܒܡܢܚܬܗ܀ ܢܦܠ ܕܐܡܪܐ. ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܢܘܚܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܦܪܚܬܐ. ܘܗܘܐ ܐܦ ܡܫܚܐ ܗܘ. ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܫܡܫܐ. ܘܗܘܐ ܠܟܠ ܢܘܗܪܐ. ܐܠܗܐ ܕܡܢܗ ܠܝ ܕܢܐ. ܐܠܐ ܕܡܢܐ ܟܗ. ܚܕ ܗܘ ܕܠܗ ܕܢܐ. ܡܠܟܐ ܕܠܟ ܩܠܗ. ܕܐܬܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܠܡܫܡܫ ܡܫܒܚ ܗܠܝܢ. ܕܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ. ܐܠܗܐ ܘܐܠܗܐ. ܐܦ ܠܟܘܢ ܐܦ ܠܐܚܪܢܐ. ܗܘܐ ܠܟܠܐ ܒܐܣܝܐ. ܠܦܬܓܡܐ ܘܠܐܘܪܚܐ. ܦܬܓܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘ ܐܬܚܙܝ. ܦܬܓܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܦܢܝܘ. ܕܐܚܝܕ ܘܐܬܚܙܝ. ܒܒܒ ܐܬܚܙܝ ܦܬܓܡܐ. ܠܐܠܗܐ ܘܠܦܬܓܡܐ܀ ܝܠܕܐ ܕܡܦܬܓܡܢ. ܡܫܒܚ ܠܦܬܓܡܢ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܐܚܝܕ. ܐܠܐ ܕܐܬܡܚܝ. ܒܦܬܓܡ ܕܢܚܙܝܢ ܗܘܝ. ܢܗܘܘܢ ܠܫܡܗ ܡܫܒܚܐ. ܒܡܘܬܐ ܘܒܬܚܝܬܐ ܡܡܠܠܝܢ. ܕܢܦܠܘ ܫܠܡܗܘܢ. ܢܦܠܘ ܦܬܓܡܗܘܢ. ܕܐܚܝܕ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. ܚܝܐ ܐܦ ܒܟܠܗܘܢ܀ ܚܘܒܐ ܕܦܬܓܡܢ. ܡܫܒܚܐ ܗܘ ܕܡܠܠ ܡܫܡܫܢ. ܡܠܐܐ ܚܝܠܐ ܡܫܒܚܢ. ܢܦܫܐ ܠܡܫܒܚܘܬܐ. ܡܢܗ ܡܫܡܠܝܐ ܕܡܢܐ. ܐܦܢܝܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܢ. ܡܢܗ ܡܫܡܠܝܐ ||ܐܦܢܝܘܬܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚ. ܡܫܒܚܘ b
ܠܡܫܡܫܢܗ. ܡܢܐ ܡܠܐܐ ܠܟܪܗ. ܒܡܫܡܠܝܐ ܕܠܒܢܝܢܗ. ܚܝ ܐܢܐ ܠܡܫܒܚ܀ ܒܡܫܡܫ ܕܡܠܐ ܚܝܠܐ. ܟܠܗ ܐܝܟ ܕܡܠܐ ܚܝܠܐ. ܠܡܫܡܫ ܡܫܒܚܐ ܠܟ ܠܗ. ܚܝܠܐ ܡܢ ܡܫܡܫܐ. ܟܠܗ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫ ܠܟ ܟܠܗ. ܡܫܒܚܐ

ܠܗ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܡܥܬܗ. ܥܒܕܘܗ̇ ܠܒܝܬ ܦܘܠܚܢܐ. ܐܥܒܪܘ ܠܫܘܠܡܗ̇.
ܥܡܠܢܐ ܡܫܠܡ ܫܪܝܪܐ܀ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܐ. ܐܝܟ ܕܫܠܡܘ. ܠܐ
ܦܘܩܕܢܐ ܠܢܘܗܪܐ. ܫܠܡܘܬܐ ܕܡܫܠܡܘܬܗ. ܡܫܠܡ ܠܟ ܕܠܐ ܡܫܬܠܛ.
ܡܪܢܝܬܐ ܕܫܘܠܛܢܐ. ܟܕ ܠܐ ܕܚܠܬ ܡܫܠܡܝܢ ܦܘܪܩܢܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܦܘܪܣ
ܢܦܫܐ ܚܝܐ. ܢܒܥܐ ܦܘܪܣ ܡܢ ܪܘܚܐ ܚܝܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܠܟ ܕܐܬܚܙܝ
7 ܚܝܐ. ܐܬܚܙܝ ܠܟ ܕܡܫܡܫܐ ܫܪܝܪ܀ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܦܘܪܩܢܐ. ܢܦܠܛ ܚܝܐ
ܚܠܦ ܢܦܫܐ. ܡܠܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܢܨܝܚܐ. ܚܝܐ ܐܝܟ ܐܦ ܠܐ ܩܛܠܐ.
ܡܠܟܐ ܡܪܐ ܫܡܝܐ. ܚܝܐ ܐܝܟ ܐܦ ܠܐ ܩܘܪܒܐ. ܕܚܝܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ. ܕܚܝܠ ܗܘܐ ܠܥܡܡܐ. ܩܕܝܫܐ ܫܒܝܚܐ. ܢܨܝܚܐ ܕܚܝܠ
ܐܢܫܐ. ܟܕ ܗܘ ܕܚܝܠ ܩܕܡ ܝܗܒ܀ ܐܝܟ ܠܩܘܕܫܐ. ܘܚܝܠܐ ܠܥܠܡܝܢ.
ܡܫܪܐ ܩܕܝܫܝܢ ܗܘܐ. ܘܢܨܚܐ ܩܕܝܫܘܬܐ ܗܘܐ. ܢܦܩ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ.
ܚܝܠܐ ܗܘܐ ܠܒܪܐ ܫܪܐ. ܚܝܠܐ ܝܗܒ ܠܩܕܝܫܐ ܕܝܠܗ. ܠܥܡܡܐ ܕܠܐ
ܦܘܪܩܢܐ. ܚܝܠܐ ܗܘܐ ܕܟܠ ܐܪܥܐ. ܘܫܡܫܐ ܡܫܒܚ ܝܘܡܢܐ. ܘܐܪܥܐ
ܚܝܠܐ ܫܡܝܐ܀ ܩܕܡ ܚܝܐ ܐܢܗ. ܠܫܡܝܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚܢܐ. ܫܪܐ ܗܘܐ
ܐܢܫܐ ܝܩܝܪ. ܡܫܒܚܐ ܠܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. ܚܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܠܫܡܝܐ
ܕܡܪܝܐ ܘܚܝܠܐ. ܚܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ ܘܩܘܕܫܐ ܩܕܡ. ܫܡܝܐ ܚܝܐ
ܠܩܕܝܫܘܬܗ. ܐܫܬܒܚ ܘܠܐ ܐܬܩܢܝ. ܡܫܒܚܐ ܚܝܐ ܩܘܪܒܢܗ. ܐܫܬܒܚ ܘܠܐ ܐܫܬܒܚ܀
ܡܫܒܚܐ ܕܫܘܒܚܘܗܝ. ܠܫܡܝܐ ܠܫܘܒܚܗ. ܟܕ ܐܢܫܐ ܫܡܝܐ. ܘܟܕ
ܢܦܫܐ ܫܡܝܐ. ܟܕ ܦܘܪܩܢܐ ܝܗܒܬ. ܘܟܕ ܦܘܪܩܢܐ ܝܗܒܬ. ܚܝܐ
ܠܩܕܝܫܐ ܗܘܐ ܗܘܐ. ܠܟ ܐܢܫܐ ܠܢܦܫ. ܚܝܠܐ ܕܝܠܗ ܠܢܦܫܝ.
b ܪܫܢܐ ܐܝܟ ܩܕܝ ܢܫܐ. ܫܡܝܐ ܡܢܗ ‖ ܩܕܝܫ ܠܟܠܐ܀ ܘܠܐ ܡܢܟܪܝܢ.
ܕܢܦܩ ܩܪܝܒܘܬܗ. ܠܫܡܝܐ ܕܚܙܐ ܠܟܘܢ. ܫܪܝܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܘܠܐ
ܕܠܐ ܐܡܪܢ. ܘܩܕܝܫܐ ܕܠܐ ܢܦܠܘܢ. ܐܝܟ ܕܐ" ܐܦ ܟܠ ܘܟܠ ܡܫܒܚܐ.
ܠܐܢܫܐ ܕܠܐ ܚܝܐ. ܘܚܝܠܐ ܕܠܐ ܚܝܐ. ܚܝܠܐ ܠܟܠܐ ܐܢܫܝܢ. ܕܢܦܫܐ
ܢܟܠܐ ܥܠܡܐ܀ ܢܦܫܐ ܐܦ ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ. ܫܡܝܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܐܫܬܒܚ
ܥܡܗ ܡܫܒܚ. ܢܦܫܗ ܥܡܗ ܫܡܝܐ. ܘܥܡܗ ܚܝܠܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܥܡܗ
ܢܦܫܝ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܥܠܡܗ ܘܠܗ ܟܠܐ ܚܝܘܗܝ. ܐܢܫܐ ܠܫܡܝܐ
ܩܕܝ ܫܡܝܐ. ܘܢܦܫܐ ܚܝܪܐ ܩܕܝ ܫܡܝܐ. ܫܪܝܐ ܕܠܐ ܫܡܝܐ. ܘܟܠܗܝܢ ܚܝܪܐ
ܫܡܝܐ܀

ܘܠܡܠܟܘܬܐ. ܫܠܡܐ ܘܫܝ̈ܢܐ. ܘܚܕܘܬܐ ܐܦܝ̈ܐ ܕܐܪܥܐ. ܫܦܝܪܐ ܝܬܝܪ ܡܢ
ܫܡܫܐ ܐܬܚܙܝܘ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ. ܘܟܘܠܗ ܡܢ ܫܘܒܚܐ. ܬܡܢ
ܡܢ ܫܘܪܫܐ. ܘܚܝܘܬܐ ܡܢ ܫܘܐܝܐ: ܐܬܐ ܠܟ ܒܫܡܝܐ. ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܐ. ܘܐܬܐ ܒܫܡܝܐ. ܫܒܚܐ ܡܢܐ ||ܠܡܠܐ. ܐܬܐ ܘܫܠܡ ܦܪܘܩܢ 6
ܠܡܠܟܐ ܕܠܐ ܫܠܡ. ܐܝܟ ܚܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܠܟܐ. ܒܡܠܐ ܘܐܦܝܐ. ܘܐܠܗܘ
ܕܐܬܦܠܓ ܡܠܬܗ. ܡܢ ܕܝܢ ܠܟܠ ܗܘܝܬ. ܫܘܪܝܐ ܕܫܡܝܐ: ܦܪܩܢ ܘܠܐ
ܕܡܠܟܐ. ܦܪܩܢ ܘܠܐ ܒܗܝܠܢ. ܐܝܟ ܗܝܡܢܘ ܢܒܝܐ. ܢܦܩ ܗܝܡܢܘ ܢܘܗܪܐ.
ܕܐܬܐ ܗܘܬ ܠܬܒܝܐ. ܕܐܪܘܚ ܗܘܬ ܠܡܠܟܐ. ܐܬܪܘܡ ܡܢ ܡܝܬ ܠܟ ܕܢܦܪ.
ܡܪܝܡܐ ܐܫܬܡܥ ܚܝܠ ܠܗ. ܒܦܪܐ ܗܘܠܕ ܚܝܠ ܡܢܗ. ܘܠܒܫܐ ܠܒܪ
ܡܢܝ. ܫܪܐ ܠܒܪ ܡܢܝ: ܢܦܩ ܒܐܘܪܚܐ. ܕܢܫܪܘܢ ܠܫܘܒܚܐ.
ܢܚܬܐ ܘܡܠܟ ܕܫܡܝܐ. ܠܦܘܩ ܠܫܘܒܚܗ. ܡܩܕܫܢܐ ܕܐܪܥ ܕܫܡܝܐ.
ܠܦܬܚܘ ܠܫܘܒܚܟܝܢ. ܢܚܡܝܢ ܕܐܬܠܘ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܢܚܡܝܢ ܕܢܚܙܘܢ ܠܟ.
ܦܬܚܘ ܠܟ ܦܬܓܡܝ ܚܝܠ ܠܟ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢܝ ܚܝܠ ܠܟ. ܕܫܠܡܘܢ
ܒܫܘܒ ܢܩܝܡܝܢ: ܢܦܩ ܕܫܡܝܢܐ. ܡܠܟ ܢܚܡܬܐ ܡܢ ܠܥܠ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܠܗܘܬܐ
ܠܥܠ. ܘܐܦ ܠܐ ܒܡܠ ܡܩܕܫܢ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܪܥܝܘܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܒܫܡܝܢܘܬܐ.
ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܢ ܡܠܐܐ ܕܢܚܬ ܘܠܥܠ. ܡܠܐ ܡܫܒܚ ܫܡܝܐ. ܐܬܚܙܝ
ܠܟܘܠܗܘܢ. ܢܚܬܘ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܦܩܘܕܝܗܘܢ: ܡܫܝܚܐ
ܘܐܬܐ ܠܢ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܡܪܝܐ. ܦܪܘܩܢ ܘܐܘܪܚ ܫܠܡ. ||ܕܠܐ ܗܘܐ b
ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ. ܚܝܠܝ ܘܠܗ ܕܐܬܩܝܡ. ܘܡܫܪܝܢ ܕܐܝܟ ܚܝܠ ܠܟ. ܝܫܘܥ
ܗܘ ܠܟ ܕܐܬܐ ܕܚܝܠܝ ܠܡܠܟܝ ܠܟ. ܡܪܝܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܘܡܪܝܐ ܕܐܬܩܝܡ
ܚܝܠ. ܒܠܥܕܝ ܕܗܘܐ ܘܗܘܐ. ܡܫܡܫ ܗܘܬ ܡܢ ܚܝܠܝ: ܦܪܘܩ
ܠܡܠܟܘܬ. ܕܐܬܠܒܫ ܠܚܘܒܐ. ܐܦ ܠܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܢܦܩ ܡܪܝܡ ܫܠܝܚ
ܡܠܐ. ܕܐܬܩܝܡ ܒܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܐܬܬ ܠܡܠܟܘܬ. ܡܢ ܗܘܐ ܕܢܬܕܟܐ
ܒܫܘܒܚܐ. ܫܠܝܚ ܗܘܐ ܚܝܠܗ. ܡܪܝܐ ܘܐܪܥܝܬܐ. ܦܪܝܩ ܚܝܠ ܒܡܫܒܚܢܐ.
ܐܘܪܚܬ ܠܡܠܟܘܬ: ܢܦܩ ܡܢ ܡܪܝܡ ܦܪܘܩܢ. ܫܠܡܐ ܡܫܒܚ ܗܘܐ
ܠܟ. ܕܐܬܦܪܩ ܢܘܪܐ ܗܘܐ ܠܡܠܟ. ܕܐܬܚܙܝ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܕܢܫܡܥܘܢ
ܐܠܗܝ ܗܘܐ ܠܥܠ. ܕܢܚܪܘܢ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܡܠܟܐ ܡܢܐ ܠܡܠܟܐ ܡܢܝܢ

---

121 ܕܫܠܝܚ   130 ܒܫܒܚܬܝ

II.

ܠ̈ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܝܠܕܐ܀

ܥܠ ܩܠܐ: ܕܫܡܥܘ ܡܫܒܚܢܐ܀

ܐܠܗܐ ܫܡܗ ܡܫܝܚܐ. ܦܘܩܕܢܐ ܠܡܠܘܫܐ. ܩܠܐ ܕܐܘܪܟܐ. ܠܡܫܡܥܢܐ ܕܟܠܗ ܩܠܐܘ. ܐܘܪܝܗ ܠܫܠܝܐ. ܦܘܪܩܢܗ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܠܗ. ܕܢܥܪܐ. ܡܢܟܣܐ ܕܐܪܝܟܝܢ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܬܝܠܕ ܕܢܫܬܡܥ. ܡܫܬܡܥ ܫܡܥܢܐ. ܠܫܡܥܐ ܕܡܫܬܡܥܢܘ. [ܠܫܒܚܐ] ܩܕܡ ܟܠ ܕܫܡܥܢܐ ܠܗ. ܡܫܬܡܥܢܘ: ܦܪܘܩܢ ܕܠܐ ܡܬܪܐ. ܘܐܠܗܐ ܕܡܬܪܐ ܗܘ. ܦܪܘܩܢ ܕܠܐ ܡܬܬܪܐ. ܘܐܬܐ ܕܡܫܬܡܥ ܗܘ. ܦܪܘܩܢ ܡܫܠܡ ܩܕܡ ܟܠ. ܘܡܫܬܡܥ ܗܘ ܟܠ. ܦܪܘܩܢ ܘܡܫܬܡܥܢܘܬܗ ܘܫܡܥܬܗ ܗܘ. ܕܫܡܥܢ ܡܢ ܘܐܬܐ. ܩܕܡ ܟܠ ܕܫܡܥܬܗ. ܡܫܡܥ ܠܡܫܬܡܥܢܐ. ܘܫܡܥܗ ܠܡܫܬܡܥܢܘܬܗ܀ ܢܦܫܐ ܕܟܠ ܫܡܥܢ. ܐܬܐ ܗܘ ܠܐܘܪܚܬܗ. ܐܫܬܡܥ ܕܡܫܬܡܥ. ܠܫܡܥܐ ܗܘܐ ܕܫܡܥܘ. ܫܡܥܘ ܕܫܡܥ ܗܘ ܠܗ. ܩܕܡ ܟܠ ܫܡܥܗ ܘܐܬܐ ܠܗ.

b ܘܐܬܐ. ܫܡܥ ܕܐܬܐ ܠܫܡܥ ܕܫܡܥ. ||ܕܐܬܝܗ ܕܫܡܥ ܫܡܥܐ. ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܘܫܡܥܗ ܫܡܥܐ. ܫܡܥܐ ܐܫܬܡܥ. ܫܡܥܐ ܠܡܫܬܡܥܢܐ܀ ܫܡܥܢܐ ܗܘ ܕܫܡܥܐ. ܕܫܡܥ ܗܘ ܠܫܡܥ ܫܡܥܐ. ܕܐܬܐ ܫܡܥ ܫܡܥܐ. ܗܐ ܫܡܥܬܐ ܐܬ ܫܡܥܬܐ. ܕܐܬܐ ܐܬܐ ܫܡܥ. ܗܐ ܫܡܥܬܐ ܫܡܥܐ. ܗܘܐ ܫܡܥܐ ܫܡܥܐ ܠܫܡܥ ܠܟܠ. ܫܡܥ ܗܘ ܠܐ ܫܡܥܐ. ܫܡܥܐ ܠܐ ܫܡܥܐ. ܫܡܥܐ ܠܐ ܫܡܥܐ. ܫܡܥܐ ܠܐ ܫܡܥܐ܀ ܫܡܥܗ ܕܫܡܥܬܐ. ܐܫܬܡܥ ܫܡܥܬܐ. ܡܫܬܡܥܢܐ ܠܫܡܥܬܐ. ܫܡܥ ܩܕܡ ܫܡܥ ܫܡܥܢܐ. ܐܬܐ ܫܡܥ ܐܬܐ. ܫܡܥܬܐ ܕܫܡܥ ܐܬܐ. ܫܡܥܐ ܗܘܐ ܫܡܥ ܐܬܐ ܫܡܥܐ. ܐܬܐ ܠܫܡܥܬܐ. ܫܡܥܬܐ ܗܘ ܫܡܥ ܐܬܐ. ܐܬܐ ܠܫܡܥܬܐ. ܕܫܡܥܬܐ. ܐܬܐ ܫܡܥ ܐܬܐ܀ ܫܡܥܬܐ ܕܫܡܥ ܫܡܥܐ. ܫܡܥ ܫܡܥ ܡܫܝܚܐ. ܫܡܥܐ ܫܡܥܬܐ. ܠܫܡܥܬܐ

II. Manus multo serior margini adscripsit ܕܫܪܝܐ ad melodiam indicandam. 42 ܗܝ 55 Cod. ܐܐܠܗܝ

ܐܘܠܝ ܠܒܬܘܠܬܐ ܩܕܡ ܡ̈ܠܐ. ܠܗܕܡ ܟܢ̈ܫܐ ܚܙܐ ܕܡܫܐ. ܘܡܪܕܘܬܗܘܢ ܥܠܗ
ܦܘܠܚܐ ܠܡܫܡܫܘ. ܐܝܟ ܐܦܠܐ ܕܝܠܗܝܢ ܠܗܕܝܘܛܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܩܕܡ ܡܩܕܫܢܐ
ܫܡ̈ܝܐ܆ ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܘܐܬܕܪܝ ܒܡܕܪܫ. ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܚܠܦ ܦܩܕܝ ܥܠ. ܠܐ
ܠܥܠ ܐܝܟ ܦܠܚܝ ܚܠܐ. ܕܠܐ ܦܠܚܬ ܡܬܟܠܠ ܟܠ ܚܠܐ. ܡܫܒܚܐ ܠܗܘ ܟܕ
ܩܠܐ̈ܝܬܐ. ܕܟܠ ܡܫܒܚ ܒܠܒܐ ܗܡܫܬܠܡܝܢ. ܡܠܐ̈ܟܐ ܒܫܡܝܐ ܕܡܫܬܠܡܝܢ.
ܠܗܠܝܢ ܡܫܘܢ. ܠܟܠܗ ܥܡܪ ܡܫܘܫܐ ܕܐܪܡܝܢ. ܕܟܠ ܚܠܐ ܒܠܒܐ ܠܫܡܫܘܗ.
ܚܕܐ ܡܫܡܫܐ ܡܘܪܐ ܒܡܫܚܐ. ܕܟܠ ܡܫܒܚܐ ܚܕܐ ܢܫܡܬܗ. ܡܠܐܟܐ ܗܘ
ܕܠܘܬ ܟܠ ܡܫܒܚܐ. ܡܕܡܪܐ ܕܡܠܟܐ ܒܫܡܝܐ ܠܟܠܗܝܢ܆ ܡܫܡܫ ܠܡܠܟܐ
ܕܫܡܝܐ. ܒܫܡ̈ܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܘܫܠܡ ܠܗܘ ܕܐܡܝܢ ܗܘܐ ܒܗ. ܗܐ
ܡܬܚܫܒ ܕܐܡܝܢ ܘܡܫܬܒܚ. ܫܠܡ ܬܫܥܐ ܕܐܦܪܘ ܒܗ. ܗܐ ܡܠܐܟܐ
ܕܠܐ ܐܪܕܝܢ. ܫܠܡ ܫܡܫ ܕܠܝܠܝܐ ܗܘܐ ܦܪܘܩ. ܕܟܝܢܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. b
ܗܐ ܟܢܫܐ ܕܪܘܚܢܐ. ܕܢܫܡܬܐ ܘܠܒܫܘ ܠܡܫܒܚܢܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܐܠܗܘܬܗ
ܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ. ܠܐ ܠܡܫܡܫ ܕܐܪܝܢ ܦܩܕܝܢ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܪܚܡܘ ܡܠܟܘܬܗ.
ܫܡܠܝܢ ܟܠ ܐܝܟ ܠܐܡܪܐ ܢܥܒܕܝܢ ܗܘܘ܆ ܡܫܡܫ ܢܘܗܪܐ ܠܡܫܡܫ ܩܕܡܗ
ܢܘܗܪܐ. ܘܡܫܡܫܘ ܗܘܘ ܥܡܗ ܟܠ ܠܗܘܢ. ܢܘܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܩܕܡܗ
ܠܢܗܪܐ. ܕܠܗܘܢ ܡܫܡܫܘܢ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ. ܐܝܟ ܠܢܗܪܐ ܕܠܐ ܫܠܝܐ. ܥܠܝܗ
ܠܫܡܫܐ ܕܠܡܫܒܚ ܠܩܕܡܐ. ܥܡܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܟܡܠܐ ܢܘܗܪܐ. ܕܫܡܫܐ ܕܡܢ
ܥܠ. ܠܡܫܒܚܢ ܢܘܗܪܐ ܕܦܢܝ ܢܗ. ܐܝܟܢܐ ܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܫܡܝܐ
ܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫ ܢܘܗܪܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܥܡܗܘܢ ܒܪܝܬܐ. ܡܫܟܠܠ ܥܢܝܢ ܠܡܫܒܚܐ܆
ܕܡܫܡܫܝܢ ܟܠ ܡܢܝܢ ܠܡܠܟܐ܆ ܡܫܡܫ ܘܡܫܒܚ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܠ ܢܘܗܪ.
ܘܐܪܝܢ ܥܡܝܢ ܩܕܡ ܐܠܗܘ. ܫܠܡ ܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܕܐܦ ܡܫܒܚܝܢ ܡܠܟܢ
ܡܫܡܫܘܗ. ܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܠܫܡܠܝܐ. ܡܫܒܚ ܡܢܝܢ ܠܟܠ ܢܘܗܪܐ. ܘܡܫܒܚ
ܡܫܒܚܝܢ ܕܢܘܗܪܐ. ܘܠܟܠܢ ܐܫܡܥܢ. ܘܠܟܠܗ ܡܠܟܘܬ ܢܘܗܪܗ. ܠܡܠܟܐ
ܫܠܡܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܠܐ ܡܠܟܘ ܠܡܠܟܐ ܐܢܐ 5
ܢܫܬܒܚܘܢ. ܠܡܢܝܢ ܐܫܡܥ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܠܐܝܢ ܟܠ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢ.
ܐܘ ܕܐܪܡܝܢ ܠܡܠܟܐ. ܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܗܘܢ܆

146 Fortasse legendum est ܢܫܡܥ

ܗܳܐ ܡܫܰܒܰܚ ܠܶܗ ܠܡܫܰܒܚܳܢܶܗ. ܘܡܰܘܗܰܒ ܠܗܽܘܢ ܒܥܽܘܬܳܐ. ܕܰܠܗ ܫܽܘܒܚܳܐ
ܥܰܡ ܒܪܶܗ ܘܪܽܘܚܶܗ. ܟܽܠܗ̇ ܕܰܝܢ ܥܺܕܬܳܐ ܕܦܽܘܪܩܳܢܳܐ. ܗܳܘ ܕܶܐܬ̣ܳܐ ܠܗ̇ ܒܫܰܝܢܳܐ
ܢܺܐܡܰܪ. ܘܢܺܐܡܰܪ ܗܳܘܳܐ ܫܠܳܡܳܐ ܠܥܳܠܡܳܐ. ܗܳܘ ܕܰܡܫܰܝܶܢ ܐܰܦ ܫܡܰܝܳܐ. ܘܢܺܐܡܰܪ
ܥܰܡ ܡܰܠܐܰܟ̈ܶܐ. ܐܰܡܺܝܢ ܘܰܐܡܺܝܢ ܢܺܐܡܰܪ ܟܽܠܗ̇ ܒܪܺܝܬܳܐ. ܘܰܐܡܺܝܢ ܡܫܰܒܚܳܐ ܠܰܐܠܳܗܳܐ. ܘܰܒܫܽܘܒܚܳܐ
ܕܰܡܫܺܝܚܳܐ. ܗܳܘ ܕܰܒܠܶܗ ܚܰܝ̈ܶܐ ܡܶܢ ܡܰܘܬܳܐ. ܒܰܐܝܕܳܐ ܐܳܢܳܫ ܡܫܰܒܰܚ ܠܶܗ.
ܠܥܳܠܰܡ. ܟܽܠܗ ܐܳܢܳܫ ܡܫܰܒܰܚ ܡܫܰܒܚܺܝܢ܀ ܐܰܝܟ ܕܰܐܡܺܝܪ ܒܟܽܠ ܫܪܳܪܳܐ. ܘܰܒܟܽܠܗܽܘܢ
ܡܰܠܦܳܢ̈ܶܐ ܕܥܺܕܬܳܐ ܩܰܕܺܝܫܬܳܐ. ܐܰܝܟ ܕܰܐܡܰܪ ܒܰܪܢܳܫܳܐ ܕܰܐܠܳܗܳܐ. ܘܰܡܫܰܒܚܺܝܢ ܗܘܰܘ ܒܪܽܘܚܶܗ
ܕܡܳܪܝܳܐ. ܕܰܐܡܺܝܪ ܕܰܒܫܽܘܒܚܳܐ ܠܰܝܬ ܕܰܐܡܰܪ ܡܳܪܰܢ. ܘܰܐܡܰܪ ܢܽܘܗܪܳܐ ܢܦܰܩ
ܕܰܡܫܺܝܚܳܐ. ܘܰܐܦ ܡܫܺܝܚܳܐ ܠܒܰܝܬ ܐܰܒܽܘܗܝ. ܗܳܘ ܠܫܽܘܒܚܳܐ. ܕܰܐܡܰܪ ܒܰܡܫܺܝܚܽܘܬܳܐ
ܠܗ ܐܰܡܺܝܢ. ܘܰܐܡܰܪ ܐܰܒܽܘܗܝ ܗܳܘܳܐ ܐܰܒܳܐ. ܐܰܝܟ ܕܰܐܡܰܪ ܢܶܗܘܶܐ ܡܽܘܬܒܳܐ ܐܰܒܳܐ.
ܒܰܡܫܺܝܚܳܐ ܐܰܝܟ ܕܡܶܬܒܰܣܪܺܝܢ. ܠܰܡ ܠܗܽܘܢ ܐܳܦ ܕܰܐܡܰܪ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܗܳܐ ܡܶܢܶܗ
ܡܫܰܒܰܚ ܠܶܗ ܡܫܰܒܚܳܢܶܗ܀ ܕܰܐܝܟܳܐ ܕܰܡܫܰܒܚܺܝܢ ܠܶܗ ܡܫܰܒܚܳܢܶܗ. ܘܡܶܢܶܗ ‖ ܒܰܫܡܰܝܳܐ b
ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܠܰܐܠܳܗܳܐ. ܡܰܠܐܰܟ̈ܶܐ ܩܰܕܺܝ̈ܫܶܐ ܥܰܡ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܐܰܝܟ ܐܰܒܳܐ ܠܰܒܪܳܐ ܕܰܐܡܰܪ
ܡܫܺܝܚܳܐ. ܟܽܠ ܐܰܒܳܘܗܝ ܠܥܳܠܰܡ ܠܰܐܒܽܘܗܝ. ܐܰܦ ܕܰܒܪܶܗ ܠܪܽܘܚܳܐ ܠܰܐܒܽܘܗܝ.
ܕܰܡܫܺܝܚܳܐ ܠܥܳܠܡܳܐ ܠܥܳܠܰܡ ܥܳܠܡܺܝܢ. ܐܰܒܳܐ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܚܰܝܠܳܐ ܕܰܐܒܽܘܗܝ ܠܰܡܫܺܝܚܳܐ.
ܗܳܘܳܐ ܠܶܗ ܠܟܽܠ ܡܶܢ ܫܽܘܒܚܳܐ. ܡܶܢܶܗ ܡܶܢܶܗ ܕܰܐܒܳܐ ܠܥܳܠܰܡ ܥܳܠܡܺܝܢ. ܬܫܒܽܘܚܬܳܐ
ܥܰܡ ܬܫܒܽܘܚܬܳܐ ܠܥܳܠܰܡ. ܡܫܰܒܚܳܐ ܕܰܐܒܳܐ ܡܰܠܟܳܐ ܫܡܰܝܳܐ. ܘܰܒܫܡܰܝܳܐ ܡܰܠܟܳܐ
ܡܫܰܒܚܳܐ ܠܰܐܒܳܐ ܫܡܰܝܳܐ܀ ܟܽܠܗ̇ ܒܪܺܝܬܳܐ ܠܡܰܠܟܳܐ. ܕܰܐܒܳܐ ܒܪܳܐ ܟܽܠ ܡܰܠܐܰܟ̈ܶܐ.
ܕܰܐܒܳܐ ܐܰܒܳܐ ܒܪܽܘܚܳܐ. ܫܡܰܝܳܐ ܡܰܠܟܳܐ ܐܰܒܳܐ ܕܫܽܘܒܚܳܐ. ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܐܰܒܳܐ ܠܰܐܒܳܐ
ܐܰܒܳܐ. ܡܰܠܟܳܐ ܐܰܒܳܐ ܠܰܐܒܳܐ ܐܰܒܳܐ. ܐܰܒܳܐ ܐܰܒܳܐ ܠܰܐܒܳܐ ܐܰܒܳܐ. ܡܰܠܟܳܐ
ܘܰܐܒܳܐ. ܘܡܰܠܟܳܐ ܠܟܽܠ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܕܰܐܒܳܘܗܝ ܐܰܒܳܐ ܐܰܒܳܐ ܥܰܡ.
ܡܫܰܒܚܳܐ ܠܰܐܒܳܐ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܠܗ ܥܰܡ ܡܶܢܶܗ ܐܰܦ ܥܰܡ ܐܰܒܳܐ. ܡܫܰܒܚܳܐ ܒܰܐܒܳܐ
ܡܰܠܟܳܐ. ܕܰܐܒܳܐ ܐܰܒܳܐ ܐܰܒܳܐ ܠܡܫܰܒܚܳܐ܀ ܡܶܢܶܗ ܐܰܒܳܐ ܥܰܡ ܡܫܰܒܚܳܐ ܫܡܰܝܳܐ.
4 ܕܰܡܫܰܒܚܳܐ ܒܰܐܒܳܐ ܐܰܒܳܐ. ܡܰܠܟܳܐ ‖ ܐܰܒܳܐ ܥܰܡ ܡܰܠܟܳܐ. ܠܡܫܰܒܚܳܐ ܕܰܐܒܳܐ
ܥܰܡ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܠܗ ܕܰܐܒܳܐ ܠܗ ܡܫܰܒܚܳܐ. ܕܰܐܒܳܐ ܒܰܐܒܳܐ ܡܫܺܝܚܳܐ.
ܘܡܰܠܟܳܐ ܐܰܒܳܐ ܒܰܡܫܰܒܚܳܐ. ܕܰܐܒܳܐ ܐܰܒܳܐ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܡܶܢ ܠܡܫܰܒܚܳܐ ܠܡܰܠܟܳܐ.

---

57 ܠܡܫܺܝܚܳܐ ܕܡܫܰܒܰܚ 58 ܒܠܶܒܶܗ in codice legi fere nequit. 85 ܡܶܢܶܗ superfluum videtur.

A 2, b ܩܠܝܬܐ ܕܡܕܪ̈ܫܐ ܢܨܝܒܝܢ̈ܝܐ ܕܩܕܝܫܐ ܠܡܘܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀

I.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܦܠܐ ܒܝܘܡ ܒܝܘܡܬܐ ܀

ܐܠܗܐ ܪܚܡܢܐ ܕܐܢܫܐ ܠܒܘܫ. ܐܢܫ ܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܠܒܪܢܫܝ.
ܦܪܘܩ ܕܒܫܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ. ܢܗܘܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܠܗܘܢ ܥܘܕܪܢܐ. ܐܝܟ ܠܘܬܐ
ܘܠܡܛܪܐ ܕܠܗܘܢ. ܒܡܨܥܬܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܢܠܒܫܘܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܗܕܐ ܡܥܬܕܐ.
ܕܢܚܢܐ ܠܐܒܐ. ܩܛܠܐ ܠܡܕܒܚܘ ܩܕܡܝܟܘܢܝ. ܕܠܗ ܠܐ ܢܪܘܦ ܘܠܐ ܢܚܢܐ
ܠܒܢܝ. ܕܡܘܩܕܢܐ ܠܐܪ ܫܡܝܐ. ܘܫܡܠܝ ܠܡܪܘܡ ܒܗܢ ܐܘܪܚܐ.
[ܒܘܩܝܬܐ:] ܡܠܘܐ ܩܫܝܬ ܠܒܘܫܟ ܡܢܗܐ. ܕܗܘܐ ܙܩܦ ܠܥܠܡܝܢܗ
ܠܒܘܫܟ ܡܘܪܝܐ ܀ ܡܠܡܐܬ ܡܪܝ ܐܠܗܢ. ܕܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܚܫܒ ܠܒܝ.
ܥܠ ܐܘܪܚܐ ܒܟܠ ܕܝܢ ܩܠܝ. ܢܗܘܐ ܩܫܬ ܫܡܥܬ ܕܒܗ ܕܡܫܝܚ. ܕܬܠܐ
ܢܗܘܐ ܡܟܢܘܫ. ܕܗܘܐ ܒܪܢܗ ܗܘ ܥܠܗ ܫܡܝܐ. ܕܟܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܦܪܘܩ
ܠܒܢ. ܘܥܠܐ ܐܘܪܚܐ. ܒܩܘܪܒܢ ܡܪܝܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܒܟܬ ܡܢܗ ܡܟܢܫܘܗ
ܫܡܝܐ. ܘܠܠܦܘܗ ܐܘܪܚܐ ܕܢܩܡܝܢ. ܠܗ ܠܒܥܡܪ ܘܠܡܠܒܘܫ ܩܫܝܬ.
ܠܒܥܡܪ ܩܠܡܘܗ ܡܚܢܐ ܕܡܟܢܬܐ. ܩܫܝܬ ܠܒܘܠܐ ||ܡܟܢܫܘܗ ܩܕܡܝܢܐ ܀ 3

I) Singulis hujus codicis paginis saepe superscriptum est ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܝ̈ܢܐ. Cod. 17214 habet ܩܠܝܬܐ ܕܢܨܝܒܝ̈ܢܐ, cod. 17194 ܩܠܝܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. In vita S. Ephraemi syriaca nominantur ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܥܠ ܢܨܝܒܝܢ (Opp. III, pag. LV). Cf. prolegomena.

27. ܡܢ ܣܢ̈ܐ

Corrigenda et Addenda.

In prolegomenis. Pag. 14, lin. 9 Nisibenum. — P. 17, l. 30 medium. — P. 20, l. 25 ei. — P. 23, l. 28 Pag. 23, lin. 28 adde: In antiquissimo martyrologio syriaco, quod edidit Dr. W. Wright e codice anni 412 (cf. journal of sacred litterature, oct. 1865) jam commemoratur festum martyrum in feria sexta post pascha, his verbis p. 3: et in feria sexta post pascha, quae est commemoratio omnium martyrum, passus est in urbe Nisibena Hermas martyr, hac ipsa feria sexta post hebdomadem paschalem. Ergo non ad Nestorianos restringenda est haec celebratio. — P. 27, l. 29 transferri. — P. 30, l. 10 lego ܐܬܐ ܡܫܡܫܢ̈ܐ. — Eadem doctrina traditur in recensione syriaca transitus B. M., quam Dr. Wright ibid. (jan. 1865) e cod. saec. VI edidit, his verbis: *ipsa quoque benedicta erat sancta et Deo electa inde ab utero, matris et nata est pure sancteque.*

In glossario. P. 37¹, l. 18 adde 57, 103. — P. 38², l. 7 ܐܬܚܡܨܐ. — P. 38², l. 23 adde: ܚܡܨ Aph. perturbare 29, 118. — P. 39¹, l. 1 ܒܘܟܪܐ. — P. 39¹, l. 2 adde: Pe. praesertim *praecocem esse*, Pa. 35, 154 *maturare*, part. pass. pa. III 407ª *primogenitus.* — P. 39², l. 12 ܒܣܪ Pe. fortasse rectius significat „*immaturum esse*“, ut in versione expressi, cf. ܒܣܪܐ, ܒܣܪ̈ܐ. — P. 40², l. 32 deleas quaeso conjecturam de origine vocis ܓܝܣܐ. — P. 41¹, l. 24 ܓܕܫܐ. — P. 41², l. 28 adde: ܚܠܡܐ ܡܚܡܐ 70, 59 „is, qui in somnio mortuus videtur“, mira compositionis ratione. — P. 42¹, l. 22 cf. hebr. חָזָה, ar. حَذَا. — P. 42¹, l. 25 ܚܙܝܪܐ. — P. 42², l. 27 proprie alicui utilitatem vel gaudium praebere. — P. 43², l. 29 efferri. — P. 44¹, l. 34 adde 36, 179. — P. 45², 1 — 2 dele verba *proprie constringi Prov.* 5, 22 *hex.* — P. 47², l. 23. 25 ܚܒܪܐ. — P. 48², l. 29 adde: ܡܚܐ ܐܦ̈ܐ 62, 79 „in faciem objurgare.“ — P. 49¹, l. 34 ܚܫܒ. — P. 49², l. 13: ܚܫ significat 3, 20 „*comprehendere, cognoscere*“, ut recte exstat in versione. Quae e lapsu memoriae in glossario posui, prorsus delenda sunt. — P. 49², l. 18 adde: ܫܠܡ Aph. 60, 61 verbum auxiliare „perficere, consummare.“ — P. 49², l. 33: ergo ܟܘܡܪܐ (sacerdos) proprie est agens, perficiens (sacra). — P. 50², l. 34: Cum ܟܘܪܣܐ derivandum sit a radice كرش (complicare), necessario sequitur, verbum كُرَّاسَة, pl. كَرَاس (quaternio) non esse originis arabicae, sed ab Aramaeis mutuo sumptum. Quod non est mirum, cum Arabes literas suas et totam rem literariam ab Aramaeis acceperint. — P. 50¹, l. 29: ܟܬܒܐ ܡܩܕܫܐ exstat 19, 136. — P. 51², l. 32: ܚܒܠ Pa. (pervertere, corrumpere) convenit cum ar. خَبِلَ corruptum esse, II dispergere (cf. اِنْتَشَرَ), IV corrumpere, cf. hebr. חִבֵּל, syr. ܚܒܠܐ Ez. 22, 18 hex. — P. 53¹, l. 3

ܢܒܠ. — P. 53[1], l. 35 נִבְרֶשֶׁת. — P. 55[1], l. 2 ܢܣܐ proprie vacuum, inane esse, tum capacem esse, *capere*, *in se recipere*, (III 165 c), includere, coercere, cogere (2, 137; 6, 121). — P. 55[1], l. 17 ܢܫܒ Pa. proprie afflando purgare. — P. 56[1], l. 29—31 dele et substitue: ܡܣܦܪܐ *institor*, *propola*, *proxeneta*, cf. chald. סַפְסַר, II 459 d, III 662 e. f. 666 d. e. — P. 56[1], l. 33 ܡܣܦܪ. — P. 57[1], l. 11. 12: *Prima litera utriusque lineae in excudendo locum suum cum altera permutavit.* Legendum igitur est ܐܬܥܒܪ pro ܐܬܥܒܪܐ et ܥܒܪܐ pro ܥܒܪ. — P. 57[1], l. 16 jacens. — P. 57[1], l. 26 cf. ar. عَدَّ IV parare, disponere. — P. 57[1], l. 28 ܥܪܩܐ. — P. 59[1], l. 23 cf. عِرْق origo, stirps, radix, sed fortasse ܥܪܘܩܐ rectius per commissuras explicandum est. — P. 59[2], l. 23 adde 35, 54. — P. 59[2], l. 24 ܦܫܝܛܐ. — P. 59[2], l. 32—33 dele et substitue: *dimittere* III 589 c. — P. 60[1], l. 27 ܦܪܫ. — P. 61[1], l. 12 ܦܪܝܫ. — P. 62[1], l. 28 ܨܢ, Ethpa. implicari, cf. hebr. צֶנֶא corbis, canistrum. — P. 62[1], l. 35 fortasse *lamentari*, cf. ar. صفح. — P. 62[2], l. 33 קָדֵשׁ, הִתְקַדֵּשׁ. — P. 63[1], l. 17 *perferre* (*tolerare*) pro proferre. — P. 63[1]. l. 24 adde: ܩܪܛܐ geniculum, articulus festucae II 169 a. — P. 63[1], l. 34: ܩܡ 19, 91 non cum ܥܠ, sed cum ܠܘܩܒܠ constructum invenitur. — P. 63[2], l. 21 ܩܒܠܐ. — P. 63[2], l. 30 dele et substitue: *in rationem inductus* (angerechnet) III 242 e. — P. 64[1], l. 1 Ethpa. melius *frangi*, *aegrotare*, *animam agere* II 541 a, cf. ar. قصف. — P. 64[1], l. 9 melius *annuntiare*. — P. 65[1], l. 30 ܪܘܫ. — P. 65[2], l. 16 cf. Jes. 5, 11 targum. — P. 65[2], l. 23 ܪܘܚܬܐ. — P. 67[2], l. 16 jacens. — P. 78[1], l. 24 melius *flamma*, *ardor*, *furor*, *dolor*, cf. سُعَار. — P. 69[1], l. 11 adde 36, 37 (deest in cod. C.) — P. 69[2], l. 23 adde 36, 125.

In versione. P. 78, l. 22 meas. — P. 79, l. 6 videt. — P. 90, l. 31 veris pro „vernis". — P. 93, l. 13 solvuntur. — P. 121, l. 5 *stabilita* pro „honorifice cognominata". — P. 142, l. 29 lamentata est. — P. 147, l. 6 *ad portam Hadae adducuntur* pro „portam Hadae frangere debent". — P. 159, l. 6 vestes pro „vasa". — P. 168, l. 26—29: *Aes corruptibile discerni potest in pulvere suo, et jam antequam defaecatur, videri potest a fabro* etc. *Quanto magis ergo omnisciens discernere poterit omnia* etc. — P. 197, l. 33 ܚܫܡܘܢܝܐ Hasmonaea. —

In textu syriaco. P. 16, l. 17 ܥܡܘܕܐ. — P. 22, l. 19 ܢܦܩܘ. — P. 33, l. 22 ܢܩܠ. — P. 46, l. 25 ܡܫܡܗ. — P. 47, l. 10 ܘܐܠܗܗ. — P. 54, l. 12 ܐܬܬܠܝܬ. — P. 90, l. 19 ܐܝܟܢ. — P. 92, l. 7 ܐܬܬܠܝܬܘ. — P. 105, l. 18 ܐܬܦܢܝ. —

